Nag.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ,

ΟΡΦΕΩΣ, ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΥΜΝΟΙ.

HESIODI ASCRÆI

QUÆ EXTANT,

ORPHEI, & PROCLI

PHILOSOPHI HYMNI.

OMNIA

AB ANTONIO MARIA SALVINI

In Italam Linguam Translata,

Cum breviſſimis Annotationibus ex probatiſſimis Auctoribus excerptis.

Accedit PASORIS Index vocabula ſingula Heſiodi complectens.

ACCURANTE

ANTONIO ZANOLINI J. U. D.

& in Seminario Patavino Linguarum Orientalium Profeſſore.

AD USUM SEMINARII.

PATAVII, Typis Seminarii. MDCCXLVII.
Apud Joannem Manfrè.
SUPERIORUM PERMISSU, & PRIVILEGIO.

ANTONIUS ZANOLINI

Ad Lectorem.

AD utilitatem, & commodum tuum Homero typis nostris nuper edito Hesiodi opera, quæ extant, Orphei, & Procli Philosophi Hymnos in præsens adjungimus, ut facilius Linguam Græcam addiscas, Græcamque eruditionem ex ipsis Græcis fontibus haustam cum Latina conjungas. Minime necessarium arbitror ostendere, qualis Poeta Hesiodus fuerit, inter Poetas Græciæ antiquissimos, Græcæque Poeseos magistros unanimi consensu ab Auctoribus numeratus, quem vetustissimum omnium, uno Homero excepto, sibi superesse ad studiosorum fructum litteraria Respublica magnopere gratulatur. Quis enim nescit, qui Græcas litteras summis saltem labiis degustarit, reliquos omnes Auctores Græcos frustra ab eo legi, qui prius Homerum, & Hesiodum diurna, nocturnaque manu non versarit, cum in iis perpetuæ pœne dixerim ad eos allusiones existant, quarum ignoratio efficit, ut aqua, sicuti ajunt, identidem hæreat, eorumque destitutus præsidio, quo te vertas, quave ratione difficultates, scopulosque passim objectos prætergrediaris, prorsus ignores? Jure itaque ea de Homero, & Hesiodo semper ab antiquis tempo-

 ribus

ribus opinio fuit, tantuſque uſus, ut non ſolum eorum carmina in vulgari, familiarique ſermone adbibita fuerint, rebuſque fere omnibus explicandis accommodata, ſed etiam pars non mediocris in Proverbia traducta, ſicuti eruditis viris ſatis cognitum, & exploratum eſt, & locupleti doctiſſimi Eraſmi teſtimonio in Chiliadibus confirmatur. Nihil propterea mirum, Antonium Mariam Salvini clariſſimum hujus ætatis lumen, præſtantiſſimum Florentinæ Civitatis, & Academiæ ſplendorem, maximum Græcæ, Latinæ, & Italæ eruditionis ornamentum, ſtudium, operam, atque induſtriam ſuam in iis Itala Lingua donandis a ſe recte collocatam exiſtimaſſe, ut ex eorum lectione major fructus, & utilitas in omnes facilius redundaret. Verum quidem eſt, eum morte præreptum opus abſolvere, atque perficere non potuiſſe, manuque ſcriptum nobis multis erroribus a ſcriba non ſatis accurato, & navo inquinatum exhibitum fuiſſe; eam tamen ſedulitatem, ac diligentiam ad eum priſtino nitori reſtituendum adhibuimus, ut Auctoris mentem omnino aſſecuti videamur. Nonnullas lacunas reliquimus, quas ab Auctore ipſo relictas de induſtria fuiſſe ſumus arbitrati, ac propterea, ubi id accidit, aſteriſcis quibuſdam te admonere rectum cenſuimus. Cæterum ſimplicem orationis ſtylum, ellipſim, paragogen, paronomaſiam, onomatopœjam,

jam, verborum emphasim, aliaque hujusmodi, quæ passim occurrunt, ita clare, ita dilucide, ita apposite Italis vocibus expressa invenies, dictionum, sententiarumque vim, Græcorumque Poetarum mentem, quæ verbis ipsis impressa latet, ita dictionibus fere singulis translatam animadvertes, ut Auctores ipsos Græcos legere videaris. Licet enim Linguæ Græcæ propriæ elegantiæ, tropi, ac figuræ sint vocum ambiguitate, syllabarum sono, ipsa verborum positione formatæ, ea tamen ratione in Linguam Italam traductæ sunt, ut iisdem dictionibus, eodemque ornatu ditatæ, & expressæ naturam suam omnino retineant. Utinam Interpretes omnes hanc interpretandi rationem sibi proponerent, cognitionisque suæ simile specimen præberent; sed vereor, ne multis translationibus Italis ex Græca Lingua, quæ hodie circumferuntur, illud accommodari possit, quod in Prologo Eunuchi Terentius scriptum reliquit:

> Qui bene vertendo, & easdem describendo male, ex
> Græcis bonis Latinas faciunt non bonas:

diversamque personam inepta interpretatione iis inducunt. Sed de his alii viderint. Nos, ut intimam Linguæ Græcæ notitiam facilius assequaris, Pasoris Indicem singulas dictiones ab Hesiodo usurpatas exhibentem addidimus, ne verborum

difficultas ſtudium tuum moraretur, & a pertractando Poeta adeo inſigni deterreret. Hos igitur labores commodi tui cauſſa a nobis ſuſceptos benigne excipe, & fac, ut omnes intelligant, eadem ratione tibi acceptos fuiſſe, ac Homerus fuit, ut in dies magis exciter, atque inflammer ad alia ſimilia tibi paranda, quæ ſtudiorum tuorum curſum remotis difficultatibus magis promoveant.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del P. F. Paolo Antonio Ambrogi Inquisitore del Sant' Offizio di Padova nel Libro intitolato: *Hesiodi Ascræi Opera*, *Orphei*, *&* *Procli Philosophi Hymni tradotti dal Greco in versi Toscani dall' Abate Anton-Maria Salvini*: non v' esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica; e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Giovanni Manfrè Stampatore di Venezia, che possa essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 29. Decembre 1745.

(*Gio. Emo Proc. Rif.*
(*Gio. Alvise Mocenigo II. Rif.*
(

Registrato in libro a Carte 17. al n. 132.

Michiel Angelo Marino Segr.

Reg. al Mag. Eccel. contro la Bestemmia.

Francesco Gadaldini Segr.

HESIO-

HESIODI VITA.

Ex Lilii Gyraldi, de Poetarum Hiſtoria, Dialogo II.

DE Homero jam ſatis. A quo non longe abfuit ſenex, ruſticana agreſtique facie. Jamdudum, inquit Piſo, Heſiodum nobis affers. Ipſum, inquam, profecto Heſiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accurati quidam prodidere Scriptores, alicubi licet Cicero noſter Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pauſania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripſit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæſarem, centeſimo, inquit, LX. & quinto anno poſt captam Trojam, Homerum & Heſiodum fuiſſe dicunt, & reliqua. Tum paullo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem, nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire, quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, libenter ſic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Heſiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter Homerum & Heſiodum Poetam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere; quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe videtur. Et Vellejus non damnandus hiſtoricus, (tam-

etſi

etſi quidam inſulſe nullum fuiſſe Vellejum ſuſpicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium, Non eſt, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Heſiodus: idque ex Epigrammate comprobat, quod in tripode inſcriptum fuerat, qui in Helicone Muſis poſitus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale eſt:

Heſiodus poſuit Muſis Heliconibus iſtum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero ſi mavultis, hoc eſt,

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε.
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc ſermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, hiſtoriam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Sympoſiacῶn attigit, tum in eo, quod Septem Sapientum convivium inſcribitur, copioſe explicavit. Homerus, inquit, & Heſiodus in Oelyci Theſſali exſequiis & Amphidamantis Chalcidenſis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps Judicum fuit ſententia. Converſi, inquit, ſunt ad hujuſmodi interrogationes, & propoſuerunt inanes, ut ajunt, quaſdam nugas. (ſi modo recte interpretamur, ὥς φασὶ λέσχας, non ὥς φησὶ Λέσχης, ut paſſim legitur: non tamen decerno, conſcius & Leſches nomen eſſe proprium Poetæ Lesbii) Homerus quidem ſic:

Muſa mihi referas, quæ non umquam ante fuere,
Neve futura retro.

Tum vero ex tempore reſpondit Heſiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante ſepulchrum
Feſtinantes propter palmam plauſtra terebant!

Ob hoc ferunt Heſiodum maximæ omnibus fuiſſe admirationi, atque tripodis præmium adſecutum. Sed Græca, inquit Piſo, ipſa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertiſſe videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias,

quod

quod ais. Homerus quidem ita:

> Μοῦσά μοι ἔννεπ' ἐκεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,
> Μήτ' ἔσαι μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

> Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
> Ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis Regem fuisse, res usque in Proverbium deducta ostendit, Πανίδου ψῆφος, *Panidæ suffragium* : quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulcre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse : sed nihil vetat quominus eadem diligentia reliquam ejus Poetæ vitam, ab Atticis usque litteris (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur, παρὰ τὸ ἧσιν ᾄδω. Patria vero illi Cuma : quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas ? eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam ; sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patri Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum, intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

> *Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.*

Quod scilicet Hesiodus, Cumæus primus ætates ex metallis commentus est ; ut liquido videtur in eo, quod Ἔργα inscribitur, Poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede : qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascram Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus

fiodus educatus, atque inde Afcræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi fententia refert, Attellen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuiffe, quorum Dius, quem nauticam exercuiffe comperi, ob eam, quam attulimus caufam, in Afcram migravit; ubi (ait) Pycimedem uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hefiodum: qui dum paterna armenta puer cuftodiret, a Mufis amatus fuiffe perhibetur: quæ illi guftandam laurum dedere: eam enim lauri naturam effe fcribit ipfius Poetæ Interpres Proclus, & Ifaacius Tzetzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poeta ea caufa δαφνηφάγον vatem nominat. Idem & in Caffandra Sophocles. Et nofter Tibullus agens de Sibylla.

Vera cano, fic ufque facras innoxia laurus
Vefcar, & æternum fit mihi virginitas.

Aphthonius quoque Rhetor, laurum vaticinii fymbolum effe prodidit: quare & laurum ipfam veteres μαντικὸν φυτὸν appellavere, hoc eft, vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

-------- *Venturi præfcia laurus.*

Eadem ratione Apollini facra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus eft creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc noftro tempore!) prædicebant: quod & Philofophus Porphyrius credidit. Si enim magno ftrepitu in igne crepuiffent, felicitatem fignificabant: fi filuiffent, unde & tacita laurus eft dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona figna dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet exftincto laurus adufta foco.

Lauri infuper folia, fi noctu pulvino fubjecta fuerint, fomniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Euftathius, a δα particula intenfiva, & φωνέω Verbo, quod *voco* & *cano* fignificat, quod laurus in igne pofita crepet & fonet: unde fortaffe

tasse & ipsi nos Latini laurum deduximus, a λα, ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, quæ a nostris traduntur, legite Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Constantini librum XI. de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poeta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur; ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset fœtura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis ærariam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam ceterasque virtutes comparare existimantur; quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Ctemenen Physigei filiam, & ex ea Stesichorum Poetam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemæi Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemæi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides; quo in loco incautus ab Ampiphane, & Ganetore Physigei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Physigei filii, sed Ganyctoris Naucletii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia. Pausanias quoque, in

Bœo-

Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cetera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quemdam hospitatus est; noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cetera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcumque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascra quidem patria est: verum morientis
Pugnaces Minyæ condita membra tenent
Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,

Spe-

Spectatosque viros judicio sophiæ.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapis Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ᾽, ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero super ea in Ἔργοις verba, μήτ᾽ ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Climene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina. in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ ἡμέραι, id est, *Opera* & *Dies*. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, Ἠοίας μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse; ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias: quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post hæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias:

logias : ad hæc & de mulieribus : quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius , optasse . Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia , Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet , qui de Heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse . Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse . Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant , Hesiodum primum ῥαψῳδῆσαι , hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse . At vero Hesiodus ipse, se cum Homero in Delo in Apollinem hujusmodi versûs primum concinuisse prodidit , dum sic cecinit , ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Mæonidesque Poetæ
Lusimus, inque novis carmen cantavimus hymnis,
Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Ἐν Δήλῳ πότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, ἀοιδοὶ
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis. Item Epicedium in Batrachum amicum ,& quod adhuc legitur Poema inscriptum Herculis Scutum : quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius , qui Homericum sit imitatus . Megacles autem Atheniensis , & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scripsit idem de Medicina: qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit : quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis , de temporum connexione, deque infantium statu differit .

Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant: quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant auctorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicōn ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

.... Sed proximus illi
Hesiodus memorat divos, divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpore Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora Mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fœcunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbusta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas,
Pacis opus, magnos naturæ condit in usus.

Cum recitasset hos versus Piso: Si velim, inquam ego, quæcumque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca Epigrammata in Hesiodum multa. Exstat & apud Græcos Proverbium de iis, qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam adstri-

ſtrictamque adeo, ut ſtridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam ſerpentibus undique incinctam; ea videlicet ſolummodo cauſa, quod de Diis falſa ſuis carminibus confinxiſſent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui eſt inſcriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & reſponſiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, poſſet Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, ſi quæ de Diis cecinit, ſub alia ſignificatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut heſterna die diximus, intelligi poteſt. Sed tametſi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Heſiodus, non tamen ideo obtrectatoribus illum caruiſſe accepimus; ſiquidem iniquas adverſum eum controverſias exercuiſſe Cercopem legimus; in tantum excellentiſſimus quiſque aliquo detractore eſt vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, a Siagro Poeta laceſſitus, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque noſtris defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in noſtris his ſermonibus ſparſim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromaſtigωn genus noſtro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam verſificatores & Poetæ. At de Heſiodo jam ſatis.

HESIODI VITA

E Fulvii Ursinii Elogiis descripta.

HEsiodum Dio Patre, & Pycimede matre natum Olympiade prima, LX. ante Romam conditam annis floruisse, ex scriptoribus cum Græcis, tum Latinis colligimus. Patria illi Cuma, Æolicarum urbium una, ut Herodotus & Strabo annotarunt. Inde autem ære alieno oppressum patrem Dium migrasse ferunt, Ascramque Bœotiæ vicum petisse; a quo Ascræum deinde Hesiodum dictum. Ejus mortem, cum senex admodum esset, recitat Plutarchus in Dioclis convivio. Proverbium inde factum, Hesiodea senectus. Hesiodo statuam in publico Constantinopolino gymnasio, quod Zeuxippi dicebatur, ex ære positam fuisse, intelligimus ex his Christodori versibus in lib. 5. Epigrammatum Græcorum,

> Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖος ὀρειάσιν εἴδετο μούσαις
> Φθεγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσῃ
> Ἔνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος.

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latinum transtulit:

> *Hesiodusque choros Ascræus stabat agrestes*
> *Inter, Hamadryadum media sublimis in aula:*
> *Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.*

Pausanias quoque in Bœoticis Hesiodo statuam æream a Thespiensibus in urbis foro positam fuisse scribit: qui & aliam Hesiodo statuam in templo Jovis Olympici collocatam narrat in rerum Eliacarum libro 1. De Hesiodo Vellejus lib. 1. Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit circa centum viginti annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis: otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitavit ne in id, quod Homerus,

rus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

DE

HESIODI ÆTATE.

Ex Johannis Gerhardi Vossii libro de Poetis Græcis Cap. II.

SIc statuimus nihil nunc antiquius habere Græcos poematis Homeri & Hesiodi, sed quando hi vixerint, Veteres ipsi certant incerti. Hesiodum multo juniorem Homero (*quem vixisse Olympiadum initio, vel paullo post, Romuli nempe temporibus, paucis ante ostenderat*) Cicero putavit. Uti & Porphyrius ac Solinus, quorum ille annis C, hic CXXX post Homerum vixisse existimat. Alii eo quod simplicior sit, antiquiorem fuisse conjectant. Plurium vero opinio est fuisse æqualem. Ut Varro in primo de Imaginibus, teste Agellio, Plutarchus V. Symposiacon & VII. Sapientum convivio, item Philostratus. In eo dissensu ob plurium consensum, & quæ de certamine Homeri ac Hesiodi prodita sunt, maluimus nos aggregare iis, qui aliquo tempore simul vixisse existimant. Non multum abit quod apud Cyrillum legas floruisse Hesiodum paullo ante primam Olympiadem, regnante in Latio Proca Sylvio, vel quod alii floruisse dicunt Olymp. IV., ut est apud Eusebium in Chronicis. Apud quem etiam legas ad præcedentem Olympiadem floruisse tum Eumelum Poetam, qui Bugoniam & Europam scripsit. Fuerint igitur & Hesiodus & Eumelus æquales. Nec multum abit Tzetzes, qui Hesiodum refert ad Olymp. XI. Operæ vero est attendere ad id, quod Hesiodus ipse scribat, sua ætate Arcturum ἀκρόνυχον in Bœotia exortum fuisse VIII. die

Martii. unde Poetæ hujus ætas in tantum saltem possit colligi, ut error si quis sit, saltem intra 70. annos sit constiturus, sicuti observat Jos. Scaliger in Eusebianis animadversionibus, num. MCCLV.

Ἐκ τοῦ Σουίδα.

ΗΣίοδος Κυμαῖος, υἱὸς δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανώπου. ὅν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ε΄. Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ· οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ καὶ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος. κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὁρίζουσι.

Ex Suida.

HEsiodus Cumæus. Ceterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt, ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius, & alii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ex

Ἐκ τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσέως.

Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λειότητος, καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compositionem.

Vellejus Paterculus Hist. lib. I.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus; qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaque pars ejus in nominibus est occupata; tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

Ἀλκαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο
    Νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
Καὶ τάφον ὑψώσαντο. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
    Ἔρρανάν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
Τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσῶν
    Ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

DANIELIS HEINSII

IN HESIODUM

EPIGRAMMATA.

Δήμητερ τρίλλιστε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ἅτε σταχύων.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόου Πυκιμήδης,
Ἄσκρης ἐνναέτης, οἶδεν ἀμησάμενος.
Ζεῦ γὰρ ὕπο τρεφθεὶς μεγαλώνυμε, χειρὶ δ' ἐχέτλην
Τῇ μὲν ἀερτάζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
Ἄρπόν τ' ὀκτάβλωμον, ἀεικέα λιμὸν ἀμύνειν,
Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
Τῶν δέ σοι ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης·
Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλέον ἥμισυ παντὸς,
Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἔνεγκε
Πολλὴν καὶ πινυτὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀνὴρ φίλος οὐρανίδῃσι,
Γῆς ἀρότης θεῖος δείκνυεν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος. ὢ πόποι, ὦ Ζεῦ,
Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γειτονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ,
Αἱ σελίδες θείου φαντὸ ποθ' Ἡσιόδου.
Ταῦτ' ἄρα φρασσάμενος, γλυκερῆς φίλος ἤλυθε Μούσης,
Γειτονίης αὐτῆς ἔμμορε Πιερίδων.

In

In eundem.

Ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βέλτιστ' Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷος ἔηθα, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
Ποίμνην ἠδ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Ἔνθά σε βουκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
Πηκτίδι σῇ φίλην τερπόμενον κραδίην·
Ἢ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἶγας,
Ἢ τάχα καὶ λεπτοὺς πηγνύμενον δόνακας,
Ἔν τε πόαις λαλαγοῦντα, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μηλονόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μουσέων βασιλῆα γενέσθαι,
Αὐτοφυοῦς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε, πάτερ, πίδεσσι, καὶ ἵλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' ἀοιδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόραν ποτ' ἀοιδὸν ἀναζητοῦντος Ἄρηος,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην·
Δεινὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμους τε μάχας τε
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τοῦ δ' ἄρα γινομένοιο πάλαι κλύε πότνια Δηὼ,
Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Ἔνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
Ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
Ἡσίοδον φιλόμυθον, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Γεινόμενον, Μουσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
Ὣς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ προτέρων ὁρμὰς καὶ μένος ἡμιθέων·
Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, καὶ ἀφηρότα τοῖσι μάλιστα
Ἐκ Διὸς οὐρανίου σήματα, πῶς τ' ἔρδας.
Ὣς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἐουσῶν,
Ὃς γ' ἐπιμωμητὴν ἤνεεν, ὃς δ' ἀγαθήν.

In

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Α᾽σκραῖε παῖ ὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι
Μήδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
Μυσάων ὑποφῆτα παλαιγενές. ἦπι ἐκάθες
Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεα καὶ φραπίδας,
Τείρεα πάντα μαθὼν, ὅπερ ὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Καὶ Κρονίδυ βυλὰς, καὶ φάος ἠελίυ,
Τλῶτε Σελλωαίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρύρης,
Α᾽γλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
Α᾽ρκάδες ἰλήκοιτε. μόνος προσέληνος ἔισχε
Πάντα Σελλωαίης γνὺς πόρον Ἡ᾽σίοδος.

ΠΡΟΛΕΓΟ'ΜΕΝΑ,

De quorundam versuum dimensione,
nec non de aliis.

N*On contracta legenda sunt ceu contracta*, *metro id postulante*. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. Hic prius ῥέα proferendum ῥᾶ. ε. 30. ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum postulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Jonico ἀγορέων, ἀγορῶν. Jones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum νείκη. In dimensione inquam, secus non. ε. 109. χρύσεον μὲν πρώτιστα μέν☉. Legendum hic χρυσῦν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτεα, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis Homere foras*: ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. *Sic* α. 5. εἴδεΐ τε μεγέθει τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura, τε enim prius, cum εἴδεϊ cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro ἡρακλῆϊ lege, scil. in dimensione ἡρακλεῖ. θ. 93. pro μυσάων, lege μυσῶν, pro ἀψίδεα, lege ἀψῖδη, nimirum in dimen-

mensione. Secus *Jonismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. θ. 169. pro κυαρογένειαν, lege κυαρογενῆ. Sed inquies, cur ita legimus? Resp. Poetarum morem esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic ἰλιάδ. α. 1. πηληϊάδεω ἀχιλῆος. Hic non legendum πηληϊάδεω, sed πηληϊάδου, vel πηληϊάδω per syncopen τοῦ ἐψιλοῦ. Scilicet tanta est Poetarum licentia, ut pro πηλείδης, ου, ὁ, (ὁ υἱὸς τοῦ πηλέως) dicant per Jonicam διαίρεσιν, πηληίδης, ου, ὁ, & per novam τοῦ α epenthesin, πηληϊάδης, ου, ὁ, pro πηληϊάδου. Jonice vero πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poesis omnium facillima, & Poeta judice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Jonica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum, ex. gr. α mutant in η, dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοισι, pro ἔργοις. rejiciunt fere ubique augmenta Verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

Tum in Indice brevitatis ergo literis quibusdam usi sumus, ut p. præteritum designat. a. aoristum, f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ι. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu scutum. θ. θεογονίαν.

NO-

NOTULÆ

In Theogoniam Hesiodi.

ΘΕογονία] Sic inscribitur descriptio generationis Deorum; nimirum γεννητῶν. Nam erant alii ἀγέννητοι, ut docet *Hesiodus*, ab initio Poematis. Dicitur *Abaris* Hyperboreus vates scripsisse Θεογονίαν καταλογάδην, *prosa oratione Generationem Deorum*; quod forte additur, discriminis causa, ne Hesiodea intelligeretur. Vide *Suidam*, in *Abaris*. Si *Herodoto* credimus, *Homerus* & *Hesiodus* inventores fuere Theogoniæ, antea Græcis ignotæ. Sic enim loquitur Lib. II. c. 53. Ὅθεν δὲ ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, εἴτε ἀεὶ ἦσαν πάντες, ὁκοῖοί τε τινὲς τὰ εἴδεα, οὐκ ἠπιστέατο μέχρι οὗ πρώην τε καὶ χθὲς, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μεῦ πρεσβυτέρους γενέσθαι, καὶ οὐ πλέοσι. Οὗτοί δέ εἰσι οἱ ποιήσαντες ΘΕΟΓΟΝΙΉΝ Ἕλλησι, καὶ τοῖσι Θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες, καὶ τιμάς τε καὶ τέχνας διελόντες, καὶ εἴδεα αὐτῶν σημήναντες. *Unde autem singuli Deorum exstiterint, anve cuncti semper fuissent, aut qua specie, hactenus ignoratum fuerat, nisi nuper atque heri, ut sic dicam. Nam Hesiodus atque Homerus (quos quadringentis non amplius annis ante me opinor fuisse) finxerunt Græcis Theogoniam, Diis cognominibus datis, divisisque honoribus & artibus inter illos, & descriptis illorum formis.* At ubique *Homerus* & *Hesiodus* quasi jam nota illa describunt, nec videntur ornasse nisi circumstantiis nonnullis. Sane numquam homines aliter de Diis sentientes eos tulissent talia de iis blaterantes, qualia habent. Interim liquet ex hisce verbis, *Theogoniam* vere esse *Hesiodi*, quamvis nonnulli dubitarint, ut docet *Pausanias* in Bœoticis, sive Lib. IX. p. 581.

ΗΣΙΟ-

ΗΣΙΟΔΟΥ τοῦ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ
HESIODI ASCRÆI
THEOGONIA.

A

ΗΣΙΟΔΟΥ τοῦ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε.
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος.
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο, 5
Ἢ Ἵππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χορὺς ἐνεποιήσαντο
Καλὺς, ἱμερόεντας· ἐπεῤῥώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
Ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι, 10
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,

Ἠώ

LA GENERAZIONE DEGL' IDDII

D'ESIODO ASCREO.

Dalle Muſe Eliconie diam principio
A cantare, che tengon d'Elicona
Il gran monte, e divino; ed alla fonte
D'intorno, che ſomiglia le viole,
Coi delicati piè carole intrecciano,
Ed all' altar del poſſente Saturno,
E lavate la tenera perſona
In Permeſſo, o Ippocrene, o Olmeo Divo,

Fan

HESIODI ASCRÆI

DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divinumque:
Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permesso, 5
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitatæ, velatæ aere multo
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes, 10
Celebrantes Jovemq; ægida tenentem, & venerandam Junonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamq; Ægiochi Jovis, cæruleos oculos habentem Minervam,
Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem, 15
Et Themin venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebemque aurea corona decoram, formosamque Dionem,
Auro-

Fan balli sulla cima d' Elicona
Belli, leggiadri, e co' piè forte danzano.
Quindi movendo, e d' aer molto cinte,
Van di notte, mettendo amabil voce,
A Giove inni dicendo Egidarmato,
Ed alla maestosa Giuno Argiva,
Che con calzari d' or se ne cammina,
E alla figliuola d' Egioco Giove
Dagli occhj azzurri Pallade Minerva,
E a Febo Apollo, e a Diana cacciatrice,
Ed a Nettun, che terra tiene, e scuote,
E a Temi augusta, e a Vener d' occhio nero,
Ebe d' or coronata, alma a Dione,

Ἠῶ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπρήν τε Σελήνην,
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν· 20
Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· 25
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον, 30
Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥς τε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος, αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; 35
Τύνη Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διῒ πατρὶ
Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἴρουσαι, τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,

Φωνῇ

All' Aurora, al gran Sole, e chiara Luna,
A Latona, a Japeto, a Saturno,
Che ruota della mente il grand' artiglio,
Ed alla Terra, e all' Oceano immenſo,
Ed alla Notte negra, ed alla Sacra
Generazion degli altri eterni Iddii.
Le quali già ad Eſiodo inſegnaro
Un bel cantare allora, che gli agnelli
Paſceva ſotto il divino Elicona.
Queſte parole in pria le Dee mi fero,
Muſe Olimpiadi, del gran Giove figlie.
Paſtori, che alloggiate alla campagna,
Malvagj vituperj, e ventri ſolo,
Sappiam dir molti falſi al ver ſimili,
Sappiamo anco il ver dir, quando vogliamo.

Si

Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram, 20
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades filiæ Jovis Ægiochi: 25
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,
Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum, 30
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura, quam præterita:
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram? 35
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem

Sì disser le figliuole del gran Giove,
Che dicon cose, che non vanno in fallo,
E son le lor parole per appunto;
Ed a me Scettro dier, di Lauro verde,
Un ramo riguardevole a pigliare;
E tal spiraro a me parlar divino,
Che le future cose, e le passate
Udissi, e m' ordinar, ch' io celebrassi
Degli eterni Beati la prosapia,
E prima, e poi lor stesse ognor cantassi.
Ma perchè a me ciò intorno a quercia, a masso?
O tu, via dalle Muse diam principio,
Che a Giove padre inni cantando, il grande
Intelletto dilettan nell' Olimpo,
E le cose presenti, e le future

Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῆς δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς 40
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
Σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν, 45
Οἵτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,
Ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κρατεῖ τε μέγιστος.
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων 50
Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι

Μηνῶν

Dicendo, e le paſſate colla voce
Dicendo inſieme, ed inſtancabil canto
Dalle lor bocche dolce ſcaturiſce.
E le magioni ridono del padre
Giove tonante dal ſuon delle Dee
Fiorito, che per quelle ſi rifrange.
Rimbomba il capo del nevato Olimpo,
Degl' Immortai le ſtanze; e quelle tuono
Immortale mettendo degl' Iddii
La reverenda ſtirpe in pria celebrano
Col canto da principio, i quai la terra
E 'l Cielo ampio produſſe, e ingeneroe.
E quegli, che da queſti ingenerati
Furon' Iddii, di beni largitori.
Poi Giove degli Dei padre, e degli uomini

Prin-

Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris 40
Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersæ. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæ vero immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt, 45
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum 50
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
Oblivionemque malorum, & solatium curarum. 55
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Men-

Principiando celebran le Dee,
E terminando ancora il loro canto,
Quanto è più forte degl' Iddii, e massimo.
Poi degli uomin la stirpe, e de' Giganti
Robusti celebrando ne dilettano
L' intelletto di Giove entro l' Olimpo,
L' Olimpie Muse, figlie a Giove Egioco,
Che in Pieria con Saturnio padre
Mnemosine giacendo partorìo,
Regnando ne' bei campi d' Eleutere,
Oblio de' mali, e dei pensier sollievo.
Nove notti con lei giacque il buon Giove
Consigliere, appartato dagl' Iddii
Immortali, montando in sacro letto.
Quando fu l' anno, e si giraron l' ore

Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ 60
Μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.
Ἔνθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτες, καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
Ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι, 65
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.
Αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
Ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει, 70
Νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.

Ἡ'

Fornendo i mesi, e i giorni assai compieronsi,
Partorì ella nove figlie unite
Di senno, che pensier tengon del canto,
Portando in petto allegro, e franco cuore;
Quà dalla punta del nevato Olimpo,
Dov' anno chiare danze, e belle case.
Presso loro le Grazie, e il Genio albergano
In banchetti fioriti; ed esse bella
Per la bocca scoccando amabil voce
Cantan le leggi di tutti, e costumi
Reverendi commendan degl' Iddii
Immortali, mettendo amabil voce.
Le quali allor sen givano all' Olimpo
Festeggiando con bel tuono leggiadro
Con Ambrosia cantar. Sonava intorno

La

Mensium decrescentium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen 60
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice nivosi cœli:
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant,
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes 65
Canunt, omniumque leges, & mores venerandos (tentes.
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emit-
Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
Immortali cantilena, undique vero resonabat terra atra (tur
Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus excitaba-
Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat, 71
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno, bene autem singula
Immortalibus dispofuit simul, & induxit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes: 75
Novem filiæ magno e Jove prognatæ:
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.

Hæc

La negra terra all' inneggiar lor vago.
E dalle piante lor sorgea bel suono,
Mentr' elle se ne giano al proprio padre.
Ed ei regna nel Ciel tenendo ei stesso
Il tuono, e il fulmin nelle mani acceso,
Dopo ch' ei col poder suo vinse il padre
Saturno, ed ogni cosa agl' Immortali
Ben regolò, e stabilì gli onori.
Le Muse, che l' Olimpo abitan, queste
Cose cantavan, nove figlie nate
Dal gran Giove, e Clio, ed Euterpe,
E Talia, e Melpomene, e Tersicore,
Ed Erato, e Polimnia, e Urania,
E Calliope: e questa e più di tutte
Avanti. * * *

Qua-

Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80
Ὅντινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδὴν,
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας 85
Ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τι καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
Οἵα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί. 95
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων 100

Ὑμνή-

Qualunque onoreranno del gran Giove
Le figlie, e quando ei nafce, il mireranno,
De' Re da Giove fcefi, ed allevati,
A lui dolce rugiada in fulla lingua
Spargono, e da fua bocca le parole
Scaturifcon foavi, e i popol tutti
Han l' occhio in lui, quando egli tien ragione
Con diritte giuftizie: ei francamente
Il fuo parer dicendo, e con ficuro
Animo colà 'n pubblico; ben tofto
Anco gran lite faviamente ferma.
Per quefto i Regi anno maturo fenno,
Perchè ai popoli offefi, e danneggiati
Nel foro faccian ben tornar le cofe,
Ed agevolmente gli riftorino,

Par-

Hæc enim & reges venerandos comitatur. 80
Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filiæ magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum;
Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus 85
Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis. 90
Incedentem vero per urbem, veluti Deum placant
Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos.
Tale Musarum ingens munus hominibus.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi: 95
Ex Jove vero reges. ille vero beatus, quemcunque Musæ
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.
Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo
Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta
Musarum famulus res claras priscorum hominum 100
Lau-

Parlando lor con morbide parole.
E sì mentr' ei per la Città cammina
Propiziando qual Dio, con dolce ossequio:
Ed ei trall' adunata gente spicca.
Tai delle Muse è il sacro dono agli uomini.
Che dalle Muse, e dall' arciero Apollo
Cantori uomini son sopra la terra,
E sonator di Cetera: da Giove i Regi.
E quei beato, cui le Muse
Amano: dolce a lui esce la voce.
Che se alcuno nell' alma avendo lutto
Da fresco duol trafitta si rattristi
Nel proprio cuore travagliato, e mesto,
Il Cantor delle Muse servo, allora
Le glorie canterà degli uomin primi,

E i

Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, 105
Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτὸς καὶ δνοφερῆς, οὓς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
Εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων,
Ἄστρά τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν, 110
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
Ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν. 115
Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου·
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων

Δάμνα-

E i beati Iddii, che anno l' Olimpo.
Toſto quegli oblia ciò, che al cuor fa male,
Nè ſi ricorda più di triſti affanni;
Che i doni delle Dee toſto il divertono.
Vi ſalvino gl' Iddii, figlie di Giove,
Concedetene voi l' amabil canto.
Degl' Immortai, che ſempre ſon, cantate
La ſacra ſtirpe, quai da Terra, e Cielo
Stellante nacquero, e da Notte opaca,
E quai nutrio il ſalſo mare, e dite,
Come a principio furo e Dii, e terra,
E fiumi, e mare immenſo, e tempeſtoſo,
Lucenti ſtelle, e Ciel largo di ſopra:
E quai nati da queſti uſciron Dii,
Di ſuſtanze, e di beni donatori.

Co-

Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;
Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.
Salvete natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam,
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper existentium,
Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato, 106
Nocteque caliginosa, quosque salsus nutrivit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cœlum latum superne: 110
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atq; quomodo primum multis implicitum sphæris tenuerint cœlum.
Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum. 115
Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosæ:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos, 120
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum
Do-

Come partir ricchezze, e come onori
Divisero, * * *
Di molte falde. Queste cose, o Muse,
Ditemi, che in Olimpo stanze avete,
Da principio, e chi di essi prima nacque.
Nel principio principio il Caos fu,
E poi la terra, ch' ha sì largo il petto,
Di tutti quanti sempre gl' immortali
Sicura sede, i quai tengon la cima
Dell' Olimpo nevoso, e i negri Tartari
Del suol, che ha larghe vie, nel cupo fondo:
E l' amor tra gl' immortai bellissimo,
Che le membra, e le cure ne dissolve,
E di tutti gli Dei, di tutti gli uomini
Do-

Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
Οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα. 125
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
Γείνατο δ' οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα. 130
Ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖον τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θεῖαν τε, Ῥεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μεθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον. 140
Οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
Οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,

Mi-

Doma in petto la mente, e 'l ſavio ſenno.
Dal Caos nacque l' Erebo, e la negra
Notte, e poi dalla Notte uſciron l' Etere,
E la Giornata, i quai partorì pregna
Dell' Erebo con lui in amor miſchiata.
La terra in pria ingenerò a ſe ſteſſa
Eguale il Ciel ſtellato, acciò del tutto
Lei ricuopra, affinch' ella ſia a' beati
Iddii pavimento ognor ſicuro.
Generò l' alte, e le lunghe montagne.

* * *

Ella il pelago ſterile di frutti,
Ed infinito, che Ponto ſi noma,

On-

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex Nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta. 125
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper:
Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos. 130
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde (*tem,*
Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices haben-
Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemosynenque, 135
Phœbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vafer,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequebatur
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (*parentem.*
Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo præditum: 140
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,

Unus

Ondoso partorì, e furibondo,
E partorillo senza il dolce amore.
Poscia col Ciel giaciuta, partorìo
L' Ocean, che profondo l' onde gira,
E Ceo, e Creo, e Iperione, e Jàpeto
E Tea, e Rea, e Temide, e Mnemosine,
Febe d' aurea ghirlanda, e Teti amabile.
Dopo a questi il minor nacque Saturno,
Che ha la mente ricurva, tremendissimo
De i figli; fu nimico al fresco padre.
Ed i Ciclopi ancora ingeneroe,
Ch' anno cuore superbo, ed arrogante,
Bronte, e Sterope, ed Arge altiero, e forte,
Che a Giove il tuono diero, e fero il fulmine.
I quai per altro a Dii eran simili,

Ma

Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ· 145
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις,
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοὶ,
Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο 150
Ἄπλαστοι· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλατος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆϊ 155
Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην. 160
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ.
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε

Ma un' occhio ſol giaceva in mezzo in fronte.
Per ſoprannome avean nome Ciclopi.
Perocchè un ſolo in fronte era lor poſto
Circolar' occhio, e forza, e violenza,
Ed ingegni eran ne' lavori loro.
Dalla Terra, e dal Cielo altri ne nacquero
Tre figli grandi, poſſenti, ineffabili,
Cotto, Briareo, Gige, alteri figli.
Dalle ſpalle de' quai cento moveanſi
Braccia sformate, e teſte per ciaſcuno
Dalle ſpalle cinquanta ne naſceano,
Sulle membra gagliarde, e poderoſe.
Balia sformata, forte in gran coſpetto.
Che tutti quei, che uſcir da Terra e Cielo

Or-

Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti: 145
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursus e Tellure & Cælo prognati sunt
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles. (tur,
Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose moveban-
Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta 151
Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti 155
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vastà,
Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem. 160
Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
Fabricavit magnam falcem: edixit vero charis liberis.
Dixit autem animum addens, charo mærens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis

Πά-

Orrendissimi figli al lor nimici
Padre fur da principio, ed odiosi;
E di lor come pria alcun nasceva,
Nascondea tutti, e in luce non lassava,
Nel cupo della terra nascondiglio,
E di questo mal fatto il Ciel gioiva.
La vasta Terra ben dentro gemevane
Angosciata. Onde mala arte ingannosa
Ella inventò, e tosto avendo fatta
La stirpe del canuto ferro indomito,
Fe una gran falce, e disse ai cari figli,
E disse incoraggiando, in cuor dolente.
Figli miei, e di padre scellerato,
Se vorrete ubbidire, il grave oltraggio

B Del

Πείθεσθαι, πατρὸς γε κακὴν τισαίμεθα λώβην 165
Υμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὥς φάτο. τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Αἶψ' αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.
Μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἡμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὥς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶ
Ἅρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο, καί ῥ' ἐτανύσθη
Πάντη. ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς 180
Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας, 185

Τά-

Del padre voſtro noi vendicheremo;
Ch' egli primier pensò ſconci lavori.
Sì diſſe, e tutti lor preſe paura;
Nè alcun di loro pur facea parola;
Ma cuor facendo il gran ſcaltro Saturno,
Così riſpoſe alla onoranda madre.
Madre io ſopra di me prendo tal fatto,
E promeſſolo poi il trarrò a fine;
Che il padre noſtro abominabil nulla
Curo, ch' ei primo fe le ſconce coſe.
Diſſe, e giò nel cuor la vaſta Terra,
E corcollo aſcondendolo in aguato;
E in man gli poſe d' aſpri denti falce;
E tutto a lui ne ſuggerì l' inganno.

Ven-

Parere, patris malam ulciſcemur contumeliam 165
Veſtri. prior enim ſæva machinatus eſt opera. (*lorum*
Sic dixit: illos vero omnes invaſit metus, neque quiſpiam il-
Locutus eſt. confirmato animo tandem magnus Saturnus verſu-
E contra verbis compellavit matrem caſtam. (*tus*
Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam 170
Facinus. patrem enim inauſpicatum nihil curo
Noſtrum. prior enim ſæva meditatus eſt opera.
Sic dixit: gaviſa eſt autem valde animo Tellus ingens:
Collocavit autem ipſum celans in inſidiis: indidit vero manui
Falcem aſperis dentibus: dolo autem inſtruxit omni. 175
Venit autem Noctem adducens magnum Cœlum, undique vero
Cupiens amorem imminebat, & ſane extentum eſt (*Telluri*
Paſſim: ex inſidiis autem filius petiit manu
Siniſtra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, aſperos dentes habentem, charique genitalia patris
Feſtinanter demeſſuit, rurſumque abjecit ut ferrentur 181
Pone. illa quidem non incaſſum elapſa ſunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes ſuſcepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyaſque validas, magnoſque Gigantes, 185

Ar-

Venne il gran Ciel menandone la notte,
Ed intorno alla Terra deſiando
D' amor l' opra ſi ſtava intento, e teſo
Per tutto; quando dall' aguato il figlio
Porſe la manca mano, e colla deſtra
Preſe il falcione ſmiſurato, lungo,
Con denti a ſega, e al caro padre in fretta
Miete i negozj, e sì gittogli in dietro,
Che andaſſer dove ben veniſſe loro:
E queſti non in van ſcappar di mano;
Poichè qualunque goccie ſanguinoſe
Indi ſchizzaro, tutte riceveo
La Terra, e a capo d' anni, che girarono,
Generò forti Furie, e gran Giganti,

Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ᾽ ἃς Μελίας καλέουσ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεά θ᾽ ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντι
Κάββαλ᾽ ἐπ᾽ Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ὣς φέρετ᾽ ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
Ἀφρὸς ἀπ᾽ ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ᾽ ἔνι κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον·
Ἐκ δ᾽ ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ᾽ Ἀφροδίτην, 195
Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ᾽ ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογένειαν δ᾽, ὅτι γένετο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. 200
Τῇ δ᾽ Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
Γεινομένῃ τὰ πρῶτα, θεῶν τ᾽ ἐς φῦλον ἰούσῃ.
Ταύτην δ᾽ ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἠδὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίους τ᾽ ὀάρους, μειδήματά τ᾽ ἐξαπάτας τε, 205
Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.

Τὰς

Splendenti in arme, e con lunghe aſte in mano,
E Ninfe Melie dette in la gran Terra.
E i negozj qual pria troncando a ferro,
Gittò all' Epiro nell' ondoſo Ponto.
Così pel mare molto tempo andarono,
E dall' immortal corpo intorno intorno
Bianca ſpuma deſtavaſi, ed in queſto
Donzella ſi nutrio; e pria a Citera
Divina fu, e quindi poſcia venne
A Cipro, che dal mar bagnato è intorno;
E veneranda uſcinne, e bella Dea.
L' erbetta intorno ſotto ai delicati
Piedi creſcea; ed Afrodite quella,
E Dea Afrogenéa, e in oltre ancora

Cite-

Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
Testiculisque ut prius resectis, ferrum
Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum. (alba
Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero
Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea puella 191
Innutrita est. primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam, 195
Spuma prognat Deam & decoram pulchris sertis Cythe-
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma (ream,
Nutrita fuit: Cythercam autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro,
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emersit. 200
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones, 205
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.

Illos

Citerea vagamente inghirlandata
Gli Dei chiamarla, e gli uomini. Però-
Chè nella spuma fu ella allevata;
E Citerea, perchè approdò a Citera;
E ancorCiprigenea, perocchè nacque
In Cipro ondosa; e Fillommede in fine,
Perchè dai genitali ella spuntonne.
Costei seguì l' Amore, e 'l bel Cupido
Subito, ch' ella nacque, e che alla gente
Se ne andò degli Dei; e questo onore
Ella ha fin da principio, ed ha sortito
Tra gli uomini, e gli Dei immortai ventura,
E virginei colloquj, e risi, e frodi,
Dolce diletto, e amanza, e dolcitudine.

 Que-

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ πταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων·
Οὔ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζὺν ἀλγινόεσσαν·
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο 215
Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν·
Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
Αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι 220
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅς τις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,

Λή-

Queſti il padre vocò in ſoprannome
Titani, rampognando i ſuoi figliuoli
Il gran Ciel, ch' egli ſteſſo aveva fatti.
E dicea, ch' ei tiranneggiando aveſſero,
Cioè il fio pagar facendo, fatto
Per lo folle, e ſcellerato orgoglio
Un gran fatto, ma che di queſto pure
In avvenir ſaria pagato il fio.
La Notte partorì l' odioſo Fato,
E l' atra Parca, e con la Morte il Sonno,
E la razza de' Sogni partorìo,
E con niun dormendo partorìo
Quegli la Notte ſcura, ed in ſecondo
Luogo il Livore, e Momo, e la Miſeria
Affannoſa, e l' Eſperidi, alle quali
Le poma ſono a cura aurate, e belle

Di

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictitabat porro festinantes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit. 210
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen So-
Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura. (*mniorum:*
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum 215
Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachesinque & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes, 220
Nunquam desinunt Deæ a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemesin, cladem mortalibus hominibus
Nox perniciosa: post hancque Fraudem enixa est, & Amicitiam,
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem. 225
Ceterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,
Obli-

Di là dall' Oceano glorioso,
E gli arbori, che 'l frutto ne conducono,
E le Fate, e le Parche ingeneroe
Castigatrici dispietate, e crude,
Cloto, e Lachesi, e Atropo, che danno
Ai mortali, che nascono ad avere
E bene, e mal; che d' uomini, e di Dei
I trascorsi perseguono, e i delitti.
Nè mai cessan le Dee dal duro sdegno,
Pria, che a chiunque pecca, esse dian pena.
E partorì la Nemesi, ai mortali
Uomini danno, la dannosa Notte.
E dopo lei la Frode, e l' Amistanza,
La rea Vecchiezza, e la Discordia cruda.
La Discordia odiosa partorio
Il Travaglio affannoso, ovver Dolore,

 L' O-

Λήθην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, Ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν· 230
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα· γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
Οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος· οὐδὲ θεμιστέων 235
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων, 240
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
Κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
Κυμοθόη, Σπειώ τε θοή, Θαλίη τ' ἐρόεσσα, 245
Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυή,
Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυς,

Δω-

L' Oblio, il Caſo, ovver la Fame, e i Duoli
Lagrimoſi, e le Zuffe, e le Uccifioni,
Battaglie, ed Omicidj, e Riſſe, e falſi
Motti, e Diſpute, e di Leggi Diſprezzo,
E la Calamità, che ſon tra loro
Cognite, e familiari, e 'l Giuramento,
Che molto molto gli uomini terreſtri
Danneggia, quando alcun di ſuo buon grado
Giura, e ſpergiura. Il Ponto generoe
Nereo ſenza menzogna, e veritiero
Il maggiore dei Figli, e sì l' appellano
Veglio, perchè è verace, e manſueto,
Nè il giuſto oblia; ma ſa giuſti, e clementi
Conſigli, e poſcia ancor Taumante il grande,

E

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Prœliaque, Stragesque virorum,
Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese: 230
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens perieraverit:
Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pontus,
Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
Eo quod verus atque placidus, nec juris & æqui 235
Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit.
Deinde rursum Thaumantem magnum, & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem. 239
Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis soboles Dearũ
Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque jucunda, 245
Et Melita gratiosa, & Eulimine, & Agave,
Pasithea que, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,

Doto-

E il valoroso Forci, colla Terra
Congiuntosi, e la Ceto, ovver Balena
Ingenerò, ed Euribia d' Adamante,
O sia ferreo cuor portante in petto.
Di Nereo uscir di Dee ameni figli
Nel vasto Ponto, sterile di frutti,
E di Doride dalle belle trecce
Figlia dell' Ocean perfetto fiume
Proto, ed Eucrate, e Sao, e Anfitrite,
Eudora, e Tetide, e Galena, e Glauca,
Cimotoe, Speo, e Toe, e Talia amabile,
Melite vaga, Eudimene, ed Agave,
Pasitea, Eratone, ed Eunica,
Insigne Ninfa per le rosee braccia,

E

Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια· 250
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς·
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα πρηΰνει, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, εὐστέφανός θ' Ἁλιμήδη· 255
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς, καὶ Ποντοπόρεια.
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη· 260
Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε·
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο θύγατρα 265
Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην. ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
Ἠϋκόμους θ' Ἅρπυίας, Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,

Ὠκεί-

E Doto, e Proto, e Ferusa, e Dinamene,
Nesea, Actea, Protomedea,
Dori, e Panope, e bella Galatea,
Ippotoe vezzosa, ed Ipponoe,
Per le braccia rosate insigne Ninfa,
E Cimodoce, che nel bruno mare
I fiati de' divini, e freschi venti
Leggermente con Cimatolege,
Ed Anfitrite dalle belle piante
Mansuesa, e Cimo, ed Eione,
Ed Alimede bene inghirlandata,
E Glauconome amica d' allegria,
Pontoporea, Leagora, ed Eragora,
Laomedea, Polinome, ed Autonoe,

Li-

Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesæaque, & Actæa, & Protomedia,
Doris, & Panope, & speciosa Galatea, 250
Hippothoeque lepida, & Hippone roseis lacertis prædita,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede, 255
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Evagore, & Laomedia,
Polynomeque, & Autonoë, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ.
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe. 260
Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoëque,
Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.
Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundiflui filiam 265
Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur

Per-

Lisianassa, e Evarne amabil d' indole,
E di sembiante senza taccia, e Psamate
Di corpo graziosa, e la divina
Menippe, e Neso, Eupompe, e Temisto,
E Pronoe, e Nemerte, che del padre
Immortal l' intelletto si ritiene.
Dal nobile Nereo queste n' usciro
Cinquanta figlie, che san di gentili,
E nobili lavori. Or Taumante,
La figlia dell' Oceano profondo,
Elettra prese, e questa partorìo
L' Iri veloce, e l' Arpie belle-chiome,
L' Aello, e l' Ocipeta, che a paro
Van co' fiati de' venti, e con gli augelli

Co'

Ὠκείης πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴπαλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρήους, 270
Ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς· ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι, 275
Σθενώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα.
Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
Γένεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
Χ' ὁ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
Βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διῒ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Τὸν

Co' preſti vanni; poichè volan' alto.
A Forci Ceto dalle belle guance
Partorìo le Gree, o pur le Vecchie
Dal naſcimento lor canute, e bianche;
Le quali Gree chiaman gl' immortali
Iddii, e gli uomin, che per terra vanno.
Pefredio dal bel manto, Enio dal croceo,
E le Gorgoni, che abitan oltre
Al famoſo Ocean, là ſu' confini
Della notte, laddove le canore
Eſperidi, e Steno, ed Euriàle,
E Meduſa, che mali aſpri patìo.
Era queſta mortal, ma l' altre due
Immortali, ed eſenti da vecchiezza.
Coll' una sì ſi giacque il Chiom-azzurro

In

Pernicibus alis. in cœlo enim degentes volitant.
Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis præditas,
A partu canas, quas ob id Græas vocant 271
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ, 275
Sthenoque, Euryaleque, Medusaque gravia perpessa.
Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxiæ
Duæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perseus caput cum amputasset, 280
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: cæterum hic ensem aureum tenebat manibus charis:
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum
Pervenit ad immortales. Jovis vero in domo habitat, 285
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.

Illum

In bel giardin, tra fior di Primavera.
A questa, quando Perseo mozzò il capo
Dal busto, ne saltò fuor Crisaorre
Il Grande, e 'l Caval Pegaso, il qual' ebbe
Tal soprannome, perchè alle fontane
Dell' Oceàno ei nacque, e quei teneva
Un' aurea spada nelle care mani:
E quell' altro volandosene via,
E la terra lassando di bestiame
Madre; sì sen' andò dagl' immortali;
Ed abita di Giove nelle stanze,
Tuono, e fulgor portando al savio Giove.
Generòe Crisaorre Gerione
Di tre teste congiunte con Calliroe
Del rinomato Oceano figliuola.

Que-

Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη,
Βουσὶ πὰρ εἰλιπόδεσσι, περιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ· 290
Ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς 295
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν,
Ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρηον,
Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
Ποικίλον, ὠμηστὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα. 305
Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
Δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κούρῃ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·

Δεύ-

Queſto ucciſe, e ſpogliò la forza d' Ercole
Appreſſo i buoi da' piè curvi, e pieghevoli,
In Eritea dal mar bagnata intorno.
Quel dì, allorchè i buoi di larga teſta
Alla ſacra Tirinta ne cacciòe,
Il paſſo dell' Oceano varcando,
Orto uccidendo, e Eurizion biſolco
In ſcura ſtalla, oltr' al famoſo Oceano.
Queſta partorì un' altro ſmiſurato
Moſtro, ed orrendo, e ſenza forma alcuna,
Niente ſimile a uomini, od a Dei,
In cavo ſpeco, la divina Echidna
D' animo forte; la metade Ninfa
Di negri lumi, e di vezzoſe gote,

La

Illum quidem armis exuit vis Herculana,
Boves apud flexipedes circumflua in Erythia. 290
Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis, 296
Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam,
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, magnumque,
Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ. 300
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus:
Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha, & senii expers diebus omnibus. 305
Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ puellæ.
Illa vero gravida facta, peperit fortes filios,
Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.

Ite-

La metà serpe orrendo, e tetro, e grasso,
Di varia pelle, e mangiador di crude
Carni, in le tane della diva Terra,
Dov' ella ha grotta sotto in cava pietra,
Lungi dagl' immortali, e dai mortali.
Ove le dier gl' Iddii ad abitare
Magion famosa; ella tra gli Aramei
Teneasi sotto terra acerba Echidna,
Immortal Ninfa, ognor senza vecchiezza.
Con costei dicon, che in amor mischiassesi,
Fanciulla di negri occhj, Tifaone
Oltraggiator villano, e orribil vento;
E pregna partorinne alteri figli.
Orto cane se in pria a Gerione.

Ed

Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὔτι φατειόν, 310
Κέρβερον, ὠμηστὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
Τὸ τρίτον, Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ. 315
Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερήν τε. 320
Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος·
Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης. 325
Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
Ἔν θ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, 330

Κοιρα-

Ed in ſecondo luogo lo ſformato
Cerbero partorì, di cruda carne
Divorator nefando, di Plutone
Cane di ferrea voce, e di cinquanta
Teſte guernito, ſvergognato, e forte.
In terzo luogo l' Idra generò,
Che triſte coſe ſa, Lernea, che Giuno
Allevò Dea dalle bianche braccia,
Coll' Eraclea eccellenza irata forte.
Con diſpietato ferro ucciſe quella
Di Giove il figlio, l' Anfitrioniade
Ercole con Jolao amico a Marte,
Come piacque a Minerva Predatrice.
E quella la Chimera partorìo,
Che sbuffa orrendo fuoco, triſta, e groſſa,

E

Iterum secundo edidit partu immensum , minime effabilem ,
Cerberum crudivorum , Plutonis canem ærea voce , 311
Quinquaginta capitum , impudentemque , fortemque .
Tertio , Hydram rursus genuit abominabilem ,
Lernæam , quam enutrivit Dea albis ulnis Juno ,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ . 315
Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
Amphitryoniades , cum bellicoso Jolao ,
Hercules ex consiliis Minervæ prædatricis .
Tum ipsa Chimæram peperit , spirantem terribilem ignem ,
Trucemque , magnamque , pernicemque , validamque . 320
Illius erant tria capita : unum quidem terribilis leonis ,
Alterum capellæ , tertium vero serpentis robusti draconis :
Ante leo , pone vero draco , in medio autem capra ,
Horrende efflans ignis robur ardentis .
Hanc quidem Pegasus cepit , & strenuus Bellerophontes , 325
Illa sane Sphingem exitialem peperit , Cadmeis perniciem ,
Ab Ortho subacta : Nemeumque leonem ,
Quem Juno cum enutrivisset , Jovis veneranda uxor ,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ , cladem hominibus .
Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum , 330
Im-

E snella , e forte , di cui fur tre teste
Di lion , l' una di cerulei occhj ,
L' altra di capra , e l' altra di serpente
Forte dragon . Sicchè ella è adunque innanzi
Lione , e dietro drago , e in mezzo capra ,
Che acceso fuoco orribilmente spira .
Pegaso questa , e 'l buon Bellerofonte
Uccise . Ed essa partorìo la Sfinge
Dannosa , de' Cadmei lo sterminio
Sotto Orto doma , e 'l Nemeeo Lione ,
Cui Giuno rilevando la consorte
Veneranda di Giove a star lo pose
Ne' be' luoghi Nemei , agli uomin danno .
E quivi dimorando egli degli uomini
Danneggiava le genti , dominando

Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος.
Ἀλλά ἑ ἲς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει. 335
Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην. 340
Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἁλιάκμονά θ', Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἕρμον, ἐϋρρείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιόν τε,
Εὔηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσι, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής, 350
Ἱππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατή τε Διώνη,

Μη-

La Penea cavernoſa, ed Apeſante.
Ma lo domò vigor d' Erculea forza.
E Ceto la minor di tutti miſta
In amore con Forci generòe
Orribil ſerpe, che nelle latebre
Di oſcura terra, negli ampi confini
Guarda le poma, che ſon tutte d' oro.
Queſta di Ceto, e Forci è la proſapia.
Teti all' Ocean feo ondoſi fiumi,
E Nilo, e Alfeo, e Eridano profondo,
E Strimone, e Meandro, e Iſtro bell'-acque,
E Faſi, e Reſo, ed Acheloo d' argento,

* * *

Gra-

Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit. 335
Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumq; Alpheumq; & Eridanū profundos vortices habentem,
Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchrifluum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloum argentivorticem, 340
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,
Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoenta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
Evenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum. 345
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pithoque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens, 350
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Callirœque,
Zeuxoque, Cythieque, Idyiaque, Pasithoeque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,

Me-

Granico, ed Esapo, e 'l divo Simoente,
Peneo, ed Ermo, e 'l rapido Caico,
Sangario grosso, e Ladone, e Partenio,
Eveno, e Ardisco, ed il divin Scamandro.
Partorì delle figlie il sacro genere,
Che nella terra gli uomini nutriscano,
Con Apolline Rege, e con gli fiumi;
Che questa sorte lor tocca è da Giove;
Suada, Admete, ed Jante, ed Elettra,
Doride, e Primno, e la divina Urania,
Ippo, e Climene, e Rodia, e Calliroe,
E Zeusso, e Clizia, ed Idia, e Pasitoe,
Plessaura, e Galassaura, e Diona amabile,

Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη·
Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατὴ, Πλουτώ τε βοῶπις, 355
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεστώ τε κροκόπεπλος.
Κρεισίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ.
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρὼ, Ὠκυρόη τε· 360
Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι. πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι.
Τρεῖς γὰρ χίλιαι εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
Υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν·
Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσι. 370
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Γείναθ', ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τέκεν φιλότητι μιγεῖσα, 375
Ἀσ-

E Melobosi, e Thoe, e Polidora
Di bello aspetto, e Cerceide d' indole
Amabile, e la Pluto da' grand' occhj,
Perseide, e Janira, e Acaste, e Xanta,
Petrea vezzosa, e Menesto, ed Europa,
E Mete, ed Eurinome, e Telesto
Dal croceo manto, e Crisia, ed Asia,
E la leggiadra, e amabile Calisso,
Eudora, e Tiche, ed Anfiro, ed Ociroe,
E Stige, che di lor tutte è più forte.
Queste n' uscir dall' Oceano, e Teti
Figlie maggiori, ed altre sonvi assai.
Poichè tre mila son l' Oceanine,
Ch' han stese piante, e che quà, e là la Terra,
Ed

Melobosisque, Thoeque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis, 355
Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,
Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telestoque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque, & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroeque, 360
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus 365
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui.
Sed singulatim noverunt quicunque circumhabitant. 370
Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
Immortalibusque Diis, qui Cœlum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
Crio autem Eurybiæ peperit, per amorem mixta, 375
Astræum-

Ed i fondi del lago seminate
Batton per tutte in un, di Dee festosa
Prole; e tant' altri ancor, che strepitando
Fiumi corrono figli d' Oceàno,
Quai partorì la veneranda Teti;
De' quai tutti ridire il nome appunto
Forte cosa è per certo ad uom mortale.
Ma ciascheduno sa, ch' abita intorno.
Tia il gran Sol, la chiara Luna, e l' Alba,
Che a tutti quanti i terrestri fa lume,
E agl' immortali Iddii, ch' han l' ampio Cielo,
Partorio, coricatasi di sotto
A Iperione in letto, e in amistanza.
A Creo Euribia partorì, con esso

Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων·
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
Καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον ἠριγένεια,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δὲ τέκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀειδείκελα γείνατο τέκνα, 385
Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει·
Ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
Ὥς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 390
Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Εἶπε δ' ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
Μή, τιν' ἀποῤῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
Ἑξέμεν ἣν τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος, 395
Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἣ θέμις ἐστί.

Ἠλ-

In amor meſcolata, Aſtreo il groſſo,
E Pallante la Diva delle Dee,
E Perſe, che tra tutti in ſenno ſpicca.
Ad Aſtreo l' Alba partorinne i venti
Di forte ſpirito, Zefiro veloce,
E Borea, che fa ben retta via,
E Noto, Dea con Dio in amor miſta.
Or dopo queſti l' Alba mattutina
Fosforo partorì, e le lucenti
Stelle, onde il Cielo s' inghirlanda. E Stige
Dell' Ocean figliuola partorìo
Con Pallante congiunta Zelo, e Nice
Dalle leggiadre piante, in propria caſa;
Podere, e Forza chiari figli feo,
De' quai non è da Giove mai lontana

La

Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,
Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa. 380
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,
Astraque fulgentia quibus Cælum cinctum est.
Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in ædibus,
Et Robur atque Vim præclaros genuit filios, 385
Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus præit:
Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem habent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator 390
Immortales vocavit Deos ad altum Cælum. (*pugnet,*
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Titanes
Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales Deos. (*munis,*
Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno & im-
Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est. 396
Venit

La magione, o alcun seggio, o strada,
Dove non faccia a loro scorta Iddio;
Ma appresso a Giove ognor seggon Tonante.
Che così volle, e decretò in quel giorno
L' incorruttibil Stige, Oceanina,
Quando l' Olimpio fulminante tutti
Chiamò gl' Iddii immortali al vasto Olimpo.
E disse; chi con seco degl' Iddii
Contra i Titani combattesse, alcuno
Non spoglieria de' proprj guiderdoni;
E che ciascuno onore avria, qual pria
Tra gl' immortali Iddii. E colui disse,
Che sarà stato inonorato, e senza
Premio sotto Saturno, quegli a onore,
E premio saliria, com' fia il dovere.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος οὔλυμπόνδε
Σὺν σφοῖσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον, 400
Παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοὺς μεταναιέτας εἶναι.
Ὣς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερὲς, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι 405
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπου.
Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν. 410
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα. 415
Καὶ γάρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ

Ῥεῖα

Venne la prima Stige incorruttibile
Co' suoi figliuoli, e per voler del Padre;
Giove onorolla, e diegli egregj doni.
Poichè lei pose ad esser degli Dei
Il grande giuramento, e i figli in tutti
I giorni ad esser suoi abitatori.
Così a tutti del tutto egli, siccome
Promise, attenne; ed egli impera, e regna.
Febe venne di Ceo al letto ameno,
Poi Dea di Dio gravida in amore
Latona partorì dal manto azzurro
Carezzevole sempre, e dolce agli uomini;
E agl' immortali Iddii, fin dal principio
Dolce, e dentro all' Olimpo benignissima.

Ge-

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis chari per consilia patris.
Ipsam vero Jupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramentum; 400
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
Perfecit. ipse autem præpotens est, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore, 405
Latonam cæruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor. 410
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
Imo etiam stelligero sub Cœlo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime. 415
Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor

Facil-

Generò Asteria di bel chiaro nome,
Cui Perse già menò nel gran palagio,
Affinchè cara s' appellasse moglie.
Essa impregnata Ecate partorìo,
Cui sor tutti onorò Giove Saturnio,
E dielle preziosi, illustri doni,
Et aver di terra, e dell' immenso mare
Parte, e costei dallo stellante Cielo
Onor sortì, ed onorata è massime
Dagl' immortali Iddii. Ed ora, quando
A sorta alcun degli uomini terrestri
Onorati facendo sacrificj
Secondo i riti fa propizj i Numi,
Ecate invoca; e molto a colui onore

Va

Ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
Καί οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν. 420
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων,
Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τ' ἀπηύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός. 425
Οὐδ' ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ·
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
Ὧι δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν.
Ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ἥν κ' ἐθέλῃσιν 430
Ἠδ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, 435
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι·
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, 440

Εὐ-

Va dietro assai agevolmente, cui
Di buon grado la Dea le preci accetta;
E a lui ricchezze dà, ch' ella ha ben onde.
Che chiunque della Terra, e del Ciel nacquero,
E onor sortì, di tutti ella ha costoro
La sorte, e a lei non già Saturnio tolse
Per violenza, o pur privò altramente,
Ciò, che sortì fra i primier Dei Titani;
Ma tien qual pria a principio fu la parte.
Nè perchè unica, ha men la Dea d' onore,
E dignitade, e in terra, e in Cielo, e in mare.
Ma ancora molto più, che Giove onorala.
A cui vuol forte assiste, e ne gli giova.

Spic-

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest. 420
Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neq; privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio. 425
Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in Terra ac Cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat. 429
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens-viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque judicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur; 435
Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:
Et his qui glaucum (mare) *tempestuosum secant,* 440

Vota-

Spicca, cui vuol, nel foro tralle genti;
E quando a guerra, che consuma gl' uomini,
Gli uomini s' arman, quivi allor la Dea,
Cui vuole, assiste, a dar ben volentieri
Vittoria, e a porger della guerra il vanto.
In giure Assessora è de' Regi augusti.
Buona, allor che in agòn gli uomin combattono,
Quivi la Dea loro accudisce, e giova,
E chi vince per forza, e per valore,
Bel guiderdone agevolmente portane,
E godente dà fama ai vincitori.
Buona ad assister è a Cavalieri,
Cui vuole, e quei, che 'l Glauco tempestoso

La-

Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐριχτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
Ῥέα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξειν,
Βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν. 445
Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' ὀΐων, θυμῷ γε θέλουσα,
Ἐξ ὀλίγων βριάει, κἀκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην 450
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἳ δέ τε τιμαί.
Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
Ἴφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει, 455
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών·
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὥς τις ἕκαστος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο. 460
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.

Πά

Lavoran navicando, e pregan Ecate,
E della Terra il crollator fonoro.
Di facil l' alma Dea diè preda affai,
E di facil la tolfe in fuo talento.
Nelle ftalle effa è buona con Mercurio
A crefcere il beftiame, e gregge, e armenti,
E dargli ancor branchi di capre, e pecore,
Che portan lana, s' ella vuol di cuore.
Erge dal poco, e dal molto anco abbaffa.
Così l' unica figlia di fua madre
Di tutti gli onori è ornata appo gli Dei.
Saturnio fella di giovan nutrice,
Che dopo lei con gli occhj il lume fcorfero
Dell' Alba, che affai vede. Ella sì fue

Da

Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.
Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere, 444
Armentaque boum, gregesque, & greges latos caprarum,
Gregesque lanigenarum ovium animo saltem volens,
Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit.
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus. (*ipsam*
Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post i-
Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ. 451
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,
Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit, 455
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & a tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque
Ex utero sacro matris ad genua venerat: 460
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cæli
Alius inter Immortales haberet regium decus.

Au-

Da principio di giovani nutrice,
E questi fur gli onori. E Rea a Saturno
Domata partorì illustri figli,
Vesta, Cerere, Giuno d' or calzate,
E 'l forte Pluto, che sotterra alberga
Di cuor spietato, e Nettun strepitoso,
E Giove l' avveduto, degli Dei,
E degli uomini padre, dal cui tuono
Crolla la larga terra, e si riscuote.
E questi tranghiottiva il gran Saturno
Via via ciascun, che alle ginocchia andava
Dall' utero sacrato della madre.
Ciò disegnando, perchè niun' altro
Degli illustri Celesti avesse il regio

Onor

Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς. 465
Τῷ ὅγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἑοῖο,
Παίδων οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεῖ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
Ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε. 480
Ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα

Ἀν-

Onor tra gl' immortali. Che avea udito
Dalla Terra, e dal Ciel ſtellato, come
Deſtino gli era da un ſuo proprio figlio
Eſſer domo, benchè gagliardo foſſe,
Per lo volere dell' eccelſo Giove.
Però non ſtava in vano alle vedette,
Ma guatando, e oſſervando i figli ſuoi
Tranghiottì; e Rea tenne immenſo lutto.
Ma quando Giove avea a partorire,
Padre degli Dei, e degli uomini,
Supplicò allora i cari genitori
Suoi medeſmi, la Terra, e 'l Ciel ſtellato,
Perchè il parere uniti ne diceſſero,
Come nel parto del ſuo caro figlio
L' accorgimento altrui ella sfuggiſſe,

E

Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,
Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia. 465
Ideoq; hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias struens
Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum
Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terræque, & Cœlo stellato, 470
Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiæ dilectæ auscultarunt & morem gesserunt.
Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset fieri
Circa Saturnum regem, & filium magnanimum. 476
Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram, 481
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus
prehensum

An-

E'di suo padre le furie
Contro de' figli, i quali il gran Saturno
Tranghiottì, ch' uncinata avea la mente.
Udir quelli, e esaudir la cara figlia,
E tutto le contar, ch' era destino,
Che addivenisse intorno al Re Saturno,
Ed al figliuolo di robusto cuore.
Mandarla a Litto di Creta nel grasso
Popolo, quando l' ultimo de' figli
Era per partorir l' eccelso Giove;
Che ne lo ricevè la vasta Terra
Nell' ampia Creta a crescere, e allevare;
Dov' ella capitò, quello portando
Per la veloce scura notte, in pria
A Litto: e poi l' ascose colle mani

Pren-

Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας, 490
Τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς,
Ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης, 495
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο,
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν,
Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,

Δῶ-

Prendendol in un' antro assai sublime,
Sotto le buche della diva terra,
Nella montagna Egéa, forte, selvosa.
Un gran sasso fasciato a questo il diede.
Figlio di Celo, gran Sire, e primiero
Re degl' Iddii, il quale allor prendendo
Colle mani, in suo ventre lo ripose
Meschino, e non s' accorse colla mente,
Che a lui in avvenir di sasso in vece
Un figlio suo invincibil, e sicuro
Ne rimanea, che tosto era per forza,
E con braccia domandol per cacciare
D' onore, ed ei regnar tra gl' immortali.
Velocemente poi e forza, e illustri
Membra crebber del Rege, e in capo a un' anno

In-

Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,
Argæo in monte denso sylvoso.
Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cœli filio, præpotenti Deorum priori regi. 486
Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser, nec cogitavit animo, quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius invictus & securus 489
Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluto autem anno,
Terræ consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus, 495
Victus artibus ac vi filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spaciosam
Pytho in divina, jugis sub Parnassi, (*bus.*
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus homini-
Solvit vero patruos noxiis a vinculis 501
Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,

Dede-

Ingannato da sensi della Terra
Ingegnosi, e sagaci la sua prole
Di bel nuovo fuor mise il gran Saturno,
Ch' ha la mente ricurva, superato
Dall' arti, e dalla forza del suo figlio.
Pria il sasso vomitò forbito l' ultimo.
Quello Giove fermò sulla gran terra
Nella divina, ed ammirabil Pito,
Là nelle cavitadi di Parnasso,
Che in avvenir memoria fosse, e segno,
E miracolo agli uomini mortali.
Sciolse i fratei del padre dalle dure
Prigioni, i figliuoli di Celo, i quali
Per follia avea il padre imprigionati,
Che a lui seppero grado del favore,

 Che

Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει· 505
Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα 510
Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι·
Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
Παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ, 515
Εἵνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς. 510
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἧπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ

Νυ-

Che gli dier tuono, e fulmine fiammante,
E lampo; che la vasta terra in pria
Celati avea, e su questi affidato
Sugl' immortali, e sui mortali regna.
Japeto la figlia dalle belle
Piante, Oceanina, menò donna
Climene, e montò sul medesmo letto.
Questa Atlante gli feo altero figlio,
E fe Menezio sopraggloriosо,
E Prometeo vario, ed astuto,
E il fallito di mente Epimetéo,
Ch' agli uomini inventivi, industriosi
Da principio fu mal; poich' ei primiero
Di Giove ricevè la vergin donna
Posticcia. Ora il villano oltraggiatore

Me-

Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur. quæ antea immanis terra occultaverat: 505
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.
Filiam porro Japetus pulchros talos habentem Oceanidem
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
Peperit prȩterea gloria prȩsignem Menȩtium,atq; Prometheum
Varium, versipellem: stultumque Epimetheum, 511
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.
Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem,
Virginem. injurium vero Menœtium late videns Jupiter
In Erebum detrusit, feriens fuliginoso fulmine, 515
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terræ, e regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter. 520
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc epar
Comedebat æternum, quin ipsum crescebat tantum ubique
No-

Menezio Giove ampio-veggente all' Erebo
Giuso mandò colpendol coll' ardente
Fulmin per sua malvagia tracotanza.
Atlante il largo Ciel tien per gravosa
Necessità a' confini della Terra,
Davanti eretto alle canore Esperidi,
Col capo, e con le non mai stanche braccia;
Che tal parte assegnolli il savio Giove.
E con invitti ceppi Prometéo
Di vario senno, astuto ne legòe
Con forti affisso a una colonna,
Ed un' aquila sopra a lui mandonne
Con ali sparse, ed ella divorava
Il fegato immortale, il qual la notte
Per tutto rimetteva egual crescendo,

Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
Οὐκ' ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530
Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
Καί περ χωόμενος, παῦθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι 535
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
Δασσάμενος προύθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
Ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.

Ὡς

Quanto l' augel dall' ali ſparſe avea
Per tutto un giorno conſumato, e guaſto.
Queſta d' Alcmena di leggiadra gamba
Il forte figlio uccise Ercole, e lungi
Da Japetionide la triſta
Peſte cacciò, e lo ſciolſe dall' affanno.
Non contra voglia dell' Olimpio Giove,
Che in alto impera; acciò d' Ercol, che in Tebe
Nacque, il pregio maggior foſſe di pria,
Sopra la terra, che di molti paſce.
Per queſto riſpettando egli onorava
Il ragguardevol figlio, e ancor che irato
Ceſsò dell' ira, ch' egli in pria tenea;
Perchè col prepotente Saturnino
Contender quegli avea voluto in ſenno.

Che

Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis. 525
Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset 530
Major etiam quam antea super terram multos pascentem.
Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo, 536
Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui adipe
In pelle deposuit, tegens ventre bovino:
In altera rursum ossa alba bovis, dolosa arte, 540
Rite disponens recondidit tegens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumq; Deorumque,
Japetionida omnium illustrissime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!

Sic

Che quando disputavano gli Dei,
E gli uomini mortali là a Mecona,
Un grosso bove allora in bella prova
Partendo mise avanti sodducendo
Lo 'ntelletto di Giove. Poichè quinci
Le carni, e l' interiora col suo grasso
Nella pelle caccionne, ricoprendole
Col bovin ventre, e quindi d' altra parte
L' ossa bianche del bue con arte astuta
Affettate caccionne, ricoprendole
Col pingue grasso; allor dissegli il Padre
Degli uomini, e dei Dei. Japezzionide,
Di tutti i Regi il più cospicuo; o dolce
Amico, come festi mai le parti?

Ὥς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς. 545
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
Τῶν δ' ἕλε' ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς 550
Γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560
Ὥς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ
Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐῢς πάϊς Ἰαπετοῖο, 565

Κλέ-

Così gli disse motteggiando Giove,
Che saputo è negl' immortai consigli.
Risposе Prometéo di curva mente
Con un placido ghigno, e non scordossi
Dell' ingannevol arte sua scoperta.
Giove tragloriosо degl' Iddii
Sempiterno, e tragrande, prendi pure
Di queste qual nel cuor l' Alma ti dice.
Disse a ingannar pensando; ed il saputo
Ne' consigli immortai conobbel Giove,
Nè la frode, e l' inganno ascosi surgli,
E i mali disegnava nel suo cuore
Agli uomini mortal, ch' eran per farsi.
Prese con ambe mani il bianco grasso,
E si crucciò in la mente, e a lui d' intorno

Gl' in-

Sic dixit latenter eum carpens Jupiter immortalis. 545
Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vafer,
Tacite arridens (dolosæ autem non immemor erat artis)
Jupiter gloriosissime , maxime Deorum sempiternorum ,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet . (sciens
Dixit sane dolosa cogitans . Jupiter autem æterna consilia
Cognovit certe nec ignoravit dolum . mala autem concipiebat
Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant . (animo
Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem .
Irascebatur autem mente : ira vero ejus occupabat animum ,
Ut vidit ossa alba bovis , dolosa arte . 555
Ex illo tempore Diis super terram genus hominum
Adolent ossa alba odoratis in aris .
Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Jupiter,
Japetionida , super omnes sapiens ,
O amice , nondum sane dolosæ oblitus es artis . 560
Sic dixit ira percitus Jupiter æterna consilia sciens .
Ex illo tempore deinceps doli memor semper ,
Non dabat miseris ignis robur indefessi
Mortalibus hominibus , qui super terram habitant :
Sed ipsum decepit bonus filius Japeti , 565
Fura-

Gl' ingombrò il cuor la bile, quando vide
L' ossa bianche del bue con arte astuta.
Da indi in quà agl' immortali in terra
Le genti umane abbrucian l' ossa bianche
Sugli adorati altari. A lui sdegnato
Forte sì disse il nubi-aduna Giove.
Figlio d' Japeto sopra tutti savio,
Dell' arte astuta, o caro, non scordastiti.
Disse, Giove crucciato, che saputo
Negl' immortai consigli, e da quel tempo
Ricordevole sempre dell' inganno,
Non dava ai miserabili mortali
Uomini, che soggiornan sulla terra,
La forza del non mai stancabil fuoco.
Ma l' ingannò il buon figliuol d' Japèto,

 Fu-

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι. 570
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
Ἱμερτοὺς περίθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διῒ πατρί. 580
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
Θαυμάσια, ζώοισιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
Ἐξά-

Furando dal non mai ſtancabil fuoco
Lo ſplendor, che ſi vede di lontano,
In una cava ferula, e il cuor moſſe
Di nuovo a Giove alti-fremente, e a lui
Il caro cuor ſdegnò, e moſſe ad ira,
Come tra gli uomin vide lo ſplendore
Del fuoco, che ſi ſcorge sì da lungi.
Toſto pel fuoco agli uomini formoe
Un mal; poichè di terra miſe inſieme
Il glorioſo Zoppo da due lati .
Immagine di vergin vergognoſa,
Per lo voler del figlio di Saturno;
E cinſela la Dea, ed aſſettolla
Dall' occhio azzur Minerva con teſſuta
Bianca gonna, ed in teſta colle mani
Sì l' acconciò un bel Dedaleo velo,

Mi-

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum commovit,
Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.
Protinus autem pro igne struxit malum hominibus. 570
E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ simulachrum, Saturnii consilio.
Cinxit vero & adornavit Dea cæsiis oculis Minerva,
Candida veste: a capite vero calyptram
Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu. 575
Circum vero ei serta recens florentis e floribus herbæ,
Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
Circumque ei coronam auream caput posuit,
Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Jovi patri. 580
In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu,
Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,
Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna,
Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
Cæterum postquam effecit pulchrum malum pro bono, 585
Edu-

Miracolo a vederſi; e intorno al capo
Ghirlande amene di fior d' erba freſca;
Lo venne a porre Pallade Minerva;
E ſopra una corona d' oro in teſta,
Che lo ſteſſo avea fatta da lue lati
Zoppo famoſo, colle palme ſue
Fabbricandola per far coſa grata
A Giove Padre. In queſta erano aſſai
Coſe ingegnoſe, e varie lavorate,
Prodigio della viſta; quanti mai
La terra, e 'l mar produce d' animali;
Di queſti molti avea quivi ripoſti;
E molta leggiadria indi ſplendea
Mirabil, che parean vivi, e parlanti.
Or poichè fabbricò il leggiadro male,
Per

Ἐξάγαγ' ἔνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος· καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595
Αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
Ὡς δ' αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται.
Χήτει γηροκόμοιο, ὅδ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς 605

Χη-

Per bene il traſſe fuor laddove gli altri
Erano Dii, e uomini, giojoſa
Della Dea occhi-azzurra, e di gran padre
Per l' affetto; e ſtupor preſe
E gl' immortal' Iddii, e i mortali uomini,
Quando ſcorſero l' alto inganno, e agli uomini
Inevitabil. Poſcia che da queſta
E' delle donne femmine la ſtirpe.
Poichè perniziosa è la ſua ſtirpe,
E delle donne le genti un gran danno
Abitano tra gli uomini mortali
Di maledetta povertà compagne
Non già, ma di faſtidio incontentabile.
Come allorchè tra i ben coperti ſciami
Le pecchie, i fuci paſcono partecipi

Di

Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre prognatæ.
Admiratio autem cepit immortalesq; Deos mortalesque homines
Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum fœminearum. 590
Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum: 595
Illæ quidem per totum diem ad Solem occidentem
Diurnæ festinant, & faciunt favos albos:
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres 600
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus 605
Vi-

Di ma' lavori; quelle tutto il giorno
Quanto egli è lungo, infino al tramontare
Del Sole, a lavorar sempre si studiano,
E i favi bianchi fabbricando vanno;
Quei dentro stando in gli alveari ombrosi,
L' altrui fatica nel suo ventre mietono;
Sì fattamente agli uomini mortali
Male le donne Giove alti-tonante
Diè partecipi d' opere nojose.
E un' altro male dispensò per bene.
Chi le nozze fuggendo, e le triste opre
Delle Donne, accasar non si vorria,
E giugnerà alla mortal vecchiezza,
Di vecchiezza non ha sostegno, o guardia;
E bench' ei abbia da viver, quando ei vive,
Pur

Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
Χηρωσταί. ᾧ δ᾽ αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
Κεδνὴν δ᾽ ἴσχεν ἄκοιτιν, ἀραρυῖαν πραπίδεσσι,
Τῷ δέ τ᾽ ἀπ᾽ αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
Ἔμμεναι· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
Ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
Ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖό γ᾽ ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης 615
Καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεῳ δ᾽ ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κόττῳ τ᾽ ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ᾽ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης· 620
Ἔνθ᾽ οἵγ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἵατ᾽ ἐπ᾽ ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
Δηθὰ μάλ᾽ ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι, 625
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.

Αὐ-

Pur di lui morto partiran la roba
I lontani parenti; e a cui di nozze
Sarà tocca la ſorte, e avrà conſorte
Oneſta, e ſavia, a coſtui in tutto il tempo
Il mal contraſta in compagnia del buono.
Ma chi trovata l' averà di naſcita
Sciagurata, egli vive avendo in petto
Un duol, che non forniſce, e al cuore, e all' anima;
E il male è incurabil, che di Giove
Rubar la mente, o paſſar non ſi puote.
Che d' Japeto il figlio, il buon Prometeo,
Che a niun fece mal, di lui poteo
Schivar lo grande ſdegno; ma per forza
Lui quantunque ſciente d' aſſai coſe,

Un

Vivat; mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat, 609
Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis fœminam,
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Jovis fallere mentem neque præterire.
Neque enim Japetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram: sed necessario 615
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coercet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam: 620
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Usque valde mærentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore, 625
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum.

Ipsa

Un gran legame tienlo incatenato.
Briareo, tosto che nel cuore il padre
Crucciossi, e Cotto, e Gige imprigionoe
In carcer forte, rispettando l' alta
Forza arrogante, e presenza, e statura,
E sotto il suol, che ha lunghe vie, corcogli.
Dove costor dolenti sotto terra
Abitando si seggion nell' estremo,
Là ne' confini della vasta terra,
Assai dolenti, in cuor gran lutto avendo.
Ma lor Saturno, e gli altri eterni Dei,
Cui partorì Rea dalle belle trecce
Nell' amor di Saturno, per consiglio
Della Terra di nuovo in luce addussono,

Poi-

Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο, 630
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες, 635
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
Οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Κέκλυτέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

Ὑμεῖς

Poich' essa lor tutte le cose disse
Distintamente, che col loro ajuto
Vittoria aveano, e luminoso vanto.
Che gran tempo pugnaro con gran pena
Gl' Iddii Titani, e quanti da Saturno
Nacquero, tra di lor con forti pugne.
Quà dall' alta Otri gl' incliti Titani,
Là dall' Olimpo i donator di beni
Dii, i quai partorìo Rea dalle belle
Chiome, che giacque con Saturno. Or questi
Tra lor battaglia avendo dolorosa,
Dieci anni interi combatter continuo.
Nè scioglimento alcun v' avea dell' aspra
Discordia, o fine, e agli uni, e agli altri eguale
Te-

Ipsa enim eis cuncta prolixe recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animam cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt, 630
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi;
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens. 634
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem extendebatur bellum.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, 640
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ubi vere nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:
Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet. 645
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.

Vos

Teneasi ben la fine della guerra.
Ma quando loro diè tutte le cose
Confortevoli, e nettare, ed ambrosia,
Che pur mangian gl' istessi Dii; di tutti
Ne' petti crebbe il generoso cuore.
Quando ebber preso il nettare, e la grata
Ambrosia, allor d' uomini, e di Dei il Padre.
Udite me della Terra, e del Cielo
Illustri figli, perch' io dica quelle
Cose, che il cor nell' alma mi comanda.
Che già è buon tempo gli uni incontro agli altri
Tutti i dì combattemmo per l' onor
Della vittoria, e per impero, Iddii
Titani, e quanti da Saturno uscimmo.

Voi

Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ, 650
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
Ἡμετέρας διὰ βουλάς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων,
Δαιμόνι' οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655
Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῇς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φάτ'· ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς 665
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Οὕς τε Ζεὺς ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε,
Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670
Τῶν,

Voi la gran poſſa dunque, e l' aſpre mani
Contra i Titan moſtrate in agra zuffa,
La benigna amiſtade rammentando,
Appreſſo quai da voi ſofferte pene
Alla luce tornate da nojoſa
Prigion per voler noſtro, e aer ſicuro.
Diſſe: e tal fe Cotto gentil riſpoſta.
Terribil, tu non dici coſe ignote.
E ſappiamo ancor noi, che per conſiglio,
E per ſenno ſovraſti, e che tu fuſti
Agl' immortai diſcacciator d' oltraggio
Rigido, maledetto, e che per tuoi
Accorgimenti dalla notte ſcura
Rivenimmo da carceri tremende
Di

Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi, 650
Memores amicitiæ placidæ, quibus perpessis
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia a caligine obscura.
Sic dixit: illum vero rursum excepit Cottus irreprehensibilis:
Venerande, non ignota loqueris: sed & nos 655
Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero est
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi. (& intellectus,
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus passi. 660
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
Sic dixit: collaudarunt vero Dii datores bonorum,
Sermone audito. bellum vero cupiebat animus 665
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes, fœminæque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes. 670
Ho-

Di Saturno figliuol, Sir, dopo avere
Cose sofferte, non sperasti unquanco.
Però con mente or fissa, e savio senno
Libereremo noi l' imperio vostro
Con grave ostilitade combattendo
Contro Titani nelle forti pugne.
Disse, e acclamar gli Dei dator di beni.
Udendo la parola, e guerra l' alma
Bramava più, che pria, e immensa mossono
Pugna quel dì, femmine, e maschi,
Gl' Iddii Titani, ed i Saturnii tutti,
Che dall' Erebo Giove di sotterra
In luce mise orribili, e robusti,
Tenenti gagliardia oltre possente.

Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
Πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῇς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς ὄλυμπος 680
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα, 685
Κεκλομένων. οἱ δὲ ξυνίσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦ γε
Εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' ὀλύμπου
Ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν. οἱ δὲ κεραυνοὶ 690

Ἴκταρ

De' quai moveanſi dalle ſpalle cento
E mani, e braccia a tutti inſieme, e teſte
A ciaſcuno cinquanta dalle ſpalle
Naſceano ſopra le poſſenti membra.
Queſti a' Titani ſtero a fronte in dura
Pugna tenendo nelle forte mani
Groſſi cantoni, e ſmiſurate pietre.
Dall' altra banda i Titani rafforzavano
Allegramente le falangi loro,
E il lavoro moſtravan delle mani,
E della forza tutte, e due le parti:
E ribombava intorno orribilmente
Il Ponto ſterminato, e la terra alto
Stridea, e ne gemea crollato l' ampio
Cielo, e fin dalle falde il lungo Olimpo

Degl'

Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.
Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes. 675
Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplus Olympus 680
Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.
Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad Cœlum stellatum 685
Adhortantium. at illi congrediebantur magno cum clamore.
Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam a Cœlo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem 690

Ce-

Degl' immortai dall' urto riscuoteasi;
E 'l grave crollo fino al tenebroso
Tartaro giunse, e 'l ripido fracasso
Di piedi, e d' indicevole tumulto,
E dei colpi gagliardi; sì gittavano
L' un contra l' altro sospiranti strali.
Di tutte e due le parti incoraggitisi
Al Ciel stellante penetrò la voce,
E s' affrontavan con grand' urli, e grida.
Nè Giove più sua forza conteneva,
Ma di forza, e di sdegno a un tratto empiessi
La mente, e cavò fuor tutta sua possa.
Ed insieme dal Cielo, e dall' Olimpo
Folgorando marciava egli a distesa:
E le saette dalla man possente

E 2 Col

Ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
Πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος. ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα 700
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι.
Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710

Ἔκλιν-

Col tuono a un punto, e col balen volavano,
La ſacra fiamma rigiranti, e folte.
E l' alma terra intorno ne ſtridea
Bruciata, e ſtrepitava al fuoco intorno
Immenſamente d' infinita ſelva.
Bollìa la terra tutta, e le correnti
Dell' Oceano, e 'l Ponto ſenza fondo;
E la calda n' andò fiamma faſciando
I Titani terreſtri, e 'nfino al chiaro
Aere giunſe l' ineffabil fiamma.
Le luci ſpenſe a lor benchè gagliardi
Del fulmine, e balen l' acceſo lampo;
Preſe l' incendio ancor l' immenſo Caos.
Simil coſa parea appunto, come
Se cogli occhj là in faccia ſi miraſſe,

E

Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
Manu a robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta, 695
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aerem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque. (*coram*
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. 701
Itidem ut cum olim & terra & Cœlum latum superne
Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus. 705
Simul quoq; venti motumq; pulveremq; cum strepitu excitabant
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugnæ: robur autem exerebatur operum. 710

In-

E s' ascoltasse con gli ~~occhj~~ il suono, orecchi
Così come se allora e Terra, e Cielo
Ampio di sopra ne cadesse: tale
Rumore immenso ne sorgeva, quella
Ruinandosi, e quel d' alto ruinante.
Sì fatto degli Dei venia fracasso,
Che alle man per discordia eran venuti.
I venti insieme, e crollamento, e polve
Destavan con fracasso, e tuono, e folgore
Con infuocato fulmine del grande
Giove armi, e strale, e fremito, e stridore
In mezzo agli uni, e agl' altri n' arrecavano;
E strepito levavasi infinito
Dell' orrenda discordia, e spaventosa,
E de' fatti la possa si mostrava.

Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἆατος πολέμοιο.
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης. 720
Ἶσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
Τὸν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο. 730
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν

Χαλ-

Piegò la pugna; ma tra loro pria
Addoſſo ſtando pertinacemente
Combattean nelle forti aſpre battaglie.
E tra primi deſtavano aſpra pugna
Cotto, Briareo, e Gige inſaziabile
Di guerra, i quaſi ben di trecento pietre
Dalle gagliarde mani tramandaro
L' una appo l' altra ſenza mai reſtare,
E i Titani co' colpi ricuoprivano.
E queſti ſopra la ſpazioſa terra
Mandaro, e in forti vincoli legaro
Con le mani vincendo gli orgoglioſi
Tanto ſotterra, quanto è il Ciel da terra;
Che tanto ha dalla Terra al bujo Tartaro.

Po-

Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prœlio.
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis e manibus 715
Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis
Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes:
Tantum infra sub terram, quantum Cœlum distat a terra. 720
Par enim spatium a terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret. 725
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt, & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi, 730
Loco in squalido, vastæ ultima terræ.
His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Fer-

Poſciachè nove notti, e nove giorni
Una 'ncudine ferrea dal Cielo
Calando a Terra, giugneria nel decimo;
Intorno a cui in ferreo muro gira,
E la notte a tre palchi intorno al collo
E' appoſtata, ma poi ſpiccan ſopra
Della terra le barbe, e del gran mare,
Ove gli Dei Titani ſotto ſcura
Seppelliti caligine ſi ſtanno
Di Giove per voler, che nubi-aduna,
In rugginoſo, e ſquallido paeſe,
Giù negli eſtremi della vaſta terra.
Queſti uſcita non ànno; che Nettuno
Porte di ferro poſevi, ed il muro

Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
Ἐνθάδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·
Χάσμα μέγ'. οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
Ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕστηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι. 745
Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν 750
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,

Mi-

Da tutte due le bande intorno è meſſo.
Quì Gige, e Cotto, e Briareo magnanimo
Abitan fide guardie a Giove Egioco.
Quì della ſcura Terra, e quì del Tartaro
Caliginoſo, e del profondo mare,
E del Cielo ſtellante, ivi per ordine
Son di tutti le fonti, ed i confini,
Forti, lividi, e odioſi anco agli Dei.
Gran buca, ed apertura inſigne, e vaſta.
Nè per un' anno intiero tutto quanto
Alcuno al pavimento perverria,
Se pria foſſe paſſato entro le porte;
Ma quà, e là lo porteria procella
Sopra procella orribile, e ſevera.

E

Ferreas: murus etiam circundatus utrinque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis ægida habentis. 735
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & Cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno 740
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:
Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum: & noctis obscuræ domus horrenda
Stant, nubibus obtectæ nigris. 745
Has ante Japeti filius sustinebat Cœlum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen,
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras 750
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super movetur: altera rursum in domo existens,

Ex-

E' orrendo ancora agl' immortali Dei
Un tal prodigio; e della notte scura
L' orrende case stansi ricoperte
Da nere nubi. Or a queste d' avanti
D' Japeto il figlio tenea l' ampio Cielo
Ritto col capo, e con l' invitte mani
Saldo, dove la notte, e la giornata
Andando attorno tra lor si ragionano,
Varcando il grande ferreo pavimento
A vicenda, che l' una dentro scende,
L' altra fuori sen va, nè giammai tutte
Due la casa dentro ne ritiene;
Ma l' una sempre fuor di casa stando
Gira la terra, e l' altra dentro in casa

Del

Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ᾽ ἂν ἵκηται.
Ἡ μὲν, ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα· 755
Ἡ δ᾽ Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί᾽ ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, 760
Οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ᾽ οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ᾽ ὃν πρῶτα λάβῃσιν 765
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ᾽ Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλειὴς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας 770
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ᾽ οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἐσθίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ᾽ Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἔνθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775

Δει-

Del ſuo viaggio attende l' ora, e 'l quando.
Queſta ai terreſtri, aſſai ſcorgente luce
Tenendo, e quella il Sonno tralle mani
Fratel carnale del morir, la Notte
Dannoſa in ſcura nuvola ravvolta.
Quì della ſcura Notte anno i figliuoli
Le caſe, il Sonno, ed il morir tremendi
Iddii, nè mai loro il chiaro Sole
Vagheggia per di ſopra co' ſuoi raggj,
Poggiando in Cielo, o pur dal Ciel calando;
De' quai l' uno la terra, e l' ampie terga
Del mare in pace ne traſcorre, e queſto
E' ſaporito agli uomini, e ſoave.
Dell' altro ferreo è il cuor, ferree le viſcere

Spie-

Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumen habens, 755
Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii. neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis, 760
Cælum scandens, nec cælitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis. habet autem quem primum arripuerit
Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis: 766
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis, & gravis Proserpinæ,
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus: artem autem malam habet. introeuntes quidem 770
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus, 775
Hor-

Spietate in petto; e cui ei pria ne prenda
Degli uomin, tien, nimico anco agli Dei
Immortali. Or pur quì del Dio terrestre
Davanti stan le rumorose case
Del frate Pluto, e della alta Proserpina.
Ed un tremendo cane per davanti
La guardia fa, spietato, ch' ha una trista
Maniera; quegli, ch' entrano, accarezza
Con tutt' e due gli orecchj, e con la coda;
Ma non permette poi, ch' essi se n' escano;
Ma osservandol mangia, cui ei voglia
Andar fuor delle porte del possente
Plutone, e della orribile Proserpina.
Abita quì quella odiosa Dea

Agl'

Δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται,
Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις, 780
Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ, 785
Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
Δίνῃς ἀργυρέῃς εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν· 795
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον

Βρώ-

Agl' immortai, l' orrenda Stige, figlia
Dell' Ocean, ch' ha i suoi flussi, e riflussi,
La maggiore; ed a parte dagli Dei
Abita lungi gloriose case
Coperte sopra di ben grosse pietre.
E d' intorno per tutto con colonne
D' argento fino al Ciel son sostenute.
Poco la figlia di Taumante, l' Iri
Ne' piè veloce per messaggio vanne
Sopra le larghe tergora del mare,
Quando discordia, e briga è tra gli Dei.
E chi mentisce degli Olimpii Numi
Giove l' Iri gl' invia, a giuramento
Grande recare degl' Iddii da lungi
In aurea brocca l' acqua rinnomata,

Fre-

Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsim vero a Diis inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis superne tectas. circum vero quaque
Columnis argenteis ad Cœlum firmatæ sunt,
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris, 780
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit:
Et sane quisquis mentiatur Cœlestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum ut ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam, 785
Frigidam, quæ e petra destillat alta,
Excelsa. multum vero subtus terram spatiosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris 790
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libens juraverit
Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum: 795
Neque ambrosia & nectaris accedit propius

Ci-

Fresca, che d' aspro eccelso masso stilla,
E molto sotto la terra spaziosa
Da sacro fiume scorre per la negra
Notte dell' Oceano il corno, ed una
Decima parte n' è assegnata, ch' egli
Rigirando con nove argentee volte
Sulla terra, e del mar sull' ampio dorso,
Sbocca in mare, e quell' una, che ne resta,
Da masso sgorga, gran danno agli Dei.
Chi giurerà spergiuro, nel libare
Degl' immortai, che nel nevoso Olimpo
Tengon la cima, ei per un' anno intero
Giacesi senza fiato, nè giammai
Dell' ambrosia, e del nettare mangiare

S' ac-

Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος. 800
Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ, 805
Ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ. 810
Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀστεμφὴς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὼς,
Αὐτοφυής. πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι 815
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠῢν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.

Δώ-

S' accosta, ma si giace e senza spirto,
E senza voce in letti ben rifatti,
Ed un malvagio letargo l' ingombra.
Poichè appo un' anno avrà finito il male,
Altro d' altro ne vien più tristo affanno.
Per un novennio scevro è dagli Dei,
Che sempre son, nè si ritrova mai
A consiglio, od a mensa per nove anni
Compiuti, e poi nel decimo ritrovasi
Nell' assemblee degl' immortali Olimpii.
Tal giuramento instituir gl' Iddii
L' acqua di Stige, Ogigia incorruttibile,
Che se ne va per l' orrida campagna.
Quì dell' oscura Terra, e quì del Tartaro

Te-

Cibum: sed jacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna. 800
Novennio autem a Diis relegatur sempiternis,
Neq; unquam ad consiliũ ineundũ cũ iis versatur, neq; ad epulas
Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui Cœlestes domos incolunt.
Tale itaq; juramentũ constituerũt Dii, Stygis perennem aquam,
Antiquam istam, quæ tranat aridum locum. 806
Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & Cœli stellati;
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi. 810
Illic splendidæque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Cæterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii, 815
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.

De-

Tenebroso, e del mare senza fondo,
E del stellante Ciel per ordin sono
Giù giù le fonti, e i termini di tutti,
Forti, squallidi, oziosi anco agli Dei.
Quì porte risplendenti, e terrea soglia
Immota, e salda con radici fitte,
Nata da se; e avanti fuor da tutti
Quanti gli Dei albergano i Titani
Giuso oltre là del tenebroso Caos.
Ma i gloriosi ajuti del tonante
Giove dell' Ocean ne' fondamenti
Cotto, e Gige an sue case, e quivi albergano.
Ma il prode Briareo suo gener feo
L' urtator della terra alti-sonante,

E

Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς, 820
Ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος, 825
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά. 835
Καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
Καί κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα

Σμερ-

E menar diè Cimopoléa sua figlia.
Poichè dal Ciel cacciò i Titani Giove
La vasta Terra partorì il minore
Figliuol Tifeo, in amor venuta
Del Tartaro per via dell' aurea Venere.
Di cui le braccia baliose, e forti,
E i piè indefessi di gagliardo Dio;
E sul busto a lui son ben cento teste
Di serpente, di drago spaventoso,
Che con livide lingue attorno leccano,
E dalle luci per le stranie teste
Sotto le ciglia scintillava il fuoco.
E da tutte le teste un fuoco ardea;
Teste eran voci, che mettean un suono,

Quand'

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam ſuam.
Aſt ubi Titanes e Cælo expulit Jupiter, 820
Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem ſunt ob robur operibus aptæ.
Et pedes indefeſſi robuſti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita ſerpentis horrendi draconis, 825
Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus ſub ſuperciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum ſonitum emittentes, ineffabilem. interdum enim
Sonabant, ut Diis intelligere liceret, interdum rurſum 831
Tauri valde mugientis, robore inſuperabilem vocem, ferocis:
Interdum rurſus leonis impudentem animum habentis:
Interdum rurſum catulis ſimilia, mira auditu:
Interdum vero ſtridebat, reſonabantque montes alti. 835
Et ſane eveniſſet res inevitabilis die illo,
Atque ipſe mortalibus & immortalibus imperaſſet,
Niſi ſtatim intellexiſſet pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Hor-

Quand' ei guatava, in tutte quelle orrende
Multiplice, ineffabile. Perocchè ora
Sonavano un linguaggio da poterſi
Intender dagli Dei, talor di tauro
Alto-mugghiante, indomito, orgoglioſo
La voce, e quando di lion ſevero,
Quando di cagnolin ſtrana ad udire;
Quando ſtridea, e i monti rimbombavano.
E in quel dì ſi ſaria fatto gran male,
E ſu i mortali, ed immortali avria
Egli acceſo l' impero, ſe ben toſto
Nol vedea 'l Padre d' uomini, e di Dei.
Scoppiar fece un gagliardo, e duro tuono.
E ſtrepitò la terra orrendamente

Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν, 840
Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
Πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτάς, περί τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέσσ' ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, 850
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα.
Βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πάσας 855
Ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γυιωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀΐδνῆς παιπαλοέσσης, 860
Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα

Ἀτ-

Intorno, e l' alto Ciel di ſopra,
E 'l Ponto, e d' Oceano le correnti,
E della Terra i Tartari; e ſi ſcoſſe
Sotto i piedi immortali il grande Olimpo,
Moſſoſi il Sire, e ne gemè la Terra.
Da tutt' e due e' appreſe allora un mare
D' incendio, e dal tuono, e dal baleno,
E dal gran fuoco ancor di quella beſtia.
Dagl' ignei groppi, e dall' acceſo fulmine
Bollia tutta la Terra, e 'l Cielo, e 'l mare.
E 'ntorno ai lidi da per tutto l' onde
Lunghe, e groſſe infuriavano dall' impeto
Degl' immortali, e ſorgea crollo immenſo.
Pluto tremò, che ſotto impera ai morti,

E

Horrende edidit fragorem, & Cælum latum ſuperne, 840
Pontuſque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
Pedibus vero ſub immortalibus magnus contremuit Olympus
Inſurgente rege, ingemiſcebat autem tellus.
Ardor autem ab utriſque occupabat nigrum pontum,
Tonitruquè, & fulguris igne ab iſto immani, 845
Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & Cælum, atque mare.
Æſtuabant etiam circum litora, circaque & circum fluctus,
Impetu Deorum: concuſſio autem ſedatu difficilis oriebatur.
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans, 850
Titaneſque ſub Tartarum detruſi, a Saturno ſeorſim exiſtentes,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero poſtquam excitavit ſuum robur, ſumpſitque arma,
Tonitruque, fulgurque, & coruſcans fulmen,
Percuſſit ab Olympo inſiliens. circum vero omnia 855
Combuſſit ingentia capita ſævi portenti.
Cæterum ubi ipſum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus: ingemiſcebat autem terra vaſta.
Flamma autem fulmine icto proſiliebat a Rege,
Montis in ſaltibus opacis aſperis, 860
Percuſſi. multa autem ac vaſta ardebat Terra,

Ar-

E i Titan * * *
A Saturno d' intorno per lo ſtrepito
Non s' ammorzante, e per la grave pugna.
Poichè Giove montò nella ſua forza,
E preſe l' armi, il tuono, ed il baleno,
E l' infocato fulmine percoſſe
Dall' Olimpo aſſaltando, e tutte intorno
Bruciò le teſte del tremendo moſtro.
Or poichè flagellandolo co' colpi
Domollo, ſmorſicato ruinoe,
E ne gemè la ſmiſurata Terra.
La fiamma uſcia dal fulminato Rege
Negli ſcuri del monte, ed aſpri fondi
Percoſſo; e molta ardea immenſa Terra

F 2 Dal-

Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
Θαλφθεὶς, ἠὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ, 865
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο. 870
Οἵ γέ μεν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μάψ αὖραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
Αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδνᾶσί τε νῆας, 875
Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ
Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι συναντῶσι κατὰ πόντον,
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλᾶσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. 880
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,

Γαίης

Dalla gran vampa, e si struggea quel stagno
De' Giovani per l' arte, e nel crocciuolo
Ben bucato scaldato, o pur qual ferro
Durissimo da vivo fuoco domo
Del monte nelle grotte si distrugge
Nell' alma terra di Vulcan per mano;
Sì si struggea la Terra dal fulgore
D' acceso fuoco, e lui gittò nel cuore
Dolente nello spazioso Tartaro.
Da Tifeo è de' venti la possanza,
Che umido soffian, fuor di Noto, e Borea,
E del veloce Zefiro, che questi
Per nascita de' Dei gran prò a' mortali.
L' altre vane aure spirano sul mare,

Che

Ardore ingenti, & liquescebat stanni instar.
Quod arte juvenum, & a fabrefacto catino
Calefactum, & ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus, victumque ab igne quod omnia comburit,
Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus: 866
Sic sane liquescebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mæstus in Tartarum latum.
Ex Typhœo autem est ventorum vis humide flantium:
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro. 870
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves, 875
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.
Iidem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu. 880
Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,

Ex

Che caggendo nel bruno oscuro Ponto,
Ai mortali gran danno, con mal modo,
E turbine infuriano; ed altrove
Altri soffiano, e dissipan le navi,
E struggono i nocchier; nè v' ha dal male
Schermo agli uomin, che in mar con lor s' abbattono.
Altri per la fiorita immensa Terra
Distruggono gli amabili lavori
Degli uomin nati sulla Terra, empiendo
Di polve, e di nojosa orrida pula.
Poichè i beati Iddii finir l' affanno,
E per l' onor pugnaro co' Titani,
Allora confortaro a dominare,
Ed a regnar per voler della Terra,

 L' O-

Γαίης φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν,
Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν ἐῢ διεδάσσατο τιμάς. 885
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἱμυλίοισι λόγοισιν, ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν, 890
Γαίης φραδμοσύνῃσι, καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν 895
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
Ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
Ὥς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε. 900
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
Αἵτ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ᾗς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε διδοῦσι 905

Θνη-

L' Olimpio Giove, che ben largo vede
Su gl' immortali; ed ei ben lor divise
Gli onori, e tutte loro preminenze.
Giove or Re degli Dei la prima moglie
Prese la Mente, che più degl' Iddii
Intendeva, e degli uomini mortali.
Ma quando fu per partorir la Dea
Occhi-azzurra Minerva, ei per inganno
Allora sodducendole il coraggio,
Con belle parolette la ripose
Nel ventre suo per voler della Terra,
E del Cielo stellato; che così
Lo consigliar, perch' altri non avesse
De' sempiterni Iddii il regio onore

Di

Ex Terræ consilio Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia. 885
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæsiis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum, 890
Telluris consiliis, & Cæli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem cæsiis oculis apud Tritonem genitã,
Par habentem patri robur, & prudens consilium: 896
Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque. 900
Postea duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant 905
Mor-

Di Giove in cambio; che da lei destino
Era, che savj figli ingenerasse;
Pria l' occhi-azzurra vergine Tritonia
Eguale al padre in forza, e savio senno:
E poscia un figlio Re d' uomini, e Dei
Era per partorir d' altiero cuore.
Ma Giove pria nel suo ventre riposela,
Perchè la Dea il bene, e il mal contassegli.
Poi la splendida Temide egli prese,
Che l' Ore partorìo Eunomia, e Dice,
E la fiorita Irene, che i lavori
A otta ne stagionano ai mortali:
E le Sorti, alle quali onor grandissimo
Diè il consigliero Giove, Cloto, e Lachesi,

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν.
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων 910
Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανιώνων,
Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα. 920
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην, 925
Πότνιαν ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.

Ἥρη

E Atropo, le quai danno ai mortali
Aver bene, e male. E tre a lui
Partorì Grazie dalle belle guancie,
Dell' Oceano Eurinoma figliuola,
Ch' ave fembianza defiabil, grata,
Aglaja, Eufrofine, e Talia amabile:
Dalle cui ciglia amor, quando elle mirano,

* * *

E fotto 'l ciglio bellamente guardano.
Di Cerere, che molti nutre, quefti
Nel letto venne, che gli partorìo
La Proferpina dalle bianche braccia,
Cui Pluto dalla fua madre rapìo,
E gliela diede il configliero Giove.

Mnee-

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habētes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglaiam, & Euphrosynen, Thaliamque amabilem,
Quarum & palpebris amor destillat contuentium 910
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua a matre: dedit autem consiliarius Jupiter.
Mnemosynem vero deinceps amavit pulchricomam, 915
Ex qua Musæ aurea mitra revinctæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus Cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Jovis amori mixta. 920
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsiis oculis præditam Tritogeniam, 924
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnæque.
Juno

Mnemosine amò poscia dalla bella
Chioma, da cui le Muse d' aurei veli
Nove usciro, a cui piacciono i conviti,
E 'l diletto del canto. Ora Latona
Apolline, e Diana cacciatrice
Prole più amabil di tutti i Celesti,
Generò mescolata nell' amore
Di Giove Egioco; e dopo tutte feo
La fresca, e giovin Giuno sua consorte.
Questa Ebe, e Marte partorì, e Lucina,
Mista in amor col Re di uomini, e Dei.
Tritonia egli dal capo l' occhi-azzurra,
Forte-desta-tumulti, condottiera
D' eserciti, invincibil, venerabile,
Cui piacciono clamor, guerre, e battaglie.

Giu-

Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Γείνατο· (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ)
Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον οὐρανιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης, καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου, 930
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
Πυθμέν' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
Ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
Δεινοὺς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935
Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ·
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα,
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν, 940
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
Ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο,
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945
Ὁπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,

Κύ-

Giuno Vulcan glorioſo in amore
Miſchiata feo (e forza fe, e conteſe
Col ſuo conſorte) tra tutti i Celeſti
D' artificj, e d' ingegni adorno, e chiaro.
Da Anfitrite, e da Nettun fremente
Generato Triton fu d' ampia poſſa,
Grande, che 'l fondo del mar poſſedendo,
Preſſo la madre cara, e il padre Re :
Abita caſe d' or, tremendo Iddio.
A Marte poi trivellator di ſcudi
Fe Citerea il Timore, e lo Spavento,
Tremendi, che degli uomini le folte
Falangi diſcompiglian della guerra
Aſpra, con Marte eſpugnator di Ville;

E

Juno autem Vulcanum inclytum, amori indulgens,
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, Cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno, 930
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbent phalanges 935
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurium,
Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium, 940
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis. nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubicogi.
Aglajam vero Vulcanus percelebris, utroq; pede claudicans 945
Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,

Fi-

E l' Armonia, cui Cadmo altero prese.
Maja d' Atlante a Giove fe Mercurio,
Degl' immortali araldo glorioso,
Montando sopra il sacrosanto letto.
E la Cadmea Semele a lui fece
In amor mista il chiaro figlio Bacco,
Che assai ride, mortale un' immortale;
Ed ora sono l' uno, e l' altra Iddii.
Alcmena partorì l' Erculea forza
Mista in amor di Giove aduna-nubi.
Vulcano zoppo glorioso Aglaja
La minor delle Grazie si feo
Lieta consorte, e florida; ma Bacco
Dall' aurea chioma la bionda Arianna

Di

Κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς, 950
Ἲς Ἡρακλῆος τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
Ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα. 955
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρηον. 960
Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὔσφυρον ἐν φιλότητι
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε ἡδυέπειαι 965
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα,

Δη-

Di Minos figlia feo fiorita moglie,
Che fcevra dalla morte, e da vecchiezza
Rendè il Saturni . Ed Ebe poi d' Alcmena
Dalle leggiadre piante il forte figlio
L' Erculea forza, appreffo aver compiute
L' angofciofe fatiche, del gran Giove
Figlia, e di Giuno, ch' ha i calzari d' oro,
Onefta moglie feffi nell' Olimpo
Nevofo, avventurato, che grande opra
Fornito avendo là tra gl' immortali
Abita ognora illefo, e giovin fempre.
Al Sole infaticabil partorìo
La chiara Oceanina, la Perfeide
Circe, ed Eeta Re. Ed Eete figlio

Del

Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmenę pulchros talos habentis fortis filius, 950
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis utentis
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus. 955
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis, Circenque & Ætem regem.
Ætes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præditam.
Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore 961
Peperit, subacta per auream Venerem.
Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulæque & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
Nunc autem Dearum cœtum cantate blandiloquæ 965
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,
Quæcunque mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt Diis similem prolem.

Ce-

Del Sole, apportator di luce agli uomini,
Una dell' Oceano intero fiume
Figlia per lo voler di Dei si prese
Idea dalle belle guance. E questa
A lui Medea dalle buone piante
In amor doma feo per l' aurea Venere.
Salute a voi or sia Olimpii Numi,
Isole, e continenti, e salso mare.
Or delle Dee la stirpe ne cantate
Voi di dolci parole, e dolci carmi,
Muse Olimpiadi, a Giove Egioco figlie,
Quante degl' immortai giacendo allato
Ad uomini mortali generaro
Figli, che somigliavano gli Dei.

Ce-

Δημήτηρ μὲν Πλῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ᾽ ἐρατῇ φιλότητι, 970
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Ἐσθλόν· ὃς εἶσ᾽ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὗ κ᾽ ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ᾽ Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975
Ἰνώ, καὶ Σεμέλην, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ᾽, ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κούρη δ᾽ Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ᾽ ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 980
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη,
Βοῶν ἕνεκ᾽ εἰλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ᾽ Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα. 985
Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν,
Ἴφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ᾽ ἐρικυδέος ἥβης
Παῖδ᾽ ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη

Ὦρτ'

Cerere Pluto fe, divina Dea
Con Jafio Eroe in amorofa
Amiftanza mifchiata nel maggefe
Tre volte riandato coll' aratro,
Colà nel graffo popolo di Creta,
Buon Pluto, che fen va fopra la terra
Tutta, e full' ampie tergora del mare.
E in cui s' avviene, e alle cui mani vada,
Quel ricco rende, e dagli affai fortuna.
A Cadmo l' Armonia dell' aurea Venere
Figlia, Ino, e Semele, ed Agave
Di belle gote generò, e Autonoe,
Con cui Arifteo da capei più fondi
Maritoffi, ed in fine Polidoro
In Tebe, ch' ha di mura alma ghirlanda.

Dell'

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum
Jasio heroi mixta jucundo amore, 970
Novali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit fœlicitatem.
Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris, 975
Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoenque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
Peperit, & Polydorum, mœniis pulchre cinctis in Thebis.
Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo
Mixta amore abundantis auro Veneris. 980
Calliroe peperit filium mortalium præstantissimum omnium
Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem. 985
Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaethontem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerũ florem habentẽ gloriosæ pubertatis,
Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,

In-

Dell' Ocean la figlia a Crisaorre
Di forte cuor mischiata in amistanza
Della molto aurea Venere Calliroe
Partorì un figlio tra tutti i mortali
Fortissimo Gerione, cui la forza
Erculea uccise per cagion de' bovi
Da curvi piè nell' Isola Eritrea.
E a Titono partorì l' Aurora
Mennone insigne per l' elmo di rame,
D' Etiopi Rege, e Amazione Sire.
E a Cefalo piantò il chiaro figlio
Fetonte il forte, a Dii uomo simile,
Cui giovine tenente il fresco fiore
Di gloriosa pubertà, fanciullo
Di tenero ancor senno, al riso amica

Ve-

Ὦρτ᾽ ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς, 990
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ᾽ Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
Ἦγε παρ᾽ Αἰήτου, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ, 995
Ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην,
Αἰσονίδης. καί μιν θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν.
Καί ῥ᾽ ἥγε δμηθεῖσ᾽ ὑπ᾽ Ἰήσονι ποιμένι λαῶν, 1000
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. 1005
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ᾽ Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν ἄρ᾽ ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ᾽ ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης. 1010
Κίρκη δ᾽ Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,

Γεί-

Venere ſollevò, portandol via,
E ne' divini Templi lui Sacriſta
Creò notturno, Demone divino.
Ma d' Eete ſublime Re la figlia,
Per lo volere degli eterni Dei
Eſonide da Eete ſi conduſſe
Appo fatiche ſoſpiroſe avere
Compiute, che di molte aveagli ingiunte
Il grande, altiero Re, l' oltraggiatore
Empio Pelia fattor di forti fatti;
Le quai fornite ſe ne venne a Jolco,
Molto ſofferto, ſu veloce nave
Menando la fanciulla di occhio bruno,
Eſonide, e la feo ſua giovin moglie.

El-

Incitavit, abripiens, & ipsum in templis 990
Ædituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam vero Æetæ a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum
Abduxit ab Æeta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus, 995
Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.
Quibus peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc domita ab Jasone pastore populorum, 1000
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Cæterum Nerei filiæ marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dearum
Æaci in amore, per auream Venerem. 1005
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorūpentem per viros, leonis animo præditū.
Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvosæ. 1010
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,

Γεί-

Ella sotto Giason pastor di popoli
Domata partorìo figlio Medeo,
Che Chirone Filliride in montagna
Nodrì, el voler compiessi del gran Giove.
Le figlie di Nereo marino veglio
Psamate Dea divina fece
D' Eaco in amor per via dell' aurea Venere.
E da Peleo domata la Dea Teti
D' argenteo piede ingeneronne Achille,
D' uomini squarciator, cuor di lione.
Enea fe Citerea d' alma ghirlanda
A Anchise Eroe mischiata in vago amore,
In cima d' Ida giogosa, selvosa.
Circe figlia del Sole Iperionide

Γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῶν νήσων ἱεράων,
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων   1015
Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι,
Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Di Ulisse travaglioso nell' amore
Agrio fece, e Latino e buono, e forte,
Che assai lungi da fondi delle sacre
Isole sovra tutti imperiavano
I Tirreni di chiara immensa fama.
Nausitoo a Ulisse la Divina Dea

Po-

Ca-

Peperit Ulyssis ærumnosi in amore,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant. 1015
Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.
Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc vero fœminarum agmen cantate suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

Calisso generò, e Nausinoo,
In amabile amanza mescolata.
Queste corcate a lato a' mortali uomini
Immortai fero a Dii figli sembianti.
Delle donne la stirpe or dite dolci
Muse Olimpiadi, a Giove Egioco figlie.

ANNOTATIONES

IN THEOGONIAM.

5. KAί τε) In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο. & vers. sequenti quidam dividunt ἴππου κρήνης.

32. Θεῖον) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si eum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι.

48. Ἀρχόμεναι) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus. idem nempe qui est vers. 34. Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε ὕστερον αἰὲν ἀείδειν· qui commode effici non potest, si legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσιν ἀοιδῆς; sub. αὐτὰς ὑμνοῦσαι.

60. Ἡ δ' ἔτεκ') Secundum quosdam esset scribendum κούρας, quod ρας corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. Μέμβλεται) Ald. edit. habet μέλεται. Germ. μέλλεται. Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero, μεμέληται contrahi in μέμβλεται.

140. Βρόντην) Hæc lectio Latinorum Poetarum testimoniis confirmatur. Altera autem ἀστερόπην habet pro στερόπην.

145. Κυκλοτερὴς) Al. ἑὼν, al. ἔειν. patet autem legendum esse ἔεις, pro εἷς per diæresin.

158. Κευθμῶνι) Nomina appellativa in ὼν & εῶν significant locum.

188. Μήδεα δ') Non video quomodo ἀδάμαντος ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excus. ἀδάμαντι, & in interpretatione Lat. pro ferrum ferro, reponendum. Nam κάββαλ', & quæ sequuntur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem q. Ἠπείρῳ πολ.

209. Φάσκε) Τιταίνοντας quidam exponunt *nocentes*. sed judicet lector num potior sit interpretatio, *extendentes*, scilicet manum.

227. Λήθην) Alii legunt λιμὸν, & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur φόβους quam φόνους, quia supra in Aspide v. 155. conjunxit etiam Poeta hæc duo φόβος & ἀνδροκτασίη.

238. Κητὼ καλλιπάρηον) Alii legunt Κητὼ, ἐν πόντῳ γὰρ τὰ κήτη διάγειν εἰώθεισαν ἰσχυρότατα ὄντα καὶ δίμεγέθη.

240. Μεγήριτα) Alii legunt μεγήρατα τέκνα, idest, μεγάλα, ἐπέραστα, ἢ ὑπερηφανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

243. Πρωτώ τ') Quædam exemplaria habent Εὐκράντη.

269. Ὠκείης) Alias, καλλιπάροιο, Μεταχρόνιαι. In cœlum volabant: cœlum enim etiam χρόνον diei annotat Schol. Sed sunt qui legant μεχθόνιαι, ut sit relicta terra.

288. Μιχθεὶς) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum Ἐν μελανῷ, eum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur Κούρῃ δ' Ὠκεανοῖο. supra in Aspide, v. 142.

297. Σπῆι) Alii rectius legunt σπέι σπέος, ἔος, τὸ antrum.

321. Χαροποῖο) Χαροπὸς, lætitiam cordis vultu prodens. Peculiariter autem χρῶμα quoddam dicitur χαροπὸν, & χαροποὶ, qui eo sunt præditi. Is color putatur esse cæsius vel cæruleus, vel etiam fulvus: ut hic pro fulvo leone sumitur.

345. Εὐ-

345. Εὔλωον) In nonnullis exemplaribus est Ἄλδισκος, pro Ἄρδησκος.

356. Ἀκάστη) Ab ἀκάζω acuo. accentus retrahitur discriminis causa, ἀκαστός, ἡ, όν, sic ἐραστὸς amabilis: at quum est nomen viri retrahitur accentus ἔραστος, Rom. 16. 23. vel ab ἄκαστος, η, ον, non ornatus, κάζω, orno. Joh. Tzetzes, ἀκέστη ἡ θεραπεία, sanatio, ἀκέομαι, medeor. ἀκεστὴς, ῦ, ὁ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

370. Οἱ δὲ ἕκαστοι) Legitur etiam ὅσοι τεσσαράκοντα.

375. Κρείῳ) Omnino legendum est & corrigendum, Κρείῳ δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creo, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cœli & Terræ, v. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio v. 239. Εὐρυβίη ubi ex Ponto & terra prognata dicitur. Porro in hoc versu pro τίκτεν, legitur etiam τέκεν ἐν φιλότητι.

377. Πέρσην θ') Legitur etiam ὃς πᾶσιν.

379. Ἀργέστην) Alias λαιψηροκέλευθον.

393. Μή, τιν') Ἀπορραίσειν reposuimus pro ἀπορήσειν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.

417. Ἔρδων) Vel Ῥέζων.

430. Ἔν τ' ἀγορῇ) Hic pro ἐνθ' reposuimus ἐν τ', & pro ὃν κ', ὧν κ'.

436. Ἔνθα) Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro παραγίνεται aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset.

438. Ῥεῖα) Quidam malunt, φέρει χαίρων τε, τοκᾶσι ῥ κῦδ.

445. Βουκολίας) Fortasse pro βουκόλια metri causa repositum.

480.) Κρίτη) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Ἠὔξετο) Nonnulli codices habent ἐπιτλομένων δ' ἐνιαυτῶν.

503. Οἵ οἱ) Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἐπεμνήσαντο.

537. Δασσάμενος) Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῆνὸς νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest. de ἐξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπατάω deductum videtur) lectori judicium relinquimus.

576. Ἀμφὶ) Pro νεοθηλέας quidam reponunt νεοθήλεος, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλομένης) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum injuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πενίης ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet, comitantia, ut in illo ejusdem Poetæ loco in Ἔργ. v. 300. Λιμὸς γάρ τοι πάμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt asseclæ.

650. Φαίνετε) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον.

652. Ἐς φάος) Pro ἀπὸ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut ejus aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

658. Σῇς δ') Est & alia lectio, Σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν.

659. Ἀψορρὸν δ') Conjunximus δε cum præcedenti voce ἄψορρον, ut videlicet sit adverbium motus, non autem conjunctio δέ, quæ jam est in præcedenti versu.

675. Πέτρας) Pro στιβαρῆς, Steph. editio στιβαρὰς, quæ minus placet. vide v. 715.

703. Πίλνατο) Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δοῦπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus v. 652. Ἐς φάος.

706. Σὺν δ') Quidam malunt ἐσφράγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδόνων, id est, jactabant, eiebant, movebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

748. Ἀστεμφέως) Legitur & ἄστον ἴσσσι.

764. Τῷ δὲ) Σιδηρέη scribendum, sed per συνίζησιν legendum σιδηρῆ.

781. Ἀγγελίη) Alii malunt Ἀγγελίης: quod videretur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἕνεκα.

Quid si vero *ἀγγελίη* legeremus?

793. Ὅς κεν) Ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt, & *relinquentes* exponunt.

811. Ἐνθάδε) Legitur & λάϊνος.

825. Ἦν) Nonnulli legunt κρατεροῖο δράκοντος.

850. Τρίων') Melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρίωνε δ' αἴδης, cum qua lectione versus constare non potest.

870. Νότφι) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque aliis. Nam superius v. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius conjungenda hæc duo Ἀργέστην & Ζέφυρον.

872. Αἳ δ' ἄλλαι) Multa exempl. habent μάψαυραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἱ μάταιαι ἄμμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί.

884. Γαίης) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῆνα.

903. Αἵ τ') Quidam scribunt ὡραίνουσι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt. *decorant*, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

438. Ζηνί) Alii Φαίδιμον Ἑρμῆν.

954. Ὄλβιος) Legitur quoque ἀθανάτοισι τελέσσας.

961. Ἡ δέ οἱ) E in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

1003. Αὐτὰρ) Reperitur etiam Νηρηΐδες.

1013. Ἄγριον) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κρατερὸν, scribuntur ut propria nomina.

ARGUMENTUM IN

HESIODI ASCRÆI

OPERA & DIES.

ΗΣΙΟΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib.* 3. *cap.* 11. non consentitur uter natu prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.

ἈΣΚΡΑΙΟΥ.) *Sacerdos fuit Templi Musarum in Helicone monte Bœotiæ, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virgil. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c. *Breviter autem summam rei complectitur hic titulus. Nam per* Opera *significat agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur; per* Dies *autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur* Operum *libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.*

ΗΣΙΟΔΟΥ τοῦ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΟῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε δὴ ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουσαι.
Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ᾽ ἄῤῥητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. 5
Ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δέ τ᾽ ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε· δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην. 10
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
Ἡ δ᾽ ἐπιμωμητή. διὰ δ᾽ ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη. οὔτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης 15
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ᾽ ἑτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννὴ,

Θῆ-

I LAVORI, E LE GIORNATE

D' ESIODO ASCREO.

MUse, dal monte Piero illuſtranti
Col cantar, quà ve ne venite, e il voſtro
Padre dite inneggiando, per cui gli uomini
Mortali in un nomati, e non nomati
Chiari, e nò pel voler del magno Giove,
Che lieve innalza, e lieve d' alto abbaſſa,
Lieve il coſpicuo ſcema, e 'l ſcuro accreſce,
Lieve dirizza il torto, e l' altier ſtrigne.

Gio-

HESIODI ASCRÆI

OPERA & DIES.

Musæ Pierides carminibus celebres,
Agite, sane dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique,
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit: 5
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis sequere,
Tu: Ego vero Persa vera monebo. 10
Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna. in diversa autem animũ distrahunt.
Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario 15
Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero, priorem genuit nox obscura,

Po-

Giove tonante, che di sopra alberga,
Esaudisci veggente, ed ascoltante,
E con giustizia tu le leggi drizza,
Ch' io a Perse dirò di vere cose.
Delle liti non è una la stirpe,
Ma sono in terra due, che rimirando
L' uom savio l' una, ben la loderìa,
Biasmabil l' altra, ed anno il cuor partito.
Questa la mala guerra, e briga cresce
Sciagurata; non l' ama alcun mortale;
Ma per voler degl' immortali a forza
Fanno egli onore alla gravosa lite.
L' altra primiera ingenerò la scura

Not-

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
Ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
Εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
  Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε 30
Ὧι τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερος ἀκτήν.
Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
Ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἄλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας

Δω-

Notte, e la mise il figlio di Saturno,
Che in alto giogo assiso abita l' Etra
Fra gli uomini alle falde della terra
Assai miglior; che anco un, che senza mani
Quasi sia per pigrizia, al lavor desta,
Che l' uom, che duopo ha di lavor, guatando
L' altro ricco sì studiasi d' arare,
E di piantare, ed acconciar la casa.
Vien zeloso il vicino del vicino,
Che d' arricchir si studia, e questa è buona
Lite ai mortali, e 'l vasajo al vasajo,
Il fabro al fabro porta gelosia,
Il mendico al mendico, ed il cantore
Ave dell' altro pur cantore invidia.
  Perse, or tu ciò nella tua mente poni.

La

Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat. 20
In alterum enim quispiam intuens otiosus
Divitem, qui festinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio hominibus.
Et figulus figulo succenset, & fabro faber, 25
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.
O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo:
Neque malis gaudens contentio animũ tuum ab opere abducat,
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impendat, 30
Cui non est victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem 35
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem multa
Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Do-

La lite non a te, che de' guai gode,
L' animo ne distoglia dal lavoro,
Stando a mirar le liti, e a udir nel foro;
Che di piati, e di corti ha poca cura
Chi in casa non ha riposto il vitto
Annuo colà di state, che la Terra
Reca dell' alma Cerer la portata,
Di cui satollo liti, e briga accresca
Sull' altrui roba. A te non la seconda
Fiata sarà luogo a così fare.
Ma or sbrighiam la lite con diritte
Giustizie, che da Giove ottime sono.
Che già noi il patrimonio dividemmo;
Ed altre molte cose via portasti,
Rapite per accarezzare i Siri

Man-

Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι
Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς, 40
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
Ὥς τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο, 45
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖθις ἐῢς πάϊς Ἰαπετοῖο 50
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον,
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας; 55
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα 60

Γαῖαν

Mangia-doni, che queſta lite vogliono
Giudicar; folli, che non ſanno quanto
E' più del tutto la metade, e quanto
Sia buon prò nella malva, e nell' aſfodelo.
Che aſcoſo il vitto i Dei tengono agli uomini.
Che in un dì di leggiero lo fareſti
Per tutto l' anno ſenza a fare averlo.
Della nave il timon porreſti al fumo,
E dei buoi i lavori peririano,
E de' muli ſoffrenti di fatica;
Ma Giove ne l' aſcoſe in cuor crucciato.
Perocchè l' ingannò Prometeo ſcaltro;
Onde diſegnò agli uomin triſte doglie.
Il fuoco aſcoſe, e queſto poi il gentile

Per

Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto, 40
Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus:
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam ociosus,
Statimque temonem in fumo poneres, 45
Opera vero boum cessarent mulorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus Japeti puer 50
Surripuit ad hominum usum, Jove inconsulto
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubes cogens Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis? 55
Quod tibique ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
Sic ait, risitque pater hominumque Deumque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime 60
Ter-

Per gli uomini rapì figlio d' Japeto
Dall' avveduto Giove in cava ferula,
Di furto a Giove, che di fulmin gode.
Dissegli irato il nubi-aduna Giove:
O d' Japeto figlio, che sormonti
Tutti in saver; godi d' aver furato
Il fuoco, ed ingannata aver mia mente?
A te gran danno, e agli uomini venturi.
A questi darò io pel fuoco un male,
Di cui tutti nell' alma gioiranno,
Il proprio male amando, e accarezzando.
Disse; e di uomini, e Dei ne rise il padre,
E a Vulcan glorioso ordine diede
Con

Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν
Παρθενικαῖς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην, 65
Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι· 75
Πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου. ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κήρυξ. ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80

Παν-

Con acqua intrider preſtamente terra,
E mettervi entro d' uomo e voce, e polſo,
E l' immortali Dee ſembrar nel viſo
Di fanciulla amoroſa almo ſembiante,
E che Minerva l' opere inſegnaſſe
A fare, e teſſer ricamata tela,
E leggiadria verſaſſe al capo intorno
L' aurea Venere, e 'l duro Diſiderio,
E le cure le membra affaticanti:
Mettervi di Can mente, e rio furtivo
Coſtume; poi diede ordine a Mercurio
Meſſaggiero, l' omicida d' Argo.
Diſſe; e quelli di Giove Re Saturnio
Fer le comandamenta; e toſto il chiaro
Zoppo da tutte due le bande, fece
Un' immagin di terra a vereconda

Ver-

Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervam,
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem, 65
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus 70
Virgini verecundæ similem, Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva:
Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsum porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis. 75
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva,
At in pectore illi nuncius Argicida
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Fecit Jovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce 80
Pan-

Vergin simile per voler di Giove.
Cinsela, e ornò la Glauca Dea Minerva.
E intorno le Dee Grazie al corpo misono,
E l' Augusta Suada aurei monili.
E sì l' incoronar d' intorno, intorno
Le stagioni, che han belle, e lunghe chiome,
Con leggiadretti fior di Primavera.
Aggiustò tutto alla persona il culto
Palla Minerva, e sì nel petto a lei
Fabbricò il messaggiero, uccisor d' Argo,
E bugie, e parole carezzevoli,
E furtivo ingannevole costume
Per consiglio di Giove altisremente.
E la voce v' impose il messaggiere
Degl' Iddii, e diè nome a quella Donna

Pan-

Πανδώρην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπιμηθεὺς 85
Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων 90
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά. 95
Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισιν
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληνται. 100
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νοῦ-

Pandora; poichè tutti, che in Olimpie
Magion albergan, dono le donaro,
Agli uomini inventori oltraggio, e danno.
Or poichè l' alto inganno inevitabile
A fin conduſſe, ed Epimeteo il padre
Mandonne il glorioſo uccifor d' Argo,
A condurre il regalo degl' Iddii,
Rapido meſſaggier; ned Epimeteo
Pensò, come a lui detto avea Prometeo,
Di non accettar mai dono di Giove
Olimpio, ma di rimandarlo indietro,
Che alcun male a mortali indi non fia.
Chi l' accettò, quando ebbe il male, accorſene.
Poichè pria viveano ſu la terra
Le nazioni degli uomin ſenza male,

Sen-

Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam 84
Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret
Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familiæ hominum 90
Seorsim a malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescunt.
Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset
Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves. 95
Sola vero illic spes infracta in domo
Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
AEgiochi consilio Jovis nubicogæ.
Alia vero innumera mala inter homines errant. 100
Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Mor-

Senza il dolor crudele, senza l' aspre
Infestadi, che agli uomin dan vecchiaja.
Che nel mal tosto invecchiano i mortali.
Ma la donna del coppo il gran coperchio
Colle mani togliendo, dissiponne,
Ed acerbi pensier machinò agli uomini.
Sola ivi la speranza nelle celle
Infrangibili dentro si rimase
Sotto le labbra del coppo, nè fuore
Svolò; che pria del coppo aveva sopra
Messo il coperchio; per voler di Giove
Egidarmato, adunator di nubi.
Mille altri duol tra gli uomin vanno errando.
Piena è di mai la terra, e pieno il mare.

Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι πη ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι. 105
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων· 115
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεί κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν, 120
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,

Ἐσθλοί,

Le malattie agli uomini di giorno,
E di notte, da lor ſenza chiamarſi
Vengono addirittura, e ben ſovente
Ai mortai arrecando guai di cheto;
Che Giove levò loro la favella.
Così niun può dell' avveduto Giove
Schifar la mente, e farvi alcuno ſchermo.
Or ſe vuoi, io facendomi da alto
T' alzerò bene, e ſaggiamente un' altro
Conto; tu nella tua mente lo getta.
Come nacquero inſieme, e a un tempo iſteſſo
Gl' Iddii immortali, e gli uomini mortali,
L' aurea in prima proſapia degli uomini,
Che varj ſon di volti, e di favelle
Fecer gl' Iddii, a' quai l' Olimpo è albergo.
Queſti ſotto Saturno erano, quando

Nel

Morbi autem hominibus tam interdiu, quam noctu
Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.
Sic nusquam licet Jovis mentem evitare. 105
Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imponito tuis.
Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cælestium domorum incolæ. 110
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia. 115
Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant: fructum autem ferebat fertile arvum
Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit, 120
Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,
Bo-

Nel Ciel regnava, e come Dii viveano,
Animo avendo senza cura alcuna,
Ben lungi da travagli, e da sciagura;
Nè sorgiugnea nojosa egra vecchiezza;
Nelle mani, e ne' piè gl' istessi sempre
Si ricreavan' all' allegre mense,
Da tutti quanti i mali esenti, e scevri.
Ricchi di poma, cari ai Dei beati:
Come domi da sonno si moriano:
Non avean d' alcun bene carestia,
E 'l frutto ne portava l' alma terra
Da se naturalmente, e molto, e ricco.
Quei la roba godeano in santa pace
Senza un romor con molti beni appresso.
Poichè questa prosapia andò sotterra,
Questi spiriti son buoni terrestri,

 Puri

Ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσί τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον. 125
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 130
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135
Ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται 140
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς

Puri difenditori da ſciagura,
E cuſtodi degli uomini mortali,
Che guardan ſulla terra le giuſtizie,
E l' infelici inique opre malvage,
D' aer veſtiti, e da per tutto ſopra
Viſitando la terra, e ricercando,
Datori di ricchezze; e queſto egli anno
Onor regale, e dignità ſovrana.
La ſeconda proſapia aſſai peggiore
Argentea dopo fecero gli Olimpii,
All' aurea diſſimil di taglio, e ſenno.
Che cento anni il fanciul preſſo la madre
Veneranda nutriaſi, e creſceva,
Pargoleggiando in caſa il gran bambino.
Ma quando venia poſcia a pubertade

Pic-

Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & justa & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt. 125
Secundum inde genus, multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ: 130
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris, 135
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur 140
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.

Ju-

Picciol tempo vivevano con duoli
Per lor stoltezze. Poich' ei non sapeano
Tener lungi l' altiera villania
Infra di lor, nè gl' immortai voleano
Adorare, nè sovra i sagri altari
De' beati immolar, com' è il dovere
Agli uomini secondo i loro riti.
Or questi poi Giove Saturnio airato
Sotterrò; perocchè onor non feano
Agli beati Iddii, ch' anno l' Olimpo.
Poichè questa prosapia andò sotterra,
Questi beati mortali s' appellano
Sulla terra secondi: tuttavia
Rispetto loro, e onore anco accompagna.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον 145
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος. 150
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε, 155
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ, 160
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·

Τοὺς

Ma Giove padre terza alta prosapia
Di uomin varii di volti, e di favelle,
Di rame fe, simil nulla all' argento,
Di frassini, terribile, e robusta,
A' quai di Marte l' opre erano a cuore
Sospirose, ed oltraggj, e villanie;
Nè pane manducavan, ma teneano
Anima d' adamante invitta, e forte,
Mal fatti: gran balia, ed aspre braccia
Dalle spalle nascean su forti membra.
Di rame l' armi, e di rame le case:
Col rame lavoravan, che non v' era
Il bruno ferro; e sotto alle lor braccia
Domi giano alla squallida magione

Dell'

Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
AEneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum 145
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Feroces: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant ænea arma, æneæque domus:
AEre vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum. 150
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero, tametsi stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen Solis.
Sed postquam & hoc genus terra operuit, 155
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis, 160
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam terram,
Perdidit pugnantes propter oves Oedipi:

Alios

Dell' aspro Pluto senza nome; e Morte
(Quantunque fosser spaventosi) negra
Prendevagli, e abbandonavan la chiara
Luce del Sole. Or poichè ancora questa
Prosapia la terra ricoperse,
Di nuovo un' altra quarta sulla terra
Giove Saturnio fe più giusto, e meglio,
D' uomini Eroi divina alma prosapia,
Che Semidei si chiaman dalla prima
Antica età. Per l' infinita terra
Costor la mala guerra, e l' alta briga
Parte a Tebe Città da sette porte
Cadmeja terra strusse, combattendo
D' Edipo per cagion della ricchezza.

Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο.
Ἔνθ᾽ ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε· 165
Τοῖς δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ὤφελλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ᾽ ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδέ ποτ᾽ ἦμαρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ 175
Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας,
Ἀλλ᾽ ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ᾽ ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ᾽ ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίϊος, οὐδέ τι παῖδες, 180
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.

Μέμ-

Parte in le navi sopra il vasto flutto
Del mare a Troja conducendo a conto
D' Elena vaga per la bella chioma;
V' fin di morte loro ricoperse.
A questi dando vita, e stanza a parte
Degli uomin Giove di Saturno il padre
Gli stabilì a' confini della terra
Lungi dai Dei, su' quai Saturno regna.
Ed essi abitan senza alcun pensiero
De' beati nell' Isole, all' Oceano
In vortici profondo, Eroi felici:
A questi frutto saporito, e dolce
Di tre volte n' apporta l' alma Terra.
Oh pur non dovess' io tra gli uomin quinti

Es-

Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
Ubi mors quoque circumdedit ipsos. 165
Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
Felices heroes: his dulcem fructum 170
Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.
O utinam ego quinto non interessem
Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.
Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
Quiescent a labore & miseria aut nocte 175
Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis:
Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentiũ hominũ,
Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi patri, 180
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.

In-

Esser, ma o morire avanti, o poscia
Nascer potuto avessi. Poichè adesso
E' la prosapia ferrea; nè di giorno
Mai cesserà dalla fatica, e pena;
Nè di notte ammazzandosi; e gl' Iddii
Gravosi ne daran forti travagli;
Pur mischieransi a lor beni con mali.
Giove struggerà ancor questa prosapia
Di uomin varj di volti, e di favelle,
Quando metteran nati i pe' canuti.
Nè padre ai figli simil, nè i figliuoli,
Nè oste ad oste, nè ad amico amico,
Nè fratel caro fia, qual per l' addietro.
Sprezzeran tosto gl' invecchiati padri;

Gli

Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες. οὐδὲ μὲν οἵ γε 185
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς 190
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει, στυγερώπης·
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 195
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. 200
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.
Ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
Ἡ δ' ἐλεὸν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,

Μύ-

Gli accuſeran con rigide parole,
Meſchini; nè 'l gaſtigo degl' Iddii
Avviſando; nè queſti certamente
Ai vecchj genitori della loro
Nodritura darian guiderdone.
Gente, che con la man ſi fa ragione.
La Città prederà l' uno dell' altro.
Nè del fedel ne' giuramenti alcuno
Grado fia, o del giuſto, o pur del buono.
Anzi de' mali il facitore, e l' uomo
Oltraggiator villano onoreranno.
Giuſtizia nella forza, e non vergogna
Saravvi, e 'l reo offenderà il migliore
Con biechi motti, e giureranne il falſo.
E geloſia gli egri uomin tutti quanti

Ro-

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi sane 185
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque justi,
Neque boni. magis vero maleficum & injurium
Virum colent. Justitia vero in manibus, pudor autem 190
Non erit. Lædetque malus meliorem virum,
Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargẽs, malis gaudẽs, comitabitur, inviso vultu.
Tum demum ad cœlum a terra spatiosa, 195
Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves
Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam a brutis desumptam regibus narrabo,
quamvis ratione præditis. 200
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam:
Illa vero misere, curvis confixa unguibus

Lu-

Roca, invidiosa, e trista seguiranne.
Ed allora all' Olimpo della terra,
Ch' ha larghe vie con bianche veste il vago
Corpo ammantate degl' immortali
Alle Tribù, abbandonati gli uomini,
La vergogna, e la bella indignazione;
E gravi affanni fien lasciati agli uomini
Mortali; e di tal mal non fia difesa.
Or contarò a Regi una novella,
Bench' essi sian per lor saggi, e prudenti.
Così disse Sparviero ad Usignuolo
Di varia gola, in alto assai portandolo
Tra le nubi, gremitol con gli artigli.
Compassionevolmente lamentavasi,

Ed

Μύρετο, τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
  Δαιμονίη, τί λέλακας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. 205
Τῇ δ' εἷς ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
Δεῖπνον δ' αἴκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
Νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' αἴσχεσιν, ἄλγεα πάσχει.
  Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ τανυσίπτερος ὄρνις. 210
Ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δυνάται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, 215
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
Ἡ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν, 220
Ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τέ μιν ἐξελάσωσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,

Τοῖσι

Ed ei gagliardamente sì gli diſſe.
  Meſchin, che dì? ti tien un, ch' è più forte.
Là vai, ov' io te guido ancorchè muſico.
Pranzo, s' io vo', faronne, e laſcerotti.
Folle, chi contraſtar vuol co' poſſenti.
Vien perdente, e s' ingroppa all' onta il duolo.
Sì diſſe lo Sparvier di ratto volo,
Di ratte piume uccello. Or dunque, o Perſe,
Non creſcer villania, odi ragione;
Ch' è al povero mortal villania triſta,
Nè il galantuomo agevolmente puolla
Portare, e da lei vien gravato, dando
Nell' ingiurie, ed oltraggj, ed è la ſtrada
Per pervenire al giuſto alta migliore.

Su 'l

Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est.
Infelix quid strepis? habet te multo fortior: 205
Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.
Utrum vero libet vel epulabor te, vel dimittam.
Imprudens autem, quicunq; velit cum potentioribus contendere:
Quippe victoria privatur, & præter convicia dolores patitur.
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis. 210
O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.
Injuria enim perniciosa est misero homini. nam nec bonus
Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,
Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi
Melior ad justa. Justitia enim super injuriam valet, 215
Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia. (rint
Justitiæ vero strepitus excitatur tractæ quocunq; homines duxe-
Donivori, pravisque judiciis judicarint causas.
Hæc vero sequitur deflens urbemque & mores populorum, 220
Caligine involuta, malum hominibus adferens
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus, quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,

Iis

Su 'l villan tosto val miglior ragione,
Ch' al fin riesce, e dopo il fatto è savio
Lo stolto, che poi dopo se n' avvede.
Tosto va il giuro co' processi storti.
Della ragion la voga è, dove tratta
Vien da uomin di doni mangiatori,
Che leggi giuggian con sentenze storte.
Quella dietro ne segue la Cittade
Compiagnendo, ed i seggj delle genti,
D' aria vestita mal recando agli uomini,
Che la discaccian, nè diritta dannola.
Ma que', che fanno dritte le ragioni
A' forestieri insieme, e a' paesani,
E niente travalican dal giusto,

Ger-

Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ· 225
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς 230
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας.
Εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα. 235
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποαίνυται αὐτῶν. 245

Ω'

Germoglia a questi la Cittade, e i popoli
In lei fioriscono, e la bella, ed alma
Pace, che tutti nutre in quella terra.
Nè lor la dura guerra intima Giove
Largo-veggente; nè giammai la fame,
O la calamità segue quegli uomini,
Che il dritto, e la ragion sempre riguardano,
E trionfano, e godon sempre a mensa.
Porta la terra a quei ben largo vitto,
E ne' monti la querce in cima porta
Ghiande, e nel mezzo poi porta le pecchie;
Caricansi le pecore di lana;
Simili ai padri fan le donne i figli;
Di beni sempre mai essi gremiscono;
Nè su le navi navicano, ma 'l frutto

Por-

Iis viget urbs, populique florent in ipsa: 225
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Neque noxa: fructus autem colligunt florentes.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
Summa quidem fert glandes, media vero apes: 231
Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;
Florentque bonis perpetuo, neque navibus
Navigant: fructum vero profert fœcundus ager. 235
Quibus vero contra injuria mala curæ est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter:
Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius, 240
Famem simul & pestem: intereunt vero populi,
Neque mulieres pariunt, decrescuntque familiæ,
Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum. 245

O re-

Portane l' alma, ed ubertosa terra.
Ma a cui cal della trista villania,
E delle ree opere, a costoro
Giustizia intima, e fa pagare il fio
Giove Saturnio, ch' ampiamente guata.
Spesso ancor tutta quanta una Cittade
Se ne sente d' un' uom tristo, che pecca,
E che macchina inique ingiuste cose.
Gran male lor dal Ciel reca Saturno,
E peste insieme, e fame, e i popol struggonsi;
Donne non partoriscon; case spengonsi,
Per gli giudicii dell' Olimpio Giove.
E tal fiata ancora di costoro
O grossa armata distrusse, o fortezza,
O gastiga di lor nel mar le navi

Il

Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ 250
Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα·
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν. 255
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα πὰρ Διῒ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε,
Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας, 265
Καί νυ τάδ' αἴκ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει

Οἵην

Il figliol di Saturno. O Regi, or voi
Ben ben questa giustizia ragguardate.
Poichè presso tra gli uomin dimorando
Mirano gl' immortai tutti coloro,
Che con distorti processi, e sentenze
Tra lor si trebbian, degl' Iddii la vista
Non curando. Poichè son trentamila
Sovra la grassa terra gl' Immortali
Di Giove, de' mortali uomin custodi,
Che guardan tutte le giustizie, e i torti,
Vestiti d' aria il suol girano tutto.
Vergine è la Giustizia a Giove figlia,
Chiara a gli Olimpii Iddii, e veneranda.
Quando a torto oltraggiando alcun l' offende,
Tosto appresso il Saturnio padre Giove

Assi-

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice, 250
Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant. 255
Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
Statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes. 260
Hæc caventes, o reges, corrigite ea, quæ dicitis,
Donivori: injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens, 265
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qua-

Affisa, si querela dell' ingiusta
Mente degli uomin, finoacchè la Gente
L' ingiustizie de' Regi al tutto paghi,
Che disegnando dolorose imprese,
Altrove fanno declinar le liti,
E le sentenzie pronunziando storte.
Queste cose osservando, o Regi, voi,
Che mangiate regali, le sentenze
Dirizzate, e non più le date oblique.
A se stesso fa mal, chi ad altri face.
Un reo consiglio al consigliere è pessimo.
L' occhio di Giove, che ogni cosa scorge,
Ed ogni cosa intende, ancora queste
Cose, s' ei vuol, di sopra ne rimira.
Nè gli è nascoso, qual questa giustizia

Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δὴ ἐγὼ μήτ᾽ αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην, μήτ᾽ ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει. 270
Ἀλλὰ τάγ᾽ οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ᾽ ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς, 275
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ᾽ αὐτοῖς·
Ἀνθρώποισι δ᾽ ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται. εἰ γάρ τίς κ᾽ ἐθέλῃ τὰ δίκαι᾽ ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μέν τ᾽ ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας 280
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη.
Τοῦδέ τ᾽ ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ᾽ εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων·
Σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδόν ἐστιν ἑλέσθαι 285
Ῥηιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ᾽ ἐγγύθι ναίει·
Τῆς δ᾽ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ᾽ αὐτήν,

Καί

Entro racchiude la Cittade. Or io
Medesmo, nè tra gli uomini sia giusto,
Nè mio figliuol; poichè mal' è, ch' uom giusto
Sia; se più ragione avrà il più ingiusto.
Ma per anco non spero io queste cose
Giove sia per fornir, che al fulmin gode.
O Perse, e ciò metti nella tua mente,
Ragione ascolta, e in tutto forza obblia.
Che agli uomini tal legge fe Saturnio;
A pesci, e fiere, e volatori augelli,
Tra lor mangiarsi, che ragion non anno.
Agli uomini ragion diede, e giustizia,
Ch' ottima è assai. Poichè s' alcuno vuole
Le cose giuste giudicando dire

Nel

Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est justum
Esse: siquidem plus juris injustior habebit. 270
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.
O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone, (sus.
Et justitiæ quidẽ animũ adjice, violentiæ vero obliviscere pror-
Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus, 275
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent:
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim velit justa in publico dicere,
Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando 280
Mentietur, adversus justitiam delinquens immedicabiliter læditur.
Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.
Viri autem justi generatio apud posteros præstantior.
Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa:
Malitiam quidem cumulatim etiam capere 285
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales; longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Pri-

Nel pubblico, a lui dà ricchezze Giove
Largo-veggente; ma colui, che falso
Volontario ne dice spergiurando
Con testimonj, e la giustizia intacca,
Egli insanabilmente offeso resta,
E dietro a se più scura stirpe lascia.
Stirpe d' uom fido, e giusto è assai migliore.
Dirotti per tuo ben, gran bambin, Perse.
Malvagitade a un tratto prender lice
Di facil: la via è piana, e stà ben presso.
Davanti alla virtù poser gli Dii
Immortali sudore; e lungo, ed erto
Sentiero a lei ne mena aspro sul primo.

Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα· 290
Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,
Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω·
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
Ὃς δέ κε μήθ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ. 295
Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρά σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πιμπλῆσι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί. 300
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμὴν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
Ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
Ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί· 305
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

Ei

Ma quando poscia tu sia giunto al sommo,
Agevol' è, benchè dura virtude.
Ottimo è quei, che da se pensa a tutto,
(Guardando ciò, che poscia, e al fine è meglio.)
Buono ancor quei, che a chi ben parla crede.
Ma chi nè da se pensa, nè da altri
D' udir si pone in cuor, questi è da nulla.
Sovvenendoti or tu sempre del nostro
Ammonimento, o Perse, gentil sangue,
Lavora, affinchè poi non ti nimichi
La fame, e t' ami pur la coronata
Cerere, e venerabile, e di vitto
Riempia il tuo granajo; che la fame
Sempre ne viene in groppa all' uom, ch' è pigro.

Que-

Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit. 290
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est. 295
Verum tu nostri semper praecepti memor,
Operare, o Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres,
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro. 300
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque otiosus
Vivit; fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absumunt otiosi,
Vorantes; tibi vero opera maxima obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea. 305
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
Eris, ac hominibus. valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quod

Quegli è agli uomini in odio, ed agli Dei,
Che scioperato vive, somigliante
Nel suo volere a fuchi disarmati,
I quai senza operar mangiando logrand
Delle pecchie il travaglio: a te sia caro
Sofficienti lavori maneggiare,
Affinchè d' opportuno, e stagionato
Vitto ripieni sian tuoi magazzini.
Gli uomini dai lavor sono di gregge
Abbondanti, e di tutto facultosi;
E lavorando molto agl' immortali
Tu saria caro, ed a' mortali ancora.
Poich' egli odiano assai i scioperati.
Lavorar nò; non lavorar vergogna.

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἦσθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἤ' ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσεται, (οἷά τε πολλὰ 320
Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ)
Ῥεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει· 325
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι.
Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρὰ καίρια ῥέζων·
Ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα.
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν. 330

Τῷ

Se lavori, chi non lavora avranne
Di leggier gelosia ricco scorgendoti.
Dietro a ricchezza va valore, e pregio.
Sarai simile a Nume; poich' è meglio
Il lavorar; se dalla roba altrui
Lo sconsigliato cuor volgendo all' opra,
Giusta il conforto mio studierai 'l vitto.
Vergogna rea tien l' uomo bisognoso;
Vergogna, ch' all' uom fa gran male, e bene.
Vergogna è in povertà; in avere, ardire.
L' aver, che da Dei vien, non per rapina,
Molto è miglior, che l' uom per violente
Guisa, gran roba prenderanne a mano.
O colla lingua andrà mettendo a sacco
(Come spesso addivien, quando il guadagno

De-

Quod si laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus 310
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius.
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet. 315
Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.
Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ, multo meliores.
Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua spoliarit (qualia multa 320
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familiæ
Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
Quique fratris sui cubilia ascenderit, 326
Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, gravibus incessens verbis: 330
Huic

Degli uomini sodduca lo 'ntelletto,
E la vergogna cacci l' impudenza)
Di leggiero l' oscurano gl' Iddii,
E dicresce a un tal' uomo la famiglia,
O ricchezza lo segue a picciol tempo.
Fia in pari grado chi al supplicante,
E chi all' ospite suo farà del male,
E chi di suo fratel sarrà sul letto
A giacere importuno, e di nascoso
Colla cognata, e chi per mal consiglio
D' alcuno ingannerà orfani figli;
Chi il padre vecchio sulla trista soglia
Di vecchiezza con motti acerbi, e duri
Riprendendo con lui farà contesa,

Φερβέμεν· ὧς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι. 375
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
Ὧδ' ἔρδειν. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'.

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσομενάων.
Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
Κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου. 385
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα
Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον
Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
Γυμνὸν δ' ἀμάεσθαι, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλῃσθα 390
Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,

Οὐδ'

Che in le caſe così pecunia creſceſi.
Vecchio muori laſſando un' altro figlio.
Toſto ancor daria Giove a più gran roba:
De' più lo ſtudio, è più maggior la giunta.
Se' l cuor ti brama in tua mente ricchezza.
Sì fa; lavor ſopra lavor lavora.

LIBRO SECONDO.

Al naſcer delle Plejadi d' Atlante
Figlie, principia tu la battitura,
E al tramontare a rompere le terre.
Quelle quaranta dì, e quaranta notti

Stan

Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus. 375
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes:
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito. operamque operæ subinde addito.

LIBER II.

Plejadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem, arationem vero occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rursum vero circumvolvente se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum. 385
Hæc utique arvorum est regula: quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito: si quidem tempestiva omnia voles 390
Opera ferre Cereris, ut tibi singula
Tempestiva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
Ne-

Stan sotto, e poscia col girar dell' anno
Appajon, quando prima il ferro intaccasi.
Questa è legge dei campi, e chiunque al mare
Abita presso, e a chi le fonde valli
Grasso terren lungi dal mare ondoso
Abita. Ignudo semina, ed ignudo
Ara, ed ignudo mieti; se pur brami
Tutti raccor di Cerere i lavori
In tempo, acciò ciascun ti cresca in tempo;
Perchè non abbi in questo mentre d' uopo
D' andare a mendicare all' altrui case,
E niente conchiuder; come appunto
A me venisti. Or io non più darotti,

Nè

Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζευ, νήπιε Πέρση, 395
Ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο.
Μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
Ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας· οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι. ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις. 400
Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
Κτητὴν οὐ γαμετὴν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο·
Χρήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι. 405
Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.
Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν.
Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν,
Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει. 410
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος.
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ 415

Βαιὸν

Nè d' avvantaggio più io presterotti.
Lavora, stolto Perse, quei lavori,
Quai destinaro agli uomini gl' Iddii.
Che una volta co' figli, e con la donna
Tristo nel cuor non abbi tu a cercare
Il vitto pe' vicini, e quei non curinti.
Che due, e tre fiate forse avrailo;
Ma se più nojerai, non farai cosa;
E tu in vano farai molte parole,
Ed inutil sarà ragion di voci.
Or ti comando, che tu venga a sciorre
I debiti, e a schermirti dalla fame.
Casa in pria, donna, e bue lavoratore,
Schiava, non moglie, che a' buoi vada dietro,
Ed ogni arnese in casa a concio porre,

Ch'al-

Neque amplius mutuo tradam. Labora, ſtolide Perſa, 395
Opera quæ hominibus Dii deſtinarunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Quæras victum per vicinos; hi vero negligant.
Bis enim & ter forſitan conſequeris: ſi vero amplius moleſtus fueris,
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices. 400
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique ſolutionem, famiſque evitationem.
Domum quidem primum, uxoremque, bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, quæ & boves ſequatur:
Utenſilia vero domi omnia apta facito: 405
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuſet; tu vero careas.
Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque craſtinum, inque perendinum,
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procraſtinator. Cura vero tibi opes auget. 410
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam deſiit robur acuti Solis
A calore humido, per Autumnum pluente
Jove præpotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis ſtella 415
Pau-

Ch' altrui non chieggi, e nieghi, e tu ne cerchi;
E 'l tempo paſſi, e a te 'l lavoro ſcemi.
Nè differire alla dimane, o all' altra.
Che l' uomo, che fa vano il ſuo lavoro,
Il granajo non empie, nè anco quello,
Che differiſce, e va procraſtinando;
E la premura il tuo lavoro accreſce.
Ha ſempre le diſgrazie ſulle braccia
L' uomo differitore del lavoro.
Quando d' acuto Sol la forza allena
Per l' eſtivo calor, che sì ne bagna,
D' Autunno là, quando il gran Giove piove,
E ſi muove il mortal corpo, e ne viene
Molto più lieve; allora l' aſtro Sirio

Po-

Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον. 420
Ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
Ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ.
Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς 425
Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωὸς ἐν ἐλύματι πήξας
Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον, 430
Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
Εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο,
Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες.
Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην, βόε δ' ἐνναετήρω
Ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν· 435

Ἥβης

Poco de' mortali uomin ſulla teſta
Di giorno viene, e più la notte aſſaggia;
Quando ſenza periglio di magagna,
Dal ferro il boſco a tagliar vienſi, e a terra
Sparge le foglie, e più non ſi dirama;
Allor le legna taglia, ſovvenendoti
Dell' opportun lavoro; ed un mortajo
Di tre piedi tu ſega; ed un peſtello
Di tre cubiti, e ſette piedi ſcala
Da carretta; che sì t' è molto il caſo.
Se d' otto puoi ſegare anco un martello,
Sega i pezzi per ruota di tre ſpanne
A una carretta pur di dieci palmi;
E molti in oltre curvi legni. E reca
Un vomeral, quando tu 'l trovi, a caſa

Cer-

Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
Quando incorrupta est caesa ferro
Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento. 420
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem. valde enim certe conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (currui.
Trium palmorum curvaturam rotae secato decem palmorum
Multa praeterea curva ligna: ferto autē dentale, cum inveneris,
Domum, sive in monte quaerens, sive in agro, 426
Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est.
Nempe quum Atticae Cereris famulus temoni infigens
Clavis adjunctum stivae adaptaverit.
Bina vero disponito aratra, laborans domi; 430
Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
E lauro autem, vel ulmo firmissimae stivae sunt.
E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes
Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)

Ado-

Cercandolo per monti, e ancor per piani,
Di leccio; che quest' è per buoi fortissimo
A lavorare; allorchè di Minerva
Lo schiavo conficcandolo al timone
Accostandol co' chiodi aggiusterallo
Dell' aratro al manico. Or tu poni
In casa fabbricando aratri due,
L' uno d' un pezzo, e l' altro di più pezzi,
Che così è assai meglio. Se tu l' uno
Rompessi a sorta, attacca l' altro a' buoi.
Di lauro, e d' olmo ottimi sono i manichi;
Poich' essi son meno soggetti ai tarli.
Timon di quercia, e vomeral di leccio.
Compra buoi di nove anni maschj,
Che di questi non è fragil la forza.

Ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
Οὐκ ἂν τώ γ᾽ ἐρίσαντες ἐν αὔλακι καμμὲν ἄροτρον
Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον· 440
Ὅς κ᾽ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ᾽ ἐλαύνοι,
Μηκέτι παπταίνων μεθ᾽ ὁμήλικας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων. τοῦδ᾽ οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρματα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445
Φράζεσθαι δ᾽ εὖτ᾽ ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
Ἥ τ᾽ ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ᾽ ἔδακ᾽ ἀνδρὸς ἀβούτεω.
Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας· 450
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
Ῥηΐδιον δ᾽ ἀπανήνασθαι, πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ᾽ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν.
Νήπιος· οὐδὲ τόγ᾽ οἶδ᾽, ἑκατὸν δέ τε δούραθ᾽ ἁμάξης,
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήϊα θέσθαι. 455
Εὖ τ᾽ ἂν δὲ πρώτιστ᾽ ἄροτος θνητοῖσι φανείη,

Δὴ

Ambo fioriti in gioventù compiuta,
Che fanno eccellentiſſimo lavoro.
Queſti non già nel ſolco contraſtando
L' aratro romperiano, ed il lavoro
Quivi vano, e imperfetto laſceriano.
Queſti poi ſegua un' uom di quarant' anni,
Che pranzi piccia a quattro pani in croce,
E che d' otto bocconi ſia fornita;
Che ſtudiando il lavor righi diritto
Il ſolco, e che non volga punto l' occhio
Dietro a quei, che in età gli ſieno eguali;
Ma tutto tenga il cuore ſul lavoro.
Un più giovin non v' ha di lui più abile
A compartire i ſemi, ed a sfuggire
Sopraſſemenza. Poichè l' uom, ch' è giovine,

Die-

Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum, 440
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos; sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam.
Junior enim vir ad coætaneos evolat animo. 445
Considera vero, cum vocem gruis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis,
Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat pluviæ: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc sane pasce curvos boves, domi detinens. 450
Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabricare currum.
Stultus. & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
Horum ante curam habere oportet, domi reponendo. 455
Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
Tunc

Dietro a' suoi coetanei si smarrisce.
Avverti allor, che della Grù la voce
Tu udirai dall' alto dalle nubi
Stridere ogn' anno, che dell' aratura
Il segno porta, e del piovoso verno
Accenna la stagione, e il cor rimorde
Dell' uom, che si ritrova senza un bue.
Dà 'l fieno allora ai buoi, ch' entro soggiornano.
Facil parola dir, buoi dammi, e carro.
Facil negar con dir, gli metto in opra.
Pensa uom ricco di senno a far il carro;
Stolto, nè sa, che cento legni ha il carro;
Quai duopo è pria studiar di porre in casa.
Quando a' mortali appar pria l' aratura,

Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην·
Πρωῒ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Εἴαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει. 460
Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
Εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.
Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότρου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης 465
Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμωὸς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη. 470
Ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
Εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους 475
Αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.

Εἰ

Faccianfi infieme allor gli fchiavi, e tu
Steffo nel tempo dell' arare, a arare
E l' umido, e l' afciutto, la mattina
Per tempo infretta, acciocchè i campi colminfi.
Di Primavera vanga, e il terren rompi;
Di ftate rifenduto ei non t' inganna:
Soffice ancor tu femina il maggefe.
Maggefe caccia via maledizioni,
Ed i bambini lufinghiero placa.
Giove terreftre prega, e Cerer cafta,
Che carica, e granita, e colma fia
Di Cerere la facra alma ricolta.
Facendoti ad arar la prima volta,
Allorchè dell' aratolo l' eftremo
Manico in man prendendo tu anderai
Col pungolo de' buoi in fulle fpalle,

Che

Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat. 460
Novalem vero serito adhuc levem terram.
Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
Supplica vero Jovi terrestri, Cererique castæ,
Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ 465
Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima. 470
Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit:
E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gavisurum, victu potitum intus reposito.
Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios 475
Respicies. tui vero alius vir indigus erit.

Si

Che traggon il timon con la coreggia;
E un picciol ragazzetto per di dietro
Una zappa tenendo, agli augelli
Apprestì pena, nascondendo i semi;
Che il buon governo agli uomini mortali
E' ottimo, ed è pessimo il malvagio.
Così piene, e mature al suol le spighe
S' inchineranno, se l' Olimpo istesso
Dietro darà buon fine, e perfezione.
Da' vasi caverai i ragnateli;
E spero, che t' allegrerai godendo
Di vittuaglia in tua magion riposta.
E lieto perverrai alla lucente
Candida Primavera, e non starai
D' altri all' aspetto, o in loro l' occhio avrai;
Ma bene altri di te avrà bisogno.

 Se

Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, ὀ μάλα χαίρων·
Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται. 480
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
Ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τὸ δέ κέν τοι φάρμακον εἴη·
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
Τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων·
Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει.
Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὥριος ὄμβρος, 490
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
Ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις. 495
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,

Χρηΐ-

Se poi alla ſtagion, che volta il Sole,
Arata avrai tu la divina terra,
Sedendo mieterai, poco chiudendo
In pugno, e contrappoſti legherai
I covon, polveroſo, e poco gajo,
Porterai in ſporta, e pochi ammirerannoti.
Altramente di Giove Egidarmato
Forte è a 'ntender la mente de' mortali.
Se tu tardi arerai, ciò fia il rimedio.
Quando in le frondi di quercia il cuculio
Cuculia, e in prima ſull' immenſa terra
I mortali diletta col ſuo canto;
Giove allor piova per tre dì, nè reſti;
Nè avanzando del bue l' unghia, o lapando;
E così ſi pareggia al primo arante

L' a-

Si vero ad Solis conversionem araveris terram almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
Ferens autem in sporta: pauci vero te suspicient. 480
Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra: 485
Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serotina aratio tempestivæ æqualis fuerit.
Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia. 490
Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate: macilenta vero crassum pedem manu premas.
Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans, 496
Egens

L' aratore serotino. Tu serba
Nel cuor ben tutte quante queste cose;
Nè fugga il tuo accorgimento o chiara
Primavera spuntando, o pioggia a tempo.
Va il verno al fuoco in un bel cerchio tondo
In bottega di Fabbro, quando il freddo
Gli uomini schiude, e tien dalle faccende
Lungi; pur l' uom, che non è pigro punto,
Accresce allora assai la casa sua.
Che del rio verno la stagion crudele
E disagiosa, e forte non ti giunga
Con povertade, e con ben magra mano
Tu pigli, e gratti ai piedi tuoi le polpe.
Molti l' uom pigro, e scioperato mali
Per vana speme, e sciocca a bada stando,

Χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος, 500
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βουδόρα πάντα,
Τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
Πνεύσαντος βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν·
Ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ 505
Ἐμπνεύσας ὤρινε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
Οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο, 510
Τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔτι,
Οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν 515
Ἲς ἀνέμου βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ

Di vitto bisognosa accoglie all' alma.
Speme non buona uom bisognoso nutre
Nelle botteghe in ozio, assiso al fuoco
A cianciar, cui non è vitto bastante.
Comanda a' servi in mezzo ancor di state;
Non sempre state fia; capanne fate.
Mese Gennar rei dì, tutti di buoi
Scorticatori; questo guarda, e i ghiacci,
Ch' al soffiar di Rovajo sulla terra
Tristi vengon, che per la Tracia ricca
Di cavalli nutrice in ampio mare
Soffiando lo solleva; e terra, e bosco
Mugghia, e molte fronzute, e lunghe querce,
E grossi abeti in le valli del monte
Trabocca sulla terra ampia feconda

En-

Egens victus mala animum suum increpat.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media existente, 500
Non semper æstas erit, facite nidos.
Mensem vero Januarium malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, quæ quidem super terram
Flante Borea, molestæ existunt,
Qui per Thraciam equorum altricem lato mari 505
Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
Multas vero quercus alticomas abietesque densas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt: 510
Eæ etiam quarum vellere cutis densa est. quas nihilominus
Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cobibet.
Etiamq; per capram flat hirsutam: ovium autem greges non itẽ,
Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat 515
Vis venti Boreæ. incurvum vero senem facit.

Et

Entro precipitando, e tutta quanta
Urla, e rimbomba allor l' immensa selva.
Batte le belve un rigido ribrezzo,
E tengono le code raggricchiate
Sotto a' lor corpi, tralle gambe poste,
Anco quelle, di cui la pelle è ombrosa
Di folta lana; e per queste ancora
Il freddo vento soffia, ancorchè irsute
Nel petto, e passa ancor di bue la pelle,
Nè gli resiste, e dalla capra soffia
Tra i lunghi velli; non così penetra
Tralle gregge di pecore, da che
Per tutto l' anno tengon folti velli,
Del vento di Rovajo la possanza;
E fa, che il vecchio al suol stia curvo, e chino.

Nè

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
Ἥτε δόμων ἔντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει.
Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
Χρισαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου,
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,
Ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν.
Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρυΐα βησσήεντα
Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
Οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα. 535
Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,

Μηδ'

Nè per la vergin delicata ſpira,
Che in caſa allato ſta alla cara madre,
Che non conoſce ancor l' opre dell' aurea
Venere, e ben lavata la perſona
Tenera, e con graſſo olio imbalſamataſi,
La notte giace in caſa in dì di verno,
Quando il peſce ſenz' oſſi piè ſi mangia,
In caſa ſenza fuoco, e in abituri
Doloroſi. Che non già il Sole allora
Moſtragli il paſco, acciò ſen vada a quello;
Ma d' uomin mori al popolo, e Cittade
E' volto, e tardi più a' Greci appare.
Ed allora i cornuti, e non cornuti
Dormenti al boſco miſerabilmente
Le maſcelle battendo, e pe' valloſi

Quer-

Et per tenelli corporis virginem non perflat,
Quæ in ædibus charam apud matrem manet,
Nondum opera sciens aureæ Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo 520
Uncta, noctu cubat intra domum
Tempore hyberno, quando exossis (polypus) *suum pedem arrodit,*
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat,
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem 525
Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
Et tunc sane cornutæ bestiæ & incornutæ sylvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiunt, & passim omnibus id curæ est,
Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent, 530
Et cavernas petrosas, tunc utique tripodi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Clænamque mollem, & talarem tunicam. 535
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,

Ne-

Querceti se ne fuggono, ed a tutti
E' sommamente a cuor questo pensiero;
Che cercando riparo han forti tane,
E sassose caverne, ed ascondigli.
Ad uomo di tre gambe allor simili,
De' quai la testa sul busto diritta,
E china in verso il pavimento mira:
Simili a questo se ne van fuggendo
La bianca neve. Or tu allor ti vesti
Difesa al corpo, com' io ti consigliò,
Morbido, e rosso panno, e camiciuola
Lunga, e fa in poco ordito assai ripieno;
Quello ti vesti intorno intorno, affine
Che i peli ti stien fermi, e senza tremito,

Nè

Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
Ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας. 540
Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπότ' ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
Ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην. κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν', οὔατα μὴ καταδεύῃ·
Ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος· 545
Ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
Ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ αἰενάοντων,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι 550
Πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
Μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἵματα δεύσῃ.
Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι. μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος 555
Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος δ' ὥμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη
Ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί.

Ταύ-

Nè pel corpo ti vengano i bordoni.
E calzari di bue, che morto sia
Di morte violenta ai piè ti lega,
Che ben ti stieno, e dentro caccia feltro.
Le pelli di cavretti primogeniti,
Quando verranne la fredda stagione,
Di bue con nervo cuci insieme, e serra,
Acciò la tiepidezza della pioggia
Tu sul dorso ti tenga intorno lunge;
E sopra il capo fa d' aver berretto,
Fatto in modo, che orecchj non ti bagni;
Ch' al trar di Tramontana freddo è 'l mattino.
E in terra sul mattin dal Ciel stellante
L' aer, che grano porta, si distende
Su i lavori degli uomini beati,

Che

Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans. 540
Primogenitorum vero hœdorũ, cum frigus tempestivum venerit,
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant.
Frigida enim aurora est Borea cadente: 545
Matutinus vero super terram a Cœlo stellifero
Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat, 550
Densas Thracio Borea nubes excitante.
Hunc antevertens, opere perfecto domum redi,
Ne quando te Cælitus tenebrosa nubes circumtegat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
Sed evitato. mensis enim difficillimus hic 555
Hybernus: difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimoniæ: longæ enim noctes succurrunt illis.

Hæc

Che attignendo da' fiumi ognor correnti
In alto sopra terra sollevato
Per borrasca di vento or piove a sera,
Or soffia, allor che Borea Treicio
Le fisse nubi agita, e batte, e scuote.
Or questo vento anticipando, l' opre
Fornite, a casa tu te ne ritorna,
Che te dal Ciel non cuopra oscuro nuvolo,
E il corpo inumidisca, e i panni immolli.
Ma sì lo schiva. E' mese forse questo
Viapiù di tutti quanti tempestoso,
Alle pecore forte, agli uomin forte.
Allor la metà a' buoi, e più all' uomo
Sia di sostegno, e d' alimento posto;
Che lunghe sono, e gagliarde le notti.

Guar-

Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις 560
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος. 565
Τόνδε μετ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
Τὴν φθάμενος, οἴνας περιταμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίνῃ
Πληϊάδας φεύγων, τό τε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων· 570
Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,
Ὥρῃ ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
Ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. 575
Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
Ἠὼς ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ 580

Δεν-

Guardando ciò dell' anno insino al fine
Le notti, e i dì pareggia, tanto che
Di bel nuovo la madre universale
Terra produca d' ogni sorta frutti.
Quando appresso il Solstizio avranne Giove
Compiuti dì sessanta là d' Inverno;
D' Arturo allor la stella abbandonando
Dell' Oceano la corrente sacra
Prima apparendo nasce in sulla sera.
Appresso in luce vien la Pandionia,
Che plora sul mattino, rondinella,
Agli uomin nel spuntar di Primavera.
Tu avanti pota viti, ch' è il migliore.
Quando la porta-casa dalla terra

An-

Hæc observans perfectum in annum
Æquato noctesque & dies, donec rursum 560
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
Quum autem sexaginta post versiones Solis
Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur vespertinus. 565
Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
At cum domiporta testudo a terra plantas ascenderit,
Plejades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites: 570
Sed falcesque acuito servosque excitato.
Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,
Tempore messis, quando Sol corpus exiccat:
Tunc festina, & domum fruges congrega,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit: 575
Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
Aurora magis promovet quidem viã magisq; promovet laborem:
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero juga bobus imponit.
Quum vero carduusque floret, & canora cicada 580
Ar-

Anderà dalle piante, sì fuggendo
Le Plejadi, allor più non è zappare
Di vigne, ma le falci ben raffila,
E metti in opra, e ne conforta i servi.
Fuggi gli ombrosi seggi, e all' alba il letto,
Al tempo della messe, che il Sol cuoce.
Brigati allora, e a casa il frutto accogli
Di buon mattin levato, acciò a te il vitto
Sia sufficiente; poscia, ch' essa l' Alba
La terza parte del lavor si toglie.
L' Alba al cammino è scorta, ed al lavoro;
L' Alba, che comparendo molti mise
Uomini in via, e molti buoi ne giugne.
Quando il cardo fiorisce, e la sonora
Ci-

Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος·
Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει, 585
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βύβλινος οἶνος,
Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον, 590
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς·
Ἀντίον ἀκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 595
Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
Χώρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν, αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον 600

Δι-

Cicala, ſopra l' arbore ſedendo,
Verſane giuſo il ſuo ſoave canto
Sotto ſue ale fittamente, al tempo
Della ſtate bruciata; allor le capre
Graſſiſſime, ed allora è il vin finiſſimo,
Le femine allor ſon luſurioſiſſime,
E gli uomini allo 'ncontro ſon fraliſſimi;
Poichè teſta, e ginocchi aſciuga Sirio,
Ed aridi ſi fan dal caldo i corpi.
Ma allor ſtiaſi pur d' un ſaſſo all' ombra,
Con del Biblino vino, e pan di latte,
E latte di caprette, che fornito
Abbian di dar la poppa, e ancor con carni
Di vacca, che pe' boſchi ſi paſturi,
E che non abbia avuto ancora rede,

E

Arbori insidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat, 585
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit petrosaque umbra & Byblinum vinum,
Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactantium,
Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ,
Tenerorumque bœdorum. præterea nigrum bibito vinum, 590
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus 595
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam 600
In-

E carni di capretti i primi nati.
E bea l' uom sopra del vermiglio vino,
Assiso al rezzo, e 'l cuor di cibo sazio,
La faccia volta incontro a un fresco vento,
E di fonte perenne, e viva, e chiara.
Tre mescer l' acqua, e un quarto ber di vino.
Ai servi comandare, che di Cerere
Il sacro don rivoltino allor, quando
Appaja in prima d' Orion la forza,
In un luogo ventoso, aja ritonda;
E misurando ai vasi tu lo reca.
Or poichè tutta la roba riposta
Al vitto acconcia avrai in tua magione,
Schiavo, che non ha casa, allor tu prendi,
E schiava senza figli, io dico, cerca.

Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν. μὴ φείδεο σίτου·
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα — 605
Δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι·
  Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας. — 610
Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος
Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι,
Ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. — 615
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρῇ,
Εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
Φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ· — 620
Γῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι

Πάν-

Gravoſa è ſchiava coll' erede ſotto.
E cane allieva con denti aſpri a ſega,
E governal, nè far di pan riſparmio;
Ch' uom, che 'l dì dorme, la roba non togliati.
Fa di fieno, e di paglia un buon procaccio,
Acciò ſervi nell' anno ai bovi, e a' muli;
Poſcia i cari ginocchi del ſervizio
Tuo ne rinfreſca, e ne diſgiungi i bovi.
  Come Orione, e Sirio a mezzo il Cielo
Venga, ed Artur riguardi dalle roſee
Dita l' Aurora, o Perſe, tutti allora
I grappoli vendemmia, e porta a caſa,
Dieci dì, dieci notti al Sol gli moſtra,
E ſoleggiati all' ombra tiengli cinque.

Svi-

Inquirere jubeo: molesta est autem quæ liberos habet ancilla.
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea 605
Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.
Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:
Exponito vero Soli decem dies totidemque noctes. 610
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Plejadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit. 615
Quod si te navigationis periculosæ desiderium ceperit,
Quando utique Plejades robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flamina,
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto. 620
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trabito, munitoque lapidibus
Undi-

Svina il festo di Bacco allegro i doni.
E poscia, che le Plejadi coll' Jadi,
E l' Orione andrà sotto la forza,
A tempo ti sovvenga allor d' arare.
E così l' anno in terra acconcio fia.
Se te del navicar poi periglioso
Genio ne prende, allora che le Plejadi
Fuggendo l' alta forza d' Orione
Si tufferan nel tenebroso mare,
Di varj venti allora infurian l' aure,
E allora nel mar brun non tener legni.
Terra lavora giusta i miei ricordi.
La nave a terra traggi, e da per tutto
Afforzala con folte, e grosse pietre

Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων·
Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ, 625
Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,
Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλα δ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι, 630
Ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον, 635
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα. 640
Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.

Εὐτ'

Per resister de' freschi venti all' urto,
Votando la sentina colla tromba,
Che la pioggia di Giove non l' infracidi.
Tutti gli attrezzi in casa ne riponi
A modo ripiegando della nave,
Che nel mar corre l' ale, ed il timone
Ben lavorato sovra il fumo attacca,
E attendi la stagione, che il mar s' apra.
E allora in mar nave corrente traggi,
E sopra il carco convenente appronta,
Acciò il guadagno ne riporti a casa;
Come il mio padre, e 'l tuo, ben stolto Perse,
Navigò di buon vitto bisognevole;
Che giunse quà, varcato immenso mare,

Lassa-

Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Instrumenta vero congrua omnia domi tuae repone, 625
Recte contrahens navis alas pontigradae.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes: 630
Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates, 635
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
Tu vero, o Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime. 640
Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit. si quidem venti malos abstineant flatus.

Quan-

Lassata Cuma Eolia, in nave negra,
Non fuggendo ricchezze od agi; trista
Ben povertà, che Giove dona agli uomini.
Presso Elicona in un meschino borgo
Abitò d' Ascra, ch' è cattivo il verno,
E nojoso d' estate, e buono mai.
O Perse, tu ben ricordevol sia
Dei lavori ben tutti di stagione,
Del viaggiar per mar massimamente;
La piccola lodar nave da carico,
Ma nella grande poi le merci porre.
Il carico maggior fia, e maggiore
Guadagno fia sopra guadagno; come
I venti terran lungi i tristi soffj.

Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
Βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645
Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔ τέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔ τέ τι νηῶν.
Οὐ γάρ πώποτε νηΐ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ
Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν 650
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
Ἔνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἆθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά με φημὶ
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα. 655
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
Ἔνθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς·
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν. 660
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτέ κε νῆα
Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665
H,

Quando a mercatanzia volgendo il folle
Animo, vorrai tu fuggire i debiti,
E la fame ingioconda, mostrerotti
Le regole del mare strepitoso,
Nè di navigazion mastro, o di navi.
Che non mai io con nave navigai
Il largo mare, altro, che in Negroponte
Da Aulide, là, dove già gli Achei,
Svenando molta gente, ragunaro
Da Grecia sacra a Troja belle donne.
Quivi del valoroso Amfidamante
Alle Feste, ed a Calcide passai,
E concertati molti, e studiati
Giuochi giovani feano coraggiosi,

Do-

Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam, 645
Ostendam tibi opportunitates sonori maris:
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare;
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum, 650
Græcia e sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glorior
Carmine victorem tulisse tripodem auritum. 655
Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi.
Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere. 660
Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator, 665
Aut

Dove dico, ch' io, vincendo all' inno,
Ne riportai un tripode co' manichi.
Ch' io poscia offersi all' Eliconie Muse,
Dove me in pria miser·sul dolce canto.
Tanto ho di navi, che molti anno chiodi,
Prova fatt' io. Ma questo ancor dirò
Io, la mente di Giove Egidarmato.
Che divino inno m' insegnar le Muse.
Giorni cinquanta appresso il Sol, che ha volto,
Sul finir della state, faticosa
Stagione, e calda, il viaggiar per mare
E' a' mortai di stagione. Nè la nave
Fracasserai, nè il mar spegnerà gli uomini,
Se di sua grazia Nettun scoti-terra,

Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Ἦμος δ' ἀκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὔκηλος· τό τε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι. 670
Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι·
Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας.
Ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν. 675
Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν,
Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὔ μιν ἔγωγε 680
Αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστὶν,
Ἁρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ' ἄνωγα 685
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὡς ἀγορεύω.

Μηδ'

O Giove Re degl' immortai non vuole
Spender; poſciachè in loro ſta ripoſta
La fine inſieme de' beni, e de' mali.
Quando ſon ſchiette l' aure, e 'l mar tranquillo,
Ed innocente; la veloce nave,
Fede preſtando ai venti, in mar ne traggi,
E ſopra ben vi poni tutto il carico.
Nè 'l vin nuovo aſpettare, o l' Autunnale
Pioggia, e 'l verno, che giunga, e ne ſorprenda,
E lo ſpirar nojoſo di Scilocco;
Che di Giove la pioggia accompagnando
Groſſa, Autunnale il mar ſolleva, e rende
Il pelago crudele, e impraticabile.
Altra navigazion di Primavera
E' agli uomini; per quanto in prima l' orma

Stam-

Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum. onus vero bene omne colloca. 670
Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit. 675
Sed alia verna est navigatio hominibus:
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu. tum sane pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio. non ipsam ego tamen 680
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda: ægre quidem effugeris malum. sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum est mori in fluctibus. Verum te jubeo 685
Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo.
Ne

Stampa la Grue camminante, e quanto
Le foglie all' uomo appariran sul fico
De' rami in vetta; tanto è inaccessibile
Il mar; tal' è il cammin di Primavera.
Non però io lodo; che al cuor mio
Grato non è quel, che convien rubare;
E malagevolmente scamperai
Il mal; pur anco questo fanno gli uomini
Per istoltezza di loro intelletti.
Ch' a' meschini mortali alma è il danaro.
E tra flutti il morire è spaventoso.
Or ti consiglio a pensar tutto questo
Nelle viscere, com' io ti ragiono,

Ned

Μηδ᾽ ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.
Δεινὸν δ᾽ εἰ κ᾽ ἐφ᾽ ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας, 690
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί᾽ ἀμαυρωθείη.
Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ᾽ ἀπολείπων,
Μήτ᾽ ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος. 695
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ᾽ ἡβώη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ᾽ ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
Πάντα μάλ᾽ ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς,
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ᾽ ἄμεινον 700
Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ᾽ αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ᾽ ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Εὕει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ᾽ ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον· 705
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
Ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἠὲ καὶ ἔρξας,

Δὶς

Ned ogni aver imporre in cave navi;
Ma il più laſſare, e caricare il meno.
Terribil è nel mare incorrer danno.
Terribil anco, ſe levando un peſo
Sterminato ſu un carro, ſpezzerai
La ſcala, e periran le mercanzie.
Guarda miſura. In tutto ottimo è il tempo.
In ſtagione a tua caſa mena donna,
Non mancando tu molto di trent' anni,
Nè ſoprapiù mettendone di molti.
Queſto t' è matrimonio in iſtagione.
Ed al quattordiceſimo la donna
Sia da marito: e l' anno appreſſo tolgalo.
Fanciulla togli, acciò l' avvezzi bene;

Maſſi-

Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere: 689
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptię vero tibi tempestivæ hæ. 695
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:
Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius 700
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Comessatrice: quæ virum, licet robustum,
Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato.
Neque fratri æqualem facito amicum. 705
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
Bis

Massime quella togli, ch' è vicina,
Ben tutto ragguardando, acciò lo scherzo
De' vicini, e 'l ludibrio non toglieſſi.
Che della donna uom non sortisce meglio
Buona; quando ella è rea, non è altro peggio
Di lei, che a çaccia va di pranzi, e cene;
Ch' arde l' uom senza face ancor, che forte,
Ed a cruda vecchiezza lo consegna.
De' beati immortali osserva l' occhio,
Nè fare eguale al fratello l' amico;
Che se 'l farai, non far primier lui male.
Nè per grazia di lingua il falso dire.
Che s' ei principia a dire, e far del male,
Ga-

Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν, 710
Δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ 715
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων·
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι, 720
Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
Μηδ' ἀντ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν. 725
Αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ μεμνημένος ἔς τ' ἀνιόντα.
Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς·
Μηδ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
Ἑζόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,

H'

Gaſtigal due cotanti, e non ſcordartelo.
Se poi egli ſarà paſſo a tornare
In amiſtade, e ſodisfar vorranne,
Ricevil, che il codardo uomo meſchino
Or queſto, or quel mutando faſſi amico.
La tua mente non ſcopra alcun ſembiante,
Nè moltoſpito appellinti, o diſoſpito.
A triſti amico, a buon rampognatore.
Nè la ſgraziata povertade all' uomo
Del cuor conſumatrice il cuor ti dia
D' improverar, don degli eterni Iddii.
Far maſſerizia della lingua è ottimo
Fra gli uomini: è teſoro il ſuo riſparmio,
E di quella è moltiſſimo il favore
Allora, che cammina con miſura.

Se

Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare, 710
Suscipe. miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator. 714
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem hominis
Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Linguæ certe thesaurus inter homines optimus
Parcæ, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te præbeas, 720
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt: respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejto. 725
Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.
Neque in via neque extra viam progrediendo mejas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir, & prudens

Aut

Se dirai mal, maggior forse l' udrai.
Nè sia ritroso a mensa di molti ospiti,
Che gradimento te ne vien moltissimo
Dal costume, e la spesa vien pochissima.
Non mai il mattino a Giove liba il rosso
Vin con man non lavate, e agli altri Iddii,
Ch' ei non odon, e abominan le preci.
Nè ventre al Sol rivolto ritto piscia,
E ricordati ancor dal tramontare
Del Sol fino al levar, nè nella strada,
Nè fuor di strada in camminando urina,
Nè spogliati, che son de i Dei le notti.
Ma seggendo il divino uomo, e prudente,

O

Ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς. 730
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἑστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
Σπερμαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ 735
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι ἰδὲ χεῖρας ἄνιπτος,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ 740
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων, ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
Μήτοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη. 745
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ·
Μηδὲ δυωδεκάμηνον. ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται. 750
Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι

Ἀνί-

O lungo il muro di munita corte.
Nè le vergogne di femenza fozze
In cafa preffo al focolar feguire
Mai isfuggir; nè ancora fciagurato
Tomba tenendo femina la razza,
Ma ben d' Iddii immortali da banchetto.
Nè di perenni fiumi la bell' acqua
Mai a guazzo paffar, pria, che tu facci
Prego; l' occhio tenendo alle bell' acque;
Le man lavate in acqua amena, e bianca.
Chiunque il fiume pafferà, e le mani
Non fi farà lavato per malizia,
Con coftui fi corrucciano gl' Iddii.
Sulla fiorita menfa tu dal verde

Il

Aut ad parietem accedens bene septi atrii. 730
Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque ab ominoso sepulchro reversus
Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.
Nec unqnam perennium fluviorum limpidam aquam 735
Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluenta,
Manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
Ne vero a manu Deorum in celebri convivio 740
Siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix. 745
Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit.
Neque duodecim mensium: æquale & hoc est. 750
Neque muliebri in balneo corpus abluito

Vir:

Il secco taglia con rovente ferro.
Nè sul crater di quei, che beon, la tazza
Pon da libar; dannosa è in ciò la sorte.
Quando casa tu fai, non lassar buche,
Che non vi crocchi assiso il cornacchione.
Nè da pignatte su' treppiedi, dove
Stato non sia sagrificato, togli
Da mangiar, nè ti bagna: ecci il gastigo.
Nè a seder corca sovra cose immobili
Fanciullo nato di dodici giorni,
Che non è meglio, e uom fa poco virile;
Nè di dodici mesi, ch' è l' istesso.
Nè in bagno femminil pulisca l' uomo
Il corpo, che anco in questo c' è

Per

Ἄνιρα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐσ' ἐπὶ καὶ τῇ
Ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
Μωμεύειν ἀΐδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων, 755
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γὰρ ὔ τοι λῷϊόν ἐστιν
Ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι. 760
Φήμη δ' ὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι. θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ΤΕ´ΛΟΣ.

Per alcun tempo e grave, e trista pena.
Nè tu intoppando in sacrificj accesi
Biasma i misterj. Iddio di ciò si sdegna.
Nè in sulla bocca de' fiumi reali,
Ned acqua fa giammai sulle fontane,
Ma guardatene assai; nè più vi ponza;
Che questo certamente non è il meglio.
Far così ti bisogna, e la malvagia

Schi-

Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium, 755
Neque super fontes mejto: quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levis quidem levatu
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu. 760
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant: quippe Dea quædam est & ipsa.

F I N I S.

Schivar terribil fama de' mortali.
Poichè la mala fama è lieve a prendere,
A portar grave, ed a por più difficile.
Nè fama qualsisia del tutto spegnesi,
La qual popoli assai vanno spargendo,
Ed ella ancor per se medesma è Dea.

Il fine de' Lavori, e delle Giornate.

ANNOTATIONES

IN OPERA ET DIES.

1. MΟῦσαι) Duplicem invocationem ponit : prior hæc ad Musas : posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur , ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ) Δι' legendum monet Eustathius : quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum : Proclum dico, Tzetzen , Moschopulum. & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ . Sic Orpheus Hymnorum suorum initio , Μάνθανε δὴ Μουσαῖε.

3. Ὅν τε διὰ) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὃν potest intelligi, inquit Tzetzes τρόπον, more Attico , ut sit δι' ὃν τρόπον, quomodo, cur : quod nonnulli interrogative , alii vero absque interrogatione intelligunt . Alii non minus commode exponunt, δι' ὃν, vel καθ' ὃν Δία, secundum quem Jovem gubernantur homines. φατὸς & ῥητὸς differunt , ut apud Latinos loquor & dico . est enim φατὸς, de quo magna fama est. ῥητὸς autem honoratus , & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὸς) Musarum responsio. vel ut alii volunt , Poeta ipse respondet ceu a Musis edoctus.

5. Ῥέα μὲν) Contractio est in voce ῥεῖα, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro alvearia. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus , respondit : τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ.

9. Κλῦθι) Invocatio ad Jovem. θέμιστας vocat præcepta de moribus. θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

11. Οὐκ ἄρα) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris ; i. eram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes : alteram dignam laude. ἔην, ἦν, pro ἐστὶν, Attice.

15. Οὔ τις τήν γε φιλεῖ) Ostendit non fieri per se , ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia : sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt : idque naturæ quodam fato.

17. Προτέρην) Lege Πρότερον.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζησι) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμόν) Inertem , qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις) Probat artificum inter se æmulationes . Hos duos versus Plato in Lyside, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt . Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poeta nostro attribuit.

27. Ὦ Πέρση) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat : eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis , quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant . ambigua enim hujus vocis significatio.

30. Ὤρη) Absque aspiratione , pro φροντίς. alii legunt ὥρη, id est, tempus.

33. Τοῦ κε κορεσσάμενος) Concessio ironica. Quando ditatus es, & abundas jam re familiari , nec animus a malo revocari potest, age per

me

me licebit litiges, quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον) Antiqui, cum stricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum : eum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitata formula, τοῦτο δεύτερον ἔσαι : id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δεύτερόν ἐςι, nihil aliud est, quam ἔξεστιν, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

38. Α'ρπάζων) Βασιλῆας vocat præfectos singularium urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιοι) Mediocritatem commendat, ac redarguit judices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus, & a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam : & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longe potiorem quam injustitiæ, & πλεονεξίας : deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἥμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod est justum & honestius atque utilius παντὸς, id est, toto : quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι) Pro ἐκρύψαν, Attice, occuluerunt. Causam hujus ignorantiæ ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Ρ'ηϊδίως) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum.

44. Ω'ς τέ σε κ' εἰς) Venustissimo idiomate, οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλούσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Α'λλὰ Ζεὺς) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis abblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio vetat recipere voluptatem : & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμηθούμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Α'γκυλομήτης) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simpliciu viverent homines.

52. Ε'ν κοίλω) Ignem ferulis optime servari auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις) Est quædam νεμεσητικὴ approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

58. Ε'ὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

60. Η'φαιστον) Recenset jam quomodo Pandora condita sit. M. Garbitius sensum hujus fabulæ sic explicat. Hominem prius habuisse sinceriorem & puriorem naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitatiorem, in-

de

de quasi transformatum in aliam naturam & κρᾶσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poetam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάτοις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα εἴσκειν) MS. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένῳ, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθον) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. γυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γυιοκόρους μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμούσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλωπίζειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo.

67. Ἐν δὲ θέμεν) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

72. Ζῶσε) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Ἀμφὶ) Πειθὼ Dea eloquentiæ est.

81. Πανδώρην) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφηστᾶς) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerunque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius:

---- *Nocet empta dolore voluptas.*

91. Νόσφιν ἄτερ τε) Hæ duæ particulæ quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem.

93. Αἶψα) Κακότης hic pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνὴ) Proverb. Γυναικῶν ὄλεθροι. Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publice indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant.

& nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi qui moriturus erat.

98. Πρόσθεν γὰρ) Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cujus condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις) Quinque ætates

tates jam fingit: quo commento significat, naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poetæ imitati sunt. ἐκκορυφώσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

106. Χρύσεον) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum, & vitæ.

112. Ὥς τε) Cognoverat fortasse Poeta aliquid de vita primorum parentum in Paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit. Θεοὶ δ' ἔζωον. Lege Θεοὶ ζώεσκον. Ut paulo ante v. 90.

115. Ἐν θαλίῃσι) Ἑορταῖς sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανασίαν voce θαλία designant, quod Latini *Divum epulas* dicunt.

121. Δαίμονες) Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra Scriptura tradit de bonis Angelis.

125. Πλουτοδόται) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præessent.

126. Δεύτερον) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς) Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro ἀλλ' ὅμως ponitur.

131. Ἥβης μέτρον) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμὴ dicitur.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Ὑποχθόνιοι) Lege Ἐπιχθόνιοι.

142. Ζεὺς ξ) Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιᾶν) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

145. Οὐδέ τι σῖτον) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

158. Ἀνδρῶν) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason, & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente Deo nati essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

161. Ἑπταπύλῳ) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμπυλοι, & illarum, quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι, a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

162. Μήλων) Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μακάρων) De fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum Odysseæ δ'. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην. Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανὸν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικὸν Oceanus ignotus erat, aut remotus: ita Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαν sint; qua qui carent, ῥεῖα ζώειν dicuntur.

171. Τρὶς τοῦ ἔτους) Elegantius Palatinus: Τρὶς ἔτεος, id est, πολλάκις, inquit interpres.

172. Μηκέτ') Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ὤφελον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur, ut verbum, tribus personis.

181. Οὐδὲ ξεῖνος) Eleganter hunc locum expressit Ovid.

---- *Nec hospes ab hospite tutus,*
Non socer a genero. fratrum quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ') Ita MS. Palat. βάζοντε ἀντὶ τοῦ λάζοντος, dualis pro plurali, inquit Tzetzes: ut apud Homer.

Αἰδὼς ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε· νῦν θοοὶ ἔστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopulus, qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἔπεσσι.

185. Θεῶν ὄπιν.) Ο᾽πιν Poetæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum, nec parentes præditi sint.

186. Γηράντεσσι) Athenis capitale fuit θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι) Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. Ὕβριν) Pro ὑβριστὴν, ut Latinis *scelus* pro scelesto.

193. Ζῆλος) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Postea quam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesim Deas reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterreri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ι᾽τον) MS. Pal. Ι᾽την.

200. Νῦν δ' αἶνον) Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores. αἶνος fabulam ejusmodi significat quæ figurate & tecte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam.

201. Α᾽ηδόνα) Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc aviculam ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῆδ' εἰς) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis.

208. Α᾽φρων) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus.

211. Ὦ Πέρση) Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὕβριν opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiatur pro insolentia, quæ comitatur divitias.

216. Παθών) Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα) Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιὰς, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ρ᾽όθος) Tractus violentus, quo justitia dicitur coacta, pro fraudibus accusantium, & judicum.

220. Η῾ δ' ἕπεται) Subintelligendum fortassis κατὰ ἤθεα, id est, cœtus, conventus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine civili.

223. Οἳ δὲ δίκας) Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης) Uterque Palat. v. 24. vet. c. Palat. Α᾽πηύρα, quemadmodum & Eustathius.

238. Πολλάκι) Hæc sententia totidem fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe universa civitas mali viri pœnam luit.* ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata.

244. Η᾽ τῶν γε) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis, & doctrina Mosis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

249. Τρίβωσι) Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorem plane conterat, & ad nihilum redigat.

259. Βασιλήων) Synizesis τοῦ η καὶ

τοῦ

τὸ ω. in Palat. supra ῳ adscriptum erat ι.

261. Ταῦτα) Principes dehortatur ab injustitia tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est.

263. Οἷ αὐτῷ) Quæ sententia mire convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

272. Ὦ Πέρση) Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis.

284. Σοὶ δ') In sequentibus Poeta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ variis argumentis declarat.

285. Κακότητα) Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς δ') Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

291. Οὗτος) Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit. Sæpe ego audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundum eum qui bene monenti obediat: qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

298. Φιλέη ἢ εὐστέφανος) Alii: Δέ σ' εὐστέφανος.

302. Κοθούροις) Κόθουρος, a κεύθω, abscondo, & οὐρά, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν) Philosophi sæpe μέτριον dicunt id, quod in unaquaque re bona maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere: μέτρον σοφίας, multum sapientiæ. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

309. Ἔργον) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμονι) Occurrit objectioni de paupertate.

315. Αἰδὼς) Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos.*

317. Ἀνολβίῃ) Vet. Pal. θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

319. Εἰ γάρ τις) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuria ditescere cupiunt.

324. Παῦρον) *Male partum male disperit.* Et, *De male quæsitis non gaudet tertius hæres.*

325. Ἶσον) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος.

328. Ἀλιτραίνεται) In v. Pal. in alio ἀλιταίνων.

334. Καδδυνάμιν) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

342. Εἰ γάρ τοι) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ἐγχώριον ἄλλο. Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

343. Ἄζωστοι) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

359. Ἐπὶ σμικρῷ) Malim cum vet. & recentiore Palat. quum apud Pla-

Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἴθοπα λιμὸν) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένου) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aeri; in imo feculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δειλὴ) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ. Alii legunt δεινή. Sed sicut Poetis δειελινὸν μετὰ πλεονασμοῦ Ἰωνικοῦ est δειλινόν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est quod *serum*.

369. Καί τε) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperta quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentiæ tuæ indicatione.

371. Πυγοστόλος) De meretrice intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultui sit dedita.

375. Φερβέμεν) Pueri φέρβεσθαι dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & ἐίσκεσθαι. Tum Heinsius vult, ut sequens versus huic anteponatur.

379. Σοὶ δ') Conclusio generalis, vel παρασκευὴ ad doctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRUM.

381. ΠΛηϊάδων) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Plejadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Plejades 7. stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμικῶς oriri, vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Plejades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἳ δή) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis Taurum & Geminos peragrantis: quod est a Majo usque ad Junium.

384. Περιπλομένου) Epith. anni, a πέλομαι, id est, existo: vel πολέω, verto: vel a περιπλῶμαι.

387. Ἄγκεα) Palustrem terram significat.

389. Γυμνὸν) Vult ut hos labores perficiat mature & ante sævitiem hyemis, atque sollicite & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur, Γυμνόν τ' ἀμάειν ὅταν ὥρια πάντα πέλονται. in MS. P. ἀμάειν, id est, συναθροίζειν ἢ θερίζειν. Εἴ χ' ὥρια πάντ'. Ὥριον non est semper τὸ καθ' ὥραν, sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

401. Νομός.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

404. Κτητὴν) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert. Κτητὴν οὐ. Notarunt jam olim viri docti Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

408. Ἔνηφιν) Ab ἔνη, id est, postremus dies mensis.

415. Σείριος) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλεῖον) Ubi Sol accesserit Scorpium, Canicula mane aliquantisper ante Solem, ortu Heliaco,

con-

conſpicitur: orto autem Sole ſtatim labitur ſub terram.

421. Ὅλμον τριπέδην) Per ὅλμον τριπέδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres uſi ſunt pro mola.

424. Δεκαδώρῳ) A δῶρον, id eſt, palmus, quod munerum datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

428. Ἀθηναίης) Sic vocat Cererem, quod ipſa Athenienſes, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

431. Αὐτόγυον) Aratrum, quod habet dentale ſolidum & adnatum, non affixum: vel quod non ſit plane elaboratum, ſed uſque ad dentale.

440. Ὀκτάβλωμον) Octo morſuum, a βλωμός morſus, ita tamen ut unum fruſtum habeat binos morſus. Servum intelligit robuſtum, qui integrum panem in 4. partes diviſum abſumat in cœna: vel cui opus ſit pane, cujus quadrantes octonis bolis ſeu partibus conſtent.

441. Ὅς κ') Ætatis, quam in ſervo requirit, rationes addit admodum graves, ſentitque multum ſitum eſſe in maturitate ætatis.

444. Ἐπισπορίην.) Quaſi ſuperſeminatio, quæ uſurpari ſolet cum prior ſementis non eſt rite peracta.

446. Φράζεσθαι) Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poetæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηλοῦ) MS. Palat. & alii, ὀμβρηροῦ.

451. Ῥήϊδιον) Occupatione negligentiam & inſcitiam ruſticorum taxat, qui non conſiderant quibus opus habeant, ſed in alienam opem ſunt intenti. Reſpondet ergo eadem opera poſſe aliquem petere & negare.

456. Εὖ τ' ἄν) Docet diligentiam quæ eſt adhibenda in aratione. Addit verſu 458. ſigna & circumſtantias, qualis terra ſit aranda, ſicca ſcilicet & humida, id eſt, non lutoſa, & tamen madefacta.

460. Εἶαρ) Modus & ratio arandi traditur. Pingue ſolum ſolet quater arari. Qui vero tenuius ſolum habent, ter arant. Prima aratio eſt proſciſſio: ſecunda fit menſe Junio, quæ eſt iteratio: tertia, cum ante ſementem aratur, quæ eſt tertiatio.

561. Νειὸν) Concedendum eſt ſuum intervallum terræ, quo interquieſcat, ut deinde copioſiorem fructum ferat. Eſt autem Novale, ager qui alternis annis ſeritur. κερίζυσαν, id eſt, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρη) Pellens exectationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex ſententia non proveniunt, εὐκηλήτειρα, liberos exhilarans, utpote quibus ſuppeditet copioſum victum.

465. Ἀρχόμενος) Quomodo ſit arandum. ἐχέτλη, ſtiva, quia αὐτὴν ἴσχεται ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἔνδρυον) Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον, inquit Heſych. Vet. C. Palat. ἔνδρυον, id eſt, δρύινον, vel αὐτὸν τὸν ἱστοβοέα lignum eſſe dicunt, quod eſt proximum temoni.

473. Ἐκ δ') Quia ſcilicet omnia ſepoſitoria & vaſa repleta ſint.

474. Ἐρδόμενον) Cum inquiſitione & delectu capientem.

477. Εἰ δὲ) Improbat hic arationem dilatam ad Solſtitium hybernum.

478. Ἥμενος) Ob culmorum brevitatem ſcilicet & paucitatem. Singula verba ſignificanter hic ponuntur ad declarandum triſtem eventum tardæ arationis.

481. Ἄλλοτε) Ἀνθυποφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempeſtates variæ ſint pro voluntate Jovis.

484. Ἦμος) Pulchra Veris deſcriptio eſt.

491. Πὰρ δ' ἴθι) Id eſt, παράβαινε, παρέρχου, ut gloſſ. & *Præteri* interpretandum, potius quam *accede*: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hibernum, more vulgi in otioſis & inanibus confabulationibus tranſigat, ſed tum etiam rem familiarem promovere ſtudeat. Per χαλ-

κεῖον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad collocutiones frivolas, sicut apud Romanos in tonstrinis. Pro ἐπ' ἀλέα, ut constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλέα, neutro genere, *in locis calidis*, ab ἀλέος. doctiss. G. Canterus ἐπαλέα uno verbo. quem vide lib. 5. c. 23. Λέσχαι quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque de rebus levissimis agitabatur, factum est ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ λέσχαι dictæ sunt. Ἐπ' ἀλέα, Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέᾳ, *propter teporem*, seu *teporis captandi gratia*, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτῇ δὲ) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poeta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. Πολλὰ) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt*.

502. Μῆνα) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Ληναιὼν, mensis Januarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βούδορα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τε) Naturam vini, effectus Boreæ prolixe declarat.

516. Τροχαλὸν) Inclinatum, contractum, vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

518. Ἥτε δόμων) Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ὅτ' ἀνόστεος) Polypi hæc natura est, teste Plin. l. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodat; quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀνόστεον, quod cartilaginem pro spina habeat.

525. Ἀλλ' ἐπὶ) Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

531. Γλάφυ) Pro γλαφυρὸν. τρίποδι βροτῷ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Bœotica ænigmata*.

535. Χλαῖναν) Χιτὼν interior vestis erat, supra quam utebantur pallio.

536. Κρόκα) Pro κροκίδα.

539. Ἶφι κταμένοιο) Quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur.

543. Ὕετοῦ) Ad pluviam propulsandam: ut ἀλεὴ sit ab ἀλεύεσθαι. Gloss. MS. Palat. τοῦ ὄμβρου περιθῆς ἀλεωρὴν, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλέην, *teporem*.

547. Ἀὴρ πυροφόρος) Vapor ex terra in nubibus repercussus & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aer sata & arva.

555. Μεὶς γὰρ) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario: cujus difficultates hactenus descripsit.

557. Τῆμος) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόνη) Sic vocant Poetæ noctem, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

564. Ἀρκτοῦρος) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονὶς) Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς φάος) Poeta videtur in ea opinione esse, ut putet hirundines hieme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ'

569. Ἀλλ' ὁπότ') Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φεύγειν) Probibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον. Ubi ut quinta versus regio spondæum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dactylo seu spondæo: quomodo & prima regio apud Homerum Βορέης καὶ ζέφυρος: item, Πλέονές κε μνηστῆρες: & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homerico illo,

Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι.

Quâ de re monuit etiam Hephæstio.

580. Ἦμος δὲ σκόλυμος) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκολύμου καὶ τέττιγος: ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες, id est *tempore cardui & cicadæ*, vel dum carduus & cicada est.

587. Βύβλινος) Biblinum vinum dicitur a Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Αἴθοπα) Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.

592. Ἀνίμα) Pro eo diserte Palat. ζεφύρῳ legit, & gloss. εἴδες ἀνίμα.

594. Τρὶς δ' ὕδατος) Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

596. Εὖτ' ἂν) Id incidit in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα) Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ'. reponendum ex MSS. Palat. Θῆτά τ'. & ita legisse Moschopulum liquet.

602. Καρχαρόδοντα) A sono factum videtur. Sunt autem canes asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

603. Ἡμερόκοιτος) Furem intelligit.

604. Συρφετὸν) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulum.

606. Γύνατα) Usitatum est Poetis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore.

607. Εὖτ' ἂν) Tempus vindemiæ describit.

610. Δεῖξαι) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

615. Πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est; & ibi incipit: Μῆνα δὲ Ληναιῶνα. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam tali clausula concludit: πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit*. Multum torsit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δέ σε) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces.

624. Χείμαρρον) Clavum significat quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐγκάτθεο) MS. ἐγκάτθεο.

631. Ὥς περ) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex

opibus conflatam, sed propter paupertatem.

637. Νάσσατο) Describit nunc patriam suam Poeta.

641. Νῆ' ὀλίγην) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

647. Οὔτι τι) Removet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

652. Ἀμφιδάμαντος) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

661. Ἤματα) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet.

667. Ἐν τοῖς) Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκρινέες αὖραι) Vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesii, & similes placidi.

676. Ἄλλος) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγοράων) In uno ὅς σ' ἀγοράων. in altero, ὅς σε κελεύω.

692. Μέτρα) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσεσθαι. Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸ ὥραιον πλεῖν.

693. Ὡραῖος) Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τριηκόντων) Al. τριάκοντα.

696. Τέτορ') Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

702. Δειπνολόχης) Quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia.

703. Ἄτερ δαλοῦ) Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τῷ παρὰ καιρὸν vocat & præcocem.

704. Εὖ δ') De religione præcipit. ὄπις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μηδὲ) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

709. Δὶς τόσα) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelliguot, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὺ δὲ) Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολύξεινον) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

719. Κακὸν εἶπον) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπῃς: & mox ἀκούσεαι. al. κ' εἴποις.

720. Δυσπέμφελος) Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

725. Μηδ' ἄντ') Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα) Al. Ἀνιόντος.

729. Ἑζόμενος) Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα) A congressu uxoris ne accedas ad sacra.

733. Μηδ' ἀπὸ) Ab hilariore convivio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. πέντοζον vocat

vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδὲ ποτ' οἰνοχόην) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in compotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti: ex hoc enim infortunium sequitur. pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δόμον) Spartam quam nactus es orna. In quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορώνη) Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, pro κελάρυζα.

746. Μηδ' ἀπὸ) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρόποδας ἀνεπιῤῥέκτους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι) Prohibet liberorum collocatiooem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod noo moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice probibet ignaviam, ocium & delicias in prole XII. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν. Pueri autem δυωδεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι omnia communia cum matribus habebant, δίαιταν, τροφὴν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo ne ejusmodi puerulos, matrum λουτροῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. οὐ γὰρ ἄμεινον. Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, οὐ γὰρ ἄμεινον.

755. Μηδέ ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

758. Δειλὴν) Boni nominis præcipuam euram habendam esse vult, quia (versu sequenti,) nulla fama prorsus evanescat taoquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. *Fama malum, &c.*

762. Φημίζουσι) Ita C. V. alii φημίξουσι. θ. ν. τοι.

Η῾ΣΙΟ´ΔΟΥ τοῦ Α᾽ΣΚΡΑΙ´ΟΥ

Η῾ Μ Ε´ Ρ Α Ι.

ARGUMENTUM.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere naturæ rationem,

cum

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
Πεφραδέμεν δμώεσσι. τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος. 5
Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ.
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
Ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
Ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί, 10
Ἡ μὲν, ὄις πείκειν, ἡ δ', εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.

Τῇ

I GIORNI

D' ESIODO ASCREO.

I Dì da Giove ben guardando, a modo
Ai servi dì, che all' ottimo del mese
Trentesmo ne riguardino i lavori,
E la provvision portino al compito,
Quando le genti al ver tengon ragione.
Che questi sono i dì dal savio Giove.
In prima il giorno della nuova Luna,

HESIODI ASCRÆI
DIES.
ARGUMENTUM.

cum illa nobis usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versantur.
Hæ enim dies sunt Jove a prudente. 5
Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona ambæ dies mensis
Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
Undecima vero duodecimaque ambæ quidem bonæ: 10
Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
Duodecima tamen undecima multo melior.

Hac

O l' ultimo del mese, e i giorni quarti,
Ed il settimo sacro, e santo giorno,
Che in quello Apollo spada d' oro feo
Latona. Poi l' ottavo, e 'l nono, due
Giorni del mese, che s' avanza assai,
Per travagliare all' opre de' mortali;
L' undecimo, e 'l duodecimo ambi giorni
A tondare le pecore, e a segare
Le liete messi; ma il dodicesimo
Dell' undecimo egli è assai migliore.

 Che

Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ, προβάλοιτό τε ἔργον. 15
Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
Ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν·
Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορόν ἐστιν,
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι· 20
Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη, κούρῃ τε γενέσθαι
Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δέ κε κέρτομα βάζειν,
Ψεύδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς. 25
Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
Ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέῳ ἤματι ἵστορα φῶτα,
Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρῃ δὲ τετρὰς 30
Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,

Καὶ

Che in questo fila in aer volando il ragno
Dal dì pieno; allorchè la savia aduna
Formica il grano, e fa la sua ricolta.
La tessitora allor la tela ordisca,
E imbastisca da prima il suo lavoro.
Ma del mese corrente tu ti guarda
Dal tredicesimo giorno a principiare
La sementa; egli è ottimo a innestare,
Ed allevar le piante. Ma il dì sesto
A mezzo il mese per le piante è tristo
Assai; ma è buon per piantar gli uomini.
Non è già di profitto alla donzella,
Nè a nascere in pria, nè per le nozze.
Nè a principio del mese il sesto giorno
Per nascere è già acconcio alla donzella;
Ma per castrar capretti, ovvero uccidere,
E di pecore al gregge, e per lo stallo

Pa-

Hac enim net fila in aere suspensus araneus,
Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier proponatque opus. 15
Mensis autem incohati decimatertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ. 20
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hœdis castrandis, & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia. 25
Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bonæ est indolis.
Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta 30
Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus
boves,

Et

Pastorale, e la mandra circondare
E' piacevol giornata. E' buona ancora
Generatrice d' uomini, e mordaci
Bottoni ama di dare, e dir menzogne,
E ciarle carezzevoli, e furtivi
Colloquj, ed amorevoli susurri.
Del mese nell' ottavo tu cignale,
E bove uccidi, che lontano mugghia,
E i faticanti muli nel duodecimo,
E nel grande ventesimo, in pien giorno,
Uomo genera allora intenditore,
Ch' egli è di mente assai serrata, e forte.
Buono è per generare uomini il decimo,
Per donna il quarto là a mezzo il mese.
Ed in questi le pecore, ed i negri
Bovi da' curvi piedi, e il can dall' aspra

Den-

Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
Πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
Τετρά δ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε,
Ἄλγεα θυμοβορεῖν. μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ. 35
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
Οἰωνοὺς κρίνας οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι·
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,
Ὅρκον τιννυμένας τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. 40
Μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ, ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
Νήϊά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς. 45
Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
Πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔποτε πάγκακον ἦμαρ.
Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην 50
Ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·

Νῆα

Dentatura, ed i muli fatiganti
Aufandogli alla man, tu addomeftica.
Guardati pofcia nell' alma di sfuggire
Del mefe, che fornifce, e che principia
Il quarto, ch' egli è giorno affai perfetto
A divorare il core col dolore.
Quarto del mefe a cà menar la moglie,
Offervando gli augei, che a ciò fon buoni.
Fuggire i quinti, che fon forti, e grievi;
Che dicon, che nel quinto attorno vanno
L' Erinni l' Orco a vendicare, o 'l Giuro.
Che la difcordia feo danno ai fpergiuri.
Nel fettimo poi dì a mezzo mefe
Il facro di Cerere bene affai
Ragguardando nell' aja ben fpianata

Spu-

Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
Ut quartam vites desinentis & incboati mensis,
Doloribus conficiendo animo.valde hæc accommoda est dies. 35
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,
Perjurium vindicantes, quod malum contentio genuit perjuris.
Media vero septima, Cereris sacrum munus 41
Diligenter inspiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere biantes. 45
Nona autem media pomeridiana, melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum 50
Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum
Bobus & mulis, & equis celeribus.

Na-

Spulare; e 'l tagliatore di legname
Le travi acconce a camere tagliare,
E legni ancor molti navali, i quali
Son per le navi il caso; e il giorno quarto
Prender a fabbricar le sottil navi.
Il nono a mezzo il mese, appo il meriggio
E' miglior giorno; è il nono del mese
Cominciante è agli uomin senza danno.
Che a piantar questo è buono, e a generare
Ad uomo, e a donna, nè è dì tristo mai.
Ma pochi sanno, che del mese è ottimo
Il terzo nono a cominciar le botti,
E a porre il giogo sopra il collo ai buoi,
E a' muli, e a' cavalli in piè veloci;

La

Νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
Τετράδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ 55
Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
Ἠοῦς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι, μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.
Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν. 60
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Τ Έ Λ Ο Σ.

La nave a molti banchi ratta trarre
Nel negro mar. Ma pochi il vero chiamano.
Il quarto tu le botti ſpilla, ed apri.
Sacro dì ſopra tutto è quel di mezzo.
Pochi dopo il venteſimo del meſe
Ottimo la mattina, a veſpro è peggio.
Queſti giorni a' terreſtri ſon gran prò.
Gli altri, che in mezzo caſcan, ſenza danno
Sono, e niente apportano, che vaglia.

Al-

Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum
Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est 55
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,
Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.
Et hæ quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cateræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt. 60
Interdum noverca est dies, interdum mater.
De his beatusque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus Diis,
Auguria observans, & delicta evitans.

F I N I S.

Altri altro loda, e pochi sanno il vero.
Ora è matrigna la giornata, or madre.
Colui in questa è avventurato, e ricco,
Che tutte queste cose ben sapendo
Lavori senza colpa appo gl' Iddii,
Osservando gli augurj, e il mal schifando.

Il Fine de' Giorni.

AN-

ANNOTATIONES

IN DIES.

2. ΠΕφραδέμεν δμώεσσι. τριηκάδα μηνὸς) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίστωνται συνόδον, ἢ μετ' ἀκριβείας γινομένην.

6. Πρῶτον ἔνη) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμένου μηνὸς, secundam μεσοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νουμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσταμένου, tertiam τρίτην ἱσταμένου, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσταμ'. Secundæ decadis diem primam, πρώτην ἐπὶ δέκα, secundam, δευτέραν ἐπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκάδα, id est, xx. diem. Tertiæ primam, πρώτην ἐπὶ εἰκάδι: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, ἐνάτην φθίνοντος, secundam, ὀγδόην φθίνοντος, tertiam, ἑβδόμην φθίνοντος, usque ad τριακάδα, i. e. 30. diem, quam etiam ἔνην καὶ νέαν vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia a coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδόρπων καὶ ἀχρείων prætermissis: quod suo quoque loco notabimus. Ἔνη igitur primus dies est, pro ἔνη καὶ νέα. nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: τετρὰς, pro τετάρτη, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

8. Ὀγδοάτη.) Præteritis 2. & 3. itemque & 5. sexto, diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus. nam humores alit crescentia Lunæ.

10. Ἑνδεκάτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimam varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν, ὄϊς.) Per synæresin pro ὄϊας.

13. Τῇ) Id est, ταύτῃ. ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aere pendens.

14. Ἤματος) Quidam legunt ἐκπλεῖν, unico vocabulo, & dicunt ita vocari xxii. diem, quasi cumulatum & adauctum.

16. Μηνός. Ait xviii. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim sementem facere in solo humidiore justo. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνὸς ἱσταμένου, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἕκτη) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἕκτην μέσσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Est autem hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero

mari-

maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex ficciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est quam crescente.

20. Οὔτε γείνεσθαι ἔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γείνεσθαι. MSS. Γείνασθαι μῆλα.

27. Ταμνέμεν) Hoc loco, ὀχευχίζειν, non occidere, ut vulg. interpr.

28 Εἰκάδι) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μεσοῦντος, diebus τοῦ φθίνοντος continuo insequentibus.

29. Γίνεσθαι) Hic pro πεπυκασμένος nonnulla exemplaria habent πεπνυμένος.

30. Ἐσθλή) Τετρὰς, vocat diem 14. τετράδα μέσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετρὰ δ') Quartum diem a fine mensis, & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας) Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furiæ obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus.

41. Μέσσῃ δ') Monet Poeta fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum statim corrumpitur.

43. Βάλλειν. ὑλοτόμον) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ cæditur, decrescente Luna, firmior fit; quæ vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆια) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quoniam is supra habetur v. 419. abundare omnino videtur.

46. Εἰνὰς) Nona dies media, id est, xix. meridiana, melior est. ἐπιδείελα, adverb. pluralis numeri, ut πρῶτα. Quidam legunt ἐπὶ δείελα. Derivatur a δείελον, crepusculum.

47. Πρωτίστη) Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innocua est propter tergeminum aspectum, cum Sol abest a signis.

49. Ἄνιερ' οὔ ποτε πάγκακον) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι) Loquitur de xix. die mensis, biduo nempe ante ἕνην καὶ νέαν.

51. Ἄρξασθαι) Græcismus pro aperire dolium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ', &c.) Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet.

55. Τετράδι) Diem XIIII. intelligit.

56. Μέσσῃ. παῦροι δ' αὖτε) Ἔλλειψις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus. Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremæ quartæ.

58. Αἵδε μὲν) Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ') Μεταδούπιοι promiscuum sonat. ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀκήρια, quasi dicas inania.

60. Ἄλλος) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Ἄλλοτε) Proverb. Dies noverca & parens.

62. Τάων) Bene, inquit, habebit qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis qui natura recte utuntur.

ΗΣΙΟ-

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ARGUMENTUM.

Inscribitur hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphytrio: hic reversus a præ-

Ἠ' οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἤλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
Ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
Εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε 5
Τάων ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι,
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,

Ὣς

LO SCUDO D'ERCOLE

D' ESIODO ASCREO.

O Qual le case abbandonando, e patrio
Suol venne a Tebe presso al bellicoso
Amfitrione Alcmena, la figliuola
D' Elettrione maneggiator di genti,

Che

HESIODI ASCRÆI

SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM.

prælio , ille vero hominibus auxiliatorem generare volens . Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum , ex Jove vero Herculem : qui cum auriga Jolao proficiscitur adversus Cygnum , Martis filium : qui decimas ducentes ad Pytho deprædabatur . Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem . Congressus cum Cygno , eum interimit , Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat . Atque ita venit ad Ceycem . Erat autem Cygnus gener Ceycis , ob filiam Themistonoen .

AUt qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas , secuta maritum Amphitryonem ,
Alcmena , filia populorum dissipatoris Electryonis :
Quæ mulierum genus superabat fœminearum
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat 5
Illarum , quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & a vertice , & a palpebris nigricantibus
Tale quiddam spirabat , quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens , tam animo suum colebat conjugem,

Perin-

Che di giovani donne era ornamento
Per beltade, e grandezza, e a lei veruna
Non contendeva il senno di coloro,
Le quali partoriscono, giacendo
Mortali con mortali; dal cui capo,
E dalle brune ciglia tal venia
Aura, qual dalla molto aurata Venere.
Sì nel suo cuor rispettò il suo consorte,

P Co-

Ὥς ὔπω τὶς ἔτικτε γυναικῶν θηλυτεράων. 10
Ἥ ῥά οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
Ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους,
Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν 15
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὡς γάρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν, 20
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα,
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι 25
Ἕσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐῢς πάϊς Ἀλκαίοιο,
Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ,
Ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. 30
Ἱμεί-

Come ancor non fe mai giovane donna.
Queſti il buon padre uccife, e a forza domolo
De' bovi per cagion di ſdegno preſo.
Queſti laſſando la ſua patria terra
A Tebe venne ſupplice a' Cadmei
Portanti ſcudo in loro protezione.
Ivi abitò coll' onorata moglie
Senza la genial grata amiſtanza;
Ch' ei non poteva pria montare in letto
D' Elettriona dalle belle piante,
Che vendicaſſe de' fratei la morte
Magnanimi di ſua conſorte; e a fuoco
Vivo bruciar di Tafii i villaggi
Uomini Eroi, e de' Teleboi inſieme.
Che teſtimon gl' Iddii, sì fermo avea,
De'

Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum, 10
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum,
Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi 15
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum
Suæ conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, Diique testes facti fuerant. 20
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem una cupidi bellique præliique,
Bœotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi 25
Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominum, Deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerũ indagatoribus Martis depulsatorẽ plãtaret.
Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens, 30
Desi-

De' quai lo sdegno ei rispettava, e fretta
Massima avea di far la grande impresa,
Secondo che da Giove era commessoli.
In compagnia di lui guerra, e battaglia
I Beoti tramando, di cavalli
Sferzatori soffiando sugli scudi,
E i Locri, che combattono alle strette,
E i Focensi magnanimi veniano.
E il buon figlio d' Alceo gli comandava,
Per le genti esultante, ed orgoglioso.
Ma il padre d' uomini, e di Dei un' altra
Trama ordì nell' animo, acciò agli Dei
E agli uomini ingegnosi, ed inventori
Un cacciator di danno egli piantasse.
Si mosse dall' Olimpo nella mente

Ἱμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης 35
Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος ἀγλαὸς ἥρως
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
Ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς· 40
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
Ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε. 45
Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε· (κασιγνήτω γε μὲν ἤστην) 50
Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

Δει-

Un' inganno profondo fabbricando,
Deſiando l' amor di bella donna,
Di notte; e toſto venne a Tifaonio,
Dove poi in cima al Ficio ſalìo
Giove dal buon conſiglio; ove ſeggendo
Penſava colla mente opre divine;
Che in quella ſteſſa notte meſcoloſſi
Col letto, e coll' amor d' Elettriona,
Che ha ſteſe piante, e 'l ſuo deſio compieo,
E in quella Amfitrione agitatore
Di genti, illuſtre Eroe, compiuto avendo
Il gran fatto tornoſſi a ſua magione.
Ned egli a' ſervi, e ruſtici paſtori
Andò, pria di montar di ſua Conſorte
Sul letto; poichè tale il cuor deſio

Pre-

Desiderans concubitum elegantis mulieris,
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursum
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter,
Ubi residens mente versabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide 35
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo populorũ dissipator, illustris heros,
Perfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Cœpit ire antea, quam suæ conjugis conscendisset lectum. 40
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.
Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, 44
Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est,
Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
Illa autem a Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haudquaquam similes, quanquam fratres essent. 50
Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstantiorem virum,

Se-

Prese al pastor di genti. Or come quando
Uom volentieri il mal scampò di sotto
A duro morbo, od a prigion gagliarda.
Sì allora Amfitrione, un forte affanno
Già tratto a fine; bene, e volentieri
Alla magione sua ritorno feo.
Coll' onorata moglie tutta notte
Si giacque dilettandosi ne' doni
Della molto aurea Venere. E colei
Da Dio, e da uom molto buonissimo
In Tebe dalle sette porte fece
Due Gemelli figliuoi, non d' un talento,
Benchè fratelli fusser; l' un peggiore,
L' un molto miglior, uom tremendo, e forte,

 La

Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα, 55
Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὣς πυρὸς αἰθομένοιο 60
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
Ἵππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων, 65
Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
Χαλκῷ δῃώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην·
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου 70
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
Πῦρ δ' ὣς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνου

Ἔτλη

La gagliardezza Erculea; questo doma
Sotto all' oscuri-nuvolo Saturnio;
Ma Ificleo al lanciero Amfitrione,
Distinta stirpe. L' un con mortal' uomo
Congiunta, e l' altro con Saturnio Giove,
Che agli Dei tutti quanti accenna, e impera,
Che ancor Cigno di Marte uccise altiero.
Poich' ei trovò nella boscaglia sacra
D' Apollo, che da lungi ne saetta,
Lui, e 'l suo padre Marte incontentabile
Di guerra, in armi rilucenti, e chiari,
Come chiaror d' acceso fuoco, ritti
In cocchio; e 'l suol batteano i veloci
Destrieri con lor unghie scalpitando;
E polve a loro intorno si partia

Bat-

Sævum ac validum, vim Herculanam:
Hunc quidem compreſſa a nubium offuſcatore Saturnio,
Iphiclum autem, haſtarum a concuſſore Amphitryone,
Diverſa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concumbens:
Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omnium,
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
Ipſum, & patrem ipſius, Martem, bello inſatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis, 60
Stantes in curru: terram autem pulſabant veloces equi,
Ferientes ungulis, pulviſque circa ipſos dividebatur,
Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum reſonabāt,
Equis feſtinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus, 65
Sperans ſe Jovis filium, Mavortium, aurigamque
Ferro interempturum eſſe, & inclyta arma deſpoliaturum.
Sed ipſius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
Ipſe enim contra illum concitavit vim Herculeam.
Totus vero lucus & ara Apollinis Pagaſæi 70
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipſo,
Et quaſi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
Su-

Battuta ſotto gl' intrecciati cocchi;
E piedi di cavalli. Ed i ben fatti
Cocchi, e le ruote in giro circolavano,
Mentre i cavalli in furia ſi moveano.
E ſperando gioiva il gentil Cigno
D' aver col ferro a trucidar di Giove
Il figlio Marziale, ed auriga,
E l' armi glorioſe diſpogliare.
Ma Febo Apollo non udì ſuoi voti.
Che addoſſo gli cacciò l' Erculea forza.
Tutto il boſco, e l' altar del Pegaſeo
Apolline dall' armi rilucea
Del terribile Iddio, e da lui ſteſſo,
Come un fuoco dagli occhj balenava.

Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος ϗ κυδαλίμου Ἰολάου;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη ϗ χεῖρες ἄαπτοι   75
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θήβην   80
Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων.
Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα ϗ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
Οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο ϗ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
Ἧ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.   85
Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
Ἧι ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
Γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
Σός τε πατὴρ ϗ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς·
Ὅς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,   90
Ὤιχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
Σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
Ἣν ἄτην ἀχέων. ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.

Αὐ-

Chi oſeria, mortale eſſendo, incontra
Muovere a lui fuor d' Ercole, e del chiaro
Jolao? Che gran poſſa è di coſtoro,
E braccia invitte dalle ſpalle naſcono
Sulle robuſte membra. Or quegli allora
Diſſe al poſſente cocchiero Jolao.
Eroe Jolao, di tutti quanti gli uomini
Aſſai più caro, certo appo i beati
Immortali, che tengono l' Olimpo;
Fallì Amfitrion, quando andò a Tebe
Ben coronata, laſſando Tirinto
Ben fondato caſtello, appreſſo avere
Elettrione ucciſo, per cagione
De' bovi, ch' anno longa, ed ampia teſta.
Venne a Creonte, e a Enioche di lungo

Man-

Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,
Præter Herculem & gloriosum Jolaum?
Illorum enim & vis magna, & manus invictæ 75
Ex humeris natæ erant, una cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Jolaum.
O heros Jolae, mortalium longe charissime omnium,
Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas 80
Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (*frontes:*
Postquam occiderat Electryonem: propter boves latas habentes
Venitque ad Creontem, & Heniochem longis ornatam vestibus,
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,
Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis. 85
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide
Conjuge sua: moxque nos revoluto anno
Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus, 90
Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum:
Infœlix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.

Mihi

Manto, che 'l riceverono, e carezze
Ferongli; e tutto il necessario dierongli,
Com' è giustizia a quei, che raccomandansi,
E più ancora l' onorar di cuore.
Se ne vivea festante colla bella
Di vaghe piante Elettriona sua
Consorte. Or noi appo il girar degli anni
Nascemmo, non uguai d' indole, o mente,
Il padre tuo, ed io. A lui il senno
Volse Giove, da che la propria casa,
I proprj genitor lassando incontro
Partissi ad onorar lo sciaurato
Euristeo. Infelice! Certo assai
Sospirò dopo, il fallo suo piagnendo,
E il destin; ma non può tornarsi addietro.

Ma

Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Ω' φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα 95
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος. 100
Ἠ' μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
Ἠ' θεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα. 105
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλά γε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
Μαρνώμεθ'. ἐπεὶ οὔ τι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν 110
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι. λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη, 115

Θυ-

Ma a me il Nume forti imprese ingiunse,
O amico; or tu tien presto le redini
Porporeggianti de' cavai veloci,
E 'l grande ardir crescendo nella mente
Tien dritto il presto cocchio, e de' veloci
Cavai la possa, nulla ridottando
Il fracasso di Marte micidiale,
Che ora stridendo intorno al sacro infuria
Bosco di Febo Apollo, arciero Rege.
Sazierassi di guerra, ancorchè forte.
L' incolpato Giolao sì gli rispose.
Venerabile assai tua testa onora
D' uomini, e Dei il padre, e il torino
Scotitor della terra, che di Tebe

La

Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes 95
Equorum alipedum, magnamq; mentibus fiduciam accumulans
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus
Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis. 100
Enimvero, etiam validus licet existat, tamē exsaturabitur bello.
Hunc contra allocutus est inculpatus Jolaus:
O patrue, quam multum vero pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem: 105
Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium, 110
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidæ,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior, quam epulæ.
Sic ait. arrisit autem fortis Hercules, 115

Ani-

La faccia tiene, e custodisce i muri.
Come or questo mortale, e grande, e forte
In man ti danno, acciò riporti fama.
Or via, le Marziali armi ti vesti
Acciò i cocchi accostando prestamente
Di Marte, e nostro, a pugna ne vegnamo;
Che l' intrepido non figlio di Giove,
Nè Ificlide già spaventeranne.
Ma mi penso, ch' ei sia per fuggir due
Figli dell' incolpato Alcide, ch' ora
Lor presso son, bramosi d' attaccare
Pugna di guerra, che son cose a loro
D' una cena più care. Ei così disse.
E l' Eccellenza d' Ercole sorrise

Go-

Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην 120
Πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον. ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
Τοπρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
Δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ 130
Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
Μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὄπισθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ· 135
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,

Δαι-

Godendo in cuor, che cose detto avea
A lui assai gradite, e rispondendo
Allo 'ncontro gli disse alati motti.
Eroe Jolao, di Giove allievo, lungi
Più non è la battaglia aspra. Or tu in quella
Guisa, che pria tu guerrier savio fosti;
Così adesso il caval grosso Arione
Dal ceruleo mantello di per tutto
Maneggia, e volgi, e, dove puoi, soccorri.
Sì disse, e le gambiere d' oricalco
Lucente di Vulcano incliti doni
Misesi in gamba; ed in secondo luogo
Caccioffi intorno al petto la corazza
Bella, aurea, ingegnosa, che gli diede

Pal-

Animo oblectatus: admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucribus allocutus est.
O heros Jolae, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obsitũ
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris. 121
Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat 125
Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium ferrum,
Sævus vir: cavam autem circa pectora pharetram,
Rejecitque in tergum. in hac multæ erant sagittæ 130
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant:
Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo
Nigræ aquilæ contectæ alis 134
Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit.
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Va-

Palla Minerva di Giove figliuola;
Quand' era in pria per gire a dure imprese.
Ed alle spalle intorno ferro misesi,
Difenditor del male l' uom tremendo;
Ed un cavo turcasso intorno al petto
Rigettò in dietro, e molte entrovi frecce
Orribili, di morte, che favella
Ne leva, donatrici. Per d' avanti
Tenevan morte bagnate di pianto;
Polite in mezzo, e a dismisura lunghe;
Ma di dietro con ali eran coperte
Di nera aguglia. Ei la gravosa lancia
Prese di rame aguzza, e sulla testa
Generosa si mise la celata,

Ben

Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἷλε πανταίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ,
Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
Ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὔτι φατειὸς,
Ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς. 145
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν
Οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν. 150
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἄϊδος εἴσω
Αὐτῶν. ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης,
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο·
Ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει. 155
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,

Εἶμα

Ben lavorata, ed ingegnosa, e varia
Di adamante, alle tempie ben tornante,
Che difendea del Divo Ercole il capo.
E prese in man lo storiato scudo;
Nè alcun lo potria rompere con colpi,
Ned ammaccar; miracolo a vedersi.
Che tutto quanto in giro era lucente
Di gesso, e bianco avorio, e marcassita,
E d' oro risplendente lampeggiava.
Di ceruleo metallo eran le lamine.
Nel mezzo era di drago uno spavento
Da non poter ridir, guatante indietro
Con torve luci lampeggianti in fuoco.
Di cui la bocca era di bianchi denti
Tutta intorno ripiena, orrendi, immensi;

E

Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini. (*quam*
At manibus clypeum accepit, varium totum, quem nemo quis-
Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido,
Splendens: cæruleis plicis fulgorem intersecantibus.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens. 145
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris 149
Quicunque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro
Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio factæ erant.
In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur. 155
In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perniciosa Parca,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæsum,
Alium

E sull' orribil fronte la discordia
Orrenda svolazzava sollevando
Il tumulto degli uomin: sciagurata,
Che degli uomini il senno, e il cuor togliea,
Che di Giove al figliuol guerra portassero,
De' quai l' anime giuso a Pluto vanno
Sotterra; e l' ossa loro, infracidata
La pelle intorno, sotto al secco
Marciscon sulla nera ombrosa terra.
Eravi l' aspra caccia, e la ricaccia;
Lo strepito, il terrore, e l' omicidio
V' ardea, e la discordia, ed il tumulto
V' infuriavano: eravi la Parca
Dannosa, che un novello si tenea
Ferito vivo, un' altro non ferito,

Ed

Α'λλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' εἶχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβρυχυῖα. 160
Ε'ν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ὢ φατειῶν
Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
Α'μφιτρυωνιάδης· τὰ δ' ἐδαίετο θαυμαστὰ ἔργα. 165
Στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
Κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
Ε'ν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
Ε'ς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.
Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἤισαν· οὐδέ νυ τώ γε 170
Οὐδέτεροι τρείτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
Η'δη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
Κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι. 175
Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
Α'μφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
Ε'ν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,

Και-

Ed un morto traea pe' piedi in guerra;
E vesta sulle spalle avea vermiglia
Di sangue d' uomini, e terribilmente
Guardava, e d' urla era, e strida carca.
Eranvi di terribili, e nefandi
Serpenti teste dodici, che i popoli
Degli uomin sulla terra ispaventavano,
Che di Giove al figliuol guerra portassero.
De' quai venia batter di denti, quando
D' Amfitrione combatteva il figlio.
Tai spartiti eran lavori ammirandi.
Quai punti a' fieri draghi n' appariano
In vista su per gli omeri cerulei,
Ed anneriti aveano i loro menti.
Quivi branchi di porci eran silvestri,

E

Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine virorum,
Sævum videns, clamoribusque ingravescens. 160
In eo autem & serpentum capita sævorum erant haudquaquam effabilium,
Duodecim, quæ perterrefaciebant super terram genera hominum
Quicunque bellum contra Jovis filium moverent.
Quorum & dentium quidē crepitus edebatur, quoties pugnabat
Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda opera.
Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draco-
Cærulea per terga, denigrataque erant illis maxillæ. (nibus
In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & festinantium, 169
Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum.
Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus dejectis
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus. 175
At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique agrestesque sues, trucesque leones.
In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Cæ-

E di lion, che stavansi a guardare,
Irati, e pronti, de' quai schiere andavano
In truppa; nè di lor niuni gli altri
Paventavan, ma i colli ambo arricciavano.
Che già da lor giaceva un gran lione,
E intorno due cinghiar di vita privi,
A' quali il negro sangue giù gocciava
In terra; ed ei coi colli ruinati
Sotto i fieri lion morti giaceansi.
Quei più si risvegliavano airati
A combattere entrambi, e le selvagge
Troje, e lioni di cerulee luci.
De' Lapiti guerrier la pugna aveavi,

Q E

Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε, 180
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν, 185
Ἄρκτον θ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε συναΐκτην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες,
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων·
Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε 195
Ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἰκέλη ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν. 200
Ἐν

E Ceneo, e Driante, e Piritòo,
Opleo, Essadio, e Falero, e Prolòco,
Mopso, Ampicide, Titaresio, germe
Di Marte, e Teseo Egide a' Dii sembiante
Argentei, con armi auree in dosso.
D' altra parte i Centauri incontro uniansi,
Il Gran Petreo, ed Asbolo augurante,
Ed Arto, ed Orse, ed Urio, e Mimante
Di nero crine, e due di Peuceo figli,
Perimede, e Drialo d' argento,
Tenenti nelle mani abeti d' oro.
E s' affrontavan qual, se vivi fossono
Con l' aste, e con gli abeti ivansi presso.

Qui-

Cœneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque, 180
Mopſumque Ampycidem, Titareſium, nothum Martis,
Theſeumque Ægeidem, ſimilem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petræus atque Asbolus augur, 185
Arctuſque, Huriuſque, nigerque pilis Mimas,
Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryaluſque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac ſi vivi eſſent,
Lanceiſque atque abietibus cominus certabant. 190
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes ſtabant equi
Aurei, & ibidem ipſe quoque ſpoliator perniciofus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos ſpolians,
Currui inſiſtens. juxta autem Pavorque Metuſque 195
Stabant, geſtientes bellum ſubire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,
Ei ſimilis, quaſi quæ pugnam vellet armare,
Haſtam habens in manibus aureamque galeam, (ſævum.
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium
At

Quivi erano ritti dell' orrendo Marte
I veloci deſtrieri aurei, e 'l medeſmo
Eravi Marte ancor diſpogliatore;
Mortal, che l' aſta nelle man tenea,
Agli armati pedoni comandando,
Di ſangue roſſo, qual ſpogliante i vivi,
Montato in cocchio; e appreſſo lo Spavento,
E 'l Timore ne ſtavano bramoſi
Di penetrar degli uomin nella guerra.
Di Giove la figliuola accoglitrice
Di preda nata dal Tritonio ſtagno,
Simile ad una, che battaglia accendere
Voleſſe, avendo lancia nelle mani,
Ed aurea celata, e intorno agli omeri

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' ὄλυμπος·
Ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς 205
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες, 210
Νηχομένοις ἴκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.
Τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς. 215
Ἐν δ' ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ·
Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Χρύ-

L' Egida, e sì marciava a grave pugna.
Degl' immortali il ſagro coro aveavi,
E nel mezzo la cetera toccava
Leggiadramente di Latona il figlio,
E di Giove con aureo ſtrumento.
E l' Olimpo di Dii ſeggio frangeaſi.
Degl' immortali il parlamento aveavi;
Ricchezza intorno il coronava immenſa.
E nel campo le Dee davano al canto
Principio, e tuono le Pierie Muſe,
Che ſembravan cantar ſoavemente.
Eravi un porto agevole, ed acconcio
Dell' infinito mar formato a cerchio,
Di finiſſimo ſtagno, e ben purgato,
Come s' ei foſſe dall' acque inondato.
Molti per mezzo ſuo e quinci e quindi

Del-

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio 201
Desiderabile quiddam personabat Jovis & Latonæ filius
Aurea cithara. Deorum autem sedes frangebatur Olympus.
Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in
corona erat posita
Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum 205
Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes, 210
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis. 215
In eo autem & pulchricomæ Danaes filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus, neque longe separatus ab illo:
Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam nitebatur.
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Au-

Delfini passeggiavano pescando
A notator simili, e due sbuffanti
Argentei delfini si mangiavano
I muti pesci, e sì per loro i pesci
Di bronzo spaventati si fuggiano.
Or sopra il lido uom pescator sedea
Con l' occhio teso, e nelle mani avea
De' pesci il giacchio, e parea, ch' il gittasse.
Di Danae bella-chioma eravi il figlio
Cavalcante Perseo, che non toccava
Co' piè lo scudo, nè da lui era lungi.
Gran meraviglia a raccontarvi; poscia,
Che in nullo luogo ei si tenea posando.
Che così lavorollo il chiaro Zoppo,

 D' o-

Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα. 220
Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἐκεῖτο.
Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο,
Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
Γοργοῦς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ 225
Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐπταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο, 230
Ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
Δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε. μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας 235
Ἄγρια δερκομένω. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες. 240

Πολ-

D' oro; ed a' piedi avea calzari alati,
E d' intorno dagli omeri giacea
Spada di rame dal brocchier fospefa,
Legata in nero. Ei, qual penfier, volava.
E tutto il dorfo avea del moftro orrendo
Gorgon la tefta, e intorno ricorreagli
Lo zaino, miracolo a vedere,
D' ariento, e fiocchi lucidi pendeano
D' oro. E del Re alle tempia la terribile
Di Plutone celata fi giacea,
Che di notte la grave ombra tenea.
Or fimile a fuggente, e impaurito
Perfeo di Danae il volo diftendea,
E dopo lui le Gorgoni tremende,

E

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria. 220
Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pen-
Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat. debat,
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ 225
Aureæ. sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant, 230
Cupientes ipsum apprehendere: in viridi autem adamante
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes. 235
Crudele tuentes. supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes. 240

Ac

E nefande affrettavansi di giugnerlo
Con forte voga, e sul verde adamante,
Mentr' esse camminavan, rimbombava
Con acuto tintinno in gran rumore
Lo scudo; e draghi due nelle cinture
Pendeano rilevando in alto i capi.
Or ei leccavano, e dall' ira i denti
Battevan con feroce guardatura.
Sopra i Gorgonei spaventosi capi
Si ravvolgeva un gran Terrore, e sopra
Quelli persone combattean, tenendo
Armi da guerra. Parte dalla propria
Città, e da' proprj genitor cacciando
La pestilenza, e parte a dare il guasto

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντ'. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
Ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπτον, 245
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε 250
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἄϊδός δε κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο 255
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
Ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος, ἔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε. 260
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.

Δεινὰ

Intenti. E molti ſi giacean diſteſi,
E più ancora attaccati combatteano.
Le femmine ſu torri ben fondate
Gridavan con metal di voce acuto,
E le gote ſtracciavan, che parevano
Vive; di Vulcano inclite fatture.
Gli uomini, ch' eran vecchj, ed arrivata
Avean vecchiezza, inſieme tutti uniti
Fuor delle porte ſtavanſi, e agli Dei
Beati ſollevavano le mani,
Per li proprj lor figli paventando.
E quei tenean battaglia, e appreſſo a loro
Le negre ſorti, dibattendo i bianchi
Denti in viſte terribili, ed orrende,
E ſanguigne, e ſpietate, avevan gara

So-

Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam tenētes,
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti erant, 245
Conferti extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatis, pro suis liberis
Metuentes. illi autē contra pugnam conferebāt. post ipsos autem
Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque 250
Certamen habebant de iis qui cadebant. omnes enim cupiebant
Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exatiassent
Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum: 256
Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos. neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima. 260
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:
Sæ-

Sopra quei, che cadevano, e bramavano
Tutte ber sangue; a cui primier cogliessero
Morto, o cadente di novel ferito,
Intorno a lui gittavàn le grand' unghie,
E l' alma a Pluto discendea nel freddo
Tartaro. E poichè contentata avieno
D' uman sangue lor voglia, quel scagliavano
Addietro, e in fretta, e in furia poi tornavano
Al tumulto, e alla strage. Cloto, e Lachesi
Assistevano loro, e un po minore
Atropo, che non era già gran Dea,
Ma tuttavia dell' altre più avanzata
Era, e più vecchia. Or tutte intorno ad uno
Uomo facevano un' acerba zuffa.

Cru-

Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
Χλωρή, αὐσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα, 265
Γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
Εἱστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν. 270
Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐυσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
Ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἱλύφαζε 275
Χερσὶν ἐνὶ δμωῶν. ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα· 280
Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,

Toí-

Crudelmente guatavanſi tra loro
Con gli occhj ſcorruccianti, e sì veniano
Con l' unghie, e con le mani ardite a paro.
La Scuritade appreſſo ſe ne ſtava
E triſta, e gravida, e pallida, e riarſa,
Caſcata dalla fame, di ginocchia
Enfiate, e con unghie lunghe ſulle mani.
Dalle ſue nari i moccoli grondavano,
E dalle gote al ſuol gocciava il ſangue.
Quella co' denti in fiera guiſa ſtava
Serrati, e polve aſſai ſpargeale gli omeri,
Di lagrime bagnata. Appreſſo d' uomini
Ben torrita Cittade, e la guardavano
Auree, e ſopraporti bene adatte
Sette porte, ed in feſte, ed in balletti

I

Sævoque modo ſeipſas mutuo aſpiciebant, oculis ſuccenſentes.
Inter ſe autem ungues manuſque audaces exæquabant.
Juxta autem & Caligo ſtabat, peruſtæ ſimilis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhauſta, & compreſſa, 265
Craſſis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor deſtillabat in terrã. ipſa autẽ terribiliter dẽtes ſtringens
Stabat, multuſque pulvis conſtraverat ei humeros,
Lachrymis humida. juxta autem turrita civitas hominum. 270
Aureæ autem ipſam tenebant ſuperliminaribus adaptatæ
Septem portæ: hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii ſiquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multuſque hymenæus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor reſplendebat, 275
In manibus famulorum. Mulieres autem venuſtate florentes
Præibant, quas chori ludentes ſequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
Et tenero ore, circumque ipſos repercutiebatur ſonus.
Illæ autem ad modulationem ducebant chorum amabilem. 280
Inde rurſum ex alia parte juvenes comeſſabantur ad fiſtulam:
Alii quidem contra ludentes ſaltatione & cantu,

Alii

I cittadini ſi prendean diletto.
Altri in ben lavorato cocchio all' uomo
La donna conduceano, e Imeneo
Molto ſorgea, e lungi dall' acceſe
Faci il raggio aggirandoſi ſplendea
De' ſervi nelle mani; e quelle innanzi
Andavano fiorite d' allegria,
E dietro ne venian ſaltando i cori.
Queſti ſotto alle ſtridule ſampogne
Voce mettean da delicate bocche,
E intorno a lor ſi rifrangeva l' eco.
Quelle al ſuono di cetere menavano
Leggiadra danza, e quindi d' altra parte
Giovani al flauto ſerenata feano
Parte ſcherzando con ballo, e con canto,

Par-

Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος 285
Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἵγε μὲν ἤμων
Αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν. 290
Οἱ δ' ἄρ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπίτνον ἀλωήν.
Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Οἱ δὲ αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἑλίκεσσιν. 295
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι.
Τῷ γε μὲν ἐν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε. 300
Οἵγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ᾕρευν
Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,

I'i

Parte ridendo, e sotto al sonatore
Di flauto ciaschedun, ch' andava avanti;
E tutta la Città conviti, e balli,
E musiche teneano, ed allegrie.
Altri davanti alla Città montando
Sul dorso de' cavalli scorrazzavano.
E gli arator fendean divina terra,
E le tuniche aveano cinte a cintola.
Ma era una profonda ivi raccolta.
Parte mieteano con acute punte
Le curve paglie, cariche di spighe,
Come dono di Cerere, e portata;
Parte legavan manne, e empievan l' aja;
E parte vendemmiavan colle falci
In mano, e parte ancora nelle ceste

Re-

Alii autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli
Præcedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem 285
Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas (metebant
Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii quidem
Mucronibus acutis rostrata folia,
Gravida spicis, veluti Cereris cibum. 290
Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream.
Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus acceptos
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis. 295
Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
Agitata foliis, & argenteis perticis.
Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque, 299
Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant.
Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimicabant
Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur,
Viri venatores, & serratis dentibus canes duos ante ipsos,
Cu-

Recavan da' vendemmiatori i bianchi
Grappoli, e neri dalle grandi vigne
Di pampani, e d' argentei tralci carche.
Ed altri nelle ceste pur recavano.
Delle viti il filar presso di loro
Aureo era, (insigne opra di Vulcano)
Agitato in le foglie, e argentei pali.
Quindi sotto il flautin saltan ciascuno
Carico d' uve, e queste erano negre.
Pigiavan gli uni, e svinavano gli altri.
Facean questi alle pugna, ed alle braccia;
Quegli prendeano le veloci lepri
Uomini cacciatori; e due avanti
Cani d' acuti denti a giugner pronti;

Quel-

Ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις 305
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
Ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀΰτευν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφιν 310
Νίκη ἐπηνύθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν 315
Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον· οἵ ῥά γε πολλοὶ
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς 320
Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος

Δί-

Quelle pronte a fuggire, ed a ſcappare.
Cavalieri appo lor travaglio avieno,
E per premj avean liti, e contraſto.
E cocchieri ſu cocchj ben teſſuti
Montati laſſar andavano i veloci
Deſtrieri, abbandonando lor le redini.
E i ben ſaldati cocchj a fuoco, e fiamma
Andavano volando, e delle ruote
I mozzi cigolando alto ſtrideano.
Or queſto dunque eterno aveano affanno,
Nè lor giammai fornivaſi vittoria;
Ma dubbio aveano, ed indeciſo giuoco.
A coſtoro entro al campo era propoſto
Un gran tripode d' oro, del prudente
Vulcano opra famoſa. Intorno all' orlo
L' Oceano ſcorrea, ſimile a colmo,

E

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem curribus
Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumq; modioli valde ex eo resonabant.
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque enim dum ipsis 310
Victoria completa erat, sed inde finitum habebant certamen.
Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
Circa extremã autem oram manabat Oceanus, inundanti similis.
Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi 316
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificiose expoliens manibus: quem quidem Jovis fortis filius
Jactabat facile: equestrem autem assiliit in currum, 321
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis,
Leviter ingrediens. huic autem auriga fortis Jolaus,
Bi-

E traboccante, e tutto comprendea
Lo storiato, ed ingegnoso scudo.
E i cigni alti-volanti per lo mare
Con gran stridor cantavano, e parecchi
A fior d' acqua notavano: e sì presso
Guizzando i pesci in frotta se n' andavano;
Meraviglia a vedere, ancora a Giove
Gravitonante, per gli cui consigli
Fe Vulcano lo scudo alto, e possente,
Colle mani acconciandolo, e pulendo,
Cui con balìa di Giove il forte figlio
Brandiva. Or ei salì in cocchio equestre,
Del padre Giove Egioco a un baleno
Simil, leggieramente su montandovi.
Ed a lui il bravo cocchiero Jolao

Sul-

Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 325
Καί σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τι ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν· 330
Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς.
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Ἔνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ· 335
Ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὔ τοι αἴσιμόν ἐστιν
Οὔθ' ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
Ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος 340
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.

Τοὶ

Sulla fedia montato governava
Il curvo cocchio, e a lui dappreffo venne
Minerva Dea dagli occhj azzurri, e loro
Incoraggiando alati motti diffe.
 Dell' illuftre Linceo ftirpe, falute.
Giove ora a voi, che a' beati impera,
Dona poter d' uccider Cigno, e d' armi
Gloriofe fpogliare. Or io dirotti
Altri motti, tra' popoli o fortiffimo.
Quando dell' età dolce priverai
Tu Cigno, ivi lo laffa, e l' armi fue;
E tu attendendo l' omicida Marte
All' affalto, ove tu con gli occhj fcorgalo
Dell' ingegnofo fcudo effer ignudo,

Ivi

Bigis insistens regebat curvum currum.
Prope autem ipsis advenit Dea cæsiis oculis Minerva, 325
Atque ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur.
Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime populorum.
Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris, 331
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro, 335
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Jove natus Jolaus 340
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campũ.
Nam ipsis animum addiderat Dea cæsiis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi

Ivi con ferro acuto tu 'l ferisci,
E indietro ti ritraggi, che non lice
O prender suoi destrieri, o le chiare armi.
Disse, e in cocchio salì la Dea divina
Tenendo la vittoria nelle mani
Immortali, ed il pregio. Prestamente
Allor da Giove disceso Jolao
Orribilmente comandò a' cavalli.
E quei dal minaccioso suo comando
Lievemente portavano il veloce
Cocchio, pel campo polvere spargendo.
Che lena loro infusa avea la Dea
Occhj-azzurra Minerva, alto scotendo
L' Egida, e ne temea la terra intorno.

Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ, 345
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους, 350
Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμέν;
Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὔξοον, ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἄνακτα. ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός· 355
Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
Ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
Ἤδη μέν τέ ἑ φημὶ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος 360
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ. 365

Ev-

Elli insieme marciavano, simili
A fuoco, ed a tempesta, di cavalli
Domator Cigno, e Marte insaziabile
Di guerra. E di costor poscia i cavalli
Incontra gli uni agli altri fatti, acuto
Nitriro, e intorno a lor rompeasi l' Eco.
A quel pria ragionò l' Erculea forza.
Cigno codardo, perchè sopra a noi
I veloci cavalli addirizzare,
Uomin, che sappiam d' affanno, e pena?
Da banda or tu ne traggi il lustro cocchio,
Ed a via cedi, acciocchè passi avanti.
A Trachine io trapasso al Re Ceice,
Ch' ei per possanza, e maestade impera
A Trachine, e ben tu medesmo il sai,

Che

Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ, 345
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea.
Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos, 350
Viros, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum tene currum bene politum, atque e via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem Regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse. 355
Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Probibuerit, si nos inter nos congrediamur bellando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse
Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso 360
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea basta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur [illegible]
Totis animis festinans, magnumq; illius clypeũ perforavi [illegible]
Pronus autem in pulveribus bumi prostratus cecidit [illegible]

Uo[illegible]

Che di lui la figliuola Temistonoe
Tieni in consorte dalle brune luci.
Codardo, a te non certo della morte
La fin Marte terrà lungi, se noi
Ci azzufferemo insieme a guerreggiare.
Già lui io dico, che altre volte l' asta
Nostra provò, quando per l' arenoso
Pilo incontra mi stette, la battaglia
Senza fine agognando. Che dall' asta
Mia tre fiate punto si ritenne
Alla terra, ferito lo suo scudo.
E poi la quarta gli tirai al fianco
Con tutta forza inteso, e il grande scudo
Traforai; e boccone in sulla polve
Dalla voga dell' asta a terra cadde.

R 2 Do-

Ἔνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
  Ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν 370
Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
Ἡνίοχοι δ' ἔπλησαν ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
Τῶν δ' ὑποσσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι, 375
Πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ῥίμφα κυλινδομένων, ἕως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
Ὥς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς 380
Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἳ δ' ἀλαλητῷ
Θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί. 385
Οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι

Κά-

Dove tra gl' immortai biaſmato fue,
Sotto le noſtre mani abbandonando
Le ſanguinoſe ſpoglie. Ei così diſſe.
  Ma Cigno per fraſſinea aſta violento
Non intendea di lui, facendo a ſenno
Ritenere i cavai traenti il cocchio.
Dai cocchj dunque allor ben lavorati
Toſto balzano in terra, ed il figliuolo
Del gran Giove, e del Re Enialio il figlio.
Preſſo i cocchier guidaro i bei cavalli,
E da piedi di loro, che moveanſi
All' aſſalto, ſonava l' ampia terra.
Come da eccelſa di gran monte cima,
Quando pietre giù ſaltano, e ſull' una
L' altra rimbalza via via caggendo,

Mol-

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
Et Jovis filius magni, & Enyalii Regis. 371
Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes: 375
Multæque quercus, multæ item piceæ
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:
Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Jaolcus, 380
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt. magnũ autem intonuit prudens Jupiter,
Et a Cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio. 385
Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
Aper,

Molte frondose querce, e molte picee,
E pioppi d' ampie barbe da lor spezzansi
Leggieramente ruzzolanti, infino
Che non sian pervenute in fondo al piano.
Così l' un sopra l' altro ne venivano
Di tutti e due dalla gran voce; e quelli
Con clamore ammirabile affrontavansi
Precipitosi, e con altere strida.
E tutta la Città de' Mirmidoni,
E l' inclita Jaolco, ed Arne, ed Elice,
E Antea erbosa assai più rimbombavano.
E molto risonò il savio Giove,
E dal Ciel gittò giù sanguigne stille,
Dando il cenno di guerra al coraggioso
Suo figlio. Or qual dalle valli d' un monte

Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην, 390
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν.
Τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου,
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση. 395
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει.
Τῆμος δὴ κέγχροισι περιγλώχες τελέθουσι
Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος. 400
Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι, 405
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχεσθον
Αἰγὸς ὀρεσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

Πίο-

Nel sembiante crudel cignal zannuto
Co' cacciatori uomin pensa in cuore
Di battagliare, e arruota il bianco dente
Inchinato, e la bava, mentr' ei mastica,
Alla bocca d' intorno giù distilla,
E gli occhj a fuoco son simili acceso,
E le setole in dosso, e al collo arriccia;
Simile a lui saltò di Giove il figlio
Dal cocchio equestre. E quando la sonora
D' ali negre cicala sovra verde
Ramo posata, agli uomini a cantare
Prende l' estate, a cui bevanda, e cibo
E' la fresca ruggiada, e 'l giorno, e all' alba
Versa voce nel caldo più crudele,
Quando i corpi risecca, e asciuga Sirio.

Quan-

Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt, 390
Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est, 395
Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
Quod æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiam & laborem; 400
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
Ut autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris, 405
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
Pin-

Quando appunto le reste ai migli nascono,
Che seminan la state, allora quando
L' agresto saracinasi, e colore
Cambiano l' uve, quai Bacco ne dona,
Agli uomini allegria, e peso ancora,
In quella combattevano stagione,
E molto sollevavasi romore.
Qual due lioni per l' uccisa cervia
Tra lor sdegnati contra lor si muovono
Con grave rugghio, e suon di denti insieme.
Come avoltoi d' artigli adunchi, e rostri,
In rupe eccelsa assai stridendo azzuffansi
Per capra, che su monti si pastura,
O per cerva selvatica ben grassa,

Πίονος, ἥν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
Χώρῳ ἀΐδρεις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410
Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
Ὣς οἳ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
Κτεινέμεναι μεμαὼς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληείη,
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
Ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός. 420
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.
Ὣς ἔριπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱὸς,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας, 425
Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.

Γλαυ-

Cui giovin uom domò con iſcoccata
Dal nervo freccia; ed ei ſmarrito altrove
Gito ſarà del luogo male eſperto,
E quegli il vider prontamente,
E intorno a lei preſero a fare amara pugna.
Sì quei gridando contra lor moveano
Cigno di Giove prepoſſente il figlio
D' uccider fieramente acceſo, e vago,
Sullo ſcudo gettò la ferrea lancia,
Nè 'l rame ruppe. Il don di Dio il guardava.
Ma Amfitrioniade l' Erculea
Forza tra la celata, e trallo ſcudo
Con aſta lunga al collo ignudo preſſo
Sotto al mento tirò con gran balìa,

Ed

Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt, 410
Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei. 415
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
Inter galeam & clypeum, hasta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri. 420
Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autē resonabant arma variegata ære.
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus, 426
Qui admodum accurate pelle validis unguibus
Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit:
Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,

Ac

Ed ambedue troncò corde del collo
Il frassin micidiale, e la gran possa
Dell' uom cadeo, e ruinò qual quercia
Ruina a terra, e qual scoscesa rupe
Di Giove colta dal fumante fulmine,
Sì cadde, e risonar le leggiadre armi.
Lassol di Giove il sofferente figlio.
Ed ei Marte, che gli uomini finisce,
Vegnente contr' a lui cauto osservando,
Con gli occhj rimirando orribilmente,
Qual lion, che in un corpo essi avventato,
Che assai intentamente con gli unghioni
La pelle straccia, e presto presto toglie
La dolce vita, e ingordamente il negro

Cuo-

Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινόν, πλευράς τε καὶ ὤμους 430
Οὐρῇ μαστιόων, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἀντίος ἔστη Ἄρηος· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἐσσυμένως. ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ. 435
Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀροῦσα,
Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχῇ
Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
Ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει· 440
Τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὖλος Ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 445
Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν. 450
Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,

Καρ-

Cuore gli s' empie, e le cerulee luci
Orrendamente ſtralunando, i fianchi,
E gli omeri flagella colla coda,
E ſcalpita co' piedi, nè veruno
Oſa in faccia veggendol preſſo farglisi,
O battagliar. Tale Amfitrioniade
Di guerra ingordo incontro a Marte ſtette,
Creſcendo nel ſuo cuor toſto l' ardire.
Ed ei preſſo gli venne in cuor dolente.
E tutti, e due gridando incontro moſſero.
Come quando da punta alta caſcando
Pietra a ſalti ſi ruotola, e va 'l ſuono
Furibondo, e in collina eccelſa imbatteſi,
A cui ella ſi porta, e la rattiene.

Con

Ac cæsiis intuens oculis sævum quiddam, costasque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum 431
Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde. 435
Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitans,
Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet: 440
Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
Vociferans irruit, ille autem prompte venientem excepit.
Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis
Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
Sæva autem torve intuens, verbis volucribus allocuta est. 445
Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.
Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris mihi.
Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo: 450
Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,
Cele-

Con tal rimbombo l' oltraggioso Marte
Gridando mosse, e quei l' attese pronto.
Ma Minerva di Giove Egioco figlia
A Marte si fe incontro colla scura
Egide, e di traverso riguardandolo
Terribilmente alati motti disse.
Marte raffrena la possente forza,
E le mani invincibili, ed invitte.
Che l' inclite armi a te spogliar non lice,
Di Giove Ercole figlio d' alto cuore
Uccidendo. Or via su; cessa la pugna;
Nè contrastar con me. Ella sì disse.
Ma non piegò di Marte il gran coraggio.
Ma con grand' urlo a fiamma somigliante
Ar-

Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακληείη,
Κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σπερχνὸν, εὖ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνειῶτος,
Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
Ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
Ἐσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
Οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάρκος ἄραξεν,
Δόρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὔτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἔγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα 465
Ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 470
Ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ κηΰξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,

Oi

Armi vibrando, snellamente assalse
L' Erculea forza uccidere bramando,
E cacciò l' asta ferrea con grande
Voga, sdegnato pel suo figlio morto,
Nel forte scudo. E gli occhi-azzurra Pallade
Dell' asta il corso torse colla mano
Dal cocchio porta. E duolo amaro Marte
Prese, e traggendo l' appuntata spada
Contra Ercol mosse, che ha gagliardo senno;
E mentre venia per assalire
D' Amfitrione il figlio, d' aspra pugna
Ingordo, in fianco ignudo dallo scudo
Ingegnoso percosse a tutta forza,
E fracassò per mezzo il grande scudo,

Vi-

Celeriter invasit vim Herculeam,
Occidere festinans: & conjecit æratam hastam
Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva 455
Hastæ impetum avertit, manu deflectens a curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gladio acuto
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato 460
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans. in terra autem prostravit media Martem.
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & a terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter 465
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Jolaus,
Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
Revertebantur. moxq; exinde ad civitatem Trachiniā venerunt
Equis velocibus. At cæsiis oculis Minerva 470
Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,

Qui

Vibrando l' asta, e lo cacciò per terra.
Lo spavento, e 'l Timor l' agile cocchio,
E i cavai tosto presso gli sospinsero,
E dalla terra, ch' ha ben lunghe vie,
Nell' ingegnoso cocchio ne lo posero.
Quindi tosto i cavalli flagellaro,
E al grand' Olimpo giunsero. Il figliuolo
D' Alcmena, e Jolao glorioso,
A Cigno dispogliando dalle spalle
Le bell' armi, tornaro, e tosto poscia
Giunsero di Trachine alla Cittade
Co' destrier presti. E l' occhi-azzurra Pallade
Al grande Olimpo giunse, e a casa il Padre.
Cigno Ceice seppellì, e 'l gran popolo,

Che

Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτῆ βασιλῆος,
Ἄντlω, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτlώ τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνlω τ' ἠδ' Ἑλίκlω· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς, 475
Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον ϗ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοΐδης ἄναξ, ὅτι ῥέα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων. 480

ΤΕ'ΛΟΣ.

Che preſſo alla Cittade dell' illuſtre
Rege, abitavan Ante, e la Cittade
De' Mirmidoni, e l' inclita Jaolco,
E Arne, ed Elice. E molto uniaſi popolo,
Per onor di Ceice, agli beati
Iddii diletto. Ma di lui la tomba,
E la memoria del ſepolcro oſcura

Ren-

Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Jaolcum,
Arnenque, & Helicen. multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, charum beatis Diis. 476
Sed illius ſepulchrum & monumentum obſcurum reddidit A-
Imbre hyemali exundans. ita enim ipſum Apollo (naurus,
Latonæ filius juſſit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicunque portaret Delphos, eum vi ſpoliabat inſidiatus.

F I N I S.

Rendè Anauro con pioggia là di verno
Inondando. Che a lui così n' impoſe
Il Latonide Apollo, poichè chiare
Ecatombe chiunque a Pito adduce
Inſidiando a forza diſpogliava.

Il Fine dello Scudo di Ercole.

AN-

ANNOTATIONES

IN SCUTUM HERCULIS.

1. H῎ οἵη) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀπῖδον initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille L. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bœoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἠοίας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophocli interpres: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἠοῖαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἢ οἵη, inciperent: sicut & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut ἠοίαι posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit: ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur ἠοιῶν fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab ἢ οἵη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua fit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Ordi-tur autem Poeta a commendatione Alcmenæ, quæ Ampbitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. Κυανεάων) Religio fuit in versu qui tam male haberet mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes poeticas. Legendum κυανεαίων.

13. Ἐς Θήβας ἱκέτευσε) Γκετεύειν, hoc loco, ξενίζειν, μετοικίζεσθαι, ἐπὶ βοηθείᾳ. ἱκέτευσε ἐς Θήβας Καδμείους, nihil aliud est, quam εἰς Θῆβας ἐπὶ βοηθείᾳ τοὺς Καδμείους ἐπώχετο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas imploraturus auxilium Cadmæorum proficiscebatur. Quæ ἱκετεία veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν) Declarat occasionem suscepti belli ab Ampbitryone.

22. Ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν) Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, sicut ex imitatione Græcorum apud Latinos sæpe, & præcipue Horatium: *Quicquid corrigere est nefas*, ὅπερ διορθοῦσθαι ἀδύνατον, & per consequens, ὅπερ μὴ καθορθοῦσθαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκαῖόν ἐστι. Cæterum vox Διόθεν ad juramentum spectat quod præcesserat. Quicunque ergo juramento se obstringit, illum urget Διὸς θέμις, aut θέμις Διόθεν: quare jusjurandum, *Jovisjurandum* dixerunt veteres.

29. Ἀνδράσι) Legitur etiam φυτεῦσαι.

36. Εὐνῇ) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ ἐν φιλότητι.

90. Ὅς προλιπὼν) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fœdoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρους.

92. Σχέτλιος) Hic etiam pro

μάλα,

μῆλα e Palatin. cod. repoſuimus πολλά, ut conſtet verſus.

94. Αὐτὰρ) Pro ἐπετέλλετο legitur etiam ἐπέτελλεν. MS. Palatin. priori aſſentitur.

103. Ἡ θεῖ') Ita C. Palat. Alii ὦ θεῖ'.

105. Ὅς Θήβης) Fuit & Thebe in Ægypto, a Buſiride rege condita, ambitu centum quadraginta ſtadiorum, centum portis inſignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit a Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphyon muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φυλόπιδα) Palat. φέρτερα.

116. Θυμῷ) Nonnulli codices habent μύθῳ.

118. Ἰόλαε) Nomen peritiſſimi aurigæ, quaſi dicas, ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum ſeu telum populi.

122. Ὀρειχάλκοιο) Orichalcum, æs montanum. Schol. Heſiodi ſcribit eſſe æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam ære pretioſiorem.

123. Ἡφαίστου) Vulcani, quæ vox quibuſdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Geneſ. 4. 22. ſic dicta ab ἅπτω accendo, & αἰστόω deſtruo.

130. Καββάλλετ') Eſt alia lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν, ut eſt in Palat. habet δέ τοι ἔσαν.

139. Χερσὶ) Sequitur jam clypei Herculis elegantiſſima & admirabilis deſcriptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus eſt titulus huic verſui, Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος τ' ἀσπίδος· quaſi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Λαμπόμενον) Alias κυανοῦ.

153. Σμερὴν) Quidam malunt, μελαίνην: eadem tamen ſignif.

154. Ἐν δὲ) Eſt hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προΐωξις, q. d. proſecutio, vel properſecutio. Interpr. ἐν τούτοις φησὶν ἰωὴ καὶ προδίωξις καὶ ἀντιδιωξις, ὥς τινες θεαὶ ἐζωγραφημέναι· καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκουσι, καὶ καλεῖται τοῦτο προΐωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τοῦτο παλίωξις. Igitur παλίωξις eſt, quum ii, qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant, verſa Martis alea inſectantur. Huic loco ſimilis eſt ille apud Virgil. cum Trojana pubes pugnæ ciet ſimulacra ſub armis:

Inde alios ineunt curſus aliosque recurſus
Adverſis ſpatiis. ----
Et nunc terga fugæ nudant, nunc ſpicula vertant
Infenſi, &c.

165. Ἀμφιτρυωνιάδης) Sunt cum Palat. qui legant θαυματά. Τὰ δ' ἐδαίετο θαυματὰ ἔργα. Videtur legiſſe Diaconus, θαυματὰ, quod gloſſa ſua ſatis declarat.

167. Κυανέα) Idem Palatin. & quædam alia exempl. habent Κυάνεοι.

176. Τοὶ δ') Alii malunt κοτέοντε, & iraſcebantur, ſeu incendebantur. & ita Palat.

178. Ἐν δ' ἦν) Alluſit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρετον) Alia exempl. habent Θηρεάν τε.

202. Ἱμερόεν) Deeſt fortaſſe articulus, ὁ, vel ſimile quippiam, ad explendum verſum. non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' ὄλυμπος) Scribendum omnino exiſtimo: θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' ὄλυμπος. Græcis ἄγνυσθαι, Latinis frangere, eſt, ἠχώ τινα ἀποτελεῖν, ſonitum edere. Unde *fracti fluctus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ. ubi Diaconus interpretatur, ἐκλᾶτο ἡ ἠχώ, ſicut hoc loco, ἄγνυτ' ὄλυμπος, nihil aliud eſt.

216. Ἐν δ' ἦν) Perſeum clypeo antevolantem fingit.

222. Χάλκεον) Quædam exempl. habent, νόημα ποτᾶτο. Palat. νόημ' ἐπτᾶτο.

227. Κεῖτ') Orci galeam inviſibilem facit.

242. Μάρναντ') Quidam legunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες) Alii malunt, γῆρας τ' ἐμεμάρπτον.

252. Αἷμα) Legitur etiam μάρψειεν. ſed cum μεμάρποιεν melius fluit verſus. Et ſupra etiam eſt λί-

μεγαλα μαπίων. & verſ. 304. ἱέμενοι μαπίων.

259. Ἄτροπος) Vel, ἀλλ' ἄρα ἥγε, ut Palat.

276. Χερσὶν) Vel ἀγλαΐαις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς) Nonnulli codices habent κορυνιόεντα, q. d. faſtigiatos culmos. Interpr. ῥαβδώδη, καὶ δι' ὀλιγαρπίαν ὄρθια.

, 291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν) Pro ἔπιπλον Palat. & alii legunt ἔπιτνον.

293. Οἱ δ' αὖτ) In hoc & quarto deinceps verſu pro ἐς ταλάρους eſt in nonnullis codicibus, ἐν ταλάροις.

304. Ἱέμενοι) Legitur in Palatin. ἀπαλύξαι.

326. Καὶ σφέας) Alias φωνήσας

330. Ἄλλο) Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω.

333. Αὐτὸς) Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent ἐπὶ νῶτα, pro ἐπιόντα.

344. Αἰγίδ') Περιστεναχησε, idem cod.

356. Τῶ γὰρ ὀπύεις παῖδα) In Solonis legibus opponebantur βινεῖν (male legitur βιοῦν) & ὀπύειν. Heſych. βινεῖν, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπύειν.

364. Παντὶ) Notandum eſt hic πάλος poni priore longa, ut & infra verſ. 461. quum tamen alibi ſoleat Heſiodus alios Poetas in corripienda illa ſyllaba ſequi.

372. Ἡνίοχοι) Scribe cum Palat. ἔμπαλιν.

374. Ὡς δ' ὅτ') Comparatio hæc eſt Homero frequens.

384. Κὰδ δ') Hoc Homero & Virgilio ſemper ſignum cladis eſt.

399. Τὰς τε θέρει) Σπείρωσιν Palatin.

401. Τὴν ὥρην) Lege ὀρυγμαδὸς.

415. Οἰδ') Scholiaſtes Græcus Tzetzes ſcribit Seleucum quendam legere χαλκὸς, ut de haſta intelligatur. nam ſcutum, inquit, non erat æneum.

413. Ἀμφὶ δέ οἱ βραχε, &c.) Τεύχεα ποικίλα ſunt, ſicut Terentio veſtis varia, ἡ πολυτελής. Nec diſcedit multum Diaconus, qui interpretatur κεκαλλωπισμένα ἐν χαλκῷ.

425. Αὐτοῦ) Aut retinendum ἐπιόντα, ut ſupra, aut προσιόντα, ut in Palatino.

431. Οὐρῇ) Legitur etiam μαστιχόων.

450. Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' οὐ) Palat. Ἄρηος.

458. Ἔσσυτ') MS. Ἡρακλῆϊ. editi quidem Ἡρακλεῖ.

CA-

CATALOGUS LIBRORUM

HESIODI,

Quorum plerique omnes interierunt.

Ἔργα καὶ ἡμέραι.
Ἀσπίς.
Θεογονία.
Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχον τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ.
Ἀστρονομία μεγάλη, ἢ ἀστρικὴ βίβλος.
Ἠοῖαι μεγάλαι, ἢ γυναικῶν κατάλογος.
Κατάλογος.
Αἰγίμιος.
Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων.
Ἐπιθαλάμιος Πηλέως καὶ Θέτιδος.
Ὑποθῆκαι Χείρωνος.
Γενεαλογίαι ἡρωϊκαὶ, ἢ Ἡρωογονία.
Γῆς περίοδος.

Ἔπη μαντικά. / Ἐξήγησις ἐπὶ τέρασιν — Ex opinione quorumdam Pausanias.

Θεῖοι λόγοι — distinguuntur a Θεογονίᾳ Hesiodi ejusdem Θεῖοι λόγοι a Maximo Tyrio.

Quidam librum Hesiodi *De Herbis* ex Plinio addunt.

ἩΣΙΌΔΟΥ

Ἀ'ΠΟΣΠΑΣΜΑ'ΤΙΑ.

Ex Euſtathio.

ΟΥρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱὸν,
Ὃν δὴ ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταὶ
Πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε
Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσι.

Ex Eodem.

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν, οὐδὲ κατέκλα· 5
Ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάεσκε πόδεσσι.

Ex Eodem.

-------- ἕνεκα Νύμφην
Εὑράμενος Ἰλέων μίχθη ἐρατῇ φιλότητι.

Ex Eodem.

Ἐν δίῃ Τεγίῃ Βοιωτίῃ ἔτρεφε κούρην.

Ex Eodem.

Καὶ γάρ σφιν κεφαλῆφι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν. 10
Ἄλφος γὰρ χρόα πάντα κατέσχεθεν. ἐν δέ νυ χαῖται
Ἔρρεον ἐκ κεφαλέων. ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Ex Eodem.

Ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.

Ex

Da Euſtazio.

PArtorì Lino Urania amabil figlio,
Cui quanti ſon cantori, e ceteriſti,
Tutti il piangon ne' balli, e ne' banchetti,
E in principio, ed in fin chiamano Lino.

Dal medeſimo.

Su' virgulti correa, ...
Sulle paglie del gran correva a corſa:

Dal medeſimo.

...... Poichè la Ninfa
Ileo trovando, in caro amor miſchioſſi.

In

HESIODI FRAGMENTA.

Ex Euſtathio.

URania peperit Linum amabilem filium,
Quem quotquot ſunt homines cantores & fidicines,
Omnes lugent in conviviis & choris,
Incipienteſque Linum & deſinentes vocant.

Ex Eodem.

Per ſummum ſpicarum fructum cucurrit, neque rupit, 5
Sed in acutis ariſtis curſitavit pedibus.

Ex Eodem.

-------- propterea Nympham
Cum inveniſſet faventem, miſtus eſt amabili concubitu.

Ex Eodem.

In divina Hyria Bœotia nutrivit puellam.

Ex Eodem.

Etenim eorum capitibus effudit frigus grave. 10
Vitiligo enim cutem omnem tenuit, capilli vero
Defluebant ex capitibus, & decalvabantur pulcra capita.

Ex Eodem.

Quique ex Lilæa profundit pulcre fluentem aquam.

Ex

Dal medeſimo.

In Iria Beozia divina
Nudrì la figlia.

Dal medeſimo.

E loro al capo un grieve freddo ſparſe,
Che tutto il corpo poſſedea il pallore.
Dalle teſte caſcavano i capelli,
E ſi pelavano i leggiadri capi.

Dal medeſimo.

Che da Lilea le bell' acque verſa.

Ex Eodem.

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐΰζωνος Πολυκάστη
Νέστορος ὁπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο   15
Περσέπολιν μιχθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

Ex eodem ad Iliad. B.

Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Ibidem.

Κτεῖνε δὲ Νηλῆος μεγαθύμου υἱέας ἐσθλοὺς
Ἕνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς.   20

Ex Strabone.

Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα
Γείνατο, καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος.

Ex Eodem.

Υἱέες ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
Ὅν ποτε τίκτε Πελασγός.

Ex Eodem.

Ἤτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,   25
Τούς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Λεκτοὺς ἐκ γαίης λάας πόρε Δευκαλίωνι.

Ex Eodem.

Ὤκει δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
Εὐρείος Πείροιο.

Ex

Dal medesimo.

A Telemaco fe la ben ſuccinta
Policaſta di Neſtor di Neléo
Figlia minore, ed ultima Perſepoli
Meſcolata per via dell' aurea Venere.

i due che se-
guono il Salvini
non gli tradusse.

* * *

Da Strabone.

E d' Arabo la figlia, che Mercurio

Buon

Ex Eodem.

Telemacho vero peperit bene cincta Polycasta,
Nestoris minima natu filia Nelidæ, 15
Persepolin, mista per auream Venerem.

Ex Eodem.

Nestor solus vitavit in florida Gereno.

Ibidem.

Occidit Nelei laboris ferentes filios fortes
Undecim, duodecimus vero Gerenius eques Nestor,
Peregrinus evasit, apud Gerenios equitandi peritos. 20

Ex Strabone.

Et filiam Arabi, quem Mercurius innoxius
Genuit & Thronia filia Beli Regis.

Ex Eodem.

Filii nati sunt Lycaonis, Diis similis,
Quem olim genuerat Pelasgus.

Ex Eodem.

Certe enim Locrus Lelegon præerat populis, 25
Quos olim Saturnius Jupiter immortalia consilia agitans
Electos ex terra Aleas dederat Deucalioni.

Ex Eodem.

Habitavit Oleniam rupem, fluvii ad ripas
Benefluentis Piri.

Ex

Buon generò, e Tronia del Re Belo.

Dal medesimo.

Nacquer figliuoi da Licaon divino,
Cui già Pelasgo generò.

Dal medesimo.

Ch' alle Lelege genti imperò Locro,
Le quai il Saturnio Giove d' immortale
Sonno fornito, accoglitrici diede
Dall' Alea terra a Deucalione.

Dal medesimo.

Abitò 'l sasso Olenio dalle rive
Del ben corrente Piro.

Ex Eodem.

Ἐξ ὧν οὔρειαι νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο, 30
Καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων ἀμηχανοεργῶν,
Κουρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

Ex Eodem.

Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινεὸς ὀλύνθους
Οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἐὼν, εἴποις ἂν ἀριθμόν.

Responsio ex Eodem.

Μυρίοι εἰσὶν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρου γε μέδιμνος. 35
Εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὔ κε δύναιο.
Ὣς φάτο, καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου,
Καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Ex Eodem.

Ὅς παρὰ Πανοπίδα ······ Γληχῶνα τ' ἐρυμνὴν,
Καί τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἶσι, δράκων ὥς. 40

Ex Eodem.

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν ἀπήνας οἰκί' ἐχόντων.

Ex Eodem.

Αἰθίοπας Λίβυάς τ' ἠδὲ Σκύθας ἱππημολγούς.

Ex Eodem.

Δωδώνην φηγόν τε Πελασγῶν ἕδρανον ἦεν.

Apud

Dal medesimo.

Dai quali uscir le Dee Ninfe dei monti,
E la razza dei Satiri da nulla
Facitori di strane orrende cose,
Ed i Cureti Dei, cui trescar piace,
Saltatori.

Dal medesimo.

Me pel cuor prende meraviglia, quanti
Bottoni ha questo fico mai selvaggio?
Sì piccolin; tu ne diresti il novero.

Risposta dal medesimo.

Son dieci mila numero, sei moggia.
Un ne riman, che contar non potesti.
Sì disse; e lor verace apparve il novero
Della misura; e allora allor Calcante

Il

Ex Eodem.

Ex quibus montanæ Nymphæ ortæ sunt, 30
Et genus nequam Satyrorum malorum facinorum auctorum
Curetesque Dii, ludorum amantes, saltatores.

Ex Eodem.

Admiratio animum meum tenet, qui tot caprificus grossos
Hic habeat, quamvis parvus; dixeris numerum.

Responsio ex Eodem.

Decies mille sunt numero, medimnus sine mensura, 35
Unus vero superest, quem numerare nequisti.
Sic dixit, & iis verus numerus mensuræ cognitus est.
Tum vero Calchantem somnus mortis texit.

Ex Eodem.

Qui ad Panopidem...... & Gleconem munitam
Et qui per Orchomenum circumvolutus it, ut serpens. 40

Ex Eodem.

Galactophagorum in terram, habentium domos in plaustris.

Ex Eodem.

Æthiopas, Libyasque & Scythas, qui equas mulgent.

Ex Eodem.

Dodonamque, & ad fagum Pelasgorum sedem ivit.

Apud

Il sonno della morte ricoperse.

Dal medesimo.

Che lungo 'l Panopeo suolo, e la forte
Glecona, e per l' Orcomena montagna
Scorre, ravvilupandosi quel drago.

Dal medesimo.

De' Galactofagi alla terra, ovvero
Mangiatori di latte, che ne' carri
Anno le case.

Dal medesimo.

Etiopi, Libii, e Sciti mugnitori
Di cavalle.

Dal medesimo.

La sede de' Pelasgi era a Dodona,
E al faggio.

Appres-

Apud Eundem, ἐκ τῶν Ἠοίων.

Ἢ οἵη διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνοὺς,
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο, 45
Νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Ex Pausania.

Ὕηττος δὲ Μόλυρον Ἀρίσβαντος φίλον υἱὸν
Κτείνας ἐν μεγάροις ἐῆς ἕνεχ' ἧς ἀλόχοιο,
Οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἷξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήιον· καί μιν ὅγ' ἥρως 50
Δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὡς ἐπιεικές.

Ex Eodem.

Φύλας δ' ὤπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
Λειπεφίλην. ἣ δ' εἶδος ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη.
Ἡ δέ οἱ ······ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
Θηρώτ' αὐγῇσιν ἰκέλην φαέεσσι σελήνης. 55
Θηρὼ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
Γείνατο Χείρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

Ex Scholiaste Apollonii.

Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν,
Νέστωρ τε Χρόμιός τε, Περικλύμενός τ' ἀγέρωχος
Ὄλβιος, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων 60

Παρ-

Appresso il medesimo dall' Ee, ovvero dall' O quali.

O qual due sacre gemelle colline
Abitando nel pian Dozio per l' Amiro
Di molti grappol d' uva adorno, e carco,
Il piè nella Bebeide palude
Lavossi la donzella ancor non donna.

Da Pausania.

Jetto ucciso nel palagio Moliro
D' Arisbante figliuol caro, pel letto
Di sua moglie fuggio abbandonando
La casa d' Argo, che cavalli nutre,
A Miniejo Orcomeno se ne venne,
E lui l' Eroe ricevè, e parte
Diè della roba, come bontà vuole.

Fi-

Apud Eumdem ex Eoeis.

Aut qualis gemina sacra incolens juga,
Dotio in campo, e regione racemosi Amyri, 45
Abluit, aqua Bœbeide, pedem virgo intacta.

Ex Pausania.

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
Cum occidisset domi, propter concubitum ejus conjugis,
Domo relicta, fugit Argo equos pascente,
Venit vero Orchomenum Minyarum, eumque Heros 50
Excepit & opum partem largitus est, ut æquum erat.

Ex Eodem.

Phylas compressit filiam clari Jolai
Lipophilen; erat autem forma Deabus similis.
Illa vero ei......filium domi peperit.
Theronemque pulcram similem radiis Lunæ. 55
Thero vero cum incidisset in ulnas Apollinis,
Peperit Chironem equorum domitorem.

Ex Scholiaste Apollonii.

Duodecim enim Nelei præstantis filii eramus,
Nestor, Chromiusque, & Periclymenus ferox,
Felix, cui dederat dona Neptunus terræ quassator 60

O-

Dal medesimo.

Filante ebbe per donna la figliuola
Dell' inclito Jolao, cioè Lipofila,
Simile nel sembiante all' Olimpiadi.
In casa partorigli il figlio......
E Tero bella, qual di Luna un raggio.
Tero in braccio d'Apolline caduta
Di Chiron domatore di cavalli
Generò la gagliarda alta possanza.

Dal Chiosatore d' Apollonio.

Eravam di Neléo dodici figli,
Nestor, Cromio, e 'l superbo Periclimeno;
Ricco, e felice, cui lo scuoti-terra
Nettun diè varie grazie, e privilegj.

Poi-

Παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
Αἰετός· ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο (θαῦμα ἰδέσθαι)
Μύρμηξ. ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα.
Ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
Παντοῖ, οὐκ ὀνομαστὰ, τά μιν καὶ ἔπειτα δόλωσε 65
Βουλῇ Ἀθηναίης.

Ex Eodem.

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίμου κυδαλίμοιο.

Ex Eodem.

Εὖθ' οἵγ' ἀχέθην * Αἰνηίῳ ὑψιμέδοντα.

Ex Eodem.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διιπετέος ποταμοῖο. 70

Ex Scholiaste, Pindari & Lycophronis,
ἐν τῇ ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ.

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες,
Δῶρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
Αἰολίδαι δὲ γένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης,
Σαλμωνεύς ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος περιήρης. 75

Ex eodem Scholiaste Pindari.

Τῇ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς

Πυ-

Poichè ora egli appariva tra gli uccelli
Aquila; ed or, miracolo a vederſi,
Era formica; ed ora delle pecchie
Le liete genti; ed or terribil ſerpe,
E diſpietato; ed ebbe varj doni
Da non nomar, che poi sì lo tradiro
Per voler di Minerva.

Dal medeſimo.

La ſtirpe del famoſo Cleadémo
Fondando.

Dal medeſimo.

Allor ch' ei due pregaro Enèo regnante.

* * *

Dal

Omnis generis; aliquando enim inter aves videbatur
Aquila, aliquando vero erat, (mirabile visu!)
Formica, aliquando apium splendida examina,
Aliquando terribilis serpens, & ferus. Habebatque dona
Omnis generis, quæ dici nequeunt, & eum deinde fefellerunt 65
Minervæ consilio.

Ex Eodem.

Thessamenus sobolem Cleædemi illustris.

Ex Eodem.

Recteque illi vovebant Æneio supremo.

Ex Eodem.

Æetes vero filius mortalibus illucentis Solis.

Ex Eodem.

Ipse autem in exundationibus fluvii a Jove delapsi. 70

Ex Scholiaste Pindari & Lycophronis, in Heroum genealogia.

Græci fuerunt jus dicentes Reges
Dorusque, Xuthusque & Æolus gaudens equis,
Æolidæque fuerunt jus dicentes Reges,
Cretheus & Athamas & Sisyphus versutus,
Salmoneus injustus atque animi præter modum elati. 75

Ex eodem Scholiaste Pindari.

Venit igitur illi nuncius corvus sacro a convivio,

Py-

Dal medesimo.

Dal fiume del Ciel scesò ei nelle piene.

Dal Chiosatore di Pindaro, e di Licofrone.
Nella Genealogia Eroica.

Elléni Regi fur ragion tenenti,
E Doro, e Xuto, e Eol cavalcante.
Regi Eolidi fur ragion tenenti
Creteo, Atamante, e Sisifo sagace,
Salmoneo ingiusto, e a dismisura altiero.

Dal medesimo Chiosatore di Pindaro.

A lui ne venne il corvo ambasciadore
Da sacra mensa all' ammiranda Pito,

Ed

Πυθοῖ ἐς ἠγαθέην, καὶ ἔφρασεν ἔργ' ἀΐδηλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτε Ἴσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης Φλεγύαο Διογνήτοιο θύγατρα.

Ex Eodem.

Τὴνδ' Ἀμαρυγκείδης Ἱππόστρατος ὄζος Ἄρηος. 80
Φυκτέος ἀγλαὸς υἱὸς Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Ex Eodem.

Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Αὐτὸν μὲν σχέσθαι. κρύψαι δ' ἀδόκητον * μάχαιράν τε
Καλὴν, ἥν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
Ὡς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺ 85
Αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκώοισι δαμείη.

Ex Eodem.

Αἴσων, ὃς τέκε θ' υἱὸν Ἰάσονα ποιμένα λαῶν,
Ὃν Χείρων θρέψεν ἐνὶ Πηλίῳ ὑλήεντι.

Ex Eodem. ἐν ὑποθήκαις.

Εὖ νύ τοι ἕκαστα μεταλλᾷ * ἀγγενέτῃσι.

Ex Eodem.

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτος ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ 90
Μέλπομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Ex

Ed al non toso Febo arcani fatti
Cantò, quand' Ischi prese la Coroni
Ilatide, di Flegia Diogeneto.
La figlia.

Dal medesimo.

Ippostrato costei Amarincide
Ramo di Marte. Fittéo
Chiaro figlio, d' Epéi uomini Duca.

Dal medesimo.

Questo nel cuor pensiero ottimo parvegli,
Ch' ei si fermasse, e 'l coltel nascondesse
All' improvviso, che il famoso Zoppo
Da tutt' e due i lati fabbricato
Gli avea, perchè cercandolo soletto,
Per l' alto Pelio tosto da Centauri

Mon-

Pythonem in divinam, & dixit facta ignota
Phœbo intonso, Ichyn duxisse Coronidem,
Ilatidem, Phlegyæ Diogneti filiam.

Ex Eodem.

Hanc vero Amaryncides Hippostratus, bellicosus. 80
Phyctеus inclytus filius, Epeorum dux virorum.

Ex Eodem.

Hoc animo ejus optimum visum est consilium
Ipsum quidem retinere, occultare vero inexspectatum & gladiũ
Pulcrum, quem ei fabricarat inclytus Vulcanus.
Ut hunc quærens solus, per altum Pelium, 85
Rursus a Centauris montanis domaretur.

Ex Eodem.

Æson, qui genuit filium Jasonem pastorem populorum,
Quem Chiron nutriit, in Pelio sylvoso.

Ex eodem, in Monitis.

*Recte hæc singula quærit * immortalibus.*

Ex Eodem.

In Delo primus ego & Homerus Poetæ 90
Canebamus, novis hymnis suentes cantionem,
Phœbum Apollinem, qui habet aureum ensem, & quem peperit (Latona.

Ex

Montanari domato rimanesse.

Dal medesimo.

Eson, ch' ebbe Giason pastor di genti
Per figlio, cui Chirone nel selvoso
Pelio allevò.

Dal medesimo.
Ne' Ricordi, o Avvertimenti.

Tutte le cose a modo intende, e scava
Dagl' immortali.

Dal medesimo.

In Delo allor primiero io, ed Omero
Poeti con nuovi inni celebravamo,
Cucendo il canto, Febo Apollo, quello
Dall' aurea spada, cui Latona feo.

Dal

Ex Eodem. ἐκ τῶν Ἠοίων·

Ἢ οἵη Φθίη Χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσα
Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

Ex Eodem, ex iisdem.

Ἢ οἵη Ὑρίη πυκινόφρων Μηκιονίκη, 95
Ἣ τέκεν Εὔφημον Γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex Eodem.

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
Μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 100
Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
Τοὺς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας,
Οἳ δή τοι, πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
Πρῶτοι δ' ἱστία θέντο νεὼς κυανοπρῴροιο.

Ex Scholiaste Sophoclis.

Ἔστι τις Ἑλλοπίη πολυλήϊος ἠδ' εὐλείμων, 105
Ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν.
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, πολυβοῦται,
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἔνθά γε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται.

Τὴν

Dal medesimo, Dalle Ee, ovvero O quali.

O quale Ftia, lei, che dalle Grazie
Il bel teneva, soggiornava lungo
L' acque del bel Penéo Cirena bella.

Dal medesimo dalle medesime.

O qual la savia Iria Micionice,
Che a colui, che la terra e tiene, e scuote,
Eufemo partorio mescolata
In amor della molto aurata Venere.

Dal medesimo.

Quella impregnata Eaco partorio
Godente di cavalli, e poich' ei venne
All' assai grata gioventù compiuta,
Solo essendo, degli uomini, e dei Dei

Il

Ex Eodem, in Eœis.

Aut qualis Phthia, habens formam a Gratiis,
Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

Ex eodem, in iisdem.

Aut qualis Hyria prudens Mecionice, 95
Quæ peperit Euphemum terræ domino & quassatori,
Mista concubitu aureæ Veneris.

Ex Eodem.

Hæc gravida facta peperit Æacum gaudentem equis,
Sed postquam juventutis amabilis attigit mensuram,
Solus cum esset, dolebat; pater vero hominum & Deorum 100
Quotquot erant formicæ, intra amabilem Insulam,
Eas viros fecit, & mulieres ampla cingula habentes.
Qui primum instruxerunt naves utrimque remis actas,
Et primi vela posuerunt navis nigram proram habentis.

Ex Scholiaste Sophoclis.

Est quædam Ellopia dives segetum & pascuorum, 105
Abundans ovibus & bobus quibus pedes recurvi.
Inhabitantque eam viri habentes multos agnos, & boves,
Multi, innumeri, genera mortalium hominum.
Illic quædam Dodona, in extremo tractu, condita est.

Hanc

Il Padre si sdegnò, e quante mai
Dentro all' Isola amena eran formiche,
Uomini fece, e di buon petto donne.
I quai misero in pria le navi insieme
Agitate da remi, e quinci e quindi
Primi le vele posero di nave,
Che va per l' acqua con azzurra prua.

Dal Chiosatore di Sofocle.

Avvi un' Ellopia fertile, e pratosa,
Di bovi dal piè torto, e gregge ricca.
Uomin vi dimoran di bestiame
Minuto, e grasso pieni, molti, e senza
Novero, stirpe d' uomini mortali.
Dove una tal Dodona è incasellata

T Nel

Τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι | 110
Τίμιον ἀνθρώποις, ναῖον δ᾽ ἐνὶ πυθμένι φηγοῦ.
Ἔνθεν ἐπιχθονίοι μαντεύματα πάντα φέρονται.
Ὅς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ
Δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.

Ex Eodem.

Ἣ τέκεθ᾽ Ἑρμιόνην δουρικλυτῷ Μενελάῳ, | 115
Ὁπλότατον δ᾽ ἔτεκεν Νικόστρατον ὄζον Ἄρηος.

Ex Eodem.

Ἴκετο δ᾽ εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην.

Ex Æschyli Scholiaste.

Ἡ δ᾽ ὑποκυσσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη
Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν.
Τοῦ δ᾽ υἱεῖς τ᾽ ἐγένοντο Δηίων τε Κλυτιός τε, | 120
Τοξεύς τ᾽ ἀντίθεος, ἠδ᾽ Ἴφιτος ὄζος Ἄρηος.
Τοὺς δὲ μέθ᾽ ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόχη κρείουσα, παλαιὸν γένος Αὐβολίδαο.

Ex Athenæo. ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας.

..... τῷδε Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι᾽ οἴκου.
Πλήσας δ᾽ ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ᾽ ἄνακτι. | 125

Ex Eodem.

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοῦ αἴνυτο χερσὶν,

Ἴφι.

Nel confine, la qual Giove tien cara,
Ed ama, ch' ella ſia oracol ſuo
Agli uomin, che d'un faggio al fondo albergano.
Donde i terreſtri tutti i vaticinj
Portan. Chi colà andando, l' immortale
Dio interrogherà doni recando,
Così ſene verrà con buoni augurj.

Dal medeſimo.

La quale partorì al chiaro in aſta
Menelao Ermione, e Nicoſtrato
Ultimo partorì germe di Marte.

* * *

Dal Chioſatore d' Eſchilo.

Impregnata la ben cinta Stratonica

Eu-

Hanc amat Jupiter, & suum oraculum esse 110
Venerandum hominibus, habitans in fundo fagi.
Hinc terrestribus vaticinia quælibet feruntur.
Qui illuc profectus, Deum immortalem interrogarit
Dona ferens, venerit cum bonis avibus.

Ex Eodem.

Quæ peperit Hermionem hasta inclyto Menelao, 115
Minimum natu peperit Ni ostratum Martium.

Ex Eodem.

Venit ad Creontem & Heniochen.

Ex Æschyli Scholiaste.

Gravida vero facta pulcre cincta Stratonice
Eurytum domi peperit carissimum filium.
Cujus filii fuerunt Deion & Clytius, 120
Sagittarius similis Diis & Iphitus bellicosus,
Post hosce vero minimam natu peperit Joleam
Antiope regina, priscum genus Aubolidæ.

Ex Athenæo, e secundo Melampodiæ.

------ *Huic Mares celer nuntius venit, per domum,*
Cum implevisset argenteum scypbum tulit, deditque Regi. 125

Ex Eodem.

Et tunc vates vinculum arcus sustulit manibus,

Iphi-

Eurito in casa seo figlio carissimo.
Di questo figlio uscir Dejone, e Clizio
Tosseo Divo, e a Marte germe Ifito,
E minor dopo questi partorio
La bionda Jolea, Antioche Reina,
Antica d' Eubolide prosapia.

Da Ateneo nel secondo della Melampodia, o delle cose di Melampo.

A cui Marete presto ambasciadore
Venne per casa, ed una argentea tazza
Empiendo, l' arrecò, e diella al Rege.

Dal medesimo.

E il vate allora il vincol della vita
Colle man prese, ed Ificlo sul dosso

Γρικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο τῷ δ' ἐπόπιθεν
Σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας
Εἴσηκεν Φύλακος, ϗ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπε.

Apud eumdem. ἐκ τῶν Ἠοίων.

Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα ϗ ἄχθος. 130
Ὅςις ἄδδω πίνει, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος.
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει, γλῶσσάν τε νόον τε
Δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Ex Eodem.

Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

Ex Eodem.

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηνάων ἱεράων. 135

Ex Eodem.

-------- ϗ ὁ συνέσχετο καρπόν.

Ex Eodem.

Ἡδὺ γάρ ἐς' ἐν δαιτὶ ϗ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
Τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπλὼ δαιτὸς κορέσωνται.

Apud Stephanum. ἐν Αἰγίνης δευτέρῳ.

-------- νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δίῃ,
Τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 140
Τὴν τότ' ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασε Ζεύς.

Ex

Forbottava, ed a quel di dietro, tazza
Tenendo in una man, coll' altra scettro
Alzando Filaco, e sì disse
A' servi.

Dal medesimo.

Che chiamano Peliadi i mortali.

Dal medesimo.

Eurigie ancora dalla Sacra Atene
Figlio.

Dal medesimo.

.... e non guastava il frutto.

Dal medesimo.

Che dolce è nella mensa, e nel fiorito
Banchetto, con novelle dilettarsi,

Al-

Iphiclus vero ad humeros instabat ei, a tergo,
Scyphum tenens altera manu, altera vero sceptrum tollens
Stabat Phylacus & inter famulos dixit.

Apud Eumdem, in Eœis.

Qualia Dionysius dedit hominibus gaudium & inimicitiã 130
Quisquis copiose bibit, vinum vero est ei petulans,
Simulque manus & pedes vincit, linguamque & mentem
Vinculis quæ dici nequeunt, & eum amat mollis somnus.

Ex Eodem.

Quas mortales vocant Peleiadas.

Ex Eodem.

Euryges adhuc puer Athenarum Sacrarum. 135

Ex Eodem.

.... *nec lædebat fructum.*

Ex Eodem.

Dulce enim est, in convivio & in epulo florente,
Recreari sermonibus, postquam convivio saturati sunt.

Apud Stephanum, e II. Æginæ.

.... *in divina Insula Abantide,*
Quam prius Abantidem vocabant Dii æterni, & 140
Quam tunc a bove cognominatam Eubœam vocavit Jupiter.

Ex

Allor d' uom della mensa fia satollo.

Da Stefano. Nel catalogo.

Uccise di Nereo l' ardito figlio
Undici valorosi, e 'l dodicesimo
Il cavalier Gerenio Nestorre,
Dal domator di cavalli Gerenio,
Ospite venne ad esser.

Dal medesimo.

Sol scampò Nestor nel Gerenio florido.

Appresso il medesimo nel secondo dell' Egina.

Nell' Abantide Isola divina,
Che in pria gl' Iddii, che sempre sono, Abantide
Appellaro, ed allor Giove nomolla
Eubea cognominandola dal bue.

Ex Suida.

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδῃσι,
Νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δέ περ Ἀτρείδῃσιν.

Ex Suida & Polybio.

Αἰακίδας πολέμῳ κεχαρηότας ἠΰτε δαιτί.

Ex Plutarcho.

.... αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται, 145
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.

Ex Eodem.

Ἐννέα τοι ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
Ἀνδρῶν ἡβώντων, ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος.
Τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται· αὐτὰρ ὁ Φοῖνιξ
Ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς Φοίνικας 150
Νύμφαι εὐπλόκαμοι κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο.

Ex Eodem.

Δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρως Πανοπηΐδος Αἴγλης.

Ex Clemente Alexandrino.

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον Αἰγιόχοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν 155
Ἀθανάτων· σοὶ δ' οὔτις ἐρήρισται κράτος ἄλλος.

Ex

Da Suida.

Agli Eacidi diè l' Olimpio forza,
Senno agli Amitaonidi, e ricchezza
Donò agli Atridi.

Da Suida, e Polibio.

Gli Eacidi godenti della guerra
Come di lauta menſa, o di banchetto.

Da Plutarco.

.... che i bei boſchetti paſcono,
E di fiumi fontane, e valli erboſe.

Dal medeſimo.

La gracchiante cornacchia nove etadi
Vive d' uomin di colma gioventude;
E per quattro cornacchie il cervio vive;

Il

Ex Suida.

Fortitudinem quidem dedit Jupiter Æacidis,
Sapientiã vero Amythaonidis, & divitias largitus est Atridis.

Ex Suida & Polybio.

Æacidas bello gaudentes, ut convivio.

Ex Plutarcho.

.... quæ nemora amœna habent
Et fontes fluviorum, & pascua herbida. 145

Ex Eodem.

Novem vivit ætates garrula cornix (cornices,
Hominum qui juventute florent, cervus vero æquat quatuor
Tres vero cervos æquans corvus senex fit. Deinde Phœnix
Novem corvos æquat, nos vero decem Phœnices 150
Nymphæ cincinnatæ filii Jovis Ægidem habentis.

Ex Eodem.

Gravis enim eum atterebat amor Panopeidis Aeglæ.

Ex Clemente Alexandrino.

Vates nemo est terrestrium hominum,
Qui noverit mentem Jovis Aegidem habentis.

Ex Eodem.

Ille enim omnium rex & dominus est 155
Immortalium; tecum nemo alius de potentia certarit.

Ex

Il corvo invecchia per tre cervi; e invecchia
Per nove cervi la Fenice; e noi per dieci
Cervi, che Ninfe siam di lunghe trecce,
Figlie di Giove, della capra allievo.

Dal medesimo.

Che fier premendo amor d' Egle Panopide.

Da Clemente Alessandrino.

Indovino niun v' ha de' terreni
Uomin, che sappia di Giove la mente
Egidarmato.

Dal medesimo.

Ch' ei di tutti immortai e Rege, e Sire;
E in podere niuno altro teco
Contenderia.

Ex Eodem.

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι,
Θέσκελον, αὐδήεντα.

Ex Eodem.

Ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
Ἀθάνατοι δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές. 160

Ex Scholiaste Lycophronis.

Ζεῦ πάτερ εἴθέ μοι * ἧσσω μὲν αἰῶνα βίοιο
Ὤφελες δοῦναι, καὶ αἴσια μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐκ ἐμὲ τυτθὸν ἔτισας,
Ὅς με μακρόν γε ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο
Ἑπτά μ' ἔτη ζώειν * γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων. 165

Ex Eodem.

Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
Ὅς τοῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

Ex Eodem.

Οἵην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Ex Eustratio.

Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον. 170

Ex

Dal medesimo.

Delle Muse, le quali uom dotto fanno,
Divino, dicitor.

Dal medesimo.

Dolce è ancora l' udir, quante a' mortali
Cose distribuiro gl' immortali
Chiaro segnal de' prodi, e de' codardi.

Dallo Scoliaste di Licofrone.

Giove padre, oh tua mercè minor di vita
Spazio mi dessi, e buon consigli intendere
Per gli uomini mortali. Or me non punto
Onorasti, cui festi aver di vita
Spazio ben lungo, e viver sette etadi
D' uomin varj di volti, e di favelle.

Dal

Ex Eodem.

Musarum quæ virum reddunt celebrem,
Divinum, vocalem.

Ex Eodem.

Dulce est rescíscere, quæ mortalibus constituerunt
Immortales, malorum & bonorum signum manifestum. 160

Ex Scholiaste Lycophronis.

Jupiter, utinam mihi minus spatium vitæ
Dedisses & bona consilia sciremus
Mortalibus hominibus. Nunc vero me ne tantillum honorasti,
Qui me longum statuisti habere spatium vitæ,
Septem me vivere ætates varie loquentium hominum. 165

Ex eodem, in Epithalamio Pelei & Thetidis.

Ter beate Aeacida, & quater beate Peleu,
Qui domi sacrum lectum conscendis.

Ex Eodem.

Quali sorte delectatur vir decem sortium,
Tales decem implet mulier delectans sapientia.

Ex Eustratio.

Argos, quod erat sine aqua, aquosum reddidit Danaus. 170

Ex

Dal medesimo,
Dall' Epitalamio di Peleo, e di Tetide.

O tre fiate Eacide beato,
E quattro bene avventuroso Peleo,
Che in queste case monti in sacro letto.

Dal medesimo.

Delle dieci una parte ha l' uom diletto;
Le dieci empie la donna dilettandosi.

Da Eustrazio.

Senza figli, o pur te sciaguratissima
Molto, ed ottima crebbe di figliuoli
Giove padre.

Dal medesimo.

Argo senz' acqua Danao fece acquoso.

Da

Ex Athenagora.

-------- πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Χώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
Ἔκτανε Λητοΐδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

Ex Scholiaste Arati & Hesiodi.

Φαισύλη ἠδὲ Κορωνὶς, ἐϋστέφανός τε Κλέεια,
Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος, 175
Ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Ex Etymologico.

Ὅττι κε χερσὶ λάβεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν.

Ex Eodem.

Βύβλον τ' Ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν.

Ex Porphyrio in antro Nympharum.

Ὥς κε πόλις ῥέζῃσι· νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

Ex Scholiaste Theocriti.

-------- ὀλίγον δ' εἴσεται κισσυβίῳ. 180

Idem ad Id. XI.

Νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.

Ex Scholiaste Nicandri.

-------- χρὴ πατρὶ κάλον ἔμμεναι.

Ex Theone.

Καί τε διερχόμενος ἠπειγμένος ἐστὶ δράκων ὥς.

Aspasius in III. Ethicorum Aristotelis.

Ὅτι ὁ πονηρὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχοῦς ἱκανός

Da Atenagora.

-------- il padre d' uomini, e di Dei
Crucciossi, e dall' Olimpo saettando
Latoide uccise con acceso fulmine,
Il caro cuore tutto sollevando.

Dal Chiosatore d' Arato, e d' Esiodo.

Fesila, e Coronide, e Cleea
Ben coronata, e Feo graziosa,
E Eudora di sparso, e lungo manto,
Che chiamano Iadi sulla terra gli uomini.

Dall' Etimologico.

Ciò, che prendea in man, tutto ascondea.

Dal

Ex Athenagora.

.... *pater hominumque & Deorum*
Iratus est, & ab Olympo jaculatus ardenti fulmine
Occidit Letoidem, suam iram excitans.

Ex Scholiaste Arati & Hesiodi.

Phæsyla & Coronis & bene cincta Cleea
Phæoque amabilis & Eudora amplo peplo, 175
Quas Hyadas vocant in terra populi hominum.

Ex Etymologico.

Quidquid manibus arripuisset, inconspicua omnia reddebat.

Ex Eodem.

Byblum & Anchialum & Sidonem florentem.

Ex Porphyrio in antro Nympharum.

Ut urbs faciat, lex antiqua optima est.

Ex Scholiaste Theocriti.

.... *parum sciet Cissybio.* 180

Ex Eodem ad Idyll. XI.

Stultus, qui, paratis relictis, imparata sectatur.

Ex Scholiaste Nicandri.

.... *oportet patri arietem esse.*

Ex Theone.

Et transiens festinans est instar draconis.

Aspasius in III. Ethic. Aristotelis.

Πονηρὸς poni pro laborioso & infelice ostendere potest

He-

Dal medesimo.

Biblo marina, e Sidone fiorita.

Da Porfirio nella grotta delle Ninfe.

Qual Città faccia; antica legge è ottima.

Dallo Scoliaste di Teocrito.

Alquanto sarà simile a un Cissibio.

* * *

Dal Chiosatore di Nicandro.

Essere al padre bisogna di guida.

Da Teone.

E passando con fretta è qual dragone.

Il fine de' Frammenti d' Esiodo Ascreo.

νὸς Ἡσίοδος παρεστῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις, ἐν αἷς τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν (l. ποιεῖ) πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν.

Ὦ τέκνον ἦ μάλα δή σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατήρ·

Καὶ πάλιν·

Τέκνον ἐμὸν αἱ μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον. 185

ΤΕΛΟΣ.

Hesiodus, in magnis Eœis, in quibus Alcmenam inducit dicentem Herculi:

O fili, sane te laboriosissimum & optimum
Jupiter genuit pater. Et iterum:
Parcæ te, o fili, & laboriosissimum & optimum. 185

FINIS.

ΟΡΦΕΩΣ
ΥΜΝΟΙ
ORPHEI HYMNI.

ORPHEI VITA.

Ex Lilii Gyraldi, de Poetarum Historia, Dialogo II.

VErum ad ipsum Orpheum me converto, qui in tabula non eo depictus erat habitu, quo illum Philostratus, & Callistratus effingunt. Hi enim illum in opaco Heliconis nemore propter Olmei fluenta constituere; sed humero tenus extabat, ut reliquorum imagines Poetarum. Ejus autem caput erat tiara aureis intexta notis ornatum. Non putamus, inquit Piso, hoc te loco multa de Orpheo dicturum, quod scilicet is est ab omnibus cantatus. Ego vero, inquam, Piso, quæ ad tabulam ipsam cum pertinere, tum vobis placitura arbitrabor, non relinquam. Fuere etenim in ea quinque hoc nomine Poetæ, alii licet septem faciant, & duos tantum Herodorus, alterum Poetam, & alterum ex Argonautis unum; quem Herodorum ideo Pherecydes incusat. Non enim Orpheum, sed Philammona in Colchos ad vellus aureum navigasse prodidit. At vero Aristoteles, & eum secutus M. Cicero, nullum fuisse Orpheum putaverunt. Ælianus quoque falsa omnia, & fabulosa esse, quæ de Orpheo traduntur, censuit. Bisaltas enim Thraciæ gentes litteras ignorasse, ejusque nationis id esse proprium asserit. Sed his omissis, Poetas ipsos hoc nomine celebratos commemoremus. Igitur primus Orpheus ex Libethris Thraciæ Poeta fuit, civitate sita sub Pieria. Plinius tamen, & Martianus Sithonem Orphei patriam fuisse contendunt, & ipsa in Thracia. Fuit vero Orpheus Apollinis, & Calliopes filius, id quod Asclepiades comprobat: alii vero Polyhymniæ dixerunt. Orpheus quidem Crotoniata, cujus *Argonautica* extant, primi Orphei in suo Poemate formam induisse videtur. Is

ſe Oeagri fluminis, & Calliopes filium cecinit, quem, ut opinor, alii plerique Poetæ ſecuti ſunt. Hunc ipſum Lini diſcipulum multi prodidere, qua tempeſtate apud Hebræos Judices rerum ſummam gerebant, &, ut ſcribit Suidas, cum Athenienſium Regnum diſſolutum eſt. Sunt qui ante Trojanorum tempora eum claruiſſe velint undecima generatione, ipſumque XI. vel ut alii volunt, IX. generationes vixiſſe. Generationem vero hoc loco interpretari placuit, quam Græci γενεὰν vocant, Latini tum *ætatem*, tum *ſæculum* verterunt. Septem autem annorum ſpatium γενεὰν ſignificare Auctores tradunt. Unde & Medici ante duas γενεὰς incidi non oportere puerorum venas præcipiunt: atque fortaſſis de Orpheo ita intelligendum. Nam ſi aliter velimus intelligere, hoc eſt, ſpatium vitæ humanæ, qui fieri poterit, ut Orpheus tamdiu vixerit? tametſi frequenter, cum apud alios, tum præcipue in Hebræorum hiſtoriis uſurpetur. Plutarchus, & Heraclitus, & cum his Suidas, & Grammatici quidam, ſpatium XXX. annorum γενεὰν exiſtimavere, quo pacto Homerus, & ab eo noſtri Latini, Neſtorem tradunt tres γενεὰς, & tria ſæcula, & tres ætates vixiſſe. Cenſorinus quidem, *Qui annos*, ait, XXX. *ſæculum putaverunt, multum videntur erraſſe. Hoc enim tempus γενεὰν vocari quidam ſunt Auctores, quia orbis ætatis in eo ſit ſpatio. Orbem autem vocant ætatis, dum natura humana ad ſementem revertitur. Hoc quidem γενεᾶς tempus alii aliter definiere. Heraclitus annos V. & XX. ſcribit dici γενεὰν, Zenon XXX.* Quibus Cenſorini verbis videtur error ineſſe. Nam Plutarchus in eo dialogo, quo, cur Oracula defecerint, cauſas inquirit, ſuper Heſiodi verſibus, qui de ætatibus apud eum leguntur, & quorum Plinius in VII. meminit, γενεὰν ex Heracliti ſententia XXX. eſſe annorum ait, ubi & alia pleraque recitat, inter quæ & illud, aliquos centum & octo annorum γενεὰν conſtituiſſe, vitæque humanæ dimidium quatuor & quinquaginta annos eſſe.

Reli-

Reliqua subtilius disputata a Cleombroto, & Demetrio Tarsense mitto, & item mitto, quæ multa Artemidorus in secundo *Onirocriticὸn* scribit, quo loco de vitæ temporibus agit & numeris. Aurelius Augustinus in cujusdam Psalmi commentario, γενεὰν existimavit quintum decimum annum non excedere. Alia præterea multa γενεὰ significat, quæ Theophilus, & alii Græcorum Grammatici enumerant. Ad Orpheum jam redeo, qui novem γενεὰς, illas dico septennes, vixit, qui numerus scalarem, hoc est, climactericum conficit, nimirum LXIII. omnibus fatalem, ut putant Mathematici, & præcipue præstantibus viris, ut Aristoteli contigit, & M. Tullio. Poetæ quidem Orpheum a Ciconum mulieribus discerptum, laniatumque fuisse fabulantur: quo fit, ut (inquit Plutarchus) nunc usque Thraces suas pulsent uxores, ut Orpheum ulciscantur. Causa necis varia a Scriptoribus traditur. Alii quidem ferunt, quod pueriles amores amissa Eurydice uxore excogitaverit. Alii, ut Pausanias tradit, quod, mortua Eurydice, in Thesprotidis locum Aornon cum venisset, ubi necyomantion fuerat, hoc est, ad evocandas mortuorum umbras locus, umbramque ibi Eurydices evocasset, & evanescente illa potiri non potuisset, sibi ipse manum intulit: ad cujus sepulchrum lusciniæ nidos, & pullos habere traduntur, & nusquam suavius canere dicuntur: & hoc quidem, ait Pausanias, Thraces affirmant. Alii sunt, qui scribant ideo discerptum, quod cum Deos omnes laudavisset, Dionysium ab eo prætermissum, qui in eum Bacchas immisit: quod parum mihi constat. Nam & plerique in Bacchum Hymni adhuc leguntur. Alii, quod ipsius Dei arcana publicasset, mysteriaque vulgasset. Alii a Venere ipsas tradunt fuisse immissas mulieres, quod ipsius Orphei mater Calliope inter Venerem, & Proserpinam parum juste de Adoni puero judicavisset. Plures Orpheum fulmine ictum fuisse prodiderunt, quod scribit Pausanias, & Diogenes, qui id etiam carmine compro-

bat, quod in ipsius funere a Musis positum asserit:

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
Ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Orpheus hic positus cithara spectabilis aurea
A Musis, trifido qui Jovis igne perit.

Extat & alterum, quo illum & Herculis magistrum, litterarumque, & sapientiæ inventorem fuisse docemur, quod nostro nunc vobis potius, quam Græco sermone, recitabo.

Orphea Musarum famulum hic Thraces posuere,
Qui cecidit rapido fulminis igne Jovis.
Filius Oeagri, Alcidæque magister, & idem
Scribendique notas repperit, & sophiam.

Antipater vero Sidonius, & versum heroico pedi junxisse scribit. Ita enim carmen ex ipsius Elegia expressi:

Quique sacros ritus, atque Orgia mystica Bacchi
Repperit, heroo & carmina juncta pedi.

Sed enim & ab eo Threscia mysteria sacra dicta sunt, quod videlicet Thracius ipse τελετὰς, & religiones in Græciam induxerit, quod cum alibi, tum nuper in eo libello legi, qui τῶν φώτων ἱστορίαι inscribitur: unde & *Orpheotelestæ* nuncupati sunt, qui in ejusmodi sacris initiandi auctores erant, & felicitatem certissimam post obitum promittebant, quorum Græcis, Plutarcho præcipue, mentio, qui & dicterium Leontychidæ affert. Orpheum præterea in Græciam Astrologiam, & Magicas artes adduxisse scribit Lucianus in eo libello, quo Astrologiam laudat, & ejus lyram celebrat. Quod autem cantu in sylvis arbores, & feras traxerit, præter ea, quæ paulo ante in Amphione retulimus, attendite quæ de eo Palæphatus scribat. *Cum aliquandiu*, inquit, *Bacchæ in montibus secessissent cum pecoribus, cæterisque, quæ sunt ad victum necessaria, tum cives Orpheum misisse ferunt, qui suadendo eas inde abduceret: at illæ ferulas manibus tenentes Orpheum lyra canentem secutæ sunt, atque inde fabulæ locus datus est.* Varia vero Thraces de Orpheo, & Macedones, itemque

que Lariffæi tradunt, quæ Paufanias commemorat in *Bœoticis*. Tanti vero Orpheum omnis Græcia fecit, ut divinitatem illi attribueret, fed & caput ejus in Lesbo Oracula dediffe teftatum reliquit uterque Philoftratus, unde & illud de Cyro, τὰ ἐμὰ ὦ κύρε σέ. Illi enim eamdem, quæ fibi fuit, fortem vaticinatur. Nam cum is Cyrus ad Iftrum contra Meffagetas, & Effedonas profectus effet, a fœmina, quæ illis populis imperabat, occifus eft, & caput ei eft a cervice revulfum. Lucianus in Oratione, quæ eft ad indoctum, qui multos emptitabat libros, de lyra Orphei, & capite fabulam recitat, quæ quoniam mihi femper placuit, eam nunc vobis, quantum fidelius potero, meis verbis exponam. *Non intempeftivum*, inquit, *fuerit fi antequam Lesbiam tibi fabulam narravero. Quando Threffæ mulieres Orphea difcerpferunt, ferunt caput avulfum fimul cum lyra ab Hebro exceptum in mare delatum una nataffe, & ceciniffe, hoc quidem lamentationem, tamquam ipfi Orpheo funebrem Orationem, lyram vero refponfaffe ventis chordas impellentibus, atque ita cum cantu ad Lesbum advectum, quod fufceptum Lesbii fepelivere, ita ut nunc eft Bacchion apud ipfos, hoc eft, Bacchi Oraculum. Lyram autem in Apollinis Templo fufpenderunt, quo modo multo tempore eft cuftodita. Poftea vero cum Neanthus Pittaci tyranni filius lyram ipfam comperiffet arbores & feras traxiffe, in ejus venit habendę defiderium, dumque Sacerdotem multis clam oblatis pecuniis corrupiffet, ejus lyrę fimilem alteram in Templo affixit. Verum cum interdiu fe in civitate parum tuto effe Neanthus exiftimaret, finu lyram recondens noctu in fuburbium proficifcebatur, illamque manu fumens pulfabat; fed ut erat rudis, ac ineruditus adolefcens, chordas confundebat, confufeque, ac incondite tractabat, cum bellus ipfe fibi placens divina quędam cantica ipfa lyra fe cantaturum putaret, quibus omnes mulcerentur, feque inde beatum fore Orpheæ fcilicet hæredem muficæ. Quæ dum agit, vicini canes eo fonitu exciti, coeuntes Neanthum infeli-*

cem citharœdum discerpserunt . Hæc fere quidem ille . Sed ego hac fabella illos illudere soleo , qui cum e Virgilio, aliove Poeta carmen sustulere , tum demum læti, & gloriosi se Poetas esse arbitrantur, atque, ut Neanthus , omne se punctum tulisse, omnemque Poeticam adeptos putant , ac veluti Æsopianus graculus , & Horatii cornicula, alienis induti plumis , bellas se aves arbitrantur, ita se Poetas illi. Isthuc tu quidem, ait Piso, pulchre dixisti, sed quod pace tua dixerim, ipsum te quoque eludis. At ego, numquam, inquam, Piso , ipsum me Poetam credidi , nec tantum nomen ambivi, nedum illud mihi arrogavi, ut qui probe teneam, me primoribus, quod ajunt, labris Poeticæ fontes gustasse . Nam qualis ea , & quanta sit facultas , satis , ut puto , hesterno sermone monstravimus . Si quos tamen, ut fit , interdum ego quoque versiculos feci, ingenue vobiscum fatebor, non ut Poeta, sed ut Poetæ alicujus simiolus feci, & perinde eos supprimo. Verum de Orpheo reliqua , quam ista , rectius dicemus . Ut placet, inquit Piso ; de me enim loquens jamdiu stomachabar. Et simul ego: Numquid, inquam, audistis , quæ de maritimis Lyrnessi saxis vocalibus a Græcis traduntur? Sunt vero talia facta cum illuc Orphei lyra delata suisset, quod scriptum reliquit Philostratus . Vel nos fugit quæ de Orphei columna produnt Macedones? ea quidem ex Dio venientibus offerebatur, super qua hydria, id est, vas lapideum, in quo Orphei reliquiæ asservabantur . Quo loco fluere dicitur fluvius Helicon , qui per XX. stadia occultatur, ea videlicet causa, quod cum mulieres Orpheum interemissent , & se abluere vellent , fluvius se abdidit, ne impias mulieres elueret: quod pluribus est executus Pausanias , qui & a Larissæis alium se audivisse sermonem scribit, quod Libethra urbs sit in Olympo Macedoniæ monte sita , a quo non longe Orphei monumentum sit positum , datumque a Dionysio Libethris Oraculum , tum demum funditus a Sue

(no-

(nomen id torrentis) Libethras interituras, cum Orphei ossa Sol videret. Cui cum minus Libethrii fidem haberent, contigit tamen longo post tempore, cum videlicet pastor meridiano tempore se Orphei sepulchro acclinasset, & obdormisset, insomnis Orphei versus suavi cantu referret. Cæteri non longe pastores positi accurrentes, seque invicem impellentes, ac rixantes, ut quisque canenti propius esset, ipsum monumentum, conditoriumque subverterunt, adeo ut, revolutis reliquiis Orphei, eas Sol videret. Tum in sequenti nocte imber adeo ingens factus est, ut Sus fluvius alveum excedens totam regionem influeret, & Libethræ mœnia dirueret, ædesque everteret. Verum & apud eosdem Libethrios Orphei simulacrum ex cupresso confectum fuit, teste Plutarcho, quod Alexandri Macedonis tempore sudasse perhibetur. Interpretatum id scribit Arrianus ab Aristandro Telmisseo, bene, ac fauste Alexandro portendere, fore ut Poetæ sudarent in præclaris ipsius Alexandri gestis describendis. Fuere & alia ejusmodi Orphei oracula, & falsa, ut verius dicam, miracula, quæ temporis causa mitteremus. Quin illud potius, quod vos libenter audituros arbitror, nunc afferam, quodque ab Justino Philosopho, & Martyre proditum est. Ait enim Orpheum, cum in Ægyptum divertisset religionis, & sapientiæ adipiscendæ causa, unius veri Dei pietatem, ac cultum ab Hebræis, ut putatur, didicisse, & perinde recantasse de iis, quæ ad Deorum multorum superstitionem, hoc est, ut ille Græce uno verbo ait, πολυθεότητα, antea cecinisset, ejusque ea de re plerosque versus in medium adducit ad Musæum scriptos, quos quidem & Aristobulus Judæus Philosophus Peripateticus in eo, quem ad Ptolemæum Regem scripsit, & Cyrillus Alexandrinus in primo contra Julianum Cæsarem nostram pietatem calumniantem, commemorat. Hos vero tu, Piso, versus apud Justinum legito, quem ex Græco Joannes Franciscus pater tuus non mul-

multo ante hos annos in Latinum convertit. Sed & quod apud Suidam legi, hoc loco par est, ut vobis afferam. Is igitur scribit, Orpheum virum optimum fuisse, & sapientem, quo tempore apud Judæos Judices erant, ipsumque mysteria, & sacra multa edoctum, librosque illius extare de Dei cognitione, ex quibus hæc esse ait: *In principio æthera primum apparuisse a Deo creatum, & hinc illinc ejus chaos fuisse & noctem, terribilia omnia, & horrenda continentem, omniaque celantem, quæ sub ipso æthere fuerant: id videlicet significantem noctem ipsam priorem fuisse: dixisse quoque incomprehensibilem quemdam, & omnium supremum, ac natu majorem, omniumque opificem, hunc supremum æthera, & terram invisibilem vocasse, lucemque æthera rupisse, & terram illuminasse, omnemque creaturam, & etiam dixisse ipsam lucem supremam omnium, inaccessibilem, omnia continentem, & eam vocasse βουλὴν, φῶς, ζωὴν, id est,* consilium, lucem, vitam, *& insuper tria hæc nomina virtutem unam esse, & potestatem unam Dei ipsius omnium opificis, qui omnia ex eo quod non est, producit in id, quod est, visibilia, & invisibilia, ut nobis ab eo quoquo modo quædam ἅγια τελὰς exprimi videatur.* Subdit idem Scriptor, *ipsum eumdem Orpheum de hominum genere ita statuisse, illud videlicet ab eodem opifice creatum,* si minus Græce placet plasmatum, *rationalemque animam accepisse Mosem secutum, miserum dicentem genus humanum, multisque subjectum animæ, & corporis affectionibus, bonorumque & malorum operum capax, nec non in quæ ad vitam pertinent, misere dispositum.* Et hæc quidem fere ex Suida. Jam vero ad Orphei carmina, quæ fere dubia sunt omnia, & incerta, deveniam, atque a Triasmis exordiar, seu Triagmis, ut quidam malunt, de quibus alibi, hoc est, in Jonis imagine, & quid sint, plane agemus. Compositi hi quidem, ut a plerisque est proditum, ab Orpheo, ab aliis tamen ab Jone tragico Poeta creditum. Sunt & Orphei sacri sermones in XXIV. rhapsodias distincti, in Theogne-

tum

tum Theſſalum Poetam relati, ſive in Cercopem Pythagoricum, cum quo controverſiam Heſiodus exercuiſſe traditur. Oracula, & τελεταὶ Onomacrito adſcribuntur, qui teſte Pauſania, Herculem unum ex Idæis Dactylis ſuo carmine fuiſſe tradidit. In his quoque de lapidum ſculptura agitur, quæ *Octoginta lapides* inſcribitur, hoc eſt, Ὀγδοηκοντάλιθος. Extat quidem, & in manus habetur opuſculum Orphei nomine inſcriptum *De lapidibus*, quod an legitimum, multa ſubvereri faciunt, quæ mihi nunc prætereunda. Orphei inſuper *Soteria*, & *Crateres* poemata eſſe feruntur, ſed illa Timocleo Syracuſio, vel Pergino Mileſio, hi Zopyro adſcribuntur. *Thronifmi* vero, *metroi*, & *Bacchica*, Niciæ Eleatæ: *deſcenſus ad Inferos*, Herodico Perinthio: *Peplon*, & *rete*, quæ Zopyro Heracleotæ, ſive Brontino: atque hæc quidem verſibus CC. & mille, quæ *onomaſtica* carmina vocantur. *Aſtronomia*, *Anacopia*, *Thyepolicon*, & *ex ovo auſpicia*, *ſacrificiaque*, hoc eſt, ὠοθυτικά, & ὠοσκοπικά, *Cataxoſticon*, *Hymni*, *Corybanticon*, & *Phyſica*, quæ Brontino attribuuntur. Scripſit præterea Orpheus, ut Plinius prodit, de herbis: *Primus omnium*, inquit, *quos memoria novit*, *Orpheus de iis herbis curioſius aliqua prodidit*. Sed & Galenus *De antidotis* lib. 2. eundem de eorum compoſitionibus ſcripſiſſe tradit, cujus ideo verba afferam, quod & Poeticæ materiæ noſtræ nonnihil conveniunt. *De compoſitis*, inquit, *dicetur antidotis*, *verum horum apparatus exponere perdifficile mihi videtur*, *cum plerique horum conſcriptiones aggreſſi ſint*, *inter quos eſt Orpheus*, *is*, *qui cognominatus eſt & Horus Mendeſius junior*, *& Heliodorus Athenienſis tragœdiarum Poeta*, *& Aratus*, *& alii quidam*, *qui ejuſcemodi ſcripſerunt*. Atque hæc quidem Galenus. Pauſanias etiam ejus morborum remedia commemorat, & purgationes impiorum operum, & divinæ iræ averſiones, hoc eſt, καθαρμοὺς ἔργων ἀνοσίων, ϗ τροπὰς μηνιμάτων θείων. Sed cum Orphei opera parum antea digeſta eſſent, Pherecydem ſe-

ferunt Athenienfem, Pherecyde Syro antiquiorem, ea collegiffe. Et hucufque de antiquiore Orpheo dixiffe fufficiat.

Reliqua ad alios ejufdem nominis pertinentia, cum ex Suida fumpta fint, ex ipfo Suida potius, quam ex hoc Dialogo proponere, fatius exiftimo.

Ex

Ἐκ τῆς Σουίδα.

ΟΡφεὺς Λειβήθρων τῆς ἐν Θρᾴκῃ (πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ) υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δὲ Οἴαγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἄτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ια΄ γενεῶν τῶν Τρωϊκῶν, καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου. βιῶναι δὲ γενεὰς θ΄. οἱ δὲ ια΄ φασίν. Ἔγραψε Τριασμούς. λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ Τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα. Κλίσεις Κοσμικάς. Νεωτευκτικά. Ἱεροὺς λόγους, ἐν ῥαψῳδίαις κδ΄. λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ. οἱ δέ, Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου. Χρησμούς. οἳ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. Τελετάς. ὁμοίως δέ φασι καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου. ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. Σωτήρια. ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται, καὶ Περγίνου τοῦ Μιλησίου. Κρατῆρας. ταῦτα Ζωπύρου φασί. Θρονισμοὺς Μητρῴους, καὶ Βακχικά. ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι. Εἰς ᾅδου κατάβασιν. ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου.

Ex Suida.

ORpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus (Lebethra autem eſt urbs Pieriæ vicina) Oeagri, & Calliopes filius. Oeager vero fuit quintus ab Atlante, ex Alcyone, una filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum, ipſumque Lini diſcipulum fuiſſe dicunt, & novem ætates vixiſſe. Alii vero, undecim. Scripſit Triaſmos, qui tamen ab aliis Jonis Tragici eſſe dicuntur. In his etiam fuerunt illa, quæ dicuntur Hieroſtolica. Cliſes Coſmicas. Neoteuctica. Sacros ſermones libris XXIV. Hi vero dicuntur eſſe Theogneti Theſſali. Alii vero eos Cercopi Pythagoreo tribuunt. Oracula, quæ ad Onomacritum referuntur. Initia, quæ itidem Onomacriti eſſe dicuntur. In his etiam eſt (liber) de Lapidum ſcalptura, qui Ogdoecontalithos inſcribitur. Soteria. Hæc Timoclis Syracuſani, & Pergini Mileſii eſſe dicuntur. Crateras. Hi Zopyro tribuuntur. Throniſmos Magnæ Matris Deorum,

Πέπλον, καὶ Δίκτυον. καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου. οἱ δὲ, Βροτίνου. Ὀνομαστικὸν, ἔπη ,ασ΄. Ἀστρονομίαν. Ἀμοσκοπίαν. Θυηπολικόν. Ὠοθυτικὰ, ἢ Ὠοσκοπικὰ, ἐπικῶς. Καταζωστικόν. Ὕμνους. Κορυβαντικὸν· καὶ Φυσικά· ἃ Βροντίνου φασίν.

Ὀρφεὺς, Κικοναῖος, ἢ Ἀρκὰς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου δύο γενεαῖς, πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε Μυθοποιΐαν, Ἐπιγράμματα, Ὕμνους.

Ὀρφεὺς, Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεὺς, Κροτωνιάτης, ἐποποιός. ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. Δεκαετηρίαν. Ἀργοναυτικά. καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεὺς, Καμαριναῖος, ἐποποιός. οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν.

Ὀρφεὺς, βασιλεὺς Θρᾳκῶν· ἐφ' οὗ αἱ Ἀμάζονες ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

Ὀρφεὺς. Ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις Κριτῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο,

rum, & Bacchica, quæ Niciæ Eleatis esse dicuntur. Descensum ad Inferos, quod opus Herodici Perinthii esse fertur. Peplum, & Rete. Et hæc Zopyro Heracleotæ tribuuntur; ab aliis vero Brotino. Onomasticum, versibus MCC. Astronomiam. Amocopiam. Librum de Sacrificiis. De divinatione ex ovis, versibus. Cataxosticum, Hymnos, Corybanticum, & Physica, quæ Brontini esse dicunt.

Orpheus, Ciconæus, vel Arcas, ex Bisaltia Thracica, Poeta Heroicus. Fuit autem & hic duabus ætatibus ante Homerum, Trojano bello antiquior. Scripsit Fabulas, Epigrammata, Hymnos.

Orpheus, Odrysius, Poeta Epicus: quem tamen Dionysius ne extitisse quidem dicit. Nihilominus Poemata quædam ei tribuuntur.

Orpheus, Crotoniates, Poeta Epicus: quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto dicit. (*Scripsit*) Decaeteriam. Argonautica; & alia quædam.

Orpheus, Camarinæus, Poeta Epicus: cujus esse dicunt

σοφὸς ἄριστος γενόμενος, καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθείς. Φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ περὶ Θεογονίας λόγοι, ἐξ ὧν εἰσὶ ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθείς. καὶ ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν Χάος, καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα κατεῖχε, καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα· σημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν. εἰρηκὼς, ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι, καὶ προγενέστερον, καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τόγε ὑπέρτατον αἰθέρα· καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε δὲ, ὅτι φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε τὴν γῆν, καὶ πᾶσαν κτίσιν· ἐκεῖνο εἰπὼν τὸ φῶς, τὸ ὑπέρτατον πάντων, τὸ ἀπρόσιτον, τὸ πάντα περιέχον· ὅπερ ὠνόμασε Βουλὴν, Φῶς, Ζωήν. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο, καὶ ἓν κράτος τοῦ δημιουργοῦ πάντων Θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων Θεοῦ ἐπλάσθη, καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικὴν, ἀκολουθήσας τῆς Μωσέως· καὶ ταλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι,

cunt Descensum ad Inferos.

Orpheus, Rex Thracum: cujus temporibus Amazones Phryges sibi tributarios fecerunt.

Orpheus. Sub Judæorum Judicibus, sublato Atheniensium Regno, Orpheus clarus erat; vir sapientissimus, & multorum mysteriorum peritissimus. Hujus etiam feruntur Orationes de cognitione Dei, in quibus præter alia & hoc dicit: Ætherem a principio a Deo conditum fuisse: & ab utraque Ætheris parte fuisse Chaos; & Noctem terribilem omnia tenuisse, & occultasse ea, quæ sub Æthere erant: significans, Noctem esse priorem. Idem etiam dixit, summum Ætherem comprehendi non posse, & omnium esse summum, & antiquissimum, & omnium rerum opificem. Terram etiam dixit invisibilem esse. Dixit etiam, Lumen Æthere rupto Terram illustrasse, & omnes res conditas. Illud scilicet Lumen, quod dixerat esse supremum omnium, & inaccessum, omniaque continere; quod vocavit Consilium, Lucem, Vitam. His tribus nominibus unam facul-

ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς· δεκτικόν τε ἀγαθῶν, καὶ πονηρῶν ἔργων, καὶ τὸ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

cultatem significari dixit, & unam potentiam omnium rerum opificis Dei; qui ex eo, quod non erat, omnia creavit, & visibilia, & invisibilia. De genere humano autem dixit, ipsum itidem ab omnium rerum opifice Deo formatum fuisse, & animam accepisse ratione præditam, secutus Mosis scripta. Dixit etiam, genus humanum esse miserum, & multis animi, corporisque calamitatibus obnoxium, & bonorum, malorumque operum capax, & miseram vitam vivens.

OP-

ΟΡΦΕΩΣ

ΥΜΝΟΙ

ORPHEI HYMNI.

ΟΡΦΕΩΣ ΥΜΝΟΙ.

ΗΛΙΟΥ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Κλῦθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτὰν χρυσαυγὴς, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς·
Αὐτοφυὴς, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι·
Δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτός·
Κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων.
Εὔδρομε, ῥοιζωτὴρ, πυρόεις, φαιδρωπὲ, δι-
φρευτὰ, 6
Ῥόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων·
Εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ζαμενὴς ἀσεβοῦσι·
Χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων·
Ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε. 10
Κοσμοκράτωρ, συρικτὰ, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε,
Φωσφόρε, αἰολόδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παιάν·
Αἰθαλὴς, ἀμίαντε, χρόνου πέρας· ἀθάνατε Ζεῦ,
Εὔδιε, παμφαὲς· κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα,

Σβεν-

GL' INNI D' ORFEO.

Del SOLE. Timiama, Incensomanna.

O Di beato, d' occhio eterno, acuto,
Titane, luce-doro, Iperione,
Celeste lume: da te nato, invitto,
Ed indefesso, aspetto agli animali
Soave, destro genitor dell' Alba,
Sinistro della notte, il qual possiedi
Delle stagioni la temperie, in piedi
Quattro danzando in un bel ballo tondo.
Buon corridor, fiammante, e strepitoso:
Di giulivo sembiante, guidatore
Di cocchio, via facendo con rigiri

D'un

ORPHEI HYMNI.

SOLIS suffimentum, libanomannam.

Audi fœlix, omnia videntem habens æternum visum,
Titan, auro splendens, Hyperion, cęlestis lux:
Per se naturalis, indefesse, viventium delectabilis aspectus.
Dexter quidem genitor aurorę, sinister noctis,
Temperamenta habens temporum, quadrupedibus pedibus choreas ducens: 5
Bene currens, stridens, ignee, lætam faciem habens auriga,
Rhombi infiniti vertiginibus viam infectans.
Piis viæ ductor pulchrorum, inimicus impiis,
Auream lyram habens, mundi concinnum cursum trahens.
Operum significator bonorum, tempora nutriens puer: 10
Mundi rector, fistulator, in igne currens, in circulum volute:
Lucifer varia demonstrans, ferens vitam fructuose Pæan.
Ardens, impollute, temporis percursor, immortalis Jupiter,
Tranquille, ubique apparens, mundi circumcurrens lumen,
Ex-

D' un' infinito fuso, e immenso rombo.
A' pii di bene condottiere; agli empj
Nimico, lira-doro, che del Mondo
La carriera cammini armoniosa;
Delle buone faccende intimatore;
Garzone allevator delle stagioni.
Del Mondo tenitore, sonatore
Di Siringa, corrente, come il fuoco.
In cerchio rigirante, apporta-lume,
Che le case dipinte, e varie mostri,
Apporta-vita, apporta-frutti, Pean.
Splendente, immacolato, ed oltre al tempo
Immortal, Giove seren, tranquillo.
Tutto luce, del Mondo occhio girante,

 Spen-

Σβεννύμενον λάμπον τε καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς· 15
Δίκτα δικαιοσύνης τε, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου·
Πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
Ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιππε,
Μάστιγι σὺν λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων,
Κλῦθι λόγων, ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε. 20

ΣΕΛΗΝΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθι θεὰ βασίλεια, φαεσφόρε, δῖα σελήνη·
Ταυρόκερως μήνη, νυκτιδρόμε, ἠεροφοῖτι,
Ἐννυχία, δᾳδοῦχε, κόρη εὐάστερε, μήνη·
Αὐξομένη καὶ λειπομένη, θῆλύς τε καὶ ἄρσην·
Αὐγήτειρα φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε· 5
Ἠλεκτρίς, βαρύθυμε, καταυγάτειρα, νυχία·
Πανδερκής, φιλάγρυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρύουσα.
Ἡσυχίῃ χαίρουσα καὶ εὐφροσύν' ὀλβιομοίρῳ·
Λαμπετίη, χαροδῶτι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα.
Ἀστράρχη, τανύπεπλ', ἑλικοδρόμε, πάνσοφε κούρη, 10
Ἐλθὲ μάκαιρ' εὔφρων, εὐάστερε, φέγγει τῷ σῷ

Λαμ-

Spento, e lucente co' be' chiari raggj;
Mostrator di Giustizia, all' onde amico,
Padron del Mondo, fida guardia, ognora
Del tutto oltrassovrano, a tutti aita;
Occhio della Giustizia, della vita
Splendore, menatore di cavalli,
Con isferza sonora un cocchio a quattro
Guidando in volta. Odi tu questi accenti,
E dolce vita agli Ordinati mostra.

Della LUNA. Timiama, Droghe.

Odi Regina Dea apporta-luce,
Divina Luna, ch' hai corna di tauro,
Soprantendente ai mesi, corritrice

Not-

Extincte, lucensque, pulchris radiis lucentibus: 15
Demonstrator justitiæ, amans fontes, domine mundi,
Fidei custos, semper præstantissime omnibus auxiliator,
Oculus justitiæ, vitæ lux, o equis vecte,
Flagello stridulo quadrigam currum persequens,
Audi sermones, jucundamque vitam sacra discentibus aperi. 20

LUNÆ suffimentum, aromata.

AUdi dea regina, lucem ferens, diva Luna:
Cornua tauri habens Luna, noctu currens, in aere iens,
Nocturna, faces ferens puella, bene stellata, Luna,
Aucta, & relicta, fœminaque & mas,
Lucescens, amans equos, temporis mater, ferens fructum. 5
Electro splendens, gravis animo, illustratrix nocturna:
Omnia videns, amans vigilias, pulchris astris florens:
Quiete gaudens, & lætitia fortunata:
Lampetie, gratiosa, fruges producens, noctis imago,
Erecta, habens longam vestem, in rotundum currens, sapiens puella,
Veni beata læta, bene stellata splendore tuo 11
Lu-

Notturna, in aere errante, in fonda notte
Torciera, Vergin, tutta Stelle, Luna,
Crescente, e scema, maschio insieme, e femmina;
Raggiante, vaga di destrier, del tempo
Genitrice, de' frutti apportatrice;
Senza riposo, di grave ira, lucida
Notturna, ogni-veggente, della veglia
Amica, de' begli astri dilucciante,
Della pace godente, e della grazia,
Ch' ha ricca sorte, lampeggiante, gaja
A viandante, fertil delle cose
Conducitrice, della notte gioja;
Stellante, manto sparso, corritrice
A spira, Vergin di tutto sapere.
Vieni beata di buono consiglio,
V 3 Ben

Λαμπομένη, σώζουσα τεὺς ἱκέτας εἰς λοχείῃ. *

ΦΥΣΕΩΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὦ Φύσι παμμήτειρα θεὰ, πολυμήχανε μῆτερ,
Οὐρανία, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον ἄνασσα·
Πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, πανανγής,
Παντοκράτειρα, τετιμένα, πανυπέρτατε πᾶσιν·
Ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα. 5
Ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε,
Ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἱλίσσουσα·
Ἁγνὴ κοσμήτειρα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή,
Κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη·
Αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀρετὴ πολύγηθε μεγίστη· 10
Εὐάνθεια πλοκή, φιλία, πολύμικτε, δαῖμον·
Ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κούρη,
Αὐτάρκεια, δίκη· Χαρίτων πολυώνυμε πειθώ.
Αἰθερία, χθονία, καὶ εἰναλία μεδέουσα·
Πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι· 15
Πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια·

Αὐξι-

Ben di Stelle guernita, col tuo lume
Splendente, ed i tuoi ſupplici ſalvante.

Della NATURA. Timiama, Droghe.

NAtura Dea, univerſal parente,
Molto ingegnoſa madre, celeſtiale,
Vecchia, e di molto poſſeduto Nume,
Reina, domatrice, univerſale,
Indomita, governatrice, tutta
Luce, tutto vincente, ed onorata,
A tutti ſovraſtante, ed incorrotta,
Primogenita, antica, glorioſa;
Notturna, molti-ſtella, porta-lume,
Comprendibile appena, e ſenza ſtrepito
Co' talloni de' piè volgente l' orma.

De-

Lucens, servans tuos supplicatores in * λοχέρη

NATURÆ suffimentum, aromata.

NAtura omnium mater dea, artificiosa mater:
Suscitatrix, honorabilis, multa creans, dæmon regina:
Omnidomans, indomita, gubernatrix, ubique splendens:
Omnium rectrix, honorata, præstantissima omnibus,
Incorrupta, primogenita, antiqua, claros viros cohonestans: 5
Nocturna, multa vastans, lumen ferens, ægre detenta,
Quietum talis pedum vestigium volvens.
Casta princeps Deorum, fine carens finis.
Communis quidem omnibus, incommunicabilis vero sola.
Ipsa pater sine patre, virtute valde gaudens maxima: 10
Bene florens, nexus, amicitia, multis mixta, sciens.
Dux potens, vitam ferens, omnia nutriens puella.
Sufficientia, judicium, Gratiarum celebris suada.
Ætherea, terrestris, & marina regina.
Amara quidem perniciosis, dulcis vero obtemperantibus. 15
Sapientissima, omnium datrix, nutrix, ubique regina.

Incre-

Degli Dei pura adornatrice, e fine
Senza fine comune a tutte cose;
Ma sola pure l' incomunicabile.
Che a te sei padre, e senza padre sei,
Giubbilante per massima virtude.
Fiorita, intrecciatrice, ed amichevole,
Molto rimescolante, sapiente,
Duce, perfezionante, della vita
Apportatrice, alimentosa Vergine,
Sofficienza, Giustizia, e delle Grazie
Persuasiva, ch' hai di molti titoli.
Signora eterea, terrestre, e marittima.
Amara a' rei, agli ubbidienti dolce.
Tutta senno, e di tutto largitrice,
Portatrice, Regina universale.

Αὐξιτρόφων πίειρα, πεπαινομένων δὲ λύτειρα·
Πάντων μὲν σὺ πατὴρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθηνός·
Ὠκυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὡραία, ὁρμὴ,
Παντοτεχνὲς, πλάστειρα, πολύκτιτε, πότνια δαῖμον, 20
Ἀϊδία, κινησιφόρε, πολύπειρε, περίφρων.
Ἀενάῳ στροφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεύουσα·
Πάνρυτε, κυκλοτερὴς, ἀλλοτριομορφοδίαιτε.
Εὔθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα,
Σκηπτούχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα, κρατίστη. 25
Ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη αἶσα, πυρίπνους·
Ἀΐδιος ζωὴ ἠδ᾽ ἀθανάτη τε πρόνοια.
Πάντα σοι εἰσὶ τὰ πάντα, σὺ γὰρ τάδε μούνη τεύχεις.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε, σὺν ὄλβοισιν ἐν ὥραις
Εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων. 30

ΠΑΝΟΣ θυμίαμα, ποικίλα.

Πᾶνα καλῶ κρατερὸν, κόσμοιο τὸ σύμπαν,
Οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν,
Καὶ πῦρ ἀθάνατον· τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ Πανός.
Ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, περίδρομε, σύνθρονε ὥραις·

Ai-

Delle cose di crescere nell' auge
Impinguatrice, e poi disciolgitrice
Delle mature, e stagionate cose.
Tu padre, e madre d' ogni cosa, e balia,
Che fai presti venire, e a bene i parti;
Beata, d' assai seme, stagionevole,
Voga, di tutte l' arti la maestra,
Formatrice, di molte possessioni,
Venerabile Nume: sempiterna,
Del moto apportatrice, molti-prova.
Eccellente in sapere: e con
Rivolta il presto flusso rigirante
Tutta scorrente; tonda, in altrui forme
Soggiornante, e seggiente in trono, e degna
D' onor, faccente unica il decretato

So-

Incrementum nutriens, beata, maturorum vero dissolutrix.
Omnium quidem tu pater, mater, nutrix, & alumna.
Statim generans, beata, semine abundans, maturitatis motus.
Omnium artifex, figula, multorum creatrix, veneranda Dea: 20
Aeterna, motus ferens, multa experta, prudens Dea.
Semper fluente turbine celerem impetum agitans.
Omnium servatrix, circularis alienae formae arbiter:
In throno sedens, honorabilis, sola judicatum perficiens,
Supra sceptrigeros graviter sonans optima. 25
Intrepida, omnia domans, fatata Parca, ignem spirans.
Aeterna vita, & immortalis providentia.
Omnia tibi sunt: omnia enim tu illa sola facis.
Sed Dea supplico te cum fortunatis temporibus,
Pacem, sanitatem ducere, incrementum omnium. 30

PANIS suffimenta, varia.

PAna voco fortem, mundi integrum,
Caelum, & mare, & terram omnium reginam,
Et ignem immortalem. illa enim membra sunt Panis. (poribus.
Veni beate, saltator, circuitor, eundem thronum habens cum tē-
Ca-

Sopra color, che portan scettro, massima,
Profondo fremitrice; che non tremi,
E tutto domi, fato, sorte, e fuoco
Spirante; eterna vita, ed immortale
Provvidenza. A te tutte cose sono.
Tutte, che tu fabbrichi queste sola.
Colle ricche stagioni or Dea ti priego
Pace, e salute addurre, e aumenti a tutti.

Di PANE. Timiama, varie cose.

PAn chiamo forte, il tutto in un del Mondo,
E Cielo, e mare, e terra imperatrice,
E immortal fuoco. Esse di Pan son membra. Esse
Vieni beato, saltator, corriero,
E ch' hai colle stagion lo stesso trono. suono

Ca-

Αἰγομελὲς, βακχευτὰ, φιλένθεε, ἀτροδίαιτε· 5
Ἁρμονίαν κόσμοιο κρέκων φιλοπαίγμονι μολπῇ·
Φαντασιῶν ἐπαρωγὲ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων·
Αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἠδέ τε βούταις,
Εὔσκοπε, θηρητὴρ, ἠχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν.
Παντοφυὴς, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον. 10
Κοσμοκράτωρ, αὐξητὰ, φαεσφόρε, κάρπιμε παιάν.
Ἀντροχαρὲς, βαρύμηνις, ἀληθὴς Ζεὺς ὁ κεράστης.
Σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται,
Εἴκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύστορον ὕδωρ,
Ὠκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἑλίσσων· 15
Ἀέριόν τε μέρισμα, τροφῆς ζωοῖσιν ἔναυσμα,
Καὶ κορυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
Βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα σαῖσιν ἐφετμαῖς·
Ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις,
Βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον. 20
Ἀλλὰ μάκαρ βακχευτὰ φιλένθεε βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
Εὐιέροις· ἀγαθὴν δ' ὄπασον βιότοιο τελευτὴν,
Πανικὸν ἐκπέμπων οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης·

ΗΡΑ-

Caprimembre, baccante, entusiastico,
Che conversi cogli astri, l' armonia
Tessendo con giocoso suon del Mondo.
Soccorritore delle visioni,
Degli umani timor Nume tremendo.
Godente de' capraj, e de' bifolchi
Alle fontane, di diritta mira,
Cacciante, vago dell' Eco, e alle Ninfe
Bellatore compagno, tutto nato,
Di tutti genitor, di molti nomi
Spirto; rettor del Mondo, accrescitore,
Lucifero, fruttifero, Peane.
D' antri godente, di gravoso sdegno,
Vero Giove cornuto, che piantato
E' a te della Terra il vasto piano.
Cede l' acqua profondo seminante

Dell'

Caprarum curator, bacchator, amans divina, arbiter astrorum.
Harmoniam mundi pulsans, amante jocos cantu. 6
Visionum adjutor, timorum horrende humanorum.
Capras pascentibus gaudens in fontibus & bubulcis.
Apte videri, venator, sonus, amice vicine nympharum,
Omnia generans, creator omnium, celebris dæmon. 10
Rector mundi, auctor, lucifer fructuose Pæan:
Antro gaudens, memor injuriæ, verus Jupiter cornutus.
Tibi enim immensa terræ planicies confirmata est,
Similiterque indefessi ponti fertilis aqua,
Oceanusque circumcirca in aquis terram circumvolvens, 15
Aereaque pars, nutrimenti vivis fomes,
Et verticem supra mansuetissimi ignis visus.
Ascendunt enim illa divina multum judicata, tuis mandatis,
Mutasque naturas omnium tua providentia,
Pascens hominum genus per immensum mundum. 20
Sed beate bacchator, divina amans descende super libationes
Sacras, bonumque præbe vitæ finem.
Panicum emittens æstrum super fines terræ.

HER-

Dell' istancabil Ponto, e l' Oceano,
Che la Terra d' intorno in acque cinge;
E la porzion dell' aria, agli animali
Fornisce d' alimento, e sopra il capo
Cede l' occhio del fuoco leggerissimo.

* * *

Cose per ordin tuoi, e le nature
Per le tue provvidenze a tutti cangi,
Degli uomini la razza pascolando
Per l' infinito Mondo. Or via beato
Baccante, agli entusiasmi amico,
Vieni alle ben sagrate libagioni,
Concedi buona della vita fine,
Mandando fuor del Mondo il furor Panico.

D'ER-

ΗΡΑΚΛΕΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ἡράκλεις ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε τιτὰν,
Καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς,
Αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ, ἀΐδιέ τε, εὔφρων,
Ἄρρητ', ἀγριόθυμε, πολύλλιτε, παντοδυνάστα·
Παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μεγὰ τόξα, καὶ μάντι· 5
Παμφάγε, παγγενέτωρ, παντυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
Ὃς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φῦλα διώξας·
Εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ἀγλαότιμον·
Αὐτοφυὴς, ἀκάμας, γαίης βλάστημα φέριστον.
Πρωτογόνοις στράψας φολίσι, μεγαλώνυμε παιών. 10
Ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ καὶ νύκτα μέλαιναν·
Δώδεκ' ἀπ' ἀντολιῶν ἄχρι δυσμῶν ἆθλα διέρπων·
Ἀθανάτοις πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος·
Ἐλθὲ μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων·
Ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χερὶ πάλλων· 15
Πτηνοῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἐπίπεμπε.

ΚΡΟ-

D'ERCOLE. *Timiama*, *Incenso*.

Ercole coraggioso, assai potente,
Valoroso, Titan, di forte mano,
Indomito, di forti imprese carco,
Di varia forma, genitor del tempo,
Eterno, e di buon senno, ineffabile,
Di cuor selvaggio, supplicato molto,
Signor del tutto, che del tutto hai cuore
Vincitore, e possanza dietro all' arco,
Ed indovino. Mangiator di tutto,
Di tutto genitor, tutto sovrano,
Soccorso a tutti. Che i mortai cacciando
Le feroci nazioni rifrenasti,

La

HERCULIS suffimentum, thus.

Hercules, robustum animum habens, robuste, fortis, Titan,
Fortis manu, indomite, florens certaminibus validis,
Forma varie, temporis pater, æterneque, venerabilis:
Omnia superantem animum habens, potestatem post jacula, &
Ineffabilis, ferox, optabilis, omnia potens, (vates: 5
Omnia edens, omnia creans, præstantissime omnium auxiliator,
Qui mortalibus sedasti incultas gentes persequens,
Pacem desiderans: pueros nutrientem inclyta honore,
Ipse generans, indefesse, terræ germen optimum:
Primogenitis fulgens squamis, magnanime habitans, 10
Qui robore fers auroram, & noctem nigram,
Duodecim ab ortu usque ad occasum certamina perficiens,
Immortalibus multa tentans, immensus, invictus:
Veni fœlix, morborum oblectamenta omnia ferens
Expelleque mala damna, ramum in manu vibrans: 15
Alisque venenatis spicas graves dimitte.

SA-

La pace desiando, ai figli balia
Lieta, onoranda; per te nato, invitto,
Eccellente germoglio della Terra,
Ne' covi primogeniti volgendo
Figli grandi ..... ch' intorno al capo
Porti l' Aurora, e la ben scura notte,
Da Levante a Ponente seguitando
Dodici imprese, agl' immortali assai
Provato, non provabile, inconcusso.
Vieni beato, delle infermitadi
Tutti portando i lenitivi, e scaccia
I mali guai, scotendo in mano il ramo,
E a volanti veleno saettanti
Le travagliose fate tu rimanda.

Di

ΚΡΟΝΟΥ θυμίαμα, στύρακα.

Αἰ'Ειθαλὴς μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ποικιλόβουλ', ἀμίαντε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε Τιτάν.
Ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτός.
Δεσμοὺς ἀῤῥήτους ὃς ἔχεις κατ' ἀπείρονα κόσμον·
Αἰῶνος Κρόνε παγγενέτωρ, Κρόνε ποικιλόμυθε· 5
Γαίης τε βλάστημα καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Γέννα, φυὴ μείωσι, Ῥέας πόσι, σεμνὲ Προμηθεῦ,
Ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο, γενάρχα,
Ἀγκυλομῆτα, φέριστε· κλύων ἱκετηρίδα φωνὴν,
Πέμποις ὄλβιον βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον. 10

ῬΕΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Πότνα Ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου πρωτογόνοιο,
Ἥτ' ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἅρμα τιταίνεις·
Τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανὲς, χαλκόκροτε κούρη,
Πάντιμ', ἀγλαόμορφε, Κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα·
Οὔρεσιν ἣ χαίρεις, θνητῶν τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς· 5

Παμ-

Di SATURNO. Timiama, Storace.

Lucido de' beati Dii padre,
E degli uomin, di vario consiglio,
Immaculato, alto, possente, forte,
Titane, che consumi tutte cose,
E lo stesso le cresci di bel nuovo,
E hai legami infallibili pel vasto
Mondo, del secol genitor Saturno,
Universal, Saturno notti-vario,
Di Terra germe, e di stellante Cielo;

* * *

Uom di Rea, Prometeo venerando,

Ch' a-

SATURNI suffimentum, styracem.

Ardens, beatorumque Deorum pater, & hominum,
Varie consiliis, impollute, robuste, fortis, Titan:
Qui consumis quidem omnia, & auges rursus ipse,
Vincula ineffabilia qui tenes in immenso mundo:
Ævi Saturne omnium generator, Saturne variū animū habens,
Terræque germen & Cæli stellati:
Progeniei indoles, minoribus Rheę pedibus venerāde Prometheu
Qui habitas in omnibus partibus mundi, propagator,
Versute, excellentissime, audiens supplicatoriam vocem,
Mittas opulentum vitæ finem, semper inculpatum.

RHEÆ suffimentum, aromata.

Veneranda Rhea, filia multiformis primogeniti, (nas,
Quæq; super tauriferū sacras rotas habētē copula coro-
Tympanis sonans, amans insaniam æstri, æripes puella,
Ubique honorata, excellens forma, Saturni corrivalis beata:
Montibus quæ gaudes, mortaliumque ejulatibus horrendis. 5
Omnium

Ch' abiti tutte parti, autor del Mondo,
Menti-curvo, eccellente, tu gli accenti
Supplichevoli udendo, manda il fine
Bel della vita, ed incolpabil sempre.

Di REA. Timiama, Droghe.

Figlia del moltiforme primogenito,
Che sulla taurifera sacrata
Ruota il sangue ne spargi; toccatrice
Di timpano, all' assillo insano amica,
Giovane toccatrice di metallo,
Sopronorata, di gajo sembiante,
Consorte di Saturno avventurata,
Di monti vaga, e d' urli uman tremendi,

Im-

Παμβασίλεια Ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε·
Ψευδομένη σώτειρα, λυτηριάς, ἀρχιγένεθλε·
Μήτηρ μέν τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ πόντος, πνοιαί τε φιλόδρομε, ἀερόμορφε, 10
Ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ σωτήριος εὔφρονι βουλῇ,
Εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσσι,
Λύματα καὶ κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρματα γαίης.

ΔΙΟ'Σ θυμίαμα, στύρακα.

ΖΕΥ πολύτιμε, Ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι ἡμεῖς
Μαρτυρίαν τιθέμεσθα λυτήριον, ἠδὲ πρόσαυξιν.
Ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν ἐφάνη τάδε ῥεῖα,
Γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέων θ' ὑψηχέες ὄχθοι,
Καὶ πόντος, καὶ πάνθ' ὁπόσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε. 5
Ζεῦ Κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὑβριμόθυμε
Παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή,
Σεισίχθων, αὐξητά, καθάρσιε, παντοτινάκτα,
Ἀστραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλμιε Ζεῦ·
Κλῦθί μευ αἰολόμορφε, δίδου δὲ ὑγείαν ἀμεμφῆ, 10
Εἰ-

Imperatrice Rea, agitatrice
Di guerra, di coraggio, alto, gravoso,
Falsa, conservatrice, francatrice,
Di stirpe autrice, madre in ver di Dei,
E d' uomini mortali, che la Terra
E' da te, ed il Ciel largo di sopra,
E il mare, e i venti, amica di carriere,
Aeriforme, vien beata Dea,
Conservatrice con benigna mente,
Pace adducendo con copiosa roba,
Danni, e destin mandando in capo al Mondo.

Di

Omnium regina Rhea, belli motrix, fortis animo,
Mentiens, servatrix, solutoria, in principio genita.
Mater quidem Deorum & mortalium hominum.
Ex te enim & terra, & cœlum latum superius,
Et pontus, ventique cursum amans, formam aeris habens, 10
Veni beata Dea, salutaris læto concilio,
Pacem adducens cum opulentis possessionibus,
Solutiones & Parcas mittens ad fines terræ.

JOVIS suffimentum, styracem.

JUpiter venerande, Jupiter incorrupte, illud vero tibi nos
Testimonium ponimus, expiationem & orationem.
O rex, propter tuum caput, ostendit illa Rhea,
Terra Dea mater montiumque altisonantes colles:
Et pontus, & omnia quæcunque cœlum intra ordinavit, 5
Jupiter Saturnie, sceptriger, demissor, fortis animo:
Omnium generator, principium omnium, omniumque finis,
Terræ motor, auctor, expiator, omnia quatiens:
Coruscator, tonitruans, fulminator, progenitor Jupiter.
Audi me varie forma, daque sanitatem inculpatam, 10
Pa-

Di GIOVE. Timiama, Storace.

GIove onorando, Giove eterno, questo
A te noi testimonio francatore
Offriamo, e prego. O Re, per mezzo
Della tua testa questo agevol parve,
La Terra madre Dea, e le sonanti
Alte ripe de' monti, e mare, e tutto
Ciò, che il Ciel dentro tien ben ordinato.

f. offeriamo

* * *

Scrollator della Terra .....
Purgator .... folgorante,
Tonante, fulminante, piantatore
Giove, odi me, o formi-vario, e dona
X Sa-

Εἰρήνην τε θεὰν, καὶ πλούτου δόξαν ἄμεμπτον.

ΗΡΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΥανέοις κόλποισιν ἐνημμένη, ἀερόμορφε,
Ἥρα παμβασίλεια, Διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα,
Ψυχοτρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς.
Ὄμβρων μὲν μήτηρ, ἀνέμων τροφὲ, παντογένεθλε.
Χωρὶς γὰρ σέθεν οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω·
Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη ἠέρι σεμνῶς.
Πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, πάντεσσί τ' ἀνάσσεις,
Ἠερίοις ῥοίζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ πολυώνυμε παμβασίλεια
Ἔλθοις εὐμενέουσα καλῷ γήθοντι προσώπῳ. 10

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ θυμίαμα, σμύρναν.

ΚΛῦθι Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν·
Ὃς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα,
Ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπε, ἐννοσίγαιε.

Ku-

Sanità ſenza taccia, e la Dea
Pace, e di ricchezza fama,
Che non abbia di colpa alcuna taccia.

Di GIUNONE. Timiama, Droghe.

SEdente in ſeni azzurri, aeriforme,
Giuno Reina, conſorte di Giove
Beata, aure dell' anime nutrici
A mortali benigne apparecchiante,
Delle piogge, e de' venti allevatrice,
General generante; poichè ſenza
Te nulla conoſce in alcun modo
La natura di vita; poich' a tutti
Communichi miſchiata alteramente,

Tut-

Pacemque Deam, & divitiarum gloriam irreprehensibilem.

JUNONIS suffimentum, aromata.

NIgris vestibus induta, aeris formam habens,
Juno omnium regina, Jovis uxor beata,
Animas nutrientes auras mortalibus præbens lenes.
Imbrium quidem partium, ventorum nutrix, omnia generans.
Sine te enim nihil omnino vitæ naturam cognovit. 5
Communicas enim omnibus robusta venuste.
Omnibus enim imperas sola, omnibusque regnas,
Aeris stridoribus agitata per aquam.
Sed beata Dea celebris, omnium regina,
Venias benevola, pulchra, læta facie. 10

NEPTUNI suffimentum, smyrnam.

AUdi Neptune, terræ concussor, nigras comas habens:
Equorũ inventor, ferro tornatũ tenens manibus tridentẽ.
Qui habitas ponti profunda pectora habentis fundamenta,
Ponto imperans, in mari sonans, graviter sonans, terrã quatiens,
Un-

Tutti domini sola, e a tutti imperi,
Scossa a fusone con aerie voghe.
Or Dea beata, in molti nomi ricca,
Universal Regina, vien benigna
Con bella, gaja, e risplendente faccia.

Di NETTUNO. Timiama, Mirra.

ODi Nettuno, che la Terra tieni,
Occhi-azzurro, ed equestre, che in le mani
Tieni il tridente di tornito rame,
Ch' abiti i fondamenti del profondo
Di petto mare, in mar signor possente,
Marisono, gravisono, di Terra

Κυμοθαλὴς, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων,
Εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης,
Κύμασι τερπόμενος θηρσίν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον.
Ἕδρανα γῆς σώζοις καὶ νηῶν εὔδρομον ὁρμὴν, 5
Εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ. 10

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

Ὦ Τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβριμόθυμε,
Ταρτάρεον λειμῶνα βαθύσκιον ἠδὲ λιπαυγῆ,
Ζεῦ χθόνιε σκηπτοῦχε, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως·
Πλούτων ὃς κατέχεις γαίης κληῖδας ἁπάσης,
Πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν, 5
Ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν,
Ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν·
Ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον,
Τηλεπόρον τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον ᾅδην,
Κυάνεόν τ' Ἀχέρονθ', ὃς ἔχει ῥιζώματα γαίης. 10
Ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν, ὦ πολυδαῖμον,
Εὔβουλ' ἁγνοπόλου Δημήτερος ὅς ποτε παῖδα

Νυ-

Crollator, fresco in onde, vago aspetto,
Guidante cocchio a quattro, e con marine
Voghe la salsa acqua scotente, a cui
Toccò per terza parte il fondo mare,
De' flutti, e delle bestie in un godente,
Demon marino, la terrestre sede
Salva, e l' agile corso delle navi,
Pace adducendo, e sanità, e avere,
Che sia bene acquistato, e senza accusa.

* * *

O Abitante la magion sotterra,
Gravemente sdegnoso, ed il Tartareo
Prato d' ombra profonda, e di rai scemo,
Giove terrestre, portator di scettro,

Ri-

Undis florens, gratiosam faciem habens, quadrigatum currum gubernans. 5
Marinis stridoribus quatiens salsam aquam.
Qui tertiæ sortitus es partis profundam aquam maris,
Fluctibus delectatus, ferisque simul pontice dæmon,
Sedes terræ serves, & navium bene currentem impetum:
Pacem, sanitatem ducens, & divitias inculpatas. 10

IN TYPHONEM.

O Subterraneam habitans domum, fortis animo,
Tartareum campum umbrosum, & luminibus carentem:
Jupiter terrene sceptriger. hæc vero sacra recipe prompte
Pluto, qui obtines terræ sedes omnis,
Divitias dantium genus humanum fructibus annorum. 5
Qui tertia parte sortitus es terram omnium reginam,
Sedem immortalium, mortalium firmamentum forte.
Qui thronum firmasti sub tenebroso loco,
Longum meatum habentem, laborem non sentientem,
Spiritus desertorem, incognitum infernum: 10
Nigrumque Acherontem, qui habet radices terræ.
Qui imperas mortalibus mortis gratia, o multisciens Deus,
Con-

Ricevi volentieri i Sacrificj:
Pluto, che della terra tutta quanta
Le chiavi tieni, e la mortale stirpe
Degli annuali frutti n' arricchisci,
Che per la terza parte avesti in sorte
La terra imperatrice, agl' immortali
Sedia, ai mortali firmamento forte,
Che sotto là nel tenebroso Regno
Fermasti il trono
Nel lontano instancabile allenante
Immenso Inferno, ed Acheronte bruno,
Che tieni della terra le barbate.
Che domini i mortali per la morte,
O multiplice Demone, di buono

 Con-

Νυμφδίσας λειμῶνος ἀποσπάδιω διὰ πόντε,
Τετράοροις ἵπποισιν ὑπ᾽ Ἀτθίδος ἤγαγες ἄντρον,
Δήμε Ἐλευσῖνος, ὅθι περ πύλαι εἴσ᾽ ἄϊδαο. 15
Μῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής.
Ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαότιμε,
Σεμνοῖς μυστοπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς·
Ἵλαον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσαις.

ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ Διὸς θυμίαμα, στύρακα.

Ζεῦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον ἐλαύνων,
Στράπτων αἰθερίω στεροπῆς παντερπέα αἴγλω,
Παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων,
Νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ὀπάζων·
Λαίλαπας, ὄμβρες, πρηστῆρας, κρατερὰς τε κεραυνὰς 5
Βάλλων ἐς ῥοθίας φλογερὰς, βελέεσσι καλύπτων
Παμφλέκτας, κρατερὰς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμας·
Πτηνὸν ὅπλον δεινὸν, χρονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,

Ai-

Configlio, ch' una volta difpofafti
Di Cerere la cafta la figliuola
Dal prato divegliendola, e pel mare
Nella carrozza a quattro conducefti
Sotto l' antro dell' Attico paefe
Del popol d' Eleufine, v' fon le porte
D' Inferno. Sol tu fofti atto dell' opre
Arcane, e manifefte il duce, e 'l maftro
Divino, onnipotente, facratiffimo,
Pieno di lieto onor, che ti diletti
De' venerandi fervi delle Mufe,
E delle cirimonie facrofante.
Chiamo, e richiamo te, perchè ne venghi
Ai facrificator propizio, e ilàre.

Di

Consulte, castæ Cereris: qui aliquando puerum,
Sponsans, pratum evulsim per ponti
Quadrigis equis sub Athidis duxisti antrum, 15
Populi Eleusini, ubi quidem portæ inferni:
Solus generatus es occultorum operum apertorumq; dispensator,
Divine, omnia regens, sacratissime, excellens honore:
Venustis poetis gaudens, piisque cultibus,
Propitium invoco te venire, gratiosum sacra discentibus. 20

FULMINANTIS Jovis suffimentum, styracem.

JUpiter pater in alto currentem, igne splendentem Mundum exagitans,
Fulgurans ætherei fulguris præstantissimo splendore,
Omnino beatorum sedem divinis tonitrubus quatiens,
Fontibus nebulosis fulgur ardens incendens:
Nimbos, imbres, cœlestem flammam, fortiaque fulmina 5
Jaciens in undas ardentia, jaculis occultans,
Omnino ardentia, fortia, horrenda, fortem animum habentia,
Alatum scutum, grave, temporis cor habens, rectis comis:
Ve-

Di GIOVE FULMINANTE. Timiama, Storace.

GIove Padre, che 'l Mondo alti-corrente,
E di rai sfavillante in giro movi,
Dell' etereo baleno balenando
Il lampo oltre sovrano, e de' beati
Il seggio co' divin tuoni crollando,
Coll' acque, che ne grondan dalle nubi
Il baleno appicciando fiammeggiante,
Procelle, pioggie, turbini, e saette
Fiere gittando ne' fiammanti gorghi
Di strali ricoprendogli, saette
Tutte accese, gagliarde, orrende, irose,
Alata, portentosa, arme tremenda,
Che fa nel cuor tremore, e rizza i crini,

Αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνόν,
Ῥοίζου ἀπειρεσίου δινήμασι παμφάγον ὁρμῇ, 10
Ἄῤῥηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος
Οὐρανίου βέλος ὀξὺ καταιβάτου αἰθαλόεντος.
Ὃν καὶ γαῖα πέφρικε θάλασσά τε παμφανόωσα,
Καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὔας ἐσέλθῃ·
Μαρμαίρει δὲ πρόσωπ' αὐγαῖς, σμαραγεῖ δὲ κεραυνὸς, 15
Αἰθέρος ἐν γυάλοισι· διαῤῥήξας δὲ χιτῶνα,
Οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
Ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντου,
Ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
Ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα, 20
Ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγίειαν ἄνασσαν·
Καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

ΔΙΟ'Σ ἀστραπαίου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Κικλήσκω μέγαν, ἁγνὸν ἐρισμάραγον, περίφαντον,
Ἀέριον, φλογόεντα, πυρίδρομον, ἀεροφεγγῆ,
Ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ,

Φρι-

Subitano, tonante, invitto telo,
Puro, con rigirevole infinita
Voga, e furore mangiador di tutto,
Duro, infrangibil, dispettoso, immenso,
Del fulmine incendioso, celestiale,
Telo acuto, del fulmin discendente
Fuliginoso, a cui la terra, e 'l mare,
Che per tutto si scuopre, s' accapriccia;
E gli animai s' acquattano, allor quando
Lo strepito vien dentro nell' orecchio.
Co' raggi innanzi ne lampeggia, e scoppia
Il fulmin nelle cavità dell' etere;
E spezzando la tunica, il celeste
Parapetto ne lanci il bianco fulmine.
Or beato la grave ira tua getta

Del

Velox ex tonitru, insuperabile, jaculum intemeratum,
Stridoris immensi vorticibus omnivorax impetu, 10
Impenetrabile, gravem habens animũ, indomitum, cęlestis flãmę
Cœlestis sagitta, acuta demissi ardentis.
Quam & terra horruit, mareque ubique apparens,
Et feræ timent, quando sonus aures ingreditur.
Resplendet vero ante circa splendorem, resonatque tonitru, 15
Ætheris in concavis, frangensque vestem,
Cœleste cooperimentum jacis pure fulmen.
Sed beate animum fortem injice fluctibus ponti,
Et montium verticibus: tuam potestatem scimus omnes,
Sed gratiam libationibus da, mentibus decentia omnia, 20
Vitamque beatam, simulque sanitatem reginam,
Et vitam lætis semper florentem cogitationibus.

JOVIS coruscantis suffimentum, libanomannam.

VOco magnum, purum, valde sonantem, clarum,
Aereum, ardentem, in igne currentem, in aere splendentẽ,
Coruscantem, splendorem, nebularum in cursu stridente voce,
Hor-

Del mar nell' onde, o in testa alle montagne:
La tua possanza omai tutti sappiamo.
Ben gradimento dona al libar nostro,
Ed alle menti tutte cose liete.
Vitto abbondante insieme; e la Regina
Sanitade, e una vita, che fiorisca
In giocondi pensier sempre, e tranquilli.

Di GIOVE Balenante. Timiama, Incensomanna.

INvoco il grande, il puro, alti-sonante,
Cospicuo, aereo, fiammeggiante d' ignea
Carriera, d' aere illuminato, e chiaro,
Folgorante da nubi uno splendore
Con voce, che ne corre con rumore

Rac-

Φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον θεὸν ἁγνόν,
Ἀστραπέα Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον, 5
Εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

ΝΕΦΕΛΩΝ θυμίαμα, σμύρναν.

Ἀέριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανόπλαγκτοι,
Ὀμβροτόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον.
Βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι·
Ἀέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδη ἔχουσαι·
Πνεύμασιν ἀντίασσοι ἐπιδρομάδην παταγεῦσαι, 5
Ὑμᾶς νῦν λίτομαι δροσοείμονες εὔπνοοι αὔραις,
Πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

ΘΑΛΑΣΣΗΣ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα Τηθύν,
Κυανόπεπλον ἄνασσαν, ἐΰτροχα κυμαίνουσαν,
Αὔραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν·
Θραύουσ' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρά,
Εὐδινοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι, 5

Nau-

Raccapricciante, di grave ira, invitto,
Dio puro, Giove balenante, padre
Universal, Re massimo, che rechi
Con benignanza dolce fin di vita.

Delle NUVOLE. Timiama, Mirra.

Aeree nubi de' frutti nutrici,
Che quà, e là pel Ciel gite vagando,
Che partorite pioggie, e che dall' aure
Siete agitate per lo Mondo, nubi
Tonatrici, focose, alto-frementi,
D' acquose vie, e che dell' aria in seno
Suono raccapricciante possedete,
Contrasvelte da' venti, ed istracciate

A

Horrendum, memorem injuriæ, inseparabilem, Deum purum,
Coruscantem Jovem, omnium generatorem, regem maximum, 5
Benevolo ferre dulcem vitæ finem.

NUBIUM suffimentum, smyrnam.

AEreæ nubes, fructus nutrientes, in cælo errantes,
Imbres generantes, ventis agitatæ per mundum:
Strepentes, igneæ, valde rugientes, via aquarum.
Aeris in sinu sonum horrendum habentes,
Ventos contra nitentes, cursum distillantes: 5
Vos nunc supplico roriferæ, bene spirantes, auris
Mittere fructus nutrientes imbres super matrem terram.

MARIS suffimentum, libanomannam.

OCeani voco nympham, glaucos oculos habentem Tethym,
Nigram vestem habentem, reginam rotunde inundantem,
Auris dulciter spirantibus sonantem circa terram,
Frangens littoribus petrisque undas longas,
Gravibus parvis tranquilla existens cursibus: 5
Na-

A casa via via romoreggianti,
Priego or voi, di rugiada rivestite
Dell' aure esposte a soffi, di mandare
Fruttifere acque sulla madre terra.

Del MARE. Timiama, Incensomanna.

DEll' Ocean chiamo la Ninfa d' occhio
Azzurro Teti, e di ceruleo velo,
Ondeggiante Regina, in presti giri
Dalle dolci spiranti aure battuta
A terra, e cavallon frangente ai lidi,
Ed agli scogli; con serene
Menando calma, e morbide carriere,

Dal-

Ναυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφε, ὑγροκέλευθε·
Μήτηρ μὲν Κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Καὶ πάσης πηγῆς νυμφῶν νασμοῖσι βρυούσης·
Κλῦθί μευ ὦ πολύσεμνε, καὶ εὐμενέουσ' ἐπαρήγοις,
Εὐθυδρόμοις οὖρον ναυσὶν πέμπουσα μάκαιρα. 10

ΝΗΡΕ'ΩΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Ω' Κατέχων πόντου ῥίζας κυανωπέα ἕδρην,
Πεντήκοντα κόραισιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῦμα,
Καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρεῦ μεγαλώνυμε δαῖμον·
Πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων·
Ο'ς κλονέεις Δηοῦς ἱερὸν βάθρον, ἡνίκα πνοιὰς 5
Ε'ν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένας ἀποκλείοις·
Α'λλὰ μάκαρ σεισμοὺς μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
Ο'λβον τ' εἰρήνην τε καὶ ὀλβιόχειρον ὑγείην.

ΝΗΡΗΙ'ΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΝΗ'ρεως εἰνάλιαι νύμφαι καλυκώπιδες ἁγναὶ,
Σφραγίαι, βύθιαι, χοροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,

Πεν-

Dalle navi esfultante, allevatrice
Di belve, camminante umide vie.
Madre di Vener, madre d' atre nubi,
E d' ogni fonte, dei correnti rivi
Delle Ninfe sgorganti. Odimi, o molto
Veneranda, e benigna ne soccorri,
Vento in poppa mandando alle diritte
Nel corpo navi, o bene avventurosa.

Di NEREO. Timiama, Mirra.

O Tu, che tieni le barbe del mare,
Le fondamenta azzurre, e rilucenti,
Di cinquanta donzelle all' onda lieto,
E delle danze delle belle figlie

Ne-

Navibus gaudens, feras nutriens, humidas habens vias.
Mater quidem Cypridis, mater nubium obscurarum,
Et omnis fontis, Nympharum laticibus scaturientis:
Audi me o veneranda, & benevola auxilieris,
Celeriter currentibus ventum navibus mittens beata. 10

NEREI suffimentum, smyrnam.

O Tenens ponti radices, nigredine splendentem sedem,
Quinquaginta puellis gaudens in unda:
Pulchras filias habentibus choris, Nereu celebris dæmon.
Profundum quidem ponti, terræ finis, principium omnium.
Qui turbas Cereris sacram sedem, quando ventos 5
In abditis penetralibus agitatos excludis:
Sed beate terræmotus quidē averte, mitte vero sacra discentibus
Beatitudinem supra pacem, & divitem manum habentem
sanitatem.

NEREIDUM suffimentum, aromata.

NErei marini nymphæ facie florentes, castæ, (vias.
Vigentes, profundæ, amatrices jocorum, humidas habētes
Quin-

Nereo Demon di grandi nomi;
Fondo di mar, di terra fin, principio a tutti;
Che di Cerere scuoti il sacro seggio,
Allorchè i venti dentro alle latebre
Cupe agitati schiudi. Or tu beato
Lungi ne tieni terremoti, e dona
A' buon cultor de' Sacrificj tuoi
Ricchezze, e pace, e sanità cortese.

Delle NEREIDI. Timiama, Droghe.

DEl marino Nereo Ninfe, che 'l viso
Qual rosa fresco avete, caste, e pure,
Ninfe del Mondo, liete, scherzatrici,
E che l' umide vie battete ognora,

Cin-

Πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι,
Τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα,
Θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκει σώμαθ' ὁ πόντος· 5
Ἄλλοι θ' οἳ ναίουσι βυθὸν, τριτώνιον οἶδμα,
Ὑδροδόμοι, σκιρτηταὶ ἑλισσόμενοι περὶ κῦμα,
Ποντοπλάνοι δελφῖνες, ἁλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς·
Ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον.
Ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν 10
Εὐΐερου Βάκχοιο καὶ ἁγνῆς Περσεφονείης,
Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ καὶ Ἀπόλλωνι ἄνακτι.

ΠΡΩΤΕΩΣ θυμίαμα, στύρακα.

Πρώτεα κικλήσκω, πόντου κληῖδας ἔχοντα,
Πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν,
Ὕλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμόρφοις,
Πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τε ὄντα,
Ὅσσα τε πρόσθεν ἔην, ὅσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις· 5
Πάντα γὰρ ἐν Πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκεν·
Ἀλλὰ πάτερ μόλε μυστιπόλοις ὁσίαισι προνοίαις,
Πέμπων ὀλβίου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

ΓΗΣ

Cinquanta giovinette, che per l' onde
Impazzite ſu doſſi de' Tritoni
Portate, gite liete ſollazzando
Corpi impreſſi di beſtia in mar paſciuti,
E gli altri, che ſoggiornan nel profondo
Tritonio flutto, ch' han le caſe d' acqua,
Saltatori, aggirantiſi per l' onde,
Vagabondi del mar, delfini, in ſaſſo
Umor guizzanti, di ceruleo raggio.
Voi io invoco a mandar molto bene
A' ſacrificatori, e aſſai ricchezze,
Che i reverendi voi prime moſtraſte
Miſterj della ſanta ordinazione
Del ſacro Bacco, e caſta Proſerpina,
Colla madre Calliope, e Apollo Re.

Di

Quinquaginta puellæ circa undas bacchantes.
Tritonum super ripas gaudentes circa terga:
Feras referentibus formis, quarum pastores corpora Opoentis. 5
Aliæque quæ habitant profundam Tritoniam undam,
In aqua domos habentes, saltatrices, volutæ circa undam,
In ponto errantes, delphines, undosæ, nigredine splendentes,
Vos voco, mittere sacra discentibus multam beatitudinem.
Vos enim primæ sacrificium ostendistis, religiosum 10
Sacri Bacchi, & castæ Persephones,
Calliope cum matre, & Apolline rege.

PROTEI suffimentum, styracem.

P*Roteum voco, ponti sedes tenentem,*
Primogenitum omnis naturæ, principia qui declaravit:
Sylvam mutans sacram Idæis multiformibus.
Ubique honoratus, multi consilii, sciens præsentia,
Quæcumque prius erant, & quæcunque erũt in posterum rursus.
Omnia enim Proteo prima natura reposuit.
Sed pater accede sacra discentes pia providentia:
Mittens beatæ vitæ finem bonum super opera.

TER-

Di PROTEO. Timiama, Storace.

PRoteo io chiamo, ch' ha del mar le chiavi,
Primogenito, che della natura
Tutti svela i principj, la materia
Sacra cangiando in moltiformi spezie,
Tutto onorabil, di molto consiglio,
Che le cose presenti, e le passate
Sa tutte quante, e le future ancora.
Che la prima natura a Proteo tutte
In serbo dielle. Or Padre vieni ai sacri
Ministri con tue sante provvidenze
Mandando sopra i lor lavori, ed opre
D' una felice vita buona fine.

Del-

ΓΗ͂Σ θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν κυάμων καὶ ἀρωμάτων.

ΓΑῖα θεὰ, μῆτερ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
Πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα,
Αὐξιθαλὴς, φερέκαρπε, καλαῖς ὥραισι βρύουσα·
Ἕδρανον ἀθανάτου κόσμου, πολυποίκιλε κούρη,
Ἣ λοχίαις ὠδῖσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ· 5
Ἀϊδία, πολύσεπτε, βαθύστερν', ὀλβιόμοιρε,
Ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανθέσι δαῖμον·
Ὀμβροχαρὴς, περὶ ἣν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων
Εἱλεῖται φύσει ἀενάῳ καὶ ῥεύμασι δεινοῖς.
Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ καρποὺς αὔξοις πολυγηθεῖς, 10
Εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὥραις.

ΜΗΤΡΟ͂Σ θεῶν θυμίαμα, ποικίλα.

ἈΘανάτων θεότιμε θεῶν μῆτερ τροφὲ πάντων,
Τῇδε μόλοις κράντειρα θεὰ, σέο πότνι' ἐπ' εὐχαῖς,

Tau-

Della TERRA. Timiama.
Ogni ſem ſalvo fave, e ſpezierie.

TErra Dea, madre di beati, e d' uomini
Mortali, univerſale nudritrice,
Univerſal datrice, fornitrice,
Diſtruggitrice univerſal, di germi
Creſcitrice, di frutto apportatrice,
Di leggiadre ſtagioni adorna, e carca,
Fondamento del Mondo incorruttibile,
Diverſa, e varia giovin, che con doglie
Di parto frutto multiforme porti,
Eterna, reverenda, alta di petto,
Di ricco patrimonio, Dea, godente d' erbe,
Piene di fior, dolci, odoroſe:

Che

TERRÆ suffimentum, omne semen, præter fabas & aromata.

TErra Dea, mater beatorum, mortaliumque hominum:
Omnia nutriens, omnia dans, fruges producens, omnia perdens,
Augens viriditatem, fructifera, pulchris temporibus florens,
Sedes immortalis Mundi, varia puella:
Quæ obstetricibus doloribus partus concipis fructum varium 5
Sempiterna, multũ veneranda, profundũ pectus habens, opulẽta.
Voluptuose spirantibus gaudens herbis, multos flores habentibus dæmon.
Imbribus gaudens, circa quam Mundus variatus astrorum
Volvitur natura sempiterna, & fluxibus gravibus. 10
Sed beata Dea, fructus augeas valde lætos,
Benevolum animum habens, cum beatis temporibus.

MATRIS Deorum suffimentum, varia.

IMmortalium a Diis honorata Deorum mater, nutrix omnium,
Huc venias imperans Dea tuas veneranda ad orationes,
Tau-

Che gioisce di pioggia, a cui degli Astri
Volgesi il Mondo dipinto d' intorno
Con perenne natura, e gravi influssi.
Or su beata Dea crescer fa i frutti
Gai, e ridenti, con benigno cuore,
Nelle stagioni sue felici, e belle.

Della MADRE degli DEI. Timiama. Varie cose.

DAgli Dei onorata, degli Dei
Immortai madre, e di tutti nutrice,
Quà vieni Dea operatrice, vieni
Alle tue preci veneranda, il cocchio

Ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἅρμα λεόντων,
Σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε, σεμνή.
Ἡ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὕνεκεν αὐτή
Γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς. 5
Ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος θνητῶν τ' ἐλοχεύθη·
Σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ καὶ πᾶσα θάλασσα·
Ἑστία αὐδαχθεῖς· σὲ δὲ ὀλβοδότιν καλέουσι,
Παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ. 10
Ἔρχεο πρὸς τελετὴν ὦ πότνια, τυμπανοτέρπη,
Πανδαμάτωρ, Φρυγίης σώτειρα, Κρόνου συνόμευνε,
Οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε·
Ἔρχεο γηθόσυνος, κεχαρισμένη εὐσεβίῃσιν.

ΕΡΜΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

ΚΛῦθί μου Ἑρμεία Διὸς ἄγγελε, Μαιάδος υἱὲ,
Παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν,
Εὔφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε, ἀργειφόντα,
Πτηνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγου θνητοῖσι προφῆτα·
Γυμνάσιν ὃς χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις, τροφιοῦχε· 5

Ἑρ-

Attaccando leggier de' tauricidi
Lioni; tu ſcettrata del famoſo
Polo, molti-nomata, reverenda,
Tu che del Mondo il mezzo in trono tieni.
Perchè tu hai la terra, nudrimenti
A' mortali ſoavi apparecchiando:
Da te degl' immortali, e de' mortali
Fu portata la ſtirpe, e partorita.
Son da te ognor ſignoreggiati i fiumi,
Ed ogni mar ....,.. ti chiamano datrice
Di ricchezza; perocchè tu largiſci
Doni a' mortali di diverſi beni.
Vieni all' ordinazion, che ti diletti
De' timpani nel ſuono, veneranda,
Domatrice del tutto, della Frigia

Con-

Tauros occidentium jungens celerem currum leonum:
Sceptrifera inclyti poli, celebris, veneranda:
Quæ occupas Mundi medium thronum. quoniam ipsa 5
Terram tenes, mortalibus nutrimenta præbens dulcia:
Ex teque immortaliumque genus, mortaliumque genitum est.
Tibi flumina serviunt semper, & omne mare,
Vesta, audax: te vero divitiarum datricem vocant,
Omnis generis bonorum mortalibus quod munera donas, 10
Veni ad sacrificium, veneranda, tympanis gaudens,
Omnia domans, Phrygiæ servatrix, Saturni uxor,
Cælestis, veneranda, vitæ nutrix, æstrum amans,
Veni læta, grata pietate.

MERCURII suffimentum, thus.

AUdi me Mercuri, Jovis nuncie, Mæadis fili,
Omnia superantem animum habens, certaminum præfecte, dux mortalium:
Læte, varia consilia habens, internuncie, Argicida,
Calceos habēs alatos, viros amās, sermonis mortalibus propheta:
Exercitiis qui gaudes, dolosisque fallaciis sonum nutriens, 5
In-

Conservatrice, di Saturno moglie,
Di Celo figlia, antica nodritrice
Della vita, amatrice di furore:
Vien lieta, ciò donando alle pietadi.

20 *Di MERCURIO. Timiama, Incenso.*

ODimi tu Mercurio, messaggiero
Di Giove, a Maja figlio, ch' hai coraggio
Onnipotente, sopra i ludi, e feste,
Sir de' mortali, savio, e di compensi
Varj, e consigli; nuncio, ed Argicida,
Ch' hai alati i calzar, dell' uomo amico,
Interpetre a' mortali, e gran profeta,
D' esercizj godente, e doli, e inganni,

 Che

Ἑρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε·
Ὃς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμεμφές·
Κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε,
Ἐργασίαις ἐπαρωγὲ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις·
Γλώσσης δεινὸν ὅπλον, τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι· 10
Κλῦθί μευ εὐχομένου, βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων,
Ἐργασίαισι, λόγου χάρισιν, καὶ μνημοσύνῃσιν.

ΥΜΝΟΣ Περσεφόνης.

Περσεφόνη, θύγατερ μεγάλου Διὸς, ἐλθὲ μάκαιρα,
Μουνογένεια θεὰ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι·
Πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ, κεδνὴ, βιοδῶτι·
Ἣ κατέχεις ἀΐδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης,
Πραξιδίκη, ἐρατοπλόκαμε, Διὸς θάλος ἁγνὸν, 5
Εὐμενίδων γενέτειρα, ὑποχθονίων βασίλεια·
Ἣν Ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην.
Μῆτερ ἐριβρεμέτου πολυμόρφου Εὐβουλῆος,
Ὡρῶν συμπαίκτειρα, φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε·
Σεμνὴ παντοκράτειρα κόρη, καρποῖσι βρύουσα, 10

Εὐ-

* * *

Che tieni nelle mani della pace
L' arme incolpata, e l' innocente arnese.
Coricio beato, alti-giovante,
E di vario discorso, e varj accenti,
All' opre ajuto, amico de' mortali
Nelle necessitadi; della lingua
Arme tremenda, agli uomini adorabile.
Odi la mia preghiera, buona fine
Di vita dando alle lavorazioni,
Alle grazie del dire, e alle memorie.

PERSEFONE, cioè, di PROSERPINA.

Proserpina figliuola del gran Giove,
Vieni beata, unigenita Dea,

E

Interpres omnium, lucrose, curarum dissolutor:
Qui manibus tenes pacis scutum inculpatum,
Explorator beate, valde utilis, varie animo:
Operationum auxiliator, amice mortalibus in necessitatibus.
Linguæ grave scutum, venerandum hominibus: 10
Audi me orantem, vitæ finem bonum præbens,
Operationibus, sermonis gratia, & memoria.

HYMNUS Persephones.

Persephone filia magni Jovis, veni beata,
Unigenita Dea, gratiosaque sacra recipere,
Plutonis honoranda uxor, inclyta vitæ datrix:
Quæ tenes Inferni portas sub profunditatibus terræ.
Praxidice, amabilis, comis, Jovis germen purum, 5
Furiarum genitrix, subterraneorum regina.
Quam Jupiter ineffabilibus parentibus genuit puellam,
Mater valde tonantis, multiformis, bonum consilium habentis,
Temporum contextrix, lucifera, excellens forma,
Veneranda, omnia vincens, puella fructibus florens, 10
Be-

E gli accetti ricevi Sacrifizj.
Molto onoranda di Pluton consorte,
Magnifica di vita donatrice:
Che le porte di Dite hai in tua balia
Sotto i nascosi cupi della terra,
Di giustizia esattrice, in trecce amena,
Casto di Giove germe, delle furie
Madre, di quei di sotto la Reina:
Che con semi ineffabili figliuola
Giove creò, madre del gran fremente,
Del moltiforme, del buon consigliero,
Delle stagioni intrecciatrice, lume
Arrecante, di forma illustre, e gaja,
Augusta, onnipotente,
Donzella, che di frutta scaturisci,

 Bel-

Εὐφεγγής, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή,
Εἰαρινή, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοιῇσιν,
Ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις,
Ἁρπαγιμαῖα λέχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα·
Ζωὴ καὶ θάνατος μόνη θνητοῖς πολυμόχθοις, 15
Περσεφόνεια· φέρεις γὰρ ἀεὶ καὶ πάντα φονεύεις.
Κλῦθι μάκαιρα θεά, καρποὺς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης.
Εἰρήνη θάλλουσα καὶ ἠπιόχειρ' ὑγιείᾳ,
Καὶ βίῳ ὀλβίῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγουσα
Πρὸς σὸν χῶρον ἄνασσα καὶ ὀβριμόν τε Πλούτωνα. 20

ΔΙΟΝΥΣΟΥ θυμίαμα, στύρακα.

Κικλήσκω Διόνυσον, ἐρίβρομον, εὐαστῆρα,
Πρωτογόνον, διφυῆ, τρίγονον, Βακχεῖον ἄνακτα,
Ἄγριον, ἄρρητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον,
Κισσόβρυον, ταυρωπόν, ἀρήϊον, εὔιον, ἁγνόν,
Ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυφόρον, ἐρνεσίπεπλον. 5
Εὔβουλ', ὦ πολύβουλε, Διὸς καὶ Περσεφονείης
Ἀρρήτοις λέκτροισι τεκνωθείς, ἄμβροτε δαῖμον·

Κλῦ-

Bella luce, cornuta, da' mortali
Sola bramabil, Dea di Primavera,
De' venticelli godente de' prati,
Che scuopri il sacro corpo, da germogli
Trasparente, fruttifera, di ratto
Dea, e di parto, d' Autunno sposata:
Unica vita, e morte ai mortali egri,
Persefone. Perocchè sempre rechi,
Sempre produci, e tutte cose uccidi.
Odi beata Dea, su dalla terra
I frutti manda, verdeggiante pace,
E sanità di lenitiva mano
Con ricca vita, e prospera, e felice,
Che una fresca vecchiezza giù conduca
A' tuoi luoghi, o Reina, e al forte Dite.

DIO-

Bene lucens, cornuta, sola mortalibus desiderabilis:
Verna, palustribus gaudens auris, (*tibus,*
Sacrum manifestans corpus, germinibus fructus colorem haben-
Intuitui nostro occultata, puerpera, autumnalis desponsata:
Vita & mors sola, mortalibus multi laboris, 15
Persephone. fers enim semper, & omnia occidis.
Audi beata Dea, fructus vero reduc a terra,
Pace virente, & lenem manum habente sanitate,
Et vita opulenta, pinguem senectutem afferente,
Ad tuum campum regina, & potentem Plutonem.

DIONYSII suffimentum, styracem.

VOco Dionysium valde rugientem, Euasterem,
Primogenitum, bis genitum, tertiæ ætatis, Bacchū regem,
Ferocem, ineffabilem, occultum, bicornem, biformem,
Hedera florentem, faciem tauri habentem, Martialem,
Euium venerandum,
Humeralem, trimum, uvas ferentem, ex ramis vestem habentem,
Boni consilii, multi consilii, Jovis & Persephones
Ineffabilibus lectis genite, immortalis dæmon:
Au-

DIONISIO, ovvero BACCO. Timiama, Storace.

DIonisio chiamo, che ben lungi freme,
E l' Eroe rintuona, primogenito,
Trigenito, di doppia indole, e sesso,
Baccante Rege, selvaggio, ineffabile,
Bicornuto, biforme, arcano, e mistico,
D' edera cinto, di torina vista,
Marziale, Evio, casto, d' ampie spalle,
Di tre anni fanciullo, racemifero,
Di ramora ammantato. Oh buon consiglio,
Di molto buon consiglio, ineffabili
Letti di Giove, e Proserpina fatto,
Immortal Nume. Odi beato queste

Κλῦθι μάκαρ φωνῆς, ἡδὺς δ' ἐπίνευσον ἐνηὴς,
Εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σοῖς ἀζώνοισι πθλώαις.

ΥΜΝΟΣ Κυρήτων.

ΣΚιρτηταὶ Κυρῆτες, ἐνόπλια βήματα θέντες,
Ποσσίκροτοι, ῥομβηταὶ, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες,
Κρυσολύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἴχνεσι κούφοις,
Ὁπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι,
Μητρὸς ὀρειομανοῦς συνοπάονες, ὀργιοφάνται, 5
Ἔλθοιτ' εὐμενέοντες ἐπ' εὐφήμοισι λόγοισι,
Βουκόλῳ εὐάντητοι ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ·

ΥΜΝΟΣ Ἀθηνᾶς.

ΠΑλλὰς μουνογενὴς, μεγάλου Διὸς ἔγγονε σεμνὴ,
Δῖα μάκαιρα θεὰ, πολεμοκλόνε, ὀβριμόθυμε,
Ἄρρητ', αὖ ῥητὴ, μεγαλώνυμε, ἀντροδίαιτε·
Ἣ διάγεις ὄχθους ὑψαύχενας ἀκρωρείους,
Ἣ δ' ὄρεα σκιόεντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις. 5
Ὁπλοχαρὴς, οἰστρῶσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι·

Γυ-

Voci, e dolce, e benigno con la testa
Fa cenno esaudendole con mente
Cortese, colle snelle tue nutrici.

De' CURETI.

SAltatori Cureti, che segnate
Passi in arme, e co' piè fate fracasso,
A' rombi figurati, montanini,
Cantator d' Eroe, lira toccanti,
E che in tempo di suono con vestigia
Lieve saltate suso, arme portanti,
Custodi, affettatori, in fama chiari,
Della madre, che infuria alla montagna,
Seguaci, di misterj sponitori,

Ve-

Audi beate vocem, gratusque annue mitis,
Benevolum animum habens cum formosis nutricibus.

HYMNUS Saliorum.

SAltatores Salii, armata altaria ponentes,
Pedibus plaudentes, vertiginatores, monticolæ, Euasteres,
Lyram pulsantes, rhythmos canẽtes, insultãtes vestigiis levibus,
Armigeri, custodes, principes, famosi,
Matris in montibus salientis comites, Orgiorum declaratores, 5
Veniatis benevoli, sub famosis sermonibus,
Bubulco obvii semper læto animo.

HYMNUS Minervæ.

PAllas unigenita, magni Jovis filia veneranda,
Diva beata Dea, bella movens, fortis animo:
Non dicenda, rursus dicenda, celebris, antra penetrans:
Quæ trajicis colles altos eminentes,
Et montes umbrosos, saltibusque tuam mentem delectas, 5
Armis gaudens, stimulans animos hominum insania:
Exer-

Venitene benigni ai buoni accenti
Con buon incontro, ed al bifolco, sempre
Accogliendol con animo giojoso.

Di MINERVA.

UNigenita Pallade, del grande
Giove prole, adorabile, divina,
Beata Dea, di guerra agitatrice,
Di grave cuore, infallibile, effabile,
Di grandi nomi, in antri soggiornante,
Che vivi per li ripidi, e ben alti
Gioghi, e sopra gli ombrosi eccelsi poggi,
E tua mente ricrei nelle colline,
Che d' arme godi, e all' arme de' mortali

Met-

Γυμνάζουσα κάρη, φρικώδη θυμὸν ἔχουσα.
Γοργοφόνε, φυγόλεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολύολβε.
Ὁρμάστειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις.
Ἄρσην μὲν καὶ θῆλυς ἔφυς, πολεμάτοκε μῆτι. 10
Αἰολόμορφε δράκαινα, φιλένθεε, ἀγλαότιμε·
Φλεγραίων ὀλέτειρα, γιγάντων ἱππελάτειρα.
Τριτογένεια, λύτειρα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
Ἤματα καὶ νύκτας αἰεὶ νεάταισιν ἐν ὥραις,
Κλῦθί μου εὐχομένης, δὸς δ' εἰρήνην πολύολβον. 15
Καὶ κόρον ἠδ' ὑγίειαν ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις,
Γλαυκῶφ', εὑρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασίλεια.

ΝΙΚΗΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΕΥδύνατον καλέω Νίκην, θνητοῖσι ποθεινήν,
Ἥ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμήν,
Καὶ στάσιν ἀλγινόεσσαν, ἐπ' ἀντιπάλοισι μάχαισιν,
Ἐν πολέμοις κρίνουσα, τροπαιούχοισιν ἐπ' ἔργοις,
Οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον εὖχος. 5
Πάντων γὰρ κρατέεις. πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλὸν,

Ni-

Metti l' assillo colle furie insane,
La testa esercitante, avente il cuore
Orrido, Gorgicida, fuggi-letti,
Madre di figli avventurosa molto,
Impetuosa movitrice ai rei, amica
Di furore, ai buoni senno.
Maschio, e femmina nata, della guerra
Partoritrice, mente, variforme,
Dragonessa, di divin furor vaga:
Chiara, onorata, de' Flegrei giganti
Spergitrice, di cocchi guidatrice.
Tritonia, di guai liberatrice,
Nume riportatore di vittoria.
E giorno, e notte sempre all' ultim' ore
Odi me supplicante, e dona pace
Molto felice, e ricca, ed abbondanza,

E

Exercens crapulas, horrendum animum habens,
Horrende occidens, optimos fugiens, artium mater dives:
Impetum faciens, œstrum amans, malis: bonis vero prudentia,
Masculus quidem, & fœmina genita es bellorum susceptrix, prudentia, 10
Varia forma, dracæna, amans divina, celebris:
Phlegræorum perditrix, Gigantumque equis persequutrix,
Tritogenia, dissolvens mala, victoriam ferens dæmon,
Dies & noctes semper postremis in temporibus,
Audi me orantem, daque pacem opulentam, 15
Et satietatem, sanitatem, fœlicibus in temporibus.
Glaucos habens oculos, artium inventrix, optabilis regina.

VICTORIÆ suffimentum, mannam.

POtentem voco victoriam, mortalibus desiderandam,
Quæ sola solvit mortalium certaminis impetum,
Et seditionem gravem, in contrariis pugnis,
In bellis judicans trophæealibus de operibus,
In quibus irrumpens feras dulcissimam victoriam. 5
Omnes enim vincis. omnis vero contentionis gloria bona:
Vi-

E sanità con liete alme stagioni,
Occhi-azzurra, inventrice de' misterj,
O molto supplicabile Reina.

Della VITTORIA. Timiama, Manna.

INvoco la possente alma Vittoria,
Bramata da' mortali, la qual sola
De' mortali discioglie il guerrier moto,
E le contrarie dolorose parti
Tra lor pugnanti, in fatti,
Che portano trofeo giudichi, e parti,
A cui andando rechi la dolcissima
Brama; poichè di tutti sei Signora:
E d' ogni lite giace nella chiara
Vit-

Νίκη ἐπ' ἀδόξῳ κεῖται, θαλίαισι βρυάζον.
Ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις πεποθημένῳ ὄμματι φαιδρῷ,
Αἰεὶ ἐπ' ἀδόξοις κλέος ἔργοις ἐσθλὸν ἄγουσα.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Ἐλθὲ μάκαρ Παιὰν τιτυοκτόνε Φοῖβε Λυκωρεῦ,
Μεμφῖτ' ἀγλαότιμε, ἰήϊε, ὀλβιοδῶτα.
Χρυσολύρη, σπέρμειε, ἀρότριε, πύθιε, τιτάν,
Γρύνιε, καὶ Σμινθεῦ, πυθοκτόνε δελφικὲ μάντι,
Ἄγριε, φωσφόρε, δαῖμον, ἐράσμιε, κύδιμε κοῦρε· 5
Μουσαγέτα, χοροποιὲ, ἑκηβόλε, τοξοβέλεμνε,
Βάκχιε καὶ διδυμεῦ, ἑκάεργε, Λοξία, ἁγνέ.
Δήλ' ἄναξ, πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα,
Χρυσοκόμα, καθαρὰς φήμας χρησμούς τ' ἀναφαίνων.
Κλῦθί μου εὐχομένου λαῶν ὕπερ εὔφρονι θυμῷ. 10
Τόνδε σὺ γὰρ λεύσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα,
Γαῖάν τ' ὀλβιόμοιρον, ὕπερθέ τε καὶ δι' ἀμολγοῦ,
Νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν, ὑπ' ἀστεροόμματον ὄρφνην.
Ῥίζας νέρθε δέδωκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
Παντός· σοὶ δ' ἀρχή τε τελευτή τ' ἐστὶ μέλουσα, 15

Παν-

Vittoria il prode nome, a gaje menſe.
Or vien beata con lieto occhio amato,
Buono ognor dando nome all' alte impreſe.

Di APOLLO. Timiama, Manna.

Vien beato Pean Tiziicida,
O Febo, Licoréo, e Menfitano,
Chiaro, onorato, Eejo, donatore
Di felice ricchezza, liradoro,
Soprantendente al ſeme, ed all' arato,
Pitio, Titane, Grineo, Sminteo,
Pitonicida, Delfico Indovino,
Lucifero, ſilveſtre, amabil Nume,
Illuſtre Giovin, condottier di Muſe,

Fa-

Victoria in gloriosa jacet, coronis florens.
Sed beata venias desiderato visu læto,
Semper in gloriosis gloriam operibus bonam ducens.

APOLLINIS suffimentum, mannam.

Veni beate Pæan, avium occisor, Phœbe Lycoreu,
Accusator, honorande, lugubris divitiarum dator:
Auream habens lyram, seminator, arator, Pythie, Titan,
Antique, & Smyntheu, Pythonis occisor, Delphice vates:
Agrestis, lucifer, dæmon amabilis, gloriose puer: 5
Musarum ductor, chorum faciens, longe jaculans, jaculans sagitta:
Bacche, & gemine, longe operans, Loxia, munde:
Delie rex, omnia videntem habens hominibus lucentem oculum:
Auream habens comam, puras famas, oraculaque significans:
Audi me orantem pro populis læto animo. 10
Illum enim tu vides immensum æthera omnem,
Terramque opulentam: superiusque & per noctis medium,
Noctis in quiete, sub astrorum faciem habente caligine:
Radices infra dedisti, habesque fines Mundi,
Omnis tibi vero principiumque & finis futurus est, 15
Omnia

Facicoro, da lungi saettante,
Arcostral, Bacco, e Didimeo, da lungi
Oprante, obliquo, casto, Delio Rege,
Che tieni onni-vedente occhio di luce,
Immortal, chioma-doro, che disveli
Ben auguranti motti, puri, e oracoli.
Odi me supplicante per le genti
Con buon cuor; poichè questo etere tutto
Immenso scorgi con la ricca terra,
E per di sopra, e per entro la cupa
Notte, questa nel bujo occhio stellato.
Sei sotto radicato, ed i confini
Tieni del Mondo tutto. A te il principio,
A te la fine è a cura, o germoglioso
Uni-

Παντοθαλής· σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ
Ἁρμόζεις, ὁτὲ μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
Ἄλλοτε δ᾽ αὖθ᾽ ὑπάτην, ποτὲ Δώριον εἰς διάκοσμον.
Πάντα πόλον κρίνας, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα,
Ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν· 20
Μίξας χειμῶνος θέρεός τ᾽ ἴσον ἀμφοτέροισιν,
Εἰς ὑπάτας χειμῶνα. θέρος νεάταις διακρίνας,
Δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὥριον ἄνθος.
Ἔνθεν ἐπωνυμίαις σε βροτοὶ κλήζουσιν ἄνακτα
Πᾶνα, θεὸν δικέρωτ᾽, ἀνέμων συρίγμαθ᾽ ἱέντα· 25
Οὕνεκα παντὸς ἔχεις κόσμου σφραγῖδα τυπωτήν.
Κλῦθι μάκαρ, σώζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῇ.

ΛΗΤΟΥΣ θυμίαμα, σμύρναν.

ΛΗτῶ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σεμνή,
Κοιαντὶς μεγάθυμε, πολυλλίστη βασίλεια,
Εὔτεκνον Ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα·
Γειναμένη φοῖβόν τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ Κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ· 5

Κλῦ-

Universal, tutto quanto il polo
Componi con sonora armoniosa
Cetra, or andando toccando la prima,
Ed or l' ultima corda, ed ora il Dorio
Tuono adoprando per ornare il Mondo.
Tutto il polo partendo parti ancora
Le ben nodrite vitali famiglie
Con armonia, agli uomini temprando,
L' ogni mondana parte, mescolando
E di Verno, e di State, e in Dorio tuono
D' amena Primavera il fior maturo.
Quindi ne' soprannomi te i mortali
Chiamano Rege, Dio, Pan, Bicorne,
Che i venti suona proprio qual Siringa;
Perch' hai di tutto 'l Mondo lo suggello.

Odi

Omnia virescere faciens : tu vero omnem polum cithara multum resonante
Adaptas, quandoquidē chordæ acuti soni super fines ascendens.
Sed quando rursus chordam, aliquando Dorium in apparatum,
Omnem polum judicans indicas vitam nutrientes gentes,
Armeniæ miscens omnibus ornatum viris fatum, 20
Miscens hyemi æstatique æquale ambobus:
Ex chorda inferiori hyemē, æstatem chordis acuti soni discernēs:
Dorium in veris desiderabilis maturum florem.
Unde cognomento te homines vocant regem,
Pana Deum bicornem, ventorum sibila mittentem, 25
Quoniam mundi habes signaculum impressorem.
Audi beate, servans sacra discentes supplicatoria voce.

LATONÆ suffimentum, smyrnam.

LAtona nigram habens vestem, Dea geminos enixa veneranda,
Dedicatrix magnanima, optanda regina,
Fœcundum a Jove naturalem dolorem in partu sortita,
Enixa Phœbumque & Dianam, sagittis gaudentem.
Hanc quidem in Ortygia, illum vero Cranae in Delo: 5

Au-

Odi beato, e salva quei, che accenti
T' offron di preci, astanti ai Sacrificj.

Di LATONA. Timiama, Mirra.

LAtona in bruna vesta, di gemelli
Partoritrice, Diva, veneranda,
Ceantide, magnanima, Regina
Supplicabile molto, cui di Giove
Toccar feconde, avventurose doglie,
Febo, e Diana generando, lieta
Delle frecce, in Ortigia questa, e quello
Nell' aspra Delo.

Odi

Κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλαον ἦτορ ἔχουσα
Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

ἈΡΤΕΜΙ'ΔΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μου ὦ βασίλεια, Διὸς πολυώνυμε κούρη,
Τιτανὶς, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξότι σεμνὴ,
Πασιφαὴς, δᾳδοῦχε, θεὰ Δίκτυννα, λοχεία.
Ὠδίνων ἐπαρωγὲ καὶ ὠδίνων ἀμύητε·
Λυσίζωνε, φιλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε.
Εὔδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε, 5
Κλεισία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε,
Ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον,
Ἀμβροτέρα, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε·
Ἣ κατέχεις ὀρέων δρυμοὺς, ἐλαφηβόλε σεμνή.
Πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα· 10
Δρυμονία, σκυλακῖτι, κυδωνιὰς, αἰολόμορφε.
Ἐλθὲ θεὰ σώτειρα, φίλη μύστῃσιν ἅπασιν,
Εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρποὺς ἀπὸ γαίης,

Ei-

Odi tu Dea Padrona, e con propizio
Cuore ne vieni al facro rito arcano
Di tutti Dei, recando dolce fine.

Di DIANA. Timiama, Manna.

ODi me, o Regina, a molti nomi
Di Giove figlia, Titania,
Bromia, di gran nome, arciera
Venerabile, a tutti rilucente,
Torciera, Dea Dittinna, levatrice;
Soccorfo delle doglie, e delle doglie
Profana, fcioglitrice di cinture,
Amica di furore, cacciatrice
Co' cani, e de' penfieri fcioglitrice:
Snella nel corfo, di frecce godente,
Della campagna amica, viaggiante

Not-

Audi Dea domina, & propitium animum habens,
Descende super divinum sacrificium, finem voluptuosum ferens.

DIANÆ suffimentum, mannam.

Audi me, o regina, Jovis celebris puella,
Titanis, strepens, celebris jaculatrix, veneranda,
Omnibus apparens, facifera, Dea Dictynna, parturietiū fautrix,
Dolorum in partu auxiliatrix, & dolorum in partu non initiata:
Zonam solvens, œstrum amans, venatrix, curas dissolvens: 5
Bene currens, sagittis gaudens, agros amans, noctu iens:
Janitrix, obvia, dissolvens, masculi formam habens.
Recta statim pariens, hominum puerorum nutrix, dæmon:
Immortalis, terrestris, feras occidens, fortunata.
Quæ occupas montium nemora, cervos jaculans, honesta: 10
Veneranda, omnium regina, pulchra viriditas semper existens.
Sylvestris, canibus gaudens, gloriosa, varia forma:
Veni Dea servatrix, amica sacra discentibus omnibus
Obvia, ducens pulchros fructus a terra,

Pa-

Notturna, ad invocar buona, e di buono
Incontro, scioglitora, di maschile
Sembiante, ritta, che fai presti i parti
Venire, o de' mortali
Allevatrice, e crescitrice Dea,
Immortale, terrestre, belvicida,
Prospera; che de' monti le foreste
Hai in sorte; di cervi colpitrice,
Augusta, veneranda, imperatrice.
Bel germoglio leggiadro, sempiterna;
Silvestra, da cagnuoli accompagnata
Guatanti, Cidoniade, variforme.
Vieni Dea salvatora, a tutti quanti
Partecipanti de' misterj amica,
Con buono incontro dalla terra buoni
Frutti adducendo, coll' amabil pace,

Z Col-

Εἰρήνην τ' ἐρατὴν, καλλιπλόκαμόν θ' ὑγίειαν· 15
Πέμποις δ' εἰς ὀρέων κεφαλὰς νόσους τε καὶ ἄλγη.

ΤΙΤΑΝΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Τιτῆνες, γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
Οἴκοις ταρταρέοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες,
Ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων,
Εἰναλίων πτηνῶν τε, καὶ οἳ χθόνα ναιετάουσιν· 5
Ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
Ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν,
Εἴπις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.

ΚΟΥΡΗΤΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Χαλκόκροτοι Κουρῆτες Ἀρήϊα τεύχε' ἔχοντες,
Οὐράνιοι χθόνιοί τε καὶ εἰνάλιοι, πολύολβοι,
Ζωογόνοι πνοιαὶ, κόσμου σωτῆρες ἀγαυοὶ,
Οἵτε σαμοθρᾴκην ἱερὴν χθόνα ναιετάοντες,
Κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων· 5

Ὑμεῖς

Colla ſalute dalle belle trecce,
Le infermitadi tutte, ed i dolori
Manda in malor ſul capo alle montagne.

De' TITANI. Timiama, Incenſo.

Titani della Terra, e sì del Cielo
Illuſtri figli, degli noſtri padri
Progenitori, giù ſotto la terra
In caſe Tartareſche nel profondo
Del terreno abitanti, e de' mortali
Tutti, che in molti ſtan travagli immerſi.
Principj, e fonti dei marin volatili,
E di quelli, che albergan ſulla terra;
Ch' è da voi ogni razza per lo Mondo.

Voi

Pacemque amabilem, pulchramque comam habentem sanitatem;
Mittasque in montium capita, morbosque & dolores.

TITANUM suffimentum, thus.

Titanes, Terræque & Cœli præclari filii,
Nostrorum prædecessores majorum, sub terra
Domibus Tartariis conclave terræ inhabitantes,
Principia & fontes omnium mortalium laboriosorum,
Marinorum, alatorumque, & qui terram habitant. 5
Ex vobis enim omne est genus per mundum:
Vos voco, iram gravem avertere,
Si quis ex terrestribus majorum ad domos appropinquaverit.

SALIORUM suffimentum, thus.

Ferrum pulsantes Salii, Martialia arma habentes,
Cœlestes, terrestresque, & marini valde divites,
Generatores spiritus, Mundi servatores splendidi:
Quique Samothracem sacram terram habitantes,
Pericula mortalium depellitis pontivagorum: 5

Vos

Voi chiamo a rimandare il forte sdegno,
S' alcuno de' terrestri alle magioni
Si è accostato de' progenitori.

De' CURETI. S' abbrucia l' Incenso.

Cureti col trabatter de' metalli
Rumor facenti, aventi arme di Marte,
Celestiali, terrestri, e marin ricchi,
Spirazioni prolifiche di vita,
Salvatori del Mondo gloriosi,
Ch' abitando il terren di Samotracia
Sacro, i perigli da' mortali lungi
Tenete, che pel mare errando vanno.

Ὑμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε
Ἀθάνατοι Κουρῆτες Ἀρήϊα τεύχε' ἔχοντες·
Νωμᾶτ' Ὠκεανὸν, νωμᾶθ' ἅλα, δένδρεά θ' αὔτως.
Ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς,
Μαρμαίροντες ὅπλοις. πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες 10
Ὁρμώντων, θόρυβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἥκει,
Εἱλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλην ἀφικάνει
Ἐρχομένων πότε δή ῥα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλεν.
Δαίμονες ἀθάνατοι, τροφέες καὶ αὐτολετῆρες,
Ἡνίκ' ἂν ὁρμαίνωνται χολούμενοι ἀνθρώποισιν, 15
Ὀλλῶντες βίον καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Πιμπλάντες· στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
Δένδρη δ' ὑψικάρην' ἐκ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει·
Ἠχὼ δ' οὐρανία κελαδεῖ ῥοιζήμασι φύλλων.
Κουρῆτες, Κορύβαντες, ἀνάκτορες εὐδύνατοί τε, 20
Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ Ζηνὸς κόροι αὐτοί·
Πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς·
Οἵτε καὶ οὐράνιοι δίδυμοι κλήζεσθ' ἐν ὀλύμπῳ·
Εὔπνοοι, εὔδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσηνεῖς,
Ὡροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπίπνοιοί τε ἄνακτες. 25

KO-

Voi la facrata ordinazion primieri
Agli uomini portafte, o immortali
Cureti, che tenete arme di Marte.
Partite l' Ocean, partite il mare,
E fimilmente gli arbori. Paffando
Per terra co' piè lievi rifonate,
Luciccando con l' armi; ed ogni belva
Sbigottifce tremando al moto voftro,
E 'l tumulto, e 'l clamore al Cielo arriva.
De' piè per le girate a nube giugne
La polve; mentre voi ne camminate,
Germoglian fiori allora d' ogni forte.
Dii nutricii, immortali, e ftruggitori,
Quando vengan con gli uomini fdegnati,
Mandando in perdizione e vita, e roba.

Ge-

Vos & sacrificium primi hominibus posuistis
Immortales Salii bellica arma habentes,
Movetis Oceanum, movetis mare, arboresque hoc modo:
Venientes ad terram resonatis pedibus agilibus,
Resplendentes armis: trepidant vero feræ omnes 10
Irrumpentibus, tumultus vero clamorque in Cœlum venit.
Flexim pedum pulvis ad nebulam pervenit,
Venientium tunc quidem flores omnes pullulant.
Dæmones immortales, nutritores, & ipsi perditores,
Quando irruunt irati hominibus, 15
Perdentes vitam, & possessiones, & ipsos
Implentes: ingemiscit vero magnus pontus, profundos habens gurgites,
Arboresque altum caput habentes ex radicibus in terrā cadunt:
Echoque Cœlestis resonat sonis lignorum.
Salii, Corybantes, gubernatores, potentesque 20
In Samothrace reges, cum Jove pueri ipsi.
Auræ perennes, animas nutrientes, aerei,
Quique & Cœlestes gemini appellamini in Olympo:
Bene spirantes, tranquilli, servatores, & mites,
Tempora nutrientes, fructiferi, inspirantesque reges. 25

CO-

Geme il gran mare tempestando, e gli arbori
D' alta testa al suol cadon dalle barbe.
Dal fracasso il Celeste Eco rimbomba,
Cureti, Coribanti, Re possenti,
In Samotracia Regi, e in un di Giove
Figli i medesmi: spirazioni eterne,
Dell' anime nutricii, con sembianti
A grotta, che Celesti, e che gemelli
Sete appellati nell' Olimpo, bene
Spiranti, ben sereni, salvadori,
E benigni, nutricii di stagioni,
Di frutti apportator, Regi aspiranti.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΚΙκλήσκω χθονὸς ἀενάυ βασιλῆα μέγιστον,
Κύρβαντ᾽ ὀλβιόμοιρον, Ἀρῆιον, ἀπροσόρατον,
Νυκτερινὸν κύρητα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν,
Φαντασιῶν ἐπαρωγὸν, ἐρημοπλάναν κορύβαντα.
Αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον, 5
Φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν·
Δηῦς ὃς γνώμαισιν ἐνήλλαξας δέμας ἁγνὸν,
Θηροτύπυ θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος,
Κλῦθι μάκαρ φωνῶν, χαλεπὴν δ᾽ ἀποπέμπεο μῆνιν,
Παύων φαντασίας ψυχῆς ἐκ πήκτυ ἀνάγκης. 10

ΔΗΜΗΤΡΟΣ Ἐλευσινίας θυμίαμα, στύρακα.

ΔΗῶ παμμήτειρα, θεοῖς πολυώνυμε δαῖμον,
Σεμνὴ Δήμητερ, κυροτρόφε, ὀλβιοδῶτι,
Πλυτοδότειρα θεὰ, σαχυοτρόφε, παντοδότειρα,
Εἰρήνῃ χαίρυσα καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις,
Σπερμεία, σωρῖτι, ἀλωαία, χλοόκαρπε, 5

Ἠ

Del CORIBANTE. S' abbrucia l' Incenso.

DEl terreno perenne invoco il Rege
Grandissimo, Corbante fortunato,
E notturno Cureta, Marziale,
Cessator di terribili paure,
Soccorritore delle visioni,
Solingo camminante, Coribante.
Re variforme, Dio di doppio sesso,
Moltiforme, vermiglio, insanguinato
Da' duo fratei; che per voler di Cerere
Il puro corpo venne a trasformarsi,
Ponendosi una forma bestiale

D'un

CORYBANTIS suffimentum, thus.

VOco terræ sempiternæ regem maximum,
Corybantem, fortunatum, Martium, non prius visum:
Nocturnum, Salium, timorum sedatorem gravium,
Visionum auxiliatorem, in deserto errantem, Corybantem,
Variformem regem, Deum duplicis naturæ, multiformem: 5
Funestum, occisum fratribus a geminis.
Cereris qui sententia immutans corpus mundum,
Ferarum percussoris ponens formam tenebrosi draconis:
Audi, beate, voces, difficilemque averte iram,
Sedans phantasia animas ex infixa necessitate. 10

CERERIS Eleusinæ suffimentum, styracem.

CEres omnium mater, Diis celebris dæmon,
Veneranda Ceres, pueros nutriens, divitiarum datrix:
Divitias præbens Dea, spicarum nutrix, omnium datrix,
Pace gaudens, & operationibus laboriosis:
Seminatrix, accumulans, præfecta areis, germinare faciēs fructū,
Quæ

D' un tenebroso drago. Odi beato
Le voci, e la cruda ira ne congeda.

Di CERERE Eleusina. S' abbrucia lo Storace.

CErere universal madre di Dei,
Nume di molti titoli, e cognomi,
Cerere veneranda, nodritrice
Di figli, donatrice di felice
Vita, datrice di ricchezze Dea,
Delle spighe nutrice, largitrice
Di tutto, dilettante della pace,
E di lavori di molta fatica.
O seminante, ammonticante, Dea
Dell' aria, che conduci l' erba a frutto,
Z 4 Che

Ἣ ναίεις ἁγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
Ἱμερόεσσ', ἐρατή, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων·
Ἣ πρώτη ζεύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
Καὶ βίον ἱμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα·
Αὐξιθαλής, Βρομίοισι συνέστιος, ἀγλαότιμος. 10
Λαμπαδόεσσ', ἁγνή, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
Σὺ χθονία, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής.
Εὔτεκνε, παιδοφίλη, σεμνὴ κουροτρόφε κούρα,
Ἅρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς,
Ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐάζουσα. 15
Μουνογενής, πολύτεκνε θεά, πολυπότνια θνητοῖς,
Ἧς πολλαὶ μορφαὶ πολυάνθεμοι ἱεροθαλεῖς,
Ἐλθὲ μάκαιρ' ἁγνή, καρποῖς βρίθουσα θερείοις,
Εἰρήνην κατάγουσα καὶ εὐνομίην ἐρατεινήν,
Καὶ πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ' ὑγίειαν ἄνασσαν. 20

ΜΗΤΡΟΣ Ἀνταίας θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἀνταία βασίλεια, θεά, πολυώνυμε μῆτερ
Ἀθανάτων τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων,

Ἡ

Che d' Eleusina nelle pure valli
Stai vezzosa, ed amabil, de' mortali
Tutti tutti nutrice, che primiera
Attaccasti de' bovi l' aratore
Collo, e la vita leggiadra ai mortali
Doviziosa lasciasti, crescitrice
De' germogli, degli uomin commensale,
Chiara, onorata, falcoliera, casta,
Delle falci messorie godente.
Tu terrea, tu cospicua, tu benigna
A tutti, fortunata per la prole,
Amica de' figliuoli, veneranda,
Di giovani nutrice, damigella,
A' freni dragontei cocchio attaccando,
Con girevoli volte risonando

In-

Quæ habitas religiosas Eleusinos concavitates, 6
Desideranda, amabilis, mortalium nutrix omnium,
Quæ prima jungens boum aratorem cervicem,
Et vitam desiderabilem hominibus multas divitias dantem
aperuisti: 10
Viriditatem augens, Dionysiacis convictrix, honoranda,
Splendens, casta, falcibus gaudens æstivalibus.
Tu terrestris, tu vero apparens, tuque omnibus benevola,
Fœcunda, pueros amans, veneranda, pueros nutriens puella,
Currum draconis subjungens frænis, 15
Circularibus gurgitibus circa tuum thronum lugens:
Unigenita, fœcunda Dea, perveneranda mortalibus.
Cujus multæ formæ floribus abundantes, sancte virescentes,
Veni, beata, casta, fructibus gravata æstivis:
Pacem adducens, & concordiam amabilem, 20
Et divitias perdivites, simulque sanitatem reginam.

MATRIS Antææ suffimentum, aromata.

A*Ntæa regina, Dea celebris mater,*
Immortaliumque Deorum, & mortalium hominum,
Quæ

Intorno al trono tuo Evoè Evoè.
Unigenita, Dea di molti figli,
Ed ai mortali molto veneranda.
Di cui molte figure assai fiorite,
Sacratamente pullulanti; vieni
Beata, casta, degli estivi frutti
Caricata, la pace rimenante,
E la buona, ed amabile Eunomia,
Il molto ricco Pluto, e Igeea Regina.

Della MADRE ANTEA. S' abbruciano Droghe.

ANtea Reina, Dea di molti nomi,
Degl' immortali Dei madre, e degli uomini
Mor-

Ἥ ποτε μαστεύουσα πολυπλάγκτῳ ἐν ἀνίῃ,
Νηστείαν κατέπαυσας Ἐλευσῖνος γυάλοισιν,
Ἦλθές τ' εἰς Ἀΐδην πρὸς ἀγαυὴν Περσεφόνειαν, 5
Δυσαγνὸς παῖδ' ἁγνὸν ὁδηγητῆρα λαχοῦσα,
Μηνυτῆρ' ἁγίων λέκτρων χθονίου Διὸς ἁγνοῦ,
Εὔβουλον τέξασα θεὸν θνητῆς ὑπ' ἀνάγκης.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε ζηλωτικὴ βασίλεια
Ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ' εὐιέρῳ σέο μύστῃ. 10

ΜΙ'ΣΗΣ θυμίαμα, στύρακα.

Θεσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον Διόνυσον,
Σπέρμα πολύμνηστον πολυώνυμον Εὐβουλῆος,
Ἁγνὴν εὐϊερόν τε Μίσην ἄρρητον ἄνασσαν,
Ἄρσενα καὶ θῆλυν, διφυῆ λύσειον Ἴακχον·
Εἴτ' ἐν Ἐλευσῖνος τέρπῃ νηῷ θυόεντι, 5
Εἴτε καὶ ἐν Φρυγίῃ σὺν μητέρι μυστιπολεύεις,
Ἢ Κύπρῳ τέρπῃ σὺν ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ἢ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἁγνοῖς,
Σὺν σῇ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ Ἴσιδι σεμνῇ,

Ai-

Mortali, quale un tempo andando in cerca
In duolo molto errante, cessar festi
Il digiuno nelle valli d' Eleusina.
E andata a Dite, a Proserpina illustre,
Casta infelice, cui tocconne in sorte
Casto figlio per guida di viaggio,
De' santi letti, del terrestre Giove
Casto palesator; tu, che la Dea
Prudente partoristi per mortale
Necessitade. Or Dea, Reina
Supplicabil molto, a te so prego,
Che venghi in buono incontro al tuo devoto,
All' ordinato tuo sacro ministro.

Di

Quæ aliquando quærens multivaga in molestia
Jejunium sedasti Eleusinis in concavitatibus:
Venistique in Infernum, ad splendidam Persephonem: 5
Incasta puerum castum viæ ductorem sortita,
Nunciatorem sacrorum lectorum, terrestris Jovis intemerati:
Boni consilii, pariens Deum mortali a necessitate.
Sed Dea supplico te, optanda regina,
Venire obviam circa sacrum tuum, sacra discenti. 10

MISES suffimentum, styracem.

Leges ferentem voco Dionysium,
Semen multæ memoriæ, percelebre Plutonis,
Castam, sacramque Misen, ineffabilem reginam,
Masculum & fœminam, duplicis naturæ, rabiosam, Jacchum.
Sive in Eleusinis delectaris templo odorato, 5
Sive in Phrygia cum matre sacra facis,
Vel Cypro delectaris cum bene coronata Cytheræa:
Vel & igniferos hortos petis mundos,
Cum te matre Dea, nigrum ferente Iside veneranda,
Ægy-

Di MISE. S' abbrucia lo Storace.

Chiamo il legislatore Dionifo,
Che la ferula porta illuftre feme,
E memorando, e celebre d' Eubulco,
E Mife cafta, e ben facrata, arcana,
Ineffabil Reina, mafchio, e femmina,
Di due nature, fcioglitore Jacco.
O d' Eleufine entro il fragrante Tempio
Ti trattenghi godendo, o pure in Frigia
Colla madre t' aggiri in Sacrificj;
O gioifci di Cipro colla bene
Inghirlandata Citerea; o pure
Negli granati cafti campi efulti
Colla tua madre Dea veftita a bruno
Ifide

Αἰγύπτου παρὰ χεῦμα, σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις· 10
Εὐμενέουσ' ἔλθοις ἀγαθοῖς τελέουσ' ἐπ' ἀέθλοις·

ΩΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὧραι θυγατέρες Θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἄνακτος,
Εὐνομίη τε Δίκη τε καὶ Εἰρήνη πολύολβε,
Εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἁγναὶ,
Παντόχροοι, πολύοδμοι ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς,
Ὧραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι· 5
Πέπλους ἐννύμεναι δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων,
Περσεφόνης συμπαίκτορες, ἡνίκα μοῖραι ταύτην
Καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσι,
Ζηνὶ χαριζόμεναι καὶ μητέρι καρποτέρῃ,
Ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμους τελετὰς ὁσίας νεομύστοις, 10
Εὐκάρπους καιρῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμεμφῶς.

ΣΕΜΕΛΗΣ θυμίαμα, στύρακα.

Κικλήσκω κούρην Καδμηΐδα, πάντων βασίλειαν,
Εὐειδῆ Σεμέλην ἐρατοπλόκαμον, βαθύκολπον,

Mη-

Iſide veneranda, appreſſo l' onda
D' Egitto coll' ancelle nudritrici;
Benigna vieni, ed a buon fin tu reca
L' ordinazione per felici premj.

Delle STAGIONI. S' incendono Droghe.

O Stagioni di Temide figliuole,
E del Re Giove, Eunomia, e Dice, e Irene,
Felice, e ricca, o Dee di Primavera,
De' prati, e de' giardin, fiorite molto,
Caſte, d' ogni color, di molte ſolca
In vaghe aurette, che da' fiori ſpirano.
Stagioni ſempre verdi, ricorrenti,
Di ſoave ſembianza, riveſtite
Con manti rugiadoſi d' inaffiati

Fio-

Ægypti apud undam cum ancillis nutricibus. 10
Benevola venias, bona perficiens circa præmia.

HORARUM suffimentum, aromata.

HOræ filiæ Themidis, & Jovis regis:
Æquitasque, justitiaque, & pax divitiis abundans,
Vernæ, pratenses, floribus abundantes, castæ,
Omnis coloris, multi odoris, in florentibus herbis:
Horæ semper virentes, circulares, suaves facies habentes, 5
Vestes induentes roscidas, floribus delectabilibus:
Persephonæ collusores, quando Parcæ illam,
Et Gratiæ circularibus choris ad lucem reducunt,
Jovi gratificantes, & matri fructuum datrici:
Venite ad famosa sacrificia, pia, novorum sacra discentium. 10
Bene fructuosas manibus generationes inducentes inculpatæ.

SEMELES suffimentum, styracem.

VOco puellam Cadmi, omnium reginam,
Formosam Semelem, comam amabilem habentem,
profundum sinum habentem,

Ma-

Fiori, scherzanti in un con Proserpina,
Quando le Fate questa colle Grazie
Rimenino alla luce in balli tondi
Piacer facendo a Giove, ed alla madre
Di frutti donatrice. Orsù venite
Alle solenni ordinazioni,
Sante, novellamente celebrate,
Adducendo le nascite de' tempi,
Ben feconde di frutti, e senza taccia.

Di SEMELE. S' abbrucia lo Storace.

LA Vergine Cadmea Regina io chiamo,
Semele, la ben fatta, dalle trecce
Vezzose, dal bel rilevato seno,

Ma-

Μητέρα θυρσοφόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
Ἣ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσσατο πυρφόρῳ αὐγῇ,
Ἀθανάτοιο τεκοῦσα Διὸς βουλαῖς Κρονίοιο· 5
Τιμὰς τάξαμένη παρ' αὐτῆς Περσεφονείης
Ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας,
Ἡνίκα σοῦ Βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν,
Εὐϊερόν τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήρια θ' ἁγνά.
Νῦν σε θεὰ λίτομαι κούρη Καδμηῒς ἄνασσα, 10
Πρηΰφρον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.

ΥΜΝΟΣ Διονύσου βασσαρέως τριετηρικοῦ.

Ἐλθὲ μάκαρ Διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρομέτωπε,
Βάσσαρε, καὶ βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδυνάστα,
Ὃς ξίφεσιν χαίρεις, ἠδ' αἵμασι, μαινάσι θ' ἁγναῖς·
Εὐάζων κατ' Ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ Βάκχε,
Θυρσεγχής, βαρύμηνι· τετιμένε πᾶσι θεοῖσι, 5
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν.
Ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

ΛΙΚ.

Madre di Dioniſo porta-tirſo,
Molto giojoſa, che cacciò le doglie
Del gran parto col razzo porta-fuoco,
Di Giove per voler Saturnio eterno
Partorendo; ed onori conſeguendo
Dalla ſteſſa Proſerpina, e tra noi
Uomin mortali, ogni terzo anno in giro
Allor, che del tuo Bacco la feconda
Solennizando doglia in riti arcani,
La ſacra menſa, ed i miſterj caſti.
Or la Dea prego, Vergine Cadmea,
Te Regina invocando, affinchè ſempre
Sii dolce, e manſueta ai Sacerdoti.

Di

Matrem coronati Dionysii, jucundi,
Quæ magnos dolores in partu minuit lucifero splendore,
Immortalis generans Jovis consiliis Saturni. 5
Honores faciens ab ipsa Persephone,
In mortalibus hominibus ad Trieterides dies oras.
Cum tui Bacchi naturalem dolorem in partu perficerent,
Sacramque mensam, & mysteria pura:
Nunc, te, Dea, supplico puella Cadmia regina, 10
Mansuetam animo vocans semper sacra discentibus existere.

HYMNUS Dionysii Bassarei Trieterici.

Veni beate, Dionysi, ignem seminans, tauri frontem habens,
Bassaree, & Bacche, celebris omnipotens,
Qui ensibus gaudes, & sanguine, Mænadibusque castis;
Lugens super Olympum, valde rugiens, insane Bacche,
Coronis inimice, memor injuriæ, honorate omnibus Diis, 5
Et mortalibus hominibus, quotquot terram habitant.
Veni beate saltator, ferens magnam lætitiam omnibus.

LIC-

Di DIONISO BASSAREO TRIETERICO,
ovvero della Festa d' ogni tre anni.

Vien beato Dioniso spargi-fuoco,
Testa di toro, Bassaréo, Bacchéo,
Di molti nomi, onnipotente Sire,
De' coltelli, e de' sangui giubbilante,
E delle caste Menadi, o Baccanti,
Che l' Evoè risuoni per l' Olimpo,
Lungi-fremente, furioso Bacco.
Inimico col tirso, d' ira grave,
Da tutti quanti gl' Iddii onorato,
E dagli uomin mortali, e quanti mai

* * *

Saltatore recando a tutti tutti
Riso abbondante, ed allegrezza, e gioja.

Di

ΛΙΚΝΙΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Λικνίτην Διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῖσδε κικλήσκω,
Νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα Βάκχον·
Νυμφῶν ἔρνος ἐρατὸν ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
Ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμοὺς κεχορευμένα βήματα πάλλεις,
Σὺν νύμφαις, χαρίεσσιν ἐλαυνόμενος μανίῃσι. 5
Καὶ βουλαῖσι Διὸς πρός τ' αὐτὴν Περσεφόνειαν
Ἀχθεὶς ἐξετράφης, φόβος ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
Εὔφρων ἐλθὲ μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

ΒΑΚΧΟΥ περικιονίου θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω Βάκχον περικιόνιον, μεθυδώτην,
Καδμείοισι δόμοις, ὃς ἑλισσόμενος περὶ πάντα,
Ἔστησε κρατεροὺς βρασμοὺς γαίης ἀποπέμψας·
Ἡνίκα πυρφόρος αὐγὴ ἐνίκησε χθόνα πᾶσαν,
Πρηστῆρος ῥοίζοις ὁ δ' ἀνέδραμε δεσμὸς ἁπάντων. 5
Ἐλθὲ μάκαρ βακχευτὰ γεγηθυίαις φρεσὶν ἄμμι.

ΣΑ-

Di LICNITA, ovvero di Bacco dal Vaglio.

Bacco vagliajo in queste preci io chiamo,
Nisco, che dal padre, e dalla madre
Crescente è ramo in nobiltà fiorita,
Desiato, assennato. Bacco germe
Amabil delle Ninfe, e della bene
Inghirlandata Vener, che pe' boschi
Di quando in quando vibra a ballo i passi
Cacciato da furori colle Ninfe
Leggiadri, e per voler di Giove addutto
Alla stessa Proserpina, nodrito
Quindi fosti spavento agl' immortali,

Lie-

LICNITI ſuffimentum, mannam.

Licnitem Dionyſium ſuper has orationes voco,
Nyſeium, vireſcentem, deſideratum, lætum Bacchum,
Nympharum ramum optabilem, beneque coronatæ Veneris:
Qui aliquando in ſylvis ſaltata veſtigia vertit,
Cum Nymphis gratis vexatus inſaniis, 5
Et conſiliis Jovis, adque ipſam Perſephonem
Moleſtus converſus es, timor immortalibus Diis:
Lætus venias beate, grata ſacra recipere.

BACCHI Pericionii ſuffimentum, aromata.

Voco Bacchum Pericionium, vini datorem,
Cadmiis domibus, qui volutus circa omnia
Stetit fortiter, concuſſiones terræ remittens.
Quando ignifer ſplendor ſuperavit terram omnem
Fulminis ſtridoribus, ille vero recurrit vinculum omnium. 5
Veni beate Bacche lætis præcordiis.

SA-

Lieto vieni, o beato, e le ſacrate
Gradite tue ſolennitadi accetta.

Del PERICIONIO, ovvero Bacco delle Colonne,
o del Colonnato. S' abbruciano Droghe.

INvoco Bacco dalla Colonnata
Dator del vin, ch' alle Cadmee magioni
Girando da per tutto, e al fin fermonne
Fortemente, e i bollori della terra
Via mandò, quando il razzo porta-fuoco
Il terren tutto vinſe di ſaetta
Colla ſtridente verga, e quei ſu corſe,
Vincol del tutto, vieni a noi beato
Baccante con giuliva, e gaja mente.

ΣΑΒΑΖΙΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθι πάτερ Κρόνου υἱὲ σαβάζιε κύδιμε δαῖμον,
Ὃς βάκχον διόνυσον ἐρίβρομον εἰραφιώτην
Μηρῷ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ
Τμῶλον ἐς ἠγάθεον παρ' Ἵππαν καλλιπάρῃον.
Ἀλλὰ μάκαρ Φρυγίης μεδέων, βασιλεύτατε πάντων, 5
Εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

ἹΠΠΑΣ θυμίαμα, στύρακα.

Ἵππαν κικλήσκω Βάκχου τροφὸν, εὐάδα κούρην,
Μυστιπόλον τελεταῖσιν ἀγαλλομένην Σάβου ἁγνοῦ,
Νυκτερίοισι χοροῖσι, περιβρεμέτοις ἰάχοισι.
Κλῦθί μου εὐχομένου χθονία μήτηρ βασίλεια,
Εἴτε σύ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἴδης ὄρος ἁγνὸν, 5
Ἢ Τμῶλος τέρπει σε, καλὸν Λυδοῖσι θόασμα·
Ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γηθοῦσα προσώπῳ.

ΛΥΣΙΟΥ ληναίου ὕμνος.

Κλῦθι μάκαρ Διὸς υἱ' ἐπιλήνιε Βάκχε διμάτωρ,
Σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε, λύσιε δαῖμον·

Κρυ-

Del SABAZIO, ovvero di Giove Sabazio.

ODi me padre di Saturno figlio,
Sabazio illuſtre Nume, che Dioniſo
Bacco lungi-fremente, entro cucito
Nella coſcia cuciſti, acciò finito
Di far veniſſe ſul divino Tmolo
Appreſſo d' Ippa belle guancie; or via
Beato della Frigia poſſente,
Di tutti ....
Soccorritor ſoccorri ai Sacerdoti.

Di IPPA. S' abbrucia lo Storace.

IPpa io chiamo di Bacco nutrice,
Vergin Baccante, Sacrata miniſtra,

Del-

SABAZII suffimentum, aromata.

Audi pater Saturni fili Sabazi, inclyte dæmon:
Qui Bacchum Dionysium, valde rugientem, insutum
Femori insuens, ut perfectus veniret
Tmolum in divinam, ad Hippam pulchras genas habentem:
Sed beate Phrygiæ imperans, præstantissime omnium, 5
Benevolus auxiliator accedas sacra discentibus.

HIPPÆ suffimentum, styracem.

Hippam voco Bacchi nutricem, placidam puellam,
Sacrificam, cæremoniis gaudentem Bacchi puri,
Nocturnis choris, igne strepentibus vociferationibus:
Audi me orantem terrestris mater regina.
Sive tu in Phrygia occupas Idæ montem purum: 5
Vel Tmolus delectat te, pulcher Lydis chorearum locus:
Veni ad sacrificia, sacra gaudens facie.

LYSII Lenæi hymnus.

Audi beate Jovis fili Epilenie, Bacche, bimater,
Semen memorandum, celebris Lysie dæmon:

A

Delle Ordinazioni giubbilante
Di Sabo casto, ne' notturni cori,
Fuoco-frementi, rimbombanti Jacco.
Odi le preci mie terrestre madre
Regina; o che in Frigia il monte casto
D' Ila possegghi, ovver che ti diletti
Il Tmolo, a quei di Lidia almo spettacolo;
Vieni ai ministri lieta in sacro viso.

Di BACCO Lisio Lenéo.

O Di beato di Giove figliuolo
Epilenéo, ovver degli strettoj,
Bacco bimadre, seme celebrando,
Di molti nomi Lisio, ovvero franco

Κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε Βάκχε,
Εὐτραφὲς, εὔκαρπε, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων,
Ῥοχθίζων, ληναῖε, μεγασθενὲς, αἰολόμορφε· 5
Παυσίπονος θνητοῖσι φανεὶς, ἄκος, ἱερὸν ἄνθος,
Χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε,
Λύσιε, θυρσομανὴ, βρόμι', εὔιε, πᾶσιν εὔφρων,
Οἷς ἐθέλεις θνητῶν ἠδ' ἀθανάτων ἐπιφαύσκων·
Νῦν σε καλῶ μύσταισι μολεῖν, ἡδύ, φερέκαρπον. 10

ΝΥΜΦΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΝΥμφαι, θυγατέρες μεγαλήτορος Ὠκεανοῖο,
Ὑγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι,
Κρυψίδρομοι Βάκχοιο τροφοὶ, χθόνιαι, πολυγηθεῖς,
Καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, ἁγναὶ,
Ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι· 5
Πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοείμονες, ἴχνεσι κοῦφαι·
Φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολυάνθοι·
Σὺν Πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάστειραι,
Πετρόρυτοι, λιγυραὶ, κορωνίδες, ὑλονόμοι τε·

Παρ-

Nume, liberatore de' beati,
Di nascimento occulto, sacro germe,
Evoè Bacco, crescitor di frutto,
Grasso, fecondo, riccamente lieto,
Risonante, Lenéo, alti-possente,
Vari-forme, ch' agli uomini n' appari,
Posa-pena, rimedio, sacro fiore,
Gioja a' mortali, amico di quiete,
Epafio, bella-zazzera, Liéo,
Del tirso matto, Bromio, Evoè,
A tutti dolce, e pio, cui de' mortali
Tu vuoi, e ancor degl' immortali; invoco
Or te, che venghi a quei, che son partecipi
De' misterj, soave, e fruttuoso.

Delle NINFE. S' incendono Droghe.

DEll' Ocean magnanimo figliuole,

Nin-

A parentibus occultatum beatorum ſacrũ germen, Evie Bacche,
Bene nutrite, fructuoſe, lætum fructum augens,
Reſonans, Lenæe, robuſte, varie forma, 5
Laborem ſedans, mortalibus apparens remedium, ſacer flos,
Gaudium hominibus, amans lætitiam, diſcretor, pulchram comam habens:
Lyſie, corona inſaniens, rugiens, Evie, omnibus jucunde,
Quibuſvis mortalium & immortalium lucens:
Nunc te voco ſacra diſcentibus venire, jucundum, fructiferum.

NYMPHARUM ſuffimentum, aromata.

Nymphæ, filiæ magnanimi Oceani,
Humidis terræ ſub profunditatibus domos habentes,
Curſum occultantes, Bacchi nutrices terreſtres, valde lætæ
Fructus nutrientes, pratenſes, oblique currentes, caſtæ,
Antris gaudentes, ſpeluncis lætæ, per aera euntes: 5
Fontanæ, currentes, roſcidæ, veſtigiis leves:
Apparentes, occultæ, in vallibus habitantes, floribus abundãtes:
Cum Pane ſaltantes ſupra montes, Evaſtiræ:
Saxis fluentes, ſtridulæ, ramos habentes, in ſylviſque paſcentes;
Vir-

Ninfe, che ſotto l' umide ſcavate
Buche di terra voſtre caſe avete
D' occulte abitazion, balie di Bacco
Terreſtri, aſſai ridenti, allevatrici
De' frutti, pratajuole, giardiniere,
Di torto corſo, caſte, di ſpelonche
Godenti, e d' antri, in aere ſpeſſo andanti,
Fontanine, correnti, di rugiada
Veſtite, lievi di veſtigia, e ſnelle,
Apparenti, naſcoſe, canaliere,
Molti-fiorite, con Pane ſaltanti
Per le montagne, e riſuonanti Evoè,
Sonore, che tra ſaſſi ne ſcorrete,
Mazziere, che paſcete per la ſelva,

 Odo-

Παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὔπνοοι αὔραις, 10
Αἰπολικαὶ, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι,
Κρυμοχαρεῖς, ἁπαλαὶ, πολυθρέμμονες· αὐξίτροφοί τε
Κοῦραι Ἀμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,
Νύσιαι, μανικαὶ, παιωνίδες, εἰαροτερπεῖς,
Σὺν Βάκχῳ Δηοῖ τε χάριν θνητοῖσι φέρουσαι· 15
Ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ,
Νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν αὐξιτρόφοισιν ἐν ὥραις.

ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ πολυώνυμε μανικὲ βακχεῦ,
Ταυρόκερως, Ληναῖε, πυρίσπορε, νύσιε, λυσεῦ,
Μητροτρεφὴς, λικνῖτα, πυριπόλε, καὶ τελετάρχα·
Νυκτέρ', Εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα·
Ὄργιον ἄρρητον, τριφυὲς, κρύφιον Διὸς ἔρνος· 5
Πρωτογόν' ἤρικε παιέ, θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ υἱέ·
Ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανὲς, ἀγέτα κώμων·
Βακχεύων ἁγίας τριετηρίδας ἀμφὶ γαληνάς·

Pi-

Odorate donzelle, in bianca vesta,
Esposte all' aure, capraje, pastore,
Care alle fiere, di ben lieti frutti,
De' dirupi giojose, dilicate,
Nodrenti molto, e d' alimento vivo,
Amadriadi donzelle, ovvero Ninfe,
In compagnia degl' alberi prodotte,
Vaghe di scherzi, e d' acquidose vie,
Nisée, insane, Peonidi, godenti
Di Primavera con Bacco, e con Cerere.
Ai mortali portando leggiadria;
Venite a' Sacrificj avventurosi
Con lieto cuor, sano liquor versando
Nelle stagion, che l' alimento crescono.

In-

Virgines fragrantes, albis indutæ, bene ſpirantes auris: 10
Caprariæ, paſtorales, feris amicæ, ſplendidos fructus habentes:
Frigore gaudentes, teneræ, pecoroſæ, nutrimenta augentes,
Puellæ Hamadryades, amantes ludum, in humidis incedentes viis,
Nyſeiæ, inſanæ, Pæonides, vere gaudentes,
Cum Baccho Cerereque, gratiam mortalibus ferentes: 15
Venite ſuper famoſa ſacra læto animo,
Rivum fundentes ſanum, nutrimenta augentibus in temporibus.

TRIETERICI ſuffimentum, aromata.

VOco te, beate, celebris, rabioſe Bacche,
Tauri cornua habens, Lenæe, ignem ſeminans, Nyſeie, inſane:
A matre nutrite, Licnita, igni ſerviens, & princeps ſacrificiorũ:
Nocturne, boni conſilii, mitram ferens, coronam agitans:
Orgium ineffabile, triplex, occultum Jovis germen, 5
Primogenite, ſecte, firme, Deorum pater & fili:
Humeralis, ſceptrifer, in choro inſaniens, dux comorum:
Bacchans, puras Trieteridas circa tranquillas,
Rum-

Del TRIETERICO. S' incendono Droghe.

INvoco te beato in molti nomi
Furioſo Bacco, di torine corna,
Lenéo, ſeminator di fuoco, Niſio,
Liſeo, allevato dalla genitrice,
Vagliajo, che col fuoco attorno giri,
Primiero autor degli miſterj ſacri,
Notturno, buon conſiglio, porta-mitra,
Scotitore del tirſo, Orgio infallibile,
Trigenito, di Giove arcano ramo,
Primogenito, Peo, Padre de' Dei,
E figlio, d' ampie ſpalle, tieni-ſcettro,
Matto de' balli, guidator di ſpaſſi,
E ſerenate, e Baccante d' intorno

Ῥηξίχθων, πυριφεγγές, ἐπάφιε, κοῦρε διμάτωρ,
Οὐρεσιφοῖτα ἔρως, νεβριδοστόλε, ἀμφιέτηρε, 10
Παιὰν χρυσεγχὴς, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε.
Βάσσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπάρθενε, καὶ διάκοσμε,
Ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι βρύων κεχαρημένος αἰεί.

ἈΜΦΙΕΤΟΥΣ θυμίαμα, πάντα πλὴν λιβάνε.

Ἀμφιέτη καλέω Βάκχον, χθόνιον Διόνυσον,
Ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις εὐπλοκάμοισιν·
Ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων
Κοιμίζει τελετῆρα χρόνον, Βακχήϊον ἁγνόν.
Αὐτὸς δ' ἡνίκα τὸν τριετῆ πάλι κῶμον ἐγείροις, 5
Εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν εὐζώνοισι τιθήναις,
Εὐάζων κινῶν τε χορὸς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις·
Ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε Βάκχε
Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ,
Εὐιέροις καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βρυάζων. 10

ΣΙ-

A Triennii tranquilli, e facrofanti.
Spezza-terra, di fuoco alluminato,
Epaphio, figlio di due madri, i monti
Frequentante Cupido, di cerbiatto
Veftito infino a piè, o annuale,
Peane, lancia d' oro, fotto feno,
Di grappi adorno, Ba'ffar, d' edra gajo,
Molti-vergin, del Mondo adornamento.
Vien beato, ognor caro ai facri aftanti.

Dell' ANFIETE, o dell' Annale.
S' accende ogni cofa, falvo l' Incenfo.

L'Annual Bacco invoco, o Dionifo,
Terreftre, infieme colle Vergin Ninfe
Svegliato dalle belle trecce, il quale

Pref-

Rumpens terram, igne lucens, discretor, puer bimater,
In montibus incedens amor, ex pellibus cervinis stolam habens, singulis annis celebrate: 10
Pæan, auream habens hastam, succincte, uvis ornate.
Bassare, hedera gaudens, multas virgines habens, & ornate;
Veni beate, sacra discentibus florens, gratus semper.

AMPHIETÆ suffimentum, omnia præter thus.

AMphietem voco Bacchum, terrestrem Dionysium:
Vigilantem puellis cum nymphis bene comatis:
Qui apud Persephones sacras domos quiescens,
Sopit triennale tempus, Bacchum castum.
Ille vero quando triennalem rursus comum excitat, 5
Ad hymnum convertitur cum formosis nutricibus.
Eusi canens, movensque choros in circularibus oris.
Sed beate virescere fructum faciens, cornute, fructuose Bacche:
Accede ad perdivinum sacrificium læta facie,
Sacris fructibus perfectis florens. 10

SI-

Presso le sacre case di Proserpina
Posando un tempo trienne addormenta,
Baccante casto. Ed esso allora quando
Susciti l' annual trienne Festa,
Volgesi all' inno colle vaghe, e snelle
Nutrici, evoeggiando, e in un movendo
Le danze alla stagion, che tornò in giro.
Or beato erbe-frutto, porta-corna,
E fruttifero Bacco, vien con faccia
Risplendente di gioja all' ordinanza
Tutta divina, di ben sacri frutti,
E fecondi, e perfetti ornato, e carco.

Di

ΣΙΛΗΝΟΥ, σατύρου, Βακχῶν θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε τροφὲ, Βάκχοιο τιθηνὲ,
Σιληνῶν ὄχ' ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις,
Ἁγνοτερὴς, γεραρὸς, θιάσου νομίου τελεσάρχα·
Εὐαστὴς, φιλάγρυπνε, νεάζων οἷσι σιληνοῖς· 5
Ναΐσι δ' ἔν βάκχοις ἡγούμενε κισσοφόροισιν·
Δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν σατύροις ἅμα πᾶσι
Θηροτύποις, ἄσμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος,
Σὺν Βάκχαις ληναῖα τελεσφόρα σεμνὰ προπέμπων,
Ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων, 10
Εὐάζων, φιλόθυρσε, γαληνιόων θιάσοισιν.

ΕΙΣ Ἀφροδίτην ὕμνος.

Οὐρανία πολύυμνε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ποντογενὴς, γενέτειρα θεὰ, φιλοπάννυχε σεμνὴ,
Νυκτερία, ζεύκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης·

Πάν-

Di SILENO Satiro. S' abbrucia il Mannan.

O Dimi tu di Bacco allevatore,
E molto venerando Ajo, e Nutricio,
De' Sileni molto ottimo, onorato
Da tutti Iddii, ed uomini mortali
Nelle ſtagioni appo il Triennio ſacre,
Caſto, veglio, dell' ordine di Bacco,
Paſtorale, primiero ordinatore,
Evoè ſonante, della veglia amico,
Fanciulleggiando con gli ſuoi Sileni:
Alle Najadi duce, ed ai Baccanti
Edra portanti; or via all' ordinanza
Tutta divina in un con tutti i Satiri

Con

SILENI, Satyri, Baccharum suffimentum, mannam.

AUdi me, o pervenerande nutritor, Bacchi alumne,
Silenum quique optime, honorate omnibus Diis,
Et mortalibus hominibus in Trieteridibus temporibus:
Caste, honorande, convivii legitimi sacrificii princeps,
Evaster, amans vigilias, juvenescens suis Silenis: 5
Naidibus & Bacchis dux, hederam ferentibus:
Huc ad perdivinum sacrificium Satyrum cum omnibus
Ferarum percussoribus, cantum dans Bacchicum regis.
Cum Bacchis Lenaea, frugifera, veneranda praemittens
Orgia nocte apparentia, sacrificiis sanctis declarans, 10
Eusi canens, amans coronas, tranquillus conviviis.

In VENEREM hymnus.

COElestis, multos hymnos habens, risum amans, Venus,
In ponto genita, genitrixque Dea, amans omnem noctem, veneranda:
Nocturna, junctrix, versuta, mater necessitatis.

O.

Con sembiante ferino, dando il tuono
Dell' Evoè in onor di Bacco Re,
Colle Baccanti Lenei carmi, gravi,
E perfetti intonando, e disvelando
In sante ordinazioni Orgie notturne,
Evoè ripetente, al tirso amico,
E tranquillando ne' drappelli sacri.

Sopra VENERE.

CEleste, di molt' Inni, al riso amica,
Venere in mar prodotta, genitrice
Dea, vaga di vigilie, greve,
Notturna, aggiogatrice, intrecciatrice
D' inganni, madre di necessitade.

Che

Πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστίν, ὑπεζεύξαο δὲ κόσμον·
Καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννᾷς δὲ τὰ πάντα, 5
Ὅσσά τ' ἐν οὐρανῷ ἐστι, καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ,
Ἐν πόντῳ τε, βυθῷ τε· σεμνὴ Βάκχοιο πάρεδρε,
Τερπομένη θαλίαισι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτων·
Πειθοῖ λεκτροχαρής, κρυφία, χαριδῶτι,
Φαινομένη τ' ἀφανής, ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια, 10
Νυμφιδία, σύνδαιτι, θεῶν σκηπτοῦχε λύκαινα·
Γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶτι·
Ἡ ζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις,
Καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φίλτρων·
Ἔρχεο κυπρογενὲς θεῖον γένος· εἴτ' ἐν Ὀλύμπῳ 15
Εἶ σὺ θεὰ βασίλεια καλῷ γήθουσα προσώπῳ,
Εἴτε καὶ εὐλιβάνου Συρίης ἕδος ἀμφιπολεύεις,
Εἴτε σύγ' ἐν πεδίοισι σὺν ἅρμασι χρυσεοτεύκτοις
Αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λουτρά,
Ἢ καὶ κυανέοις ὄχθοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα 20
Τερπομένη χαίρεις θνητῶν κυκλίαισι χορείαις,
Ἢ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δίῃ,
Θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἅρματι κούφῳ.

Εἴτ'

Che tutte cose da te sono, e 'l Mondo
Soggiogasti, e Signora alle tre parti
Sei, generando tutte cose, quante
E 'n Cielo, e 'n Terra son di frutti ricca,
E 'n Mare, e nel profondo, veneranda,
Assessora di Bacco, che t' allegri
De' conviti, di vesta nuziale,
Madre d'Amori, Grazia, in letto lieta,
Ascosa, di bei vezzi largitrice.
Palese, occulta,
D' amene trecce, e di gentili padri,
Con sposalizia tavola, dei Dei
Scettrata lupa, di generazione
Datrice, all' uomo amica, bramatissima
Donatrice di ......
I mortali giugnente in isfrenate

Ne-

Omnia enim ex te sunt, subjunxistique Mundum,
Et quaecunque in Caelo sunt, & in terra fertili, 5
In pontoque, profundoque, veneranda, Baccho accidens:
Gaudens coronis, nuptiarum curam habens, mater amorum,
Lenocinio, lectis gaudens, occulta gratiae datrix,
Apparens, & occulta, amabilem comam habens, bono patre nata,
Sponsalis cum convivio, Deorum sceptrifera lycaena, 10
Parentum datrix, amans viros, optatissima vitae datrix.
Quae jungens homines infraenatis necessitatibus,
Et ferarum magnam gentem amore insanientibus ab illecebris:
Veni ex Cypro genitum divinum genus, sive in Olympo
Es tu Dea regina, pulchra, laeta facie: 15
Sive & thure abundantis Syriae sedem circumis,
Sive tu in campis cum curribus auro paratis
Ægypti occupas sacrae fertilia lavacra:
Vel & nigris collibus super ponticam undam,
Delectata gaudeas mortalium circularibus saltationibus: 20
Vel nymphis delecteris nigros oculos habentibus in terra divina,
Arenas ab littoribus arenosis curru levi:
Sive in Cypro regina nutritore tuo, ubi pulchrae te

Vir-

Necessitadi, e delle bestie il molto
Popol d' Amor per l' attrattive folli.
Vieni Ciprigna, prosapia divina,
O sii tu nell' Olimpo Dea Regina,
Gaja, e ridente con serena faccia,
O dal Liban tu giri la Soria,
O ne' piani co' cocchj fatti d' oro
Tenghi d' Egitto sacra i fertil bagni:
O pur nelle cerulee ripe al flutto
Marino dilettandoti tu godi
Delle danze rotonde de' mortali,
O delle Ninfe ti diletti, d' occhio
Negro in la diva terra, trascorrendo
Sugli arenosi lidi in cocchio lieve;
Od in Cipro Reina tua nutrice,
V' te le belle vergini non dome,

E

Εἶτ' ἐν Κύπρῳ ἄνασσα τροφῷ σέο· ἔνθα καλαί σε
Παρθένοι ἀδμῆται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
Ὑμνοῦσί σε μάκαιρα καὶ ἄμβροτον ἁγνὸν Ἄδωνιν. 25
Ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ καλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα·
Ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἁγίοισι λόγοισιν.

ΑΔΩΝΙΔΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθί μευ εὐχομένου πολυώνυμε δαῖμον ἄριστε,
Ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ᾠδαῖσι ποθειναῖς,
Εὔβουλε, πολύμορφε, τροφὴ πάντων ἀρίδηλε.
Κούρη, καὶ κόρε· σὺ πᾶσιν θάλος αἰὲν Ἄδωνι,
Σβεννύμενε λάμπων τε καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις· 5
Αὐξιθαλής, δίκερως, πολυήρατε, δακρυότιμε,
Ἀγλαόμορφε, κυναγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα·
Ἱμερόνους, Κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος ἔρωτος·
Περσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθείς·
Ὃς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἠερόεντα, 10
Ἠδὲ πάλιν πρὸς Ὄλυμπον ἄγεις δέμας ὡρόκαρπον.
Ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

ΕΡ.

E le Ninfe per tutto quanto l' anno
Inneggian tutto l' anno, e l' immortale
Casto Adone. Deh vien beata Dea,
Bella, che tieni amabile sembiante:
Con grave cuor te chiamo in voci Sante.

D' ADONE. S' incendono Droghe.

ODi le preci mie molti-nomato
Ottimo Nume, delicata chioma,
Degli ermi luoghi, e solitarj amico,
Che scaturisci di vezzosi canti,
Di buon consiglio, e di molte sembianze,
Alimento di tutti manifesto,
E donzella, e garzon, tu a tutti germe

Ado-

Virgines Admetæ, nymphæque singulis annis
Hymnis te celebrant beata,& immortalem castum Adonim: 25
Veni beata Dea, pulchra, optabilem formam habens:
Animo enim te voco pudico, sacris sermonibus.

ADONIDIS suffimentum, aromata.

Audi me orantem celebris dæmon, optime,
Capillis ornate, amans desertum, florens cantibus optabilibus:
Boni consilii, multiformis, nutrimentum omnium manifestum,
Puella & puer, tu omnibus viriditas semper Adoni:
Extinguens, splendensque pulchris in circularibus temporibus. 5
Viriditatem augens, bicornis, optate, lacrymis honorate,
Excellens forma, venatoribus gaudens, profundam habens comã:
Desiderabilis animo Cypridis, dulcis viriditas, germen amoris,
Persephones amabiles comas habentis lectis generate.
Qui aliquando quidem habitas sub Tartaro obscuro, 10
Et rursus ad Olympum ducis corpus, maturans fructum:
Veni beate, sacra discentibus ferens fructus a terra.

MER-

Adone sempre, e spento, e risplendente
Nelli leggiadri ricorrenti tempi:
Crescitor di germogli, bicornuto,
Molto amabil, di lagrime,
Lieti-forme, godente della caccia,
Di fonda chioma, di vezzoso ingegno,
Germe dolce di Cipri, e d' Amor ramo.
Ne' letti insidiato dalla vaga
Ne' capelli Proserpina, che or sotto
Il Tartaro dimori tenebroso,
Ora all' Olimpo di bel nuovo adduci
Il corpo tuo in istagion pe' frutti:
Vieni beato mostrando de' misterj
A partecipi i frutti della Terra.

Di

ΕΡΜΟΥ χθονίου θυμίαμα, στύρακα.

Κωκύτου ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης,
Ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης,
Ἑρμῆ Βάκχου χοροῖο Διωνύσοιο γένεθλον,
Καὶ Παφίης κούρης ἑλικοβλεφάρου Ἀφροδίτης,
Ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις, 5
Αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων.
Ἃς κατάγεις ὁπόταν μοίρης χρόνος εἰσαφίκηται,
Εὐιέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδώτιδι πάντα,
Καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Τιμὴν Περσεφόνεια θεὰ κατὰ τάρταρον εὐρὺν, 10
Ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
Ἀλλὰ μάκαρ πέμποις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

ΕΡΩΤΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω μέγαν ἁγνὸν ἐράσμιον ἡδὺν Ἔρωτα,
Τοξαλκῆ, πτερόεντα, πυρίδρομον, εὔδρομον ὁρμῇ,
Συμπαίζοντα θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·

Εὐπά-

Di MERCURIO Terreſtre. S' abbrucia lo Storace.

O Tu, che di Cocito abiti quella,
Da cui tornare non ſi può giammai,
Via di neceſſitade, che ſotterra
Conduci giuſo l' alme de' mortali,
Mercurio Bacco, del coro di Bacco
Generazione, e della Paſia giovane
Vener di nere ciglia, che la caſa
Sacra dintorno giù di Proſerpina
All' anime, che fer nojoſa morte,
Eſſendo ſotto terra il condottiere,
Quei ne guidi allorchè del fato il tempo
Fia pervenuto, colla ſacra verga

Ad-

MERCURII terreni suffimentum, styracem.

Cocyti habitans insubversibilem viam necessitatis,
Qui animas mortalium abducis sub inferna terræ,
Mercuri. Bacche chori Dionysii genus,
Et Paphiæ puellæ curva supercilia babentis Veneris:
Qui apud Persephones sacram domum circumis, 5
Tristibus animabus nuncius in terra existens,
Quas abducis quando fati tempus venit,
Sacra virga demulcens somnium dantia omnia:
Et rursus dormientes excitas. Tibi enim dedit
Honorem Persephone Dea per Tartarum latum, 10
Animabus perennibus mortalium viæ ducem esse.
Sed beate mittas sacra discentibus finem bonum circa opera.

AMORIS suffimentum, aromata.

Voco magnum, castum, amabilem, jucundum Amorem,
Jaculo potentem, alatum, in igne currentem, bene currentem impetu,
Colludentem Diis, & mortalibus hominibus,
Be-

Addormentando il tutto, e donatore
Del sonno, e svegli poi gli addormentati;
Ch' a te diè onor Persesone la Dea
Per lo Tartaro largo d' esser scorta
All' anime perenni de' mortali:
Manda or beato buona fin per l' opre
A quei, che a parte sono de' misterj.

D' AMORE. S' abbrucian Droghe.

IL grande chiamo, casto, amabil, dolce
Amor, forte nell' arco, alato, fuoco
Nel corso, e ben con impeto corrente,
Che scherza con gli Dei, e co' mortali

 Uo-

Εὐπάλαμον, διφυῆ· πάντων κλῇδας ἔχοντα,
Αἰθέρος οὐρανίου, πόντου, χθονός, ἠδ' ὅσα θνητοῖς 5
Πνεύματα παντογένεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος,
Ἠδ' ὅσα τάρταρος εὐρὺς ἔχει πόντος θ' ἁλίδουπος·
Μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις.
Ἀλλὰ μάκαρ καθαραῖς γνώμαις μύσταισι συνέρχου,
Φαύλους δ' ἐκτοπίους θ' ὁρμὰς ἀπὸ τῶνδ' ἀπόπεμπε. 10

ΜΟΙΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Μοῖραι ἀπειρέσιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
Κλῦτέ μου εὐχομένου πολυώνυμοι, αἵτ' ἐπὶ λίμνης
Οὐρανίας, (ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θέρμης
Ῥήγνυται ἐν σκιερῷ λιπαρῷ, μυχῷ, εὐλίθῳ ἄντρῳ.)
Ναίουσαι, πεπότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· 5
Ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφον
Στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀθόνῃσι·
Μορσίμῳ ἐν πεδίῳ, ὅθι πάγγεον ἅρμα διώκει
Δόξα, δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλπίδος ἠδὲ μεριμνῶν,
Καὶ νόμον ὠγυγίου καὶ ἀπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς. 10

Μοι-

Uomini, di man destro, e doppio sesso,
Che maneggia le chiavi d' ogni cosa,
Dell' Etere, del Ciel, del Mar, del Suolo,
E ancor possiede tutti quanti i venti,
Che la Dea pasce generando il tutto,
Ed erbi-frutta, e tutto ciò, che l' ampio
Tartaro inserra, e 'l mar salso sonoro.
Che sol di tutto ciò tiene il governo.
Or beato con pura mente vieni
In compagnia de' mistici ministri,
E le ree voglie, e fuor di luogo voglie
Licenziane da loro, e manda lunge.

Del-

Bene constructum, duplicis naturæ, omnium claves habentem,
Ætheris, Cœli, ponti, terræ, & quoscunque mortalibus 5
Spiritus omnia generans Dea pascit, viridem fructum faciens:
Et quæcunque Tartarus latus habet, pontusque in mari sonans.
Solus enim illorum omnium gubernaculum regis.
Sed beate puris sententiis sacra discentes accede:
Perniciosa vero, absurdaque consilia ab illis dimitte, 10

PARCARUM suffimentum, aromata.

PArcæ infinitæ, Noctis charæ filiæ nigræ,
Audite me orantem celebres, quæque circa paludem
Cœlestem (ut alba aqua nocturno sub calore
Frangatur in umbroso formoso penetrali lapidibus structo)
Habitantes volatis hominum in immensam terram, 5
Hinc ad humanum probum genus spe leve
Itis, purpureis occultatæ velis,
Fatorum in campo, ubi Pangeum currum gubernat
Gloria, justitiæ ad finem, & spei, & curarum,
Et legem Ogygii, & immensi legibus bene instructi imperii. 10

Par-

Delle FATE. S' incendono Droghe.

FAte infinite, della negra notte
Dilette figlie, udite mia preghiera
Molti-nomate, che sulla palude
Celeste, v' la bianca acqua dal calore
Rompesi della notte, in un' ombroso
Grasso fondo, in pietroso antro abitando
De' mortali volaste all' ampia terra,
E quindi alla mortal provata stirpe
Per isperanza lieve camminate,
Coperte di purpurei velami,
Nel mortifero piano, ove il terrestre
Cocchio cacciando va l' Oppinione
Oltre alla meta di Giustizia, e Speme,
E quella de' pensieri, e oltre lo stile
Dell' Ogigio infinito, e giusto regno,

Μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνον, ὐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων οἳ ἔχυσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπυ,
Καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεί γ᾽ ὅσα γίγνεται ἡμῖν,
Μοῖρά τε καὶ Διὸς οἶδε νόος διαπαντὸς ἅπαντα.
Ἀλλά μοι νυκτέριοι μαλακόφρονες ἠπιόθυμοι, 15
Ἄτροπε, καὶ Λάχεσι, Κλωθὼ, μόλετ᾽ εὐπατέρειαι,
Ἀέριοι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
Παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες, θνητοῖσιν ἀνάγκη.
Μοῖραι ἀκύσατ᾽ ἐμῶν ὁσίων λοιβῶν τε καὶ εὐχῶν.
Ἐρχόμεναι μύσαις λυσιπήμονες εὔφρονι βυλῇ· 20
Μοιράων τέλος ἔλθ᾽ ἀοιδὴ, ἣν ὕφαιν᾽ Ὀρφεύς.

ΧΑΡΙΤΩΝ θυμίαμα, σύρακα.

Κλῦτέ μοι ὦ Χάριτες μεγαλώνυμοι, ἀγλαότιμοι,
Θυγατέρες Ζηνός τε Εὐνομίης βαθυκόλπυ,
Ἀγλαΐη τε, Θάλεια, καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε,
Χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὔφροσυν᾽ ἁγναὶ,
Αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθειναὶ, 5
Εὐκταῖαι, Κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι·
Ἔλθοιτ᾽ ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύσαισι προσηνεῖς.

NE-

Che nella vita ſolo il Fato mira,
Nè alcun' altro mai degl' immortali,
Ch' anno la cima del nevoſo Olimpo,
E di Giove il divino occhio perfetto.
Che quantunque mai coſe a noi n' avvengono
Il Fato, e l' intelletto ſa di Giove.
Or via notturne con tenero cuore,
E con viſcere dolci Atropo, e Lacheſi,
Cloto venite a me, di buona naſcita;
Aeree, occulte, ineſorabil, ſempre
Indomite, datrici d' ogni coſa,
Toglitrici, a' mortali neceſſarie.
Fate, udite mie Sante e libagioni,
E preci, da' miniſtri de' miſterj
Venendo ſcioglitrici de' travagli

Con

Parca enim in vitam respicit solum, neque alius
Immortalium, qui tenent vertices nivosi Olympi,
Et Jovis visus perfectus. quoniam sane quæcunque fiunt nobis,
Parcaque & Jovis novit animus semper omnia.
Sed me nocturnæ molliter sapientes mites animo, 15
Atrope, & Lachesi, Cloto, accedite bonis parentibus natæ:
Aereæ, occultæ, inconversibiles, semper indomitæ:
Omnia dantes, inexemptibiles, mortalibus necessitas,
Parcæ audite meas sanctas libationesque & orationes,
Venientes sacra discentibus damna solventes læto animo, 20
Parcarum finem alto cantu, quem composuit Orpheus.

GRATIARUM suffimentum, styracem.

AUdite me, o Gratiæ celebres, honorandæ,
Filiæ Jovis & Eunomiæ profundum sinum habentis,
Aglæaque, Thalia, & Euphrosyne dives,
Gaudii genitrices amabiles, delectationes castæ,
Variformes, semper virentes, mortalibus desiderabiles, 5
Optandæ, Cyclades roseas facies habentes, desiderandæ,
Venite divitiarum datrices, semper sacra discentibus benevolæ.

NE-

Con buon talento,
Canto di Parche fin, cui tessè Orfeo.

Delle GRAZIE. S' incende lo Storace.

UDite me, o Grazie, di gran nomi,
Di chiari onori, figliuole di Giove,
E dell' Eunomia di profondo seno,
Aglaja, Talia, e ricca Eufrosine,
Genitrici di gioja, amene, liete,
Caste, di varia forma ognor fiorite,
La brama, e i voti de' mortali, in giro
Andanti, fresche in viso come rosa,
Vezzose, via venite, di ricchezza,
E di prosperitade donatrici,
Agli sacri ministri ognor benigne.

ΝΕΜΕ'ΣΕΩΣ ὕμνος.

Ὦ Νέμεσι, κλήζω σε θεὰ βασίλεια μεγίστη,
Πανδερκὴς, ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων·
Αἰδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις,
Ἀλλάσουσα λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον αἰεὶ,
Ἣν πάντες δεδίασι βροτοὶ ζυγὸν αὐχένι θέντες. 5
Σοὶ γὰρ ἀεὶ γνώμη πάντων πέλει, οὐδέ σε λήθει
Ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὁρμῇ.
Πάντ' ἐσορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις, πάντα βραβεύεις·
Ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν, πανυπέρτατε δαῖμον.
Ἐλθὲ μάκαιρ' ἁγνὴ μύσταις ἐπιτάῤῥοθος αἰεί· 10
Δὸς δ' ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύουσα πανεχθεῖς
Γνώμας οὐχ ὁσίας, πανυπέρφρονας, ἀλλοπρόσαλλας.

ΔΙ'ΚΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὄμμα Δίκης μέλπω πανδερκέος, ἀγλαομόρφου,
Ἣ καὶ Ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει,
Οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων,
Τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς, ἐπιβρίθουσα δίκαια,

Ἐξ

Della NEMESI. Inno.

O Nemesi, te chiamo Dea regina
Massima, tutta vista, che traguardi
La vita de' mortali in varie genti,
Eterna, molto veneranda, sola
Godente nelle cose giuste, e detti
Mutante, molto varj incerti sempre,
Cui tutti temono i mortali, il giogo
Ponendo al collo; poichè il tuo ognora
Volere è quel di tutti, nè t' è ascosa
Alma sprezzante i detti in matta voga.
Tutto vedi, e di tutto, e tutto guidi.
In te sono le cause de' mortali,

O

NEMESIS hymnus.

O *Nemesi, voco te Dea regina maxima,*
Omnia videns, inspiciens vitam mortaliũ diversigenarũ:
Sempiterna, perveneranda, sola gaudens justis,
Mutans sermonem varium turbulentum semper,
Quam omnes timent homines, jugum cervici imponentes. 5
Tua enim semper sententia omnium est, neque te latet
Anima contemnens sermones temerario impetu.
Omnia vides, & omnia audis, & omnia dispensas,
In teque sunt judicia hominum, præstantissime dæmon:
Veni beata, casta, sacra discentibus adjutrix semper, 10
Daque bonam cogitationem habere, sedans omnino inimicas
Opiniones, non justas, omnia despicientes, alienissimas.

JUDICII suffimentum, thus.

V*Isum judicii cano multa videntis formosi,*
Quod & Jovis regis super thronum sedet,
Ex Cælo inspiciens vitam mortalium multigenarum:
Injusta puniens, inducens justa,

Ex

O trassovrano Nume. Vien beata,
Casta, ognora in aita ai Sacerdoti.
Concedi, ch' una buona mente abbiamo,
Cessando gl' inimici aspri talenti,
Non santi, tutti sprezzo, ed impietade.

Della DICE, ovvero Dea Giustizia. Timiama, Incenso.

L' Occhio della Giustizia io canto, indietro
Mirante, ben di vaga, illustre forma,
Che ancor di Giove Re sul sacro trono
Assisa stassi dal Ciel riguardando
La vita de' mortal di sacre genti,
Che sugl' ingiusti ultrice, aggravi il giusto

Dall'

Ἐξ ἰσότητος ἀληθείας, συνάγουσ᾽ ἀνομοῖα. 5
Πάντα γὰρ ὅσσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται,
Δύσκριτα βουλομένοις τὸ πλέον βουλαῖς ἀδίκοισι,
Μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκοις ἐπεγείρεις,
Ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, εὔφρων δὲ συνοῦσι δικαίοις.
Ἀλλὰ θεὰ μόλ᾽ ἐπὶ γνώμαις ἐσθλαῖσι δικαία, 10
Ὡς ἂν ἀεὶ βιοτῆς τὸ πεπρασμένον ἦμαρ ἐπέλθοι.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὦ θνητοῖσι δικαιοτάτη, πολύολβε, ποθεινή,
Ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις,
Πάντιμε, ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλαυχής,
Ἣ καθαραῖς γνώμαις αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,
Ἄθραυστος τὸ συνειδός· ἀεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας 5
Ὅσσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ
Πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως·
Ἀστασίαστε, φίλη πάντων, φιλόκωμ᾽, ἐρατεινή,
Εἰρήνῃ χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον·
Αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις. 10

Ἐν

Dall' eguaglianza della veritade
Le cose unendo ancor dissimiglianti.
Che tutte quelle cose, che con rei
Talenti dai mortal vengon portate,
Malagevoli sono a giudicare
Da chicchessia, or per lo più a consigli
Ingiusti su montando, e la giustizia
Svegli sopra gl' ingiusti. Degl' ingiusti
Nemica volentier conversi con i giusti.
Or vieni Dea su' buon pensieri giusta,
E ognor di vita il fatal dì ne venga.

Della DICEOSINE, *ovvero virtù della Giustizia.*
Timiama, *Incenso.*

O Giustizia, a' mortali desiata,
Molto ricca, felice, sopraggiusta,

Per

Ex pietate veritatis colligens dissimilia. 5
Omnia enim quęcunque malis opinionibus mortalibus vebuntur,
Judicatu difficilia volentibus multum consiliis injustis,
Solum conscendens judicium injustis excitas,
Inimicum injustorum, benevolum vero converfaris cum justis:
Sed Dea veni sub sententiis bonis justa, 10
Donec semper vitæ fatata dies veniat.

JUSTITIÆ suffimentum, thus.

O *Mortalibus justissima, multarũ divitiarum, desiderãda,*
Ex æqualitate semper mortalibus gaudens justis,
Ubique honorata, fortunata, justitia magnanima:
Quæ puris sententiis semper necessaria dispensas,
Invulnerata conscientia. semper vulneras enim omnes, 5
Quotquot non tuum venerunt sub jugum, sed super illud
Trutinis fortibus declinantes inexplebiliter:
Contentioneque carens, amica omnium, amans hymnos, amabilis,
Pace gaudens, vitam amans firmam.
Semper enim quod plus est odio prosequeris, æqualitate vero gaudes. 10

In

Per l' uguaglianza ognor lieta degli uomini,
Giustizia tutta onor, di ricca sorte,
Di grande orgoglio, che con pura mente
Sempre le cose opportune consigli,
Infrangibile nella coscienza.
Perchè sempre tu frangi tutti quelli,
Che non vennero sotto a tua bilancia,
Ma sopr' essa son gravi, sempre senza
Discrezion, nè modo la declinano.
Nimica delle parti, a tutti amica,
Amabile, amatrice di festose
Serenate, e sollazzi, della pace
Vaga, e vaga d' un vivere costante,
Ch' odii sempre il vantaggio, ed ami il giusto,
E dell' egualitade ti diletti.

Che

Ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὅλον ἱκάνει.
Κλῦθι θεά, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως,
Ὡς ἂν ἰσοῤῥοπίαισιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύοι
Θνητῶν ἀνθρώπων οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ' ἐν κόλποισι τιθήνει 15
Γαῖα θεὰ μήτηρ καὶ πόντιος εἰνάλιος Ζεύς.

ΥΜΝΟΣ Νόμου.

Ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἁγνὸν ἄνακτα,
Οὐράνιον Νόμον, ἀστροθέτην, σφραγῖδα δικαίαν
Πόντου τ' εἰναλίου καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον·
Ἀκλινῆ, ἀστασίαστον, ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν,
Οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει, 5
Καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον αὐτὸς ἐλαύνει·
Ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει.
Αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴηκα κρατύνει,
Γνώμαις ὀρθοτάταισι συνὼν ἀδιάστροφος αἰεί·
Ὠγύγιος, πολύπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν 10
Τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.

Ἀλ-

Che in te di ſapienza, e di virtude
Tutto il fior giugne, e la perfezione.
Odi Dea, che ne frangi de' mortali
A ragion la malizia, affinchè ſempre
Con equilibrio il buon viver cammini
Degli uomini mortali, che ſi mangiano
Il frutto della Terra, e ancor di tutti
Gli animai, quanti ne' ſuoi ſeni nutre
Terra Dea Madre, e marin Pontio Giove.

Inno della LEGGE.

Degl' immortali io chiamo, e de' mortali
Quella caſta Reina, la celeſte
Legge, legislatora delle Stelle,
Giuſto ſuggello dell' amico Ponto,

E

In te enim sapientiæ virtutis finis integer accedit.
Audi Dea malitiam mortalium vulnerans juste,
Ut æqualitate semper vita bona iter faciat.
Mortalium hominum, qui terræ fructum edunt:
Et viventium omnium, quicunque in sinu nutrit 15
Terra Dea mater, & ponticus marinus Jupiter.

HYMNUS Legis.

I*Mmortalium voco, & mortalium castum regem,*
Cœlestem legem, astrorum positorem, signaculum justum,
Pontique marini, & terræ naturæ firmum,
Inflexibilem, seditione carentem, semper servatam legibus,
Quibus supra ferens magnum Cælum ipsa it, 5
Et invidiam non justam stridoris modo ipsa insequitur:
Quæ & mortalibus vitæ finem bonum excitat.
Ipsa enim sola viventium gubernaculum firmat,
Sententiis rectissimis conversans inconversibilis semper:
Antiqua, peritissima, sine læsione, omnibus cohabitans 10
Legitimis, illegitimis vero ferens malitiam gravem.

Sed

E della Terra, e di natura il fermo.
Inconcussa, inclinabile, posata,
Sempre servante con sue buone leggi,
Colle quali il gran Ciel sopra portando
Essa cammina, e non la giusta invidia
Essa a modo di turbine discaccia.
Ch' anco a' mortali della vita buona
Fine ne desta, ch' ella sola siede
Degl' animai al governo,
Stando colle rettissime sentenze
Senza torcersi mai da dirittura.
Ogigia, di molta sperienza,
Senza offensione dar con tutti quanti
I legittimi, e giusti a casa stante.
Agl' ingiusti, che son fuori di legge,
Gravoso nocumento, aspro arrecante.

Or

Ἀλλὰ μάκαρ πάντιμε, φερόλβιε, πᾶσι ποθεινὴ,
Εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε φέρεσε.

ἌΡΕΩΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ἄῤῥηκτ', ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε δαῖμον,
Ὁπλοχαρὴς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα
Ἆρες ἄναξ, δολόδουπε, φόνοις πεπαλαγμένος αἰεὶ,
Αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε, φρικτὲ,
Ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον·
Στῆσον ἔριν λυσσῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον·
Εἰς δὲ πόθον νεῦσον Κύπριδος, κώμους τε λυαίους,
Ἀλλάξας αἰχμὴν ὅπλων εἰς ἔργα τὰ Δηοῦς·
Εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

5

ἩΦΑΙΣΤΟΥ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Ἥφαιστ' ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἀκάματον πῦρ,
Λαμπόμενε φλογέαις αὔραις φαεσίμβροτε δαῖμον,
Φωσφόρε, καρτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε,

Ἐρ-

Or beata, onorata di per tutto,
Di fortuna, e di roba apportatrice:
Da tutti desiabile, or benigna
Manda di te memoria eccellentissima.

Di MARTE. S' abbrucia Incenso.

INfrangibil, gravoso, di coraggio,
D' alta possa, robusto Nume, d' armi
Dilettante, indomabil, micidiale,
Battitor di muraglie, Marte Re,
D' inganni rimbombante, d' omicidj
Sempre imbrattato, godente di sangue,
O micidiale agitator di guerra,
Terribil, che desideri con spade,

E

Sed beata, ubiq; honorata, divitias ferens, omnibus desideranda:
Benevolum animum habens, memoriam tuam mitte optima.

MARTIS suffimentum, thus.

INfracte, fortem animum habens, robuste, fortis dæmon,
Armis gaudens, indomite, homicida, muros quatiens,
Mars rex, dolo cædens, cædibus inquinate semper,
Sanguine humanæ cædis gaudens, bellum movens, horrende:
Qui desideras ensibusque & hastis contentionem concinnam, 5
Seda contentionem rabiosam, dimitte laborem dolorosum,
Inque desiderium annue Cypridis, Comosque Lyæos,
Mutans robur armorum in opera Cereris:
Pacem desiderans, pueros nutrientem, divitias dantem.

VULCANI suffimentum, libanomannam.

VUlcane fortem habens animum, robuste, indefesse ignis,
Lucens urentibus auris, lucem hominibus ferens:
Lucifer, manu fortis, æterne, artium arbiter,

Ope-

E con lance la briga senza Muse,
E senza Grazie ruvida, aspra, folle.
La rabbiosa discordia or tu ne ferma,
Rilascia la fatica cordogliosa
Dell' armi la possanza barattando,
Ai lavori di Cerere la Pace
Desiando, di figli allevatrice,
E di roba, e fortuna donatrice.

Di VULCANO. S' abbrucia l' Incensomanna.

VUlcan gravoso, di coraggio, d' alta
Possa, indefesso fuoco, lampeggiante
Di fiammei soffi, luminoso, intatto
Nume, lucifer, fortemano, eterno,
Che nell' arti la vita ne conduci,

La-

Ἐργαστὴρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφὲς,
Παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε, 5
Αἰθὴρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον·
Ταῦτα γὰρ Ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
Πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα,
Σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς πολύολβε, κραταιέ·
Κλῦθι μάκαρ, κλήζω πρὸς ἁγίαις ἐπὶ λοιβαῖς, 10
Αἰεὶ ὅπως χαίρουσιν ἐπ' ἔργοις ἥμερος ἔλθοις.
Παῦσον λυσσῶσαν μανίαν πυρὸς ἀκαμάτοιο,
Καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Ἰητὴρ πάντων Ἀσκληπιὲ, δέσποτα Παιὰν,
Θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων,
Ἠπιόδωρε, κραταιὲ μόλοις κατάγων ὑγίειαν,
Καὶ παύων νούσων χαλεπὰς κῆρας θανάτοιο,
Αὐξιθαλὴς κόρε, ἀπαλεξίκακ', ὀλβιόμοιρε, 5
Φοίβου Ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον,
Ἐχθρὲ νόσων, ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ,

Ἐλ-

Lavorante, del Mondo parte, ſenza
Taccia elemento, mangiador ſolenne,
Che 'l tutto ingoi, domator del tutto,
Tutto ſovran, che ti ritrovi in tutto,
Etere, Sole, Stelle, Luna, lume
Amiano, o vogliamo ſenza macchia;
Che queſte di Vulcan membra ai mortali
Appajono, ogni caſa tu poſſiedi,
Ogni Città, ed ogni nazione,
E i corpi de' mortali abiti, ricco
Molto, robuſto. Odi, beato, io chiamo
Alle miſtiche ſacre libagioni,
Acciò ſempre benigno all' opre venghi.
Il rabbioſo furor ceſſa del fuoco
Infaticabil, naturale avendo
Accenſione dentro ai corpi noſtri.

D'E-

Operator, Mundi pars, elementum irreprehensibile:
Omnia comedens, omnia domans, præstantissime omnium arbiter:
Æther, Sol, astra, Luna, lux impolluta. 6
Illæ enim Vulcani partes mortalibus prælucent:
Omnemque domum habens, omnem civitatem, gentes omnes,
Corporaque mortalium habitas, valde dives, fortis:
Audi beate, advoco sacras super libationes, 10
Semper ut delectantia circa opera mansuetus venias,
Seda furiosam insaniam ignis indefessi:
Ustionem habens naturæ in corporibus nostris.

ÆSCULAPII suffimentum, mannam.

Supplex omnium Æsculapi, here Pæan,
Decipiens hominum multi doloris damna morborum,
Lenia donans, fortis, veni adducens & sanitatem,
Et seda morborum difficiles Parcas mortis:
Augens viriditatem, puer incurabilis, fortunate, 5
Phœbi Apollinis forte germen honorandum:
Inimice morborum, sanitatem habens corrivalem inculpatam,
Ve-

D' ESCULAPIO. S' incende il Mannan.

Di tutti medicante, o Esculapio,
Padron Pean, che delle infermitadi
Degli uomini sopisci i tristi duoli,
Lenitivo dator, possente, vieni
Conducendo anco teco la salute,
Che Igéa s' appella, ovver la sanitade,
E cessando de' morbi le severe
Fate di morte, crescitor fiorito,
Fanciullo, cacciator di guai,
Di Febo Apollo valoroso germe,
Illustre, e chiaro, ed onorato molto.
Nimico a mali, Igéa con teco avendo
Incolpabil consorte. Or vien beato

Fato / felice

Sal-

Ἐλθὲ μάκαρ σωτὴρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

ΥΓΕΙ'ΑΣ θυμίαμα, μάνναν.

Ἱμερόεσσ', ἐρατή, πολυθάλμιε, παμβασίλεια,
Κλῦθι μάκαρ' ὑγίεια φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων.
Ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι,
Πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο,
Καὶ τέχναι βρίθουσι. ποθεῖ δέ σε κόσμος ἄνασσα, 5
Μοῦνος δὲ στυγέει αἴδης ψυχοφθόρος αἰεί·
Εὐθαλής, ἀκταιοπάτη, θνητῆς ἀνάπαυμα.
Σοῦ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
Οὔτε γὰρ ὀλβοδότης Πλοῦτος γλυκερὸς θαλίησιν,
Οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίνεται ἀνήρ. 10
Πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
Ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοις ἐπιτάῤῥοθος αἰεὶ,
Ῥυομένη νούσων χαλεπῶν κακόποτμον ἀνίην.

ΕΥΜΕΝΙ'ΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦτε θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι, εὐάστειραι,
Τισιφόνη τε καὶ Ἀλληκτὼ, καὶ δῖα Μέγαιρα·
Νυκτέριαι, μύχιαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι, παρὰ Στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.

Οὐχ

Salvador, dando buona fin di vita.

* * *

Quì manca l' Inno della Sanità.

* * *

Dell'

Veni beate ſervator, vitæ finem bonum præbens.

SANITATIS ſuffimentum, mannam.

DEſideranda, amabilis, multorum thalamorum, omnium regina:
Audi beata ſanitas, divitias ferens, mater omnium.
Ex te enim morbi collabuntur hominibus,
Omniſque domus viret valde læta gratia tui,
Et artes aggravant, deſideratque te Mundus regina, 5
Solaque odio proſequeris, æterna, animas nutriens ſemper,
Semper vigens, optabilis, mortalium requies.
Te enim ſine omnia ſunt inutilia hominibus.
Neque enim divitiarum datrices divitiæ, dulces conviviis:
Neque ſenex laborioſus ſine te ſit vir. 10
Omnes enim regis ſola, & omnibus imperas,
Sed Dea veni ſacra diſcentibus auxiliatrix ſemper,
Liberans a morbis gravibus infœlicem dolorem.

FURIARUM ſuffimentum, aromata.

AUdite Deæ, ubique honoratæ, valde rugientes, bene laborantes,
Tiſiphoneque, & Alecto, & diva Megæra:
Nocturnæ, abditæ, ſub profunditatibus domos habentes
Antro in obſcuro ad Stygis ſacram aquam.

Non

Dell' EUMENIDI, ovvero delle Benevole,
cioè delle Furie.

UDite, Dee, onorate da per tutto,
Largamente frementi, ſtruggitrici,
Tiſiſone, ed Aletto, e la divina
Megera, Dee notturne, intanate, che le coſe
Sotto aſcondigli profondi tenete
In antro bujo preſſo l' onda ſacra
Di Stige. Per non

Οὐχ ὁσίαις βουλαῖσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεὶ, 5
Λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσαι ἀνάγκαις,
Θηρόπεπλοι, τιμωροὶ, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς,
Α'ΐδεω χθόνιαι φοβεραὶ κόραι αἰολόμορφοι.
Η'έριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι θ' ὥς τε νόημα.
Οὔτε γὰρ ἠελίου ταχιναὶ φλόγες, οὔτε σελήνης, 10
Καὶ σοφίας, ἀρετῆς τε, καὶ ἐργασίμου θρασύτητος,
Εὔχαρι, οὔτε βίου λιπαρᾶς περικαλλέος ἥβης,
Ὑμῶν χωρὶς ἐγείρει εὐφροσυνίας βιότοιο.
Α'λλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
Ο'μμα Δίκης ἐφορᾶτε, δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι, 15
Α'λλὰ θεαὶ μοῖραι ὀφιοπλόκαμοι πολύμορφοι,
Πρηΰνοον μετάθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

ΕΥΜΕΝΙ'ΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΛῦτέ μου Εὐμενίδες μεγαλώνυμοι εὔφρονι βουλῇ,
Α'γναὶ θυγατέρες μεγάλοιο Διὸς χθονίοιο,
Περσεφόνης τ' ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο,
Η῝ πάντων καθορᾷ βίοτον θνητῶν ἀσεβούντων·
Τῶν ἀδίκων τιμωροὶ ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκῃ, 5

Κυα-

Volontà de' mortali ognor bramate,
Orgogliose, rabbiose, a forza ardenti,
Di ferin manto, ultrici, alti-possenti,
Gravosamente dolorose, figlie
Di Plutone, terrestri, spaventose,
[diguisate forme] Di varie, strane ....
Caliginose, occulte, corritrici
Qual pensiero, veloci, che del Sole
Non le rapide fiamme, o della Luna,
Nè della sapienza, ovver virtute,
Nè dell' audacia operatrice, o il garbo
Della vita, di fresca, di leggiadra
[fiorita] Giovinezza, senza voi
Suscita l' allegrezze della vita.
Ma sempre sopra l' infinite genti

De-

Non piis consiliis hominum volantes semper, 5
Rabiosæ, insolentes, splendentes necessitatibus,
Ferarum vestes habentes, punitrices, fortes, graves doloribus:
Infernales, terrestres, formidabiles puellæ, variformes,
Aereæ, occultæ, celeriterque currentes, quantum cogitatio.
Neque enim Solis celeres flammæ, neque Lunæ, 10
Et sapientiæ virtutisque, & operariæ audaciæ,
Gratiosæ, neque vitæ formosæ, supra modū pulchræ pubertatis,
Vobis sine excitat lætitias vitæ.
Sed semper mortalium omnium super immensas gentes
Oculo judicii inspicitis, judices semper existentes: 15
Sed Deæ Parcæ, serpentum comas habentes, multiformes,
Mansuetam mutate vitæ mitem gloriam.

FURIARUM suffimentum, aromata.

Audite me Furiæ celebres, læto consilio,
Castæ, filiæ magni Jovis terreni,
Persephonesque amabilis puellæ, pulchras comas habentis,
Quæ omnium inspicit vitam mortalium impiorum,
Injustorum punitrices, imminentes necessitati: 5
Pur-

Degli uomin tutti riguardate l' occhio
Della Giustizia, di quella ministre
Eterne; ora Dee Parche anguichiomate,
Moltiformi, cangiate della vita
Il tenero soave sentimento.

Delle EUMENIDI. S' incendono Droghe.

UDite me, Eumenidi, di grandi
Nomi guarnite, con benigno senno,
Caste, figlie del gran Giove terrestre,
E dell' amabil Proserpina, figlia
Di vaga acconciatura, che di tutti
Gl' empj mortali il vivere riguarda.
Vendicatrici degl' iniqui, poste

Κυανόχρωτοι ἄνασσαι, ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων
Δεινὴν αὐταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην·
Ἀΐδιοι, φοβερῶπες, ἀπόστροφοι, αὐτοκράτειραι,
Λυσιμελεῖς οἴστρῳ βλοσυρονύχιαι, πολύποτμοι,
Νυκτερίαι κοῦραι, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες, 10
Ὑμᾶς κικλήσκω γνώμαις ὁσίαισι πελάζειν.

ΜΗΛΙΝΟΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΜΗλινόην καλέω νύμφην χθονίαν κροκόπεπλον,
Ἣν παρὰ Κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνὴ
Περσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς Ζηνὸς Κρονίοιο.
Ἧ ψευσθεὶς Πλούτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταισι,
Θυμῷ Περσεφόνης δὲ δισώματον ἔσπασε χροιήν. 5
Ἣ θνητοὺς μαίνει φαντάσμασιν ἠερίοισιν,
Ἀλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαίνουσα.
Ἄλλοτε μὲν προφανής, ποτὲ δὲ σκοτόεσσα, νυχαυγής,
Ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε καταχθονίων βασίλεια, 10
Ψυχῆς ἐκπέμπειν οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης,

TT.

Sopr' a ciò a forza di nero colore,
Regine sfolgoranti dalle luci
Un tremendo ſplendor contraſplendente
Al lume, che le carni ne diſtrugge.
Eternali, di truce orrenda viſta,
Rivoltatrici, di balìa ſovrana,
Sfaſciatrici di membra, dall' aſſillo,
Terribili di notte, aſſai mortali.
Notturne figlie, ſerpenti-chiomate,
Spaventoſe nel viſo, voi io chiamo,
Ch' agli ſanti penſieri v' accoſtiate.

Di MELINOE. S' incendono Droghe.

MElinoe invoco la terreſtre Ninfa
Di croceo peplo, che là dalla bocca

Di

Purpureo colore, reginæ resplendentes ab oculis:
Gravi relucente lucis carnes consumente splendore.
Æternæ, formidabiles oculos habentes, aversione per se imperantes,
Membra solventes, œstro truculentæ, noctu multa fata habentes:
Nocturnæ puellæ, serpentum comas habentes, formidabiles visu,
Vos voco animo pio appropinquare.

MELINOES suffimentum, aromata.

M*Elinoem voco nympham, terrestrem, croceum peplum habentem,*
Quam apud Cocyti fontes genuit veneranda
Persephone, lectis sacris Jovis Saturnii:
Cui mendax Pluto mixtus est dolosis fraudibus,
Animo Persephones duplici corpore evulsit colorem: 5
Qui mortales in furiam incitaret phantasiis aereis,
Monstrosis ideis formæ typum aperiens.
Alias quidem perspicua, aliquando vero tenebrosa nocte lucens,
Adversariis incursibus per tenebrosam noctem.
Sed Dea, supplico te infernalium regina, 10
Animæ emittere œstrum in fines terræ,

Ju-

Di Cocito l' augusta partorìo
Proserpina di Giove di Saturno
Ne' sacri letti, colla qual Plutone
Ingannato meschiossi con dolose
Frodi, per volontà or di Proserpina
Sembianza trasse di due corpi, ond' ella
Fa impazzare i mortali con fantasme
Aeree, e buje, con estrane forme
Rilevando del viso suo l' impronta
Quando apparente, e quando tenebrosa
Notti-lucente, con impeto addosso
Là per la sacra notte. Or Dea ti priego,
Regina di color, che stan sotterra,
Mandar del cuor l' assillo in capo al Mondo,

Εὐμενὲς ἱερὸν μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

ΤΥΧΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δεῦρο τύχη· καλέω σ' ἀγαθὴν κράντειραν ἐπ' εὐχαῖς,
Μειλιχίαν ἐνοδῖτιν, ἐπ' ὄλβοις κτεάτεσσιν,
Ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, Εὐβουλῆος
Αἵματος ἐκγεγαῶσαν· ἀπρόσμαχον εὖχος ἔχουσαν,
Τυμβιδίαν, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν. 5
Ἐν σοὶ γὰρ βίοτος θνητῶν παμποίκιλός ἐστι.
Οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον,
Οἷς δὲ κακὴν πενίην, θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσαν,
Ὄλβοισιν πλήθουσαν ἐπ' ὄλβοις κτεάτεσσιν. 10

ΔΑΙΜΟΝΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δαίμονα κικλήσκω μεγαλανηγήτορα φρικτὸν,
Μειλίχιον Δία, παγγενέτην, βιοδώτορα θνητῶν,
Ζῆνα μέγαν, πολύπλαγκτον ἀλάστορα, παμβασιλῆα,
Πλουτοδότην, ὁπόταν γε βρυάζων οἶκον ἐσέλθῃ,
Ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων. 5

Ἐν

Moſtrando lieta ai ſacri aſtanti faccia.

Della FORTUNA, S' arde Incenſo.

QUà Fortuna te chiamo, perfettrice
Buona ſu' voti, e ſulle preci; dolce,
Incamminante, e ſulla ricca roba,
Diana condottiera di gran nomi,
Del Sacro Eubuléo nata dal ſangue,
Che per te pregio non conteſo tieni,
Sepolcral, molto errante, eterna agli uomini;
Ch' è in te la varia vita de' mortali;
Che a queſti formi di gran roba in copia,
A quelli mala povertà crucciata.

Or

Jucundam sacram sacra discentibus ostendens faciem.

FORTUNÆ suffimentum, thus.

HUc Fortuna; voco te bonam ducem in orationibus,
Dulcem, in via positam, circa opulentas possessiones,
Dianam ducem celebrem, Plutonis
Sanguine natam, inexpugnabile consilium habentem:
Sepulchralem, pererrantem, decantatam hominibus. 5
In te enim vita hominum multiplex est.
Illis enim præbes possessionum multitudinem opulentam;
Illis vero malam paupertatem, animo iram concitans:
Sed Dea supplico te venire vitæ benevolam,
Divitiis plenam in opulentis possessionibus. 10

DÆMONIS suffimentum, thus.

DÆmonem voco, magnanimum, horrendum,
Mitem Jovem, omnium generatorem, vitæ datorem mortalium,
Jovem magnum, multivagum, ultorem, regem omnium,
Divitias dantem, quando sane lætus domum ingrederetur:
Rursus vero recreantem vitam mortalium laboriosorum. 5
In

Or Dea benigna al viver vien ti prego,
Piena di roba sopra roba lieta.

Del DEMONE. S' arde Incenso.

IL gran Demon tremendo duce invoco,
Piacevol Giove, genitor di tutto,
E datore del vivere ai mortali,
Gran Giove, vagabondo, errante, tristo,
Imperator, datore di ricchezze,
Allor, che in una casa entri sgorgando,
E che al contrario il vivere raffredda
De' travaglianti assai egri mortali;

Ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς κληῖδες ὀχῦνται.
Τοιγάρτοι μάκαρ ἁγνὲ πολύστορα κήδε' ἐλάσας,
Ὅσσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
Ἔνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΛΕυκόθεαν καλέω Καδμηΐδα δαίμονα σεμνὴν,
Εὐδυνάτον, θρέπτειραν ἐϋστεφάνου Διονύσου.
Κλῦθι θεὰ πόντοιο βαθυστέρνου μεδέουσα,
Κύμασι τερπομένη, θνητῶν σώτειρα μεγίστη.
Ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὁρμὴ, 5
Μούνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἁλὶ λύεις,
Οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθοις.
Ἀλλὰ θεὰ δέσποινα μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα,
Νηυσὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὔφρονι βουλῇ,
Μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα. 10

ΠΑΛΑΙΜΟΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΣΥντροφε Βάκχου χοροῖο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
Ὃς ναίεις πόντοιο βυθοὺς βαθυκύμονας ἁγνοὺς,

Κι-

Che in te le chiavi ſtan di doglia, e gioja.
Orsù beato, caſto, diſcacciando
I travagli per tutto ſeminati,
Che metton ſtrage per tutta la terra,
Dà chiara, e dolce buona fin di vita.

Di LEUCOTEA. Timiama, Droghe.

LEucotéa di Cadmo io chiamo,
Dea veneranda, poſſente, nodrice
Del bene incoronato Dioniſo.
Odi Dea comandante al mar profondo,
O dell' onde godente, o de' mortali
Salvatrice grandiſſima, che è poſto
In te l' inſtabil delle navi corſo

Per

In te enim mœstitiæ & gaudii sedes vehuntur.
Quocirca beate, caste, habentes varia semina curas minuens,
Quæcunque vitam corrumpentem mittit per terram omnem,
Gloriosum vitæ dulcem finem bonum præbeas.

LEUCOTHEÆ suffimentum, aromata.

LEucotheam voco Cadmeida, dæmonem venerandam,
Potentem, nutricem bene coronati Dionysii:
Audi Dea, Ponto profundum pectus habenti imperans,
Undis gaudens, mortalium servatrix maxima.
In te enim navium per pelagus currens turbulentus impetus, 5
Solaque mortalium miserabile fatum in mari solvis,
Quos irrumpens amica salutaris venias.
Sed Dea hera venias, auxiliatrix existens,
Navibus in rudentibus bene instructis, salutaris, benevolo animo,
Sacra discentibus in ponto naves pellentem ventum ducens.

PALÆMONIS suffimentum, mannam.

COnnutritor Bacche chori, Dionysii faceti,
Qui habitas ponti profunditates profundas, undas habentes castas,

Vo-

Per lo Pelago; tu sola la sorte
De' mortali infelice in mar ne sciogli,
A cui andando amica, e salutevole
Tu venghi. Or Dea padrona vien ti prego.
A ben spalmate navi salutevole,
Con lieto senno, a' mistici ministri,
Adducendo nel mar prospero vento.

Di PALEMONE. S' abbrucia il Mannan.

COllattaneo Baccante del festante
Coro di Bacco, che del mare i fondi
Abiti casti di profondi flutti,

Chia-

Κικλήσκω σε Παλαῖμον ἐπ' εὐιέροις τελεταῖσιν
Ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέῳ γήθοντα προσώπῳ,
Καὶ σώζειν μύστας κατά τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον. 5
Ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ ναυσὶν χειμῶνος ἐναργὴς
Φαινόμενος σωτὴρ μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ,
Ῥυόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

ΜΟΥΣΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

ΜΝημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες,
Μοῦσαι Πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι,
Θνητοῖς οἷς κε παρῆτε, ποθεινόταται, πολύμορφοι,
Πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον·
Θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι, 5
Καὶ νοῦ δυναμένοιο καθηγήτειραι ἄνασσαι,
Αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη σὺν μητρὶ καὶ δυνάτῃ θεᾷ ἁγνῇ, 10
Ἀλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσταις πολυποίκιλοι ἁγναὶ,
Εὔκλειαν ζῆλόν τ' ἐρατὸν πολύυμνον ἄγουσαι.

MNH-

Chiamo te Palemone ai mifter facri,
Acciò venghi benevolo, ridente
Colla giovane faccia,
E falvi gli ordinati ne' mifterj
E per terra, e per mar; poichè alle navi
Tu fempre, che per mare errando vanno,
Sei nel verno evidente in la tempefta,
Cofpicuo falvator, folo ai mortali
Appari, liberando la fevera
Ira colà per lo marino fiotto.

Delle MUSE. S' arde Incenfo.

DI Mnemofine, e Giove alti-tonante
Figlie, e Mufe Pieri, di gran nomi,
Di chiara fama a quei mortali, a cui

Affi-

Voco te Palæmon circa sacra sacrificia,
Venire benevolum molli lætum facie,
Et servare sacra discentes, per terram & per pontum. 5
Pontivagis enim semper navibus hyeme manifestus
Apparens salvator, solus mortalibus demonstraris,
Servans iram gravem per ponticam undam.

MUSARUM suffimentum, thus.

MEmoriæ & Jovis valde sonantis filiæ,
Musæ Pierides, celebres, excellentem famam habentes
Mortalibus quæ & adestis, optatissimæ, multiformes,
Omnem infantiæ virtutem generantes irreprehensibilem:
Nutrices animæ, cogitationis recta dantes, 5
Et animi potentis magistræ reginæ,
Quæ cæremonias mortalibus ostendistis sacrificatorias,
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliope cum matre, & potenti Dea casta: 10
Sed venite Deæ sacra discentibus, multivariæ, castæ,
Gloriam zelumque amabilem multorum hymnorum ducentes,

ME-

Assistete, amatissime, e bramate,
Moltiformi, che tutta la virtude
Del sapere incolpabil generate,
Dell' anima nutrici, del pensiero
Diritto donatrici, e della mente,
Valorose regine, guidatrici;
Che l' ordinazioni ne mostrate
Ai mortali, che s' ordinano in quelle.
Clio, ed Euterpe, e Talia, e Melpomene,
E Tersicore, ed Erato, e Polinnia,
E Urania, e Calliope colla madre,
E ben possente Dea caste. Or venite
Dee a' ministri dell' ordinazione,
E varie, e caste, buona fama, e zelo
Amabil di molt' Inni conducendo.

Di

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Μνημοσύνην καλέω Ζηνὸς σύλλεκτρον ἄνασσαν,
Ἣ Μούσας τέκνωσ᾽ ἱερὰς ὁσίας λιγυφώνους,
Ἐκτὸς ἐοῦσα κακῆς μνήμης βλαψίφρονος αἰεί.
Πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχαῖσι σύνοικον,
Εὐδύνατον, κρατερόν. θνητῶν αὔξουσα λογισμόν, 5
Ἡδυεπής, φιλάγρυπνος· ὑπομνήσκουσα δὲ πάντα,
Ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθηται.
Οὔτι παρεκβαίνουσ᾽, ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσταις μνήμην ἐπέγειρε
Εὐιέρου τελετῆς, λήθην δ᾽ ἀπὸ τῶν ἀπόπεμπε. 10

ἨΟΥΣ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθι θεὰ θνητοῖς φαεσίμβροτον ἦμαρ ἄγουσα,
Ἠὼς λαμπροφαής, ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον,
Ἀγγελίεια θεοῦ Τιτᾶνος ἀγνοῦ μεγάλοιο,
Ἣ νυκτὸς ζοφερήν τε κελαινοχρῶτα πορείην
Ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης· 5

Ἐρ-

Di MNEMOSINE.
S' incende Incenso.

Mnemosine di Giove la consorte
Reina io chiamo, che fgliò le Muse
Sacrosante, di vaga, altera voce,
Esente sempre dalla ria memoria,
Oltraggiatrice delle menti tutte:
Gl' intelletti tenendo de' mortali
Accoppiati coll' anime, possente,
Valorosa, accrescente de' mortali
Il discorso, dolcissima, godente
Del vegghiare, che il tutto ne rammenti,
Di che ciascun in se pensiero serbi,

Nien-

MEMORIÆ suffimentum, thus.

MEmoriam voco Jovis conjugem reginam,
Quæ Musas genuit, sacras, pias, stridulam vocem habentes:
Extra existens malam memoriam, mentes lædentem semper:
Omnem animum comprimens hominum, animabus cohabitantem,
Potentem, fortem, mortalium augens ratiocinationem, 5
Suavissima, amans vigilias, in memoriamque reducens omnia:
Quorum quisque semper pectoribus voluntatem deponit,
Non transgrediens, excitans mentem omnibus.
Sed beata Dea, sacra discentibus memoriam excita
Sacræ cæremoniæ, oblivionem vero ab illis emitte. 10

AURORÆ suffimentum, mannam.

AUdi Dea mortalibus lucem ferentem diem ducens,
Aurora splendide lucens, rubefacta per Mundum,
Nuncia Dei Titanis præclari magni,
Quæ noctis tenebrosum nigrumque cursum
Ortu tuo mittis sub inferna terræ. 5

Ja-

Niente passando, a tutti il cuor destando.
Ora beata Dea, memoria desta
Degli ordinati de' misterj sacri,
E da loro discacciane l' oblio.

Dell' AURORA. S' abbrucia il Mannan.

ODi beata, ch' a' mortali il giorno adduci
Luminoso, o Aurora Alba lucente,
Rosseggiante pel Mondo, messaggiera
Di Dio Titane glorioso, grande,
Della notte il cammino oscuro, e negro
Mandi sotterra colle tue levate

Du-

Ἔργων ἡγήτειρα, βίου πρόπολε θνητοῖσιν·
Ἣ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος· οὐδέ τις ἐστὶν,
Ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὖσαν,
Ἡνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσῃς,
Πᾶς δὲ βροτὸς γηθεῖ, πᾶν ἑρπετὸν, ἄλλά τε φῦλα 10
Τετραπόδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν.
Πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
Ἀλλὰ μάκαιρ' ἁγνὴ μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

ΘΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Οὐρανόπαιδ' ἁγνὴν καλέω Θέμιν εὐπατέρειαν,
Γαίης τὸ βλάστημα νέον, καλυκώπιδα κούρην,
Ἣ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήϊον ἁγνὸν
Δελφικῷ ἐν κευθμῶνι, θεμιστεύουσα θεοῖσι,
Πυθίῳ ἐν δαπέδῳ, ὅτι Πυθοῖ ἐμβασίλευεν· 5
Ἣ καὶ Φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε.
Πάντιμ', ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε·
Πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας,

Βακ-

Duci degli lavori della vita,
Ai mortali foriera, di cui godon
I mortali, che varie anno le lingue,
E varie le ſembianze, e la proſapia,
Nè alcuno v' ha, che la tua viſta sfugga
Sovrana, allora quando il dolce ſonno
Dalle palpebre ſcuoti; ogni mortale
Gioiſce, e ogni animale, che per terra
Si ſtriſcia gode, e l' altre razze ancora,
Quadrupedi, volanti, ed i marini
Di molte genti; poichè tutto il vitto
Lavorativo concedi a' mortali.
Ora beata, caſta, agli ordinati
Ne' miſterj il ſacrato lume creſci.

Di

Jaculans, dux vitæ, perfecta mortalibus,
Qua gaudet mortalium hominum genus. neque aliquis est,
Qui fugit tuum aspectum excellentem existentem,
Quando dulcem somnum a superciliis excutis:
Omnisque homo gaudet, omneque reptile, aliæque gentes, 10
Quadrupedum, volatiliumque, & marinorum multigenarum.
Omnem enim operantem vitam mortalibus præbes:
Sed beata, casta, sacra discentibus sacram lucem augeas.

THEMIDIS suffimentum, thus.

COeli filiam castam voco Themin, bonis parentibus natam,
Terræ germen novum, roseam faciem habentem puellam:
Quæ prima ostendit hominibus vaticinium purum,
Delphico in penetrali vaticinata Diis,
Pythico in solo, ubi Pythio regnavit: 5
Quæ & Phœbum regem vaticinia docuit.
Omnibus honorata, præclara, forma colenda, noctivaga,
Prima enim cæremonias sanctas mortalibus declarasti,
Bac-

Di TEMIDE. S' abbrucia l' Incenso.

FIglia del Ciel la casta Temi io chiamo,
Di padre buon, di buona madre nata,
Nuovo pollone della terra, fresca
Giovin qual rosa, che primiera
A' mortali mostronne oracol casto,
Nella Delfica grotta dando i temi,
E le leggi agl' Iddii nel suolo Pizio,
Quando a Pito regnava, che a Febo anco
Rege insegnò i temi degli oracoli;
Da per tutto onorata, in viso chiara,
Adorabil, la notte andando attorno.
Poichè primiera gli ordini sacrati
A' mortali scopristi, per le notti
* * *

Alla

Βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπαυάζουσα ἄνακτα·
Ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων μυστήριά θ' ἁγνά. 10
Ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις κεχαρημένη εὔφρονι βουλῇ
Εὐϊέρους ἐπὶ μυστιπόλους τελετὰς σέο κούρη.

ΒΟΡΕΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

ΧΕιμερίοις αὔραισι δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου,
Κρυμοπαγὴς Βορέα χιονώδεος ἔλθ' ἀπὸ Θρήκης·
Λῦέ τε παννέφελον στάσιν ἠέρος ὑγροκελεύθου,
Ἰκμάσι ῥιπίζων νοτερὸν ὀμβρηγενὲς ὕδωρ,
Αἴθρια πάντα τιθείς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων. 5

ΖΕΦΥΡΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

ΑΥραι ποντογενεῖς Ζεφυρίτιδες, ἠεροφοῖται,
Ἡδύπνοοι, ψιθυραί, καμάτου ἀνάπαυσιν ἔχουσαι,
Εἰαριναί, λειμωνιάδες, πεποθημέναι ὅρμοις,
Σύρουσαι ναυσὶ τρυφερὸν πόρον ἠέρα κοῦφον,
Ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι ἐπιπνείουσαι, ἀμεμφεῖς, 5
Ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἀερόμορφοι.

NO-

Alla fine de' verſi Evoè Re.
Poichè da te derivano gli onori
De' beati, e i miſterj e ſacri, e caſti.
Or vien beata lieta con buon ſenno
Agli ordin ſacri miſtici tuoi figlia.

Di BOREA, o Tramontana. S' abbrucia Incenſo.

AGitator dell' aere profondo
Del Mondo con vernine tempeſtoſe
Aure, ghiacciato Borea, deh vieni
Dalla nevoſa Tracia, e raſſetta
La nuvoloſa univerſal dell' aere,
Che corre umide vie, ſollevazione,
Spargendo l' acqua di pioggia,

Tut-

Bacchicas per noctes lugens regem.
Ex te enim honores beatorum, mysteriaque pura. 10
Sed beata venias gaudens læto animo,
Sacras super sacrificatorias cæremonias tuas puella.

BOREÆ suffimentum, thus.

AUstralibus auris movens profundum aera Mundi,
Gelide Borea, nivosa veni a Thracia,
Solveque nebulosum statum aeris, humidam viam habentis,
Sufflans humoribus australibus ex imbre genitam aquam,
Serena, omnia ponens, virentem visu æthera parans. 5

ZEPHYRI suffimentum, thus.

AUræ ponto genitæ, Zephyreæ, per aera euntes,
Suaviter spirantes, stridulæ, laboris quietem habentes,
Vernæ, pratenses, desideratæ stationibus,
Trahentes navibus teneram viam, aera levem:
Venite benevolæ, spirantes, irreprehensibiles, 5
Aeriæ, occultæ, leniter volantes, aeris formam habentes.

NO-

Tutto seren facendo, e puro l' etere
Formando con celesti occhj sereni.

Di ZEFIRO, o Ponente. S' abbrucia Incenso.

AUre nate dal mar, di Zefiretti,
Dolce esalanti, che per l' aere gite,
Sottili, di ristoro alle fatiche,
Di Primavera, pe' giardin, pe' prati,
Desiate pe' porti, che traete
Gaja alle navi via, aere lieve,
Venitene benigne senza noja
Soffiando giù per l' aer di nascoso,
D' ale lievi, d' aerea sembianza.

ΝΟΤΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Λαιψηρὸν πήδημα δι' ἠέρος ὑγροπόρευτον,
Ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις ὄμβροιο γενάρχα.
Τοῦτο γὰρ Διός ἐστι σέθεν γέρας ἠερόφοιτον,
Ὀμβροτόκους νεφέλας ἐξ ἠέρος εἰς χθόνα πέμπειν. 5
Τοιγάρτοι λιτόμεσθα μάκαρ ἱεροῖς χαρίεντα
Πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

ὨΚΕΑΝΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὠκεανὸν καλέω, πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν ἐόντα,
Ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
Ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον·
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰκμάδες ἁγναί. 5
Κλῦθι μάκαρ πολύολβε, θεῶν ἅγνισμα μέγιστον,
Τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου, ὑγροκέλευθε·
Ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεί.

ΕΣ-

Di NOTO, o Scilocco. Incenso.

Celere salto, che per l' umido aere
Passeggi con veloci ali agitato
E quinci, e quindi, vien con nubi acquose,
Autor primiero, e padre della pioggia,
Che ciò è da Giove onor tuo proprio, in aere
Nubi partoritrici della pioggia
Mandar dall' aere in terra. Or ti preghiamo
Beato, che gradendo i Sacrificj
Piogge fertili mandi alla gran madre.

Dell'

NOTI suffimentum, thus.

CEler saltus, per aera humidam viam habens,
Celeribus alis mote, hinc atque illinc:
Veni cum nubibus australibus imbris generator.
Illud enim ex Jove est tuum præmium, per aera iens,
Imbrem generantes nubes ex aere in terram mittere. 5
Quocirca rogamus beate sacris gratum,
Mittere fructus nutrientes pluvias super matrem terram.

OCEANI suffimentum, aromata.

OCeanum voco patrem incorruptum, semper existentem,
Immortaliumque Deorum genus, mortaliumq; hominum:
Qui circumfluit terræ circa extremitates circulum,
Ex quo omnes fluvii, & universum mare,
Et terrestres terræ ex fontibus fluentes humores puri. 5
Audi beate, dives, Deorum purgatio maxima,
Finis amicus terræ, principium poli, humidas vias habens:
Veni benevolus, sacra discentibus gratus semper.

VE-

Dell' OCEANO. S' incendono Droghe.

L'Ocean chiamo incorruttibil padre,
Eternal nascimento degl' Iddii
Immortali, e degli uomini mortali,
Che della terra il confinante giro
Intorno inonda, da cui tutti i fiumi,
Ed ogni mar deriva, e della terra
I sorgenti in fontane umori casti.
Odi beato, fortunato, ricco,
Purificazion massima dei Dei,
Termin diletto della terra, inizio
Del Polo, che cammini umidi vie;
Vieni benigno ognora agli Ordinati.

ΕΣΤΙΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἑστία εὐδυνάτοιο Κρόνου θύγατερ βασίλεια,
Ἣ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο μεγίστου,
Τούσδε σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίους μύστας ἀναδείξαις,
Θεῖσα ἀειθαλέας, πολυόλβους, εὔφρονας, ἁγνούς,
Οἶκε θεῶν μακάρων θνητῶν στήριγμα κραταιόν. 5
Ἀΐδιε, πολύμορφε, ποθεινοτάτη, χλοόμορφε,
Μειδιόωσα, μάκαιρα, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως,
Ὄλβον ἐπιπνείουσα καὶ ἠπιόχειρον ὑγείαν.

ΥΠΝΟΥ θυμίαμα, μετὰ μήκωνος.

Ὕπνε, ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
Καὶ πάντων γὰρ ζώων ὁπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
Πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος, καὶ πᾶσι προσέρχῃ,
Σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσι·
Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν, 5
Καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων.
Καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις, ψυχὰς διασώζων.

Αὐτο-

Di VESTA. S' abbruciano Droghe.

Vesta a Saturno poderoso figlia,
Reina, ch' hai abitazion di mezzo
Del fuoco eterno massimo, or tu questi
Nell' Ordinazioni Santi mostra
Ordinati, facendogli fioriti
Ognora ricchi molto, e fortunati,
Allegri, casti; oh de' beati Iddii,
E de' mortali fermamento forte.
Eterna, moltiforme, amabilissima,
Ch' hai la sembianza qual verd' erba fresca,
Tu ridente, o beata, questo sacro
Culto ricevi con benigno cuore,

Fe-

VESTÆ suffimentum, aromata.

VEsta potentis Saturni filia regina,
Quæ mediam domum habes ignis æterni maximi.
Illosque tu in sacris pios sacra discentes declara,
Ponens semper virentes, opulentos, lætos, castos:
Qui & Deorum beatorum mortalium firmamentum forte, 5
Æterna, multiformis, desideratissima, graminis formam habens,
Videns, beata: illaque sacra recipe prompte,
Divitias inspirans, & manu mitem sanitatem.

SOMNI suffimentum, cum papavere.

SOmne, rex beatorum omnium, mortaliumque hominum,
Et omnium viventium, quæcunque nutrit lata terra.
Omnibus enim imperas solus, & omnia accedis:
Corpora vincens in ære carentibus vinculis,
Curas solvens, laborum suavem habens requiem, 5
Et omnis doloris sacrum solatium faciens,
Et mortis curam adducis, animas salvans.

Fra-

Felicità, e ricchezza a noi spirando,
E sanità, ch' ha lenitiva mano.

Del SONNO. Timiama col Papavero.

SOnno Re de' beati tutti quanti,
E degli uomin mortali, e ancor di tutti
Gl' animai, quanti l' ampia terra nutre,
Che tutti solo prendi, e a tutti vieni
Legando con non fabbricati ceppi
I corpi, scioglitore de' pensieri,
Delle stanchezze placido ristoro,
Sollievo sacro d' ogni noja, e duolo,
Che inducendo il pensiero della morte
L' anima vai salvando, poichè nato

Αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς Λήθης Θανάτου τε.
Ἀλλὰ μάκαρ λίσσομαί σε κεκραμένον ἡδὺν ἱκάνειν,
Σώζοντ' ἀμενέως μύστας θείοισιν ἐπ' ἔργοις. 10

ὈΝΕΊΡΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ τανυσίπτερε οὖλε ὄνειρε,
Ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
Ἡσυχίῃ γὰρ ὕπνου γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθών,
Προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
Καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις, 5
Σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφωνῶν,
Οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν νόος ἐσθλὸς ὁδεύει.
Ὡς ἂν ἀεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον γνώμῃσι προληφθέν,
Τερπωλαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων,
Τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ, 10
Εὐχωλαῖς θυσίαις τε χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
Εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι,
Τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην
Ὄψις ὀνειρήεσσα, κακῶν ἐξάγγελος ἔργων,

Ὄφρα

Se' german dell' oblio, e della morte.
Or beato, ti prego, a venir dolce,
E temperato volentier ſervando
Gl' Ordinati per l' opere divine.

Del SOGNO. Timiama, Aromi.

INvoco te beato d' ali ſparſe,
Salubre ſogno, nunzio del futuro,
Oracolo ai mortali ſopraggrande.
Poichè nella quiete del ſoave
Sonno cheto giugnendo
All' alme de' mortali favellando
Da te ſteſſo ne ſvegli lo 'ntelletto,
E tu ſteſſo la mente de' beati

Ne'

Frater enim genitus es oblivionis, mortisque,
Sed beate supplico te, robustum, suavem, venire
Servantem benevole, sacra discentes divina circa opera. 10

SOMNII suffimentum, aromata.

VOco te beatum, longe volans, integrum somnium,
Nuncie futurorum, mortalibus ariole maxime.
Quies enim somni dulcis taciturna accedens,
Alloquens animas mortalium, animum ipse excitas,
Et consilia beatorum ipse per somnos immittis, 5
Tacens tacentibus animis futura annuncians,
Quibus sub pietatibus Deorum animus bonus dux est.
Ut semper pulchrum magis opinionibus relictum,
Voluptatibus subducis vita hominum prægaudentium;
Malorum vero requiem, ut Deus ipse dicit, 10
Orationibus sacrificiisque iram solvent regum.
Piis enim semper finis dulcior est,
Malis vero nihil ostendit futuram necessitatem,
Visus somnii malorum nuncius operum,

Ut

Ne' sogni sottomano ne tramandi
All' anime, che tacciono, tu tacito
Predicendo le cose da venire,
A cui per le pietadi inver gl' Iddii
Buona mente fa strada, e 'l cammin apre.
Acciò sempre l' onesto più in la mente
Anticipato preso, col diletto
Guidi il viver degli uomin pregodenti,
E acciò Dio stesso dia a' mali posa,
Con preci, e sacrificj de' Regnanti
Sciolgano l' ira; ch' ai devoti sempre
E' la fine più dolce; ma a' malvagi
Non viene già necessità futura
Da visione in sogno, mai mostrata
Prenunziatrice di malvagi fatti,

 Ac-

Ὄφρα ἂν ἐξέρωνται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο. 15
Ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν,
Ὥς ἂν ἀεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς,
Μηδὲν ἐπ' ἀλλοκόποισι κακῶν σημεῖα προφαίνων.

ΘΑΝΑΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μευ ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα κρατύνεις,
Πᾶσι διδοὺς χρόνον ἁγνὸν, ὅσων πόῤῥωθεν ὑπάρχεις.
Σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὁλκὸν,
Ἡνίκ' ἂν ἐκλύῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμὰ,
Τὸν μακρὸν ζωοῖσι φέρων αἰώνιον ὕπνον. 5
Κοινὸς μὲν πάντων, ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων,
Ἐν ταχυτῆτι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
Ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεῦται·
Οὔτε γὰρ εὐχαῖς σὸν πείθει μένος οὔτε λιταῖσιν.
Ἀλλὰ μάκαρ μακροῖσι χρόνοις ζωῆς γε πελάζειν 10
Αἰτοῦμαι, θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων,
Ὥς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Acciocchè dal dolore, che ne viene,
Trovin la via da liberarsi, e sciorre.
Or beato ti prego degli Dei
A spormi i cenni, affinchè sempre in tutto
Alle diritte menti tu t' accosti,
De' mali i segni non dicendo a' strani.

Della MORTE. S' abbrucia il Mannan.

ODi me tu, che tieni de' mortali
Tutti il governo, e a tutti dai il casto
Tempo di quanti lungi tu ne stai.
Che il sonno tuo l' anima ne frange,
E del corpo la mole, quando sciogli
I fermati legami di natura,

gAl'

Ut invenirent solutionem doloris venientis. 15
Sed beate supplico te Deorum judicia eloqui,
Ut semper opinionibus rectis per omnia appropinques,
Nihil circa monstra malorum signa declarans.

MORTIS suffimentum, mannam.

AUdi me, quæ omnium mortalium gubernaculum regis,
Omnibus dans tempus purum, quibus a longe existis.
Tuus enim somnus animam vulnerat & corporis vestigium,
Quando audivisti naturæ firmata vincula,
Longum mortalibus ferens æternum somnum. 5
Communis quidem omnium, injusta vero aliquibus existens,
In celeritate vitæ sedans juvenes ætates.
In te enim sola omnium judicatum perfectum est.
Neque enim orationibus tua persuadetur ira, neque libationibus.
Sed beata longis temporibus vitæ appropinquare, 10
Peto sacrificiis & orationibus rogans,
Ut sit præmium bonum in mortalibus senectus.

FINIS.

Agl' animai recando un lungo eterno
Sonno comune a tutti; ma ad alcuni
Iniqua con prestezza della vita
Privando nuove vigorose etadi.
Che in te sola di tutti la sentenza
Si fornisce; che tua forza non voti
Piegano, o preci. Orsù beata prego
A lunghi anni di vita d' appressarmi,
Con sacrificj supplicando, e voti,
Che sia bel premio agli uomini vecchiezza.

Il Fine degl' Inni d' Orfeo.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΥΜΝΟΙ.

PROCLI PHILOSOPHI

H Y M N I.

A D

PROCLUM PHILOSOPHUM

SPECTANTIA

Ex Lilii Gyraldi, de Poetarum Hiſtoria, Dialogo III.

SUnt, qui Proclum (qui & Proculus, & Proculejus ab aliquibus exiſtimatus) Poetam faciant, at certe illuſtris Philoſophus fuit Platonicus, & eruditionis multijugæ. Hujus quidem Hymni extant, Orphicis Hymnis pares, & additi, qui & paſſim leguntur. Sed & alia carmina compoſuit, & in * Pandoræ Heſiodi fabula Theologiam condidit, & in aurea, quæ vocantur, carmina. Aliaque permulta compoſuit, quæ partim extant, partim a Suida commemorantur. Sed certe quatuor hoc in primis nomine in litterarum ſtudiis excellentes fuiſſe comperimus, ut eos hoc loco miſſos faciam, qui Procli nomine Antiſtites Byzantii, id eſt, Conſtantinopoleos fuere, quos in Græca hiſtoria legi. Primus igitur Proclus Hierophanta fuit, ex Laodicea Syriæ; alter Lycius fuit, Syriani Alexandrini Philoſophi diſcipulus, & Plutarchi Neſtorii filii auditor, qui plurima in omni Philoſophia, reliquiſque diſciplinis ſcripſit, & contra Chriſtianos Ἐπιχειρήματα, *Epicheremata*, h. e. *Argumenta* XVIII.; quibus mirandum quemdam in modum reſpondit Joannes cognomento Philoponus. Reliqui duo Procli Mallotes, ambo ex Sicilia fuere, ambo Stoicæ ſectæ Philoſophi.

* *Duos Proclos Gyraldus hic confundit.*

Ex

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ Φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς Φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλοσόφου σχολῆς. καὶ αὐτοῦ μαθητὴς, καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ, Φιλοσοφά τε καὶ Γραμματικά. Ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον. Ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα, καὶ Ἡμέρας. Περὶ Χρηστομαθίας βιβλία γ΄. Περὶ ἀγωγῆς β΄. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ΄. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος. Περὶ τὰ λόγια, βιβλία ι΄. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ Θεῶν. Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη΄. οὗτός ἐστι Πρόκλος, ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιαρὰν, καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας. πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιη΄ Ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ, καὶ ἀνόητον. ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις κατὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἀ-

Ex Suida.

Proclus Lycius, discipulus Syriani, & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii filii, Platonicus & ipse Philosophus. Hic Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit. Ejus vero discipulus, & successor fuit Marinus Neapolitanus. Permulta scripsit & Philosophica, & Grammatica. Commentarium in totum Homerum. Commentarium in Hesiodi Opera, & Dies. De Chrestomathia libros III. De disciplina Theurgica libros II. In Rempublicam Platonis libros IV. In Orphei Theologiam. Orphei, Pythagoræ, & Platonis consensum. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Christianos. Hic est Proclus ille, qui secundus a Porphyrio impuram, & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc Joannes cognomento Philoponus scripsit, qui Argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumque vel in Græcis disciplinis, quarum pe-

ritia

νὴ θείας κατοκωχῆς τὴν περὶ τὴν Θεὸν θεολογίαν ἐξέφηνεν ἅπασαν. ὥστε μηκέτι θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

ritia sese jactabat, indoctum, & exiguo judicio præditum ostendit. Scripsit etiam Proclus librum de matre Deorum; quem si quis in manus sumat, ex eo intelliget, (Philosophum) non absque divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxisse, ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus, quæ (in sacris illis) audiuntur.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΥΜΝΟΙ.

Εἰς τὸν ἥλιον.

Κλῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ χρυσήνιε Τιτάν.
Κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος ὦ ἀνὰ πηγῆς.
Αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις.
Τψόθεν Ἀρμενίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
Κέκλυθι, μεσσατίην γὰρ ἑὼν ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
Καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
Πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης,
Ζωσάμενοι δὲ πλανῆτες ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
Αἰὲν ὑπ᾽ ἀλλήκτοισι, καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
Ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας. 10
Πᾶσα δ᾽ ὑφ᾽ ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
Ὡρέων κατὰ θεσμὸν, ἀνεβλάστησε γενέθλη·
Στοιχείων δ᾽ ὀρυμαγδὸς ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄντων,
Παύσατο σεῖο φανέντος, ἀπ᾽ ἀῤῥήτου γενετῆρος.

Σοὶ

GL' INNI DI

PROCLO FILOSOFO.

Sopra il Sole.

ODi del fuoco intellettivo Rege,
Brigliadoro Titane, odi del lume
Difpenfier, Sire, ch' hai in man le chiavi
Della ricca fontana della vita,
E ne' material Mondi dirivante
Dall' alto d' Armenia alta profonda.
Odi, ch' effendo fopra 'l mezzo feggio
Dell' Etere, e del Mondo avendo il cerchio
Lungi-lucente, tutto ne ricolmi

Del-

PROCLI LYCII

PHILOSOPHI HYMNI.

In Solem.

Audi ignis liberi rex, habens auratas habenas Titan:
Audi lucis dispensator, vitæ sufficientem o supra fontem:
Ipse habens sedem sylvosis in ornatibus.
Ex alto Armeniæ impetus abundans effluens:
Audi, mediam enim existens supra ætheris sedem, 5
Et Mundi cordis habens valde lucentem circulum,
Omnia tua implevisti excitante præcogitatione,
Cingentesque planetæ semper virentes tuas faces,
Semper sub mutabilibus & indefessis tripudiis,
Generatorias mittunt terrestribus guttas, 10
Omneque sub vestris retrofugis aurigationibus,
Temporum secundum consuetudinem germinavit genus.
Elementorum vero fremitus super invicem existentium,
Sedatus fuerat te lucente, ab ineffabili generatore.

Te

Della tua provvidenza di svegliato
Intelletto, e i Pianeti de' tuoi cinti
Sempre freschi canali, e germoglianti
Sempre sotto le danze senza posa,
E non mai stanche mandando ai terrestri
Vitali stille, e prolifichi influssi.
Ogni generazion pullula sotto
Le vostre, che ricorrono carriere,
Giusta il fisso tenor delle stagioni.
Degli elementi contra lor vegnenti
Il fracasso cessò all' apparita
Di te dall' ineffabil genitore.

fanali
mandano

E e Sot-

Σοὶ δ' ὑπὸ μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος. 15
Ἂψ δὲ μετὰ στρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
Εὖτε θέλεις, περὶ γὰρ κρατέεις, περὶ δ' ἶφι ἀνάσσεις.
Σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεὺς θεοτευθέος οἴμης
Ἐξέθορεν Φοῖβος, κιθάρῃ δ' ὑπὸ θέσκελα μέλπων,
Εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης. 20
Σῆς δ' ἄπο μειλιχόδωρος ἀλεξικάκου θιασείης,
Παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ' ἐπέτασσεν ὑγείην.
Πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
Σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι Διωνύσοιο τοκῆα.
Ὕλης δ' αὐνεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὔιον ἄττην, 25
Ἄλλοι δ' ἁβρὸν Ἄδωνιν ἐπευφήμισαν ἀοιδαῖς.
Δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλὴν
Δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες ἀγριόθυμοι,
Ψυχαῖς ἡμετέραις δυσεραῖς κακὰ πορσύνοντες,
Ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο, 30
Σώματος ὀτλεύωσιν ὑπὸ ζυγόδεσμα ποθεῦσαι.
Ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς,
Ἀλλὰ θεῶν ἄριστε, πυριστεφὲς, ὄλβιε δαῖμον.

Ei-

Sotto te viene a ceder delle Parche
Il non crollante coro, e indietro il lino
Torcono della neceſſaria ſorte,
Quando vuoi. Che tu ſei molto ſovrano,
E con molta balìa imperi, e regni.
Re, da voſtro lignaggio da ſentiero,
Ch' ubbidiſce agli Dei, uſcinne Febo
Sonante ſulla cetera divine coſe.
Addormenta il fiotto ſterminato
Della generazion gravi-ſonante
Da tua ſacra famiglia ſcacciatrice
Di mali

* * *

Piacevole Peane, e sì v' aggiunſe
La ſua Igea, o vogliam dir ſalute.

Em-

Te vero ſub Parcarum cherus ceſſit inconcuſſus. 15
Statim vero convertunt neceſſariæ rete Parcæ,
Quando vis. Circa enim imperas, circaque fortiter regnas,
Catena vero veſtræ rex Deo obtemperantis cantilenæ,
Exiliit Phœbus: cithara vero divina canens,
Sopit magnam undam graviter ſonantis generis, 20
Tuoque ob blanda donans malos depellente convivio,
Pæan germinavit, ſuamque aperuit ſanitatem,
Implens harmonia indemni latum Mundum:
Te inclytum hymnis celebrant Dionyſii parentem.
Sylvæ vero ultimis in profunditatibus evium damnum, 25
Alii vero venuſtum Adonim celebraverunt cantibus.
Timent vero tui celeris flagelli iram
Dæmones, hominum nocivi feroces,
Animabus noſtris noxiis mala parantes,
Ut ſemper per profunditatem profunde ſplendentis vitæ 30
Corporis laborant ſub lorum deſiderantes:
Superbi vero laterent patris valde ſplendentem aulam.
Sed Deorum optime, igne coronate, dives dæmon,
Ima-

Empiendo d' armonia tutta innocente,
Ed eſente dai mali, il largo Mondo.
Te glorioſo celebran di Bacco
Generatore, e negli eſtremi fondi
Della materia l' Evio Attide, ed altri
Te delicato Adon chiamar nei canti.
Paventano di tua veloce forza
Il minacciere, e Demoni degli uomini
Mortali oltraggiator, di cuor ſelvaggio.
Che nell' anime nere penetrando
Appreſtan mali; affin che ognor per l' onda
Della gravoſa vita ſtrepitoſa
S' affannino i legami deſiando
Del giogo corporale, e obblio le prenda
Del palagio, che in molti lumi ſplende,
Del padre eccelſo. Or degl' Iddii o ottimo,
Di fuoco incoronato, inclito Nume,

Εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ ψυχῶν ἀναγωγὲ
Κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἀπάσης. 35
Δέχνυσο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον. ἐκ δὲ μελυγρῶν
Ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις.
Τρηιῶν θοὸν ὄμμα δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν·
Αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀγωγαῖς,
Ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις. 40
Ἀχλὺν ἀποσκεδάσαν ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον.
Σώματι δ' ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
Εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
Μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώρεσι μελοίμην.
Ὄλβον δ' ἀσυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς. 45
Εἴκε θέλεις δὺς ἄναξ, δυνάσαι δὲ ἅπαντα τελέσσαι
Ῥηϊδίως, κρατερὴν γὰρ ἔχεις, καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
Εἰδέτι μοιδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτρύκτοις,
Ἀστεροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν ὄλοὸν ἄμμιν,
Ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ. 50

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον ἀφρογενείης,
Καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήϊον, ἧς ἄπο πάντες

Ἀθα-

Simolacro del padre univerfale,
Iddio dell' alme riduttore, e guida
All' alto, odi, e mondami per fempre
D' ogni peccato; accetta la preghiera
Di molto pianto, e dalle trifte macchie
Mi togli, e lungi dalle pene guarda.
Di giuftizia l' acuto occhio veloce,
Che tutte cofe vede, mitigando
Con voftre fempre falutari fcorte
Da netto all' alma mia ftraricco lume,
Che diffipi caligin ftruggitrice
Degli uomin venerata; al corpo dona
Interezza, e di lieti doni Igea
Portimi nella gloria, e nelle leggi

De-

Imago omnia generantis Dei, animarum reductor:
Recipeque supplicationem multarum lacrymarum: ex agrestibus vero
Audi, & me accede peccati semper omnis, 35
Serva a probris, a pœnis vero custodias,
Mitigans celerem oculum judicii, quod omnia vidit:
Semper vero vestris mala depellentibus institutionibus,
Animæ quidem lucem puram meæ divitem præbeas, 40
Tenebras dissipans hominibus exitiosas, sagittis generatas.
Corpore vero integritatem & excellentem donis sanitatem,
Inclytusque adi me, majorumque in legibus,
Musarum comas amabiles habentium donis curam haberem,
Divitiasque inconcussas a pietate amabili, 45
Si vis da rex: potesque omnia perficere
Facile: forte enim habes & immensum robur,
Sive fatalibus per anfractus euntibus fusis,
Astra volventibus sub filis perniciosum nobis,
Venit ipse, arce tuo magno illud jactu. 50

In Venerem.

HYmnis celebramus lucidam, celebrem, ex spuma genitam,
Et fontem magnum regium, a quo omnes
Im-

Degli anzi nati; a cuore io sia a' doni
Delle Muse, ch' an vaga, amena treccia
Non vacillante, da pietade amabile,
Se tu vuoi, dà ricchezza, o Sir, felice.
Tutte cose tu puoi a fin condurre
Agevolmente; che robusta, immensa
Possanza tieni. E se alcun male a noi
Dalle fatali vien giranti fusa
Sotto i filati, torti dalle Stelle,
Tu ciò allontana colla tua gran lena.

Sopra Venere.

LA linea celebriam di nomi molti
Di Venere, e la gran fontana Regia,

Α'θάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες.
Ω'ν οἱ μὲν, νοεροῖσιν οἰστεύουσι βελέμνοις,
Ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσα, 5
Μητέρος ἰσχανόωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς.
Οἱ δὲ, πατρὸς βουλῇσιν ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
Ι'έμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,
Ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
Α'λλοι δ' ἐγγαμίων ὀάρων πολυδέας οἴμους 10
Αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης,
Α'θάνατον τεύξωσι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν·
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν, ἐρωτοτόκου Κυθερείης·
Α'λλὰ θεὰ, πάντη γὰρ ἔχεις ἀριήκοον οὖας.
Εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανὸν, ἔνθα σε φασὶν 15
Ψυχὴν ἀενάου πέμπειν κόσμοιο θεείην,
Εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
Σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους.
Κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην,
Ι'θύνοις, σέο πότνια δικαιοτάτοισι βελέμνοις. 20
Οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

Εἰς

Dalla qual tutti quanti gl' immortali
Alati amori fuor ne germogliaro.
De' quai parte faettan con iſtrali
Mentali l' alme, affinchè avendo in ſorte
Anagogici ſproni di deſii,
Della madre vedere i luminoſi
Di fuoco atrii ne bramin; parte ancora
Del padre per volere, e per ſalubre
Provvidenza bramando l' infinito
Accreſcer Mondo di generazioni,
Genio miſer nell' anime, e vaghezza
Della terrena vita. Altri i ſentieri
Di molte ſpezie, di nuzial congreſſi
Sempre riguardan; perchè da mortale
Semenza faccian immortal la razza

De-

Immortales volantes germinaverunt amores.
Quorum illi quidem liberis jaculantur sagittis,
Animas, ut desiderans reductoria centra sortiens, 5
Matris cupiunt videre igne splendentes aulas:
Illi vero patris consiliis, malaque depellentibus providentiis,
Cupientes generationibus immensum Mundum augere,
Animabus desiderium incitaverunt terrestris vitæ.
Alii vero nuptialium uxorum suaves cantus 10
Semper spectant, ut mortali a genere
Immortale faciant dolores patientum genus hominum,
Omnibusque opera curæ fuerunt amores generantis Cytheriæ.
Sed Dea, ubique enim habes acute audientem aurem,
Sive coerces magnum cælum, illuc te dicunt 15
Animam æterni mittere Mundi divinam,
Sive & septem circulorum super rotas æthere habitas,
Splendoribus nostris potentias profundens indomitas:
Audi, & laboriosam meam vitæ profectionem
Guberna tuis veneranda justissimis sagittis. 20
Non piorum sedans desideriorum horridum amorem.

In

Degli uomin travagliosi, e a tutti sono
A cuor di Citerea, ch' opre d' amore
Partorisce. Or Dea, da che per tutto
Hai un' orecchio, che le preci ascolta;
O tu, che circumpulsi il vasto Cielo,
Ove te dicon l' anima divina
Del Mondo sempiterno tramandare;
O che abiti nell' Etere di sopra
I sette cerchi, indomite virtudi
Mescendo a nostre linee; odi, e la mia
Faticosa carriera della vita
Co' tuoi dirizza, o veneranda, strali
Giustissimi, cessando de' non Santi
Desii la voga dolorosa, ed aspra.

Εἰς τὰς Μούσας.

Ὑμνέομεν μερόπων, ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς,
Ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους.
Αἳ ψυχὰς κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο
Ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων,
Γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων, 5
Καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυκύμονα λήθην
Ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον.
Ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ᾽ εἰς γενεθλήιον ἀκτὴν
Κάππεσον, ὑλοτραφέοισι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
Ἀλλὰ θεαὶ καὶ ἐμεῖο πολυπτοίητον ἐρωὴν 10
Παύσατε, καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις,
Μή δέ μ᾽ ἀπὸ πλάγξειεν δεισιθέων γένος ἀνδρῶν,
Ἀτραπιτοῦ ζαθέης ἐριφεγγέος ἀγλαοκάρπου.
Αἰεὶ δ᾽ ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης,
Ἕλκετ᾽ ἐμὴν ψυχὴν πανaλήμονα πρὸς φάος ἁγνὸν 15
Ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
Καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.

Κλῦ-

Sopra le Muse.

Celebriam de' mortali, celebriamo
L' anagogico lume, che ne mostra
La via, che al Ciel conduce, le sonore
Nove figlie del gran Giove, che l' alme
Smarrite per lo fondo della vita
Con gli misterj immacolati, e puri
Da libri, che risveglian lo 'ntelletto
Da terreni dolor di mal incontro
Ne francano, e n' insegnan di studiarsi
Di tener l' orme sopra il fiume Lete,
Fiume d' obblio, ch' acque profonde versa,
E notte ritornare alla natia
Stella, donde smarritasi, allor quando

Pre-

In Musas.

HYmnis celebramus hominum, reluctoriam canimus lucem,
Novem filias magni Jovis præclaras voces habentes,
Quæ animas per profunditates errantes vitæ,
Immaculatis cæremoniis excitantibus ab juncis,
Terrigenarum servaverunt inauspicatis doloribus, 5
Et properare docuerunt supra profundam Lethem
Vestigium habere, puræque venire ad familiare æstrum.
Hinc fortitæ fuerunt, quando in natalitium littus
Cappesum in sylvis nutritis de fortibus insanientes.
Sed Deæ & meum tumultuosum impetum 10
Sedate, & liberis me sapientium debacchate verbis,
Neque me moleste Deos timentium genus hominum,
Via per divina valde splendente, excellente fructibus:
Semper vero ex conventu pererrantis generis,
Trahite meam animam undique errantem ad lucem puram 15
Vestris gravatam augentibus a juncis,
Et gloriam suaviloqui animos demulgentis semper habentem.
Au-

Precipitar sul genetliaco lido,
Di sorte materiali andate pazze.
Or Dee la molto mia cascante voga,
Che troppo ammira or questa, or quella cosa,
Fermate, e me con gl' intellettuali
Motti de' savj m' invasate appieno,
Nè mi dilunghi de' superstiziosi
Uomin la razza dal sentier divino,
Sentier d' ampio splendor, di chiari frutti.
E sempre dal tumulto dell' errante
Molto generazion l' anima mia
Smarrita ne traete al casto lume,
Grave da' libri vostri crescitori
D' intelletto, e la gloria della bella
Dicitura attraente ell' abbia sempre.

Udi-

Κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
Οἳ ψυχὰς μερόπων ἀναγώγιον ἁψάμενοι πῦρ,
Ἕλκετ᾽ ἐς ἀθανάτους σκότιον κευθμῶνα λιποῦσας,
Ὕμνων ἀῤῥήτοισι καθηραμένας τελετῇσι. 20
Κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ᾽ ἀπὸ βίβλων.
Νεύσατ᾽ ἐμοὶ φάος ἁγνὸν ἀποσκεδάσαντες ὀμίχλην
Ὄφρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Μή δέ με ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων, 25
Δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.
Μὴ κρυερῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωκυῖαν
Ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσαν ἐμὴν ἐπιδηρὸν ἀλᾶσθαι,
Ποινή τις κρυόεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσει.
Ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος, ἡγεμονῆες 30
Κέκλυτ᾽ ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
Ὄργια καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν Λυκίων βασιληΐδα κυπραφροδίτην.
Ἥς ποτ᾽ ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἐρωῆς.
Πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
Ἱερὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,

Σύμ-

Udite Dei, che della sapienza
Sacra il governo nelle mani avete;
Che l' arme de' mortali, l' anagogico
Fuoco accendendo, agl' immortai traete,
Da loro abbandonato in bujo fondo,
Purgate d' Inni agl' ineffabil riti.
Gran salvadori udite, da' divini
Libri, a me concedete il casto lume,
Spargendo la caligin, affinch' io
Ben sappia l' immortal Iddio, e l' uomo.
Nè me lo spirto facimal ritenga
Sotto l' onde Letee sempre lontano
Da' beati, che non vuol più lungo tempo
Andar smarrita, alcuna cruda pena

Im-

Audite Deæ, ſapientiæ ſacræ gubernacula habentes,
Quæ animas hominum indomitum accendentes ignem,
Trabitis ad immortales, tenebroſam profunditatem linquentes,
Hymnorum ineffabilibus accedentes cæremoniis:
Audite ſervatrices magnæ, divinisque a juncis.
Annuite mihi lucem puram diſſipantes tenebras,
Ut & bene cognitam Deam immortalem, & virum,
Neque me occultis ſub fluxibus perniciosa faciens, 25
Dæmon ſemper habeat, a beatis ſemper exiſtentem:
Non horridi generis in undis lapſam
Animam, non volentem meam diu errare,
Pœna quæ horrida vitæ vinculis ligabit.
Sed Deæ ſapientiæ valde lucentes duces 30
Audite, impulſoque ad in altum ferentem viam,
Orgia & cæremonias ſacrorum declarate verborum.

In Venerem.

HYmnis celebramus Lyciorum reginam Venerem;
Cujus aliquando mala depellente prægrandes auxilio
Patriæ noſtræ prudentes duces
Sacram ſtatuerunt circa civitatem ſtatuam,

Sym-

Imprigioni ne' ceppi della vita.
Or Dei di ſapienza alta, ed illuſtre
Maeſtri, e duci, udite, e a chi s' affretta
Per via, che porta in alto, l' Orgie moſtrate,
E l' ordinazion de' ſacri motti.

Sopra Venere.

CElebriamo de' Licii la Regina
Curafrodite, Venere fanciulla,
Del cui ſoccorſo ſalutevol pieni
Di noſtra patria i Duci poſitori
Della divinità piantaro un ſacro
Per la Cittade ſimulacro, avente

Di

Σύμβολ' ἔχον νοεροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων, 5
Ἡφαίστου πυρόεντος, ἰδ' οὐρανίης Ἀφροδίτης·
Καὶ ἐθέλην ὀνόμηναν Ὀλυμπίαν· ἧς διὰ κάρτος
Πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰόν.
Ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα τελεσσιγόνων δ' ἀπολέκτρων
Ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη, 10
Πάντη δ' ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
Ἀλλὰ καὶ ἡμετέρην ὑποδέχνυσο πότνα θυηλὴν,
Εὐεπίης· Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὶ καὶ αὐτός.
Ψυχὴν δ' ἂψ ἀνάειρον, ἀπ' αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος
Γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοιΐον οἶστρον ἐρωῆς. 15

Τ Ε' Λ Ο Σ.

Di nozze intellettive, ed Imenei
Intellettivi i simboli, e i segnali
Dell' igneo Vulcan della celeste
Venere, e Olimpia Dea ne l' appellaro,
Per cui virtù spesso lo stral fuggito
Micidiale di morte, e alla virtude
Ebbero l' occhio, e da perfetti letti
Salda di chiara mente spiegò stirpe.
Ed era da pertutto della vita

Symbola habentem novarum nuptiarum, liberorum Hymenæorũ
Vulcani ardentis, & cœlestis Veneris:
Et ipsam Deam vocaverunt Olympiam, quam per robur
Sæpe quidem mortis homines perdens effugiens jaculum,
In virtuteque habens visum parentes perdentibus a lectis,
Firmum consilio excellens germinavit genus. 10
Ubique vero mitia dans erat vitæ serenitas.
Sed & nostrum recipe veneranda sacrificium,
Suaviloquii. Lyciorum enim a sanguine sum & ipse.
Animam vero statim eleva a turpitudine in magnam pulchritudinem
Terrigenæ effugientem perniciosum æstrum impetus. 15

FINIS.

Placida calma. Or tu il nostro accetta
Di laudi, o veneranda, Sacrificio.
Che del Lician sangue sono anch' io.
L' alma indietro su alza da bruttezza
A beltà molta, ed onestade molta,
Dopo aver del desio nato di terra
Fuggito il danneggiante estro mortale.

Il Fine degl' Inni di Proclo.

IN-

PASORIS

LEXICON IN HESIODUM.

Ἃ, Quæ, *nom. pl. n. g. ab* ὃ, *quod: articulus postpositivus.*

Ἄαπτοι, ἀάπτες, *ab* ἄαπτος ου, ὁ, ἡ, non tangendus, *ex* α *priv.* & ἅπτω *vel* ἰάπτω, & *per pleonasmum* τοῦ α, ἀάπτω. lædo, noceo. *f.* ψω. ε. 148.

Ἀάσθη 3. *sing. a.* 1. *pass. ab* ἄτω. *lædo. F.* ἄσω. *quod fit ex* ἀάω, *hinc a.* 1. ἀάσθην, *pro* ἤσθην. *tollitur augmentum &* α *poetice reduplicatur. Th.* ἀτάω, ῶ, *f.* ήσω, *lædo, noceo.* ε. 283.

Ἄεισι, *flant.* 3. *pl. ab* ἄημι, *flo, ut* ἵστημι, ἱστᾶσι. *Th.* ἄω, *flo, spiro.*

Ἄαται saturatur. 3. *person. ab* ἄημι. *in pass.* ἄαμαι expleor, saturor. *ad formam τοῦ* ἵσταμαι. *Th.* ἄω, *f.* ήσω. *flo, spiro.* α. 101.

Ἄατος, ου, ὁ & ἡ, insatiabilis, *innoxius. Th.* ἀτάω, ῶ. *f.* ήσω. *lædo.* Θ. 714.

Ἀβοτέω *genit. Jonicus pro* ἀβότου, *ab* ἀβότης, ου, bobus carens. *ex* α *priv.* & βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ *vacca, bos, taurus.* ε. 449.

Ἀγαγὼν, *Part. a.* 2. *Attice pro* ἀγὼν, *ab* ἄγω, *duco. f.* ἄξω. *p.* ἦχα, *a.* 2. ἦγον, *Att.* ἤγαγον.

Ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um. dat. pl.* ἀγαθοῖσι. *paragoge Jonica, pro* ἀγαθοῖς. *comp.* ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, κρείων, λωΐων. *Superl.* βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος, λῷστος. ε. 24.

Ἀγαίεται, *Pers.* 3. *Ind. ab* ἀγαίομαι, irascor, invideo. ε. 331. *Th.* ἀγάω, ῶ, *f.* ήσω, *demiror.*

Ἀγακλυτὸς, *adiect. ex* ἄγαν nimis & κλυτὸς celebris, *a* κλύω, *pro quo etiam* κλῦμι audio, ἀγακλυτοῖσι, *dat. pl. Jonic.* Θ. 1015.

Ἀγανώτατον, *superl. ab* ἀγανὸς, οῦ, ὁ. *placidus, ex* α *epitatico &* γάνος, εος, τὸ, *lætitia, gaudium.* Θ. 408.

Ἀγαλλόμενος *præs. part. passiv. ab* ἀγάλλω. *f.* λῶ, *p.* κα, orno, ἀγάλλομαι exulto: *ad formam τοῦ* ἀγαλλιάομαι, *exulto, ab Hebreo* גיל ἀγαλλόμεναι. *præs. part. f. g. pl. num.* α. 86.

Ἀγαυὴ, *nomen fœminæ splendidæ, a masculino* ἀγαυὸς *admirabilis, splendidus. Thema* ἀγάω *miror.* Θ. 246.

Ἀγαυὸς, οῦ, ὁ, *nobilis, admirabilis. ab* ἀγάομαι *admiror.* ἀγαυῶν. *gen. pl.* Θ. 462.

Ἀγαυὼ, *nomen mulieris. vide paulo ante* ἀγαυή. Θ. 976.

Ἀγαυροῦ, ferocis, *gen. sing. Th.* γαῦρος, ου, ὁ, superbus, elatus: ἀγαυρὸς *valde superbus.* α *non est privativum, sed intensivum,* Θ. 832.

Ἄγγε', *pro* ἄγγεα, vasa, *nom. pl. n. g.* ἄγγεσι, *dat. pl. Them.* ἄγγος, εος, τὸ, *vas quodlibet.* ε. 611.

Ἄγγελος, ου, ὁ, *nuntius.* ε. 45. ἀγγελίη, *proprie res, quæ nuntiatur. ab* ἀγγέλλω, *nuntio. f.* λῶ, *p.* ἤγγελκα. *a.* 1. ἤγγειλα.

Ἄγγεσι, *vide paulo ante* ἄγγε'. ε. 475.

Ἄγε, *Adverb. hortantis, ab* ἄγε, *a.* 2. *imperat. act. Verbi,* ἄγω, *ago.* α. 449.

Ἄγειραν, 3. *pl. a.* 1. *act. Jon. pro* ἤγειραν, *ab* ἀγείρω, *congrego. Poetæ metri causa tollunt augmentum. f.* ρῶ. *p.* ἤγερκα. *Att.* ἀγήγερκα. *a.* 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, *pl. num.* greges. ἡ ἀγέλη, *grex, ab* ἄγω. *Grex agitur. sic Latine* agmen *ab* agendo. *proprie pecudes aguntur, homi-*

homines vero ducuntur. α. 168.

Ἀγελείη, *pro* ἀγελεία, ας, ἡ. *Jonice*, prædatrix. *ab* ἄγω & λεία, ας, ἡ. præda. α. 197.

Ἀγέρατος, ου, ὁ, ἡ. immunis, præmio carens, *ex* α *privat.* & γέρας, τος, τὸ, *præmium*, *munus*. θ. 395.

Ἄγεσθαι, *Præs. Inf. pro Imperat. verbi* ἄγω, *duco*, *f.* ἄξω, *p.* ἦχα, *a. 2.* ἤγον. ε. 693.

Ἀγέστρατος, ὁ, ἡ. dux exercitus, *Minervæ epitheton*. *ab* ἄγω, *duco*, & στρατὸς, οῦ, ὁ, *exercitus*. θ. 925.

Ἀγήνορα, *acc. sing.* fortem, *ab* ἀγήνωρ, ορος, ὁ, strenuus. *compositum ex* ἄγαν *valde* & ἀνὴρ vir. ε. 7.

Ἀγήραος, ου, ὁ, & ἡ, senii expers, μὴ γηράσκων. *compositum ex* α *priv.* & γῆρας, ατος, τὸ. senectus. θ. 305.

Ἀγήρω, *accus. singul.* 4. *simplicium*, *ab* ἀγήρως, ω, ὁ & ἡ, senii expers. *Et* ἀγήρω, *nominat. plur.* 4. *simpl. ex* α *privat.* & γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. θ. 949.

Ἄγκεα, *pl. num.* valles, *ab* ἄγκος, εος, τὸ, vallis. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *versipellis*, *qui profert obliqua*, *non recta consilia*, *compositum ex* ἀγκύλος *obliquus*, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, ὁ ἀγκύλα, τουτέστι, σκολιὰ βουλευόμενος. ε. 48.

Ἀγκυλοχεῖλαι, *nom. pl.* repandi rostri, *ex* ἀγκύλος inflexus, curvus, & χεῖλος, εος, τὸ, labrum, *a nominativo singulari* ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. *pro quo etiam legitur* ἀγκυλόχειλος, curva habens labra. α. 405.

Ἀγλαΐαι, *nom. pl.* voluptates, gaudia. *ab* ἀγλαΐα. *splendor*, *ornatus*. *Them.* ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, *splendidus*. 285.

Ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, *splendidus*, ἀγλαὰ, splendida. *Th.* αἴγλη, ης, ἡ. fulgor, *splendor*. ε. 335.

Ἁγνῇ, *dat. sing. ab* ἁγνὸς, οῦ, ὁ, *castus*. ε. 463.

Ἄγνυτ' *pro* ἄγνυτο, 3. *singul. Imperf. passivi*, *ab* ἄγνυμι frango, *pro quo etiam dicitur* ἀγνύω. *Thema est* ἄγω. F. ἄξω, &c. frango. α. 279.

Ἁγνῶς, *caste*, *adverb. ab* ἁγνὸς castus. ε. 335.

Ἄγοι, portaret, *præs. act. Opt. ab* ἄγω, *pro* ἄγοντα, *acc. sing. Præs. Part. act. vide supra* ἀγαγών. α. 480.

Ἀγορεύω, *f.* εύσω, *p.* ευκα. publice & in foro dico, & *per syn. speciei*, ε. 278. aperte dico.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*, *ab* ἀγείρω congrego. *in Præt. med.* ἤγορα, *quia in foro homines congregantur*. ε. 686.

Ἀγορέων, *Genitivus pl. Jonice pro* ἀγορῶν. ε. 30. *a nomine* ἀγορὰ, ἡ, forum. *Th.* ἀγείρω congrego *ut supra*, & ἀγορὴ, *Jonice pro* ἀγορά. ἀγορῆφι, in foro, φι *est paragoge Poetica*, & *reddit vocem* ἄκλιτον. θ. 89.

Ἄγραυλοι, *ruri seu in agro pernoctantes*. *Epitheton pastoris*. *compositum ex* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ager, & αὐλὴ ῆς ἡ, atrium, *h. e. locus subdialis*, *apertus* & *vacuus ante ipsas ædes*, τὸ ὕπαιθρον. *item* stabulum, septum, *hinc* αὐλίζομαι stabulor: *item* pernocto, *unde est* ἀγραυλέω ruri pernocto. θ. 26.

Ἄγρῃ, *Jonice pro* ἄγρᾳ, *ab* ἄγρα, ας, ἡ, captura, venatio. θ. 442.

Ἄγρια, *neutrum plural. ponitur pro Adverbio*. *Th.* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, *ager*.

Ἄγριον, *accus. est nomen proprium viri*. ἄγριος, ου, ὁ. θ. 1013.

Ἀγροιώτας, *accus. pl. ab* ἀγροιώτης, ου, ὁ. *agrestis*, *agricola*, *pro* ἀγρότης. *Th.* ἀγρὸς, οῦ, ὁ. *rus*. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ. qui in agris tumultuatur. *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, *ager*, & κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, *tumultus*. θ. 925.

Ἀγρομένοισιν, *dat. pl. Part. Præs. pro* ἀγειρομένοις. *Syncope*. *ab* ἀγείρω *congrego*. *f.* ερῶ. *p.* ἤγερκα,

&

& *Attic.* ἀγήγερκα. *a.* 1. ἤγειρα. Θ. 92.

Ἀγροτέρης *feræ*, *Gen. caſ. f. g. ab* ἀγρότερος, *vel* ἀγρώτερος. *ſubſtantiva quandoque etiam comparantur. Th.* ἀγρὸς, ᾶ, ὁ, *ager.* α. 407.

Ἀγχ᾽, *pro* ἄγχι prope. *conſtruitur cum Genitivo : eſt Adv.* ε. 637.

Ἀγχίμαχοι, *pl. num. cominus pugnantes, ex* ἄγχι *prope &* μάχομαι, *pugno, f.* μαχήσομαι. *p.* μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχίμολον, *Adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex* ἀγχίμολος, ου, ὁ & ἡ. *e propinquo veniens, ex* ἄγχι prope & μολέω, *ſeu* μόλω, *venio.* α. 325.

Ἀγχίσῃ, *Dativus ſingul. ab* ἀγχίσης, ου, ὁ. *nomen viri. ex* ἄγχι & ἴσος, *q. d.* ἄγχι τῆ ἰσότητος. Θ. 1009.

Ἀγόμενος, *Præſ. Part. paſſ. Verbi* ἀγάομαι, ῶμαι, *demiror. Th.* ἀγάω, ήσω. *idem* Θ. 619.

Ἄγων, vehens, *Part. Præſens, ab* ἄγω duco, veho. *vide* ἀγαγών. Θ. 998.

Ἄγω, duco. *f.* ἄξω. *p.* ἦχα. *a.* 1. ἦξα. *a.* 2. ἤγον. ε. 206.

Ἀγῶνι, *Dat. ſing. ab* ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen. Θ. 435.

Ἄγωσιν, *3. pl. Subj. ab* ἄγω duco, veho, traho. *f.* ξω.

Ἀδάητα, indocta, *Acc. pl. n. g. ab* ἀδάητος, *incognitus. Th.* δαίω, *ſcio, diſco.* Θ. 655.

Ἀδάμαντον, *pro* ἀδάμαντα. *Declinatur duobus modis, vel* ἀδάμαντος, ου. *vel* ἀδάμας, αντος, ὁ, *nomen clariſſimæ gemmæ, per metaph. ponitur pro ferro,* ἀδάμαντος *genitivus ab* ἀδάμας, αντος ὁ. *ex* α, *quod hic idem valet, ac* δυσ, & δαμάω domo. Θ. 188.

Ἀδηκτοτάτη, ε. 418. *eſt ſuperlativus, a poſitive* ἄδηκτος, ου, ὁ, ἡ. *proprie* morſui non obnoxius : *hic vero* cariem minime ſentiens : *a* δάκνω mordeo : *f.* δήξομαι. *a.* 2. ἔδακον. *p.* δέδηχα. *unde etiam eſt nomen* δὴξ *vermis, qui lignum corrumpit,* ἶψ (*ab* ἴπτω noceo) *vermis, qui cornua lædit.* ἶξ (*ab* ἴκω *advenio*) *vermis, qui palmitibus obeſt.* σὴς (*a* σήπω *putreſacio*) *vermis, qui veſtes depravat.* τρὼξ (*a* τρώγω) *qui vitiat legumina.* ψὴν *qui ficus arrodit, &c.*

Ἄδηλος, ου, ὁ, & ἡ. *non manifeſtus, obſcurus. Th.* δῆλος, ου, ὁ, *manifeſtus.* ε. 6.

Ἄδικος, ου, ὁ, & ἡ, *injuſtus.* ἀδικώτερος, *comp. Th.* δίκη, ἡ. *juſtitia.* ε. 258.

Ἀδμήτης, *nomen mul. q. d.* indomita, *a* δαμάω, *domo.* Θ. 349.

Ἅδον, *pro* ἧδον *3. pl. a. 2. act. ab* ἁδέω, placeo, *f.* ήσω, *p.* ηκα. *at* Ἄδω, ſaturo, expleo. Θ. 917.

Ἀδροτὴτη, ἡ. ubertas, copia. *ab* ἁδρὸς, ᾶ, ὁ. dives, craſſus, magnus. ε. 471.

Ἀδώτῃ, *Dat. ſing.* ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat. *Ratio compoſitionis plane inſolens, ex* α *priv.* & δώτης, ου, ὁ, qui dat. *Th.* δίδωμι, *do.* ε. 353.

Ἄεθλον, ου, τὸ. *certaminis præmium, ab* ἄεθλος *ſeu* ἆθλος, ου, ὁ, certamen. ε. 652.

Ἀεθλεύωσιν, colluctantur, *3. pl. Præſ. Subj. act. ab* ἀεθλεύω, *f.* εύσω. *p.* κα. *idem quod* ἀεθλέω, pugno, dimico, *vide* ἄεθλον. Θ. 435.

Ἀεὶ, *adverb. ſemper.* Θ. 388.

Ἀειγενετάων, *Genit. pl. Æolicus, ab* ἀειγενέτης, ου, ὁ, *ſempiternus. ex* ἀεὶ & γενετὸς, *qui genitus eſt. Th.* γείνομαι, *naſcor. f.* γενήσομαι, *a. 2. m.* ἐγενόμην. Θ. 548.

Ἀείδειν. *Præſ. Inf.* ἄειδον, *3. pl. Imperf. act. pro* ἤειδον, *ab* ἀείδω cano. *Metri cauſa abjicitur augmentum : in proſa* ᾄδω, *f.* ᾄσω. *p.* ᾖκα. ε. 660.

Ἀεῖραι, *a. 1. act. Infinit. ab* ἀείρω tollo. *f.* ἀερῶ. *a.* 1. ἤειρα. *hinc* ἀείρας. *a. 1. Part. act.* ἀειρόμεναι, *pl. Part. Præſ. f. p.* ε. 759.

Ἀεικέα, *Acc. ſing. ab* ἀεικὴς, έος, ὁ, ἡ,

ὁ, ἡ, *durus*, *asper*. *Th.* εἴκω, *cedo*, *f.* ξω. Θ. 166.

Α'έκητι, non invito, *ab* ἀέκων *invitus*. *Th.* ἑκὼν ὄντος, ὁ. *spontaneus*. Θ. 529.

Α'είδετε, 2. *pl. a.* 1. *act. imperat.* *ab* ἀείδω, *f.* σω. *p.* κα. *canto*. Θ. 965.

Α'έλλῃ, *dat. sing. ab* ἄελλα, ης, ἡ, turbo, procella, *ex* ἄω spiro & εἰλέω convolvo, Θ. 874.

Α'ελλώ, *nomen mul. q. d.* procellosa. Θ. 267.

Α'ενάοντων, *gen. pl. in nom.* ἀενάων, οντος, *perpetuo fluens*, *alii legunt* ἀειν άων, οντος. *ex* ἀεὶ semper & νάω, fluo. *Th.* ναίω, *habito*. ε. 548.

Α'ενάη, *genit. g. f. ab* ἀέναος, perennis. *Poet. pro* ἀέναος. *ex* ἀεὶ semper & νάω fluo. ἀενάων, *gen. pl.* ε. 593.

Α'έντων, *gen. pl. part. præs. activi*, *ab* ἄημι, flo, *ad formam* τιθεὶς, έντος. *Sed quia est ab* ἄειν, *potius juxta* ἵστημι *esset flectendum*. *Notetur ergo hæc exceptio*. ε. 623.

Α'έξει, 3. *præs. ab* ἀέξω *augeo*, *pro quo in prosa*, αὐξάνω & αὔξω. *f.* ήσω. *p.* ηὔξηκα, ε. 6. ἀέξονται, *pass.* ἀέξεται, ἀέξετο. *imperf.* ἀεξομένοιο. *gen. Jon. part. præs.* ε. 771.

Α'εργὸς, ῦ, ὁ, *iners*, ἀεργῷ, *dat.* *hinc* ἀεργίη, *inertia*, *Jonice*, *pro* ἀεργία, ας, ἡ, pigritia, *ab* ἀεργὸς, *pro qua in prosa* ἀργός. *Th.* ἔργον, *opus*. Prosa *dicitur quasi* profusa. *oratio vero ligata*, *quæ certis numeris astricta est*, *quale est poema*. ε. 301.

Α'ερσιπέται, *nom. pl.* alte volantes. *Epitheton cygnorum*, *compositum ex* ἀείρω, *in altum tollo*, & πέτομαι, *volare*. *declinatur duobus modis*. ἀερσιπότης, ϋ, ὁ. *prim. simplic.* & *in quinta simplicium*, ἀερσιπότης, ητος, ὁ. in aere suspensus. α. 316.

Α'εσίφρονα, *acc. sing.* stolidum. ε. 313. *a nominativo* ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ. *ex* ἄω, flo, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, *qui ventosa mente præditus*, *inconstans & temerarius est*, & *proinde* stultus. *hinc* ἀεσιφροσύνῃσι, *dat. pl. Jonic. pro* ἀεσιφροσύναις, *ab* ἀεσιφροσύνη, *stultitia*.

Α'ζαλέοιο, α. 153. *genitivus Jon. pro* ἀζαλέου, *ab* ἀζαλέος, ϋ, ὁ, *aridus*, *torridus*. *Thema est* ἄζω *torrefacio*, *arefacio*.

Α'ζει, 3. *perf. præs. verbi* ἄζω, *sicco*. α. 397. *hinc*

Α'ζηται, *præs. sub.* tristetur, *ab* ἄζομαι, *proprie* exaresco: *per metaph.* cura & mœrore conficior. α. 585. Θ. 99.

Α'ζω, *cum aspero spiritu* veneror. σέβομαι. Θ. 532.

Α'ζωστοι, *pl. num.* discincti, *scil. ut eo sint expeditiores*: *ex* α *privativo* & ζωστὸς cinctus, *quod est a* ζωννύω *vel* ζώννυμι, cingo. *in fut.* ζώσω, *in præt.* ἔζωκα. *in passivo præt.* ἔζωμαι *vel* ἔζωσμαι. *in* 3. *sing.* ἔζωσται. *hinc est* ζωστὸς, cinctus, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, *baltheus*. ε. 343.

Α'ηδόνα, *acc. sing. ab* ἀηδὼν, όνος, ἡ, luscinia, *ab* ἀείδω cano, *pro quo in prosa* ᾄδω. ε. 201.

Α'ηθ', *pro* ἄητο, spirabat. *imperfect. abjecto* ο μικρῦ *per apostrophum*, & τ *mutato in* Θ, *propter seq. aspiratam*. *Thema est* ἄω flo, *f.* ήσω. *unde formatur* ἄημι & *pass.* ἄημαι. α. 8.

Α'ὴρ, ἀέρος, ὁ, aer. *ab* ἄω, *in f. g. significat caliginem*. ε. 547.

Α'ησι, 3. *sing. ab* ἄημι flo. *hinc*

Α'ᾶσι, flant 3. *plur. ut* ἵστημι, ἱστᾶσι. *Th.* ἄω, flo. ε. 514. Θ. 875.

Α'ήτας, *acc. pl. a sing.* ἀήτης, ϋ, ὁ, flatus. *in nom. pl.* ἀῆται, flamina. *Th.* ἄω, flo. ε. 643.

Α'θάνατοι, *pl. num. f. g.* Θ. 958. *Græci non dicunt* ἀθανάτη, *sed* ἀθάνατος, ὁ, & ἡ. *ex* α *negativo* & θάνατος. *Sic in Novo Testamento* αἰώνιος, ϋ, ὁ, ἡ. & αἰώνιος, *in f. g.* αἰωνία. *Regula*. Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis. ἀθανάτης,

 pro

pro ἀθανάταις, *Jonice:* & ἀθανάτοιο, *pro* ἀθανάτου. *ut* & ἀθανάτοισιν, *dat. pl. pro* ἀθανάτοις. ε. 307.

Α᾽θέσφατος, ου, *ineffabilis*. *compositum ex* α *privativo* & θέσφατος *pro* θεόσφατος, *a Deo pronunciatus: prout dicimus* θεόσδοτος, divinitus datus. ἀθέσφατος *etiam idem, ac* netandus. *Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum* α *non est privativum, sed intensivum, ut* ε. 66. ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, *docuerunt* divinum carmen canere. ε. 660. *ex* φατὸς *dicendus, hoc a* φάω, *dico*. *idem quod* φημί. θ. 830.

Α᾽θηναίη, ης, ἡ, Minerva. *Dicitur etiam* Α᾽θήνη, *quasi* ἀθήλη, *ex* α *privat.* & θηλὴ papilla, mammæ apex, *quod Minerva proguata ex cerebro Jovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more.* Α᾽θῆναι, ῶν, αἱ *Athenæ, acceperunt nomen a Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu.* Α᾽θῆναι *alio nomine* ἀκτὴ, ῆς, ἡ litus, *quod in litore maris fuerit condita, unde* πολῖτις ἀττικὴ (*pro* ἀκτικὴ) *civis attica*. α. 126.

Α᾽θλ᾽, *pl. num. pro* ἆθλα, *a singul.* ἆθλον, ου, τὸ præmium certaminis, *sed* ἆθλος, ου, ὁ, *est ipsum certamen. Vide supra* ἄεθλος ου, ὁ, ε. 754.

Α᾽θόλωτος, ου, illimis, limpidus, *ex* α *privat.* & θολὸς, οῦ, ὁ limus, fæx, sordes: *unde est* θολόω *turbo:* θολωτὸς *turbatus*. ε. 593.

Α᾽θρόος, ου, ὁ, confertus, *in unum collectus*. α. 246.

Αἱ, *art. præpos. ab* ἡ, *hæc*, ὁ, τό.

Αἳ *artic. postp. ab* ἣ, ὅς, ὅ, *quæ, qui, quod*. θ. 268.

Αἴαντα *genit. ab* αἴαντος, οῦ, ὁ. *ab* αἶαξ αἴακος ὁ, *vel* αἴας, αἴαντος ὁ, *quæ idem significant, nomen herois*, Ajax. θ. 1005.

Αἶαν, *pro* γαῖαν, *terram, Poetice, a* γαῖα, *seu* γαίη, ἡ, ε. 124.

Αἶγα *accusat. ab* Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ caper, capra. ε. 514.

Αἰγείδην, *acc. a nominativo* αἰγείδης, ου, ὁ, *ab* αἰγεὺς, έος, ὁ, *nomen viri*. αἰγείδης *ergo est patronymicum, sicut a* πηλεὺς *dicitur* πηλείδης. α. 182.

Αἴγειροι, *pl. nom. a sing.* Αἴγειρος, ου, ἡ. populus nigra. *Alii etiam vertunt* alnum, ἀπὸ τ͂ ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγίδ᾽, *acc. sing. pro* αἰγίδα *per apostrophum*, α *abjicitur, ab* αἰγὶς, ίδος, ἡ pellis caprina, *munimentum pectoris. Alii putant* scutum *fuisse pelle ista obductum. Thema* αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. caper *vel* capra. α. 344.

Αἰγιόχοιο, *gen. Jonic. pro* αἰγιόχου, *a nominativo* αἰγίοχος ου, ὁ, *epitheton Jovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit a capra (* ὀχὴ *sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat*. ε. 481.

Αἰγυπιοὶ, *ab* αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, vultur, *avis prædatrix & rapax. a* γὺψ, γυπὸς, ὁ, vultur. α. 405.

Αἳ δ᾽, *sunt duæ voces.* αἱ *est artic. præpositivus*, δ᾽ *per apostr. pro* δὲ vero.

Α᾽ίδαο, *Genitivus Æolicus pro* ἀΐδου, *a nominativo* ἀΐδης, ου, ὁ. *orcus, inferni. q. d.* αἰδὴς, έος, ὁ, obscurus. *ex* α & εἴδω, *non video*. ε. 152.

Αἵδε, *a nominativo* ὅσδε, ἥδε, ὅδε. ε. 820.

Α᾽ϊδὲς, *obscurum, adject. generis neutrius, ab* ἀϊδὴς, έος. *Thema*, εἴδω, *video, f.* εἴσομαι. α. 2. εἶδον & ἴδον. α. 477.

Αΐδεω, *Genit. Jonicus pro* ἀΐδου *ab* ἀΐδης, ου, ὁ. infernus, *in prosa dicitur*, ᾅδης, ου, *orcus, tartarus*. θ. 311.

Α᾽ΐδηλα, *acc. pl. arcana, ab* ἀΐδηλος tenebricosus. *Th.* ἀΐδης, ου, ὁ, infernus. 754.

Α᾽ΐδιον, *ab* ἀΐδιος, perpetuus. *Th.* ἀεὶ semper. α. 310.

Αΐδνῇς, *dat. pl. Jonic. ab* ἀΐδνὸς, ὁ, οἱ,

ὀν, tenebricosus. *Th. est* εἴδω, *video*. ϑ. 860.

Αἰδοῖ, *dativ. sing.* reverentia, *ab* αἰδὼς, όος, ἡ. pudor. *hinc*

Αἰδοῖα, τὰ, *pudenda*. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ, *veneranda*. αἰδοίοισι, *dat. pl. Jonic. Th.* αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor*. ε. 255.

Ἄϊδος, *genit. sing. ab* ἄϊς ἄϊδος, ὁ. orcus. *idem quod* ἀΐδης, ου, ὁ. *vide supra* ἀΐδόσδε, ad orcum. α. 151.

Ἀϊδρείῃσι. ε. 683. *dat. pl. Jon. pro* ἀϊδρείαις, *ab* ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia, ab* ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, *sciens*. *Th.* ἴσημι, *scio. hinc*

Ἄϊδρις, ignarus, *vide Thema*, ἴσημι scio. α. 105.

Αἰδῶ, pudorem. *accus. sing.* αἰδόα αἰδῶ, *ab* αἰδὼς, *pudor*. ε. 322.

Ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ. *idem quod* ἀΐδης, ου, ὁ, Pluto. ϑ. 913.

Αἰδὼς, pudor. *ex* α *priv.* & εἴδω *video. quorum nos pudet, ea non aspicimus*. ε. 190.

Αἰειγενετάων ϑ. 893. sempiternarum. *gen. pl. Æol. p.* αἰειγενετῶν. *ab* ἀειγενέτης, ου, ὁ. *sempiternus, ab* ἀεὶ, *semper* & γείνομαι, *nascor*. ϑ. 893.

Αἰεὶ *pro* ἀεὶ semper, *poetice*. & αἰὲν. ε. 114. & 296.

Αἰετὸν, aquilam, *pro* ἀετὸν *metri causa*, ἀετὸς, οῦ, ὁ, ϑ. 523.

Αἰζήϊος, juvenilis, *ab* αἰζηὸς, οῦ, ὁ. juvenis, *q. d.* ἀεὶ ζέων, semper fervens, α. 408.

Αἰζηῶν, juvenum, *genit. pl. ab* αἰζηὸς, οῦ, ὁ, *pro quo* & αἴζηος, *juvenis*. ϑ. 863.

Αἰήταο, *Æolice pro* αἰήτου, *ab* αἰήτης, ου, ὁ, *nomen viri*. ϑ. 992.

Αἴῃ, *dat. Jon. ab* αἶα, *pro* γαῖα, terra. α. 153.

Αἰήτης, αἰήτου. *Vide* Αἰήταο. ϑ. 958.

Αἵθ᾽, quæ *pro* αἵτε quæque, *ab* ὅς, ἥ, ὅ. *articul. postp.*

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens*, αἰθαλόεντα, *acc. sing. ab* αἴθω, *uro, incendo*. ϑ. 72.

Αἰθὴρ, έρος, αἰθέρα, ὁ, *æther*. ε. 18.

Αἰθιόπων, *gen. pl. ab* αἰθίοψ, οπος, ὁ, *æthiops. q. d.* αἴθων τὴν ὄψιν. *ab* ὤψ, *vultus. Th.* ὄπτομαι, *video*, & αἴθω, *uro. imperf.* ᾖθον, *ardebant*. ϑ. 985.

Αἰθομένοιο, *ardentis*, *præs. part. gen. Jon. ab* αἴθω, ardeo, αἰθομένοισι, αἰθομένων, *gen. pl. part. præs.* α. 60.

Αἴθωνι, *dat. ab* αἴθων, ωνος, ὁ, niger. *Th.* αἴθω, *uro*, ε. 741.

Αἴθοπα, *acc. sing. ab* αἴθοψ, οπος, ὁ, & ἡ, *niger. ab* αἴθω, *uro* & ὤψ, *vultus*. *Th.* ὄπτομαι. *f.* ὄψομαι, *præt.* ὦμμαι, ε. 36.

Αἴκα, *pro* αἴκε. *Dorice pro* εἰ μὲν, αἴκε δύνηαι, *si quidem possis*.

Αἷμα, αἷμ᾽, *pro* αἷμα, τος, τὸ, sanguis.

Αἱματόεσσαι, cruentæ, *pl. num. ab* αἱματόεις, όεσσα, όεν. *Thema est* αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*. ϑ. 183.

Αἱμυλίοισι, *dat. pl. Jon.* αἱμύλος, ὁ, ἡ, blandus, αἱμύλιος *idem*. ε. 78. *hinc* αἱμύλλω.

Αἰναὶ *pl. f. g.* αἰνὸς gravis. *differt ab* αἶνος *laus, accentu*. ε. 800.

Αἰνεῖ, laudat, *ab* αἰνέω, *laudo*, *f.* ήσω, *vel* έσω. *p.* ᾔνεκα. *aor.* 1. ᾔνεσα. *aor.* 1. *imperat.* αἴνεσον. *Th.* αἶνος, ου, ὁ, *laus*. ε. 822.

Αἰνείας, ου, ὁ, *Æneas*. ϑ. 1008.

Αἴνημ᾽, *pro* αἴνημι, probo. & *hoc pro* αἰνέω, *laudo*. *f.* έσω, *vel* ήσω. *p.* εκα. *Thema* αἶνος laus. ε. 681.

Αἶνον, *acc. fabulam. ab* αἶνος, ου, ὁ, ε. 200.

Αἰνὴ, *gravis. a masculino*, αἰνὸς, ἡ, όν. gravis, horribilis. ε. 160. *hinc* αἰνοτάτῳ. *dat. sing. superlat.* α. 397.

Αἴνυτο, 3. *singul. imperf. medii, a Themate* αἴνυμαι, capio. α. 41.

Αἰολίδα, *acc. sing. ab* αἰολὶς, ίδος. *nomen regionis, ab* αἰόλος, ου, ὁ, varius. *hinc*, αἰόλλω vario. ε. 634.

Αἰόλλονται, 3. *pl. ind. præs. pass. ab* αἰόλλω, *vario*. *f.* λῶ. *p.* κα. *Th.* αἰόλος, ου, ὁ, *varius*. α. 399.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, *grex caprarum*.

ab αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius. περὶ τὰς αἶγας πολῶν. *Them.* πολέω verso, *proprie qui versatur circa capras. Nam* αι *prima syllaba est ex* αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra. ϑ. 446.

Αἰπὺν, *acc. sing. ab* αἰπὺς, έος, ὁ, altus. *f.* ἡ αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83.

Αἱρῇ, ceperit. 3. *singul. præs. act. subj. ab* αἱρέω capio. *f.* ήσω. *p.* κα. *α.* 2. εἷλον. ε. 616.

Αἷς, quibus, *dat. pl. ab* ἥ, *quæ.*

Αἶσα, ἡ, parca, sors: *item* fatum, officium, *quasi* ἀεὶ ἴση, semper æqualis. ϑ. 422.

Αἴσηπος, *nomen fluvii.* ϑ. 342.

Αἴσιμον, αἴσιμος, ου, ὁ, fatalis, *ab* αἶσα *fatum: idem quod* μόρσιμον, *a* μόρος, ου, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, *Filius Æsonis, cognomen viri.* ϑ. 993.

Ἀΐσσοντο, 3. *pl. imperf. med. a verbo* ἀΐσσω impetu feror, agitor, *f.* ξω. *p.* χα. ϑ. 671.

Αἴσχεσιν, *dat. pl. ab* αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo. *ex* α *privat. &* ἴσχω contineo. *Qui se non continent, sunt turpes.* ε. 209.

Αἰτῇς, 2. *person. sub. ab* αἰτέω. peto. *f.* ήσω. *p.* ᾔτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, cuspis. Die Spitge. αἰχμῇς, *dat. pl. Jonice pro* αἰχμαῖς. α. 289.

Αἰχμητάων, *gen. pl. Æolice pro* αἰχμητῶν, *ab* αἰχμητὴς, ου, ὁ, bellator. *Th.* αἰχμὴ, ἡ, *cuspis.* α. 178.

Αἶψ' *pro* αἶψα celeriter. α. 370.

Αἰψηροκέλευθον. ϑ. 379. *epitheton Boreæ.* αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, *ex* αἰψηρὸς velox. *th.* αἶψα, *cito, &* κέλευθος, ου, ἡ, via.

Ἀΐων, *præs. part. verbum poeticum, ab* ἀΐω audio. ε. 9.

Αἰῶνος, *gen. sing. ab* αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum. *item in f. g.* ἡ αἰὼν vita. α. 331.

Ἀκάμαντι, *dat. sing. ab* ἀκάμας, αντος, ὁ, indefessus. *compositum ex* α *privativo, &* κάμνω defatigor, *f.* καμῶ, *p.* κέκμηκα. *α.* 2. ἔκαμον. ϑ. 956.

Ἀκάματος, ϑ. 824. ου, ὁ, ἡ, indefessus. ἀκαμάτοιο, *pro* ἀκαμάτου, *gen. Jon.* ἀκαμάτῃσι, *dat. pl. Jonic. f. g. th.* κάμνω.

Ἀκάστη, nomen mulieris, *ab* ἀκάζω acuo. *Them.* ἀκὴ, ῆς, ἡ, *cuspis.* ϑ. 356.

Ἀκαχήμενος, ex animo dolens. *præsentis med. part. ab* ἀκάχημαι *pro* ἀκαχέω, tristitia afficio. *Thema* ἄχος, εος, τὸ, dolor. ϑ. 99.

Ἀκαχμένον, α. 135. acutam. *part. præt. pass. ab* ἀκαχέω acuo. ἀκαχμένος *pro* ἠκαχημένος. *augmento abjecto, & syncope facta* ἀκαχμένος. *th.* ἀκὴ, ῆς, ἡ, *cuspis, vel* ἄχος, εος, *dolor.* α. 135.

Ἀκάχων, animo mœstus. *ab* ἀκάχω *dolore afficio, ex Themate* ἄχος, εος, τὸ, dolor. ϑ. 868.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ, & ἡ, *negligens. ex* α *privat. &* κῆδος, εος, τὸ, cura. ϑ. 489. ἀκηδέα, *acc. sing.* ε. 112.

Ἀκήρατοι, *pl. sine sorte. ex* α *priv. &* κὴρ, κηρὸς, ἡ, sors, fatum. ε. 821.

Ἀκινήτοισι, *dat. pl. Jon. ab* ἀκίνητος, *qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. th.* κινέω, ῶ, *f.* ήσω, *moveo.* ε. 748.

Ἀκιώτατοι, *firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab* ἄκιος, incorruptus, *ex* α *priv. &* κὶς, κιὸς, ὁ, *vermis, qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide supra* ἀκηκοπάτην, ε. 334.

Ἀκοίτην, *acc. ab* ἀκοίτης, ου, ὁ, maritus, α. 9. ἄκοιτιν, *ab* ἄκοιτις, ιος, ἡ, marita, *ex* α *quod est non privativum, sed conjunctivum, ab* ἅμα, simul, una, &, κοίτη, ης, ἡ, *lectus, a* κεῖμαι *jaceo, cubo.* ε. 798.

Ἀκόρητος, *apud Poetas idem quod* ἀκόρεστος insatiabilis, *cum genit. ex privativa part.* α, & κορητὸς, *a* κορέω, *pro quo etiam dicitur* κορέννυμι, ύω, satio. α. 346.

Ἄκου,

Ἄκουε, *audi, præſ. imperat.* ἀκούσαις, *2. ſing. aor. 1. act. opt. audiveris*, ε. 719.

Ἀκούσαντες, *pl. num. a. 1. part. verbi* ἀκούω, *audio, f.* σω. *p.* κα. *p. m.* ἤκοα *& Att.* ἀκήκοα. Θ. 695.

Ἄκρη, *Jonice pro* ἄκρα *ſumma, neut.* ἄκρον, ἀκρότατον, *in ſuperl.* ε. 665. Θ. 7.

Ἄκριτος, ου, ὁ, & ἡ, anceps, dubius, *th.* κρίνω, *ſecerno, judico.* α. 311.

Ἀκροκνέφαιος, veſpertinus. *comp. ex* ἄκρος, α, ον, ſummus, & κνέφας, ατος, τὸ, caligo. *item* crepuſculum. ε. 565.

Ἀκταίη, *nomen proprium mulieris.* Θ. 249.

Ἀκτὴ, litus. ἀκταῖς, *dat. pl.* litoribus. *ab* ἄγω *frango, quod ibi fluctus frangantur.* & ἀκτὴ, munus, donum. ε. 32.

Ἀκτίνεσσι, *dat. pl. poeticus, ab* ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, *radius ſolis. ab* ἄγνυμι frango. *radiorum ſolarium eſt refractio.* Θ. 760.

Ἅλα, *acc. ſing.* mare, ἡ ἅλς, *mare:* ὁ ἅλς, *ſal. ſolo genere differunt.* Θ. 791.

Ἅλαδ' *pro* ἅλαδε ad mare. δὲ *poſtpoſitum accuſativo, valet ad.* ε. 629.

Ἀλάληται, errant. 3. *ſingul. verbi paſſivi, a verbo* ἀλάομαι, ἄμαι, vagor, erro, *pro quo etiam dicitur* ἄλημι, ἄλημαι, *& per reduplicationem* ἀλάλημι, *in paſſivo* ἀλάλημαι, σαι, ται. ε. 100.

Ἀλαλητῷ, *dat. ſing. ab* ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, *clamor militum, dicentium* ἀλαλή, *Gallice* alarme. *Th.* ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἄλαλα. κ. 382. *differt ab* ἀλάλητος *inenarrabilis.*

Ἄλαλκεν profligabat, arcebat, *imperf. Jonic. ab* ἀλάλκω. *Thema eſt* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur, vires.* Θ. 527.

Ἀλαοσκοπιὴν, ſpeculationem, *proprie* cæcam ſpeculationem. *comp. ex* ἀλαὸς, cæcus, & σκέπτομαι, *f.* ψομαι, *circumſpicio. unde eſt* σκοπὴ & σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula. Θ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, imbecillum. *ab* ἀλαπάζω, diripio, vaſto. *Thema,* λαπάζω, & λαπάσσω, *evacuo.* ε. 435.

Ἄλαστος, ου, ὁ, & ἡ, *gravis,* non oblivioni tradendus, *Doricè, pro* ἄληστος, *a* λήθω, *f.* σω, *lateo.* Θ. 467.

Ἄλγε', *pro* ἄλγεα, *ab* ἄλγος, εος, τὸ, dolor, *unde Latinorum* algeo, frigeo. ε. 132.

Ἀλγινόεντα, *acc. ſing. ab* ἀλγινόεις, εντος, ὁ moleſtus. *Thema* ἄλγος, εος, τὸ, dolor. ἀλγινόεσσαν, *f. g. acc. caſ.* Θ. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, *Jonice* ἀλέη, ης, ἡ, calor, *ſeu tepor, qui eſt ex Sole.* ε. 491.

Ἀλέασθαι, vitare. *a. 1. med. infinit. pro* ἀλεύασθαι, *pro quo* ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, *per geminam ſyncopen (ſic Rom. 3. v. 15.* ἐκχέαι *pro* ἐκχεῦσαι.) *ab* ἀλέω molo *f.* έσω, *p.* εκα. *item* vito, caveo, ε. 491. *pro* ἀλέω *dicitur etiam* ἀλεύω, *itemque* ἀλεείνω, *effugio.* ε. 826. *eſt verſus ultimus.*

Ἀλεγίζω, *f.* σω, *p.* κα, curo. *hinc* ἀλέγοντος, *genit. caſ.* Θ. 171.

Ἀλεείνω, *evito, vide in* ἀλέασθαι.

Ἀλέην. *vide paulo ante* ἀλέα.

Ἀλεξιάρη, imprecationum expultrix, *ex* ἀλέξω *vel* ἀλεξέω arceo, depello, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, dira imprecatio. *eſt vox media, quæ modo in bonam partem accipitur, & vertitur* precatio, *modo in malam, ut hic.* ε. 462.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, pinguedo, ἀλείφω. *f.* ψω. *a. 2.* ἤλιφον. Θ. 553.

Ἀλεύασθαι, *vide paulo ante* ἀλέασθαι. ε. 503.

Ἀλευόμενοι, *vide in* ἀλέασθαι.

Ἀλεωρῆ, *Jonice pro* ἀλεωρὰ, ᾶς, ἡ, evitatio. *Th.* ἀλέω, *vito.* ε. 402.

Ἀληθέα, *acc. ſing. ab* ἀληθὴς, verus. *hinc* ἀληθείην, *Jonice, pro* ἀλήθειαν. Θ. 28.

Ἀλικήμονα, *acc. ſing. ab* ἀλικήμων, ονος,

ον ος, ὁ. *nomen fluvii, ex* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare,* & ἀκμὴ, ῆς, ἡ, *cuspis, vigor, incrementum.* ϑ. 343.

Α᾽λίαστος, ου, ὁ, & ἡ, *non desinens. Thema,* ἀλιάζω, *f.* σω. *agito.* ϑ. 611.

Α᾽λιεὺς, έως, ὁ, piscator, *proprie qui in mari piscatur. per syn. spec.* piscator quivis. *Th.* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Α᾽λιμήδη, *nomen mulier q. d.* quæ curat mare. *ex* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare,* & μῆδος, εος, τὸ, *cura.* ϑ. 255.

Α᾽λίοιο, *poetice, pro* ἁλίου, *ex* ἅλιος, marinus. *Th.* ἅλς.

Α᾽λιτημένον, *part. præt. pass. Jonic. ab* ἀλιτέω, pecco. α. 91.

Α᾽λιτραίνεται, 3. *præs. pass.* male agit, *ab* ἀλιτραίνω, *pecco, quod est ab* ἀλιτρὸς, *peccator. Thema est* ἀλιτέω, *pecco, f.* ήσω, *vel* ἀλείτω, *cujus aor.* 2. ἤλιτον. ε. 239. & ε. 328.

Α᾽λκαίοιο, *Jon. pro* ἀλκαίου, *ab* ἄλκαιος, ου, ὁ. *nomen viri. Thema est* ἀλκὴ, robur. α. 26.

Α᾽λκείδαο, *pro* ἀλκείδου, *Æolice, a nominativo* ἀλκείδης, ου, ὁ, *nomen viri, ab* ἀλκὴ, robur, α. 112.

Α᾽λκιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, robustus, fortis. *Th.* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur.*

Α᾽λκυμήνη, *nomen fœminæ, q. d.* robur Lunæ. *Luna singularis habet influxus in* fœminam, *nec non in* oceanum, *qui est quasi* mundi uterus. α. 3.

Α᾽λκτῆρα, *acc. sing. ab* ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator. *Thema* ἄλκω, *ab* ἀλκὴ, *unde* ἀλάλκω *profligo.* α. 29.

Α᾽λλ᾽, *pro* ἀλλὰ, ε. 37.

Α῎λλαι, *nom. pl. ab* ἄλλη, *alia.*

Α᾽λλάων, aliarum, *pro* ἄλλων, *Æolice,* α. 260.

Α᾽λλήλων, *gen. pl.* ἀλλήλοισιν *dat. pl. Jon. pro* ἐν ἀλλήλοις *inter se.* ἀλλήλας, *acc. pl. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum, & Accus. pluralem, idque in tribus generibus.* ε. 134.

Α᾽λλοίην, *acc. ab* ἀλλοῖος. ε. 822.

Α᾽λλοῖος, ου, ὁ, diversus, *ab* ἄλλος, *alius.* ε. 481.

Α῎λλος, ἄλλη, ἄλλο, *alius, a, um.*

Α῎λλοτε, interdum, alias, *adverb.*

Α᾽λλότριος, ου, ὁ. *Thema est* ἄλλος, *alienus, non proprius.*

Α᾽λμυρὸς, οῦ, ὁ, salsus, *epitheton oceani. Thema* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Α῎λοχος, ου, ἡ, uxor. ἀλόχῳ, *dat. ex* α *conjunctivo, quod est ex* ἅμα & λέχος, εος, τὸ, lectus, *quod sit in eodem lecto cum marito.* ϑ. 886.

Α῎λσος, εος, τὸ, lucus. *ex* ἅλλομαι salio, *quod arbores veluti e terra prosiliant.* α. 70.

Α᾽λυκτοπέδῃσι, *dat. pl. Jon. ab* ἀλυκτοπέδη, *vinculum indissolubile, q. d.* ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica,* ἄλυκτος, *metri caussa, pro* ἄλυτος, *ex* α *privat.* & λύω, *dissolvo.* ϑ. 520.

Α᾽λύξεται, vitabit, fugiet. *fut.* 1. *med. ab* ἀλύσκω vito. *F.* ξω. *Thema est* ἀλέω molo: *item* vito. ε. 361.

Α῎λφειον, *ab* ἄλφειος, ου, ὁ, *nomen fluvii.* ϑ. 338.

Α᾽λφηστῇσιν, *dat. pl. poetice & Jonice pro* ἀλφησταῖς *ab* ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor. *ab* ἀλφέω invenio. *Th.* ἄλφα, *primæ alphabeti Græci litteræ nomen.* ε. 82.

Α᾽λωὴ, ῆς, ἡ. *Thema* ἅλως, ω, ἡ, area. *Spiritus mutatur in ortu.* ε. 804.

Α῎μ᾽, *pro* ἅμα, una, cum *Dat.* ἅμα βροντῇ *cum tonitru.* ἄμυδις *Æolice pro* ἅμυδις. *idem quod* ἅμα, *simul.* ϑ. 689.

Α᾽μαιμακέτοιο, indomiti. ἀμαιμάκετος, ου, ὁ, *ex* α *intensivo, quod est ex* ἄγαν, *valde,* & μαιμάω, *vehementer cupio, impetu feror,* qui animo est in prælia admodum prono, ἀμαιμάκετον πῦρ. *Th.* μάω, *cupio.* α. 207.

Α῎μαξα, ης, ἡ, *currus, plaustrum, quasi dicas* ἅμα ἄξον, *cum axe.* ε. 324.

Α᾽μάρτῃ, peccaverit. 3. *sing. a.* 2.

act,

a. 1. *subj. ab* ἁμαρτάνω pecco. *f.* ἁμαρτήσω, *p.* ἡμάρτηκα. *a.* 2. ἥμαρτον. *ex* α *priv.* & μάρπτω, *assequor*.

Ἁμαρτίνοος, *cujus mens est prava, ex* ἁμαρτάνω pecco, & νόος, ȣς, mens, *qui mente peccat*, ϑ. 511.

Ἀμάρυσσε, *imperf. pro* ἠμάρυσσε, splendebat, *verbi* ἀμαρύσσω, *f.* ξω. fulgeo, splendeo. *ex* α ἐπιτατικῷ, & μαίρω splendeo. ϑ. 917.

Ἀμᾶσθαι, *præs. infinitivi medii*, metere. *Thema est* ἀμάω, ῶ. *f.* ήσω meto. *Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov.* 6. ε. 776.

Ἀμαυροτέρη, *Jonice pro* ἀμαυροτέρα, *obscurior. ab* ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus. ex* α *priv.* & μαίρω splendeo. *a.* 282.

Ἀμαυρωθεῖν, *intereant*, *a.* 1. *opt. pass. verb.* ἀμαυρόω, ῶ, *obfusco, obscuro. Th.* ἀμαυρὸς, ȣ, ὁ, *obscurus*. ε. 691.

Ἄμβατος, *pro* ἀνάβατος, *scansilis*, pervius. *sic* ἀμβαίνω, *pro* ἀναβαίνω. *Thema est* βαίνω, eo, *f.* βήσομαι. *a.* 2. ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιεργὸς, ȣ, ὁ, dilator operum, *ex* ἀναβάλλομαι, differo, procrastino. μηδὲν ἀναβαλλόμενος, & ἔργον, ȣ, τὸ, opus. *a.* 411.

Ἀμβροσίῃ, *dat. sing. Jonice pro* ἀμβροσίᾳ. ἀμβρόσιος *immortalis*, *ex* α *privat.* & βροτὸς, ȣ, ὁ, mortalis. κατ᾽ ἐπένθεσιν τȣ̃ μυ ὡς τροπὴν τȣ̃ ταῦ εἰς σίγμα. ϑ. 69.

Ἄμβροτος, ȣ, *immortalis*, *pro* ἄβροτος. *Th.* βροτὸς, *mortalis*. ϑ. 43.

Ἀμέγαρτος, ardua, *invidia carens. Thema* μεγαίρω, *invideo*. ϑ. 666.

Ἀμειβόμενος, *præs. part.* respondens, ἀμειβόμεναι, *mutantes. ab* ἀμείβω, *f.* ψω, commuto. *In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. a.* 117.

Ἀμειλίκτων, *gen. pl. ab* ἀμείλικτος, ȣ, ὁ, ϰαὶ ἡ, *asper*, *durus*. *Th.* μειλίσσω, *mellitum reddo*. ϑ. 659.

Ἄμεινον, *melius*, *comparativus ab* ἀγαθὸς, *bonus*. *Cæteroquin* ἀμείνων *ex* α *epitatico* & μένος robur: *sic* ἀρείων *est ex* ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, *acc. sing. m. g. a.* 51. ε. 19. *Vide* ἀγαθὸς.

Ἀμελῶσιν, 3. *pl. sub. negligant. ab* ἀμελέω, *negligo. hinc* ἀμελὴς, *ex* α *priv.* & μέλει *curæ est*. ε. 398.

Ἀμέρσῃς, 2. *sing. a.* 1. *act. subj. a verbo* ἀμέρδω, privo. *f.* σω. ἄμερδε *pro* ἤμερδε, *imperf. Jon. Th.* ἀμέρδω, σω. *privo. a.* 331.

Ἀμηχανίη, *Jonice*, *pro* ἀμηχανία difficultas, *ab* ἀμήχανος minime cautus, perplexus. *ex* α *priv.* & μηχανὴ, *machina*. ἀμήχανον, *inexplicabilem*. ε. 494.

Ἀμήσεις, *f.* 1. *ind. ab* ἀμάω, *meto*. *Vide paulo ante* ἀμᾶσθαι. ε. 438.

Ἀμητὸς, ȣ, ὁ, messis tempus: *sed* ἄμητος, ȣ, ὁ, messis, *ab* ἀμάω meto. ε. 382.

Ἄμμες, *pro* ἡμεῖς, *Æolice*, nos, *ab* ἐγὼ, *ego*. *a.* 87.

Ἄμμεσον, *pro* ἀνὰ μέσον, in medio. *a.* 209.

Ἀμοιβὴν, talionem, *proprie*, *mutationem*, *ab* ἀμείβω muto. *f.* ψω. *præt. med.* ἤμειβα. ε. 332.

Ἀμολγαίη, lactea. *ab* ἀμέλγω, *f.* ξω. mulgeo, ich melcke. ἀμολγὸς, ȣ, ὁ, *tempus*, *quo mulgentur vaccæ*. ε. 588.

Ἄμοτον, *adverb.* insatiabiliter, incessanter. *ex* α *priv.* & μοτὸς, ȣ, ὁ, *linteum carptum*, *quod vulneribus inditur*. *a.* 361.

Ἄμπαυμα, solatium. *pro* ἀνάπαυμα, ατος. *n. g. ab* ἀναπαύομαι. *quiesco. Th.* παύω, *finio*, *cesso*. *a.* 2. ἔπαυον. ϑ. 55.

Ἀμπέλαγος, per pelagum, *per syncopen*, *pro* ἀνὰ πέλαγος. θάλασσα mare. *sed* πέλαγος, εος, τὸ, maris profunditas.

Ἀμπυκίδην, *acc. a nominativo* ἀμπυκίδης, ȣ, ὁ, Ampyci filius.

ἀμ-

ἄμπυξ, υκος, ὁ, *idem quod* τὸ κάλλυμτρον, caliendrum, reticulum muliebre. *ab* ἀμπέχω circumdo. α. 181.

Ἄμυδις, *Æolic. Adverb. idem, quod* ἅμα, ſimul, cum. α. 345.

Ἀμύμονα, *acc. ſing. ab* ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, *irreprehenſibilis, idem quod* ἀμώμητος. *& valet idem quod* ἄμωμος, *qui nihil commiſit* τῆς μυγμῆς, *h. e. deriſione dignum. a* μύζω, ξω, derideo. *Sic dicitur per ſyncopen* τοῦ γάμμα *pro* ἀμύγμων. Θ. 264.

Ἀμύνοντες, *præſ. part. ab* ἀμύνω, juvo: *item* arceo, propello. *f.* νῶ, *a.* 1. ἤμυνα. *p.* γκα. α. 140.

Ἀμφ' *pro* ἀμφὶ, *idem quod* περὶ, *circa* ε. 203.

Ἀμφαγαπῶντες, *præſ. part. pl. num. ab* ἀμφαγαπάω. *ex* ἀμφὶ *&* ἀγαπάω valde diligo. ε. 58.

Ἀμφαράβιζον, *imperf. Jon.* circumſtrepebant. *ab* ἀμφαραβίζω. *circumſtrepo. compoſitum eſt ex* ἀμφὶ *&* ἀραβίζω, *quod eſt a Thenate* ἄραβος, ου, ὁ, ſtrepitus, α. 64.

Ἀμφεκάλυψε, *a.* 1. *act. ab* ἀμφικαλύπτω *circumtego, ex* ἀμφὶ circa, *&* καλύπτω, tego, *f.* ψω, *p.* φα, *a.* 2. ἐκάλυβον. ε. 165.

Ἀμφέπετο, *imperf. med. verbi* ἀμφέπομαι, *circa quidpiam verſor, foveo, agito.* ἄμφεπε, 3. *imperf. act. Jon. verbi* ἀμφέπω, *perſequor, foveo. Th.* ἕπω, *operor, ſequor.* Θ. 696.

Ἀμφὶ *præpoſitio*, circa, *per* τμῆσιν *ſeparatum* circum. ε. 73.

Ἀμφὶς *Adverb.* ε. 699. circum, ſeorſim.

Ἀμφιβάλῃ, *aor.* 2. *med. ſubj. ab* ἀμφιβάλλω. *circumjicio, circundo. f.* λῶ. *p.* βέβληκα. *a.* 2. ἔβαλον. *p. m.* βέβολα. *Th.* βάλλω, *jacio.* ε. 543.

Ἀμφι--βάλλ', α. 253. *per* τμῆσιν, βάλλ' *pro* ἔβαλλε, *Imperf. Jon. Th.* βάλλω. α. 255.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete, quod a duobus utrimque projicitur in aquam. ex* ἀμφὶ, *circum, &* βάλλω, *jacio.* α. 215.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, *utroque pede claudus, Vulcani epithetum. ex* ἀμφὶ *utrinque, &* γυῖον, ου, τὸ, membrum. *qui claudicat ex utroque pede.* ἀμφοτέροις γυίοις, ἢ ποσὶ χωλός. ε. 70.

Ἀμφιδάμαντος, *genit. ab* ἀμφιδάμας, *nomen viri, q. d. qui utrimque domat. ex* ἀμφὶ *&* δαμάζω, *domo.* ε. 652.

Ἀμφιδεδήει, *eſt* 3. *ſing. pluſq. perfecti medii, a* δαίω *divido, convivor, ſcio, comburo. in a.* 2. *act.* ἔδαον. *Hinc eſt præt. med.* δέδηα. *Sicut a* θάλλω τέτηλα, *a* καίω κέκηα, *&c.* α. 62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. *ſing. a.* 1. *act. ſubj. ab* ἀμφικαλύπτω. *Th.* καλύπτω *tego, f.* ψω, *p.* φα, *a.* 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, *acc. pl. diſceptationes, quæ fiunt verbis, ab* ἀμφιλογία, *ubi ex utraque parte contenditur, ex* ἀμφὶ *&* λέγω, *dico.* Θ. 229.

Ἀμφιπολεύω, *f.* εύσω, *obambulo, comitor. Th.* πολέω, verſo; *pro quo Poetice* πολεύω, verſor. ε. 801.

Ἀμφιῤῥύτῳ, *dat. ab* ἀμφίῤῥυτος, circumfluus, *ex* ἀμφὶ *&* ῥύω *pro* ῥέω, fluo, *f.* εύσω, *p.* ἐῤῥύηκα. Θ. 983.

Ἀμφιρώ, *nomen mulieris.* 4. *contractorum. ex* ἀμφὶ *&* ῥέω, fluo, *&c.* Θ. 360.

Ἀμφιτρίτη, *nomen mulieris, ex* ἀμφὶ *&* τρίζω ſtrido. *fut.* τρίσω. *a circumſtrependo.* Θ. 243.

Ἀμφιτρύων, *Nomen viri, ex* ἀμφὶ circum *&* τρύω, attero, macero, vexo, τρύμα *proprie* foramen. *item* veterator. α. 37. *hinc*

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, *filius Amphitryonis. per epentheſin* τοῦ α *metri cauſa pro* ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ. α. 165.

Ἀμφιχέαι, *a.* 1. *act. infinit. ex* ἀμφὶ *&* χέω *fundo. f.* χεύσω. *Æol. aoriſt.* 1. *act.* ἔχευα, *& per ſyncopen* τοῦ υ, ἔχεα, *& per*

novam τ̄ υ *syncopen*, ἔχεα. *p.* κέχυκα. *perf. pass.* κέχυμαι. *a.* 1. *pass.* ἐχύθην. ε. 65.

Ἀμφότερος, α, ον, ambo. *dat. pl.* ἀμφοτέροισιν, *Jon.* α. 177. *hinc*

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, *adverb. Th.* ἄμφω, *ambo*. θ. 733. α. 171.

Ἀμώμητος, *inculpatus.* ἄμωμος, *qui est absque omni labe. ex* α *priv.* & μῶμος, ου, ὁ, probrum, dedecus. *item* derisor. *ab Hebr.* מום *macula. Hinc verbum* μωμέομαι, ῶμαι, cavillor. *proverb. paronomasiasticum.* ῥᾷον μωμεῖσθαι ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. *pl. ind. pass. verbi* ἀμάω, ῶ, *f.* ήσω, *meto.* θ. 599.

Ἂν, *vocula, seu particula potentialis. Poetæ alioquin pro ea ponunt* κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ, *præpositio, pro diversa significatione varios casus regens.*

Ἀναβάλλεσθαι, *præs. inf. differre, procrastinare. Th.* βάλλω, *f.* λῶ. *jacio.* ε. 408.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, *necessitas.* ὑπ' ἀνάγκης, *necessario.* ε. 15. θ. 517.

Ἄναγον, *ducebant*, 3. *pl. imperf. Poetice, pro* ἀνῆγον. *ab* ἄγω duco, *f.* ξω. *p.* ἦχα, *a.* 2. ἤγον. α. 280.

Ἀνάελπτα *pl. insperata*, *ab* ἄελπτος, *insperatus. Th.* ἐλπὶς, ίδος, ἡ. θ. 660.

Ἀναιδέα, *ex* α *priv.* & αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor.* θ. 312. ἀναιδὴς, έος, ὁ, & ἡ. ἀναιδείη, *dat. sing. Jonice, ut &* ἀναιδείηφι. φι *enim per paragogen additur, ab* ἀναίδεια, impudentia. *hoc ab* ἀναιδὴς, έος, ὁ, ἡ, *impudens, ex* α *priv.* & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. αἰδὼς *vero ex* α *priv.* & εἴδω video, *ab intuendi fuga.* ε. 357. & 322.

Ἀναίτιος, *inculpatus. ex* α *priv.* & αἰτία, ἡ, *causa.* ε. 825.

Ἄνακτα, *acc. sing. ab* ἄναξ, *rex.* ἄνακτος. α. 179.

Ἀνάξειν, *fut.* 1. *act. infin. ab* ἀνάσσω, regno. *F.* ἀνάξω. *p.* χα. *a.* 1. ἤνυξα. & *Jonic.* ἄναξα. *Distinguitur ab* ἀνάγω. *f.* ἀνάξω *ex sola contextus serie.* θ. 491.

Ἀνάπνευστος, non respirans. *ex* α *priv.* & πνέω, *spiro*, *f.* πνεύσω. θ. 797.

Ἀνάσσει, *præs. ind. vide* ἀνάξειν.

Ἀνασσείσαντα, quatiens, *est f. g. part. a.* 1. *act. Poet. ab* ἀνασείω, quatio. *Thema est* σείω, moveo. *f.* σείσω, *p.* σέσεικα. α. 344.

Ἄνασσον, *Jon. & Poetice pro* ἤνασσον, 3. *pl. imperf. act. ab* ἀνάσσω, regno. *vide* ἀνάξειν. θ. 1015.

Ἀναστρωφᾶν, *converte. præs. infin. act. pro imperativo. Hellenismus. ab* ἀναστρωφάω *verto. Thema est* στρέφω, *verto. f.* ψω. *p.* ἔστροφα. α. 2. ἔστραφον. *hinc* στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, flexus, & *hinc* στροφάω *verso*, circumago, *Poetice* στρωφάω, idem. α. 121.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ, mutus, *idem quod* ἄφωνος. *Th.* ἡ αὐδὴ, vox. θ. 797.

Ἄναυρος, *nomen viri, sine aura, vento. Th.* αὔρα, *aura, ventus. item* torrens, & *tum est ex* α valde, & νάω fluo. α. 477.

Ἀναχάσσασθαι, *a.* 1. *med. infinit. Poetice, pro* ἀναχάσασθαι, *ab* ἀναχάζω, recedo. *Them.* χάζω. *F.* άσω, *recedo.* α. 336.

Ἀναφυσιόωντες, *præs. part. videtur oriri a* φυσιάω, inflo. *hinc* φῦσα, ης, ἡ, follis, blas-balg. *Them.* φυσάω sufflo. *Sed esse a* φυσιάω, anhelo *patet ex declinatione hujus part. Nam pro* ἀναφυσιῶντες, *dicunt Poetæ* ἀναφυσιόωντες, *ab* ἀναφυσιάω, ῶ: *Poetice* ἀναφυσιόω: *sicut pro* ὁράω, ὁρῶ *dicunt* ὁρόω, *ubi* ο μικρὸν *præponunt præcedente syllaba brevi*, ω *vero præcedente syllaba longa.* ἀναφυσιόωντας *vero ab* ἀναφυσιάω, *contracte* ἀναφυσιῶντας, *neque* ω *habet, neque* ο *ante se ferre potest.* α. 211.

Ἀναψῦξαι, *a.* 1. *act. infin. ab* ἀναψύχω refocillo, recreo. *Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th.* ψύχω, *f.* ξω, *refrigero.* ε. 606.

Ἀν-

Ἄνδιχα, *pro* ἀνάδιχα, divisim, *adv. a* δίχα, dupliciter. *Thema.* δὶς bis. *ε.* 13.

Ἄνδρα, *acc. sing.* ἄνδρασι, *dat. pl. ut & ἄνδρεσσι, sed hic est Poet. & Jon. ab* ἀνὴρ, ὁ, *vir, g.* ἀνδρός. *ε.* 269.

Ἀνδρογόνος, viripara, *quæ parit masculum. Sermo est de tempestate, seu de die Lunæ. Componitur ex* ἀνὴρ, ὁ, *vir, &* γίνομαι, *nascor, quod in præt. med. habet* γέγονα. *inde* γόνος, *generatio. ε.* 781.

Ἀνδροκτασίας, *accus. pl.* strages, *seu* cædes virorum, *ab* ἀνδροκτασία, ας, ἡ, *in dat.* ἀνδροκτασίῃ, *Jon. ab* ἀνὴρ, *vir, &* κτείνω occido. *f.* κτενῶ. *p. act.* ἔκτακα. *præt. med.* ἔκτονα. *θ.* 228.

Ἀνδρομέου, *genit. ab* ἀνδρόμεος, virilis, *per syn. speciei*, humanus, *idem quod* βρότεος, ἀνθρώπινος. *Th.* ἀνὴρ, ἀνδρός, *vir, α.* 256.

Ἀνδροφόνοιο, *gen. Jon. ab* ἀνδροφόνος, *qui virum occidit. ab* ἀνὴρ, *vir, &* φένω, *occido, quod in præt. med.* πέφονα. *α.* 98.

Ἀνέηκε, *perf. Act. pro* ἀνῆκε, *Attice. ab* ἀνίημι, *remitto, relaxo, f.* ἀνήσω. *a.* 2. ἀνῆν. *Th.* ἵημι, *mitto. θ.* 495.

Ἀνέθηκε, *a.* 1. *act. ab* ἀνατίθημι, *impono, dico. Th.* τίθημι, *pono. ε.* 656.

Ἀνελόντα, *acc. part. a.* 2. *act. ab* ἀναιρέω *aufero, tollo. in a.* 2. *act.* ἀνεῖλον, *in part. a.* 2. *act.* ἀνελὼν, όντος, ὁ. ἀνείλετο, sustulit. *a.* 2. *med. ab* ἀναιρέομαι, οῦμαι, *aufero. Th.* αἱρέω, ῶ, *capio, f.* ήσω, *p.* ᾕρηκα. *a.* 2. εἷλον. *ε.* 746. *θ.* 553.

Ἄνεμος, ου, ὁ, *ventus.* ἀνέμοιο, *gen. Jon.* ἀνέμοισι, *dat. pl. Jon. ε.* 643.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus, *ab* ἐπιξέω, *in superficie rado, seu scalpo; inde* ἀνεπίξεστος, *scalpendo aut dolando non perfectus. Thema* ξέω, rado, polio. *F.* ξέσω. *ε.* 744.

Ἀνεπιρρέκτων, *gen. pl.* nondum confectis, *vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab* ἐπιρρέζω, *sacrifico. Thema,* ῥέζω, *facio. f.* ῥέξω, *&* ἔρξω. *p.* ἔρρεχα. *præt. pass.* ἔρρεγμαι, *&c. a.* 1. *part.* ῥεχθείς. *p. m.* ἔοργα *&* ἔεργα. *ε.* 746.

Ἀνέρ', *acc. pro* ἀνέρα. *vide in* ἄνδρα. *ε.* 749.

Ἀνερειψάμενοι, *abripiens, a.* 1. *med. part. a verbo* ἀνερείπομαι, *ex* ἀνὰ *&* ἐρείπω, *everto, attraho. f.* ψω. *θ.* 990.

Ἀνεφαίνετο, *imperf. ab* ἀναφαίνομαι, *appareo, manifestus reddor. Th.* φαίνω, *f.* ανῶ, *in lucem profero, p.* πέφαγκα, *a.* 1. ἔφηνα, *a.* 2. ἔφανον. *p. m.* πέφηνα. *θ.* 710.

Ἀνήγαγον, 3. *pl. a.* 2. *Att. subduxerunt, pro* ἀνῆγον, *verbi* ἀνάγω, *subduco, f.* ἀνάξω, *p.* ἀνῆχα, *a.* 1. *pass.* ἀνήχθην. *Th.* ἄγω, *duco. θ.* 626.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *ab* ἀκέω *sano, vel* ἀκέομαι, οῦμαι, *f.* έσομαι, *&* ήσομαι. *θ.* 612.

Ἀνήνορα, *acc. sing. ab* ἀνήνωρ, *iners, ex* α *priv. &* ἀνὴρ vir. *ε.* 749.

Ἀνὴρ, *vir,* ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, *&c.*

Ἀνθεῖ, 3. *person. præsent. ab* ἀνθέω, floreo, *f.* ήσω, *p.* κα. *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos. *ε.* 580.

Ἄνθεια, ἡ, *nomen proprium loci. α.* 381.

Ἀνθεμόεσσαν, *acc. sing. f. g. ab* ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus. *ab* ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos. Th.* ἄνθος, εος, τὸ, *flos. θ.* 878.

Ἄνθεσιν, *dativ. pl. ab* ἄνθος, εος, τὸ, *flos. ε.* 75.

Ἀνθεῦσι, 3. *person. pl. ind. Dorice pro* ἀνθοῦσι, *& hoc pro* ἀνθέουσι, *florent, ab* ἀνθέω, ῶ, *f.* ήσω. *floreo. Th.* ἄνθος, εος, τὸ, *flos. ε.* 252.

Ἄνθη, ης, ἡ, *nomen urbis. α.* 474. *quidam scribunt* Ἄντη.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *homo. apud Platonem in Cratylo,* ἐτυμολογεῖται, *quasi* ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, *attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus* παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν,

θεῖν, *a sursum aspiciendo*. *ε*. 470.

Ἀνίεσκε, *Poetice, pro* ἀνίει, 3. *perf. imperf. ex* ἀνὰ *&* ἵημι: *in imperf.* ἀνίειν, εις, ει. *& Poetice,* ἀνίεσκον, ες, ε, *ut* ἐτύπτεσκον *pro* ἔτυπτον. *Sicuti pro* ἦν *eram Poetæ dicunt*, ἔσκον, ες, ε. *Them.* ἵημι, *vel* ἕω, *mitto, f.* ἥσω. *p.* εἷκα. *aor.* 2. ἧν. *aor.* 2. *imperat.* ἕς. *θ*. 157.

Ἀνίην tristitiam, *acc. ab* ἀνία, *Jonice* ἀνίη, ἡ, mœror. *θ*. 611.

Ἀνίκητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *invictus, a* νικάω vinco, *f.* ήσω. *p.* νενίκηκα. *a.* 1. ἐνίκησα. *θ*. 489.

Ἀνιόντα, *aor.* 2. *part. proprie* sursum euntem, *h. e.* orientem, *ab* ἄνειμι: *ex* ἀνὰ, ἄνω, *&* εἶμι, eo, *seu* ἵημι, *idem quod* εἶμι. *hinc a.* 2. *act.* ἴον, ες, ε. *tanquam ab* ἴω, *sicut a* λείπω *est* ἔλιπον, *&c. ε*. 726.

Ἀνίπτοισιν, *dativus pl. Jon. ab* ἄνιπτος, ου, ὁ, & ἡ, *ex α priv. &* νίπτω, ψω. *lavo. ε*. 723.

Ἀνιστάμενος, *præs. part. ab* ἀνίσταμαι, *exurgo. Th.* ἵστημι, *sto, f.* στήσω. *p.* ἕστηκα. *a.* 2. ἔστην. *ε*. 575.

Ἀνολβίῃ, *dat. Jonice pro* ἀνολβίᾳ, *miseria. ex α priv. &* ὄλβιος, *beatus. Th.* ὄλβος, ου, ὁ, felicitas. *q. d.* ὅλος βίος. *ε*. 317.

Ἀνόστεος, inossis, *ex α priv. &* ὀστέον, ου, τὸ, os, ossis. *ε*. 522.

Ἀνστρέφεται *pro* ἀναστρέφεται, *percurrit. ab* ἀνὰ, *&* στρέφω, *verto, f.* ψω. *p.* φα. *a.* 2. ἔστραφον. *θ*. 763.

Ἀντ', *pro* ἀντὶ, *e regione, & proinde accentus in prima non debet esse. ε*. 725.

Ἄντα, contra. *Adv. Poet. item* coram. *hinc* ἀντάω, obviam venio, *f.* ήσω. ἀντίον, *idem quod* ἄντα, *α*. 432.

Ἀντεβόλησεν, *a*, 1. *act. ab* ἀντιβολέω, occurro, *item* nanciscor, *cum Genit. f.* ήσω. *præt.* ἀντιβεβόληκα. *Th.* βάλλω, *jacio, percutio. α*. 439.

Ἀντὶ, *præpositio*, pro, loco.

Ἀντία. *Adverb.* e regione, *idem quod* ἀντίον. *ab adj.* ἀντίος, α, ον, ex adverso stans. *Th.* ἀντὶ, *pro. ε*. 479.

Ἀντιβίην, obviam, *Adv. ab* ἀντίβιος, adversus. *ex* ἀντὶ *&* βία, ας, ἡ. vis. *α*. 150.

Ἀντιβολῆσαι, *a.* 1. *act. infinit. vide* ἀντεβόλησεν.

Ἀντίη, *Jonice pro* ἀντία, *ex* ἀντίος, *adversus. Th.* ἀντὶ.

Ἀντιφερίζειν, *præs. inf. proprie* obvium se offerre, *item* contendere, *f.* ίσω. *p.* κα. *ex* ἀντὶ, *&* φέρω, *fero. f.* οἴσω. *a.* 1. ἤνεγκα. *θ*. 609.

Ἄντρῳ, *dat. sing. ab* ἄντρον, ου, τὸ, *antrum. θ*. 483.

Ἄντυγες, *pl. num. ab* ἄντυξ, υγος, ἡ, *proprie*, ambitus rotæ in curru: *item* orbita. *α*. 64.

Ἀνύσσας, *part. a.* 1. *act. pro* ἀνύσας, *Poet. ab* ἀνύω, *vel* ἀνύτω *&* ἀνύττω, *perficio. a.* 1. ἤνυσα. *Notetur* τμῆσις διὰ--ανύσσας *pro* ἀνύσας *metri causa*, emensus. *ε*. 633.

Ἄνωγα, 1. *sing. præt. med. ab* ἀνώγω jubeo. *f.* ἀνώξω, *a.* 1. ἤνωξα, *præt. med.* ἤνωγα, *seu* ἄνωγα. *ε*. 365.

Ἄξαις, 2. *sing. a.* 1. *act. opt. ab* ἄγνυμι, *seu* ἄγω, frango. *f.* ἄξω. *a.* 1. ἦξα. ἄξειαν. 3. *pl. a.* 1. *act. opt. Æolic.* ἄξεια, ας, ε. *in* 3. *pl.* ἄξειαν, *pro* ἄξαιμι, αις, αι, *in* 3. *pl.* ἄξαιεν, *ε*. 432. *&* 438.

Ἄξεινος, ου, *Poetice pro* ἄξενος, sine hospite. *Th.* ξεῖνος, ου, ὁ, hospes, peregrinus. *ε*. 713.

Ἄξονα, *acc. sing. ab* ἄξων, ονος, ὁ, axis, *circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε*. 422.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus. *a præt. med.* ἤοιδα. *Thema* ἀείδω cano. ἀοιδῇσι, *dat. pl. Jon. ε*. 1.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor. *Vide supra* ἀοιδή. *ε*. 26.

Ἄοικος, ου, ὁ, & ἡ, *domo carens. ex α priv. &* οἶκος, ου, ὁ, domus. *ε*. 600.

Ἄοκ-

Ἄοκνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *impiger*. *ex* α *priv.* & ὄκνος, ου, ὁ, pigritia, *ex* ὦ & κινέω moveo, *quia pigri sunt veluti trunci*, & *vix se movent*. ε. 483.

Ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis. *ab* ἀείρω tollo, suspendo. α. 221.

Ἄουτος, ου, ὁ, *illæsus*. *ab* οὐτάω, vulnero. *f.* ήσω. α. 157.

Ἀπ', *pro* ἀπὸ. *ab*. ε. 28.

Ἀπαί, *præposit.* *pro* ἀπὸ, *sicut* παραὶ *pro* παρὰ, &c. *poetice*. *Alia exemplaria habent* ἀπὸ. α. 409.

Ἀπαλὰ, *mollia*. *h. e. juvenilia*. *ab* ἁπαλὸς, ῆ, ὁ, καὶ ἡ, mollis, *quasi* ἁφαλὸς *ab* ἁφὴ *tactus*, *quia mollia facile tanguntur*. *hinc* ἁπαλοῖσιν, *dat. pl. Jon. pro* ἁπαλοῖς, Θ. 9. & 989.

Ἀπάλαμνος, *iners*. *pro* ἀπαλάμανος, *ex* α *priv.* & παλάμη, ἡ, *unde Latinorum* palma, *manus*. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, vagabitur. *fut.* 1. *med.* *ab* ἄλημι *vel* ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro. *in fut.* ἀλήσομαι. & *in compos.* ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχροος, *genit.* *ab* ἀπαλόχροος, οος, ὁ, & ἡ. *quæ tenellum, seu molle corpus habet*, *ex* ἁπαλὸς, ῆ, ὁ, *tener*, *mollis*, & χρὼς, ωτὸς, ὁ, cutis. *Thema* χρόα color. ε. 517.

Ἀπάνευθε, *adverb.* *idem quod* ἄνευ, fine, *absque*. Θ. 386.

Ἀπανήνασθαι, recusare. *a.* 1. *med.* *infinit.* *ab* ἀπαναίνομαι recuso. *a.* 1. ἀπηνηνάμην. *ex* ἀπὸ & ἀναίνομαι *recuso*, *quod est ab* αἰνέω, laudo; *item* assentior. ε. 452.

Ἅπαντα, *acc. sing.* *ab* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *omnis*, & *in genit.* ἅπαντος, ἁπάσης, ἅπαντος, &c. *gen. pl.* ἁπασέων, *Jonice pro* ἁπασῶν, *dat. pl.* ἅπασιν. *ex* ἅμα, *simul*, & πᾶς, *omnis*. ε. 687.

Ἀπάντῃ ubique. *adverb.* *Th.* πᾶς, ὁ, *omnis*. Θ. 524.

Ἀπασέων, *gen. pl. Jon. pro* ἁπασῶν. *Vide in* ἅπαντα. Θ. 79.

Ἀπάτη, ἡ, *fraus*. *ex* α *priv.* & πάτος, ου, ὁ, via, *quum a vera via abducimur*, *th.* ἀπατάω, decipio. *hinc* ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, impostor. Θ. 224.

Ἀπατήσῃ, *f.* 1. *verbi* ἀπατάω, *fallo*. *f.* ήσω. *p.* ἠπάτηκα. ε. 46.

Ἀποδειροτομήσειε, caput amputasset, *a.* 1. *act.* *indicat.* *ex* ἀπὸ & δειροτομέω cervicem abscindo. *ex* δειρὴ, *seu* δερὴ, ῆς, ἡ. cervix, collum. & τέμνω *seco*, *in præt. med.* τέτομα, resecui. Θ. 280.

Ἀπείρατος, ου, *infinitus*. α *priv.* & πέρας, ατος, τὸ, finis. α. 204.

Ἀπείρονα, *acc. sing.* *ab* ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, *infinitus*. *ex* α *priv.* & πέρας, ατος, τὸ, terminus. ε. 159.

Ἀπέκτανεν, 3. *sing.* *a.* 2. *act.* *indic.* *ab* ἀποκτείνω, occido. *Th.* κτείνω, *occido*, *f.* κτενῶ. *p.* ἔκτακα. *a.* 1. ἔκτεινα. *a.* 2. ἔκτανον. *p. m.* ἔκτονα. α. 11.

Ἀπελάμπετο, *imperf. pass.* *Th.* λάμπω, *splendeo*. *f.* ψω. *p.* φα. *a.* 1. ἔλαμψα. α. 72.

Ἀπελείβετ', 3. *sing.* *imperf.* *med.* *ab* ἀπολείβομαι, destillo. *Th.* λείβω, *libo*, *fundo*. *f.* ψω. *p.* λέλειφα. α. 174.

Ἀπεμνήσαντο, 3. *pl.* *a.* 1. *med.* *ab* ἀπομιμνήσκω, *recordor*, *seu* ἀπομνάομαι. *Th.* μνάομαι, *memoro*, *f.* μνήσομαι, *p.* μέμνημαι, *a.* 1. ἐμνήσθην. Θ. 503.

Ἀπεόντος, *gen. part.* *pro* ἀπόντος, *Jonice*, *ab* ἄπειμι, *absum*. *part.* ἀπὼν, οῦσα, ὄν. ε. 365.

Ἀπέσαντος, *ab* ἀπέσας, αντος, ὁ, *nomen viri*. *q. d.* qui non cecidit. Θ. 331.

Ἀπέσσυθεν, 3. *plur.* *a.* 1. *pass.* *Æolice*, *vel Bœotice pro* ἀπεσσύθησαν, *proruperunt*. *sic* ἔτυφθεν *pro* ἐτύφθησαν *Æolice*, *poetice* σ *duplicatur* & ε *abjicitur*. *Th.* σείω, *vel* σεύω, moveo, *agito*. *f.* σω. *p.* κα. *a.* 1. ἔσευσα. Θ. 163.

Ἀπέσσυτο, 3. *sing.* *plusq. perf.* *pass.* *pro* ἀπεσέσυτο, *a* σεύω, *in præt.*

præt. paſſ. σέσβωμαι, poetice ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι. ϑ. 859.

Α'πέχωσιν, omittant, abſtineant. 3. pl. præſ. ſub. ab ἀπέχω, abſtineo. ſ. ἀφέξω. Th. ἔχω, habeo. ε. 643.

Α'πήμαντος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, τος, τὸ, noxa. unde πημαίνω, ανῶ, noceo. hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. ϑ. 955. ε. 668.

Α'πὸ--έμεσε demeſſuit, a. 1. ind. ab ἀμάω. ſ. ήσω. Vide in ἤμησε. ϑ. 180.

Α'πηνής, έος, ὁ, ἡ, immitis, ex ἀπὸ & ἡνία, habena. π non mutatur in φ, more Æolum, qui fugiunt aſpirationem. α. 273.

Α'πηύρα, abſtulit. 3. ſing. imperf. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αὔρα, aura. ἀπαυράω ergo eſt quaſi τὴν ἀναπνοὴν ἀφαιρέομαι, aufero reſpirationem. h. e. occido. α. 428.

Α'πῃωρεῦντ', pro ἀπῃωρεῦντο, ſuſpenſi erant, pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπῃωροῦντο, ab ἀπαιωρέω, ῶ, ex ſublimi dependeo. Th. eſt αἰωρέω, ῶ, ſurſum tollo. ſ. ήσω. α. 234.

Α'πιςία, ἡ, diffidentia, a πίςις, fides. Th. πείθω, σω, perſuadeo. ε. 370.

Α'πλαςος, pro ἀπέλαςος, cui appropinquare tutum non eſt, a πέλας, adverb. prope. intractabilis. Alii vertunt, ineffigiatus, informis. ex α priv. & πλαςὸς fictus, a πλάσσω, fingo, & Att. πλάττω. ε. 147. ϑ. 151.

Α'πλατος, Dorice pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπλεςος magnitudine immenſus, inacceſſus. per ſyncopen τοῦ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus. vel quidam ἄπλατος, idem eſſe dicunt cum ἄπλαςος, cui appropinquare tutum non eſt. Th. πέλας (adverb.) prope ϑ. 153. & 709.

Α'πὸ, a, ab, præpoſitio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, a convivio, h. e. poſt convivium, ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Α'πογυμνωθεὶς, part. a. 1. paſſ. ab ἀπογυμνόω, nudo. ſ. σω. Them. γυμνὸς, ȣ, ὁ, nudus. ε. 728.

Α'ποδοῦναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, ſ. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ε. 347.

Α'πόδρεπε, præſ. imperat. decerpe. ab ἀποδρέπω, decerpo. ſ. ψω. hinc δρέπανον, ȣ, τὸ, falx. ε. 609.

Α'πὸ--δῦσαι, exuere, ſpoliare, a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω exuo. Thema, δύω. Linea hæc — ſolet τμῆσιν notare. Vide in δῦσαι. α. 329.

Α'πὸ--έληται, 3. ſing. a. 1. med. ſubj. ab ἀφαιρέομαι. Vide in ἕληται.

Α'ποθέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι. ε. 760.

Α'ποθρώσκωσιν, deſiliunt, 3. plur. præſ. ſubjunct. Th. θρώσκω ſalio. α. 375.

Α'ποθύμιον, inviſum, alienum ab animo. ex ἀπὸ & θυμὸς, ȣ, ὁ, animus. ε. 708.

Α'πὸ--κέρσε, incidit, 3. ſing. a. 1. act. ab ἀποκείρω detondeo. item decutio, ſpolio. Th. κείρω. ſ. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε.

Α'ποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. activi. α, pro ε, ἀνάγγελον. ab ἀποκρύπτω, occulto, abſcondo. ſ. ψω. p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, abſcondo. ϑ. 157.

Α'πολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, relinquo, ſ. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ϑ. 793.

Α'πολήγοι, 3. ſing. præſ. act. opt. ab ἀπολήγω, deſino. Th. λήγω, ceſſare facio. ε. 488.

Α'πόλλυται, 3. perſon. ſingul. ab ἀπόλλυμαι, pereo, a. 2. med. ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλλυμι, perdo, ſ. ὀλέσω, p. m. ὦλα & Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην. ε. 763.

Α'πόλλων, ωνος, ὁ, *Sol, eo notatur, prout Latini dicunt*, Non semper ridet Apollo. *Plato in Cratylo derivat* παρὰ τὸ ἀπολύειν, *quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ* Soli *tribui queunt, ceu Dei organo*. α. 68.

Α'πόλοιτ', 3. *sing. a. 2. med. optat. vide paulo ante* ἀπόλοιτο, ε. 46.

Α'πὸ--λῦσαι, *a. 1. act. infinit. verbi* λύω *solvo. vide* λῦσαι.

Α'πομείρεται, *sortitur*, 3. *præsent. Th.* μείρω, *partior, seu potius* μείρομαι. *præt. med.* ἔμμορα, *pro* μέμορα. *præt. pass.* μέμαρμαι, *& Att.* εἵμαρμαι. ε. 578.

Α'πονοστήσαντα, *acc. part. a. 1. act. ab* ἀπονοστέω, aliunde revertor. *Th.* νοστέω, redeo. ήσω. ε. 733.

Α'ποπέμπειν, *remittere. præs. inf. Th.* πέμπω, *mitto. f.* ψω. *p.* φα. ε. 87.

Α'ποπνείουσα, *part. præs. f. g. ab* ἀποπνέω, *pro* πνέω, *poetice* πνείω, *f.* πνεύσω, *flo, spiro*. Θ. 324.

Α'πόπροθι, *adverb. procul. Thema* πρὸ, *ante*. ε. 388.

Α'ποπτάμενος, *a. 2. med. part. ab* ἀφίπταμαι, *avolo, ex* ἀπὸ *&* ἵπταμαι volo, as. *f.* πτήσομαι. *a. 2.* ἔπτην. *a. 2. m.* ἐπτάμην. *part.* πτάμενος. Θ. 285.

Α'ποπτύουσι *respuunt*, 3. *pl. ind. præs. Th.* πτύω, *spuo. f.* πτύσω. *p.* ἔπτυκα. *a. 1.* ἔπτυσα. ε. 724.

Α'πορνύμεναι, *concitatæ, præs. pass. part. f. g. pl. num. Th.* ὄρνυμι, ὄρνυμαι, *pro* ὄρω, *excito. f.* ρῶ, *vel* ρσω. Θ. 9.

Α'ποῤῥαίσειν, *fut. 1. act. inf. ab* ἀποῤῥαίω, destruo. *item* careo. *Thema*, ῥαίω, *profligo, destruo. f.* σω. *p.* ἔῤῥαικα. Θ. 393.

Α'ποῤῥίψοντι. *projecturo. dat. sing. f. 1. part. Th.* ῥίπτω, *projicio, f.* ψω. *p.* φα. *p. m.* ἔῤῥιπα. α. 215.

Α'ποῤῥύτε, *gen. sing. ab* ἀπόῤῥυτος, deorsum fluens, ἀποῤῥύω. *Th.* ῥύω *idem cum* ῥέω. *fut.* ῥεύσω, fluo. ε. 593.

Α'πὸ--τάμοιο, 2. *sing. a. 2. med. opt. ab* ἀποτέμνω. *Vide in* τάμοιο. ε. 423.

Α'ποτίνυται, 3. *person. sing. a.* τίνυμι *&* τίνυμαι, *idem quod Th.* τίω, punio, honoro. *f.* σω. ε. 245.

Α'ποτίσῃ, *luat. a. 1. sub. 3. pers. Th.* τίω, *punio*. ε. 258.

Α'ποτμήξας, *part. a. 1. act. ab* ἀποτμήγω, *abscindo, f.* ξω. *a. 2. pass.* ἐτμάγην, *pro* ἀποτέμνω. *Thema*, τέμνω, *seco*. ε. 188.

Α'περγμένοι, privati, *per syncopen, pro* ἀπεργαθέμενοι, *part. a. 1. med. a verbo* ἀπεργάζω, *proprie* abduco in montem, *Jonice pro* ἀφορίζω, *extermino, ab* ὅρος, ου, *terminus, vel ab* ἔρος, εος, τὸ, *& Jonice* οὖρος, εος, τὸ, mons. α. 173.

Α'ποφθιμένοιο, *gen. sing. part. præs.* ἀποφθίμενος, *mortuus, per syncop. pro* ἀποφθιόμενος, *verbi* ἀποφθίω, *perdo. a* φθίω, ίσω, *perdo. Th.* φθίω, *corrumpo*. Θ. 606.

Α'ποφθινύθουσι, 3. *pl. præs. ind. a* φθινύθω, *perdo. Th.* φθίω. ε. 241.

Α'ποφθίσειε, *perdiderit*, 3. *sing. a. 1. act. opt. Æolice pro* ἀποφθίσαι. *a* φθίω, *perdo, pro quo etiam dicitur* φθινύθω. *Th.* φθίω. ε. 664.

Α'πύρῳ, *dat. sing.* ἄπυρος οἶκος, *frigida domus. Th.* πῦρ, υρὸς, τὸ, *ignis*. ε. 523.

Α'πώλεσεν, *perdidit, a. 1. act. indic. Th.* ὄλλυμι, *perdo. f.* ὀλέσω, *p.* ὤλεκα, *Att.* ὀλώλεκα. *a. 2. m.* ὠλόμην. *p. m.* ὦλα, *Att.* ὄλωλα. ε. 244.

Α῏ρ, *per metathesin pro* ῥὰ, *particula expletiva*, certe, *utique*, Θ. 838.

Α῏ρ', *pro* ἄρα. *Differunt* ἄρα, utique, ἆρα an, *&* ἀρὰ, ᾶς, ἡ. precatio: *item* imprecatio. *sæpe redundat, & est* μόριον συμπληρωματικόν. *Vide* ε. 49.

Α'ρὰ, execratio, *noxa, damnum. Jo-*

nice ἀρῆ, ῆς. ϑ. 657.

Ἀραβεῦσαι, *pl. num. part. præs. f. g.* concutientes *non sine stridore, Dorice pro* ἀραβοῦσαι, *ab* ἀραβέω, ῶ, strepitum, seu fragorem edo. *f.* ήσω. *p.* ηκα. *Th.* ἄραβος, ου, ὁ, strepitus, *proprie armorum cadentium in terram.* δοῦπος *sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium.* φλοῖσβος *sonus fluctuum in mari.* ἦχος *sonus reciprocus.* φθόγγος *sonus vocis humanæ.* βρόμος *sonus ignis crepitantis,* τόνος *sonus fidium.* κτύπος *sonus ex percussione ortus, &c.* α. 249.

Ἀραιάς, *acc. pl. f. g. ab* ἀραιός, ά, όν, rarus, a, um. ☞. πυκνός densus. ε. 807.

Ἄραξα, *a.* 1. *Jon. pro* ἤραξα, & ἄραξεν *pro* ἤραξεν, *a.* 1. *ind. Jon. ab* ἀράσσω. *f.* ξω. *amputo, abscindo.*

Ἀραρυῖαι, *g. f. pl. num. part. med. ab* ἄρω apto. *fut. Æolicum est* ἄρσω (*pro* ἀρῶ) *unde* ἄρσας, ἀρσάμενος, *in præt. med.* ἦρα, & *facta reduplicatione* ἄραρα, *poetice* ἄραρα, adaptatus fui. α. 271.

Ἀράχνης, ου, ὁ, araneus, & ἀράχνιον, tela aranearum. ε. 473.

Ἀργαῖος, η, ον, Argæus, *ab* ἄργος, ου, ἡ, *nomen urbis in Peloponneso.* ϑ. 484.

Ἀργαλέ', *pro* ἀργαλέα, *ab* ἀργαλέος, ου, *difficilis, pro* ἀλγαλέος, *ab* ἄλγος, εος, τὸ, dolor, *priori* λ *mutato in* ρ, *ad vitandam* κακοφωνίαν. *Th.* ἔργον, *opus.* ε. 739. ϑ. 880.

Ἀργείην, *vide paulo ante* ἀργαῖος. ϑ. 12.

Ἀργειφόντης, *Argi occisor, epitheton* Mercurii. *ex* ἄργος, *nomen canis,* & φόντης *per syncopen, pro* φονητής, occisor, *a* φονέω occido, ὅτι ἄργον τὸν κύνα ἀνεῖλε, τουτέστι τὰ λυσσώδη καὶ ἄπρακτα ἐνθυμήματα. *Est interpretatio Tzetzis, quia Argum* canem *sustulit, hoc est cogitationes furiosas. Th.* φένω, *occido.* ε. 77.

Ἀργέσταο, *Genit. Jonicus pro* ἀργέστου, *ab* ἀργέστης, ου, ὁ, piger, *ab* ἀργός, οῦ, ὁ, & ἡ, *otiosus. idem quod* ἀεργός, *ex eoque factum per crasin. Th.* ἔργον, *opus.* ϑ. 870.

Ἀργέτι, *dat. sing. ab* ἀργής, έτος, έτι, έτα, *per μεταβολὴν & συστολὴν dicitur pro* ἀργῆτι, *ab* ἀργής, ῆτος, ὁ, candidus. *Thema* ἀργός, albus.

Ἄργην, *a nominativo* ἄργης, ου, ὁ, *nomen proprium Cyclopis.* ϑ. 140.

Ἀργύρεος, έη, εον, *argenteus, ab* ἄργυρος, *argentum; ab* ἀργός, *est album metallum.* ἀργυρέῃς, *dat. pl. Jon. pro* ἀργυρέαις. α. 225.

Ἀργυροδίνην, *acc. a* δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges, *h. e. argenteos vortices habentem,* & ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum.* ϑ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteos pedes habens. *ex* ἄργυρος, *argentum,* & πέζα, *Dorice* pes, *vel malleolus pedis.* ϑ. 1006.

Ἀργυρῷ, *dat. sing. contracte pro* ἀργυρέῳ, *ab* ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum.* ε. 143.

Ἀργυφεῖ, *pro* ἀργυφέη, *dat. sing. ab* ἀργύφεος, *pro* ἄργυφος, *alba textura constans. ex* ἀργός, *albus,* & ὑφὴ *textura, ab* ὑφαίνω, *vel* ὑφάω, ῶ, *texo.* ϑ. 574.

Ἄρδησκος, ου, ὁ, *nomen fluvii.* ϑ. 345.

Ἄρειον, *comp. n. g. ab* ἀρείων, *masculino,* melior in prælio, *ab* ἄρης, εος, ὁ, Mars. *Th.* ἀγαθός, *bonus,* ἀμείνων, ἄριστος. ε. 157.

Ἄρεος, *gen. sing. ab* ἄρης, Mars, *varie flectitur. in Genit.* ἄρεος & ἄρηος, *item* ἄρης, ἄρου, *Jonice* ἄρεω. ἄρες *vocativi casus, ubi* η *mutatur in* ε *in* 1. *contractorum.* α. 98.

Ἀρέσαντο, 3. *pl. a.* 1. *med. ab* ἀρέσκω, *placeo. f.* ἀρέσω, *a.* 1. *act.* ἤρεσα, placo, *item* placeo, *p.* ἤρεκα. ἀρέσκομαι *in a.* 1. *med.* ἠρεσάμην, & *poetice* ἀρεσάμην, ω, placavi. α. 255.

Ἀρε-

Α'ρέσθαι, *a. 2. med. inf. ab* αἴρω, *tollo, capio. f.* ἀρῶ. *p.* ἦρκα. *a. 1.* ἦρα. *a. 2.* ἤρον. *a. 1. pass.* ἤρθην. *f. 1. pass.* ἀρθήσομαι. ϑ. 628.

Α'ρετὴ, ἡ, *virtus. quasi ab* ἀρέσκω, *quia per virtutem placemus.* ε. 311.

Α'ρῆ, *pro* ἄρηα, *acc. ab* ἄρης, εος, ὁ, Mars. α. 477. ϑ. 922.

Α'ρηαι, ε. 630. α. 107. *2. person. sing. a. 2. med. Jonice pro* ἄρῃ. ἄρωμαι, ἄρῃ, ἄρηται. *pro* ἄρῃ *secunda pers.* ἄρηαι. *Th.* αἴρω. ε. 630. α. 107.

Α'ρηγέμεν. *Jonice pro* ἀρήγειν, *ab* ἀρήγω, auxilior. α. 121.

Α'ρηι, *dat. sing. ab* ἄρης. **Α'ρηΐφιλος** *bellicosus. ab* ἄρης, *Mars,* & φίλος, *amicus.* ϑ. 317.

Α'ρήϊα, *acc. pl. adject.* Mavortia. *ab* ἄρης, ηος, ὁ, Mars. α. 108.

Α'ρήν, *pro* ἄρηα. *Sic in N. T. legimus* σωθεῖην *pro* σωθεῖν. *Vide Lexicon N. T.* α. 59.

Α'ρηρὼς, *p. med. ab* ἄρω. *Vide supra* ἀρηρῦια. ϑ. 812.

Α'ρης, Mars, *gen.* ἄρηος, &c. παρὰ τὸ ἄραι, *a tollendo, Teutonice* trieg von triegen. *Vide in* ἄρεος. α. 192.

Α'ρῆς, *gen. Jonic. pro* ἀρᾶς, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, *damnum : item* preces. α. 29.

Α'ρητιάδην, *ab* ἀρητιάδης, ου, ὁ, *nomen patronymicum.* α. 57.

Α'ρθεὶς, *a. 1. pass. part. ab* αἴρω, tollo. *f.* ρῶ. *p.* κα. *a. 1.* ἦρα. ε. 549.

Α'ριάδνην, *acc. ab* ἀριάδνη, ης, ἡ, *nomen mulieris.* ϑ. 947.

Α'ριδείκετα, *acc. pl. ex* ἀρὶ *in compositione valet* valde, & δεικετὰ *pro* δεικτὰ, *ex* δείκνυμι ostendo, ἀριδείκετον, præclarum, ἀριδείκετ' *vocat, pro* ἀριδείκετε. ϑ. 385. 543.

Α'ρίζηλος, *quem valde æmulamur, ex* ἀρὶ, *valde &* ζῆλος, ου, ὁ, *æmulatio. Sunt tamen qui malint pro* ἀρίδηλος *accipere, verso* δ, *in* ζ, *clarus, præclarus.* ε. 6.

Α'ριμοισιν, *dat. pl. Jon. nomen loci,* Α'ριμοι. ϑ. 977.

Α'ριστεῖος, *nomen viri.* ϑ. 977.

Α'ριστος, *superl. proprie* bellicosissimus, *per syn. sp. vero* optimus *in re quavis, ab* ἀγαθὸς, *bonus. in comp.* ἀρείων, *melior. Th.* ἄρης, *Mars.* ε. 695.

Α'ρκέσει, arcebit, *f. 1. ab* ἀρκέω, *f.* έσω. *propulso. p.* ἤρκεκα. α. 358.

Α'ρκιος, ου, ὁ, & ἡ, promptus, utilis, sufficiens, *ab* ἀρκέω. ε. 368.

Α'ρκτον, *acc. ab* ἄρκτος, ου, ὁ, & ἡ, ursa. *per metonym. adj. pars mundi borealis.* α. 186.

Α'ρκτοῦρος, ου, ursæ cauda, *ab* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda, & ἄρκτος, ου, ἡ, ursa. ε. 608.

Α'ρμα, τος, τὸ, currus, *ab* ἄρω, adapto. α. 97.

Α'ρμαλιὴν, *acc. sing. Jonice, ab* ἁρμαλιὰ, ᾶς, & *Jon.* ἁρμαλιῆς, ἡ, cibus, demensum. *Th.* ἄρω, adapto. ε. 765.

Α'ρμενα, *apta, pro* ἀρόμενα, *sic &* ἄρμενος, *in f. g. pro* ἀρόμενος, *ab* ἄρω, *apto. fut.* ἄρσω & ἀρῶ. *Sic* ἴκμενος *pro* ἰκόμενος, *ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica.* ε. 405.

Α'ρμονίη, *compages, ab* ἁρμόζω. *f.* σω, concinnum reddo. *vide Th.* ἄρω. ϑ. 937.

Α'ρνας, *acc. pl. ab* ἀρὴς, ἀρνὸς, ὁ, & ἡ, agnus. ϑ. 23.

Α'ρνη, *nomen urbis,* ἄρνην. α. 475.

Α'ρνῆται, *pro* ἀρνέηται, *3. singul. præs. med. subj. ab* ἀρνέομαι, οῦμαι. *f.* ήσομαι, *recuso, nego.* ε. 406.

Α'ρξασθαι, *a. 1. med. infin. ab* ἄρχω, *incipio. f.* ξω. *p.* ἦρχα. *a. 1.* ἦρξα. ε. 779.

Α'ρόῃς, οῖς, *2. sing. præs. act. subj. ab* ἀρόω, ῶ, aro. *in fut.* ἀρόσω. *p.* ἤροκα. *a. 1.* ἤροσα. ε. 477.

Α'ρόμεναι, *Poet. pro* ἀρόμεναι, *hoc Dorice, pro* ἀρόειν, arare, *præs. inf. ab* ἀρόω, aro. *f.* όσω. ε. 22.

Α'ρόσῃς, *a. 1. act. subj. ab* ἀρόω, aro. *f.* όσω. *a. 1. act.* ἤροσα. ε. 483.

ε. 483.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Th. ἀρόω, aro. ε. 403.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἀρότου, ab ἄροτος, ου, ὁ, aratio : sed ἀρατὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Th. ἀρόω, aro. ε. 382.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro. ε. 430.

Ἀρῶν, præs. inf. pro ἀρόειν extra crasin, ἀρόων, præs. part. ab ἀρόω, aro. ε. 427.

Ἄρουρα, ἡ, arvum, h. e. terra arata, culta. Th. ἀρόω, aro. ε. 117.

Ἁρπάζων, præs. part. ab ἁρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, raptus, rapax. ε. 38. & 682.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax. Th. ἁρπάζω. hinc per metathesin est Latinorum rapax. ε. 354.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, ης, ἡ, falx, idem quod δρέπανον. Th. ἁρπάζω, rapio. ε. 571.

Ἁρπυίας, rapaces quædam deæ, ab ἁρπυία, ας, ἡ, raptrix. hoc ab ἁρπάζω, rapio. Θ. 267.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Ion. ab ἄῤῥηκτος infractus. Th. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, frango, f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. ε. 96.

Ἄῤῥητοι pl. num. obscuri, qui non sunt in ore hominum, ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα. ε. 4.

Ἀρσάμενος, Æolic. pro ἀράμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω, apto. f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα. α. 320.

Ἄρσενε, masculos. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄῤῥην mas. ἄρσενος. Θ. 667.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, Diana, ab ἄρτεμις, ιδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς perfectus; vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. Θ. 14.

Ἀρτιέπειαι, ex ἄρτιος perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτιέπεια, veridica dicitur. Θ. 29.

Ἄρτος, ου, ὁ, panis. ε. 440.

Ἀρυσσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, haurio. ε. 548.

Ἄρχω, impero, f. ξω. p. ἦρχα. Ἄρχομαι, incipio. imperf. ἠρχόμην. perf. ἦργμαι. a. 1. ἤρχθην. a. 1. m. ἠρξάμην. ἄρχεσθ', pro ἄρχεσθαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præs. ponitur pro imperativo. ἀρχώμεσθ', præs. sub. med. pro ἀρχώμεσθα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium. ε. 382. & 707.

Ἅς, acc. pl. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod, art. subjunct. α. 6.

Ἄσβεστος, ὁ, & ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστὸς, ex σβέννυμι. f. σβέσω, extinguo, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα. Θ. 849.

Ἄσβολος, ου, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Jonice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ, limus. Θ. 361.

Ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκέω exerceo. ε. 544.

Ἄσκρῃ, dat. pro ἄσκρᾳ Jonice. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκρα, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἆσσον, adverb. propius, pro ἐγγὺς, prope, in comparativo ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἆσσον. Θ. 795.

Ἀσπασίως, adverb. libenter, cum amplexu : ab ἀσπάζομαι. f. άσομαι, amplector. α. 41.

Ἀσπαστὸς, οῦ, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.

Ἄσπετος, ου, ὁ, & ἡ, quem assequi nequeas, immensus. ut ἄσπετον ὄλβον, ingentes opes. ex α priv. & ἕσπομαι, pro ἕπομαι, sequor, consequor, assequor. ε. 377.

Ἀσπίδος, gen. ab ἀσπὶς, ίδος, ἡ, scutum, hinc scuto defendo. α. 417.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, pro ἀσεμβὴς, immotus: *utrumque est usitatum*. *Th.* σέμβω, assidue moveo. *item* contumelia afficio. *hinc* ἀστεμφέως *firmiter*. ϑ. 812. 878.

Ἀστέρα, *accusat. ab* ἀστὴρ, έρος, ὁ, ein stern. ϑ. 381.

Ἀστερίην, ης, ἡ, *nomen mulieris proprium*, *q. d.* Stellatam. ϑ. 409.

Ἀστερόενθ', *pro* ἀστερόεντα, *stellis ornatum*, ϑ *pro* τ *ob sequentem spiritum asperum*, *ab* ἀστερόεις, εσσα, εν, stellis plenus, a, um. ϑ. 127.

Ἀστεροπῇ, *dat. sing. ab* ἀστεροπὴ, *fulgur*. *Poetis idem quod* ἀστραπὴ, *ab* ἀστράπτω, fulguro. *f.* ψω. *in a.* 2. ἤστραπον. *præt. med.* ἤστραπα. *Hinc est* ἀστραπὴ, & *Poetice* ἀστεροπὴ, & ἀστεροπητὴς, fulgurator. *ab* ἀστεροπὴ. α. 322. ϑ. 390.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, *Stella*. ε. 419.

Ἄστρα, *pl. ab* ἄστρον, τὸ, *astrum*, *sydus*. *Th.* ἀστὴρ, έρος, ὁ, *Stella*. ϑ. 120.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, *nomen proprium viri*. ϑ. 378.

Ἄστυ, εος, τὸ, urbs, *quintæ simplicium*. *Hinc Latinorum* astutus. *hinc* ἀστεῖος, elegans, bellus, scitus. ϑ. 91.

Ἀσύμφορος, incommodus, noxius, *a* σύμφορος, *commodus*. *Th.* φέρω, *f.* οἴσω, *fero*. ε. 780.

Ἀσφαλὲς, *tutum*, *n. g. hinc* ἀσφαλέως, *tuto*. *Adverb. Thema* σφάλλω, *everto*. ϑ. 128.

Ἀσφοδέλῳ, *dat. ab* ἀσφόδελος, ου, ὁ, genus plantæ. ε. 41.

Ἄσχετον, *acc. ab* ἄσχετος, ου, ὁ, *qui coerceri non potest*. *ex* α *priv.* & ἴσχω, *seu* σχέω, contineo, coerceo. *Th.* ἔχω, *habeo*. ϑ. 832.

Ἄτῃσι, *dat. pl. Jon. pro* ἄταις, *ab* ἄτη, ης, ἡ, damnum, *ab* ἀτάω, lædo. ε. 411.

Ἀτάλλων, *præs. part. ab* ἀτάλλω, cresco, delicate more pueri alor. *Th.* ἀταλὸς, οῦ, ὁ, tener, *juvenilis*. ε. 130.

Ἀτὰρ, *conjunctio*, *vel* αὐτὰρ *Poetice*, *idem quod in prosa* ἀλλὰ, sed, *vel* δέ. α. 470.

Ἀταρτηρὸς, *noxius*, *pro* ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, *per pleonasmum syllabæ* ταρ. *Th.* ἄτη, damnum, & *hoc ab* ἀτάω, ῶ, *f.* ήσω, *lædo*. ϑ. 610.

Ἀτάρβητος, *intrepidus*, *a* ταρβέω, perterrefacio. *Th.* τάρβος, εος, τὸ, *terror*. α. 110.

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, & ἡ, *improbus*, ὅπου θάλλει ἡ ἄτη, *ubi viget* noxa. *hinc* ἀτασθαλία, peccatum, *protervia*, stultitia. εἵνεκ' ἀτασθαλίης *propter improbitatem*. ϑ. 996. ε. 259.

Ἀτενῶ, intento, *ab* ἀτενὴς, *intentus*, *ex* α *intensivo*, *quod est ex* ἄγαν *valde*, & τείνω, tendo, *f.* τενῶ, *p.* τέτακα. ϑ. 661.

Ἄτεκνος, ὁ, & ἡ, carens sobole. *a* τέκνον, ου, *proles*. *Th.* τίκτω, *f.* τέξω, *pario*. *a.* 2. ἔτεκον, *p. m.* τέτοκα. ε. 600.

Ἄτερ, sine, *absque*, *idem quod* ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91.

Ἀτερπῆ, *acc. sing. ab* ἀτερπὴς, έος, ὁ, & ἡ, *injucundus*. *Th.* τέρπω, delecto. ε. 645.

Ἄτη, ης, ἡ, *non tantum* damnum *significat*, *ut est proverb.* ἐγγύα πάρα δ' ἄτη, *sponde præsto noxa est: sed etiam* peccatum. ἰλιάδ. ἰῶτα. *v.* 115. ἄτῃσι. *dat. pl. Jon. pro* ἄταις. *Th.* ἀτάω, ήσω, *lædo*. ε. 229. & 214.

Ἀτιμήσουσι, *dehonorabunt*, *ab* ἀτιμάω, *f.* ήσω. *hoc ab* ἄτιμος, *inglorius*. *quod est a* τίω, *honoro*. *f.* τίσω, *præt. act.* τέτικα. *præt. pass.* τέτιμαι, *unde est* τιμή. ε. 185. ϑ. 395.

Ἀτιτάλλεμεναι, *Dorice pro* ἀτιτάλλειν, *per epenthesin* τοῦ τι, ἀτάλλειν, *præs. inf. delicate nutrire*. *vide paulo ante* ἀτάλλων. ϑ. 480.

Ἀτλαγενέων, *genit. pl. ab* ἀτλαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Atlante natus, *ab* ἄτλας, αντος, ὁ, & γείνομαι, *nascor*. ϑ. 509. ε. 381.

Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis*. ϑ. 938.

Ἀτμῷ, *dat. sing. ab* ἀτμὴ, ἡ, *vapor*. *Th.* ἀτμὸς, ȣ, ὁ, *flatus*. *ab* ἄω spiro. *epenthesis literæ* τ. ϑ. 862.

Ἀτρεμέωσι, 3. *pl. præs. subj. ab* ἀτρεμέω, immotus maneo. *f.* ήσω. *Th.* τρέω. *f.* τρέσω. *tremo*. ε. 537.

Ἄτροπος, *nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur a* minime parcendo κατ' ἀντίφρασιν. *ex* α *priv. &* τρέπω verto, *quod non possit verti & averti*. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, *gen. Jonic. pro* ἀτρυγέτȣ. ἀτρύγετος, sterilis, non fructuosus, *ex* α *priv. &* τρυγὴ, triticum, vindemia, *ubi nullus est fructuum proventus*. ϑ. 413.

Ἀτρυτώνη, *idem quod* ἀτειρὴς, ἡ ἄτρυτος, *indomita*, *q. d.* nullis laboribus exhausta: *epitheton Minervæ*. *Th.* τρύω, *tero*. ϑ. 925.

Αὖ, *iterum*, *adverb.* ε. 293.

Αὐαλέος, ȣ, ὁ, *siccus*, *idem quod* αὖος. *Th.* αὔω, *sicco*. ε. 586.

Αὐγάσεαι, *respicies*. *Jonice pro* αὐγάσῃ, 2. *sing. fut.* 1. *med. indic. ab* αὐγάζομαι, *video*, *illustror*. *Th.* αὐγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*, *lux*. ε. 476.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, *quasi ab* αὔω, clamo. ϑ. 39.

Αὔην, *acc. ab* αὖος, η, ον, siccus. *Th.* αὔω, *sicco*. ε. 458.

Αὖθ', *pro* αὖθι, *rursus*, *ab* αὖ, *rursus*, αὖθις, *idem quod* αὖθι, iterum. *Attice scribitur per* ϑ. *Jonice vero per* τ. α. 181. ε. 50.

Αὔλακ', *acc. sing. pro* αὔλακα, *ab* αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus. *Dorice* ὦλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, *gen. sing. ab* αὐλὴ, ἡ, caula, domus, aula. ε. 730.

Αὐλητῆρι, *dat. sing. ab* αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen, *ab* αὐλὸς, ȣ, ὁ, tibia. α. 283.

Αὐλίδος, *genit. ab* αὐλὶς. *Nomen loci*, αὐλέω, tibia cano. ε. 649.

Αὐλȣ̃, *genit. sing. ab* αὐλὸς, ȣ, ὁ, *tibia*. α. 181.

Αὖον, *acc. sing. Vide* αὔην. ε. 741.

Αὖραι, *nom. pl. ab* αὔρα, ας, ἡ, *aura*, *ventus levior*. ε. 668.

Αὔριον, cras, *adverb.* μεταύριον perendie. ε. 408.

Αὐσταλέη, sicca, *idem quod* αὔη. *vide paulo ante*, α. 265.

Αὖτε, *adverb.* rursus, αὖτ' *pro* αὖτε, iterum, porro. αὖτις, rursus. *Th. est* αὖ, *rursus*. ϑ. 47. ε. 295. ϑ. 654.

Αὗται, *pl. num. f. g. ab* ὗτος, αὕτη, τȣ̃το, *hic*, *hæc*, *hoc*. ϑ. 263.

Αὐτὰρ, *sed*. *Vide supra* ἀτὰρ. ε. 63.

Αὖτε, *pro* αὖ, *rursum*, *adv.* ε. 126.

Ἄϋτευν, *pro* ἤϋτευν, resonabant. *Dorice* 3. *pl. imperf. act. ab* ἀϋτέω, *clamo*. *ab* ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor. *Th.* αὔω, *clamo*. α. 309.

Αὐτέων, *Jonice pro* αὐτῶν, *in f. g.* αὐτὸς, *ille*, τὴ, τὸ.

Αὐτῇς, *Jonice pro* αὐταῖς. α. 237. ϑ. 64.

Ἀϋτῆ̃ς, *genit. sing. ab* ἀϋτὴ, clamor. *Th.* αὔω, *clamo*. α. 446.

Αὐτίκα, *adverb.* statim. *Th.* αὐτὸς, *ipse*. ε. 70.

Αὖτις, *adverb. rursum*. *Th.* αὖ, rursus. ε. 384.

Αὐτόγυον, ȣ, τὸ, *est pars aratri*, *quod vocatur* dentale. *est lignum*, *cui* Vomer *includitur*. Vomer *est qui terram scindit*, *& liras ducit*. Buris *est curvamen aratri*, *quod vomerem excipit*: stiva *vero est aratri manica*. *cæteroquin* dentale *est etiam veluti* cratis dentata, *qua semina arvo injecta obruuntur*, *liræque æquantur*. *Th.* γύα *&* γύη, ας, ἡ, *arvum*. ε. 431.

Αὐτόθι, ibi, *adverb. ab* αὐτὸς, *ipse*. ε. 96.

Αὐτομάτη, *sc.* ἄρȣρα, spontaneum arvum, *h. e. ager inaratus ferebat fruges*, αὐτόματος *spontaneus*, *ex* αὐτὸς *&* μάτην, *frustra*, *temere*. *item* sine consilio, *quod sponte sua provenit*. αὐτόματοι, *non accersiti*, *sponte venientes*. ε. 103. 118.

Αὐτονόη, *nomen mulieris*. *Latine* libera, sui juris. ϑ. 258.

Αὐτονόην, *acc. ab* αὐτονόη, *nomen*

mul.

mul. q. d. quæ ipsa intelligit. a νόος, ου, *mens.* Θ. 977.

Αὐτὸς, *ipse.* ε. 268.

Αὐτοσχεδὸν, *prope, idem quod* σχεδόν. *adv.* α. 190.

Αὐτοφυὴς, έος, ους, ὁ, ἡ, *sua sponte enatus. ex* αὐτὸς *&* φύω, *gigno.* Θ. 813.

Αὐτῷ, *dat. sing. ab* αὐτὸς, *ipse.*

Αὐτῷ *pro* ἑαυτῷ. ε. 56.

Αὔτως, *adv. frustra, item similiter pro* ὡσαύτως. *Th.* αὐτὸς, *ipse.* Θ. 403. 600.

Αὐχένα, *acc. sing. ab* αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix.* ε. 813.

Ἀφ', *pro* ἀπὸ, *ab.* α. 374.

Ἄφατοι, *pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex* α *priv. &* φατὸς, *dicendus,* φημὶ, *dico.* ε, 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecillimi. Th.* ἀφαυρὸς, οῦ, ὁ, *imbecillis.* ε. 584. φαῦρος *Dorice pro* φαῦλος *vilis, nullius pretii. Attice* φλαῦρος, *α est intensivum* ἐπιτατικὸν *ex* ἄγαν.

Ἀφείλετο, *abstulit 3. sing. a. 2. med. ab* ἀφαιροῦμαι, *aufero. hinc* ἀφελοῦσα, *f. g. part. a. 2. act. ab* ἀφαιρέω, *aufero. Th.* αἱρέω, *capio, f.* ήσω, *p.* ᾕρηκα, *a. 2.* εἷλον. Θ. 443. ε. 94.

Ἄφενος, ὁ, *vel* τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ,* πλοῦτος *ex multis annis.* ε. 24. 635.

Ἄφθιτος, *incorruptibilis, idem quod* ἄφθαρτος. *Th.* φθίω, *f.* ήσω, *vel* φθίω *corrumpo. hinc* ἄφθιτα μήδεα, *perpetua consilia.* Θ. 545. 389.

Ἄφθονος, ου, *invidia carens, copiosus. Th.* φθόνος, ου, ὁ, *invidia.* ε. 118.

Ἀφίκετο, *rediit, 3. sing. a. 2. med. &* ἀφίκεσθε, *2. pl. a. 2. med. sic* ἀφίκωνται, *3. pl. a. 2. med. subj. verb.* ἀφικνέομαι. *pervenio. Th.* ἱκνέομαι, *venio, f.* ἵξομαι, *præt.* ἷγμαι, *a. 2. med.* ἱκόμην. α. 38. 378.

Ἀφνειὸς, *dives, poetice pro* ἀφνεὸς. *Th.* ἄφενος, *divitiæ.* ε. 453.

Ἀφραδίαις, *stultitiis, ab* ἀφραδὴς, *inconsultus. Hinc regulariter* ἀφραδεῖα, *pro quo Jonice* ἀφραδίη *&* ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii. Th.* φράζω, *dico.* ε. 133.

Ἀφρογενέα, *ex spuma prognatam, ab* ἀφρὸς *spuma, &* γένος. *hoc a* γίνομαι, *nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit* ἀφρογενῆ. Θ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, *Venus, ita dicta, quod e maris spuma ortum habuerit.* ε. 65.

Ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *spuma,* α. 389.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens, ex* α *priv. &* φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.* ε. 208.

Ἀφύσσαι, *pro* ἀφύσαι, *a. 1. act. infinit. ab* ἀφύω *haurio, f.* σω. *pro quo etiam dicitur* ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοὶ, *Achivi, quasi ab* ἄχος, εος, τὸ, *mæror, solicitudo.* ε. 649.

Ἀχελώϊος, ου, ὁ, *nomen fluvii.* Θ. 340.

Ἀχεύων, *præs. part. dolens, ab* ἀχεύω, *idem quod* ἀχέω, *f.* ήσω, *doleo. Th.* ἄχος, εος, τὸ, *dolor.* ε. 397.

Ἀχέων, *præs. part. ab* ἀχέω *&* ἀχεύω, *idem significant.* α. 93.

Ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.* ε. 690.

Ἀχιλῆα, *pro* ἀχιλλέα *poetice, ab* ἀχιλλεὺς, *Achilles. q. d.* ἄχος τῷ λαῷ, *solicitudo pro populo.* Θ. 1007.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo.* α. 264.

Ἀχνύμενος, *part. præs. ab* ἄχνυμαι *idem quod* ἀχέω, *doleo. Th.* ἄχος, εος, τὸ, *dolor, mæror.* α. 435.

Ἄχος, εος, τὸ, *dolor.* α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis. Th.* χρεία, ας, ἡ, *necessitas, utilitas.* ε. 401.

Ἀχρήϊος *pro* ἀχρεῖος *poetice, facta dialysi τῆς* ει *in* ηι. ε. 295.

Ἄψ, *retro: item statim. adv.* ἄψ ἰέναι, *retroire.* α. 257.

Ἀψευδέα, *acc. sing. ab* ἀψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mentiri nescius, verus. Thema* ψεύδω, *fallo, facio men-*

mentiri. f. σω. *propter dimensionem metri hic legendum est* ἀψάδῃ. Θ. 233.

Ἆψιν, *acc. sing. ab* ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota. Th.* ἅπτω, *necto.* ε. 424.

Ἀψοῤῥόου, *reciproci, refluentis, ab* ἀψόῤῥοος. *Dicitur etiam* ἄψοῤῥος, *ex* ἄψ, *adverbio, rursus, &* ῥόος *fluxus, a verbo* ῥέω *fluo. in fut.* ῥεύσω. *in præterito medio* ἔῤῥοα, *unde est* ῥόος, ου, ὁ, *& contracte* ῥοῦς, *fluxus.* ῥοή, ῆς, ἡ, *idem. item fluentum.* Θ. 776.

B.

BΆζοντ᾽, *præs. part. alloquentes, pro* βάζοντε, *& hoc pro* βάζοντας, *a* βάζω, *loquor. f.* σω, *&* ξω, *p.* χα. *atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit* τοὺς, *non* τώ. *Tum pro* ἐπέεσσι *esse potest* ἔπεσσι, *quod æque usitatum est. confer* Ὀδυσσ. δ. 597. *Nulla est hic hujus anomaliæ necessitas.* ε. 184.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um. Th.* βάθος, εος, τὸ, *profunditas.* α. 288.

Βαθυδίνην, *acc. sing.* βαθυδίνης, ου, ὁ, *habens vortices profundos. Th.* δίνη, ης, ἡ, *aquarum vortex, gurges, &* βαθὺς, *profundus.* ε. 169.

Βαθυῤῥείταο, *Æolice pro* βαθυῤῥείτου, *a* βαθυῤῥείτης, ου, ὁ, *profunde fluens. ex* βαθὺς, *profundus, &* ῥέω, *fluo, f.* ῥεύσω.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, *qui densam habet cæsariem. a* χαίτη, ης, ἡ, *proprie juba in equo. per metaph. coma, cæsaries. &* βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, densus.* Θ. 977.

Βαίνοι, *ascenderit, præs. opt. verbi* βαίνω, *eo. f.* βήσομαι, *p.* βέβηκα, *a. 2.* ἔβην. ε. 326.

Βαινόντων, *euntibus, Ionice pro* βαινόντων, *gen. pl. part. præs. f. g. a* βαίνων, ουσα, βαῖνον. *Th.* βαίνω, *eo.* α. 232.

Βαιὸν, *paulisper, a* βαιός, οῦ, ὁ, *parvus. prov.* χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *gratia compendiosa consequitur, confer* ε. 141. *h. e. brevia sunt grata.* ε. 416.

Βαλάνους, *acc. pl. a* βάλανος, ου, ὁ, *glans.* ε. 231.

Βάλεν, *dennisit.* 3. *sing. a. 2. act. a* βάλλω, *jacio. f.* λῶ, *p.* βέβληκα, *a. 2.* ἔβαλον. *&* βάλοιο, 3. *sing. a. 2. med. opt.* βάλλεο, *præs. imperat. pass. pro* βάλλου, *Jonice. p. m.* βέβολα. α. 384.

Βαρεῖαν, *accus. sing. a* βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis. Th.* βάρος, εος, τὸ, *pondus, onus.* ε. 16.

Βαρύθει, *gravatur. a* βαρύθω, *idem quod* βαρύνομαι, *gravor. a* βαρὺς, *gravis. Th.* βάρος, *onus.* ε. 213.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, *gravistrepus, graviter fremens. a* κτυπέω, *factum ex* τυπέω, *resono. Th.* τύπτω, *verbero.* ε. 79.

Βασιλευέμεν, *præs. inf. Jonice pro* βασιλεύειν. *a* βασιλεύω, *impero. f.* σω. *Th.* βασιλεὺς, έος, ὁ, *rex.* Θ. 388.

Βασιλεὺς, έος, ὁ, *rex, q. d.* βάσις τοῦ λαοῦ, *fundamentum populi,* βασιλῆος, *poetice pro* βασιλέος. Θ. 886.

Βασιλήϊον, *regale, pro* βασίλειον, *poetica dialysi, a* βασιλεὺς, *rex.* ε. 125.

Βασιληΐδα, *acc. sing. a* βασιληῒς, ΐδος, ἡ. *regius, a, um. adjective capitur.* Θ. 462.

Βεβαῶτες, *stantes. a* βάω (*pro* βαίνω, *eo*) *præt.* βέβηκα. *part. præt.* βεβαὼς *per syncopen τοῦ* κάππα, *vel crasin, pro* βεβηκώς. *Vide in* βαίνοι. α. 307.

Βεβριθυῖα, *ingravescens, præt. med. part. g. f. a* βρίθω, *sum gravis. f.* βρίσω, *præt. med.* βέβριθα. α. 160.

Βέλεα, *tela, acc. pl. a* βέλος, εος, τὸ, *telum.* Θ. 684.

Βέλτερον, *melius, a* βέλτερος, *Poetice pro* βελτίων, *comp. ab* ἀγαθὸς, *bonus. superl.* βέλτιστος, *optimus.* ε. 363.

Βελλεροφόντης, *fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra ἀργειφόντης.* Θ. 325.

Βένθεα, *acc. pl. a* βένθος, εος, τὸ, *profunditas. Th.* βάθος, εος, τὸ, *idem.* Θ. 365.

Βῆσαν, *descenderunt, pro* ἔβησαν, *3. pl. a. 2. act. a* βαίνω, *eo. Vide* βαίνει. ε. 152.

Βήσσης, *vallibus, &* βήσσῃσι, *dat. pl. Jon. Th.* βῆσσαι, αἱ, *valles. hinc* βησσήεις, εντος, ὁ, *saltuosus.* ε. 508. 387.

Βιβὰς, *ingrediens. part. a. 2. act. a* βίβημι. *Th.* βαίνω, *eo. Vide* βαίνει. α. 323.

Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum, posset videri vinum Phœnicium. Tzetzes ait,* ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρακίας, *a vite Thraciæ, quæ dicta fuit a* βιβλία. ε. 587.

Βίη *Jonice pro* βία, *vis, fortitudo. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules.* βίηφι, φι *est paragoge poetica & reddit vocem ἄκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα subscriptum maneat.* ε. 147. Θ. 480.

Βίος, βίου, ὁ, *vita,* ε. 31.

Βιότοιο, *victus, gen. Jon. pro* βιότου, *a* βίοτος, ου, ὁ, *vita. Th.* βίος, *vita.* ε. 474.

Βλαβερὸς, οῦ, ὁ, *noxius, a* βλάπτω, ψω, *lædo.* ε. 363.

Βλάπτῃ, *3. pers. præs. sub. verbi* βλάπτω, *f.* ψω, *lædo, noceo. p.* φα. *a. 2.* ἔβλαβον. *a. 1.* ἔβλαψα, *hinc a. 1. part.* βλάψας. ε. 256.

Βλεφάρων, *gen. pl. a* βλέφαρον, ου, τὸ, *palpebra.* α. 7.

Βλοσυροῖο, *terribilis, gen. Jon. pro* βλοσυροῦ, *a* βλοσυρὸς, οῦ, ὁ, *terribilis aspectu, ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων. Th.* σύρω, ρῶ, *traho.* α. 147.

Βοᾷ, *reboat, nempe echo in sylva. 3. sing. præs. a* βοάω, *f.* ήσω, *clamo.* ε. 509.

Βοιωτοὶ, *Bœotii, nomen gentile, a boum pastu.* α. 24.

Βολάων, *ictuum, gen. pl. Æol. a* βολὴ, ῆς, ἡ, *ictus. Th.* βάλλω, *jacio.* Θ. 683.

Βορέαο, *pro* Βορέα, *Æolice, a* Βορέας, *Latine, Boreas. &* Βορέω, *Jon. pro* Βορέα, *acc.* Βορέην, *pro* αν, ε. 504.

Βόσκοντι, *pascunt, a* βόσκω, *f.* ήσω, *p.* βεβόσκηκα. Θ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, *botrus, uva, acc. pl.* βότρυας. ε. 609.

Βουκόλος, ου, *& Dorice* βωκόλος, *bubulcus, ex* βοῦς, *bos, &* κόλον, τὸ, *cibus.*

Βουλεύσαντι, *dat. sing. a. 1. part. a* βουλεύω, *consilium do. f.* εύσω. *Th.* βουλὴ, *consilium.* ε. 364.

Βούλῃαι, *2. sing. præs. medii. Jones formant secundam singularem a tertia* βούληται *extrito* τ. *atque ita pro* βούλῃ *usurpant* βούλῃαι, *a* βούλομαι, βούλει, *volo, f.* ήσομαι, *p.* βεβούλημαι, *a. 1. pass.* ἐβουλήθην. ε. 645.

Βουλῇσιν, βουλῇσι, *dat. pl. Jon. a* βουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium.* ε. 16.

Βοῦς, *Dorice,* βῶς, ὁ, ἡ, *bos, vacca, g.* βοὸς, *acc.* βοῦν, *bovem, dat. pl.* βουσὶν, *&* βόεσσιν. *gen. pl.* βοῶν, *pro una syllaba, acc. pl.* βοῦς *&* βόας. ε. 346.

Βόων, *clamabant, pro* ἐβόων, *3. pl. imperf. act. a* βοάω, ῶ, *clamo. f.* ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, *cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex* βοῦς *&* ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus. Th.* ὄπτομαι, *video. p. m.* ὦπα. Θ. 355.

Βοωτεῖν, *præs. inf. a* βοωτέω, *bobus agitatis aro. a* βοῦς, βοὸς, *bos, &* ὠθέω, *f.* ήσω, *&* ὤσω, *trudo, pello.* ε. 389.

Βράδιον, *tardius, a* βραδὺς, έος, ὁ, *tardus. Comp.* βραδύτερος *&* βράσσων, *pro* βραδίων. *Superl.* βραδύτατος *&* βράδιστος. ε. 326.

Βράχε, *3. sing. a. 2. act. a* βράχω, *sonum, & strepitum edo, verbum ὀνοματοπεποιημένον.* α. 423.

Βριάει, *3. pers. ind. verb.* βριάω, *f.* άσω, *robustum reddo, potens sum.* ε. 5.

Βελχέριος, ω, ὁ, *Attice pro* βελχέριος, ου, ὁ, *nomen viri, quartæ simplicium ex* βελ, *particula intensiva, valde, &* ἄρης *mars. q. d. valde martius.* Θ. 149.

Βρίθειν, *implere. vide supra* βεβριθυῖα. βριθόμενος, *ab eodem verbo derivatur.* ε. 464.

Βριτάρματος, ου, ὁ, *qui gravat currum, ex* βρίθω, *gravo, &* ἅρμα, τος, τὸ, *currus.* α. 441.

Βροντὴ, ἡ, *tonitru.* βρόντης, ου, ὁ, *nomen viri, vel Cyclopis. hinc* βροντάω, ήσω, *tono.* Θ. 72. 458.

Βρότειος, ου, *humanus, hinc &* βροτήσιος, *idem. Th.* βροτὸς, οῦ, ὁ, *mortalis.* ε. 15. 414.

Βροτόεντα, *acc. sing. a* βροτόεις, *sanie respersus, a* βρότος, *sanies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem a* βροτὸς, *quod sæpius legitur in plurali numero* βροτοὶ, *mortales.* α. 367.

Βροτολοιγὸν, *hominum pestem, a* λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernicies, pestis, &* βροτὸς, οῦ, ὁ, *mortalis.* α. 333.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus, a* βρώσκω, βιβρώσκω *consumo, comedo. f.* βρώσω. *p.* βέβρωκα. *præs. pass.* βέβρωμαι. *unde est* βρῶμα αὐλικὸν, hoffbiſtein. *a* βέβρωται *est* βρῶσις, εως, ἡ, *esca. item tinea.* βρώσιος. Θ. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, *mentibus altis meditans, a* βυσσοδομεύω *proprie profunde struo, fundamenta probe jacio, quod in primis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. profunde cogito, machinor. compositum ex* βυσσὸς, οῦ, ὁ, *Jonice pro* βυθὸς, οῦ, ὁ, *fundum, pars ima, &* δομεύω *pro* δομέω *ædifico. Th.* δέμω *struo, in præs. med.* δέδομα, *unde est* δόμος, ου, ὁ, *domus, &c.* α. 30.

Βωμὸς, οῦ, ὁ, *ara, ab Hebr.* במה *altare in excelsis extructum ab idololatris. prov.* φίλος μέχρι βωμῶν, *amicus usque ad aras.* α. 70.

Γ.

ΓΑῖ', *pro* γαῖα, *seu* γαίη, ἡ, *terra, tellus. genit.* γαίης *Jonice pro* γαίας. Θ. 117. α. 19.

Γαιήοχος, ου, ὁ, *terram continens. Dicitur & pro eodem contracte* γαιῆχος, *&* γαῆχος. *ex* γαῖα, *terra, &* ἔχω, *contineo.* Θ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac.* ε. 588.

Γαλαξαύρη, *nomen proprium mul.* Θ. 353.

Γαλάτεια, *nomen mul.* Θ. 250.

Γαλήνη, *nomen mul.* Θ. 244.

Γαμβρὸν, *acc. sing. a* γαμβρὸς, οῦ, ὁ, *gener.* Θ. 818.

Γαμεῖν, *præs. inf. verbi* γαμέω, *f.* ήσω, *uxorem duco.* ε. 697.

Γαμετὴ, *uxor, nupta; at* γαμέτης, ου, ὁ, *maritus. Th.* γαμέω, ῶ. *uxorem duco.* ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, *nubat. præs. opt. pass. a* γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμου, ὁ, *vel* γάμοι, οἱ, *nuptiæ.* ε. 69.

Γαμψώνυχες, *nom. pl. a* γαμψώνυξ, *cui curvi sunt ungues. ex* γαμψὸς, *idem quod* καμψὸς, *incurvus, inflexus. Th.* κάμπτω, *f.* ψω, *p.* φα, *flecto, incurvo, &* ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis.* ν. 405.

Γὰρ, *enim, nam, namque. Conjunct.* ε. 5.

Γαστὴρ, έρος, ἡ, γαστέρες, *ventres fruges consumere nati.* Θ. 26.

Γ', *pro* γε, *quidem, certe, syllabica adjectio.* ε. 736.

Γεγάασι, *3. pl. præs. med. a* γάω. *in præs. med.* γέγαα. *Th.* γείνομαι, *gignor.* ε. 108.

Γείνατ', *pro* γείνατο, *produxit.* α. 1. *med. in prima persona,* ἐγεινάμην. *&* γείνασθαι, α. 1. *med. infinit.* γεινόμεθ' *&* γείνεθ' *imperf. med. Th.* γείνομαι, *nascor.* Θ. 185. & 82.

Γείτων, ονος, ὁ, & ἡ, *quasi ex* γέα, *terra, &* ἔτης, ου, ὁ, *sodalis, amicus. q. d.* γείτονες, *sodales ejusdem telluris, acc. sing.* γείτονα, *&* γείτοσι, *dat. pl.* ε. 23. 699.

Γελᾷ, *3. pers. præs. a* γελάω, *rideo, f.*

f. ἀσω. γελόωντες, *pl. num. præs. part. Poetice pro* γελῶντες, *posito* ο *ante* ω, *& retracto accentu.* ϑ. 40. α. 283.

Γενεὴ, *generatio*, ἡ, *Jonice pro* γενεά. *Th.* γείνομαι, *gignor.* ε. 282.

Γενέθλη, ης, ἡ, *idem*, *& ab eodem themate derivatur.* ϑ. 610.

Γένεο *Jonice pro* γένε, *& hoc pro* ἐγένε, *a. 2. med. fuisti, ab* ἐγενόμην, ε, ετο. *Th.* γείνομαι, *sum, nascor, f. 1. pass.* γενήσομαι. *p.* γεγένημαι. *a. 1. m.* ἐγενησάμην. ϑ. 657.

Γένεια, *acc. pl. a* γένειον, ε, τὸ, *mentum, maxilla. Th.* γένυς, υος, ἡ, *mentum.* α. 167.

Γένετ', *pro* ἐγένετο, *fuerit*, *a. 2. med.* ἐγενόμην. *Thema* γείνομαι, *sum, nascor.* ϑ. 115.

Γένοιτο, *3. sing. a. 2. med. opt.* γένοιτο, *pro* γένετο, *a. 2. m. & hoc pro* ἐγένετο. *metri causa abjicitur augmentum.* γένοντο, *3. person. pl. a. 2. m. verb.* γείνομαι. ϑ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *partus*, *generatio. Th.* γείνομαι, *nascor.*

Γένηται, *fieret*, *a. 2. med. subj.* γενέσθαι, *a. 2. m. inf. a* γείνομαι, *sum, fut. 1. pass.* γενηθήσομαι. *p. m.* γέγονα. ε. 88.

Γένος, εος, τὸ, *genus. a* γείνομαι, *nascor.* ε. 11.

Γεράεσσι, *dat. pl. Jon. & Poet. a* γέρας, γέρατος, αος, *&* ως, τὸ, *munus.* ϑ. 449.

Γέρανος, ε, ἡ, *grus.* ε. 446.

Γέρας, ατος, αος, *&* ως, τὸ, *donum, munus. gen. pl.* γεράων. ε. 125.

Γέροντες, *genit. & acc.* γέροντα, *a* γέρων, οντος, ὁ, *senex.* ϑ. 1003.

Γῆ, *gen.* γῆς, ἡ, *terra*, *ex* γέα, *circumflectitur in omnibus casibus*, *& in prosa usurpatur pro terra.* ϑ. 679.

Γηθήσας, *a. 1. part. a* γηθέω, *f.* ήσω, *gaudeo, lætor. Dorice* γαθέω, *unde Latinorum gaudeo. hinc* γήθησεν, *a. 1. ind. act. Jon.* α. 116. ϑ. 117.

Γῆμε, *duxit. 3. sing. a. 1. act. indic.* γῆμα, γῆμας, γῆμε. *Jon. & Poet. ab* ἔγημα, *pro* ἐγάμησα. *Th.* γαμέω, ήσω, *uxorem duco.* γῆμαι, *a. 1. act. infin.* γήμῃς, *a. 1. sub.* ϑ. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, ε, ὁ, *senex*, *a* γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, *senectus.* ε. 376.

Γηράντεσσι, *dat. pl. Poeticus*, *a* γήρας, γήραντος, *senescens*, *vel* γήρας *est a. 1. part. pro* γηράσας *a* γηράω, *senesco*, *unde* ἐγήρασα, *est & hinc per syncopen* ἔγηρα, *sicut pro* ἐγάμησα, ἔγημα. *Th.* γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.* ε. 186.

Γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*, ἐπὶ γῆρας ἱκέσθαι, *ad senectutem pervenire*, *dat.* γήραϊ. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, *senescentes*, *acc. plur. præs. part. a* γηράσκω, *consenesco*, *f.* άσω, *p.* γεγήρακα. γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. *Th.* γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.* ε. 183.

Γηροκόμοιο, *genit. Jon. a* γηροκόμος, *qui curat & alit aliquem in senectute*, *a* γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*, *&* κομέω, ῶ, *f.* ήσω, *curam gero.* ϑ. 605.

Γηρυονῆα, *acc. sing. a* γηρυονεὺς, έος, ὁ, *nomen viri.* ϑ. 288.

Γηρύετ', *conqueritur*, *pro* γηρύεται, *a* γηρύομαι, *conqueror. Th.* γῆρυς, εος, ἡ, *vox*, *guttur.* α. 258.

Γιγάντων, *g. pl. a* γίγας, αντος, ὁ, *gigas.* ϑ. 50.

Γίνετ', *imperf. pass. Jon. a* γίνομαι, *vide* γένετ'. α. 414.

Γίνεσθαι, *præs. inf. active capitur*, *generare scil. debet. Alii legunt* γείνασθαι, *a. 1. m. inf. a* γείνομαι, *gignor. Vide* γένετ'. ε. 791.

Γινομένης, γινόμενον, *præs. part. a* γίνομαι, *nascor.* ε. 819.

Γινώσκω, *cognosco. f.* γνώσομαι. *p.* ἔγνωκα. *a. 2.* ἔγνων, ως, ω. *a. 2. imperat.* γνῶθι. *præt. pass.* ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, *nomen proprium mul.* ϑ. 244.

Γλαυκὴν, *acc. sing. ab adj.* γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *cæsius*, *glaucus.* ϑ. 440.

Γλαυκιόων, *Poetice pro* γλαυκιῶν, *præs.*

part. a γλαυκιάω, ῶ, & Poetice γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor, ficus pro ὁράω, ὁρῶ, Poetice dicitur ὁρόω. Th. γλαυκὸς, ȣ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium mul. Θ. 256.

Γλαυκῶπις ιδος, ἡ, cæsios habens oculos. epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, cæsius, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Th. ὄπτομαι, video ε. 72. Θ. 13.

Γλάφει, 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς, ȣ, ὁ, cavus. a γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. Θ. 297.

Γλάφυ, pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερὸς, ἡ, ὸν, dulcis. a γλυκὺς, έος, ὁ, dulcis. Θ. 97.

Γλῶσσα, & Att. γλῶττη, lingua, ἡ. dat. pl. Jon. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. Θ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Jonic. a γναμπτὸς, incurvus, hoc a γνάμπτω, incurvo. Th. κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω, cognovit. 3. perf. a. 2. ind. a γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων. Θ. 551.

Γόμφοισι, dat. pl. Jon. a γόμφος, ȣ, ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γονεῦσι, dat. pl. a γονεὺς, έος, ὁ, parens. γονῇ, dat. sing. a γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνος, ȣ, soboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. Θ. 495.

Γοργὰς, acc. pl. a γοργὸς, ȣ, ὁ, velox. Θ. 274.

Γοργȣ̃ς, gen. sing. pro γοργόος, a γοργὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, & Euryale, a γοργὼ, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γόνατα, acc. pl. & γȣ̃ναθ', pro γόνατα, a γόνυ, τὸ, genu. in genit. τ̃ γόνατος & γȣ́νατος, & γȣνα-τὸς. ε. 585. Θ. 460.

Γενοῖσιν, dat. pl. a γονὸς, fertilis, Jonica epenth. pro γόνος, hoc a γονὴ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. Θ. 54.

Γονοπαχὴς, έος, ὁ, & ἡ, genua pinguis, ex γόνυ genu, & παχὺς, έος, ὁ, crassus. α. 266.

Γραίας, nomen mul. a γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula, idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. Θ. 270.

Γυάλοις, dat. pl. jugis. a γύαλον, ȣ, τὸ, cavitas. Θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. Θ. 149.

Γύην, dentale, a γύης, ȣ, ὁ, dentale in aratro. at γύα, seu γύη, Jon. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a γυῖον, ȣ, τὸ, membrum. Θ. 592.

Γυιόκορος, ȣ, ὁ, membra depascens, ex γυῖον, ȣ, τὸ, membrum, & κορέω, item κορέννυμι, satio. item depascor. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 66.

Γυιωθεὶς, mutilatus, a. 1. part. pass. a γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Th. γυῖον, ȣ, τὸ, membrum. Θ. 838.

Γυμνὸν, acc. a γυμνὸς, ȣ̃, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. a γυμνόω, denudo. Th. γυμνὸς, ȣ̃, ὁ, nudus. α. 334.

Γυναικηΐῳ, muliebri, dat. sing. a γυναικήϊος, ȣ, ὁ, muliebris: hinc & γυναικεῖον, ȣ, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυνὴ, ἡ, mulier, adolescentula, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, acc. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξὶ. ε. 94. 700.

Δ

Δαΐ, dat. sing. pro δαΐδι per apocopen, a δαῒς, ΐδος, ἡ, pugna. Th. est δαίω, uro. Θ. 650.

Δαιδαλέοιο, genit. poeticus pro δαιδαλέȣ, a δαιδάλεος, artificiosus; derivatur a Δαίδαλος, ȣ, ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissi-

tissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse a δαίω, *scio.* α. 334.

Δαΐδων, *gen. pl. a* δαῒς, ΐδος, ἡ, *fax. Th.* δαίω, *proprie uro.* α. 275.

Δαίετο, *imperf. Jon. a* δαίομαι, *divido, partior. Th.* δαίω, *divido.* α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, *Deus. quasi* δαήμων. α. 94. *hinc* δαιμόνιος, *venerandus, &* δαιμονίη, *pro* δαιμονία, *Jonice.* θ. 655.

Δαῖτα, *acc. sing. a* δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus, epulum,* δαιτὶ, *in acc. pl.* δαῖτας. *a* δαίω, *epulum præbeo.* ε. 340. θ. 802.

Δαΐφρων, *prudens, bellicosus. gen.* δαΐφρονος, *ex* δαίω, *disco, vel divido, &* φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens,* α. 119.

Δάκεν, *3. sing. a. 2. Jon. pro* ἔδακεν, *momordit. a* δάκνω, *mordeo. f.* δήξομαι. *p.* δέδηχα. *a. 2.* ἔδακον. *a. 1. pass.* ἐδήχθην, *a. 2. pass.* ἐδάκην. θ. 567.

Δακρυσι, *dat. pl. a* δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma. hinc* δακρυόεις, εντος, *lacrymosus.* α. 132. θ. 227.

Δαλοῦ, *genit. a* δαλὸς, οῦ, ὁ, *titio. Th.* δαίω, *uro.* ε. 703.

Δαμαζόμενος, *præs. part. a* δαμάζω, *edomo.* δαμάσσας, *poetice pro* δαμάσας, *part. a. 1. act. Th.* δαμάω, *domo.* θ. 765.

Δάμασσε, *a. 1. Jon. a* δαμάω, *domo, f.* άσω. ε. 857.

Δαμέντες, *part. a. 2. pass. domiti. a* δέμω *vel* δάμνω, *pro* δαμάω. δαμῆναι, *a. 2. pass. infin.* δάμναται, *præs. a* δάμναμαι. *Th.* δαμάω, *domo.* ε. 151. θ. 464.

Δανάης, ἡ, Δανάη, ης, *nomen mul.* α. 216.

Δαναΐδης, *filius Danai. Nomen patronymicum. Filii a patribus sua acceperunt nomina, a* Δαναὸς, *Danaus.* α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus. Th.* δαπανάω, ῶ, *f.* ήσω, *consumo.* ε. 721.

Δάσσαντο, *3. pl. a. 1. med. indic. poetice pro* ἐδάσαντο. *augmentum abjicitur & σῖγμα duplicatur. a* δάζομαι, *divido, f.* σομαι, *a. 1. m.* ἐδασάμην. *hinc* δασσάμενος *&* δάσσασθαι. *hinc* δασμὸς, *distributio. item tributum, quod penditur ab hostibus,* brand-schabung. *Th.* δαίω, *divido.* θ. 112. 537. 425.

Δασυστέρνων, *gen. pl. a* δασύστερνος, *hirsutum pectus habens, ex* δασὺς, *densus, &* στέρνον, *pectus,* ου, τὸ. ε. 512.

Δατέασθαι, *præs. inf. pass. dividi, pro* δατέεσθαι: *exemplaria habent* δατέασθαι, α. *pro* ε. *a* δατέομαι, *dividor. Th.* δαίω, *divido.* ε. 765.

Δάφνης, *genit. a* δάφνη, ης, ἡ, *laurus.* ε. 433.

Δαφοινὸς, *valde funestus, ruber, seu* δαφοινὸς, ή, όν, *cædis avidus, ex* δα, *particula per se nihil significans, sed in compositione augens, &* φένω, *occido.* α. 159. *&* 250.

Δ' *vel* δὲ, *autem, vero. Sæpe subjungitur particulæ* μὲν, *vim adversativam habens.* ε. 10.

Δέδασται, *attributa est, perf. pass. ind. a* δάζομαι, *divido, partior. f.* δάσομαι. *præt. pass.* δέδασμαι. *Th.* δαίω, *divido.* θ. 789.

Δεδήει, *ardebat, 3. sing. plusq. perf. med. pro* ἐδεδήειν, *a* δαίω, *uro. præt. med.* δέδηα. *pl. perf.* ἐδεδήειν. α. 155.

Δειδίξεται, *perterrebit. 3. sing. fut. med. Poet. a* δειδίττομαι, *terreo. f.* ίξομαι. *Th.* δείδω. *f.* σω. *timeo.* α. 111.

Δεδμημένοι, *præt. part. pass. domiti, a* δέμω *domo. f.* δεμῶ. *p.* δέδμηκα, *præt. pass.* δέδμημαι. *aor. 2.* ἐδμήθην. *hinc in infinit.* δμηθῆναι, *&* δμηθήμεναι. ε. 116. *Th.* δαμάω, *domo.*

Δειδιότες, *metuentes, part. præt. med. a* δείδω, *timeo, præterit. med.* δέδια *&* δείδια, *poetice, unde part.* δειδιώς. α. 248.

Δεδοκημένος, *observans. a* δοκάω *observo. f.* ήσω. *Th.* δοκάζω, *f.* άσω,

ἐτῶ, *observo*. α. 214.

Δεδερκώς, *intuens*, *præt. med. part.* a δέρκω, *video*. f. 2. δρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. *pass.* ἐδέρχθην. p. m. δέδορκα. α. 145.

Δεικνῦ, 3. *indicat.* δείκνυ, *per apocopen pro* δείκνυσι. 3. *pers. sing. ind.* a δείκνυμι, *idem quod* δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ε. 449. 524.

Δειλὸς, ῦ, ὁ, *timidus*. ε. 711.

Δεῖμος, ε, ὁ, *nomen viri*, a δείδω *timeo*, α. 195.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, *terribilis*, *gravis*. δεινοῖο *poetice pro* δεινῦ, δεινοῖσι, *dat. pl. Jon. hinc* δεινότατος, *acerrimus*, *superlat.* α. 129. ε. 367. α. 71. ϑ. 138.

Δεινωποὶ, *nom. pl. graves aspectu*, *ex* δεινὸς *gravis*, & ὢψ ὠπὸς, ὁ, *facies*. *Th.* ὄπτομαι, *video*. *As* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. α. 250.

Δεῖξαι, f. 1. δείξαι, a. 1. *inf.* a δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω. p. χα. ε. 646.

Δειπνήτας, a. 1. *part.* a δειπνέω, *cœno*. f. ήσω. *Th.* δεῖπνον, ε, τὸ, *cœna*. ε. 440.

Δειπνολόχης, *comessatricis*, *gen. sing.* g. f. *pro* δειπνολόχε. *Adjectiva enim composita sunt g. c.* δειπνολόχος, ε, ὁ, ἡ, *proprie qui conviviis insidiatur*, *h. e. qui accurate illa observat*, *aut loco suo curat*. *ex* δεῖπνον *cœna*, *convivium*, & λόχος, ε, ὁ, *insidiæ*. ε. 702.

Δειρὴν, *acc. sing.* a δειρὴ, ῆς, ἡ. *collum*, *vel* δέρη. α. 391.

Δέκα, *unde est* δέκατος, *decimus*. *in f. g.* δεκάτη. ε. 610. 792.

Δεκαδώρῳ, *dat. sing.* a δεκάδωρος, *qui decem palmorum est*, *ex* δέκα, *decem*, & δῶρον, ε, τὸ, *palmus*, *donum*. ε. 424.

Δελφῖνες, *nom. pl.* a δελφὶν, *seu* δελφὶς, ῖνος, *delphin*. α. 210.

Δέμας, *corpus*, τὸ ἄκλιτον, & *indeclinabile*. ϑ. 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, a δέμνιον, ε, τὸ, *stratum*, *lectus*. ε. 326.

Δένδρεα, *pl. num.* a δένδρεον, ε, τὸ, *arbor*, *lignum*. *poetice pro* δένδρον. *sic* ἀδελφεὸς *pro* ἀδελφὸς, *frater*. ϑ. 216.

Δέξατο, a. 1. *med. Jon. pro* ἐδέξατο, a δέχομαι, *recipio*, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. ϑ. 185.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, δεξιτερῇ, *dat. sing. pro* δεξιτερᾷ, *Jonice* a δεξιὰ, *dextra manus*: παρὰ τὸ δέχεσθαι. *fut.* δέξομαι. ϑ. 179.

Δέος, δέεος, τὸ, *timor*. *Th.* δείδω, f. σω. *timeo*. p. δέδοικα, δείδια, ἔδδια. ϑ. 167.

Δέον, 3. *pl. imperf. act. pro* ἔδεον, *ligabant*, a δέω, *vincio*. f. ήσω. α. 291.

Δερκιόωνται, *pro* δερκιῶνται, *aspiciunt*, a δερκιάομαι, ῶμαι, & *poetice* δερκιόωμαι. *Th.* δέρκω, *video*. α. 236. ϑ. 910.

Δερκομένω, *tuentes*, *præs. part. dualis numeri*, a δερκόμενος. δερκομένοιο, *gen. Jon.* δερκομενάων, *f. g. pl. num. Æolice pro* δερκομένων, a δερκομένη, *præs. part. idem quod* δέρκω, *seu* δέρκομαι, *video*. ϑ. 911.

Δέρμα, ατος, τὸ, *cutis*, a δέρω, *excorio*. *Th.* δέρας, ατος, τὸ, *pellis*, *corium*. ε. 511.

Δεσμεύων, *manipulans*, *præs. part.* a δεσμεύω, *idem quod* δεσμέω, & δεσμόω, *ligo*. a δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*. *Thema* δέω, *ligo*. ε. 479.

Δεσμῦ, *genit. sing.* a δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*, & *in pl.* δεσμοὶ, *vel* δεσμά. *hinc* δεσμεύω, *vincio*. *Th.* δέω, *ligo*. α. 43.

Δεύῃ, 3. *sing.* a. 1. *act. subj.* a δεύω, *humecto*, *rigo*, f. εύσω. ε. 554.

Δεῦτε, *huc*, *agite*, *adverb. hortantis*, a *sing.* δεῦρο, *huc*, *hunc in locum*. ε. 2.

Δεύτερος, ε, ὁ, *secundus*. ε. 26.

Δέχεται, 3. *sing.* a δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. ϑ. 800.

Δὴ, *sane*, *jam*, *in carmine modo postponitur*, *modo præponitur*. ε. 2. ϑ. 643.

Δηθὰ, *diu*, *adv.* a δηὸν, *diu*. ϑ. 623.

Δηιο-

Δηϊοτῆτος, *genit. a* δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna. a* δήϊος *hostilis: & hoc a* δαίω, *uro.* ϑ. 662. 852.

Δημήτηρ, ἡ, *nomen idoli, q. d.* γῆ μήτηρ, *Ceres.* δημήτερος, δημήτερι, δήμητρα. ϑ. 454. ε. 298.

Δημὸς, ου, ὁ, *adeps, pinguedo. Vide in* δῆμος, ου, ὁ, *populus.* ϑ. 538.

Δῆμος, ου, ὁ, *populus.*

Δῆνεα, *acc. pl. consilia. a* δῆνος, εος, τὸ, *consilium, vafrities. Chaldaice* דנא *denà, meditari. alii habent* μήδεα. ϑ. 236.

Δῆριν, *acc. sing. a* δῆρις, ιος, ἡ, *lis, contentio. hinc* δηριάω, *pugno.* ε. 14.

Δηρὸν, *diu, adverbialiter usurpatur pro* δὴν. ϑ. 629.

Δῆσε, *a. 1. ind. Jon. pro* ἔδησε, *ligavit,* δήσασθαι, *a. 1. med. infinit. a* δέω, *ligo.* ϑ. 618.

Δηώσειν, *fut. 1. act. infinit. a* δηόω *populor, occido. pro quo Poetæ etiam* δηϊόω, *a* δήϊος *vel* δάϊος, *hostilis. Th. est* δαίω, *uro, vasto.* α. 67.

Δία, *Jovem, acc. sing. a* Ζεὺς, Διὸς, Διῒ, Δία, *vocat.* Ζεῦ, *Jupiter.* ε. 52.

Διὰ, *præpositio,* διὰ βουλὰς, *ex consiliis,* διὰ Θρήκης, *per Thraciam.* ε. 13. ϑ. 398.

Δῖα, *divina, h. e. præstantissima. a* Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.* α. 338.

Διαβὰς, *part. a. 2. act. emensus. a* διαβαίνω, *transeo. f.* βήσομαι. *p.* βέβηκα, *a. 2.* ἔβην, *a. 2. part.* βὰς. ϑ. 292.

Διαβῇ, *transierit, a. 2. act. subj.* διαβῶ. *Th.* βαίνω, *eo,* ε. 738.

Διάησι, *2. pers. ind. sing. perflat. ex* διὰ, *&* ἄημι, *flo. Th.* ἄω, *f.* ήσω, *flo, spiro.* ε. 512.

Διάκτορος, ου, ὁ, *nuntius. Dicitur etiam* διάκτωρ, ορος, ὁ, *a* διάγω, *traduco, transmitto.* ε. 77.

Διακρινώμεθα, *1. pers. pl. præs. sub. a* διακρίνω, *discerno. Th.* κρίνω, *f.* νῶ, *secerno, judico, p.* κέκρικα, *a. 1.* ἔκρινα, ε. 35.

Διαμπερὲς, *adv. perpetuo, ex* διὰ, ἀνὰ, *&* πέρας, ατος, τὸ, *terminus. q. d. penitus (* διὰ *intendit significationem) ad finem.* ε. 234.

Δῖαν, *acc. a* δῖος, α, ον, *divinus, bonus. Th.* Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.* α. 287.

Διασκιδνᾶσι, *dissipant. 3. pl. præs. act. a* διασκίδνημι, *dissipo, ad formam* ἵστημι. *Th. est* σκεδάω, σκεδάζω, *&* σκεδάννυμι, *dispergo. f.* άσω. ϑ. 875.

Διδάξῃς, *a. 1. sub. a* διδάσκω, *doceo. f.* διδάξω. *p.* δεδίδαχα. *a. 1.* ἐδίδαξα. *a. 1. pass.* ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, *a. 1. act. infinit. verbi* διδασκέω, *idem quod* διδάσκω, *doceo.* ε. 64.

Διδοῖ, *dat. pro* δίδωσι, *a* διδόω. *Th.* δίδωμι, *do, f.* δώσω, *p.* δέδωκα, *a. 2.* ἔδων, ως, ω, α. 328.

Διδυμάονε, *geminos, dualis num. a* διδυμάων, ονος, *pro* δίδυμος, ου, ὁ, *&* ἡ, *geminus.* α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit, 3. sing. a. 1. med. a* διαδάζω, σ *poetice duplicatur. sic* διεδάσσαο, *divisisti, 2. sing. a. 1. med. pro* διεδάσω. *Jonice* ω *mutatur in* αο. *Thema* δαίω, *divido.* ϑ. 544.

Διέκειτο, *constitutum erat, imperf. med. a* διάκειμαι, *constitutus sum. Th.* κεῖμαι, *f.* κείσομαι, *jaceo.* α. 20.

Διέλοντο *pro* διείλοντο *3. pl. a. 2. med. a* διαιρέω, ῶ, *divido, f.* ήσω, *p.* διῄρηκα, *a. 2.* διεῖλον. *Th.* αἱρέω, *eligo.* ϑ. 112.

Διερὴν, *humidam, acc. a* διερὸς, *humidus. Th.* διαίνω, *f.* ανῶ, *humecto.* ε. 458.

Διέταξε, *disposuit, a. 1. ind. verbi* διατάσσω, *vel* ττω, *ordino. Th.* τάσσω, *vel* ττω, *f.* ξω. *p.* τέταχα, *a. 1.* ἔταξα. ε. 274.

Διετεκμήραντο, *destinarunt. 3. pl. a. 1. med. a.* διατεκμαίρω, *certis signis probo, f.* αρῶ, *a. 1.* ἐτέκμηρα. *Th.* τέκμαρ, αρος, τὸ, *signum.* ε. 395.

Δίζεσθαι, *inquirere, præs. med. infinit. a* δίζημαι, *quæro, fut.* διζήσο-

ζήτομαι. *Th.* δίζω, *quæro*. ε. 601.

Δίη, *divina*, *a* Ζεὺς, *Jupiter*. Θ. 260.

Διηνεκέεσσιν, *longis*, *dativ. pl. poeticus*, *a* διηνεκὴς: *ex* διὰ *&* ἠνεκὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *perpetuus*. διηνεκέως, *prolixe*. Θ. 627.

Διΐ, *dat. sing. a* Ζεὺς. *vide suo loco*. ε. 69.

Δικαιότερον, *justius*, *comp. a* δίκαιος, *justus*. *Th.* δίκη. ε. 211. 157.

Δίκας, *acc. pl. a Th.* δίκη, ἡ, *jus*, *fas*, δίκῃσι, *dat. pl. pro* δίκαις, *inde* δίκαιος, ου, *justus*. *&* δίκαι' *per apocopen*, *pro* δίκαια, ε. 123. 278. 217.

Δικάσσαι, *a. 1. act. infin. pro* δικάσαι, *a* δικάζω, *jus dico*. *Th.* δίκη, ἡ. *jus*. ε. 39.

Δινέμεν, *vertere*, *præs. inf. Jon. pro Æolico* δινέμεναι, *communiter* δινεῖν, *a* δινέω, *moveo*, *f.* ήσω, *a* δίνη, ης, ἡ, *vortex*. ε. 596.

Δινήεντας, *acc. pl. a* δινήεις, εσσα, εν, *vorticosus*, *a*, *um*, *a* δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*. Θ. 337.

Δίνῃς, *dat. pl. pro* δίναις, *a* δίνη, *vortex*. Θ. 791.

Διόθεν, *adverb. e loco*, *a Jove*. *Th.* Ζεὺς, διὸς, *Jupiter*. ε. 763.

Διὸς, *Jovis*, *genit. a* Ζεὺς, *Jupiter*, *vocat.* ὦ Ζεῦ. α. 4.

Δῖον, δῖος, δῖα, *divus*, *a*, *um*. *Th.* Ζεὺς. Θ. 891.

Διόγνητος, *a Jove generatus*, *generosus*, *ex* διὸς *&* γνητὸς *pro* γεννητός. *Th.* γίνομαι, *nascor*, *f.* γενήσομαι, *p.* γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, *a Jove nutriti*, *a* διοτρεφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *ex* διὸς, *&* τρέφω, *alo*, *f.* ψω, *p.* τέτρεφα, *a. 2.* ἔτραφον, *p. m.* τέτροφα. Θ. 992.

Δὶς, *bis*, *adverb.* ε. 709.

Δίφρου, *gen. sing. a* δίφρος (*q.* δίφορος) ου, ὁ, *locus in curru*, *ubi auriga & parabates sedebant*. *per syn. memb. currus*. α. 321.

Διφῶσα, *inquirens*, *præs. part. a* διφάω, *quæro*, *f.* ήσω. ε. 372.

Δίχ', *pro* δίχα *seorsim*. *Th. est* δὶς, *bis*. ε. 166.

Διώνυσος, *Bacchus*, *quia*, *quum nasceretur*, *femur* διὸς ἔνυξεν, *ut habet fabula gentilis*, *propter metrum* τὸ σ *duplicatur*, *&* ο *mutatur in* ω. α. 400.

Διώνη, *nomen Idoli Ethnici*, *q. d.* διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*. Θ. 353.

Δμηθεῖσα, *a. 1. part. f. g. domita*, *a* δέμω (*pro* δαμάω, *domo.*) *fut.* δεμῶ. *præt. act.* δέδμηκα. *præt. pass.* δέδμημαι, σαι, ται. *Hinc a. 1. pass.* ἐδμήθην, ης, η. *vide supra* δαμέντες. α. 48.

Δμῶας, *acc. pl. a* δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus domitus*, *in dat. pl.* δμώεσι *&* δμώεσσι. *&* δμωὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* δμώς. *Thema est* δαμάω *domo*. ε. 57. 428. 595.

Δνοφερὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus*. δνοφερῇσι, *dat. pl.* (*Jonice*) *a* δνόφος, ου, ὁ, *tenebræ*, *caligo*. Θ. 107. 736. 807.

Δοιὰ, *&* δοιὼ, *&* δοιοὶ, *pluralis & dual. numeri tantum*, *Poetice pro* δύο, *vel* δύω, *duo*, ε. 430.

Δοῖεν, *3. pl. a. 2. opt. pro* δοίησαν, *a* δίδωμι, *f.* δώσω, *do*. ε. 186.

Δοιὼ, *dual. num. vide* δοιά. α. 234.

Δοκεύων, *insidiatus*, *part. præs. verbi* δοκεύω, *observo*, *f.* εύσω. *Th.* δοκάζω, *f.* άσω, *observo*. α. 480.

Δολίην, *acc. sing. a* δόλιος, *dolosus*. δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa arte*. *Th.* δόλος, ου, ὁ, *dolus*, *fraus*. Θ. 160. 540.

Δόλιχ', *longa*, *per apost. pro* δολιχὰ, *acc. pl. n. g. a* δολιχὸς, ἡ, ὸν, *longus*. Θ. 186.

Δολοφρονέων, *f.* ήσω, *cogitans fraudes*, *a* δόλος, *&* φρὴν, *mens*. Θ. 550.

Δόλῳ, *dat. sing. a* δόλος, ου, ὁ, *dolus*. Θ. 889.

Δολωθεὶς, *a. 1. part. a* δολόω, *dolos machinor*, *circumvenio*. Θ. 494.

Δόμεν, *a. 2. act. infinit. Jonice*, *pro* δόμεναι *Æolice*. *Jones tollunt solum* αι, *relicto accentu*, pro

pro δῶναι. *Th.* δίδωμι, *do*, *f.* δώσω, *p.* δέδωκα, *a.* 2. ἔδων, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ου, ὁ, *domus*, *a* δέμομαι, *ædifico*. *præt. med.* δέδομα. ϑ. 386. *hinc* δόμονδε, *domum versus*. α. 38.

Δορυσσόῳ, *hastarum concussori*, *a* δορυσσόος, *ex* δόρυ, *lancea*, & σόος, *a* σείω, *quatio*, *moveo*. *qui lanceam vibrat*. α. 54.

Δός, *a.* 2. *imperat. ut* & δότε, *date*, *a* δίδωμι, *do*, *f.* δώσω. *a.* 2. ἔδων. ε. 451. *hinc* δόσις, δόσιν, *munus*. ϑ. 93.

Δότειρα, *datrix*, *a* δοτήρ, ῆρος, *dator*, ὁ. *Th.* δίδωμι. α. 131. ε. 354.

Δοῦπος, ου, ὁ, *fragor*, *strepitus*. ϑ. 70.

Δοῦρα, *ligna*, *acc. pl. pro* δούρατα *per apocopen*, & *hoc pro* δόρατα, *a* δόρυ, δόρατος, & δοῦρος, *lignum*, *dat.* δούρατι, δουρὶ. ε. 805. α. 362.

Δοχμωθεὶς, *sese obliquans*, *a.* 1. *part. pass. a* δοχμόω. *Th.* δοχμός, ή, όν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, *genit. a* δράκων, οντος, ὁ, *draco*. α. 144.

Δράκον, *aspiciebant*, *pro* ἔδρακον, 3. *pl. a.* 2. *act. a* δέρκω, *video*, *in a.* 2. ἔδαρκον, *facta metathesi* ἔδρακον, *p. m.* δέδορκα. α. 262.

Δράκοντε, *dracones*, *dual. num. a* δράκων, οντος, ὁ, *draco*. α. 233.

Δράκων, οντος, ὁ, *draco*, *dat. pl.* δράκουσι. ϑ. 323. α. 166.

Δρεπάνας, *acc. falces*, *a* δρεπάνη. *idem* δρέπανον, ου, τὸ, *a* δρέπω, *carpo*, *f.* δρέψω. *hinc* δρέψασθαι, *a.* 1. *med. inf.* α. 292. ϑ. 31.

Δριμεῖαν, *acerbam*, *a* δριμὺς, εῖα, ὺ, *proprie acris gustu*, *seu sapore*. *per metaph. gravis*, *molestus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, *acc. a* δρύαλος, *est nomen viri*, *qui quercuum satis habet*. α. 187.

Δρύαντα, *acc. sing. a* δρύας, αντος, ὁ, *nomen viri*, *a* δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*, *tam durus ut quercus*. α. 179.

Δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*, *in acc.* δρῦν. *hinc* δρύα, *acc. a* δρύον, ου, τὸ, *nemus*, *quercetum*, ε. 230. 578.

Δυναμένη, ης, ἡ, *nomen proprium mul.*

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. *dat.* δυνάμει, *a* δύναμαι, *possum*. *in* 2. *sing.* δύνασαι *ad formam* κρέμαμαι, *f.* δυνήσομαι. δύνηαι, *Jonice pro* δύνῃ, 2. *sing. præs. med. subj. usitate* δύνῃ. *a.* 1. *pass.* ἐδυνάσθην. ϑ. 420. ε. 348.

Δύνουσ', 3. *pers. ind. præs. pro* δύνουσι, *ingrediuntur*, *a* δύνω, δύω, & δῦμι, *subeo*, *f.* δύσω, *p.* δέδυκα, *a.* 2. ἔδυν, υς, υ. α. 151.

Δύῃ, 3. *pers. præs. sub. verb.* δύω, *subeo*. ε. 726.

Δύο, *communiter*, *duo*, δύω *Attice*. *genit. dual.* δυοῖν, *f.* δυεῖν, *duarum*. *dat. pl.* δυσὶ. α. 112.

Δῦσαι, *a.* 1. *inf. act. verbi* δύω, *subeo*, *f.* σω, δέδυκα. *a.* 1. ἔδυσα. *a.* 1. *inf. act.* δῦσαι, *pro* ἀποδῦσαι, *per* τμῆσιν. α. 329.

Δυσηλεγέες, *molestæ*. *num. pl. a* δυσηλεγὴς, έος, *molestus*. *ex* δυς, *quæ particula in compositione tantum legitur*, *significatque difficulter*, & ἀλέγω, *curo*. *f.* ξω. ε. 504.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, *raucus*. *Th.* κέλαδος, ου, ὁ, *sonus*, *vox*. ε. 194.

Δυσνομίην, *acc. Jon. a* δυσνομία, *Jonice* α *mutatur in* η, *proprie mala legum institutio*. *item licentia*, *qua qui utuntur difficulter se legibus subjiciunt*, *jugum legum excutiunt*. *ex* δυς & νόμος, *lex*, *hoc a* νέμω, *tribuo*. ϑ. 230.

Δυσπέμφελος, *gravis accessor*, *proprie trajectu difficilis*. *ex* δυς & πέπεμφα, *verbi* πέμπω, *f.* ψω, *mitto*. ε. 720.

Δύσεο, *induere*, *Poetice pro* δύσεο, *Jonice*, & *hoc pro* δύσαι, ἔσθω, *præs. med. imperat. a* δύω. *fut. med.* δύσομαι, *unde formant novum verbum* δύσομαι, *induo*. ἐδυσόμην, ου, ετο, *induebam*. *Th.* δύνω, *vel* δύω, *subeo*. ε. 108.

Δυσσο-

Δυσσεμβρόων, *gen. pl. Æolice, g. f. pro* δυσομβρίων, *præs. part. a* δύσομαι, *mergor. idem quod* δύνω *& δύω, jubeo. ε.* 382.

Δυσφήμοιο, *ominosi, gen. sing. Jon. a* δύσφημος, *mali ominis, ex* δυς, *&* φάω, *vel* φημί, *dico. ε.* 733.

Δυσφρονέων, *præs. part. a* δυσφρονέω, *animum abjicio, ægre fero. ex* δυς, *&* φρὴν, ενὸς, *mens*, Θ. 102.

Δυσφροσυνάων, *genit. pl. Æolic. a* δυσφροσύνη, *animi ægritudo, ex* δυς, *&* φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens, animus.* Θ. 528.

Δυσωνύμου, *gen. sing. a* δυσώνυμος, *inauspicatus, ex* δυς *&* ὄνομα, *nomen, cui est infaustum nomen.* Θ. 171.

Δυωδεκάτη, *duodecima*, δυωδεκάταιος, *duodecimus, & duodecim annorum, a* δυωδέκατος *duodecimus. ex* δύο, *&* δέκα, *decem. ε.* 789.

Δυωδεκάμηνον, *ex* δυώδεκα, *duodecim, &* μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis. ε* 250.

Δῷ, (δῶ, δῷς, δῷ) 3. *sing. a.* 2. *act. subj. a* δίδωμι, *do. ε.* 352.

Δώδεκα, *duodecim. Th.* δέκα, *decem. α.* 162.

Δώη, *dederit, Attice, pro* δοίη, *a.* 2. *opt. act. a* δίδωμι, *do, vide* δόμεναι. *ε.* 355.

Δῶκ', *dedit, pro* δῶκε, *& hoc pro* ἔδωκε, *apocope Poetica*, δῶκαν, *pro* ἔδωκαν, 3. *pl. a.* 1. *act. indicat. ab* ἔδωκα. *Th.* δίδωμι, *do. α.* 400.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus, pro* δέμημα, *a* δέμω, *exstruo.* Θ. 410.

Δῶρα, *acc. pl. a* δῶρον, ου, τὸ, *donum*, δώροισι, *dat. pl. ε.* 612.

Δωρὶς, δωρίδος, ἡ, *nomen mul.* Θ. 230.

Δωροφάγους, *acc. pl. a* δωροφάγος, *donivorus. Duo turpissima vitia in judice ἡ* δωροφαγία, *& ἡ* προσωποληψία. *dicitur* δωροφάγος, *qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit* τοὺς ἐκ τοῦ λαμβάνειν δῶρα διαζῶντας, *qui ex illis largitionibus vivunt, ad quam pestem e medio tollendam stipendia erant constituenda illis judicibus digna. ex* δῶρον, *donum, &* φάγω, *edo, comedo. ε.* 39.

Δώς, *donum, indeclinabile Poet. idem quod* δόσις. *Th.* δίδωμι, *ε.* 354.

Δώσω, *dabo, fut.* 1. *act. a* δίδωμι, *vide in* δόμεναι. *ε.* 57.

Δώτη, *datori, dat. cas. usitatius* δότης, ου, ὁ, *dator. Th.* δίδωμι, *do. ε.* 353.

Δωτῆρες, *nom. pl. a* δωτὴρ, *donator, a* δίδωμι, *do.* δωτῆρες ἑάων, *datores bonorum. malo* δωτῆρες ἑάων. ἑάων *scil.* δωρεῶν, *ubi* ἑάων *est genit. pl. g. f. pro* ἑῶν. *vide infra* ἑάων. Θ. 46.

Δωτὼ, όος, ἡ, *nomen mul.* Θ. 248.

Δώωσι, *a.* 2. *sub. pro* δῶσι, *Poetice, nova τοῦ ω μεγάλου ἐπενθέσει, verb.* δίδωμι, *do*, Θ. 222.

E.

Ἑ, *ipsum, acc. ab* οὗ, οἷ, οὐδὲ ἓ λήθει, *neque ipsum latet. ι.* 266.

Ἐᾷ, 3. *pers. ind. ab* ἐάω, *sino, permitto, f.* ἐάσω, *p.* εἴακα. Θ. 772.

Ἐάων, *bonorum. vitiose videtur quibusdam scribi* ἐάων *pro* ἑῶν *Æolice, ab* ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab* ἐὸς, ἐὰ, ἐὸν, *idem quod* ἐὺς, *vel* ἠὺς, *bonus, subintelligi potest* δωρεῶν, *a* δωρεὰ, *donum. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in* ἐάων (*pro* ἐῶν *Æolice*) τῶν δωρεῶν. *Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. Deus vero dator & largitor donorum suorum. h. e. quæ ab ipso proveniunt, & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum* ἐὸς, ἐὰ, ἐὸν, *pro* ἐὺς, *sit vox proba nec ne. Desideramus hic auctoritatem.* ἐὸς,

vero

vero ἐῇ, ἑὸν, *suus, a, um, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur* ἑάων, *quam per spiritum tenuem.* ϑ. 46.

Ἔαγε, *3. sing. præt. med. pro* ἦγε, *fractus fuit, verbi* ἄγνυμι, *vel* ἄγω *frango, p. m.* ἦγα *&* ἔαγα, *solutione* η *in* εα. *aor. 1.* ἦξα *&* ἔαξα. *aor. 2. pass.* ἤγην *&* ἐάγην. *Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive.* ε. 532.

Ἔαρ, ἔαρος, τὸ, *ver, contracte* ἦρ. *unde Latinorum ver.* ε. 475.

Ἔασιν, *Jonice pro* εἰσὶ, *sunt, ab* εἰμὶ, *sum.* ϑ. 95.

Ἑαυτῇ, *dat. sibi, ab* ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, *sui.* ϑ. 126.

Ἑβδόμη, ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, *septima dies, sacra dies. ab* ἑπτὰ, *septem.* ε. 768.

Ἑβδομάτη, *Poet. pro* ἑβδόμη. ε. 803.

Ἔβη, *3. sing. a. 2. act. a* βαίνω, *eo, incedo, f.* βήσομαι, *p.* βέβηκα, *a. 1. med.* ἐβησάμην. ἐκ δ' ἔβη, *pro* ἐξέβη, *per tmesin.* ϑ. 194.

Ἐβούλευσε, *a. 1. ind. a* βουλεύω, *consilium agito. f.* σω. *Th.* βουλὴ, *consilium.* ϑ. 389.

Ἐβρόντησε, *a. 1. ind. a* βροντάω, *tono. Th.* βροντὴ, *tonitru.* ϑ. 839.

Ἐγγυάλιξεν, *3. sing. a. 1. act. indic. ab* ἐγγυαλίζω, *f.* ίσω, *vel* ίξω, *in manus do, a* γύαλον, ου, τὸ, *cavitas manus, seu vola. idem quod* ἐγχειρίζω. ϑ. 483.

Ἐγγὺς, *&* ἐγγύθι, *Poet. comp.* ἐγγύτερος, *superl.* ἐγγύτατος, *proximus.* ε. 247.

Ἐγείνοντο, *3. pl. imperf. a* γείνομαι, *gignor, nascor.* ἐγείνατο, *3. sing. a. 1. med. a. 2. m.* ἐγενόμην, ου, *3. pl.* ἐγένοντο. ϑ. 46.

Ἐγείρει, *excitat. 3. pers. præs. ind. ab* ἐγείρω, *excito.* ἐγειρέσθην, *2. dual. imperf. pass. Poetice augmento abjecto pro* ἠγειρέσθην, *f.* ερῶ. *p.* ἤγερκα, *& Attice* ἐγήγερκα. *a. 1.* ἤγειρα. ε. 20.

Ἔγκατα, τὰ, *intestina.* ϑ. 537.

Ἐγκάτθετο, *condidit, per syncopen, pro* ἐγκατέθετο, *3. pers. sing. a. 2. m. verbi* ἐγκατατίθημι, *condo, depono, in Th.* τίθημι, *pono. a. 2. med.* ἐθέμην, σο, το. ϑ. 487.

Ἐγκαταλείπων, *relinquens, præs. part. Th.* λείπω, *linquo, f.* ψω, *p.* φα, *p. m.* λέλοιπα, *a. 2. m.* ἐλιπόμην. ε. 376.

Ἐγκύρσας, *illapsus, a. 1. part. ab* ἐγκύρω, *incido, f.* ἐγκύρσω, *a. 1. activ.* ἐνέκυρσα. *Th.* κύρω, *f. Æol.* κύρσω, *incido.* ε. 216.

Ἔγνω, *3. pers. ind. a. 2. sapuit. tanquam a* γνῶμι. *Th.* γινώσκω, *fut. 1.* γνώσομαι. *a. 2.* ἔγνων, ως, ω, *p.* ἔγνωκα. ε. 216.

Ἔγχος, εος, τὸ, *lancea, dat.* ἔγχει, *dat. pl.* ἔγχεσι. ε. 135. 190.

Ἐγχώριον, *domesticum, in eo loca ubi habitas, ex* ἐν, *&* χῶρος, ου, ὁ, *locus.* ε. 342.

Ἐγὼ, *ego,* ἔγωγε, *Attice, &* ἐγὼν, *Dorice.* ε. 652. 10.

Ἔδακ', *rodit, pro* ἔδακε, *3. singul. a. 2. act. a* δάκνω, *rodo, mordeo, f.* δήξομαι, *p.* δέδηχα, *a. 2.* ἔδακον. ε. 449.

Ἐδάμασσε, *a. 1. act. Poet. pro* ἐδάμασε, *a* δαμάω, *domo.* ε. 408.

Ἐδασσάμεθ', *divisimus, 1. plur. aor. 1. m. pro* ἐδασάμεθα. *Poetæ duplicant* σ *metro id postulante. a* δάζομαι, *divido.* ἐδάσατο, *destinavit. Th.* δαίω, *divido.* ε. 37. ϑ. 520.

Ἐδέξατο, *suscepit, a. 1. med. a* δέχομαι, *capio, f.* δέξομαι, *p.* δέδεγμαι. ϑ. 479.

Ἔδησαν, *alligarunt, a. 1. a* δέω, *ligo, f.* δήσω, *&* δέσω, *præt. pass.* δέδεμαι, ϑ. 718.

Ἐδίδαξαν, *docuerunt, 3. pers. pl. a. 1. act. verbi* διδάσκω, *doceo, f.* ξω, *p.* δεδίδαχα, *a. 1.* ἐδίδαξα. ε. 660.

Ἐδι-

Ἐδίδεν, 3. perſ. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, a διδόω, pro δίδωμι, do. Vide δεῦρο. ε. 138.

Ἔδον, pro ἔδοσαν, a. 2. 3. pl. a δίδωμι, do. ϑ. 30.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, imperf. paſſ. Th. δονέω, f. ήσω. α. 237.

Ἕδος, εος, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, ſedeo. α. 203.

Ἔδουσι, edunt, præſ. ind. ἔδω, edo, p. ἐδήδοκα, cætera tempora non ſunt in uſu. ϑ. 640.

Ἕδρη, Jonice pro ἕδρα, ſella, ἡ. Th. ἕζομαι, ſedeo. ϑ. 386.

Ἑδριόωνται, ſedem habent. 3. pl. ind. paſſ. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poetice ἑδριόω. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, ſedeo. ϑ. 388.

Ἐδύναντο, 3. pl. imperf. a δύναμαι, poſſum. Vide ſupra δυνάμις. ε. 133.

Ἔδυνε, imperf. induit, a δύνω. Vide in περὶ-ἔδυνε.

Ἐδωδῆς, genit. ſing. ab ἐδωδὴ, cibus. Th. ἔδω, edo. ε. 591.

Ἔδωκε, dedit, a. 1. verbi δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 277.

Ἐδώρησαν, a. 1. ind. a δωρέω, f. ήσω. dono. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum. ε. 81.

Ἔειπε, a. 1. vel 2. pro εἶπε proſtheſi Poetica. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἰπέ. ε. 86.

Ἔεις, unus, pro εἷς, per πρόσθεσιν Poeticam, f. μία, n. ἕν. ϑ. 145.

Ἐέλδεται, appetit, præſ. ind. verb. ἔλδομαι, cupio. hinc ἐέλδωρ, τὸ, deſiderium. ε. 379.

Ἔεργ', præſ. imperat. pro ἔεργε, cohibe, ab ἐέργω, pro εἴργω, arceo, f. ξω. ε. 333.

Ἐέρση, pro ἕρση, ros. α. 395.

Ἔζεε, fervebat. 3. perſ. imperf. act. a ζέω, ferveo. ϑ. 695.

Ἑζόμενον, ſedentem, part. præſ. verbi ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι. ε. 591.

Ἔζωον, vivebant, 3. pl. imperf. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, ῶ, vivo, f. ζήσω. p. ἔζηκα. ε. 112.

Ἔην, erat vel fuit, Poet. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑὴν, ſuam, acc. ab ἑὸς, ἡ, ὄν, ſuus, a, um. ab ἕ, ſui. ϑ. 487.

Ἔησθα, poetica proſtheſi, pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, eſt autem a. 2. ſub. ὦ, ῇς & Poet. ἔω, ἔῃς. θα eſt Æolica paragoge. Th. εἰμὶ, ſum. ε. 132.

Ἔθ', pro ἔτι, ob ſeq. aſpiratam. Et eſt adverb. ſignificans, adhuc. α. 50.

Ἐθέλω, vel θέλω, volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα. ἐθέλησθα, 2. perſ. præſ. ſub. pro ἐθέλῃς per paragogen Æol. ἐθέλῃσι, vel ἐθέλῃσι, 3. perſ. ſing. ſub. præſ. Jonice pro ἐθέλῃ. ε. 207. 266. 666.

Ἐθελημὸς, voluntarius, ab ἐθέλω. volo. ε. 118.

Ἔθεντο, ponunt, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. a τίθημι, pono. ε. 510.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην, poſui, ἔθηκα, a. 1. ind. a τίθημι. ε. 74. 287.

Ἔθλασε, comminuit, a. 1. ind. 3. perſ. ſing. a θλάω, άσω, frango. α. 140.

Ἐθοίνων, depaſcebant, 3. pl. imperf. a θοινάω, epulor. f. ήσω. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum. α. 212.

Ἐθρέφθη, innutrita eſt, a. 1. paſſ. pro ἐτρέφθη, quia formatur a τέθραπται, alioqui τ ſcribitur, quoties ſequitur litera aſpirata, prout in voce ἐτράφην videre eſt, a τρέφω, alo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ϑ. 192.

Ἐθύνεον, ferebantur, imperf. a θυνέω. idem quod Th. θύω, impetu feror. f. ύσω. α. 210.

Εἰ, ſi. ε. 106.

Εἴαρι, vere. dat. ſing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver. ε. 460.

Εἰαρινὸς, vernus, a, um. dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε. 680.

Εἴασε, reliquit, a. 1. act. ab ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα. α. 424.

Εἵαται pro ἧνται Jonice, ſedent. 3. pl. ind. præſ. verbi ἧμαι, ἧ-

σαι, *sedeo*. *Imperf.* ἥμην, ἧσο. 623.

Εἴβεται, *distillat*. 3. *præs. ind. Poetice pro* λείβεται. *Th.* λείβω, *f.* ψω. *libo, fundo*. ϑ. 910.

Εἶδος, εος, τὸ, *forma*, *dat.* εἴδει, εἴδει. *Th.* εἴδω, *video*, *f.* εἴσομαι, *aor.* 2. εἶδον, *&* ἴδον. ε. 63. α. 5.

Εἰδὼς, εἰδυῖα, *pro* εἰδηκὼς, υῖα, *perf. part. act.* εἰδέω, *vel* εἴδημι, *scio*, *f.* εἰδήσω. *p.* εἴδηκα. ε. 54. 519.

Εἴην, εἴης, εἴη, *præs. opt. ab* εἰμὶ, *sum*. ε. 269.

Εἶϑαρ, *statim*, *adverb. Poeticum*. ϑ. 688.

Εἰκάδι, *viginti*, *dat. sing.* *Th.* εἴκοσι, *viginti*, *unde est* εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus complectens viginti*, *acc.* εἰκάδα, ε. 790. 818.

Εἶκε, *præs. imperat. cede*, *ab* εἴκω, *similis sum*. *item, cedo*. *f.* ξω. α. 353.

Εἴκ', *siquidem*. ε. 643.

Εἴκελος, ου, ὁ, *similis*. *Thema*, εἴκω, *f.* ξω, *similis sum*. ἐΐκτην *pro* εἰκέτην, 3. *dual. imperf. act. ab* εἴκω, *f.* ξω, *similis sum*. α. 390.

Εἴκτην, *similes sunt*, *Poetice pro* ἔικτην, *&* εἰκυῖαι, *similes*. *part. præt. act. g. f. ab* εἴκω. *f.* εἴξω. (*pro* εἰχχ.) *inde* εἰκὼς, υῖα, ὸς. α. 206.

Εἷλε, *cepit*. *a.* 2. *act. ab* αἱρέω, *capio*, *f.* ήσω, *p.* ᾕρηκα, *a.* 2. εἷλον, *a.* 2. *med.* εἱλόμην, ου, ετο. ε. 135. 154.

Εἰλείϑυια, ας, ἡ, *Lucina*, *Dea quæ parientibus opitulatur*. *eadem etiam vocatur* ἐλευϑὼ, *ab* ἐλεύϑω, *venio*. ϑ. 922.

Εἰλιγμένος, *intortus*, *perf. part. ab* εἰλίττω, *volvo*. *Th.* εἰλέω, *f.* ήσω, *verso*. ϑ. 791.

Εἰλίποδας, *curvipedes*, *ab* εἰλίπους, οδος, *flexipes*, *ex* ἕλω, *pro quo usitatum* σείρω *flecto*, *&* ποῦς, ποδὸς, *pes*, *dat. pl.* εἰλιπόδεσσι, *Ion.* ε. 793. ϑ. 290.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, *imperf. ab* εἰλυφάζω, *verso*. *Dicitur etiam* εἰλυφάω, ῶ, *circumvolvo*, *involvo*. εἰλυφόωντες *Poetice pro* εἰλυφῶντες, *&* *hoc pro* εἰλυφάοντες. *Th.* εἰλέω, *verso*. α. 275.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. *perf. pl. perf. pass. Att. a* μείρω, *divido, partior*, *f.* μερῶ. *p.* μέμαρκα, *præt. pass.* μέμαρμαι, *Att.* εἵμαρμαι *cum spiritu aspero*, *quæ suum cuique distribuit*. *in plusq. perf.* εἱμάρμην, σο, το. *hinc* εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*. ϑ. 894.

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, *ab* ἕννυμι, *vel* ἕω, *induo*. α. 159.

Εἰμὲν, *sumus*, *pro* ἐσμὲν, *Poetice*, 1. *pl. ab* εἰμὶ, *sum*, α. 351.

Εἰν, *in*, *pro* ἐν, *Poetice*. ε. 362.

Εἶναι, *præs. inf. esse*, *ab* εἰμὶ, *sum*. ε. 363.

Εἰνὰς, *pro* ἐννὰς, αδος, ἡ, *nonarius numerus*. *Hesiodo est nona dies mensis*. *Th.* ἐννέα, *novem*. ε. 808.

Εἵνεκα, *pro* ἕνεκα, *propter, causa*, εἵνεκ' ἀτασϑαλίης, *propter improbitatem*. ϑ. 515.

Εἷο, *pro* οὗ *Poetice*, μετὰ εἷο, *secum*. ϑ. 392.

Εἶπεν, *dixerat*, 3. *pers. sing. a.* 1. *vel* 2. *ind. verbi* ἔπω, *dico*. α. 116.

Εἴπατε, *a.* 1. *imperat.* ἔπω, *dico*, ἔπαϑ', *pro* εἴπατε. ϑ. 108. 115.

Εἶργον, *coercens*, *præs. part. n. g. ab* εἴργω, *f.* ξω, *arceo*. α. 492.

Εἰρέας, *acc. pl. cœtus, conciones*, *ab* εἰρέη, ης, ἡ, *concio, cœtus*, *ab* εἴρω *necto*, *vel potius dico*. ϑ. 804.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, *pro* ἐρεῦσαι, *Dorice* ευ *pro* ου, *præs. part. f. g. pl. num. ab* ἐρέω, *dico*, *quod est ab* εἴρω, *in fut.* ἐρῶ, *unde suppullulavit novum verbum* ἐρέω, *Poetice* εἰρέω, *dico*. ϑ. 38.

Εἰρημένος, *constituta*, *perf. part. a* ῥέω, *f.* ῥήσω, *dico*, *præt. pass.* ἔῤῥημαι, *&* *Attice* εἴρημαι. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, *pax*. ε. 226.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*, πείκω, *vel* πέκω, *pecto*, *f.* ξω, *p. m.* πέποκα.

ποκα. hinc πόκος, ου, ὁ, vellus, & εἶρος, εος, τὸ, lana. ε. 222. θ. 446.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Dorice pro εἰρύειν, trahere, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυτο, 3. singul. plusquam perf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, ad, ἵκετο δ' εἰς κρείοντα, venitque ad Creontem. θ. 71.

Εἰσκαταβαίνων, conscendens, præs. part. m. g. εἰσκαταβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσκαταβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. θ. 57. 939.

Εἰσιών, scandens, a. 2. part. Th. εἶμι, eo. θ. 762.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. θ. 700.

Εἰσαφίκανε, reversus est, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι, vel ἵκω, ἵξω, venio. α. 45.

Εἷσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo, f. εἴσομαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἷμαι.

Εἶσ', pro εἶσι, Vadit, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἶσι, eunt (ut vertunt) ab εἶμι, eo, vado. quamvis hoc in loco commode εἰσὶ ab εἰμὶ esse possit. Nam εἶμι eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἰσὶ, sunt. ε. 12.

Εἰσεπέρησα, transivi, ab εἰσπεράω. Th. περάω, transeo, f. ήσω, & άσω. ε. 753.

Εἰσκειν, assimilare, præs. inf. pro εἴκειν Poetice. Th. εἴκω, f. ξω, similis sum. a. 62.

Εἰσόκεν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad. & ὅκε. ε. 560.

Εἱστήκει, stabat, 3. singul. plusq. ab ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præsenti reperitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστην. α. 264.

Εἴσω, pro ἔσω, intra, Poetice cum Genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, habebat, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. α. 214.

Εἵως, Poet. pro ἕως, donec, adverb. Th. ὡς, sicut. α. 378.

Ἐκ, ex, præposit. regit genit. ε. 70.

Ἐκαίνυτο, superabat, imperf. a καίνυμι. Th. καίνω, proprie occido. item vinco. per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσσε, vocavit, a. 1. pro ἐκάλεσε, Poetice, a καλέω. f. έσω. p. κέκληκα. θ. 391.

Ἐκαρτύναντο, confirmabant, 3. pl. a. 1. med. a καρτύνω, confirmo. Th. κράτος, & per metathesin κάρτος, εος, τὸ, robur. θ. 676.

Ἑκὰς, procul, longe, cum Genit. α. 217.

Ἕκαστος, singuli, ἕκαστον, ἑκάστῳ, ἕκαστα. α. 283.

Ἑκάτη, Hecate, nomen mulier. θ. 406.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, qui procul tela ejaculatur. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.

Ἑκατηβελέταο, genit. Æolice, pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, telum, & ἑκάς. Adv. procul. α. 100.

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, Sacrificium solenne, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat, ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dorice βῶς, bos, ὁ, ἡ. α. 479.

Ἑκατὸν, centum. ε. 129.

Ἐκγεγαυῖα, prognata, præt. med. part. f. g. ab ἐκγέγαα, præter. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, enascor. Th. γείνομαι, gignor. f. 1. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγεινάμην. p. m. γέγονα. θ. 76.

Ἐκγενόμεσθα, nati sumus. a. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγενόμεθα. Th. γίνομαι. α. 648.

Ἐκγέλασσε, a. 1. Ion. pro ἐγέλασε, a γελάω, rideo. ε. 59.

Ἐκείνῳ, dat. ab ἐκεῖνος, η, ον, ille, a, ud. α. 72.

E'κειτο, *jacebat*, *imperf.* a κεῖμαι, *jaceo*, *f.* κείσομαι. α. 172.

E'κέκλετο, *acclamavit*, *seu acclamaverat*, *imperf.* a κέκλομαι, *pro* κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

E'κέλσατε, *a.* 1. *ind.* a κελεύω, *jubeo*, *f.* εύσω. *Th.* κέλω, *jubeo*. ε. 60.

E'κηβόλος, ου, ὁ, *eminus jaculans*, *ab* ἑκὰς, *procul*, *eminus*, & βολὴ, *jactus*, *mutato* α *in* η. *Th.* βάλλω, *jacio*. ϑ. 94.

E'κητι, *dativus*, *qui Poetice ponitur Adverbialiter*. *Th.* ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

E'κιον, *imperf.* a κίω, *eo*, *accurro*, *ex* ἴκω *per metathesin*. α. 277.

E'κκορυφώσω, *summatim & breviter perstringam*, *f.* 1. *verbi* ἐκκορυφόω, *f.* ώσω. *Th.* κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*, *q. d. summa capita indicabo*. ε. 106.

E'κλεψ', *pro* ἔκλεψε, *surripuit*, *a.* 1. *ind. verbi* κλέπτω, *furor*, *f.* ψω, *p.* κέκλεφα, *p. med.* κέκλοπα. ε. 51.

E'κλίνθη, *inclinata est*, *a.* 1. *ind. pass. verbi* κλίνω, *inclino*, *f.* νῶ, *p.* κέκλικα, *a.* 1. ἔκλινα, *p. m.* κέκλινα. ϑ. 711.

E'κλονέοντο, *imperf. pass.* a κλονέω, *commoveo*, *f.* ήσω. *Th.* κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α. 317.

E'κλυε, *imperf.* a κλύω, *audio*, *f.* ύσω. α. 68.

E'κπάγλως, *stupendos*, *pro* ἐκπλάγους, *per metath. ab* ἐκπλήσσω, *f.* ξω, *p.* χα, *attonitum reddo*, *in a.* 2. *act.* ἐξέπλαγον. ε. 153.

E'κπλείου, *expleti*, *gen. ab* ἔκπλειος *pro* ἐκπλέος. *Th.* πλέος, *plenus*. ε. 776.

E'κρίνοντο, *litigabant*, *imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum*, 1. *Cor.* 6. 1. *Th.* κρίνω, *judico*, *f.* νῶ, *p.* κέκρικα. ϑ. 535.

E'κρυψε, *abscondit*, *a.* 1. *ind. verbi* κρύπτω, *occulto*, *f.* ψω, *p.* κέκρυφα. *a.* 2. ἔκρυβον. ε. 47.

E'κτελέα, *perfecta*, *acc. ab* ἐκτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *perfectus*. *Th.* τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε. 464.

E'κτελέσῃ, *perfecerit*, *a.* 1. *sub. verbi* ἐκτελέω, *perficio*. *Th.* τέλος, *finis*. ε. 563.

E'κτεινε, *occidit*, *a.* 1. *act.* a κτείνω, *occido*, *f.* κτενῶ, *p.* ἔκτακα, *a.* 2. ἔκτανον. ϑ. 527.

E'κτη, *sexta*, ἕκτος, ου, ὁ, *sextus*. *Th.* ἕξ, *sex*. ε. 780.

E'κτολμήσας, *a.* 1. *part.* a τολμάω. *Th.* τόλμα, ης, ἡ, *audacia*. *Alii legunt* ἐκτολυπεύσας, *quæ lectio est melior*. *Th.* τολύπη, ης, ἡ, *lana carpta*, & *pexa*, & *operi parata*. α. 44.

E'κτὸς, *vel* ἔκτοσθεν, *extra*. *Th.* ἐκ, *vel* ἐξ, *ex*. ο. 727.

E'κτυπε, *intonuit*, *a.* 2. a κτυπέω, *resono*. a κτύπος, ου, ὁ, *fragor*. *sicut a* φιλέω ἔφιλον. *Th.* τύπτω. *f.* ψω, *verbero*. α. 383.

E'κφυγε, *elapsa sunt*, *a.* 2. *ind. pro* ἐξέφυγε, *ab* ἐκφεύγω, *effugio*. *f.* ἐκφεύξομαι. *p. m.* ἐκπέφευγα. *Th.* φεύγω. ϑ. 182.

E'κὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ϑ. 232.

E'λαίῃ, *dat. sing.* ἐλαία, ἡ, *olea*. *nomen arboris*, ἔλαιον, ου, τὸ, *fructus*, *oleum*. ε. 570.

E'λασαν, *Jon. pro* ἤλασαν, 3. *pl. a.* 1. *ab* ἐλάω, *agito*, *incito*, *pro quo usitatum* ἐλαύνω, *f.* ἐλάσω. ἐλάσειας, *a.* 1. *Æol. opt.* ἐλάσσας, *adigens*, *part. a.* 1. *act. pro* ἐλάσας *metri causa*. ϑ. 522. α. 372. ε. 475.

E'λάτῃς *pro* ἐλάταις, *dat. pl. Jon.* ἡ ἐλάτη, *abies*. *sic dicta a ventorum agitatione*. ε. 507. α. 190.

E'λάφοιο, *gen. Jon. ab* ἔλαφος, ὁ, & ἡ, *cervus*, *quasi* ἐλαφρὸς, *cervus est levis*. α. 402.

E'λαφρότερος, *levior*, *comparat. ab* ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, *levis*. ε. 415.

E'λαύνοι, *ducat*. *præs. opt. ab* ἐλαύνω, *f.* ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

E'λαχεν, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. *in a.* 2. *act.* ἔλαχον, *f.* λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. *perf. Att.* εἴληχα. *p. med.* λέλογχα. ϑ. 424.

E'λεγ-

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus. Th.* ἐλέγχω, ξω, *arguo.* ϑ. 26.

Ἑλέειν, *capere, pro* ἑλεῖν, *dialys. Jonica. a. 2. inf. ab* αἱρέω, *capio.* α. 337.

Ἔλεκτο, *3. sing. plusq. perf. pro* ἐλέλεκτο, *concubueras, verbi* λέγομαι, *cubo, f.* ξομαι, *p.* λέλεγμαι. α. 46.

Ἕλεν, *invasit, a. 2. ind. pro* εἷλεν, *ab* αἱρέω, *capio. Vide* ἑλέσθαι. ϑ. 167.

Ἑλένης, *genit. ab* Ἑλένη, ἡ, *nomen speciosissimæ mulieris.* ε. 164.

Ἐλεεῖν, *pro* ἐλεεινὸν, *per syncopen, misere.* ἐλεεινὸς, *miser.* ἐλεέω, *misereor. Th.* ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.* ε. 203.

Ἑλέσθαι, *capere, a. 2. med. infinit. ab* αἱρέομαι, *f. 1.* αἱρεθήσομαι, *p.* ᾕρημαι, *a. 2. med.* εἱλόμην. ε. 285.

Ἑλῶ, *elige, Dorice pro* ἑλοῦ *ad formam* τύπου, ἑλέσθω, *a. 2. med. imp. ab* αἱρέομαι. ϑ. 549.

Ἐλεῶνος, ἐλεῶνι, ῶνος, ἡ, *nomen proprium urbis in Bœotia.* ϑ. 54.

Ἐλεφαίρετο, *imperf. decipiebat. Th.* ἐλεφαίρω, *decipio.* ϑ. 330.

Ἐλέφαντι, *ebori, dat. sing. ab* ἐλέφας, αντος, ὁ, *elephas.* α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est, 3. sing. præt. pass. ab* ἤλακα, *in præt. pass.* ἤλαμαι, *& facta Attica reduplicatione* ἐλήλαμαι. *Th.* ἐλαύνω, *agito, f.* ἐλάσω, *p.* ἤλακα. ϑ. 726.

Ἕληται, *3. sing. ab* ἕλωμαι, ῃ, ηται, *a. 2. med. subj. ab* αἱρέομαι, *capio, f. 1. pass.* αἱρεθήσομαι. *p.* ᾕρημαι, *a. 2. m.* εἱλόμην. *ponitur &* ἥληται, *per* τμῆσιν *pro* ἀφέληται. ε. 319. *&* 603.

Ἔλθοι, *a. 2. opt. act. venerit,* ἔλθῃς, *subj.* ἐλθεῖν, *inf.* ἐλθόντος, *genit. part. ab* ἔρχομαι, *venio. f.* ἐλεύσομαι. *a. 2.* ἤλυθον, *& per syncopen* ἦλθον, ες, *ε. p. m.* ἤλυθα, *Att.* ἐλήλυθα. ε. 531.

Ἕλικας, *acc. pl.* ἑλίκεσσι, *dat. pl. curvas, q. d. anfractuosas, ab* ἕλιξ. *Th.* εἰλέω, *verso.* ε. 450.

Ἑλίκη, *nomen urbis.* α. 475.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ, *καὶ* ἡ, *cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ, ab* ἑλικὸς, ου, *volubilis, hoc ab* ἑλίσσω, *volvo. Th.* εἰλέω, *verso, &* βλέφαρον, ου, τὸ, *palpebræ.* ϑ. 16.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, *nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis.* ε. 637. ϑ. 2. 23. *hinc*

Ἑλικωνιάδες, *Musæ,* ἑλικωνιάδεσσ', *dat. pl. Jon.* ε. 63. ϑ. 1.

Ἑλικώπιδι, *dat. ab* ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis contuens, ex* ἕλιξ, *quæ vox etiam adiective capitur, pro intorto, hoc ab* εἰλέω, *verso, &* ὤψ, *oculus. Th.* ὄπτομαι, *video.* ϑ. 307.

Ἔλιπον, *liquerunt. 3. pl. a. 2. act. a* λείπω, *linquo, f.* ψω. *p.* φα. *p. m.* λέλοιπα. ε. 154.

Ἕλκε, *trahebat, imperf. Jon. pro* εἷλκεν, ες, ε, *ab* ἕλκω, *traho, f.* ἕλξω. α. 158.

Ἑλκηδὸν, *adverb. luctando, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th.* ἕλκω, *f.* ξω, *traho.* α. 302.

Ἔλλαβεν, *a. 2. ind. Poet. pro* ἔλαβεν, *verb.* λαμβάνω, *capio, f.* λήψομαι, *p.* λέληφα, *& Attice* εἴληφα, *a. 2.* ἔλαβον, ες, ε. ϑ. 179.

Ἑλλάδος, *genit. ab* Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia.* ε. 651.

Ἑλλεδανοῖσι, *dat. pl. Jon. manipulis. Th.* εἰλέω, *convolvo.* α. 291.

Ἔλλοπας, *mutos, acc. pl. q. d.* οὓς ἐλλείπει ἡ ὄψ, *quos deserit vox, ab* ἔλλοψ, οπος, *qui vocem edere nequit, ab* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox, &* λείπω, *linquo.* α. 212.

Ἐλπὶς, ἐλπίδος, ἡ, *spes.* ε. 96.

Ἐλπόμενος, *sperans, præs. part. ab* ἔλπομαι, *Poet. pro* ἐλπίζω. *Th.* ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.* α. 66.

Ἔλυμα, τος, τὸ, *temo, ab* ἔλω, *traho. Th.* εἰλέω, *verso.* ε. 434.

Ἐλύσατο, *liberavit, a. 1. med. a* λύω, *solvo, f.* σω, *p.* λέλυκα. ϑ. 528.

Ἔμ', *pro* ἐμὲ, *acc. ab* ἐγὼ, *ego*. ε. 394.

Ἐμαρνάσθην, 3. *dual. imperf. med. a* μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ἐμὰς, *acc. pl. f. g. ab* ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. ε. 55.

Ἐμάχοντο, *dimicabant*, *imperf. verbi* μάχομαι, *pugno*, *f.* μαχήσομαι, *p.* μεμάχημαι. α. 301.

Ἔμβαλλε, *conjicit*, 3. *imperf. pro* ἐνέβαλλε. *Th.* βάλλω, λῶ, *jacio*, *p.* βέβληκα, *a.* 2. ἔβαλον, *p. m.* βέβολα. α. 453.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, *imperf. pro* ἐνεβασίλευον, *verbi* ἐμβασιλεύω, *regno in*. *Th.* βασιλεὺς, έος, ὁ, *rex*. θ. 71.

Ἐμβεβαῶς, *insistens*, ἐμβεβαῦια, *f. g. pl. perf. part. act. per crasin, pro* ἐμβεβηκὼς, *verb.* ἐμβαίνω, *ingredior*. *Th.* βαίνω, *eo*. α. 195.

Ἐμεῖο, *Jon. & poet. pro* ἐμέο, *& hoc pro* ἐμοῦ, *ab* ἐγώ.

Ἔμελλε, *imperf. a* μέλλω, *f.* μελλήσω, *futurus sum*. α. 126.

Ἔμελε, *imperf. a* μέλει, *imperson. curæ est*, *p.* μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμμεν, *Jonice pro* εἶναι, *præs. inf. ab* εἰμὶ, *sum*. θ. 500.

Ἐμενοίνα, *curabat*, *imperf. a* μενοινάω, *curo*. *Th.* μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, *a.* 1. *m. a* μήδομαι, *f.* ήσομαι, *cogito, machinor*. *a* μῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 49.

Ἔμιμνε, *mansit*, *imperf. a* μίμνω, *maneo*. *Th.* μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, *imperf. pass. verb.* μίσγομαι, *idem quod* μίγνυμαι, *misceor*. *f.* 1. μιχθήσομαι, *præt. perf.* μέμιγμαι, *a.* 1. ἐμίχθην, *a.* 2. ἐμίγην.

Ἐμμαπέως, *adverb. dicto citius*, *q. d.* ἅμα τῷ ἔπει, *ab* ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. *Th.* ἔπω, *dico*. α. 442.

Ἐμμεμαυῖα, *f. g. p. m. part. a* μάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, *Æol. pro* ἔμεναι, *Dor. pro* εἶναι. *ab* εἰμὶ, *sum*. ε. 270.

Ἐμμενέως, *fortiter*, *adverb.* μένος, εος, τὸ, *robur*. θ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, *per metathesin pro* μέμορε, *præt. med. a* μείρω, *divido*, *sortior*, *præt. pass.* μέμαρμαι *& Att.* εἵμαρμαι. ε. 345.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*, *ab* ἐμοῦ. *Th.* ἐγὼ, *ego*. ε. 269.

Ἔμπαλιν, *retro*, *adv.* *Th.* πάλιν, *rursus*. α. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*. *Adverb.* *Th.* πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se commiscentes*, *a.* 1. *part. pl. num. ab* ἐμπελάζω, *appropinquo*. *Th.* πέλας, *prope*. α. 209.

Ἔμπεσε, *inciderat*, *pro* ἐνέπεσε, *a.* 2. *ab* ἐμπίπτω, *incido*. *Th.* πίπτω, *cado*, *f.* πεσοῦμαι, *p.* πέπτωκα, *a.* 2. ἔπεσον, *a.* 2. *part.* πεσών. α. 420.

Ἔμπης, *tamen*, *Jonice pro* ἔμπας. ε. 141.

Ἔμπλην, *prope*, *adverb. ab* ἐμπελάζω, *appropinquo*. *Th.* πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, *a.* 1. *part.* *Th.* πνέω, *flo*, *spiro*, *f.* πνεύσω, *p.* πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, *acc. Jon. ab* ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. *Th.* πείρω, *transeo*, *p. m.* πέπορα, *unde est* πόρος, ου, ὁ, *via*. *hinc* ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*, *præposit. regit dat. pro* ἔνθα, *ibi*. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, *imperf. a* ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, *ex* ἐν *&* ἀλίγκιος, *similis*, *q. ex* α *&* λίγγω *resono*, *non absonus*, *vel q. d.* ἅλις ἔγγιον. ε. 128.

Ἐναντίοι, *hostes*, *ab* ἀντίος, *adversus*. *Th.* ἀντὶ, *pro*. α. 184.

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare*, *excernere*, *præs. inf. ex* ἐν, ἀπὸ, *&* ψύχω, *f.* ξω, *refrigero*. ε. 757.

Ἔναρα, τὰ, *spolia*, *ab* ἐναίρω, *occido*. α. 367.

Ἐναρίζω, *f.* ξω, *idem quod* ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρηφόρος, *spoliator*, *pro* ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, *ab* ἔναρα, τὰ,

spo-

spolia, & φέρω, α. 192.

Ἐνάτη, *Poetice pro* ἐννάτη, *nona*, *ab* ἐννέα, *novem*. ε. 770.

Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. *Th.* αὐλὴ, ἡ, *aula*, *atrium*. θ. 129.

Ἐνδεκάτη, *undecima*, *ab* ἓν, *unum*, & δέκα, *decem*. ε. 772.

Ἐνδήμοισι, *popularibus*, *dat. pl. Jon.* *ab* ἔνδημος, *qui in populo est*. *hinc* ἐνδήμιος νόσος *est morbus cuidam populo peculiaris*. *Th.* δῆμος, ου, ὁ, *populus*. α. 223.

Ἔνδον, *intus*, *adverb.* *hinc* ἔνδοθεν, *ex interiori loco*, ἔνδοθι, *intus*. θ. 964. α. 31.

Ἐνδυκέως, *adv. valde accurate*, *ab* ἐνδυκὴς, εος, ὁ, ἡ, *promptus*, *accuratus*. κ. 427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, *cor & medulla arboris*, καρδία τῦ δένδρου ϗ τὸ μέσον, der Kern vom boch. *Th.* δρῦς, υός, ἡ, *quercus*. ε. 467.

Ἐνέθηκε, *a. 1. ind. verbi* ἐντίθημι, *impono*, *f.* θήσω, *p.* τέθεικα, *a. 2.* ἔθην. ϛ. 174.

Ἐνεῖκαι, *ferre*, *a. 1. sub.* ἐνεῖκαι, *a. 1. act. infinit. ab* ἐνείκω, *idem quod* ἐνέγκω, *vel a* φέρω, *fero*, *f.* οἴσω, *a. 1.* ἤνεγκα, *Poetice* ἤνεικα, & *abjecto augmento*, ἔνεικα, ας, ε. 561. θ. 784.

Ἔνειμαν, *distribuerunt*, *a. 1. ind. a* νέμω, *f.* μῶ, *tribuo*, *præt.* νενέμηκα, *a. 1.* ἔνειμα, *p. med.* νένομα. ε. 222.

Ἕνεκα, *propter*, *causa*, *adverb.* α. 162.

Ἐνέκειτο, *inerat*, *3. sing. imperf. ab* ἔγκειμαι, *f.* κείσομαι. *Th.* κεῖμαι, *jaceo*. θ. 245.

Ἐνέπνευσαν, *a. 1. act. ab* ἐμπνέω, *inspiro*, *aspiro*. *Thema* πνέω, *f.* πνεύσω, *flo*, *spiro*. κ. 131.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, *a. 1. med. verbi* ἐμποιέω, *facio in*. *Th.* ποιέω, ῶ, *facio*. θ. 7.

Ἐνέπων, *alloquens*, *præs. part.* *Th.* ἔπω, *dico*. *a. 1.* εἶπα. ε. 192.

Ἔνερθε, *infra*, *adverb.* *Th.* ἔρα, ας, ἡ, *terra*. θ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, *dat. pl. Jon.* *idem quod* καταχθονίοις. *Th.* ἔρα, ας, *terra*. θ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. *Th.* ἔνος, *seu* ἕνος, *annus*. ε. 768.

Ἐνηέος, *placidæ*, *genit. ab* ἐνηὴς, έος, ὁ, *bonus*, *placidus*. *Th. est* ἐΰς, έος, ὁ, *bonus*. θ. 65.

Ἐνήρατο, *a. 1. m. ab* ἐναίρω, *occido*. *f.* ρῶ. *a. 1.* ἔνηρα. θ. 316.

Ἔνθα, *hic*, *ibi*. ε. 493. *hinc* ἐνθάπερ, *idem quod* ἔνθα. θ. 585.

Ἐνθάδε, *hic*, *huc*, *adv.* *Th.* ἔνθα. ε. 652.

Ἔνθεν, *hinc*, *adverb. de loco*. *Th.* ἔνθα, *hic*, *illic*. α. 285.

Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, *a. 1. inf. m. ab* ἐντρέφω, *alo in*. *Th.* τρέφω, *alo*. *f.* θρέψω. *p.* τέτροφα. *a. 2.* ἔτραφον. *p. m.* τέτροφα. ε. 779.

Ἐνὶ, *in*, *poet. pro* ἐν. α. 276.

Ἐνιαύσια, *quotannis*, *ab* ἐνιαύσιος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *annuus*. *Th.* ἐνιαυτὸς, *annus*, *q. d.* εἰς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν. ε. 447. θ. 58.

Ἐνικάτθεο, *repone*, *pro* ἐγκατάθεσο, *2. sing. a. 2. med. imperat. ab* ἐγκατατίθημι. *Th.* τίθημι, *pono*. ε. 27.

Ἐνισπεῖν, *proloqui*, *præs. inf. pro* ἐνέπειν. *Th.* ἔπω, *dico*. *a. 1.* εἶπα. θ. 369.

Ἐννάετες, *novennio*, ἐννάετὴς, *novennis*. *Th. ab* ἐννέα, *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*. θ. 801.

Ἐνναετήρω, *dual. num. ab* ἐνναετήρος, ου, ὁ, *novennis*, *ab* ἐννέα, & ἔτος. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἄκλιτον. θ. 56.

Ἐννέπετε, *poet. dicite*, *pro* ἐνέπετε, *præs. imperat. ab* ἐνέπω. *Th.* ἔπω, *dico*. *a. 1.* εἶπα. *a. 2.* εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, *dat. pl. Jon. & Poet. pro* ἐννεσίαις, *ab* ἐννεσία, *consilium*, *sicut* σύνεσις, *intelligentia est*, *a* συνίημι, *ita* ἔνεσις *ab* ἐνίημι, *immitto*. *Th.* ἕω, *mitto*. θ. 494.

Ἔνηφιν, *perendinum*, *ab* ἔνη, *seu* ἔνη, *vel* ἕνη, *seu* ἕνη, *vetus*, (*sub.* ἡμέρα.) φι, *est paragoge Poetica*. *Th.* ἔνος *seu* ἕνος, *annus*. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, *Neptunus*, *ab* ἐνόω, *moveo*, *&* γαῖα, *terra*. α. 104.

Ἐννύχιος, η, ον, *seu* ἔννυχος, *nocturnus*, *adject.* *Th.* νὺξ, κτὸς, ἡ, *nox*. ϑ. 10.

Ἐνόησε, *sensit*, *ut &* ἐνόησεν, *a.* 1. *ind. a* νοέω, *cogito*. *Th.* νόος, νῦς, *mens*. ε. 89.

Ἐνοπὴν, *clamorem*, *ab* ἐνέπω, *dico*. *Th.* ἔπω, *dico*. ϑ. 708.

Ἔνοσις, εως, ἡ, *motus*, *ab* ἐνόω, *moveo*. *Th.* εἷς, ἑνὸς, *unus*. ϑ. 681.

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*, *ex* ἐνόω, *moveo*, *inde* ἔνοσις, *motus*, *&* χθὼν, *terra*, *quod terram moveat*. *Neptuni Epitheton*. ε. 665.

Ἐντὸς, *intus*, *adverb.* ε. 267.

Ἔντοσθεν, *&* ἔντοσθι, *idem quod* ἐντὸς. ε. 540. 518.

Ἐντύνασθαι, *a.* 1. *med. infinit. ab* ἐντύνομαι, *apparo*. *Th.* ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*. ε. 630.

Ἐνυαλίοιο, *gen. Jon. ab* ἐνυάλιος, ου, ὁ, *Mars*. *Th.* Ἐνυὼ, ἡ, *Bellona*. α. 37.

Ἐνυὼ, όος, ἡ, *Bellona*, *ab* ἐνύω, *perimo*. ϑ. 273.

Ἐξ, *ex*, *præposit. reg. genit.* ε. 148.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, *nomen viri*. α. 180.

Ἐξαλαπάξει, *diripiet*, *f.* 1. *Th.* λαπάζω, *sive* λαπάσσω, *f.* ξω. *evacuo*. ε. 187.

Ἐξαλέασθαι, *evitare*, *a.* 1. *med. infin.* *Vide supra* ἀλέασθαι. ε. 105.

Ἐξαμείβετο, *imperf. Jon. abjecto augmento*, *verbi* ἐξαμείβομαι, *immuto*. *Th.* ἀμείβω, *f.* ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, *acc. pl. ab* ἀπάτη, *dolus*. *Th.* ἀπατάω, *decipio*. ϑ. 205.

Ἐξαπάτησε, *pro* ἐξηπάτησε. *a.* 1. *ind.* *Th.* ἀπατάω, *f.* ήσω. *decipio*, *proprie* πάτα ἀπάγω, *a via aliquem abduco in devia*, *hinc* ἐξαπατήσῃ, *a.* 1. *sub.* ε. 321.

Ἐξαπατίσκων, *fallens*, *Poet. idem quod* ἐξαπατάω. ϑ. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*, *adv.* *Th. est* αὖ, *rursus*. ϑ. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, *a.* 2. *m. cum Genit. verbi* ἐκγίνομαι, *enascor*. *hoc a* γίνομαι, *nascor*. *Vide in* γείνατο. ϑ. 124.

Ἐξέθορε, *a.* 2. *act. ab* ἐκθορέω, *prosilio*. *Th.* θόρω, *vel* θορέω, *salio*. ϑ. 281.

Ἕξει, *habebit*, *f.* 1. *Th.* ἔχω, *habeo*. *a.* 2. ἔσχον. ε. 270.

Ἑξείης, *Poetice pro* ἑξῆς, *deinceps*, *ordine*. ϑ. 809.

Ἑξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελάασι, *Poetica* τ͂ α *epenthesi*, *pro* ἐξελῶσι: *ab* ἐξελάω, *f.* άσω, *expello*, *p.* ἐξήλακα. *Th.* ἐλαύνω. *f.* άσω. *agito*. ϑ. 491.

Ἐξελάασι, *expellunt*. *pres. verbi* ἐξελάω. ἐξήλασε, *a.* 1. *act. verbi* ἐλαύνω, *f.* άσω, *p.* ακα. ε. 222. ϑ. 820.

Ἐξείλετο, *exemit*. *a.* 2. *m. ab* ἐξαιροῦμαι. *Th.* αἱρέω, *capio*. *f.* ήσω, *p.* ᾕρηκα, *a.* 2. εἷλον. ε. 104.

Ἐξελθεῖν, *exire*, *a.* 2. *inf.* ἐξελθοῦσα, *a.* 2. *part.* *Th.* ἔρχομαι, *venio*, *f.* ἐλεύσομαι. *a.* 2. ἦλθον. *p. med.* ἐλήλυθα. ϑ. 772.

Ἐξέμεν, *f.* 1. *inf. pro* ἕξειν *Jonice*. *Th.* ἔχω, *habeo*, *f.* ἕξω, *p.* ἔσχηκα. *a.* 2. ἔσχον. ϑ. 394.

Ἐξενάριξε, *a.* 1. *ind. verbi* ἐξεναρίζω, *f.* ξω. *Th.* ἐναίρω, *occido*. ϑ. 289.

Ἐξέπτη, ε. 98. *a.* 2. *indic. act. ab* ἐξίπτημι. *f.* ἐκπτήσω, *a.* 2. *act.* ἐξέπτην.

Ἐξεριπόντες, *a.* 2. *part. act.* *Th.* ἐρείπω, *f.* ψω, *eado*. *in a.* 2. *act.* ἤριπον. α. 174.

Ἐξερύσας, *a.* 1. *part. ab* ἐξερύω, *extraho*. *Th.* ἐρύω, *f.* ύσω, *traho*. ε. 624.

Ἐξετέλεσσεν, *&* ἐξετέλεσσ᾽, *pro* ἐξετέλεσε, *perfecit*, *a.* 1. *ab* ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο, *imperf. pass.* *Th.* τέλος, *finis*. α. 83. ϑ. 1002.

Ἐξεφαάνθη, *emersit*, *a.* 1. *pass. ab* ἐκφαίνω, *emergo*, *pro* ἐξεφάνθη, *per epenthesin* τ͂ α. *Th.* φαίνω. *f.* νῶ. *p.* πέφαγκα. *a.* 1. ἔφηνα. *ostendo*. ϑ. 200.

Ἐξήμησε, *a.* 1. *ind. evomuit*, *ab*

ἐξεμέω. *f.* ἐσω. *Th.* ἐμέω, ῶ, *f.* ἐσω, *vomo.* ϑ. 497.

Ε'ξῆρχον, *incipiebant, duceserant.* 3. *pl. imperf. act. ab* ἐξάρχω. *Th.* ἄρχομαι, *incipio.* α. 205.

Ε'ξίκετ', *pervenit*, *a.* 2. *med.* ἐξικόμην, ε, ετο. *verbi* ἐξικνέομαι, *pervenio. Th.* ἱκνέομαι, *venio*, *f.* ἵξομαι, *p.* ἷγμαι, *a.* 2. *med.* ἱκόμην. α. 471.

Ε'ξιτὸν, *verbale*, οἷς ἐκ ἐξιτὸν ἐςι, *quibus non exire licet. ab* ἔξειμι, *exeo. Th.* εἶμι, *eo.* ϑ. 732.

Ε'ξόπιθεν, *poet. pro* ἐξόπισθεν, *adverb. a tergo. Th.* ὀπίσω, *retrorsum, retro.* α. 130.

Ε'ξοχ', *adverb. pro* ἔξοχα, *excellenter, ab* ἐξέχω, *excello. Th.* ἔχω, *f.* ἕξω & σχήσω, *habeo.* α. 771.

Ε'οικὼς, ότος, *part. præt. med. ab* εἴκω, *similis sum. hinc* ἔοικα *dicitur pro* οἶκα, *sicut* ἑώρακα *pro* ὤρακα. α. 215.

Ε'ἔλπα, *præt. med. spero*, *ab* ἔλπομαι. *Th.* ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.* ε. 473.

Ε'όντος, ἐόντι, ἐόντα, *gen. dat. & acc. ab* ἐὼν, *Poet. pro* ὢν, *ab* εἰμὶ, *sum.* ε. 474.

Ε'ὸς, *suus*, *hinc genit. Jon.* ἑοῖο, *pro* ἑῦ. ϑ. 472.

Ε'ἔσα, *præs. part. f. g. ab* εἰμὶ, *sum.* ε. 290.

Ε'π', *pro* ἐπὶ, *in*, *præposit.* ε. 33.

Ε'πάγω, *adduco. f.* ἄξω, *p.* ἦχα, *a.* 2. ἦγον & *Attice* ἤγαγον. *Th.* ἄγω, *duco.* ϑ. 176.

Ε'παινέσῃς, *probaveris*, *a.* 1. *act. opt. Æol. ab* ἐπαινέω. *Th.* αἶνος, ε, ὁ, *laus.* ε. 12.

Ε'παινῆς, *genit. ab* ἐπαινὴ, *gravis. Th.* αἶνος, ε, ὁ, *laus.* ϑ. 768.

Ε'πάκεε, *animum adjice*, *præs. imperat. ab* ἐπακέω, *f.* έσω, *præt.* ἐπήκηκα, *a.* 1. ἐπήκεσα, *hinc in fut.* ἐπακέσω, ης, η, *p. m.* ἐπήκοα. ε. 273.

Ε'πάλμενος, *insiliens*, *præs. part. ex* ἐπὶ & ἁλλόμενος, *Poetice* ἄλμενος, *sic* ἵκμενος, ἄρμενος, *pro* ἱκόμενος, ἀρόμενος. *Th.* ἅλλομαι, *f.* ἅλμαι, *salio.* ϑ. 815.

Ε'πάρμενον, *sufficientem*, *præs. part. vide* ἄρμενον. ε. 599.

Ε'πάσαντο, 3. *pl. a.* 1. *med. comederunt*, *a* πάω, *vel* πάομαι, *possideo, vescor. præt. pass.* πέπαμαι. ϑ. 642.

Ε'παυρεῖ, *fruitur*, *ab* ἐπαυρέω. *Th.* αὔρα, ας, ἡ, *qui fruitur aura*, *qui respirare potest.* ϑ. 238.

Ε'πάχνωσεν, *a.* 1. *ind. vexavit*, *constrinxit. Th.* πάχνη, ης, ἡ, *pruina. unde* παχνόω, ῶ. ε. 358.

Ε'πε', *pro* ἔπεα, *acc. pl. ab* ἔπος, εος, *verbum*, *ab* ἔπω, *dico.* α. 117.

Ε'πέβησε, *ingredi fecit. a.* 1. *act. active capitur, verbi* ἐπιβαίνω, *ex* ἐπὶ & βαίνω, *eo*, *f.* βήσομαι, *p.* βέβηκα, *a.* 2. ἔβην. ε. 578.

Ε'πέεσσι, *dat. pl. Jon. pro* ἔπεσσι, *ab* ἔπος, εος, τὸ, *verbum. Th.* ἔπω, *dico.* ε. 184.

Ε'πέθηκεν, *a.* 1. *verbi* ἐπιτίθημι, *impono. f.* θήσω. ἔθην, *a.* 2.

Ε'πεὶ, *postquam, quoniam.* ε. 120.

Ε'πείγετο, *festinabat*, *imperf. Th.* ἐπείγω, *urgeo*, *f.* ξω.

Ε'πειτα, *deinde. Th.* εἶτα, *postea.* ε. 614.

Ε'πέκειτο, *imperf. verbi* ἐπίκειμαι, *jaceo super, impositus sum. f.* κείσομαι. *Th.* κεῖμαι, *jaceo.* ϑ. 143.

Ε'πέμβαλε, *injecit*, *a.* 2. *act. pro* ἐπενέβαλε, *ab* ἐπεμβάλλω, *superinjicio. Th.* βάλλω, αλῶ, *jacio*, *p.* βέβληκα, *a.* 2. ἔβαλον, *p. m.* βέβολα. ε. 98.

Ε'πεμψε, *misit*, *a.* 1. *ind. verbi* πέμπω, *mitto*, *f.* ψω, *p.* φα. ϑ. 784.

Ε'πέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. *sing. a.* 2. *act. vel imperf. ab* ἐπιπλώω, *pro* ἐπιπλέω, *ad formam* ἔδων, ως, ω, *vel* ἐδίδων, ως, ω, *a* δίδωμι, *do. Th.* πλέω, *f.* πλεύσω, *navigo.* α. 648.

Ε'περρώσαντο, 3. *pl. a.* 1. *med. indic. ab* ἐπιρρώννυμι, *Th.* ῥώννυμι, *confirmo, corroboro. f.* ῥώσω. *p.* ἔῤῥωκα. *a.* 1. ἔῤῥωσα. ϑ. 8.

Ε'πεστεφάνωσε, *imperf. a* στενοχωρέω, *f.* ω. *Th.* στενὸς, ἡ, ὁ, *angustus.*

stus. Θ. 843.

Ἐπέστενε, *ingemiscebat*, *imperf. a* στένω, *gemo*, *f.* νῶ. *Th.* στεῖνος, ου, ὁ, *angustus*, *arctus*. Θ. 680.

Ἐπέσχετο, 3. *sing. a.* 2. *med. ab* ἐπέχω, *animum attendo*, *f.* ἐφέξω, *a.* 2. ἔπεσχον. *Th.* ἔχω, *habeo*. *f.* ἕξω & σχήσω. *p.* ἔσχηκα. *a.* 2. ἔσχον. Θ. 177.

Ἕπεται, *sequitur*, *præs. ind. Th.* ἕπομαι, *vel* ἕπω. ε. 220.

Ἐπέτελλε, *imperabat*, *imperf. act. ut* ἐπετέλλετ', *imperf. pass. Th.* τέλλω, *inusitatum verbum*. Θ. 995.

Ἐπετέρπετο, *imperf. verbi* ἐπιτέρπομαι, *delector*. *Th.* τέρπω, *f.* ψω. *delecto*. Θ. 158.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. *pl. plusq. perf. Poet. pro* πεφασμένοι ἦσαν, *a* φαίνομαι, *appareo*. *f.* 2. φανήσομαι, *præt. pass.* πέφασμαι, & *Att.* πέφασμαι, *a.* 2. ἐφάνην. α. 166.

Ἔπεφνεν, *occidit*, *imperf. a* πέφνω, *idem quod* φένω, *occido*, *p. m.* πέφονα. α. 57.

Ἐπέφραδε, *a.* 2. *ind. act. ab* ἐπιφράζω, *induco*, *indico*, *f.* σω. *p.* κα, *a.* 2. ἔφραδον, *p. m.* πέφραδα. *Th.* φράζω, *dico*, *memoro*. Θ. 74.

Ἐπιφράζομαι, *excogito*, ἐπεφράσσατο, *a.* 1. *m. Poet. pro* ἐπεφράσατο. Θ. 160.

Ἐπέφυκον, *enata erant*, *imperf. verbi* πεφύκω, *idem quod* φύω, *nascor*. Θ. 673.

Ἐπέφυκον, *prognatæ erant*, 3. *pl. imperf. a* πεφύκω, εις, ει, *quod verbum est a* πέφυκα. *Th.* φύω, *gigno*, *nascor*, *f.* σω. *p.* κα, *a.* 2. ἔφυν. α. 76.

Ἐπέχειν, *abstinere*, *præs. inf. Th.* ἔχω, *f.* ἕξω. ε. 134.

Ἐπέων, *gen. pl. ab* ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. *Th.* ἔπω, *dico*. ε. 401.

Ἐπήγαγε, *adduxit*. *Attice pro* ἔπηγε, *præt. m. vel a.* 2. *Th.* ἄγω, *duco*, *f.* ξω. ε. 240.

Ἐπηετανὸς, ἡ, ὁ, *annuus*. *Th.* ἔτος, εος, τὸ, *annus*. ε. 31.

Ἐπῆν, *aderat*, *imperf. ab* εἰμὶ, *sum*. ε. 114.

Ἐπὴν, *postquam*, *ex* ἐπὶ & ἦν, *pro* ἂν, & *hoc pro* ἐάν.

Ἐπῄνησαν, *laudarunt*, *aor.* 1. *Poetice*, *pro* ἐπῄνεσαν, *ab* αἰνέω. *Th.* αἶνος, *laus*. Θ. 664.

Ἐπηνύσθη, *completa erat*. *a.* 1. *pass. ind. ab* ἐπανύω, *expedio*. *Th.* ἀνύω, *item* ἀνύττω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατος, *amabilis*. *Th.* ἐράω, ἀσω, *amo*. ε. 63.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, *ab* ἐπηρεφής, *tectus*. & *hoc ab* ἐρέφω, *f.* ψω, *tego*. Θ. 598.

Ἐπὶ, *præposit. regit gen. dat.* & *acc.* ε. 250.

Ἐπιβήμεναι, *conscendere*, *a.* 2. *inf. Æolic. pro* ἐπιβῆναι, ἐπιβητέμεν, *Jonice pro* ἐπιβήτεν, *f.* 1. *inf.* ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, *aor.* 2. *part. ab* ἐπιβαίνω, *conscendo*, *f.* βήσομαι, *p.* βέβηκα, *aor.* 2. ἔβην. α. 40. Θ. 396.

Ἐπιδείελα, *adverb. post meridiem*, *a* δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, *q. a* δέω & ἕλη *quum Solis splendor deficere incipit*. *Malo* ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus*. ε. 808.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, *præs. ind. Th.* δέρκω, *video*. *f.* 2. δρακῶ, *a.* 2. ἔδρακον. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, *f.* 1. *verbi* δίδωμι, *do*, *a.* 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.

Ἐπιείκελος, *similis*. *Th.* εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. Θ. 207.

Ἐπιθεὶς, *imponens*, *a.* 2. *part. act. Th.* τίθημι, *pono*, *a.* 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. *Th.* τίθημι, *pono*. ε. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. *pl. a.* 2. *med. a* πείθομαι, *assentior*, *a.* 2. *m.* ἐπιθόμην, *p. m.* πέποιθα. *præt. pass.* πέπεισμαι, *f.* 1. *pass.* πεισθήσομαι. ε. 69.

Ἐπὶ--θόρε, *a.* 2. *act. a* θορέω, *salio*. α. 321.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, *præs. part. f. g. Th.* θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, *acc. ab* ἐπίκλησις, *cogno-*

gnominatio, *ab* ἐπὶ, *&* καλέω, *f.* ήσω, *voco*. θ. 207.

Ἐπίκλοπος, *furax*. *Th.* κλέπτω, ψω, *furor*, *p. m.* κέκλοφα. ε. 67.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, *ab* ἐπίκουρος, ου, ὁ, *auxiliator*. θ. 815.

Ἐπικρατέοντα, *pl. part. præs. ab* ἐπικρατέω, *prævaleo*. *Th.* κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, *Poet. pro* ἐπικρατῶς, *adverb. valide*. *Thema* κράτος, εος, τὸ, *robur*. ο. 204.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, *Poetice dualis num. part. præs. ab* ἐπικυρτόω, ῶ, *incurvo*. *Th.* κυρτὸς, οῦ, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθεο, *oblivifcere*, *Jonice pro* ἐπιλήθου, *præs. imperat. verbi* ἐπιλήθομαι, *oblivifcor*. *Th.* λήθω, *f.* σω, *lateo*, *a.* 2. ἔλαθον, *p. m.* λέληθα. ε. 273.

Ἐπιμάρτυροι, *testes*. *Th.* μάρτυρ, ος, ὁ, & ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, *a.* 1. *part. act.* *Th.* μειδάω, *f.* ήσω, *rideo leniter*. θ. 547.

Ἐπιμεθεὺς, *nomen viri*. ε. 85.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, *f.* 1. *ab* ἐπιμετρέω, *in mensura addo*. *Them.* μέτρον, τὸ, *mensura*. ο. 395.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, *præs. ind. a* μίσγω, *pro* μίγνυμι, *misceo*, *f.* ξω. θ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ἡ. *Th.* μῶμος, ου, ὁ, *dedecus*. ο. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, *a.* 2. *act. part. ab* ἔπειμι, *accedo*. *Th.* εἶμι, *eo*. ε. 673.

Ἐπίορκον, *perjurium*. *Th.* ὅρκος, ου, ὁ, *jusjurandum*. ε. 280.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, *adverb.* πάγχυ, *pro* πάνυ, *valde*. ο. 262.

Ἐπιπειθόμενος, *obtemperans*, *præs. part. a* πείθομαι, *vide in* ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένων, *gen. Jon. volventibus*, ἐπιπλόμενος, *pro* ἐπιπελόμενος. *Th.* πέλομαι, *fum*. α. 87.

Ἔπιπλον, *implebant*, 3. *pl. a.* 2. *act. a* πιπλάω, *pro* πιμπλάω, *vel* πίμπλημι, *impleo*, *a.* 2. ἔπιπλον, *sicut a* πιμάω ἔπιμον. *Th.* πλέος, ου, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inspirant*, *præs. ind.* *Th.* πνέω, *f.* πνεύσω, *spiro*. θ. 872.

Ἐπιῤῥόθοι, *ex* ἐπὶ *&* ῥόθος, ου, ὁ, *undarum fremitus*, ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis*. ο. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnosa*, ἡ. *Thema* σμύχω, *vasto*, *f.* ξω. α. 264.

Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*. *Th.* σπείρω, *f.* σπερῶ, *sero*. ε. 444.

Ἐπισταμένως, *scienter*, *adverb. ab* ἐπίσταμαι, *scio*, *ex* ἐπὶ *&* ἵσημι, *scio*. α. 107.

Ἐπιστολάδην, *adverb. ornate*, *succincte*. *Th.* στέλλω, *mitto*. *item*, *orno*, *f.* στελῶ, *p.* ἔσταλκα, *a.* 1. ἔστειλα, *p. m.* ἔστολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, *convertitur*, *præs. ind. a* στρέφω, *verto*, *f.* ψω, *p.* ἔστροφα, *a.* 2. ἔστραφον. θ. 753.

Ἐπίσχε, *præs. act. imperat. cohibe*, *inhibe*, *ab* ἴσχω, *pro* ἔχω, *inhibeo*. α. 446. *hinc* ἐπίσχετον, *in dual.* 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, *præs. ind. hinc* ἐπιτελλομενάων, *Æolice*, *pro* ἐπιτελλομενῶν, *part. præs. genit. pl. g. f.* *Th.* τέλλω, *verbum inusitatum*. ο. 565.

Ἐπίφρονα, *acc. sing. ab* ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens*. *Th.* φρὴν. θ. 122. ἐπιφροσύνῃσι, *dat. pl. Jonice*, *pro* ἐπιφροσύναις, *ab* ἐπιφροσύνη, *prudentia*. θ. 661.

Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*. *idem quod* ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, *dat. pl. Jon. ex* ἐπὶ *&* χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*. ε. 122.

Ἐπιψαύων, *præs. part. ab* ἐπιψαύω, *contingo*. *Th.* ψαύω, *idem quod* ψάω, *tango*. α. 217.

Ἔπλετο, *per syncopen*, *pro* ἐπέλετο, *facta est*, *a* πέλομαι, *sum*. *item*, ἔπλετο, *imperf. pro* ἔπελετο. θ. 425.

Ἐμπλὴν, *adverb. prope*, *ab* ἐμπελάζω, *appropinquo*. *Th.* πέλας, *prope*. α. 372.

Ἐποίησεν, *a.* 1. *ind.* ἴχνος ποιῶν, *ve-*

vestigium facere. a ποιέω, *facio.* ο. 678.

Ἐπομόσσῃ, 3. *sing.* a. 1. *act. subj. Poetice*, pro ἐπομόσῃ *juraverit*, ab ἐπόμνυμι. f. ἐπιμόσω. *Th.* ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. θ. 793.

Ἕποντο, 3. *pl. præs.* ἕποντο, *sequebantur*, pro εἵποντο *abjecto augmento*, *imperf. Jon.* ab ἕπω, *sequor.* α. 277.

Ἐποπτεύειν, *inspicere.* *Th.* ὄπτομαι, *video*, p. m. ὦπα, a. 1. *pass.* ὤφθην. ε. 756.

Ἐπόρουσεν, a. 1. *ind. irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρούω, f. σω, *impetu feror.* *Th.* ὄρω, f. ρῶ, *vel* ρσω, *concito.* α. 442.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum.* *Th.* ἔπω, *dico.* ο. 451.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. *sing. imperf. med.* a ποτάομαι, *volare*, a ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus.* *Th.* πέτομαι, *vel* πετάομαι, *volo.* α. 222.

Ἐποτρύνειν, *instigare*, *præs. inf. act.* *Th.* ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*, p. γκα. ο. 595.

Ἔπρεσε, a. 1. *ind.* pro ἔπρησε, a πρήθω, *incendo.* θ. 856.

Ἑπτὰ, *septem.* α. 272.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, *acc.* ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & ποῦς, ποδὸς, *pes.* ε. 422.

Ἑπτάπορον, *acc. sing. nomen fluvii*, *q. d. habens septem vias.* θ. 341.

Ἑπτάπυλος, *septem portas habens*, a πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *septem.* ε. 161.

Ἐπτοίηται, *evolat*, 3. *sing. præt. pass.* a πτοέω, *Poetice* πτοιέω, *terrefacio*, *attonitum reddo.* πτοέομαι, *attonitus sum.* *item*, *animo specto attento*, *quæ significatio huc quadrat.* ε. 445.

Ἐπώνυμον, ου, τὸ, *nomen e re impositum*, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.* θ. 144.

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. *sing.* a. 1. *act.* ab ἐπόρω, *concito.* *Th.* ὄρω, ρῶ, & ρσω, *concito.* α. 69.

Ἔραζ', pro ἔραζε, *adverb. ad locum*, *in terram*, *humi.* *Th.* ἔρα, ρας, ἡ, *terra.* α. 174.

Ἔραζε, *humi.* *in prosa* χαμαὶ, *adverb.* ο. 419.

Ἐράσσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἐράσατο *Poetice*; ab ἐράω, *amo*, f. άσω. *hinc* ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐρατεινὴ, *amabilis.* θ. 915.

Ἐρατὼ, όος, οῦς, ἡ. *Erato*, *nomen mulieris*, *vel Musæ*, ab ἐράω, *amo.* ἐρατὴ, *amabilis.* θ. 78. 247.

Ἐργάζονται, *operantur*, ἐργάζοντο, *imperf.* pro εἰργάζοντο, *abj. augmento*, ἐργάζευ, pro ἐργάζου, *Dorice*, *præs. imperat.* ἐργάσαιο, a. 1. *med. opt.* p. *pass.* εἴργασμαι. *Th.* ἔργον, *opus.* ο. 150. 297.

Ἔργματι, *operi*, *dat. sing.* pro ῥέγματι, *per metathesin* a ῥέζω, f. ῥέξω, & *per metathesin* ἔρξω, *facio.* θ. 823.

Ἔργον, *opus*, ἔργοιο, *gen. Jon.* pro ἔργου, ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21.

Ἔρδειν, *facere*, *præs. inf.* ab ἔρδω, *idem quod* ῥέζω. ο. 35.

Ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus*, *est nomen gehennæ*, *caligo*, ἐρέβευσφιν, *ex Orco*, pro ἐρέβους, φιν, *est paragoge Poetica*, ἐρεβεννὴ, *caliginosa*, ab ἔρεβος, εος, τὸ, *caligo.* θ. 123. ε. 17.

Ἐρειπομένης, *diruta*, *præs. part. pass.* ab ἐρείπω, *diruo*, f. ψω. θ. 705.

Ἐρεμνῆς, *genit. sing.* *quasi* ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obscura.* *Th.* ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus.*

Ἐρεύμενον, *per syncopen*, pro ἐρευγόμενον, *vel potius* pro ἐρευνώμενον, a *Themate* ἐρευνάω, *investigo.* *Vide Th.* ἐρεύγω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρυγον. *Alii* ἐρεύμενον, *Dorice*, pro ἐρούμενον, ab εἴρω, *seu* ἐρέω, *dico.* ε. 474.

Ἐρέω, *dico.* *Th.* εἴρω, *dico.* ο. 200.

Ἐριβρύχεω, *valde mugientis*, *Jonice* pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, *valde mugiens*, *ex* ἐρι, *quod in compositione valet valde*, & βρύχω, f. ξω, *strideo*, *frendeo.* θ. 832.

Ἐριγ-

Ἐριγδούποιο, *gen. Jon. ab* ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, *Poetice pro* ἐρίδουπος, *valde sonans. Th.* δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus.* ϑ. 41.

Ἔριζε, *certabat, imperf. pro* ἤριζε, *ab* ἐρίζω, *certo. Th.* ἔρις, *lis.* α. 5.

Ἐριθηλής, έος, ὁ, καὶ ἡ, *Jonice pro* ἐριθαλής, *valde virescens, ex* ἔρι, *intensiva particula, &* θάλλω, *vireo.* ϑ. 30.

Ἔριθος, ἡ, *ancilla, famula, ab* εἶρος, εος, τὸ, *lana. hinc* ἔριθος, ου, ἡ, *ancilla, quæ lanificium exercet.* ε. 600.

Ἐρίκτυπον, *valde sonantem, ex* ἔρι *valde (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex* κτύπος, ου, ὁ, *sonus pulsu factus, per prosthesin τοῦ* κάππα, *a* τύπος, ου, ὁ. *Th.* τύπτω, *pulso, verbero.* ϑ. 456. 930.

Ἐρικυδής, έος, *valde gloriosus. Th.* κῦδος, εος, τὸ, *gloria.* ϑ. 988.

Ἐρίμυκον, *valde mugientem, a* μυκάω, *mugio. boum proprium.* ε. 788.

Ἐριννύς, ύος, ἡ. *Furia, peccatorum ultrix, in acc. pl.* ἐριννύας. ε. 801.

Ἔριπ᾽, *cecidit, a. 2. Jonic. Th.* ἐρείπω, *everto, f.* ψω, *item, cado.* α. 423.

Ἐρισιδος, ἡ, *lis, acc. τῆς* ἔριδα, *&* ἔριν. ε. 11. 28.

Ἐρίσαντες, *antecedentes, a. 1. part. ab* ἐρίζω, *f.* ίσω, *contendo, certo. Th.* ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.* ε. 437.

Ἐρισθενής, έος, ὁ, καὶ ἡ, *valde potens, ab* ἔρι, *particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum, quibuscum componitur: &* σθένος, εος, τὸ, *robur, vis. Th.* σθένω, *valeo, possum.* ε. 414.

Ἐρισμαράγοιο, *gen. Jon. valde tonantis. Th.* σμαραγέω, *f.* ήσω, *magnos strepitus edo.*

Ἐρίφων, *gen. pl. ab* ἔριφος, ου, ὁ, *hædus, q.* ἔαρι φαινόμενος, *quod vere nasci soleat.* ε. 541.

Ἑρμῇ, *dat. sing. ab* ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius, ab* εἴρω, *dico, nuntio.* ἑρμείην, *acc. Jon. pro* ἑρμείαν, *ab* ἑρμείας. *dicitur etiam* ἑρμείας, *Poetice, pro* ἑρμῆς. ϑ. 444. ε. 68.

Ἔρξει, *f. 1. ab* ἔρδω. *Th.* ῥέζω, *f.* ῥέξω, *& per metathesin,* ἔρξω. *hinc* ἔρξας, *a. 1. part.* ε. 325.

Ἐρόεντα, *f. g. in masc.* ἐρόεις, εντος, *amabilis,* ἔρως, ωτος, ὁ, *in malam partem accipitur.* ἔρος *vero in bonam. Th.* ἐράω, *amo.* ϑ. 245. 120.

Ἔρος, ου, ὁ, *amor. Th.* ἐράω, *amo.* ϑ. 120.

Ἔῤῥηξε, *perrupit, a. 1. act. a* ῥήσσω, *vel* ῥήγνυμι, *frango, f.* ξω, *a. 2.* ἔῤῥαγον, *p. m.* ἔῤῥηγα. α. 140.

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti, præs. part. act. ab* ἐῤῥίγω, *formido, quod est ab* ἔῤῥιγα, *præt. med. verbi* ῥιγέω. *Th.* ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus.* α. 228.

Ἔῤῥιψε, *a. 1. indicat. verb.* ῥίπτω, *abiicio, f.* ψω, *p.* ἔῤῥιφα, *a. 1.* ἔῤῥιψα, *a. 1. part.* ῥίψας, *a. 2.* ἔῤῥιπον, *p. m.* ἔῤῥιπα. ϑ. 181.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant, 3. pl. plusq. Poetice, pro* ἐῤῥώντο, *a* ῥώννυμι, *roboro, f.* ῥώσω, *a* ῥώω, *cujus passivum* ῥώομαι, *roboror. item fluo, ruo, in imperf.* ἐῤῥώοντο, *festinabant, ruebant.* α. 230.

Ἐρυθείῃ, *dat. sing. nomen proprium loci, ab* ἐρυθεία, ας, ἡ. ϑ. 290.

Ἐρύκοι, *abducat, præs. act. opt. ab* ἐρύκω, *inhibeo, f.* ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσαι, *a. 1. act. infinit. ponitur pro imperativo,* ἔρυσο, *pro* ἐρύσατο, *&* ἔρυτ᾽, *pro* ἔρυτο, *ab* ἐρύομαι, *quod idem est cum* ῥύομαι, *libero. hinc* ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum, ab* ἐρύομαι, *custodio.* ε. 534. 622.

Ἐρυσάρματας, *currum trahentes, pro* ἐρυσαρμάτας, *per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex* ἐρύω, ἐρύσω, *trabo,*

&

& ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 369.

Ἐρυστάμενος, extractus, Poetice, pro ἐρυσάμενος, α. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ύσω, traho. α. 457.

Ἔρχεται, præs. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, α. 2. ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 417.

Ἐς, Poetice, pro εἰς, in. ἐς φάος, in lucem. Θ. 626.

Ἔσαν, 3. pers. pl. imperf. per systolen Poeticam, ab εἰμί, sum. α. 161.

Ἔσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, comedo, & hinc ἐσθίω, idem. ε. 276.

Ἐσθλὸς, ή, όν, bonus, a, um. dat. pl. Jon. ἐσθλοῖσιν. ε. 212. 119.

Ἐσίδῃ, inspexerit, Poetice pro εἰσίδῃ. 3. singul. α. 2. act. subj. ab εἰσείδω, intueor. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 608. Θ. 82.

Ἐσκάτθετο, condidit, pro εἰσκατέθετο. α. 2. m. 3. pers. sing. verbi εἰσκατατίθημι. Th. τίθημι, pono. α. 2. m. ἐθέμην, σο, το. Θ. 890.

Ἔσκε, Poetice pro ἦν, erat, ab εἰμί, sum. ε. 150.

Ἐσκέδασ', dispersit, pro ἐσκέδασε, α. 1. ind. a Th. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, dissipo, f. σω. ε. 95.

Ἐσκομίσαι, importare, α. 1. inf. act. a κομίζω, porto. Th. κομέω, curo. ε. 604.

Ἐσμαράγησεν, striduit, α. 1. act. a σμαραγέω, fragorem edo. & ἐσμαράγιζεν, imperf. a σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. Θ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Hesperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, vesper. Hesperides, h. e. Tzetze interprete, vespertinæ horæ, quibus curæ sunt poma, h. e. quo tempore stellas in Cœlo videmus, tanquam poma. Θ. 215.

Ἕσπετο, Poetice pro εἵπετο, sequebatur, imperf. pass. ab ἕσπομαι, sequor. Poetice pro ἕπομαι. ἔσπετε, pro εἴπετε, præs. imperat. verb. εἴπω, dico, Θ. 201. 114.

Ἐσσαμένη, α. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἑσσαμένη, aere involuta, pro ἑσαμένη, τὸ σίγμα, Poetice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, induo. Th. ἕω, induo. ε. 221.

Ἔσσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμί, sum. ε. 182. 501.

Ἐσσόμενα, & ἐσσομένοισι, fut. 1. part. verbi εἰμί, sum. ε. 56.

Ἐσσυμένως, certatim, cum impetu, adverb. pro σεσυμένως, per metathesin. Th. σείω, σεύω, Poetice σύω, concutio. α. 340.

Ἔσσυτ', perf. pass. pro ἔσσυται, irruit, pro τέσυται, per metathesin. a σεύω, f. σεύσω, p. σέσευκα, præt. pass. σέσευμαι, ubi abjecto ε & facta metathesi est ἔσσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, concutio. α. 458.

Ἔσται, erit, per syncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμί, sum. ε. 34.

Ἐστάλατ', succinctas habebant, pro ἐστάλαται, 3. pl. præterit. pass. Jonice, pro ἐσταλμέναι εἰσί. Them. στέλλω, orno. στέλλομαι, vestibus ornor. f. 2. σταλῶ, p. ἔσταλκα, α. 1. ἔστειλα. præt. pass. ἔσταλμαι, p. m. ἔστολα. α. 288.

Ἑστάοτ', pro ἑστάοτε, stantes, part. act. dualis num. ab ἵστημι, sto, f. στήσω, præt. ἕστηκα, in part. præt. ἑστηκὼς, & per syncopen τοῦ κ, ἑστακὼς, ότος. pro quo ἑστεὼς. Θ. 519. item ἑστὼς, ῶτος. α. 61.

Ἕστασαν, stabant, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, sto. α. 196.

Ἑστᾶσι, stant, 3. pl. præs. act. ab ἕστημι, quod Poetis idem est cum ἵστημι, sto. Θ. 796.

Ἐστεφάνωται, cinctum est, præt. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστεφάνωντο, a στεφανόω. Th. στέφω, corono. Θ. 382. α. 204.

Ἔστη, stetit, α. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. Θ. 745.

Ἐστήρικται, firmata sunt, 3. sing. præt. hinc ἐστήρικτο, in pl. perf. a στηρίζω, f. ξω, stabio. Θ. 779. α. 218.

Ἑστίῃ, dat. Jonice, pro ἑστίᾳ, ab ἑστία,

σία,

στία, ας, ἡ, *focus. item Vesta, quæ vox hinc orta est. Dicitur & Ionice* ἱστίη. ε. 732.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, *est, licet. ab* εἰμὶ, *sum*. ε. 36.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant, imperf. verbi* σφαραγίζω. *Th.* σφάραγος, ου, ὁ, *sonus*. ϑ. 706.

Ἐσχατιῇ, *dat. ab* ἐσχατιὰ, *extremitas rei alicujus. Th.* ἔσχατος, ου, ὁ, *ultimus*. ϑ. 277.

Ἔσχον, *obtinuerunt, a. 2. ab* ἔχω, *habeo, f.* ξω. ϑ. 113.

Ἔστω, *esto, 3. sing. præs. imperat. ab* εἰμὶ, *sum*. ε. 368.

Ἑταῖρος, *amicus, acc.* ἑταῖρον, *&* ἕταρον, *Poetice*. ε. 181. 714.

Ἐτανύσθη, *extentum est. a. 1. pass. a* τανύω, *f.* σω, *p.* κα. *Th.* τείνω, *tendo*. ϑ. 177.

Ἔτεα, *acc.* ἔτος, *pro* ἔτεος, *genit. singul. ab* ἔτος, *annus*. ε. 129. 171.

Ἔτεκ', *pro* ἔτεκε, *a. 2. act. verb.* τίκτω, *pario, f.* τέξομαι, *a. 1. pass.* ἐτέχθην. *p. m.* τέτοκα. ϑ. 60. 211.

Ἐτελέσθη, *3. person. a. 1. pass. a* τελέω, *ad finem perduco, f.* ήσω. *Th.* τέλος, εος, *finis*. ϑ. 59.

Ἑτεροζήλως, *inique, adverb. ab* ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur, ab* ἕτερος, *alius, diversus, &* ζῆλος, ου, ὁ, *æmulatio*. ϑ. 544.

Ἕτερος, ἑτέρα, *alter, alius.* ἑτέρηφι, *pro* ἑτέρῃ, *nominat. f. g.* φι *per paragogen additur*. ε. 214. 187.

Ἑτέρωθε, θεν, *ex altera parte, adverb. ab* ἕτερος. α. 184.

Ἐτέτυκτο, *factus erat. 3. sing. plusq. perf. Poetice, pro* ἐτέτυκτο *a* τεύχω, *f.* ξω, *fabricor*. α. 208.

Ἐτήκετο, *liquescebas, imperf. verbi* τήκω, *& Dor.* τάκω, *f.* ξω, *liquefacio. p. med.* τέτηκα. ϑ. 862.

Ἐτήτυμα, *vera, pro* ἔτυμα, *per Poeticam epenthesin syllabæ* τη. *Th.* ἔτυμος, *verus*. ε. 10.

Ἔτικτον, *genuerunt, imperf. verb.* τίκτω, *pario, f.* τέξομαι, *a. 2.* ἔτεκον. *a. 2. sub.* τέκω. *a. 1. pass.* ἐτέχθην, *p. m.* τέτοκα.

Ἔτι, *adhuc*. ε. 156.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur, imperf. a* τινάσσω, *quatio, f.* ξω. ϑ. 680.

Ἔτισε, *coluit, a. 1. ind. a* τίω, *honoro*. α. 10.

Ἐπταίνετο, *extendebatur, imperf. a* πταίνω, *quod a* τείνω, *tendo, f.* τενῶ, *p.* τέτακα. α. 229.

Ἔτλη, *sustinuisset, 3. sing. a. 2. a* τλῆμι, *tolero, f.* τλήσω, *p.* τέτληκα, *a. 2.* ἔτλην. *Th.* ταλάω, άσω, *suffero. hinc per syncopen* τλάω, *&* τλῆμι. α. 73.

Ἔτραπ', *evertit, a. 2. act. a* τρέπω, *verto, a. 2.* ἔτραπον, *f.* ψω, *p.* φα, *p. m.* τέτροπα. ϑ. 58.

Ἐτράπεον, *imperf. uvas calcabant, a novo verbo* τραπέω, *formatum a fut. 2.* τραπῶ, *verbi* τρέπω, *verto*. α. 301.

Ἔτρεφε, *nutrivit, imperf. act.* ἐτρέπετ', *pro* ἐτρέπετο, *imperf. pass. a* τρέφω, *f.* θρέψω, *alo, p.* τέτρεφα, *a. 2.* ἔτραφον, *p. m.* τέτροφα. ϑ. 107.

Ἐτρύγων, *vindemiabant, 3. pl. imperf. pro* ἐτρύγαον, *a* τρυγάω. *Th.* τρύγη, ης, ἡ, *triticum, vindemia*. α. 292.

Ἐτύμοισιν, *veris, dat. pl. Jon. ab* ἔτυμος, ου, ὁ, & ἡ, *verus. Vide paulo ante* ἐτήτυμα. ϑ. 27.

Ἐτύχθη, *fuit, a. 1. pro* ἐτεύχθη *Poet. a Th.* τεύχω, *f.* ξω, *sum, fio, p. pass.* τέτυγμαι. α. 366.

Ἐτώσια, *inania, acc. pl. ab* ἐτώσιος, *hoc ab* ἐτὸς, *adverb. frustra. Th.* εἰμὶ. ε. 438.

Ἐτωσιοεργὲς, *qui incassum laborat, ab* ἐτώσιον, *inane, &* ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle, adverb. ab* ἐὺς, *bonus*. ε. 107.

Εὐαγόρη, *nomen mul.* ϑ. 257.

Εὐαεῖ, *dat. sing. ab* εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene a ventis perflatur. Th.* ἄω, *vel* ἄημι, *spiro*. ε. 597.

Εὐάρνη, *nomen mul.* ϑ. 259.

Εὔβοια,

Εὔβοια, *est nomen loci, ex* εὖ *bene, &* βόω, *pasco.* ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus. hinc* εὐδαιμονία, *felicitas. Th.* δαίμων, ονος, ὁ, & ἡ, *Deus.* ε. 823.

Εὐδμήτων, *gen. pl. ab* εὔδμητος, *bene ædificatus. Th.* δέμω, *f.* δεμῶ, *præt.* δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, *nomen mul.* θ. 244.

Εὕει, *torret. præs. ind. idem quod* φλογίζει, *ab* εὕω, *vel* εὕω, *uro, f.* σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *speciosus. ex* εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma. Th.* εἴδω, *video.* θ. 250.

Εὐεργὲς, *fabrefactum, n. g. ab* εὐεργὴς, *bene fabricatus. Th.* ἔργον, *opus.* ε. 627.

Εὐεργεσιάων, *Æolice pro* εὐεργεσιῶν, *ab* εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia. Th.* ἔργον, *opus.* θ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ, & ἡ, *bene septus, ab* ἕρκος, *septum. Th.* εἴργω, *includo.* ε. 730.

Εὔηνον, *nomen fluvii.*

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, *a. 1. part. qui rite disposuit, ab* εὐθετίζω, *concinne dispono. Th.* τίθημι, *pono, f.* θήσω. θ. 541.

Εὐθημοσύνη, *concinna rerum dispositio, quæ cadit in industrios, ab* εὐθήμων, ονος, *concinnus. Th.* τίθημι, *pono.* ε. 669.

Εὐκηλήτειρα, *placatrix, a* κηλέω, *f.* ήσω, *mulceo.* ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus. ex* εὖ & ἕκηλος, *mitis, pacificus.* ε. 669.

Εὐκομίσσασθαι, *bene recondere. a. 1. med. infin. Th.* κομέω, *unde* κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, *adverb. concinne, recte. Th.* κόσμος, ου, ὁ, *ordo.* ε. 626.

Εὐκραέος, *genit. ab* εὐκραὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus. Th.* κεράννυμι, *f.* άσω, *misceo, vel* εὐκραὴς, *per syncopen pro* εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκράτη, *nomen mul.* θ. 245.

Εὐκρινέες, *pl. num. sunt venti etesii, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab* εὐκρινὴς, *purus, liquidus. Th.* κρίνω, *discerno.* ε. 668.

Εὐκτίμενον, *bene extructum, perf. part. pro* εὖ ἐκτισμένον, *a* κτίζω, *f.* ίσω, *condo.* α. 81.

Εὐλιμένη, *nomen mul. bonus portus.* θ. 246.

Εὐμμελίης, ου, ὁ, *Jonice pro* εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus. Th.* μελία, ας, ἡ, *fraxinus.* α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitum ieris, præs. sub. pass. ab* εὐνάζω, *sopio, f.* άσω. *Th.* εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.* ε. 337.

Εὐνίκη, *nomen mul. bene litigans.* θ. 247.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens, a. 1. part. pass. f. g. ab* εὐνάω, *f.* ήσω, *sopio. Th.* εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile,* εὐνῇ, εὐνὴν, α. 6. ε. 327.

Εὐνομίην, *nomen mul. legitima.* θ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris, 2. sing. a. 1. med. subj.* εὔξωμαι, ῃ, ηται, *ab* εὔχομαι, *precor, f.* εὔξομαι, *p.* εὖγμαι. ε. 736.

Εὔξοον, *bene rasam, politam, dolatam, idem quod* εὔξεστος. *Th.* ξέω, *polio, f.* έσω. α. 352.

Εὔορκος, *qui jusjurandum religiose colit.* ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum.* ε. 188.

Εὔορμος, *tutus, ab* ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium.* α. 207.

Εὔπεπλον, *Th.* πέπλος, ου, ὁ, *peplum, vestis muliebris.* θ. 273.

Εὐπλεκέων, *gen. pl. ab* εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *bene junctus. Th.* πλέκω, *f.* ξω, *plecto, necto.* α. 306.

Εὐποίητα, *fabrefacta, nom. pl. n. g. ab* εὖ, & ποιέω, *facio.* α. 64.

Εὐπόμπη, *nomen mul.* ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. θ. 261.

Εὔπυργος, *bene turrita. a* πύργος, ου, ὁ, *turris,* ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit, 3. sing. a. 2. act. ab* εὑρίσκω, *invenio, f.* εὑρήσω, *p.* εὕρηκα, *a. 2.* εὗρον. *inde in sub.* εὕρω, ῃς, ῃ. α. 58.

Εὐῤῥείτης, ου, *ex* εὖ, & ῥέω, *fluo, f.* ῥεύσω, *p.* ἐῤῥύηκα. θ. 343.

Εὐρυάλη, *nomen proprium mul.* θ. 276.

Εὐρυβίης, *Jonice pro* εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se late extendit. Hinc* Εὐρυβίη, *nomen proprium mul.*

mul. εὐρυβίην, ex εὐρὺς, έος, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, vis. ϑ. 932. 375.

Εὐρυμέτωπος, ου, latam frontem habens. a μέτωπον, ου, τὸ, frons. Th. ὄπτομαι, video. κ. 82.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 368.

Εὐρυοδείης, genit. Jon. spatiosæ. ex εὐρὺς, εῖα, latus, & ὁδὸς via. εὐρυόδειος, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυόδεια, Jonice vero εὐρυοδείη. ε. 195.

Εὐρυόπα, late sonans, vocat. cas. ab εὐρυόπης, ου, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. & εὐρὺ, late. Poetice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227.

Εὐρύοπα, accus. casus ab εὐρύωψ, οπος, latum habens oculum, ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, video. ϑ. 884.

Εὐρὺς, latus, εὐρεῖη, Jonice pro εὐρεῖα, εὐρὺ. ϑ. 45. 480.

Εὐρυσθῆα, acc. pro εὐρυσθέα, Poetice; ab εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. a στέρνον, ου, τὸ, pectus, &c. εὐρὺς, εῖα, ὑ, latus, a, um. ϑ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. εὐρυτίωνα, acc. ϑ. 293.

Εὐρώεντα, amplam, ab εὐρώεις, squalidus. ab εὐρὼς, ῶτος, ὁ, caries, mucor. ε. 152.

Εὔς, έος, ὁ, bonus. ε. 50.

Εὐστέφανος, bene coronatus, ex εὖ & στέφω, corono, f. ψω. ε. 298.

Εὔσφυρος, ὁ, & ἡ, cui est elegans pedum forma, a σφῦρα, ας, ἡ, malleus. hinc σφυρὸς, οῦ, τὸ, malleolus. item pes, qui habet pulcros talos. α. 16.

Εὐσώτρας, genit. ab εὐσώτρος, ου, ὁ, ἡ, beae servans. Th. σώζω. α. 273.

Εὖτ' pro εὖτε sequente ἄν. εὖτ' ἄν, postquam, adverb. temporis. ε. 179.

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ, ab εὖ bene, & τέρπω, delecto. ϑ. 77.

Εὔτρητος, bene perforatus, Poet. εὔτρητος, accipitur & pro εὐρύτρητος, lato ore hians. Th. τιτράω, perforo, terebro, f. τρήσω. ϑ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, a τροχαλὸς, citus, velox. Th. τρέχω, curro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, curro. α. 463.

Εὔτυκτον, bene fabricatum. Th. τεύχω, fabricor. α. 136.

Εὔφρων, ονος, hilaris. Th. φρὴν, ενὸς, mens. ε. 773.

Εὐφρόναι, noctes, a nomin. ἡ εὐφρόνη, nox. παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Th. φρὴν, mens. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Thema φρὴν, mens. ϑ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio. hinc & εὖχος, εος, τὸ, honor. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι. ϑ. 419.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præs. inf. hinc εὐχωλέων, Jonice pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ. idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. ϑ. 447. α. 68.

Εὐώνυμος, ου, clara, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, nomen. ϑ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præposit. in, super. ε. 161.

Ἔφαθ' pro ἔφατο, τ mutato in ϑ ob seq. aspir. 3. singul. a. 2. med. ad formam ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. ε. 59.

Ἔφαινον, ostendebant, imperf. a φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι, ϑ. 667.

Ἔφασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Dorice 3. pl. a. 2. verbi φημί. Vide ἔφατ'. ϑ. 29.

Ἐφεζόμενος, *insidens, præs. part. ab* ἕζομαι, *sedeo, f.* ἑδοῦμαι. ε. 581.

Ἐφέπουσι, *incolunt, 3. person. sing. ab* ἕπω, ἕπομαι, *sequor. hinc* ἐφέπουσα, *præs. part.* Θ. 366.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam. Th.* φέρω, *f.* οἴσω, *a. 1.* ἤνεγκα. ε. 117.

Ἐφέστασαν, *instabant, 3. pl. imperf. act. ab* ἐφέστημι *pro* ἐφίστημι, *insto, urgeo. f.* ἐπιστήσω, *p.* ἐφέστηκα, *a. 2.* ἐπέστην. α. 258.

Ἐφετμῆς, *genit. ab* ἐφετμὴ, *præceptum. ab* ἐφίημι, *immitto. Th.* ἕω, *mitto.* ε. 296.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit, a. 1. ind. ab* ἐφαρμόζω. *Th.* ἄρω, *apto.* ε. 76.

Ἐφίεσαν, *immittebant. 3. pl. imperf. ab* ἵημι. *Th.* ἕω, *mitto.* ω. 307.

Ἐφίμερος, ε, ὁ, *amabilis, ab* ἵμερος, *desiderium. Th.* ἱμείρω, *desidero.* α. 15.

Ἐφόρεις, *ferebas, imperf. a* φορέω, *fero. Th.* φέρω. *Differunt proprie* φέρω, *fero, &* φορέω, *gesto.* ε. 38.

Ἐφόρευν, *ferebant, imperf. Dorice pro* ἐφόρουν. *a* φορέω. *Th.* φέρω. α. 293.

Ἐφορμήσασθαι, *aggredi, a. 1. m. inf. ab* ὁρμάω, *impetu feror. hinc* ἐφορμηθῆναι, *a. 1. inf. Th.* ὁρμὴ, *impetus.* α. 127.

Ἐφράσαθ', *cogitavit, a. 1. m. ind. a* φράζω, *eloquor, cogito, consulto, f.* σω. ο. 85.

Ἔχ', *contine, pro* ἔχε, *præs. imperat. ab* ἔχω, *teneo, habeo. f.* ἕξω. α. 95.

Ἐχάρασσον, *infrendebant, 3. pl. imperf. a* χαράσσω, ξω, *sculpo.* α. 235.

Ἔχεσκε, *pro* εἶχε, *imperf. Poeticum ab* ἔχω. Θ. 533.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur.* ε. 465.

Ἐχέφρονες, *pl. ab* ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus. Th.* φρὴν, *mens, &* ἔχω, *habeo.* Θ. 88.

Ἐχθαίρῃ, *oderit, præs. sub. ab* ἐχθαίρω. *Th.* ἔχθος, εος, *odium.* ε. 298.

Ἐχθρὸς, *hostis, ab* ἔχθος, εος, τὸ, *odium.* Θ. 766.

Ἔχιδνα, *vipera, in masc.* ἔχις, ιος, *&* ἔχιδνα, *nomen mul.* Θ. 304. 297.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit. a. 1. ind. act. a* χολόω. *Th.* χολὴ, *bilis.* Θ. 568.

Ἔχω, *habeo, possum, habito. Imperf.* εἶχον, *& Jon. vel Poetice* ἔχον, *f.* ἕξω *&* σχήσω, *p.* ἔσχηκα, *a. 2.* ἔσχον, *a. 2. subj.* σχῶ. *præs. inf.* ἔχειν, *& Jonice* ἐχέμεν. ε. 205. 455.

Ἑῷ, *suo. dat. ab* ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um.* α. 385.

Ἐὼν *pro* ὢν, *ens. Jonica prosthesis, ab* εἰμὶ, *sum.* ε. 512.

Ἑωσφόρον, *luciferum, ab* ἕως, ω, ἡ, *4. simpl. aurora, &* φέρω, *affero. Phosphorus hinc dicitur. Th. est* ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora, q. d. aurea aura,* Θ. 381.

Z.

ΖΑθέοιο, *genit. Poetice pro* ζαθέου, *a* ζάθεος, *valde divinus, admirandus,* ζα *particula in compositione intendit significationem. Th.* θεὸς, *Deus.* Θ. 6.

Ζαμβρίησε, *a. 1. Jon. vires intendit. a* ζαμβρίάω, *quod est a* ζαμβρὴς, έος, *vehemens, & hoc ex* ζα *&* μβρῖος, εος, τὸ, *robur.* Θ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis, pro* ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam, ex* ζη, *quod est* ζῆν, *&* δῶρον, *munus.* ε. 117.

Ζεύξὼ, όος, ἡ, *nomen proprium mul. q. d. conjugans. a* ζεύγνυμι, *jungo.* Θ. 352.

Ζεὺς, *Jupiter, genit.* διὸς, διὶ, δία, *vocat* ζεῦ. *Dicitur &* ζὴν, ζηνὸς, ζηνὶ, ζῆνα, *& Dor.* ζὰν, ζανὸς, *&c.* ε. 8. 47.

Ζεφύροιο, *genit. Poet. pro* ζεφύρου, ζέφυρος *ex* ζέω, *caleo, &* φέρω, *fero. Est ventus humidus & calidus.*

lidus, qui facit, ut plantæ germinent. θ. 870.

Ζηλοῖ, 3. *sing. præs. a* ζηλόω, *æmulor*. *Th.* ζῆλος, *livor, invidia*. ε. 23.

Ζηνὸς, *genit. a* Ζὴν. *Vide* Ζεὺς, *Jupiter*. ε. 86.

Ζητεύῃς, *quæras, præs. sub. Poetice pro* ζητέω *dicitur* ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo. inde* ζοφεροῖο, *gen. Jon. a* ζοφερὸς, οῦ, ὁ, *caliginosus*. α. 227. θ. 814.

Ζυγὸς, *jugum, in plurali numero* ζυγά. *Th.* ζεύγνυμι, *f.* ζεύξω, *jungo*. ε. 579.

Ζῶε, *vivebat, 3. sing. imperf. a* ζώω, *Poetice pro* ζάω, ζῶ, ζώεσκον, *imperf. Poetice, pro* ἔζωον. θ. 90. 606.

Ζώῃ, *vivat, (differt a* ζωῇ *vita) 3. sing. præs. subj. Vide in* Ζῶε.

Ζώνῃσι, *dat. pl. pro* ζώναις, *Jonice*, ἰῶτα *in fine est paragoge Jonica. a* ζώνη, ἡ, *zona. Thema* ζωννύω, *f.* ζώσω, *cingo*. α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus, a, um*. ζωῇσιν *pro* ζωαῖσιν, *Jonice, dat. pl. Th.* ζάω, *vivo*. α. 157.

Ζῶσε, *a. 1. Jon. cinxit, pro* ἔζωσε, *a* ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se, 3. pl. a. 1. med. pro* ἐζώσαντο. ε. 72. 343.

H

H̔ *Art. præpos. ut*, ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*. ε. 13.

Ἣ *art. postp. ut* ὃς, ἣ, ὃ, *qui, quæ, quod*. α. 4.

Ἧι, *cui, quatenus*. α. 85.

Ἦ, *sequente* μὴν, *profecto tamen, adverb.*

Ἦ, *erat, 3. imperf. ab* εἰμὶ, *sum*.

Ἦκ' *dixit*, & ἦ *pro* φῆ, φῆ *pro* ἔφη, *duplex aphæresis. a. 2. ind. a* φημὶ, *dico*.

Ἢ, *aut*. ε. 173.

Ἥβη, ἡ, *pubes. ab Hebr.* אב *viror. quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est &* Ἥβη, *Dea pubertatis*. ε. 131. θ. 17.

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab* ἡβάω, ῶ, *& Poetice* ἡβώω. *Th.* ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβῷμι, *3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter* ἡβάοιμι, ῷμι. *Attice* ἡβῴην, ης, η, *ab* ἡβάω, *f.* ήσω, *pubesco*.

Ἠγάγετο, *duxit, (3. sing. a. 2. med. pro* ἤγετο *est* ἠγάγετο *per Atticam reduplicationem)* ἠγάγετ', *pro* ἠγάγετο, *duxit, verb.* ἄγω, *duco, f.* ἄξω, *p.* ἦχα, *a. 1.* ἦξα, *a. 2.* ἦγον, *& Att.* ἤγαγον. θ. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, *q. d.* ἄγαν θεῖος. *Th.* θεὸς, *Deus*. θ. 499.

Ἦγε, *a. 2. act. indic. abduxit. Attice* ἤγαγε, *ab* ἄγω, *f.* ἄξω. θ. 994.

Ἡγεμονεύω, *præeo, sum dux. Th.* ἡγέομαι, *f.* ἡγήσομαι, *duco*. θ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur, 3. pl. imperf. pass. indic. ab* ἀγερέθομαι, *Poetice, pro* ἀγείρομαι, *congregor. hinc imperf.* ἠγείρετο. α. 475. *Th.* ἀγείρω, *congrego, f.* ερῶ, *p.* ἤγερκα. α. 184.

Ἡγῆτ', *3. sing. præs. med. subj. pro* ἡγῆται, *præveniat. (pro* προηγῆτο *) si precibus te anteverrat, præt. pass.* ἥγημαι.

Ἠγνοίησε, *ignoravit, a. 1. act. ab* ἀγνοέω, *Poetice* ἀγνοιέω, *ex* α, *&* νόος, νοῦς, *mens*. θ. 551.

Ἦγοντ', *pro* ἤγοντο, *ducebant, (3. sing. imperf. med.) ab* ἄγω. α. 274.

Ἦδε, &. ε. 22. *tum* ἠδ', *pro* ἠδέ. ε. 316.

Ἡδεῖα, *f. g. ab* ἡδὺς, *suavis, neut.* ἡδύ. *comp.* ἡδίων, *superl.* ἥδιστος. θ. 40.

Ἤδη, *adverb. nuper, tum*. α. 172.

Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ, ab* ἡδὺ, *&* ἔπω, *dico*.

Ἠέ, *aut, pro* ἤ. ε. 207.

Ἠέλιος, *Sol, Poetice, pro* ἥλιος, *Hebr.* אל *splendor, Græc.* ἕλη, *German.* hell. ἠελίοιο, *Poetice pro* ἡλίου. ε. 154.

Η῾ν, *erat, scil. licitum*, pro ἐῶν, ἦς, ἦ. *Poetice* ἦε, ἦας, ἦε, *ab* εἰμὶ, *sum*. α. 15.

Η῎ερι, *dat. pro* ἀέρι, *aere, caligine, in mascul. genere aer, sed in f. g. caligo. Th.* ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aer*. Θ. 9.

Η᾿εροειδεῖ, *obscuro, ab* ἠεροειδὴς, έος, ὁ, & ἡ, *obscurus, ab* ἠὴρ, έρος, *pro* ἀὴρ, *apud Poetas, pro caligine & tenebris, &* εἶδος, *forma. Th.* εἴδω, *video*. Θ. 252.

Η᾿ερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, *ab* ἠὴρ, *pro* ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aer*. Θ. 807.

Η῍θεα, *mores, acc. pl. ut &* ἤθε', *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*. ε. 166.

Η᾿θεῖος, *patruus*, ἠθεῖ, *vocat. pro* ἠθεῖε, *a* θεῖος, *patruus. Thema* θεὸς, *Deus*. α. 103.

Η῏θος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.

Η῍θελον, *volebant, imperf. ab* ἐθέλω, *volo*. θέλω, *idem, f.* θελήσω, *p.* τεθέληκα. ε. 135.

Η᾿ιόνη, *nomen mul*. Θ. 255.

Η᾿ίσαν, *incedebant, 3. pl. plusq. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro* ἴσαν, *quia* η *initia aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. inusitat.* εἵσαν, *& Poetice* ἤισαν. *Th.* εἶμι, *eo*. α. 170.

Η῟κε, *immisit, 3. sing. a. 1. act. ab* ἵημι, *mitto*. α. 343.

Η῍λασα, *percussi, a. 1. act. ab* ἐλαύνω, *f.* ἐλάσω, *a. 1.* ἤλασ', *pro* ἤλασε, *vulneravit, p.* ἤλακα. α. 363. 419.

Η᾿λέκτρη, *nomen mul*. Θ. 266.

Η᾿λεκτρυώνη, *nomen mul*. α. 86.

Η᾿λεκτρύων, *nomen viri*. α. 3.

Η῍λεκτρος, ου, ἡ, *&* ἤλεκτρον, ου, τὸ, *electrum, a* λέκτρον, *lectus. Th.* λέγομαι, *cubo*. α. 142.

Η᾿λήλαντο, *3. pl. imperf. pass. ab* ἄλημαι, *erro, vagor. Attica reduplicatione, pro* ἤλαντο. *Th.* ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab* ἐλαύνω, *f.* ἐλάσω, *in pl. perf.* ἐληλάμην, σο, το, *& cum augmento temporali in pl.* ἠλάλαντο, *discurrebant*. α. 143.

Η῏λθε, *venit, a. 2. Vide* ἤλυθεν. α. 81.

Η᾿λιβάτοιο, *gen. Jon. ab* ἠλίβατος, του, ὁ, ἡ, *tam altus locus, ut Soli uni sit pervius, ab* ἥλιος, *Sol, Æolic.* ἤλιος, *&* βαίνω, *eo*. Θ. 422.

Η῍λιτεν, *peccavit, a. 2. act. ab* ἀλιτέω, *vel* ἀλείτω, *a. 2.* ἤλιτον. α. 80.

Η᾿λύθαμεν, *venimus, præt. med. ab* ἔρχομαι. *Vide* ἤλυθεν. Θ. 619.

Η῍λυθεν, *venit, a. 2. & per syncopen* ἦλθεν, *ab* ἔρχομαι, *venio, f.* ἐλεύσομαι, *p. m.* ἤλυθα, *a. 2. m.* ἠλθόμην.

Η᾿μαθίων, ωνος, *nomen Regis*. Θ. 985.

Η᾿μαθόεντος, *arenoso, genit. ab* ἠμαθόεις, *Jonice pro* ἀμαθόεις, εντος. *Idem quod* ψαμμώδης, *arenosus. Th.* ψάμμος, ου, ἡ, *arena*. α. 360.

Η῏μαρ, *dies, gen.* ἤματος, ἤματι. *hinc* ἠμάτιος, *diurnus. Th.* ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 487. 776.

Η῍μελλε, *imperf. augmentum Atticum. sic* ἠβουλήθην, *pro* ἐβουλήθην, *a* μέλλω, *futurus sum, f.* μελλήσομαι. Θ. 478.

Η᾿μὲν, *&, sequente plerumque* ἠδὲ, *&*. ε. 337.

Η῟μενον, *part. præs. ab* ἧμαι, *sedeo*. ε. 499.

Η᾿μέρη, *Jonice, pro* ἡμέρα, *dies*. ε. 823.

Η᾿μερόκοιτος, ου, *qui tota die dormit. epitheton furis, ab* ἡμέρα, *dies, &* κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾿μέτερον, *nostrum*, ἡμετέρα, ἡμετέροισι, *dat. pl. Jon. Th.* ἐγὼ, *ego*. α. 367.

Η῍μησε, *a. 1. ind. act. ab* ἀμάω, *meto, f.* ήσω, *p.* ἤμηκα, *hic per tmesin, pro* ἀπήμησε. Θ. 181.

Η᾿μίθεοι, *semidei, ab* ἥμισυς, εος, *dimidius, &* θεὸς, *Deus*. ε. 159.

Η᾿μιόνων, *gen. pl.* ἡμιόνοισι, *dat. pl.*

ab

ab ἡμίονος, ου, ὁ, καὶ ἡ, mulus, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, asinus. ε. 46.

Ἥμισυ, dimidium, in masc. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40.

Ἦμος, quando, adverb. ε. 418.

Ἤμων, metebant, 3. pl. imperf. act. ab ἀμάω, meto; f. ήσω. α. 288.

Ἦν, erat, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. α. 178.

Ἥν, quam, acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 408.

Ἤν, si, pro ἄν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐάν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, habena. α. 323.

Ἡνιόχη, nomen mul. agitatrix. α. 83.

Ἠνορέης, fortitudinis, genit. ab ἠνορέα, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, vir. Θ. 516.

Ἥντινα, quam, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἧστινος, οὗτινος. ε. 761.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἤνωγε, jussit, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, jubeo, ἤνωξ', pro ἤνωξε, jussit, a. 1. act. f. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠοῦς, genit. ab ἠὼς, aurora. Vide in ἠώς. ε. 722.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, jecur. Θ. 524.

Ἤπειρος, ου, ἡ, Epirus, terra continens. Θ. 189.

Ἤπειτα, Poetice, pro ἔπειτα, deinde; ex ἐπὶ, & εἶτα, postea. ε. 290.

Ἠπεροπεύσας, part. a. 1. act. qui decepit, ab ἠπεροπεύω, decipio, q. d. ἀπείρῳ ὀπὶ, infinitis vocibus, impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox: ε. 55.

Ἤπιος, ου, placidus. Θ. 235.

Ἦπου, profecto. α. 92.

Ἤπυον, imperf. clamabant. Th. ἠπύω, f. ύσω, sono. α. 316.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆϊ, Hercules. Propter carminis dimensionem legendum est hic τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, Herculea. Th. κλείω, celebro. Θ. 318. α. 115.

Ἤρεικον, imperf. proscindebant, ab ἐρείκω, scindo, f. ξω. α. 287.

Ἠρείσατο, sustinuit se, a. 1. med. ab ἐρείδω f. είσω, fulcio. α. 362.

Ἤρευν, pro θήρευον, Dorice, venabantur, a θηρεύω, venor. Them. θὴρ. Alii scribunt ἤρευν, imperf. Doric. esse, pro ᾕρουν, ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, imperf. ᾕρεον, ᾕρουν, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἥρη, Juno, pro ἥρα, Jonice. ἥρα vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. Θ. 314.

Ἠριγένεια, mane genita, proprie vere nata. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. Θ. 381.

Ἠριδανὸς, nomen fluvii. Θ. 338.

Ἤρισεν, contendit, a. 1. act. ab ἐρίζω, rixor, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio. Θ. 928.

Ἤριπε, a. 2. ind. cecidit. Th. ἐρείπω, f. ψω, everto. α. 421.

Ἥρπασεν, rapuit, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, rapio, f. σω, & Dor. ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα. Θ. 914.

Ἤρυον, hauriebant, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.

Ἧς, suæ, genit. ab ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um, ἧς παρὰ μητρὸς, a sua matre. α. 18.

Ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111.

Ἤστην, pro ἤτην, per pleonasmum τοῦ σ, est, 3. dual. imperfecti ab εἰμὶ, sum. α. 50.

Ἦσθα, fuisti. 2. singul. imperf. ab εἰμὶ. θα est paragoge Æolica. α. 119.

Ἤσθιον, imperf. edebant, ἤσθιεν, comedebat, ab ἐσθίω, edo, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, edo. ε. 146.

Ἡσίοδος, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, delectatio, & ὁδὸς, via, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. Θ. 22.

Ἧς, pro αἷς, quibus, Jonice, ab ἥ, quæ. Θ. 904.

Ἧσιν, suis, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, suus.

suus. ε. 47.

Ἦσι, *sint.* 3. *sing. præs. subj. pro* ᾖ, σι, *est paragoge Poetica, ab* εἰμὶ, *sum, sic Homerus* ἐθέλησι, *pro* ἐθέλῃ, ἰλιάδ. α. 408.

Ἠσπάζοντο, 3. *pl. imperf. ab* ἀσπάζομαι, *f.* σομαι, *amplector.*

Ἦσσον, *Attice,* ἧττον, *minus. ab* ἥσσων, ονος, *minor. a positivo* μικρὸς, *parvus, caret superl.*

Ἧστο, *Poetice pro* ἧτο, *sedebat,* 3. *sing. imperf. ab* ἧμαι, *sedeo.* α. 214.

Ἡσύχῳ, *quieti, ab* ἥσυχος, *quietus.* θ. 763.

Ἥτε, *hæcque.* ἡ, *est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam* τε. *sic &* ἥτ', ε. 316. *Th.* ἤ, *aut, sive.* ε. 20.

Ἦτι, *vere, certe, adverb.* α. 79.

Ἥτις, *quæ,* ὅστις, ὅτι. *Vide* ὅστις. ε. 404.

Ἤτοι, *sive, seu. Th.* ἤ, *aut.* ε. 165.

Ἦτορ, τὸ, *cor.* ε. 358.

Ἠΰκομος, *pulchricoma, genit.* ἠϋκόμου, *& Poetice* ἠϋκόμοιο, *Poetice* ἠϋκόμοιο, *ex* εὖ *&* κόμη, ης, ἡ, *coma.* θ. 625.

Ἠῢν, *accus. ab* ἠΰς, *bonus. Th.* εὖς, ἐος, ὁ, *bonus.* θ. 817.

Ηὔξετο, 3. *sing. imperf. pass. ab* αὔξομαι, *pro* αὐξάνομαι, *augeo, perf.* ηὔξημαι, *a.* 1. *pass.* ηὐξήθην. *f.* 1. *med.* αὐξήσομαι. *Th.* αὔξω, *augeo.*

Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus, sic dicitur ab* ἅπτω, *accendo, &* ἀϊστόω, *destruo. Fabrorum metallicorum Deus.* α. 319.

Ἠχεῖ, 3. *person. præs. act. verb.* ἠχέω, *f.* ήσω, *sono. Th.* ἦχος, ου, *sonus.*

Ἠχέτα, *pro* ἠχῆτα, *vocativus. Th.* ἦχος, ου, ὁ, *sonus, unde* ἠχὴ, *fragor.* ε. 380. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *sonorus, ab* ἦχος, *sonus.* θ. 767.

Ἤχθηρε, *a.* 1. *act. ab* ἐχθαίρω, *odio prosequor, f.* αρῶ, *p.* ἤχθαρκα. *Th.* ἔχθος, εος, τὸ, *odium.* θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. *pl. imperf. ab* ἄχθομαι, *succenseo, f.* έσομαι, *vel* ήσομαι. *Th.* ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.* θ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, *sonus reciprocus, Echo, ab* ἦχος, *sonus.* α. 279.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora, acc.* ἠόα, ἠῶ, ὑπ' ἠῶ, *circa auroram, &* ἠῶ θ', *auroramque, pro* ἠῶ τε. *vel* ἠῶ τε. ε. 548. θ. 372.

Θ.

Θ', *pro* τε, *&.* ε. 554.

Θαλαμήϊα δοῦρα, *ligna thalamo, vel ædibus struendis apta. Th.* θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus.* ε. 805.

Θαλίη, *nomen mul.* (*pro* θαλία, ας, ἡ,) *Jonice, a* θάλλω, *vireo.* θ. 245.

Θαλίαι, *convivia,* θαλίῃσι, *dat. pl. Jon. Th.* θάλλω, *vireo.* ε. 115.

Θάλασσα, ης, ἡ, *mare.* ε. 163.

Θάλεια, *nomen Musæ, ut Poetæ finxerunt.* θ. 77.

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, *in flore existens, a* θάλλω, *f.* λῶ, *floreo, vireo.* θ. 138.

Θάλλουσι, *florent, præs. ind. a* θάλλω, *f.* αλῶ, *vireo, floreo.* ε. 234.

Θαλφθεὶς, *calefactus, a.* 1. *part. pass.* θάλπω, *f.* ψω. θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter, crebro, adverb.* ε. 360.

Θάνατος, ου, *&* θανάτοιο, *Jon. mors. Th.* θνήσκω, *f.* θανοῦμαι, *morior.* ε. 153.

Θανεῖν, *mori, a.* 2. *inf.* θάνοιε. *a.* 2. *act. opt. a* θνήσκω, *morior. f.* 2. θανοῦμαι. *f.* 1. *pass.* θνήξομαι. *p.* τέθνηκα. *a.* 2. ἔθανον. *p. m.* τέθνακα. ε. 173.

Θάπτεν, *sepelivit, imperf. Jon. verbi* θάπτω, *sepelio, f.* ψω, *p.* τέταφα, *aor.* 2. ἔταφον, *præt. med.* τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, *animi præsentia,* (*fiducia*) θράσος, *audacia. Hinc* θαρσήσας, *a.* 1. *part. verb.* θαρσέω, *fiduciam habeo.* ε. 317. θ. 186.

Θαρ-

Θαρσυνέω, f. νῶ, *fiduciam affero*. Θαρσυνέοντα, *præf. part. Th.* Θάρσος, σος, τὸ, *fiducia*. α. 326.

Θᾶσσον, *celerius, comparat. pro* τάχιον, *ex* ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, Θαῦμα ἰδέσθαι, *mirum visu*. *Th.* θαυμάζω, f. σω, *miror*. α. 140.

Θαύμαντος, *genit. a* Θαύμας, αντος, ὁ, *nomen viri*. θ. 265.

Θεὰ, ᾶς, *Dea*, Θεᾶν, *gen. Dor. pl. num. & Θεάων, Æolice*. α. 338. θ. 41.

Θέε, *imperf. pro* ἔθεε, *discurrebant, a* θέω, *curro*, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῇς, *Jonice pro* θεαῖς, *Deabus*. *Vide* θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ῆ, ὁ, *cum admiratione spectandus, a* θεάω, *cum admiratione specto*. *Th.* θεάομαι, *specto, contemplor*. f. άσομαι, *Jonice* ήσομαι.

Θείαν, *nomen mul. &* θείην, *divinam, Jonice pro* θείαν, *a* θεῖος, α, ον, *adject. Th.* Θεὸς, *Deus*. θ. 371. θ. 32.

Θείῃ, 3. *perf. præf. sub. ponat, h. e. faciat, more Hebræorum, a* θέω, *pono, pro quo Poetæ* θείω, *sicut pro* πνέω, πνείω. *vel est aor.* 2. *Poet. pro* θῇ, *a* τίθημι, *pono*, α. 2. ἔθην. ε. 554.

Θεῖναι, α. 2. *act. infinit. a* τίθημι, *pono*, f. θήσω, α. 2. ἔθην. ε. 813.

Θεῖος, *divinus, gen.* ου, *vel Jon.* θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens, præf. part. f. g. a* θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, *dat. pl. a* θέμεθλον, *idem quod* θέμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere, Jonice pro* θεῖναι, α. 2. *inf. a* τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιστος, *vel* ιδος, ἡ, *jus, acc.* θέμιν. θεμιστέων, *gen. pl. pro* θεμίστων. *Jonismus enim ille non habet locum in Genit. declin. 5. simplicium, nisi dicamus* θεμιστέων *esse a* θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ἡ, ὸν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. *Est &* θέμις, *nomen Deæ*. θ. 16.

Θεμιστονόη, *nomen mul. quæ sapit ex legibus*. α. 356.

Θεμιστὼ, όος, ἡ, *nomen mul.* θ. 261.

Θεοειδὴς, *formam Deum referens, ex* θεὸς, & εἶδος, *forma*. *Th.* εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοτα, *divinitus data, a* δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, *Deus, gen.* θεοῦ, & θεοῖο, *Jon.* α. 415. *dat. pl. Jon.* θεοῖσι, θεοῖσιν. α. 28. θεόφιν, *adverb. ex Deo*. θ. 871.

Θεραπευέμεν, *præf. inf. act. a* θεραπεύω, *famulor, servio*, f. εύσω. *Th.* θεράπων, οντος, ὁ, *minister*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *minister, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æstas*. ε. 501.

Θερμὸς, ῆ, ὸ, & ἡ, *calidus*. *Th.* θέρω, f. θερῶ, & *Æol.* θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, α. 2. *med. infinit. a* τίθημι, *pono*. ε. 23.

Θέσκελα, *divina, per syncopen pro* θεοείκελα, *Deo similia, ex* θεὸς, & εἴκω, *similis sum*. α. 34.

Θεσπεσίη, ἡ, *divina, a* θεσπέσιος, ὁ, & ἡ, *divinus*. *Th.* θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinans*. α. 383.

Θέτις, *nomen mul.* θ. 244.

Θέτο, *fecit, pro* ἔθετο. *ab* ἐθέμην, α. 2. *med. verbi* τίθημι, *pono*. θ. 886.

Θεώντων, *gen. pl. part. Alii* θεόντων, *a* θέω, *curro*. *At illi a* θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, *nomen urbis*. θήβας, &c. α. 105.

Θηβαιγενὴς, έος, ὁ, *ex urbe Thebarum oriundus, a* γίνομαι, *nascor*. θ. 530.

Θήγει, *acuit*, 3. *perf. præf. ind. a* θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum. a* θεάομαι. *Th.* θηέομαι, ῶμαι, *specto*. θηήσονται, *suspicient*, f. 1. *a* θεάομαι. α. 480. θ. 31.

Θήκατο, α. 1. *ind.* θήκατο, α. 1. *med. verbi* τίθημι, *pono*, f. θήσω,

a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθηκε. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. θήλειαι fœminæ. ϑ. 667. θηλυτεράων, gen. Æolic. a θηλυτέρη, comparat. a Th. θῆλυς, εια, fœmineus. α. 395. α. 4.

Θησαυρὸς, ου, ὁ, thesaurus. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275.

Θηρητῆς, pro θηρατῆς, Poet. a θηρατὴς, venator. θηραταὶ, in pl. a θηράω, venor. Th. θὴρ, fera. α. 388.

Θησέα, acc. a Θησεὺς, nomen viri. α. 182.

Θῆτα, accus. sing. servus, a θὴς, θητὸς, ὁ, servus, θῆσσα, ης, ἡ, ancilla. ε. 600.

Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, morior. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, ου, ὁ, mortalis, θνητὴ, θνητοῖσι, a θνήσκω, morior. α. 73. ε. 88.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum. hinc θοινάω, epulor. α. 114.

Θοὸς, ου, ὁ, celer. α. 97.

Θόρε, desiliit, a. 2. act. a θορέω, vel θόρω, salio. α. 392.

Θόρον, desilierunt, imperf. pro ἔθορον, a θόρω, salio. α. 370.

Θοῶς, adverb. celeriter. Th. θοὸς, ου, ὁ, celer. α. 418.

Θρασεῖα, f. g. a θρασὺς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, a θρασὺς, audax, hoc a θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, alo. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Jon. a τρέφω, alo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. ϑ. 198. 328.

Θρηϊκίου, genit. a θρηΐκιος, Thracius, a θρὴξ, ηκὸς, Thrax, nomen gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, filia, acc. θυγατέρα, & θύγατρα Poetice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. ϑ. 265.

Θῦε, æstuabat, imperf. Jon. a θύω, macto, & impetu feror. ϑ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, procella. ϑ. 742.

Θύεσσι, victimis, dat. pl. Jon. a θύος, εος, τὸ, victima, a θύω, immolo. ε. 336.

Θυήεις, εντος, redolens, ὁ, a Th. θύω, f. ύσω, macto. ϑ. 558.

Θυμαλγέα, accus. a θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, animus, & ἄλγος, εος, dolor. ϑ. 629.

Θυμήνασαι, a. 1. part. f. g. pl. succensentes, a θυμαίνω, irascor, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Th. θυμὸς, ira. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præs. inf. a θυμοβορέω, animum exedo tristitia, ex θυμὸς, animus, & βορὰ, pabulum, esca. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. a θυμολέων, leonino animo præditus, ex θυμὸς, animus, & λέων, οντος, leo. ϑ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθόρος, animum labefactans, ex θυμὸς, animus, & φθείρω, corrumpo. Th. φθέω, corrumpo. ε. 715.

Θυμὸς, ου, ὁ, animus, ira. ε. 379.

Θῦον. ϑ. 131. furens, part. præs. act. g. n. a θύω, macto, cum impetu feror. ε. 618.

Θύραζε, adverb. foras, θύρηφι, foris, adverbium, aut dativus adverbialiter positus, a θύρα, janua. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, villi, seu nodi, quales dependent a crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præs. part. a θύω, sacrifico. sumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: item furo. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, a sacrificiis enim solebant epulari. ϑ. 100

Θῶκον, acc. a θῶκος, ου, sedile, pro θᾶκος, εος, τὸ, a θάσσω, sedeo.

sedto. Th. θοὸς, ȣ, ὁ, celer. ε. 491.

Θώρηκας, thoracem, acc. pro θώρακας, Jonice, a θώραξ, ακος, ὁ, Jonice mutatur α in η, θώρηξ, pectus: unde θωρήσσω, ξω, pectus armis, seu lorica munio, per syn. speciei armo, θωρήσσονται, armantur, præs. ind. θ. 431.

Θωϋτὰ, nom. pl. θωϋτὰ ἔργα, admiranda opera, θῶϋμα, Jonice, idem est quod θαῦμα, & hinc θωϋτὰ, pro θαυμαστὰ, Jon. Th. θαυμάζω, f. άσω, miror. α. 165.

I.

Ἴαλλον, volitabant, 3. pl. imperf. pro præs. enallage temporis, ab ἰάλλω, mitto, volo, f. αλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, sola, & ἀνὴρ, quæ sola anima virum imitatur. θ. 536.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰαίνω, calefacio. item exhilaro, lætitia perfundo. θ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Jon. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, mitto. item maledictis lacesso, ἰαπετιονίδη, vocat. casus, filius Japeti, a ἰαπετιονίδης. ε. 54.

Ἰασίῳ, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἴαχε, ἴαχον, 3. pl. imperf. act. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, οντος, unde ἰαχὴ, clamor. θ. 69. α. 441.

Ἰαωλκὸς, ȣ, ἡ, nomen urbis. α. 474.

Ἰδάλιμος, sudorificus, ab ἶδος, ἴδεος, τὸ, sudor. idem quod ἱδρὼς, ῶτος, ὁ. ε. 413.

Ἴδε, α. 2. act. imperat. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, α. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, όντος, & ἰδȣ̃σ', pro ἰδȣ̃σα. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, atque. α. 19.

Ἴδει, æstu, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, sudor. α. 397.

Ἰδεῖν, α. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, α. 2. med. infinit. ab εἴδω, video. Vide ἴδε. α. 166.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, mons Cretæ, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. θ. 1010.

Ἴδῃς, videris, 2. sing. α. 2. act. subj. ab εἴδω, video. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, scimus, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, scio. Imperat. ἴσαθι, & ἴσθι. θ. 27. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Jon. ἰδμοσύνῃσι. θ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. α. 2. med. indic. aspexerint, ab εἴδω, video. θ. 451.

Ἴδριες, periti, ab ἴδρις, quod est ab ἴσημι, scio. α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, provida. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur formica. Th ἴσημι, scio. ε. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor, per metonym. effecti labor molestus. Th. est, ἶδος, εος, τὸ, sudor.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, gnara. θ. 352.

Ἱεῖσαι, emittentes, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, mitto, alii scribunt ἱεῖσαι, idque Æolice, imperf. ἵην, ης, η, 3. pl. ἵεσαν, f. ἥσω, p. εἷκα, α. 1. ἧκα, α. 2. ἣν, ἧς, ἧ, præt. pass. εἷμαι, α. 1. pass. ἕθην. θ. 10. 43.

Ἱέμεν, Jonice, pro ἱέμεναι, Attice, præs. inf. ab ἱέναι, ubi Jones αι in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, mitto. ε. 594.

Ἱέμενοι, cupientes, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἵεντο, cupiebant, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, ire, ab εἶμι, eo, pro quo etiam dicitur ἴημι. ὦρτ' ἰέναι, perrexit ire. α. 40.

Ἱερὸς, ȣ, ὁ, sacer. item magnus, immensus. ἱερὴ, Jonice, pro ἱερά. ἱερὰ, g. n. pl. num. intelliguntur sacrificia, ἱέρ', pro ἱερὰ, ἔρδειν ἱέρ', facere sacra, h. e. sa-

sacrificare, ἱρεύειν (*pro* ἱερεύειν, *in f. g.*) *Dorice*. ϑ. 1014. α. 201. ϑ. 417. ε. 334.

Ἵησι, *tranat*, *ab* ἵημι, *mitto*. *spiritu differt ab* ἴημι, *eo*, *de quo paulo ante*. ϑ. 806.

Ἰήτωι, *dat. sing. nomen viri*, *ab* ἰήτωρ. ϑ. 1000.

Ἰθείῃ, *ab* ἰθύς, εῖα, ὺ, *idem quod* εὐθύς, *rectus*, ἰθείῃσι, *dat. pl. Jonic.* ε. 36.

Ἴθι, *præs. imperat. accede*, *ab* εἶμι, *vel* ἴημι, *eo*. ε. 491.

Ἰθυδίκῃσι, *justos*, *dat. pl. Jonic. paragoge ab* ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta*, *ab* ἰθύς, ἰθεῖα, ἰθύ, *rectus*, *a*, *um*, & δίκη, *jus*.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. *sing. præs. ab* ἰθύνω, *dirigo*. *Th.* ἰθύς, έος, ὁ, *rectus*. ε. 7.

Ἱκάνει, *pervenit*, *ab* ἱκάνω. *Th.* ἵκω, *f.* ἵξω, *a.* 1. ἷξα, *venio*. ϑ. 697.

Ἴκελος, *similis*, & εἴκελος. *ab* εἴκω, *similis sum*. ε. 302.

Ἱκέτευσε, *a.* 1. *ind. ab* ἱκετεύω, *supplico*. *Th.* ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *supplicibus*, *dat. pl. Jon. ab* ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. ε. 325.

Ἵκετ', *aor.* 2. *med.* ἵκετ' ἐς ἀθανάτας, *pervenit ad immortales*. *Vide in* ἵκηαι. ϑ. 286.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. *sing. a.* 2. *med. subj. Jonice pro* ἵκῃ, *ab* ἱκνέομαι, *venio*, *f.* ἵξομαι, *p.* ἷγμαι, *a.* 2. *m.* ἱκόμην, ου, ετο, & *in* 3. *pl.* ἵκοντο, *in aor.* 2. *sub.* ἵκωμαι, ῃ, ηται. ε. 466.

Ἴκταρ, *adverb. celerrime*, ἀπὸ τοῦ ἱκέσθαι. *Th.* ἱκνέομαι. ϑ. 691.

Ἷκτο, *per syncopen pro* ἵκετο, *pervenit*, *a.* 2. *med. ab* ἱκνέομαι. *Vide in* ἵκηαι. ϑ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, *ab* ἵλαος, *propitius*. *Attice* ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, *præs. inf. ab* ἱλάσκομαι, *placo*. *Th.* ἱλάω. ε. 336.

Ἱμάσσας, *Poetice pro* ἱμάσας, *part. a.* 1. *act. a verbo* ἱμάζω, *loris cædo*. *f.* ἱμάσω. *Th.* ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. ϑ. 857.

Ἱμείρω, *desidero*, *cupio*, *f.* ρῶ, *hinc* ἵμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, *acc. pl. desiderabiles*, *ab* ἱμερόεις, εσσα, εν. *Th.* ἱμείρω. α. 31. ε. 616. ϑ. 359.

Ἵν', *pro* ἵνα, *ut*. ε. 544.

Ἰνώ, όος, ἡ, *valida*, *nomen mul. ab* ἴς, ἰνός, ἡ, *robur*, *fibra*. ϑ. 976.

Ἷξε, 3. *sing. a.* 1. *act. indic.* *Th.* ἵκω, *venio*, *f.* ἵξω, *a.* 1. ἷξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. *sing. fut.* 1. *med. Jonice pro* ἵξῃ, *ab* ἱκνέομαι, οῦμαι, *f.* ἵξομαι, *præs. pass.* ἷγμαι, *a.* 2. *med.* ἱκόμην, ου, ετο. ε. 475.

Ἰοειδέα, *acc. sing. in nom.* ἰοειδής, έος, *niger*, *ab* ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, *nigricans*, & εἶδος, εος, *forma*, & *hoc ab* εἴδω, *video*. ϑ. 3.

Ἰόλαος, ου, *nomen peritissimi aurigæ*, *Jolaus*, *q. d.* ἰὸς τοῦ λαοῦ, *jaculum*, *seu telum populi*, α. 78.

Ἰόντα, *euntem*, *a.* 2. *act. part. ab* εἶμι, *eo*. *part. a.* 2. *act.* ἰών, ἰοῦσα, ἰόν. ϑ. 773.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. *ex* ἰός, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. ϑ. 14.

Ἱππόδαμος, *equarum domitor*. ἵππος, & δαμάω, *domo*. α. 346.

Ἱπποθόη, *nomen mul. celer instar equi*, *vel valde celer*. *Nam* ἵππος *in compositione quandoque auget*, *sic* & βου, *quod est ex* βοῦς, *ut* βούλιμος. ϑ. 251.

Ἱππονόη, *nomen mul. valde intelligens*. ϑ. 251.

Ἵππος, *equus*, *dat. pl. Jon.* ἵπποισιν. α. 341.

Ἱππότα, *vocativi casus*. *ab* ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, *vocativus pro nominativo ponitur Poetice*, & *Attice*. α. 216.

Ἱππουκρήνη, *equi fons*. *Nomen fontis in Bœotia*, *non procul ab Helicone monte*. ϑ. 6.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, *Jonice*, *pro* ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις,

Ἶρις, ιδος, ἴρεος, & ἴρεως, ἡ, *iris, in accus.* ἶριν. ϑ. 780.

Ἲς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἲς ἀνέμοιο, *vis venti*. ϑ. 332.

Ἶσ', *pro* ἴσα, *ab* ἴσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. *pl. imperf. act. ab* εἶμι, *eo. imperf.* ειν, *a.* 2. ἴον, *pl. perf. m.* ᾔειν. ϑ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. *pl. ab* ἴσημι, *scio*. ε. 40.

Ἶσον, *parem, æqualem*, *ab* ἶσος, *par*. ε. 325.

Ἶσον, *æquale, scilicet prima in* ἴσος *est anceps, & proinde scribitur etiam* ἶσος, *quum prima corripitur*. ε. 750.

Ἰσᾶσθαι, *pro* ἰσοῦσθαι, *præs. med. infinit. æquare, ab* ἰσόω, ῶ, *æquo. Them.* ἶσος, ε, ὁ, *par*. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. *q. d.* ἶσον φέρει. ε. 428.

Ἱστάμενος, *part. præs. pass.* ἱστάμενος, *stans, genit. Jon.* ἱσταμένοιο, *ab* ἵσταμαι. ε. 567.

Ἵστασ' *pro* ἵστασο, 2. *sing. præs. pass. imperat. ab* ἵστημι, *sto, f.* στήσω, *a.* 2. ἔστην. α. 449.

Ἱστίην, *Jonice pro* ἑστίαν, *ab* ἑστία, ας, ἡ, *Vesta, focus*. ϑ. 454.

Ἱστοβοῆι, *stivæ, dat. sing. ab* ἱστοβοεὺς, *temo, stiva. ab* ἱστὸς, *tela, quod ab* ἵστημι, *sto, &* βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam, acc. ab* ἱστὸς, ῦ, ὁ, *tela, & malum navis*. *Th.* ἵστημι, *sto*. ε. 64.

Ἵστορα, *ab* ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus, sciens*. ε. 790.

Ἶστρον, *acc. ab* ἴστρος, *nomen fluvii Germanici, Danubius*. ϑ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet, ab* ἰσχάνω, *idem quod* ἴσχω, *habeo. Th.* ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, *idem quod* ἔχω, *habeo*. ἴσχωσ', 3. *pl. præs. sub. act.* ε. 623.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur. dat.* ἰσχυῖ, *acc.* ἰσχὺν, *fremitum. Hinc* ἰσχύω, *robustus sum*. ϑ. 146.

Ἴτον, *abierunt*, 3. *dual. præs. activi, ab* εἶμι, *eo. ponitur vero præsens pro a.* 2. ἴτω, *qui* 3. *dual. formæ* ἴτην, *enallage temporis*. ε. 197.

Ἴτυν, *extremam oram*. *ab* ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus, circumferentia*. α. 314.

Ἰφθίμου, *genit. fortis, ab* ἴφθιμος, *& hoc ab* ἶφι, *fortiter, quod est ex* ἲς, ἰνὸς, ἡ, *vis, robur*, ἰφθίμην, β. 768.

Ἶφι, *adverb. fortiter, ab* ἲς, ἰνὸς, ἡ, *vis, fibra*. ε. 539.

Ἰφικλείδην, *nomen viri*. α. 111.

Ἰφικλῆα, *nomen viri, ad formam* ἡρακλῆα. *a nominativo* ἰφικλέης *contracte* ἰφικλῆς, *q. d. valde honoratus, gloriosus*. α. 54.

Ἰχθυόωντες, *piscibus inhiantes, præs. part. ab* ἰχθυάω, ῶ, *piscor. Th.* ἰχθὺς, ύος, ὁ, *piscis*. α. 210.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦ *pro* ἰχθύας, *sicuti* δρῦς *pro* δρύας *&c.* α. 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*. α. 678.

Ἰῷ, *dat. sing. ab* ἰὸς, ῦ, ὁ, *sagitta, quod est ab* ἵημι *mitto. item ærugo, quæ in metallo serpit, venenum quod transmittitur in venas. At* ἴος, ἴα, ἴον, *idem quod* οἶος, α, ον, *solus, a, um*. α. 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vociferatio*. ϑ. 682.

Ἰωλκὸν, *acc.* ἰωλκὸς, ῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ*. ϑ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus, genit. Jon. ab* ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, *persequutio hostilis, idem quod* ἰωκή. *Th.* διώκω, *f.* ξω, *persequor*. ϑ. 683.

K.

K' *pro* καὶ & ἢ κ' *dixit &c*. ϑ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', *prostravit, a. 2. ind. pro* κατέβαλε *a* καταβάλλω *dejicio*, καββάλετ', *a. 2. m. 3. perf. sing. Th.* βάλλω, *f.* βαλῶ, *p.* βέβληκα, *a. 2.* ἔβαλον, *p. m.* βέβολα. α. 130. 462.

Καδδύναμιν *pro* κατὰ δύναμιν, *pro virili, a* δύναμις, εως, ἡ, *potentia*.

ττεσθαι. Th. δύναμαι, f. ήσομαι, *possum*. ε. 334.

Καδδ', καδ δ' βάλε pro κατέβαλε δὲ, *dejicit vero*. α. 384.

Κάδμος, ου, *nomen viri*, *hinc* καδμεῖος, καδμείοισι, *dat. pl.* & *in f. g.* καδμείη, & καδμηΐς, ΐδος, *Cadmaea*. ε. 161. θ. 937.

Καθαπτόμενος, *præs. part.* a καθάπτω, *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, *adverb.* a καθαρὸς, οῦ, ὁ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, *præs. part.* *residens*. a καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*. κ. 34.

Καθίζει, 3. *pers. præs. ind.* *sedet*. καθίζειν, *præs. inf.* *collocare*. a καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio*. θ. 434.

Καὶ, *sed etiam*, τε & , *quæ duo simul juncta sunt distributiva*, ὁμοῦ &, *simul etiam*. ε. 43. 241.

Καίοντ', *adolens*, *pro* καίοντι, καιομένη, *ardens*, *præs. part.* a καίω, *uro*, *accendo*, f. καύσω, p. κέκαυκα, α. 2. *pass.* ἐκάην, f. 1. *pass.* καυθήσομαι. θ. 557.

Καινέα, a καινεὺς, έος, ὁ, *nomen proprium Regis*. α. 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, *occasio*. ε. 692.

Κἀκεῖνος, *ille*: *ex* & & ἐκεῖνος. ε. 293.

Κακκρύπτων, *pro* κατακρύπτων, *abscondens*, *præs. part.* a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, p. φα, α. 2. ἔκρυβον. ε. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, *ex* κακὸν, *malum* & θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 470.

Κακὸς, *malus*, *proprie piger*, a χάζω, *cedo*. κακὴ, ἡ, *neut.* κακὸν, κακ' *pro* κακά. *dat. pl.* κακοῖσιν. κακὸν, *pro* κακῶς, *adverb.* ε. 325. *comp.* κακίων, κάκιστος. ε. 264. 344.

Κακότητι, *dat. sing.* a κακότης, ητος, ἡ, *improbitas*. κ. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens*, *ex* κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. ε. 28.

Κακτάμεναι, *occidere*, *Dor. pro* κατακτάμεναι, & *hoc pro* κατακτῆναι, α. 1. *inf. act.* a κατάκτημι, *pro* κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ, *occido*, p. ἔκτακα, α. 2. ἔκτανον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*. a κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*. ε. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, a καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα. καλέεσκεν, 3. *pers. imperf. Ionice*, *pro* ἐκάλεε, ει. καλεῦσ', *pro* καλέουσι, *vocant*. θ. 207. ε. 340.

Καλιαὶ, *horrea*. καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*, καλιὴ *Jonice pro* καλιά. Th. κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*. ε. 305.

Καλλιγύναικα, *acc.* a καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulcris mulieribus abundans*. *ex* κάλλος, εος, τὸ, *pulcritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ε. 651.

Καλλικόμοιο, *genit. Jon.* καλλικόμος, *pulchricoma*. a καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *a*, *um*, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. θ. 915.

Καλλιπάρηος, *Æol. seu Bœotice pro* καλλιπάρειος, *pulchras habens genas*, *ex* καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ, & *Æol.* παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, *gena*. θ. 238.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, a καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ῥευκα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, *nomen Musæ*, *cujus est elegans eloquium*, *facunda*, *ex* κάλλος, εος, τὸ, *pulcritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. θ. 79.

Καλλιρόη, *nomen mul.* θ. 280.

Καλλίτριχας, *pulchricomos*, καλλίθριξ, ἡ, *pulchros crines habens*, *ex* καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. κ. 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, *ex* καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ε. 735.

Καλλίσφυρος, *pulcros talos habens*. *ex* καλὸς, & σφυρὸν, *malleolus*. Th. σφῦρα, ρας, ἡ, *malleus*. θ. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*.

Comp.

comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, *superl.* κάλλιστος, *optimus, pulcherrimus.* θ. 384.

Καλυπτόμενοι, *contectæ, præs. part. pass.* a καλύπτω, *tego, f.* ψω, *p.* φα, *a.* 1. ἐκάλυψα, ας, ε, *a.* 2. ἐκάλυβον. α. 134. ε. 139.

Καλύπτρην, *acc. Jon.* a καλύπτρα, *tegmen capitis muliebre. Them.* καλύπτω, *tego.* θ. 574.

Καλυψὼ, *nomen mul.* θ. 359.

Κάμαξι, *dat. pl. palis, pedamentis,* a κάμαξ, ακος, ἡ, *palus.* α. 298.

Κάματος, ου, ὁ, *labor. hinc* καματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, *laboriosus. Th.* κάμνω, μῶ, *p.* κέκμηκα, *lassesco.* ε. 175. 582.

Κάμμεν, *pro* κατὰ μὲν. ε. 437.

Καμπύλα κᾶλα, *curva ligna.* a καμπύλος, ου, ὁ. *Th.* κάμπτω, *f.* ψω, *p.* φα, *flecto.* α. 324.

Κἂν, *quamvis, etsi,* ex καὶ & ἂν, *si.* e. 335.

Καναχὴ, *crepitatio sonitus. hinc* καναχηδὰ, *adverb. cum strepitu. Th.* ἦχος, ου, ὁ, *sonus.* α. 164. θ. 267.

Κανάχιζε, *imperf. substrepebat,* a καναχίζω & καναχέω, *resono. hinc* καναχὴ, *crepitatio,* καναχῆσι, *dat. plur. Jonice. Th.* ἦχος, ου, ὁ, *sonus.* α. 373.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, *fumus.* ε. 43.

Κάπρος, ου, ὁ, *aper. item verres, quo sensu accipitur.* ε. 781.

Κάρη, τὸ, *indeclinabile, caput, per apocopen pro* κάρηνον, ου. ε. 532.

Καρπαλίμως, *cito, raptim, adverb. q. d.* ἁρπαλίμως, *ab* ἁρπάζω, *f.* σω, & ξω, *rapio.* α. 432.

Καρπὸς, ου, ὁ, *fructus.* e. 170.

Κάρτεϊ, *robore, pro* ἐν κράτει, *h. e.* κρατερῶς, *more Hebræorum,* κάρτος, *pro* κράτος, εος, τὸ, *robur.* θ. 73.

Καρτεροθύμῳ, *dat.* καρτερόθυμον, a καρτερόθυμος, ου, ὁ, *pertinax, qui toleranti animo est, ex* κάρτος, *per metathesin litterarum pro* κράτος, εος, τὸ, *robur,* & θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus.* θ. 476.

Καρτερόφρονα, *acc.* a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus. item magnanimus,* a κράτος, εος, τὸ, *robur,* & φρὴν, *animus.*

Κάρτιστον, *præstantissimum, pro* κράτιστον, *ab* ἀγαθὸς, *bonus,* κρείσσων, κράτιστος. θ. 981.

Κάρφει, *siccat. Th.* κάρφω, *sicco, arefacio, f.* ψω. ε. 7.

Καρχαρόδοντα, *acc. sing. dentibus asperum.* a κάρχαρος, *asper. Th.* χαράσσω, *f.* ξω, *sculpo,* & ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.* ε. 602.

Κασίγνητος, ου, ὁ, ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, *frater, soror,* & γίνομαι, *nascor.* θ. 756.

Κασσίτερος, κασσιτέροιο, *gen.* ὁ, *stannum.* θ. 862.

Κατὰ, *cum genitivo per; cum accus. ad, secundum.* κατ' ὄρος, *in monte,* κατὰ οἶκον, *domi.* καθ' ὥρην, *ad tempus, idem quod* πρὸς καιρὸν. ε. 615. 100.

Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt.* 3. *pl. præt. medii,* a βρίθω, *oneror, sum gravis, f.* σω, *p.* κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat, f.* 1. a καταβαίνω, *f.* βήσομαι, *descendo. Th.* βαίνω, *eo, a.* 2. ἔβην. θ. 750.

Καταγηράσκουσι, *præs. ind.* a καταγηράσκω, *senesco. Th.* γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.* ε. 93.

Καταδεύῃ, 3. *præs. sub. humefiat,* a δεύω, *rigo, f.* δεύσω. ε. 544.

Καταδύμεναι, *Att. & Dor. ingredi, pro* καταδῦναι, *a.* 2. *act. infinit.* a καταδύω, *a.* 2. *act.* κατέδυν, υς, υ. *Th.* δύνω, & δύω, *subeo.* α. 196.

Καταδύντα, *occidentem, part. a.* 2. *act. Th.* δύω, *subeo, vel* δύνω. θ. 596.

Καταθεῖο, *poneres,* 2. *sing. a.* 2. *med. opt.* κατάθηαι, *deposueris.* 2. *sing. a.* 2. *med. subj.* καταθῶμαι, καταθῇ, & *pro hoc* καταθήαι, *Jonice,* a τίθημι, *pono.* ε. 45.

Κάτθεο, *Poet. pro* κατάθου, & κατάθεσο, *reconde, a.* 2. *imperat. med.* a κατατίθημι, *repono. Th.* τίθημι, *f.* θήσω, *a.* 2. ἔθην. ε. 625.

Κα-

Κατακείμενον, *præs. part. a* κατάκειμαι, *jaceo, decumbo.* ε. 362.

Καταλείβεται, *distillat. præs. ind. a* καταλείβομαι, *destillo.* *Th.* λείβω, *f.* ψω, *libo.* ϑ. 786.

Καταλείπειν, *præs. inf. a* λείπω, *linquo, f.* ψω, *p.* φα, *a.* 2. ἔλιπον, *p. m.* λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *cubat. fut. ind. a* λέγομαι, *cubare facio.* ε. 521.

Καταμάρψῃ, *opprimat, a.* 1. *sub. a* καταμάρπτω, *comprehendo.* *Th.* μάρπτω, *f.* ψω, *capio.* ε. 494.

Καταπεπτηῦια, *exterrita, perf. part. activi, per syncopen* τ̃ χ, *pro* καταπεπτηχυῖα. *a verbo* καταπτήσσω, *f.* ξω, *perterrefio, præter. act.* καταπέπτηχα. *Th.* πτοέω, ῶ, *f.* ήσω, *exterreo.* α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebat. imperf. Jon.* *Th.* πίνω, *bibo, f.* πώσω, *p.* πέπωκα, *a.* 2. ἔπιον, *inde in imperat.* πῖθι & πίε. ϑ. 459.

Κατάσκιος, *opacus, a* σκιά, ᾶς, ἡ, *umbra.* ε. 511.

Καταστύφελος, ου, *a* στυφελὸς, *durus, asper.* *Th.* στύφω, *astringo, f.* ψω. ϑ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis, dat. pl. præs. part. a* φθίω, *idem quod* φθέω, *f.* ήσω, *corrumpo.* ϑ. 850.

Καταφλέξαι, *combussisset, 3. sing. a.* 1. *act. opt. a* φλέγω, *uro, f.* ξω, *p.* χα. α. 18.

Καταφράζεσθε, *præs. imperat. pass. a* καταφράζομαι, *considero.* *Th.* φράζω, *dico, f.* σω, *p.* κα, *a.* 2. ἔφραδον, *p. m.* πέφραδα. ε. 246.

Καταχεύετ', *effundit, 3. imperf. a* καταχεύομαι. *Th.* χέω, *f.* χεύσω, *fundo.* ε. 581.

Κατῄειν, *descendebat, ex* κατὰ & εἶμι, *eo, est 3. sing. præt. med.* ᾔειν, & *Attice* ᾔα, ας, ε. κατιὼν, *part. a.* 2. *a* κάτειμι. ϑ. 723. α. 254.

Κατελεγχέτω, *redarguat, præs. imperat. a* κατελέγχω. *Th.* ἐλέγχω, *f.* ξω, *arguo.* ε. 712.

Κατέλεξε, *recensuit, a.* 1. *ind.* καταλέγω. *Th.* λέγω, ξω, *dico.* ϑ. 627.

Κατεναντίον, *adverb. ex adverso, coram.* *Th.* ἀντὶ, *pro.* α. 73.

Κατένασσε, *a.* 1. *ind. pro* κατένασε, *ab inusitato verbo* καταναίω, *habitandum do.* *Th.* ναίω, *habito.* ε. 167. ϑ. 538.

Κατενήνοθεν, *constraverat, præt. med. a* κατενθέω, ἐνθέω *ex* ἐν & θέω, *pono. per metathesin* ἔνεθα, *in præt. med.* ἤνοθα, & *per reduplicationem* ἐνήνοθα. *præposita præpositione* κατὰ, *fit hinc* κατενήνοθα, *constravi. Errant qui a* καταναθέω, *derivant. Sic enim reduplicatio foret* καταναήνοθα, &c. *Malo ita resolvere, ut dicam,* κατενήνοθα, *esse duntaxat præteriti medii,* & *carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset* κατενέθω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit, sedavit, a.* 1. *act. ind. verbi* καταπαύω, *desisto.* *Th.* παύω, *finio, cesso.* ϑ. 87.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt, pro* κατεστάθησαν, *Æolice, a.* 1. *ind. pass. a* καθίσταμαι, *constituor.* *Th.* ἵστημι, *f.* στήσω, *statuo.* ϑ. 674.

Κάτεχε, *imperf. ut* & κατέσχεθε, *detinebat. pro* ἔχω *dicitur* σχέω. ϑ. 700. 575.

Κατηρεφέ', *pro* κατηρεφέα, *a* κατηρεφὴς, έος, ὁ, & ἡ, *tectus, dat. pl. Jon.* κατηρεφέεσσι. *Th.* ἐρέφω, *f.* ψω, *tego.* ϑ. 778.

Κατηωρεῦντο, *suspensi erant, 3. pl. imperf. pass. Dorice pro* κατηωροῦντο, *a verbo* κατααιωρέομαι, *dependeo, ex* κατὰ & αἰωρέω, *f.* ήσω, *in sublime tollo.* α. 225.

Κατοπάζῃ, *expuleris, præs. sub. ab* ὀπάζω, *f.* σω, *persequor.* ε. 322.

Κάτω, *infra, deorsum.* ϑ. 301.

Καυάξαις, *fregeris, a.* 1. *opt. act. a* καυάζω, *contero, frango. sic Æoles pro* κὴρ, *dicunt* καὺρ, *vel pro* κατάξαις *Poet. sublato* τ, & *inserto* υ, *Æol. ab* ἄγω, *frango.* ε. 664.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium, a* καίω, *uro, f.* καύσω. ϑ. 844.

Κε, & κεν, *particula potentialis,*

sicut

sicut in prosa ἂν, *vel expletiva*. ε. 10. 12. 33.

Κέκτο, *jacebant*, *pro* ἔκειντο, *Jonice*, & κέκτο *pro* κείατο, *a* κεῖμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροισι, *dat. pl. Jon. a* κέγχρος, *milium*, *genus leguminis*. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ*, *dat. sing. a* κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus*, *probus*. *Th.* κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 69.

Κείνῳ, *illo*, *pro* ἐκείνῳ, *per aphæresin*. κείνοις, κείνοισι, *dat. pl. Jon. ab* ἐκεῖνος, *ille*. ϑ. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κεῖτ', *pro* ἔκειτο, *imperf. Jon. a* κεῖμαι, *jaceo*. α. 227.

Κεκαλυμμένη, *perf. part. pass. a* καλύπτω, *operio*, *tego*, *f.* ψω, *p.* φα, *a.* 2. ἐκάλυβον. ϑ. 745.

Κεκασμένον, *perf. pass. a* καζω, *orno*, *f.* σω. ϑ. 929.

Κεκάδη, *occultabat*, *Jon. plusq. perf. med. a* κάδω, κάσω, *p.* κα. *in præt. med.* κέκαδα. *sicut* πλήθω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c.

Κεκλήγοντες, *præt. med. Æolice pro* κεκληγότες, *a* κλάζω. *verior analysis hæc est: ex præterito* κέκληγα, *novum verbum* κεκλήγω, *quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præs.* κεκλήγων, οντος, *in pl. οἱ* κεκλήγοντες. α. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, *præt. med. a* κλάζω, *clamo*, *in f.* κλάγξω, *a.* 2. ἔκλαγον, *p. m.* κέκληγα, *hinc in part. f. g.* κεκληγυῖα. ε. 447.

Κέκλυτε, *audite*, *a* κλῦμι, (*Th.* κλύω, *audio*.) *Hinc* κλῦθι, & *Poetica redupl.* κέκλυθι, *in 2. pl.* κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, *correpta penultima*. ϑ. 644.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, *Attice*, *pro* κεκονισμένος, *a* κονίζω, *pulvere impleo*, *quod est a* κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, *a* κορέω, *satio*, *f.* έσω, & ήσω, *p.* κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένην, *diversam*. *Th.* κρίνω, *f.* νῶ, *secerno*, *p.* κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. *pl. præt. pass. Jonice*, *pro* κεκρυμμένοι εἰσὶ, *a* κρύπτω, *abscondo*, *f.* ψω, *p.* φα, *a.* 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, *præt. pass. infinit. a* κτάομαι, *acquiro*, *f.* κτήσομαι, *p.* κέκτημαι. ο. 435.

Κελάδοιο, *genit. Poeticus*, *pro* κελάδου, *a* κέλαδος, ου, ὁ, *strepitus*. ϑ. 926.

Κελαινεφεῖ, *nubium offuscatori*, *dat. a* κελαινεφὴς, *ex* κελαινὸς, *niger*, *idem quod* μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, *dat. Thema est* μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, *pro* μ, *ponitur* κ, κελαινόν. α. 173.

Κελεύθου, *genit.* κέλευθος, ου, ἡ, *via*. ε. 578.

Κελεύω, *jubeo*, *præs. ind. a* κέλομαι, *Poetice*, κέκλομαι. κέλοντ' *pro* ἐκέλοντο, 3. *pl. imperf.* ϑ. 33. ε. 304. ϑ. 686.

Κενεῶν, *Poetice*, *pro* κενῶν, *a* κενὸς, ῆ, ὸ, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, *ex* κεντέω, *stimulo*, *pungo*, & ταῦρος, *Latine taurus*. α. 184.

Κεραμεὺς, έος, ὁ, *figulus*, *a* κέραμος, ου, ὁ, *urceus*, *vel terra figularis*. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornuta*, *a* κεραὸς, ῦ, ὁ, *hoc a* κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνοῦ, *gen. sing. a* κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, *q. a* κείρω, *scindo*, & αὔω, *uro*. *hinc* κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, *a.* 1. *part. pass. genit.* ϑ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ϑ. 311.

Κέρβερον, *Cerberus*. ϑ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. *hinc* κερδαίνειν, *lucrari*, *a* κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκνὶς, *nomen mul.* ϑ. 315.

Κέρσε, 3. *pers. a.* 1. *ind. Jonice*, *verbi* κείρω, *tondeo*, *f.* ρῶ, & *Æol.* κέρσω, *a.* 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. *hinc* κέρσε, *per* τμῆσιν, *pro* ἀπέκερσε. κ. 419.

Κέρτομα, *convicia*, *quasi dicas convocia*, *a* κέρτομος, *mordax*, *cavillatorius*. *hinc* κερτομέω, *convicior*,

vicior, ex κείρω, *tondeo*, & τομὴ, *sectio*, quod est a τέμνω, *seco*, p. m. τέτομα. ε. 786. ϑ. 544.

Κεύθεσι, dat. pl. a κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda*, a κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & ῶνος, *significant locum*, ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. ϑ. 300.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, *Jonice*, pro κεφαλῶν, dat. κεφαλῆσι. ϑ. 827. ε. 416.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ου, *nomen viri*. ϑ. 986.

Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ου, ετο. & per reduplicationem Poeticam, κεχαρόμην. Dicitur vero κεχάρητο, per συστολὴν, ut vocant. Mallem a plusq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, a χαίρομαι, *lætor*. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi a χαρέω. κ. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. a χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 681.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. a χρῶμαι, *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην, ε. 476.

Κέχυται, *fusa est*. 3. perf. perf. pass. a χύω, f. ύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ϑ. 727.

Κήδει, *lædit*, 3. pers. præs. a κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362.

Κήδεα, acc. pl. a κῆδος, εος, τὸ, *cura*, *damnum*. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. a κῆλον, *Jonice*, pro κᾶλον, *lignum*. ϑ. 708.

Κηλέῳ, dat. a κήλεος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. ϑ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*, mendose scribitur κῆρ. κ. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (*sicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur*) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. a κῆρ, τὸ, *cor*. κ. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, a κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. ϑ. 597.

Κηρατρεφέων, gen. pl. a κηρατρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*, q. d. *fato nutritus*, a κὴρ, *fatum*, & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 79.

Κητὼ, όος, ἡ, *nomen mul. forte sic dicta a prodigiosa crassitie, qualis est in balæna, seu ceto, monstro illo marino*. κητῶς, genit. contract. ϑ. 270. 336.

Κήυκα, acc. sing. a κήυξ, υκος, ὁ, *nomen Regis*. α. 354.

Κηφήνεσσι, dat. pl. Poeticus, pro κηφῆσι, a κηφὴν, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ϑ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, *victus reconditur*. ε. 224.

Κιθάριζε, *personabat*, imperf. abjecto augmento a κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*, est organum musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ κιθαρισταὶ, a κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. ϑ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. a καλέω, *voco*, Poet. κικλήσκω. ϑ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*, κίον', acc. pro κίονα. ϑ. 521. 779.

Κίρκη, *Circe*, *nomen sagæ*. ϑ. 957.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. a κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίοντα, *flens*, præs. part. a κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλέα, pro κλέεα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gestæ*, a κλέος, εος, τὸ. *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. ϑ. 160.

Κλείετε, præs. imperat. *celebrate*, a κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, οῦ, *inclytus*. κ. 473.

Κλειὼ, όος, ἡ, *nomen mul.* & *Musæ*. ϑ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῦος, εος, τὸ, glo-

gloris. *Th.* κλείω, *celebro*. α. 107.

Κλέψας, *furatus*, *a.* 1. *part.* *a* κλέπτω, *[illegible]ro*, *furor*, *fut.* κλέψω, *p.* κέκλοφα, *p. paff.* κέκλεμμαι, *p. med.* κέκλοπα. ε. 55.

Κλῆρον, *acc.* *a* κλῆρος, ου, ὁ, *fors*, *patrimonium*. ε. 37.

Κλόνον, *acc.* *a* κλόνος, ου, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. *hinc* κλονέω, ῶ, *commoveo*, *f.* ήσω. Θ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, *dat. præf. part.* *a* κλύζω, *eluo*, *f.* σω, *p.* κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένην, *nomen mul.* Θ. 351.

Κλύοιμι, *præf. opt.* *audirem*, *a* κλύω, *audio*, κλῦθι, *præf. imperativi eft a* κλῦμι, *at* κέκλυθι, & κέκλυτε, *per reduplicationem, pro* κλῦθι, & κλῦτε, *in præf. imperat. hinc* κλυτὸς, κλυτοῦ, *inclytus*. Θ. 32. 644. ε. 9. 70.

Κλωθὼ, *nomen Parcæ*. *Vide Calepin.* α. 258.

Κνήμῃσι, *dat. pl. Jon. pro* κνήμαις, *Jonice*, *a* κνήμη, *tibia*, *fura*, *crus*. α. 123.

Κνημῖδας, *acc. pl.* *a* κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. *Th.* κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κηθήροις, *a* κηθήρος, *epitheton fuci*, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐρὰν, *quod aculeum non exerat more apium*, *a* κεύθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*, κοίλη, *dat. plur.* κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, *a.* 1. *part. paff.* *a* κοιμάω, *fopio*, *facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*, *f.* 1. *paff.* κοιμηθήσομαι, *a.* 1. *m.* ἐκοιμησάμην. Θ. 214.

Κοινοῦ, *genit.* *a* κοινὸς, οῦ, ὁ, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, κοίου, *nomen viri*. Θ. 407.

Κοιρανέων, *præf. part.* *imperans*, *a* κοίρανος, ου, ὁ, *rex*. *hinc* κοιρανέω, ῶ, *dominor*. Θ. 33.

Κοῖτον, *acc.* *a* κοῖτος, ου, ὁ, *idem quod* κοίτη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 572.

Κοκκύζει, *canit*. 3. *perf. præf.* *a* κοκκύζω, *coccyzo*, *a* κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, *nom. pl.* *a* κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. *Th.* κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτοῦ, *palearum ftrepitu*, *a* κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ. *Schol.* ἦχος φρυγάνων συρομένων, *h. e. ftrepitus farmentorum, quum trahuntur: ex* σύρω, *traho*, & κᾶλον, *lignum*, *feu* κόλος, *mutilus*. *Eft enim farmentum lignum defractum*. Θ. 880.

Κομεῖν, *nutrire*, *præf. inf.* *a* κομέω, ήσω, *nutrio* & *curam gero*. *hinc* κομίζω, & κομίσασθαι, *a.* 1. *m. inf.* ε. 602. 315.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, *a.* 1. *ind. Jon.* *a* κοναβέω, ῶ, *refono*. *Th.* κόναβος, ου, ὁ, *fonitus*. Θ. 840.

Κονίῃσι, *dat. pl. Jonice*, *pro* κονίαις, *a* κονία, ας, ἡ, *idem quod* κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, *acc.* κόνιν. α. 365. Θ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, *præf. part.* *a* κονίω, *vel* κονίζω. *Th.* κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitata*, *præf. part.* *a* κόπτομαι, *pulfor*, *fcindor*. *Th.* κόπτω, *f.* ψω, *fcindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *fatiatus*, *a.* 1. *m. part. Poet. pro* κορεσάμενος. *Vide* κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *faturato*, *a.* 1. *infinit. pro imperativo. Hellenifmus.* *a* κορέννυμι, *vel* κορέω, *faturo*. Θ. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, *imperf. act. pro* ἐκόρθυνεν, *Verbi* κορθύω, *vel* κορθυνώ, *coacervo*. *Th.* κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*. Θ. 853.

Κόρος, ου, & *Jon.* κόροιο, *fatietas*. *Th.* κορέω, *fatio*. Θ. 593.

Κόρυθος, *genit.* *a* κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσειν, *præf. inf.* *a* κορύσσω, *armo*. *q. d. galea munio*, κορύσσουσα, *præf. part. f. g.* *Th.* κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 198. 148.

Κορυφῆς, *genit.* Θ. 62. κορυφῇσι, *dat.*

dat. pl. Jonic. a κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. ϑ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix. Hinc* κορωνιόωντα, *acc. rostrata, Poetice, pro* κορωνιόωντα, *a* κορωνιάω, ῶ, *incurvus & lanatus sum. a* κορώνη, *summitas, curvatura*. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, *præs. inf. sic* κόσμησε, *ornavit, a. 1. pro* ἐκόσμησε, *a* κοσμέω, *f.* ήσω. *Th.* κόσμος, ου, ὁ, *ornatus, ordo*. ε. 72. 76.

Κοτέει, 3. *præs. ind. infestus est*, κοτέοντα, *præs. part. f. g.* κοτέοντε, *dual. num. part. a* κοτέω, *f.* έσω, *&* ήσω, *irascor. Th.* κότος, ου, ὁ, *ira vetus*. ε. 29. ϑ. 315.

Κόττος, ου, ὁ, *nomen viri, seu gigantis*. ϑ. 714.

Κούρη, ης, ἡ, *puella, idem quod* κόρη, *ex eoque factum Poetica epenthesi* τ̃ υ. *pl.* κοῦραι. *Th.* κορέω, *verro*. α. 126.

Κουρίζουσιν, *a teneris educant*, 3. *pl. præs. Verbi* κουρίζω, *a puerili ætate educo, a* κοῦρος, *idem quod* κόρος, *puer. Th.* κορέω, *verro*. ϑ. 347.

Κουρότερος, *junior. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur, a* κοῦρος, *idem quod* κόρος, *juvenculus. Th.* κορέω, *f.* έσω, *&* ήσω, *verro*. ε. 445.

Κουροτρόφος, ου, *juvencularum nutritor, a* κούρη, *hoc a* κόρη, *juvencula,* κορέω, *orno, quæ dum se comit, annus it*. ϑ. 450.

Κουφίζουσαι, *præs. part. f. g. a* κουφίζω, *f.* ίσω, *levo, a* κοῦφος, *levis*. ε. 461.

Κοῦφος, ου, ὁ, *levis, ut,* κούφη ἐλπὶς, *levis spes*. ε. 759.

Κράδη, ης, ἡ, *pro ficu sylvestri*. α. 697.

Κραδίην, *acc. sing. Jon. a* κραδίη, *per metathesin, pro* καρδία, ας, ἡ, *cor*. ε. 338.

Κράτεϊ, *dat. sing. imperio, a* κράτος, εος, τὸ, *robur. hinc* κρατερὸς, *validus,* κρατερῶν, *gen. pl. Æolice,* κρατερώτατος, *superl. validissimus*. ϑ. 49. 683. 864.

Κρατεῖ, *præpotens est*, 3. *pers. præs. ind. a* κρατέω, ῶ, *imperium obtineo, f.* ήσω, *p.* κεκράτηκα. *Th.* κράτος, εος, τὸ, *robur*. ϑ. 403.

Κρατερόφρονι, *dat. sing. a* κρατερόφρων, *infracto animo sum, ex* κράτος, *robur, &* φρὴν, *animus*. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. ϑ. 509. κρατερόφρον'. ϑ. 297.

Κρατὶ, *capiti, dat. sing. a* κρὰς, κρατὸς, ὁ, *vel* τὸ. *Th.* κάρηνον, ου, τὸ, *caput. unde per apocopen* κάρη, τὸ ἄκλιτον. *pro* κάρη, *dicitur* κάρα *Dorice, & per novam apocopen* κὰρ, *pro* κάρη. *item, pro* κὰρ, *per metathesin* κρὰς, ατος, *&* κρὰς, κρατὸς. *unde etiam descendunt* κράνιον, ου, τὸ, *& diminutivum* κρανίον, ου, τὸ, *calvaria*. α. 136.

Κρέας, ατος, *& Attice* κρέως, τὸ, *caro*. ε. 589.

Κρεῖον, *acc. a* κρεῖος, ου, ὁ, *nomen viri*. ϑ. 134.

Κρείοντα, *acc. sing. nomen viri. a* κρείων, οντος, ὁ. α. 83.

Κρείσσων, *vel* κρείττων, ονος, ὁ, *&* ἡ, *præstantior, vel melior, a positivo* ἀγαθὸς, *bonus. Th.* κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 208.

Κρεμάσασθαι, *a. 1. med. infin. a* κρέμαμαι, *suspendor, conjugatur ut* ἵσταμαι. *Th.* κρεμάω, *&* κρεμάννυμι, *f.* άσω, *suspendo*. ε. 627.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, *proprie capitis ligamentum, ex* κρὰς, *&* δέω, *ligo. per metaph. pinnæ murorum, & ponitur pro mœnibus*. α. 105.

Κρῆθεν, *adverb. a capite, ex* κρὰς, ατὸς. *Th. est* κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. α. 7.

Κρηνῆς, *genit. a* κρηνή, ης, ἡ, *fons, a fundendo, quia fundit aquas,* κρηνάων, *Æolice, pro* κρηνῶν, *genit. pl*. ε. 756.

Κρήτη, κρήτης, *nomen Insulæ*. ϑ. 477.

Κρητῆρος, *genit. Jon.* κρητὴρ, *Jonice, pro* κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *Latine, crater, a* κεράννυμι, *f.* άσω, *misceo, tempero, quia in*

eo

eo merum diluitur, ne noceat. e. 742.

Κρίναντο, pugnarunt, 3. pl. a. 1. med. a κρίνω, discerno, f. νῶ. κρίνωσι, 3. pl. a. 1. act. subj. κρίνας, part. a. 1. act. ε. 799. Θ. 882.

Κρισίη, nomen mul. Θ. 359.

Κρίω, nomen mul. Θ. 375.

Κρόκα, tramam, per syncopen, pro κροκίδα, a κροκίς, ίδος, ἡ, vel tanquam a κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, trama. ε. 536.

Κροκόπεπλος, croceo peplo, a κρόκος, ου, ὁ, crocus, & πέπλος, ου, τὸ, peplum, vestis muliebris. Θ. 358.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ κρόνου, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεὺς. κρονίδεω, Jonice, pro κρονίδου. ε. 18.

Κρονίων, ωνος, idem quod κρονίδης, a κρόνος, ου, ὁ, Saturnus, qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. קרן, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274.

Κροτάφοισι, dat. pl. Jon. a κρόταφος, ου, ὁ, tempus, pars capitis, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν φλέβα, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, frigus. hinc κρυερὸς, ᾶ, & Jonice κρυεροῖο, frigidus. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poetis idem quod κρυερός. ε. 492. Θ. 657. 936.

Κρυπτάδιος, secreti, gen. a κρυπτάδιος, apud Poetas idem quod κρυπτός, occultus. hinc & κρύφιος, abditus. Th. κρύπτω, ψω, occulto, abscondo, a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Jon. a κρύπτω, occulto. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. Θ. 174. ε. 50.

Κρώζη, præs. sub. a κρώζω, crocito, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, occisæ, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἐσάλην, ab a. 2. act. ἔκταν, pro quo Dores ἔκταν. a κτάω, occido, f. κτήσω. Th. κτείνω. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέανον, ου, τὸ, possessio. Poetis idem quod κτῆμα & κτέαρ, ατος, τὸ, idem. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, acquiro. ε. 315.

Κτείναντα, acc. a κτείνας, αντος, part. a. 1. act. a κτείνω, occido. f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον, a. 1. ἔκτεινα, κτενέμεναι, Dorice pro κτείνειν, præs. inf. act. α. 414. 448.

Κτήνεσσ', dat. pl. pro κτήνεσσι, per apocopen. a κτῆνος, possessio. Th. κτάομαι, ῶμαι, acquiro. ε. 34.

Κτητὴν, famulam, acc. a κτητός, acquisibilis. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, acquiro. ε. 404.

Κτύπος, sonitus, a τύπτω, pulso. α. 98.

Κυανόπεπλον, cærulea peplo. a κύανος, cæruleus, & πέπλον, peplum. Θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas habens, ex κύανος, cæruleus, & πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Κυανέα, genit. a κύανος, cæruleus. hinc κυάνεα, nigra, dat. plur. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανέων, Æolice, pro κυανέων. α. 143. 249. α. 7.

Κυανοχαίτης, ου, nom. ex κύανος, ου, ὁ, cæruleus, color niger, & χαίτη, ἡ, juba, coma. α. 120.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc. a. κυανῶπις, ἡ, cæruleus aspectu, a κύανος, cæruleus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδιμος, gloriosus, a κῦδος, εος, τὸ, gloria. α. 74.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, in comp. κυδίων, gloriosior, superl. κύδιστος, ου, ὁ, gloriosissimus. ε. 311. Θ. 548.

Κυδαίνων, illustrans, præs. part. a κυδαίνω, gloriosum reddo, νῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ε. 38.

Κυδιόων, exultans, jactabundus, præs. part. pro κυδιῶν, a κυδιάω, glorior, jactito. Th. κῦδος, εος, τὸ,

τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδρὸς, ἡ, ὸν, *inclytus*, *celebris*. *Th.* κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 255.

Κυδοιμὸς, ου, ὁ, *tumultus*, *q. a* κύω, *pario*, & δεῖμα, *timor*. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, *Venus*, ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, *occultat amores venereos*. *Tenebras amat propter opera tenebrarum*. Θ. 937.

Κυθήροις, κυθήροισι, *dat. pl. a* κύθηρος, ου, ὁ. *Th.* κυθήρα, *urbs Cypri*. Θ. 192.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ. & ἡ, *tornando rotundus factus*, *ex* κύκλος, ου, ὁ, *circulus*, & τερέω, *terebro*. α. 208.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ κύκλωπες, *Cyclopes*, *ex* κύκλος, ου, ὁ, *orbis*, *circulus*, & ὤψ, *oculus*. *Th.* ὄπτομαι, *video*. Θ. 144.

Κύκνος, α. 65. 346. 368. 413. κύκνοι, α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνε, α. 350. κύκνοι, α. 316.

Κυλίνδεται, *præs. ind. pass. a* κυλίνδω, *volvo*. *hinc* κυλινδόμενος. *Th.* κυλίω, *f.* ίσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντος, *genit. præs. part. a* κυμαίνω, *fluctuo*. *Th.* κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύματα, *nom. pl. a* κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. *q. a* κυκάω, *misceo*, *unde est* κύκημα, *pro quo* κῦμα. κύματ'. Θ. 352. ε. 685.

Κυματολήγη, *nomen mul.*

Κύμην, *acc. casus*, *a* κύμη, ης, ἡ, *nomen urbis*. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, *nomen mul.* Θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, *nomen proprium mul.*

Κυμοθόη, *nomen proprium mul.*

Κυνέη, ης, ἡ, (*sub.* δορὰ) *pellis canis*, *galea*. *Th.* κύων, κυνὸς, *canis*. α. 227.

Κυμὼ, *nomen mul.* Θ. 255.

Κυπρογενέα, *epitheton Veneris*, *quæ nata dicitur in insula Cypro*. *Cuprum quoque ceu scortum*, *metallis omnibus misceri dicitur*, *verum metri dimensio videtur postulare*, *ut hic legatur* κυπρογενῆ. Θ. 199.

Κύπρος, ου, *nomen insulæ Veneri sacræ*: *unde &* κύπρις *Venus*. Θ. 193.

Κυρήσας, *a.* 1. *part. a* κυρέω, *incido*. *Th.* κύρω, *fut. Æol.* σω. *incido*. ε. 753.

Κύρσαι, *a.* 1. *inf. incidere*. *a* κύρω, *f.* κύρσω. κύρσας, *a.* 1. *part.* α. 326.

Κυσσαμένη, *a.* 1. *part. med. f. g. pro* κυσαμένη, *quæ concepit*, *Verbi* κύομαι, *in utero gestor*. *Th.* κύω, *osculor*. Θ. 125.

Κύων, κυνὸς, ὁ *vel* ἡ, *canis*. κύνε, *acc.* κύνε, *nom. & acc. dual.* κυσὶ, *dat. pl.* Θ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *veternus*, *somnus profundus*. Θ. 798.

Κώμαζον, *imperf. Jon. pro* ἐκώμαζον, *Verbi* κωμάζω, *comessor*. *Th.* κῶμος, ου, ὁ, *comessatio*.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. α. 48.

Κωτίλλουσα, *præs. part. f. g. a* κωτίλλω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

ΛΑ'βησι, *prehenderit*, *a.* 2. *act. subj.* σι *est paragoge Jonica*, *a* λαμβάνω, *accipio*, *f.* λήψομαι, *p.* λέληφα, *Att.* εἴληφα, *aor.* 2. ἔλαβον, *inde in part.* λαβὼν, οῦσα, ὸν. Θ. 765.

Λαγὸς, *acc. pl. Dor. pro* λαγῶς, *lepores*. *Accusativus Atticus*: *pro* λαγὼς, *a* λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: *Attice* λαγὼς, ὼ, *ex* λα *particula*, *quæ intendit significationem*, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, *quia habet longas aures*. *Alii a* λάω, τὸ βλέπω, *video*, *quia dormit apertis oculis*. α. 302.

Λάδωνα, *nomen fluv. acc. sing.* Θ. 344.

Λάθεσθε, *obliviscimini*. 2. *pl. a.* 2. *med. imperat. a* λανθάνομαι, *f.* λήσομαι, *præt. pass.* λέλησμαι, *a.* 2. *act.* ἔλαθον, *præt. med.* λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis oblivisci vocem*. *gen. Jon. a* λαθίφθογγος, *vocis oblivionem inducens*.

a

a λῆθος, εος, τὸ, *oblivio*. *Th.* λήθω, *lateo*. & φθόγγος, *sonus*, *hoc a* φθέγγομαι, *f.* γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris fluctus*. *ex* λα *valde*, & ἵεσαι *ire*. *vel dictum quasi* λαίτμημα. *Nam cum universum distributum esset in partes duas, terram & mare*, λαιὸς τμῆμα *vocabatur* ἡ θάλασσα. *Vide in* τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, *acc. ex* λαῖλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, ου, ἡ, *via*. θ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, *pro* ἔλακε, *a.* 2. *act. a* ληκέω, *crepitum cieo*, *a.* 2. ἔλακον, *præt. med.* λέλακα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, *loquax*, *stridula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. *imperf. Jon. pro* ἔλαμπεν, *a* λάμπω, *luceo*, *f.* ψω, *p.* φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*. *Poetice pro* λαμπετῶντα *a* λαμπετάω, *luceo*. *dat.* λαμπετόωντι, *a Th.* λάμπω, *f.* ψω, *luceo*. θ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*, λαμπομένοισι, *dat. pl. Jon. part. præs. Th.* λάμπω. α. 143.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*, *clarus*, *a* λάμπω, *luceo*. θ. 18.

Λαομέδεια, *nomen propr. mul.* θ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, *dat. plur. Jon. Attice* λεὼς, ὼ, ὁ, *populus*. θ. 430.

Λαοσσόος, *populorum defensor*, *vel agitator*. *ex* λαὸς, οῦ, ὁ, *populus*, & σώω, *servo*. *Th.* σόος, *salvus*, *vel ex* λαὸς, & σεύω, *moveo*. α. 37.

Λαπιθάων, *pro* λαπιθῶν, *genit. pl. Dorice, a nominativo* λαπίθης, ου, ὁ, *Lapitha*. *vide in Calepino, Lapithæ*. α. 178.

Λάπιθος, *nomen viri*. θ. 1013.

Λάχεσις, *in genit. Attice* λαχέσεως, ἡ, *Lachesis*, *nomen Parcæ*. *a* λαγχάνω, *sortior*. α. 258.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo*, *vellus*. ε. 511.

Λέγειν, *dicere*. *præs. inf. Verbi* λέγω, *dico*, *f.* λέξω, *p.* λέλεχα, *præt. m.* λέλογα. θ. 27.

Λειαγόρη, *nomen propr. mul. suaviloqua*. *ex* λεῖος, ου, ὁ, *lævis*, & ἀγοράομαι, *concionor*. *Th.* ἀγορὰ, ἡ, *forum*.

Λείβεται, *stillat*. *a* λείβω, *f.* ψω. α. 390.

Λειμῶνι, *dat. a* λειμὼν, ῶνος, ὁ, *Latine pratum*, *q. d. paratum*, *ubi non opus est satione*. *Namque injussa virescunt gramina*. θ. 279.

Λείπεθ', *pro* λείπετο, *imperf. pass. Jon. Verbi* λείπω, *linquo*, *relinquo*, *f.* ψω, *p.* φα, *p. m.* λέλοιπα, *a.* 2. *m.* ἐλιπόμην. θ. 490.

Λειριοέσσῃ, *dat. sing. floridæ*. *Th.* λείριον, ου, τὸ, *lilium*. *Hinc est* λειριόεις, εντος, ὁ, *in f. g.* λειριόεσσα, *liliaceus*, *a.* & *per syn. floridus*, *suavis*. θ. 41.

Λελάθοιτο, *Poet. lateret*, *pro* λάθοιτο, *a.* 2. *med. opt. a* λανθάνομαι, *lateo*. *Mutuatur sua tempora a* λήθω, *f.* λήσω, *a.* 2. *med.* ἐλαθόμην, *hinc in opt.* λαθοίμην, οιο, οιτο. *p. m.* λέληθα. θ. 471.

Λέλακας, *strepis*, *p. m. a* ληκέω, *resono*, *crepo*. *in a.* 2. ἔλακον, *unde est præt. med.* λέλακα, *strepui*. *accipitur hic in significatione præsentis*, *cujus generis apud Græcos sunt plurima*. ε. 205.

Λέλειπται, *relicta est*, *præt. pass.* λέλειμμαι, ψαι, πται, *a* λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελειχότες, *lambentes*, *part. præt. act. per syncopen*, & *epenthesin* τοῦ ε, *pro* λελιχμηκότες, *a* λιχμάω. *Th. est* λείχω, *lingo*, *f.* ξω. θ. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*, 3. *sing. præt. med. indic.* (*tanquam a* λέγχω) *Thema est* λαγχάνω, *sortior*, *f.* κληρώσομαι, *a.* 2. ἔλαχον, *p. m.* λέλογχα. θ. 203.

Λέοντες, *pl. num. a* λέων, οντος, ὁ, *leo*. λέουσι, *dat. pl.* α. 175.

Λεπτῇ, *macilentæ, dat. a* λεπτὸς, ῆ, ὁ, *tenuis, exilis, viribus destitutus. ε.* 495.

Λερναίην, *acc. Nomen hydræ. a* λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant sordium confluges. prov.* λέρνη κακῶν, *Lerna malorum. Dicitur hydra seu serpens* λερναίη, *quod in illa versata fuerit palude, a loco.* ϑ. 314.

Λέσχῃ, *dat. sing. a* λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε.* 499.

Λευγαλέοισιν, *dat. pl. Jon. tristibus. h.e. in casulis pauperculorum, a* λευγαλέος, ου, ὁ, *perniciosus. Th.* λοιγὸς, *pernicies. ε.* 523.

Λευκὸς, ῆ, ὁ, *candidus, albus, affine τῷ* λεύσσω, *video. alba sunt lucida,* λευκοῖσιν, *Jonice, dat. pl. pro* λευκοῖς. *ε.* 169.

Λευκώλενος, *pulchris ulnis, ex* λευκὴ, *alba, &* ὠλένη, *ulna, quæ habet candida brachia.* ϑ. 913.

Λεύσσουσιν, *vident, 3. pers. pl. præs. ind. a* λεύσσω, *video, Poeticum est.* ϑ. 248.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus. dat. pl.* λεχέεσσι, *Poetice pro* λέχεσι. *Th.* λέγω, *vel* λέγομαι, *cubo, dormio.* ϑ. 57.

Λέων, *leo. Vide paulo ante* λέοντες. ϑ. 323.

Λήγει, *cessat, 3. pers. præs. a* λήγω, *cesso, desino, f.* λήξω. *ε.* 412.

Λήθει, *latet. præs. ind. a* λήθω, *lateo, f.* λήσω, *a. 2.* ἔλαθον, *p.* λέληθα. *ε.* 266.

Ληΐδ', *pro* ληΐδα, *acc. a* ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus. a* λεία, ας, ἡ, *præda.* ληΐς, *proprie præda. item pecus, quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent.*

Ληΐζετ', *sortitur. imperf. Jon. Verbi* ληΐζομαι, *nancifcor, f.* ίσομαι. *hinc* ληΐσσεται, *f. 1. pro* ληΐσεται. *Th.* λεία, ας, ἡ, *præda. ε.* 320. 700.

Λήϊον, ου, τὸ, *seges. α.* 288.

Ληναιῶνα, *acc. a* Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius, quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th.* ληνὸς, ῦ, ὁ, *lacus præli torcularii. hinc* Ληναῖος, *Bacchus. ε.* 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio, a* λήθω, *seu* λανθάνω, *lateo.* ϑ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius. α.* 479.

Λητὼ, όος, ῦς, ἡ, *Latona, acc.* λητόα, λητώ. ϑ. 19.

Λιγέως, *stridule, adverb. a* λιγὺς, εῖα, λιγύ. *α.* 206. *a* λίγγω, *strideo. α.* 233. *Hinc* λιγυρὸς, *sonorus.* λιγυρὴν. *ε.* 581.

Λιγύφωνοι, *argutæ, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta,* αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. *Th.* λίγγω, *f.* ξω, *strideo, &* φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox.* ϑ. 275.

Λίθον, *acc. a* λίθος, ου, ὁ, *lapis.* ϑ. 485. *hinc* λίθοισι, *dat. pl. Jonicum. ε.* 622.

Λιλαιόμενοι, *cupientes, præs. part. a* λιλαίομαι, *apud Poetas idem quod* γλίχομαι, *cupio, desidero. verba desiderii regunt Genitivum. α.* 113.

Λιμὴν, ένος, ὁ, *portus, q. ex* λίαν μένειν, *quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α.* 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum, palus, lacus,* παρὰ τὸ λίαν μένειν. ϑ. 365.

Λιμὸς, ῦ, ὁ, *fames. ε.* 228.

Λιπαρὴν, *Jonice pro* λιπαρὰν, *splendidam, acc. sing.* λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *proprie pinguis, a* λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.* ϑ. 63.

Λίπ', *pro* λίπει, *(ut vult Tzetzes) dativus sing. a* λίπος, εος, τὸ, *pinguedo. per apostrophum etiam diphthongum abjici patet ex* ἰλιάδ. *υ.* 117. βέλομ' ἐγὼ, *pro* βέλομαι ἐγώ. *Esset ergo appositio, pinguedine, nempe oleo, sicut dicimus, urbs Roma. At alii* λίπ' *pro* λιπαρῶ.

Λιπέειν, *dialysi Poetica pro* λιπεῖν, *a. 2. act. infin.* λίποιεν, *3. pl. a. 2. act. opt. a* λείπω, *linquo, f.* ψω, *p.* φα, *a. 2.* ἔλιπον. *hinc in opt.* λίποιμι, *& in 3. pl.* λίποιεν. *a. 2. part.* λιπὼν, ῦσα, ὸν. *α.* 332.

332. ε. 435.

Λῖς, *leo, acc.* λῖν. *Poeticum est, pro* λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, *3. pl. imperf. act. lingebant, a* λιχμάζω, *lingo, lambo. quod est a Th.* λείχω, *f.* ξω. α. 235.

Λόγον, *sermonem, acc. a* λόγος, ου, ὁ, *dat. pl. Jon.* λόγοισιν. *Th.* λέγω, *dico, f.* ξω, *præt. med.* λέλογα. ε. 106.

Λοεσσαμένη, *lota. Poetice pro* λουσαμένη, *part. a. 1. med. ubi* ου *resolvitur in* οε, *&* τὸ σῖγμα *duplicatur, lota.* λόεσθαι, *lavari, Poet. pro* λούεσθαι, *præs. inf. pass. Poetæ abjiciunt* τὸ υ, *metri causa. Th.* λούω, *f.* σω, *lavo.* α. 510.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernicies.* α. 240.

Λοιμὸν, *acc. a* λοιμὸς, οῦ, ὁ, *pestis.* ε. 241.

Λοισθοτάτην, *postremam, a* λοῖσθος, *pro quo etiam* λοίσθιος, ου, ὁ, *postremus, ultimus.* Θ. 921.

Λοκροὶ, *nomen nationis, Locri.* α. 25.

Λουτρῷ, *balneo, dat. a* λουτρὸν, οῦ, τὸ, *lavacrum.* λῦτρον *vero aqua sordida, qua nos lavimus. Accentu differunt. Th.* λούω, *f.* σω, *lavo.* ε. 752.

Λοφιῇ, *dorso, Jonice pro* λοφιᾷ, *dat. sing. a* λοφιὰ, ἡ, *cervix. Th.* λόφος, ου, ὁ, *cervix, collum.* α. 391.

Λόχῳ, *dat. pro* ἐν λόχῳ, *in insidiis. ellipsis præpositionis* ἐν. *a* λόχος, ου, ὁ, *insidiæ, a* λέγομαι τὸ κεῖμαι, *jaceo, quod soleant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, sedere insidiantes. hinc* λοχάω, ῶ, *insidior.* Θ. 174.

Λοχεοῖο, *gen. sing. Jon. ex insidiis, ubi additur præpositio, a* λοχεὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* λόχος, ου, ὁ, *insidiæ.* Θ. 178.

Λυγγῆος, *genit. a* λυγγεὺς, έος, ὁ, *nomen gentis.* α. 327.

Λυγρὴ, *pro* λυγρὰ, *Jonice, gravis.* λύγρ' εἰδυῖαν, *pro* λυγρὰ, *odiosa edoctam.* Θ. 313.

Λύκτον, *acc. a* λύκτος, ου, ἡ, *nomen urbis in Creta.* Θ. 477.

Λυπῇς, *molestus sis, 3. pers. præs. sub. a* λυπέω, ῶ, *f.* ήσω, *dolore afficio, contristo. Th.* λύπη, ης, ἡ, *dolor.* ε. 399.

Λῦσαι, *a. 1. act. infinit. &* λῦσε, *pro* ἔλυσε, *a. 1. ind. solvit, h. e. liberavit. a* λύω, *solvo, f.* λύσω, *p.* λέλυκα, *a. 1.* ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, *nomen mul.* Θ. 258.

Λυσιμελὴς, *solvens membra. somni epitheton est, a* λύω, *solvo, &* μέλος, εος, τὸ, *membrum. Alii tamen dictum putant* ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ μελεδήματα, *id est, curas.* Θ. 911.

Λύσιν, *solutionem, a* λύσις, εως, ἡ. *Th.* λύω, *solvo.* ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia.* τίσασθαι λώβην, *ulcisci contumeliam illatam.* Θ. 165.

Λωβητὸς, οῦ, ὁ, *infamia notatus. a* λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio. Th.* λώβη, ης, ἡ, *injuria.* α. 366.

Λώϊον, *melius, comp. a positivo* ἀγαθὸς, *comp.* λωΐων, *superl.* λῷστος. *Th.* λῶ, λῇς, *volo.* ε. 348.

M.

MΑζα, ης, ἡ, *libum. Hinc Latinum massa.* ε. 588.

Μαίανδρος, ου, ὁ, *nomen fluvii.* Θ. 339.

Μαῖη, *proprie obstetrix. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantis.* Θ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes, præs. part. a* μαίομαι, *cupio. item pro* ζητῶ, *quæro. Th.* μάω, ῶ, *vehementer cupio.* ε. 530.

Μάκαρες, *beati, nom. pl. a* μάκαρ, αρος, ὁ, *&* ἡ, *καὶ* τὸ, *beatus, felix, in dat. pl.* μάκαρσι, *& Jonice* μακάρεσσι. Μάκαρ, *sic videtur dici, quasi* μὴ κηρὶ, *(Dorice* μὴ καρὶ) ὑποκείμενος, *morti non subjectus. hinc* μακαρίτης, ου, ὁ, *dicitur* ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε. 138. 140.

Μακέλλην, acc. ligonem, a μάκελλα, ἡ, ligo, a μία, & κέλλω, moveo. Poeta propter metrum hic λ abjicit. ι. 468.

Μακρὸς, οῦ, ὁ, longus, κύματα μακρὰ, fluctus decumani. h. e. magni, in acc. μακρὴν, Jonice pro μακρὰν. μακροῖσι, dat. pl. pro μακροῖς, Jonice. Thema μῆκος, εος, τὸ, longitudo. Dor. μᾶκος. ι. 288. 778.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλακοῖσι, dat. pl. Jon. μαλακὸς, οῦ, ὁ, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, f. ξω. θ. 92.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, mollit. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ξω, mollio. ι. 41.

Μάλα, valde, adverb. & μάλ', pro μάλα, in comp. μᾶλλον, superl. μάλιστα, maxime. ε. 341. ι. 308. α. 176.

Μαλερῷ, flagranti, dat. sing. a μαλερὸς, οῦ, ὁ, ustivus, perniciosus. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, οῦ, ὁ, tener. α. 18.

Μαλλοῖς, velleribus, dat. plur. a μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus, lana promissa. ι. 232.

Μαπέειν, apprehendere, per syncopen τοῦ ρ, pro μαρπέειν, a μάρπτω, apprehendo, in α. 2. infinit. μαρπεῖν, & Poetice μαπεῖν, & Poetica reduplicatione μεμαρπέειν, capere. α. 2. opt. act. præt. med. μέμαρπα. α. 231. & 252.

Μαρμάρεαι, splendidæ, pl. f. g. a μαρμάρεος, splendidus. Thema μαρμαίρω, splendeo, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. θ. 699. 811.

Μαρνάμεθ', pro μαρνάμεθα, Jonice pro μαρνώμεθα, pugnemus, 1. pl. subj. medii. μάρναντο, & μάρνανθ', 3. pl. imperf. pro ἐμάρναντο, Jonic. Th. μάρναμαι, pugno. α. 110. 401.

Μάρτυρα, acc. sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, testis. hinc μαρτυρίῃσι, dat. pl. Jonice pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. ε. 369. 280.

Μαστιέτην, flagellaverunt. 3. dual. imperf. vel α. 2. act. a μαστίω, Poetice pro μαστιγόω, flagello. duo illa tempora hic coincidunt. μαστιόων, flagellans, per syncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, γος, ἡ, flagellum. α. 431. 466.

Μαστιχόωντι, mandenti, dat. sing. part. a μαστιχάω, ῶ, & Poetice μαστιχόω. μαστιχάοντι, ῶντι, & Poetice μαστιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, sine usu, frustra, adv. θ. 872.

Μαυροῦσι, obscurant. 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυροῦσι, ab ἀμαυρόω, obscuro, offusco. Th. ἀμαυρὸς, οῦ, ὁ, obscurus. ε. 303.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, a μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, pugno, prælior. μαχέσθην, 3. dual. imperf. med. Jon. μαχέσασθαι, α. 1. inf. m. α. 176. 361. 387.

Μαχλόταται, salacissimæ. a μάχλος, libidinosus. ε. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. θ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, multus, a, um. μέγα, valde. ε. 58. μέγα νήπιε, valde stulte, h. e. stultissime. μέγ' pro μέγα. item pro μεγάλως. ε. 774. Comp. μείζων, ονος, superl. μέγιστος, η, ον, maximus. α. 237. ε. 147. 41.

Μεγαθαρσεῖ, dat. sing. a μεγαθαρσὴς, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. & θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 485.

Μεγάθυμον, magnanimum, acc. a μεγάθυμος, μεγαθύμου, ex μέγας, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. a μεγαλήτωρ, magnanimus, a μέγα, magnum, & ἦτορ, cor, animus. α. 450. Th. ἦτορ. μεγαλήτορες. ι. 654.

Me-

Μεγάροισι, *dat. pl. Jon. a* μέγαρον, ου, τὸ, *magnitudo. Th.* μέγας. ε. 375.

Μεγέθει, *dat. a* μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo. Th.* μέγας. α. 5.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi, ex* μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo. alii legunt* μεγήρατα. ϑ. 240.

Μέγιστος, *superlat. maximus, a* μέγας, μείζων, *major*. ϑ. 49.

Μέδουσα, *nomen mul. a* μέδω, *curo*. μεδέουσα, *præs. part. f. g. a* μεδέω, *idem quod* μέδω, *impero*. ϑ. 776.

Μέζ', *pro* μέζεα, *ex* μεζεα, τὰ, *pudenda. Th.* μέσος, ου, ὁ, *medius*. ε. 510.

Μεθ', *pro* μετὰ, *præposit. cum gen. cum. cum acc. post*. ϑ. 137.

Μεθήσω, *dimittam, f. 1. Th.* ἵημι, *f.* ἥσω, *p.* εἷκα, *a. 2.* ἧν, *unde* μεθίημι, *dimitto*. ε. 307.

Μειδήσεν, *a. 1. a* μειδάω, *subrideo*. μειδήματα, *acc. pl. a* μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major, comparat. a* μέγας, *magnus. superlat.* μέγιστος, *maximus. in acc. sing.* μείζω *ex* μείζονα, μείζοα. ε. 270.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, *blandus. hinc* μειλίχιος, η, ον, *idem. Th.* μειλίσσω, *f.* ξω, *p.* χα, *delinio, demulceo*. ϑ. 406. 192.

Μείναντες, *part. a. 1. Th.* μένω, *maneo, expecto, f.* μενῶ, *p.* μεμένηκα, *a. 1.* ἔμεινα. *hinc in aor. 1. part.* μείνας, αντος, ὁ. ε. 650.

Μείονα, *acc. ex* μείων, *minor, in genit.* μείονος. ὁ, & ἡ, & τὸ μεῖον, *est comparativus irregularis, nominis* μικρός. ε. 688.

Μεὶς, *mensis, Æolice pro* μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*. ε. 555.

Μελαγχαίτην, *acc. sing. a* μελαγχαίτης, *nigrans cæsariem habens, ex* μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, um*, & χαίτη, ης, ἡ, *juba, cæsaries*. α. 186.

Μελανδέτου, *nigro illigatus capulo. ex* μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελάνθησαν, *3. pl. a. 1. pass. indic. Jon. nigrescebant. a* μελαίνω, *denigro, f.* ανῶ. *Th.* μέλας, ανος, *niger*. α. 167.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum*. ε. 140. 634.

Μελεδῶνας, *acc. pl. curas. a* μελεδὼν, ῶνος, ὁ, *cura. a* μελεδαίνω, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, *membris, dat. pl. Jon. & Poet. a* μέλος, εος, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, *dat. pl. miseris. Thema* μέλεος, ου, ὁ, *vanus, infelix*. ϑ. 563.

Μελετᾷς, *2. pers. ind. præs. act. a* μελετάω, ῶ, *curam gero. f.* ήσω. *Th.* μέλει, *curæ est*. ε. 314.

Μελέτη, *meditatio. Th.* μέλει. ε. 278.

Μελία, ας, ἡ, *fraxinus arbor. hinc* μελίαι, *pro Nymphis, ita dictis*.

Μελίαι, *Nymphæ. creditæ sunt dictæ* μελίαι, διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναστρέφεσθαι. *Epitheton hoc ergo est a* μελία, ας, ἡ, *fraxinus, Jonice* μελίη. μελιᾶν, *Dorice pro* μελιῶν, *gen. pl.* ε. 144. ϑ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem, acc. a* μελιηδὴς, *dulcis instar mellis. ex* μέλι, & ἡδὺς, *suavis*. ε. 170.

Μελισσάων, *gen. pl. Æol. pro* μελισσῶν, *a* μέλισσα, *vel* ττα, ἡ, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, *nomen proprium mul*. ϑ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem, acc. sing. a* μελίφρων, *qui mellea dulcedine animum perfundit, a* μέλι, *mel, ac* φρὴν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλουσι, *curæ sunt. a* μέλει (*impersonale*) *curæ est*. ϑ. 216.

Μελπομένη, *nomen Musæ. a* μέλπομαι, *cano*. ϑ. 77.

Μεμάποιεν. *Vide paulo ante* μεμαπέειν. α. 251.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo, pro* μέλομαι, *per syncopen, & pleonasmum* τ̃ β *ad euphoniam: & denique* η *Attico more in* ω *mutato. a* μέλει, (*impersonale*) *cu-*

curæ eſt. ϑ. 61.

Μεμαρπὼς, præteritum medium. a μάρπτω corripio. Vide ſupra μαπέειν. μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri ſolet, pro ἔμαρπον, præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, ſtudentes. perf. part. act. pro μεμαηκὼς, a μάω, ῶ, vehementer cupio. α. 240.

Μέμηλε, curæ eſt, per ſyncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλει. μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229.

Μεμίξεται, admiſcebuntur. 3. ſing. futuri paulo poſt, a μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. paſſ. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, meminit, præt. perf. paſſ. a μνάομαι, ῶμαι, recordor. f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. ϑ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. acc. ſing. a μέμνων. ϑ. 984.

Μέμυκε, remugit. præt. med. a μυκάω, mugio, in a. 2. act. ἄμυκον, ſicut a τιμάω eſt ἔτιμον. Hinc præt. med. μέμυκα. ε. 506.

Μὲν, quidem. ε. 5. 12.

Μενεαίνων, furens. præſ. part. a μενεαίνω, cupio, ira percitus ſum. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, exſpectare, præſ. inf. a μένω, maneo, exſpecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεσθὼ, όος, ῦς, ἡ, nomen mul. ϑ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. valde robuſta. ϑ. 260.

Μένος, εος, τὸ, animus, ira. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, cura. ε. 176.

Μερόπων, genit. pl. a μέροψ, diviſam vocem habens. ex μέρος pars, & ὄψ vox. ε. 109.

Μέρμερα, ſollicita, acc. pl. a μέρμερος, ου, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. ϑ. 604.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, ἡ, cura. Th. μερμαίρω, vel μερμέρω, curo. ϑ. 55.

Μεσάβῳ, loro, dat. ſing. a μέσαβον, ου, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ου, ὁ, medius, & βοῦς, bos. ε. 467.

Μέσος, ου, ὁ, medius, μέσση, media. μέσσα, pro μέσα, Poetice, μεσσόθι, adverb. in medio, μεσσόθεν, e medio, μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς, adverb. inter. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μετὰ, & μετ', præpoſit. regit genit. & acc. ϑ. 449.

Μεταίδουποι, intermediæ, incertæ, a δοῦπος, ου, ὁ, ſonus aquarum ex alto ruentium. καταδουπος, ου, ὁ, cataracta, quod eſt ab ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναιέτας, cohabitatores, acc. pl. a μεταναιέτης, ου, ὁ. Th. ναίω, habito. ultima per naturam longa, hic licentia Poetica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγὺς, inter. Th. μετὰ. ε. 392.

Μεταπρέπει, eminet, 3. perſ. ind. a μεταπρέπω, decorus ſum inter. μετέπρεπεν, præcellebat, imperf. Th. πρέπω, decorus ſum. ϑ. 430.

Μεταστοναχίζετ', ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. medii. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, anguſtus. α. 92.

Μετάτροπος, qui poteſt converti, mutabilis. Hinc

Μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, res in integrum reſtituunt, ex μετὰ, & τρέπω, verto. ϑ. 89.

Μετάφρενον, ου, τὸ, tergum, q. d. poſt pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. α. 223.

Μεταχρόνιαι, in Cœlo degentes, a μεταχρόνιος. Sed ſunt qui hic legant μεταχθόνιαι, ut ſit relicta terra, a χθὼν, terra. Eſt & χρόνος, Cœlum, vel, μετὰ, trans. q. d. quæ ſunt trans tempus, a χρόνος, ου, ὁ, tempus. ϑ. 269.

Μετέειπε, interlocutus eſt, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. ἔπω, dico, a. 1. imperat. εἶπον, εἴπω, aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. ϑ. 643.

Με-

Μετεῖναι, *præſ. inf. cum dat. intereſſe, ex* μετὰ, *inter,* & εἰμὶ, *ſum.* ε. 172.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone, poſt, adverb. Th.* ὀπίσω, *retrorſum.* ε. 283.

Μεταπωρινὸν, *in Autumno. Adverb. a* μεταπώρινος, *Autumnalis. Th.* ὀπώρα, ας, ἡ, *Autumnus.* ε. 413.

Μετρεῖσθαι, *præſ. inf. paſſ. a* μετρέομαι, οῦμαι, *menſuram admitto. Th.* μέτρον, ου, τὸ, *menſura.* ε. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *menſura. hinc* μέτριος, ου, ὁ, *modum non excedens.* ε. 131. 304.

Μετώπου, *genit. a* μέτωπον, ου, τὸ, *frons, ab* ὄπτομαι, *video.* α. 147.

Μὲ, *pro* με, *me, Dorice, genit. ab* ἐγὼ. ϑ. 644.

Μὴ, *adverbium probibendi, ne.* ε. 211.

Μὴ, *adverbium negandi, non.* ε. 21.

Μηδὲ, *neque,* & μηδ'. ε. 486.

Μήδεα, *conſilia, genitalia, a* μῆδος, εος, τὸ, *cura, conſilium,* & *ſignificat etiam* τὰ αἰδοῖα, *pudenda.* ϑ. 180. 398.

Μήθ', *pro* μήτε, *idem quod* μηδέ. ε. 294. *ut* & μήτ'. ε. 268.

Μήδειον. ϑ. 1001. μήδειος, *nomen viri,* & μήδεια, *nomen mul.* ϑ. 961.

Μηδὲν, *nihil, q. d.* μηδὲ ἕν. ε. 393.

Μηδέποτε, *nunquam, ex* μηδὲ, *neque,* & ποτὲ, *aliquando. Th.* ὅτε, *quando.* ε. 715.

Μήδετο, *pro* ἐμήδετο. *Vide* μήσατο, *verſabat, imperf. Verbi* μήδομαι, *f.* μήσομαι. *Th.* μῆδος, εος, τὸ, *cura.* α. 34.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura, conſilium:* & *ſignificat etiam* τὰ αἰδοῖα, *pudenda.* ϑ. 180.

Μηκέτι, *idem quod* οὐκ ἔτι, *non amplius. Th.* ἔτι, *adhuc.* ε. 172.

Μῆλα, *oves, a* μῆλον, ου, τὸ. ε. 793. *Sic* & μῆλον, & *Dorice* μᾶλον, ου, τὸ, *pomum. Th.* μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor.* ϑ. 335.

Μηλόβοσις, *nomen mul. q. d. ovium cuſtos.* ϑ. 354.

Μὴν, ἢ μὴν, *quanquam.* α. 11. 101.

Μηνὸς, *genit. a* μὴν, *menſis,* μῆνα, *acc.* μηνῶν φθινόντων, *menſibus decreſcentibus.* ε. 764. ϑ. 59.

Μῆνιν, *a* μῆνις, εος, ἡ, *ira inveterata.* α. 21.

Μήποτε, *ne quando, ex* μὴ, *ne,* & ποτὲ, *aliquando. Th.* ὅτε, *quando.* ε. 86.

Μήπως, *ne quando. Th.* πῶς (*adverb. interrog.*) *quomodo?* ε. 392.

Μηρὸν, *femur, crus, a nom.* ὁ μηρὸς, οῦ. *Dicitur* & μηρίον, ου, τὸ, *idem quod* μηρὸς, *femur.* α. 363.

Μηρύσασθαι, *a. 1. med. infinit. a* μηρύω, *revolvo, intexo, agglomero, f.* ύσω. ε. 536.

Μήσατο, *pro* ἐμήσατο, *a. 1. m. a* μήδομαι, *curam gero. Th.* μῆδος, εος, τὸ, *cura.* ϑ. 165.

Μήτηρ, ἡ, *mater,* μητρὸς, μητέρι, & μητρὶ, *acc.* μητέρα *tantum, non* μήτρα. *hinc* μητρυιὰ, & *Ionice* μητρυιὴ, *noverca.* ε. 561. 822.

Μητίετα, *conſultor, vocativus pro nominativo,* μητιέτης, ου, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *conſilium, a* μήδομαι. *item.* ϑ. 358. *Nomen mul.* μῆτιν. ϑ. 886. ε. 104.

Μητιόεντος, *genit.* τοῦ μητιόεντος, *a conſulto, conſilio pollente, a* μητιόεις, εντος, ὁ. *Th.* μῆτις, ιος, ἡ, *conſilium.* ε. 51.

Μηχανάεται, *machinatur, 3. præſ. ind. m. pro* μηχανᾶται, *per Poeticam novi* τοῦ ἄλφα *epentheſin. Sic pro* ἀποτροπᾶσθαι, *averſari, dicunt metri cauſa* ἀποτροπάασθαι, *a* μηχανάω, *machinor. Th.* μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium.* ε. 239.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium, machina. pl.* αἱ μηχαναί.

Μία, ας, *una, in dat.* μιᾷ, & *Ionice* μιῇ, *in maſc.* εἷς, *unus.* ϑ. 321.

Μιγεῖσα, *a. 2. part. paſſ. f. g. a* μίγνυμι, *miſceo, f.* μίξω, *p.* μέμιχα, *a. 2. paſſ.* ἐμίγην, *præt. paſſ.* μέμιγμαι, ξαι, κται, *a. 1. paſſ.* ἐμίχθην, *&c.* μιγεῖσαι, Do-

Dorice, pro μεγλῶναι, *a. 2. pass. infinit. paulo post fut.* μεμίξομαι. ϑ. 53. 305.

Μίμαντα, *acc.* μίμας, αντος, ὁ, *nomen viri*. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. *pers. præs. ind. a* μίμνω, *Verbum Poet. pro* μένω, *f.* νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μὶν, *ipsam*, *Poet. pro* αὐτὸν, αὐτὴν. ε. 18. 48.

Μινύϑει, *minuit*, 3. *præs. ind. ut* μινύϑῃ, *sub. minuatur. a* μινύϑω, *minuo*. *Th.* μινυὸς, ὖ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, *genit. a* μίνως, ωος, ὁ, *nomen viri*. ϑ. 948.

Μισγόμενος, *præt. part. a* μίσγω, *idem quod* μίγνυμι, *misceo*, *f.* μίξω, *p.* χα, *a.* 2. ἔμιγον. ϑ. 238.

Μισϑὸς, ὖ, ὁ, *merces*, μισϑὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω, ein mort ein mort. ein man ein man. ε. 368.

Μιχϑεὶς, *a.* 1. *part. pass. Vide paulo ante* μιγῆτα.

Μνημοσύνη, *nomen Deæ*, & *idem quod* μνήμη, ἡ, *memoria*. *Th.* μνάομαι, *f.* ήσομαι, *memoro*, *commemoro*. ϑ. 54. *hinc a.* 1. *med.* μνησάμενοι, *memores*. ϑ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, *a.* 1. *part. a* μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. *Th.* μόγος, ου, ὁ, *labor*. ϑ. 997.

Μόϑον, *acc. pugnam*, *a* μόϑος, ου, ὁ, *q.* παρὰ τὸ ὁμοῦ ϑεῖν, *a concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, *pro* ἐμοὶ, *mihi*, *per aphæresin*, *ab* ἐγὼ, *ego*. ϑ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, *a* μείρω, *divido*, *in præt. med.* μέμορα, *unde est* μόρος, ου, ὁ, *fatum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, *proprie*, *portio*. *item fatum*, *idem quod* εἱμαρμένη, *quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ*. *Sic enim dicitur fatum quasi effatum*, *quod Deus prout decrevit & in seipso quasi effatus est*, *distribuat sua*, & *cuique suam assignet sortem*, *in qua acquiescere debet*. *Secus qui agunt*, *dicuntur* μεμψίμοιροι.

ε. 743. ϑ. 204.

Μολπῇ, *dat. sing. a* μολπὴ, *cantilena*. *hoc a* μέλπομαι, *cano*, *in præt. med.* μέμολπα. ϑ. 69.

Μόρος, ου. *Vide in* μοῖρα.

Μορφνοῖο, *nigræ*, *genit. Jon. a* μορφνὸς, *obscurus*. *ab* ὀρφνὴ, *caligo*. α. 134.

Μουνογενὴς, *unicus*, *a* μοῦνος, *pro* μόνος, *solus*, & γείνομαι, *nascor*. ϑ. 374.

Μοῦνος, *pro* μόνος, *solus*, *Poetice*. ϑ. 143.

Μουσαι, *nom. pl.* & *in genit. pl.* μουσάων, *Æolice*, *pro* μουσῶν, *a* μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*. ε. 1. ϑ. 100.

Μόχϑος, ου, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον, *nomen viri*. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. *Th.* μυδάω, *destillo*, *f.* ήσω. ε. 554.

Μυϑησαίμην, *dixero*, *a.* 1. *m. opt. Vide in* μῦϑος. ι. 10.

Μῦϑος, ου, ὁ, *verbum*, *sermo*, *dat. pl.* μύϑοισι. *Jon. Hinc est Verbum* μυϑέομαι, *dico*. μυϑησαίμην, *dixero*, *a.* 1. *med. opt.* μυϑήσασϑαι, *a.* 1. *inf.* ϑ. 24. ε. 10.

Μυλιόωντες, *præs. part. pro* μυλιῶντες, *ex* μυλιάω, ῶ, *dentibus frendeo*, *epenthesis Poetica* τοῦ ο μικροῦ. *Scilicet præcedenti syllabæ brevi interponitur o* μικρὸν, *ut* ὁράω, ὁρῶ, ὁρόω, *ac præcedenti syllabæ longæ interponitur ω* μέγα, *ut* ἡβάω, ῶ, *Poetice*, ἡβώω, ζάω, ζῶ, ζώω. *Th.* μύλη, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, *nom. pl. a* μύξα, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, *imperf. Jon. pass. lugebat*, *a* μύρω, *proprie fluo*. *at* μύρομαι, *lugeo*, *ubi lacrymæ per genas defluunt*. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, *οἱ* μυρίοι, *infiniti*, *innumeri*, *a* μυρίος, ου, ὁ, *infinitus*. ε. 250.

Μυρμιδόνων, *gen. pl. Græcorum*, *a* μυρ-

μυρμιδὼν, όνος, Græcus. Vide μύρμηξ, ου, ὁ, formica. α. 380.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, a μύρω, madeo, fluo, unguentis imbuo, a μύρον, ου, τὸ, unguentum. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. in recessu, in penetrali, a μυχὸς, οῦ, penetrale, a μύω, claudo, f. σω. Θ. 119.

Μῶμος, ὁ, Momus, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. Sumitur & pro dedecore.

N.

NΑίει, incolit, a ναίω, habito, incolo. ναῖον, pro ἔναιον, imperf. Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάουσ', 3. pl. ind. præs. Hinc νάσσατο, habitavit, a. 1. m. pro ἐνάσσατο, & hoc pro ᾠκήσατο, a νάω, habito. in Themate, ναίω. Θ. 387. ε. 637.

Νάρθηκι, dat. sing. a νάρθηξ, ηκος, ὁ, ferula, bacillus. ε. 52.

Ναυσίθοον, nomen viri, qui navi currit. Navem Plautus vocat ligneum equum. Θ. 1021.

Ναυσίνοον, nomen viri, cujus animus est in navibus. Θ. 1022.

Ναύτας, acc. pl. a ναύτης, ου, ὁ, nauta, a ναῦς, νεὸς, ἡ, navis. Θ. 876.

Ναυτιλίης, genit. Jon. a ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. Th. ναῦς, navis. ε. 616.

Νέας, naves, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, a ναῦς, navis, genit. ναὸς, & Att. νεὼς, & Poet. νηὸς, dat. νηὶ, acc. ναῦν. ε. 245.

Νέεσθαι, præs. inf. redire, a νέομαι, vel ex νέω, eo, redeo. ε. 552.

Νεῖ, net, spinnet, a νέω, f. νήσω, no, neo. ε. 775.

Νείκεα, acc. pl. a νεῖκος, εος, τὸ, contentio, νείκε', pro νείκεα, lites. νεικείῃ, probris affecerit, pro νεικέῃ, 3. sing. præs. act. subj. a νεικέω, ῶ. Th. νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, lis. Quidam componunt ex νε, non, & εἴκω, cedo. hinc νεικεστῆρα, conviciatorem, acc. a νεικεστήρ. Th. νεῖκος. ε. 33. 714.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii maximi. Θ. 338.

Νειόθι, adverb. loci, pro νειατόθι, in imo fundo. νειόθεν, ex ima parte, a νεῖος, novellus. Thema νέος, ου, ὁ, novus. Θ. 567.

Νειός, ου, ἡ, Jon. pro νεὸς, οῦ, ἡ, novalis. ε. 462.

Νείσσονται, navigant, 3. pl. præs. a νείσσομαι, eo, navigo. Thema νέω, eo, redeo. ε. 235.

Νέκταρος, genit. a νέκταρ, αρος, τὸ, potus generosus. Θ. 640.

Νεμείης, nomen regionis, sic dictæ a nemoribus, νέμος, εος, τὸ, nemus. a νέμω, pasco. hinc νεμειαῖος, Nemeæus. Θ. 327. 329.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio, a νεμεσάω, indignor. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis pœnas sumere solet. ε. 198.

Νεμεσσᾷ, indigne fert. Poetice, pro νεμεσᾷ, 3. præsent. ind. a νεμεσάω, ῶ, irascor, succenseo. ε. 754.

Νέμονται, fruuntur, 3. præs. pass. νέμομαι. Th. νέμω, f. μῶ, possideo, tribuo, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα. ε. 229.

Νεοκηδὴς, έος, recentem dolorem habens. νεοκηδέϊ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, & νέος, ου, ὁ, novus, recens. Θ. 98.

Νέον, recens, nuper. Th. νέος, novus. ε. 567.

Νεούτατος, recens vulneratus, a νέος, novus, & οὐτάω, ῶ, f. ήσω, vulnero. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. Θ. 341.

Νεύσειν, nutabunt, vergent, præs. ind. opt. a νεύω, innuo, nuto, f. εύσω. ε. 471.

Νευρῇ, dat. a νεῦρον, nervus. hinc νευρῆς, genit. Jonice, a νευρὰ, ρᾶς, ἡ, nervus arcus. ε. 542. α. 409.

Νεφεληγερέταο, genit. Æol. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans,

tans, ex νεφέλη, *nubes,* & ἐγείρω, *excito.* ε. 53. ϑ. 745.

Νέφος, εος, τὸ, *nubes*, *dat. pl. Jon.* νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμβὴν, *iterata, præs. part. f. g. scil.* γῆ, *a* νεόω, *renovo. Th.* νέος, *novus.* ε. 460.

Νεώτερος, *junior, comparat. superl.* νεώτατος, *a* νέος, *novus.* ε. 443.

Νῆ, *pro* νῆα, *acc. Poet. pro* ναῦν, *navem, a* νῆος, νηὸς, *dat. plur.* νήεσσι. ε. 163. ϑ. 641.

Νηδὺν, *acc. a* νηδὺς, ύος, ἡ, *venter.* ϑ. 460. 890.

Νήϊα, *navalia, a* νήϊος, ου, ὁ, *navalis. Th.* ναῦς, *navis.* ε. 806.

Νήκεροι, *sine cornibus, a* νήκερος, ου, ὁ, & ἡ, *ex* νὴ, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu.* ε. 527.

Νήκεστον, *insanabiliter, ex* νὴ, *negandi particula,* & ἀκέω, *sano.* ε. 281.

Νηλεὴς, έος, ὁ, & ἡ, *crudelis.* νηλεῖ, *per sync. pro* νηλεέϊ, *dat. sing. ex* νὴ, & ἔλεος, εος, τὸ, *misericordia. Sic &* νηλειὴς, *sævus, pro* νηλεὴς. ϑ. 770. 765.

Νηλεόποινος, *immitis, crudeli supplicia puniens, a* ποινὴ, *pœna,* & νηλεὴς, *immitis.* ϑ. 217.

Νήματ', *pro* νήματα, *fila, a* νῆμα, τὸ, *filum. Th.* νέω, *neo.* ε. 775.

Νημερτὴς, *verus. Th.* ἁμαρτάνω, *aberro, f.* ήσω, *a. 2.* ἥμαρτον, & νημερτὴς, *nomen proprium mul.* ϑ. 234. 262.

Νηοῖς, *Templis, pro* ναοῖς, *a* ναὸς, οῦ, ὁ, *Templum.* ϑ. 990.

Νηοπόλον, *ædituum, a* νηοπόλος, ου, ὁ, *æditum, qui circa Templum versatur, ex* νηὸς, *pro* ναὸς, & πολέω, *verso. item, versor.* ϑ. 991.

Νηὸς, *navis, genit. Poet. dat. pl.* νηυσὶ. *Vide in* ναῦς. ε. 626. 632.

Νήπιος, ου, ὁ, *infans, vocat.* νήπιε. ε. 284. 130.

Νηρῆος, *pro* νηρέως, *a* νηρεὺς, *nomen viri.* ϑ. 240.

Νήριτος, *ex* νὴ *negativo,* & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis. tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere.*

Νησαίη, *nomen mul. a* νῆσος, *insula, q. d. in salo.* ϑ. 249.

Νήσοισι, *insulis, dat. pl. Jon. a* νῆσος, ου, ἡ, *insula.* ε. 169.

Νησὼ, *nomen mul.* ϑ. 261.

Νηυσὶ, *dat. pl. a* ναῦς, *navis. Vide in* ναῦς. ε. 632.

Νήϋτμος, *animæ expers, ex* νὴ, *negativo,* & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, *spiritus. Alii legunt,* νήποτμος, *infaustus.* ϑ. 795.

Νῆχον, *pro* ἔνηχον, *natabant, a* νήχω, *f.* ξω, *idem cum* νέω, *nato.* α. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria, a* νικάω, *f.* ήσω, *vinco.* α. 311.

Νικηθεὶς, *victus, part. a. 1. pass.* νικήσας, *part. a. 1. act. a* νικάω, ῶ, *vinco, f.* ήσω, *p.* νενίκηκα. ϑ. 496. 73.

Νίσσοντ', *imperf. pro* νίσσοντο, *revertebantur. Vide* νέομαι, *redeo. pro quo* νίσσομαι, *seu* νίσομαι. α. 462.

Νίφα, *acc. per apocopen pro* νιφάδα, *a* νιφὰς, αδος, ἡ, *nix. a* νίφω, *ningo, f.* ψω, *p.* φα. ε. 533.

Νιφόεντος, *g. sing. a* νιφόεις, *nivosus, a* νίφω, *f.* ψω, *p.* φα, *ningo.* ϑ. 42.

Νιψάμενος, *lotus, a. 1. part. m. a* νίπτω, *lavo, f.* ψω. ε. 737.

Νοέῃ, *sapiat, 3. præs. sub. a* νοέω, ῶ. νοεῦντες, *Dorice pro* νοοῦντες, *cogitantes, præs. part. Th.* νόος, νοῦς, *mens.* ε. 294. 259.

Νόημ', *pro* νόημα, τὸ, *intellectus, cogitatio. Th.* νόος, νοῦς. α. 222.

Νοήσας, *a. 1. part.* νοῆσαι, *inf.* νόησε, *pro* ἐνόησε, *Jon. a. 1. ind. Th.* νόος, νοῦς, *mens.* ε. 12. 482.

Νομὸν, *pabulum, acc. a* νομὸς, οῦ, ὁ, *pabulum. Th.* νέμω, *pasco.* ε. 524.

Νόμος, *lex.* νόμους, *leges, a* νέμω, *tribuo.*, ε. 274. ϑ. 66.

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens.* νόοιο, *gen. Jon.* ε. 683. 481.

Νόσφι, *absque, ut &* νόσφιν, *seorsum.* ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, *hoc est, plane absque malis. Adverbia quæcunque ingeminata sunt ἐμφατικά.* ε. 91.

Νό-

Νότος, ου, ὁ, νότοιο, *gen. Jon. Notus, Auster*. ε. 673.

Νοῦσος, ου, ἡ, *Jonice, pro* νόσος, ου, ἡ, *morbus*. ε. 102.

Νυ, *apud Poetas est particula expletiva*. ε. 205.

Νύκτα, *noctem, acc. a* νὺξ, *nox*. νύκτ', *pro* νύκτα. Θ. 166.

Νύκτωρ, *adv. noctu, a* νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*. νυμφέων, *Nympharum, Jonice, pro* νυμφῶν, *a* νύμφη, *sponsa, h.e. promissa, nempe fœdere promissa, fœderata*. Θ. 298. 305.

Νῦν, *nunc, adverb. temporis*. ε. 174.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*, νύκτ', *pro* νύκτα, *acc. sing*. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. *Th.* νὺξ, νυχίη, *nocturna, pro noctu. Sic Virgil. Georg.* 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 521.

Νύσσοντες, *præs. part. a* νύσσω, *pungo, f.* ξω. α. 62.

Νῶθ', *pro* νῶτα, *a* νῶτος, ου, ὁ, *dorsum, in pl.* τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, *&* νῶϊν, *in genit. & dat. duali. Th.* ἐγὼ, *ego*. α. 358.

Νωμῶντας, *vibrans, a.* 1. *part. a* νωμάω, *agito, moveo, a* νέμω, *sicut* στρωφάω, *a* στρέφω. α. 462.

Νώνυμος, *ignobilis, ex* νὴ, *&* ὄνυμα, *Æol. pro* ὄνομα, *nomen*. ε. 153.

Νῶτα, *pl. num. a* νῶτος, ου, ὁ, *dorsum, & in pl.* τὰ νῶτα. ε. 532.

Ξ.

ΞΑνθὴ, *nomen mul.* Θ. 356. *&* ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava*. Θ. 947.

Ξεῖνος, *Poetice pro* ξένος, ου, *peregrinus*. ε. 181. *dat. pl.* ξείνοισι. ε. 222.

Ξεινοδόκῳ, *hospiti, dat. a* ξεινοδόκος, *Jonice pro* ξενοδόχος, ου, ὁ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus, ex* ξένος, *&* δέχομαι, *f.* δέξομαι, *capio*. ε. 181.

Ξεσοὶ, *rasiles, a* ξεσὸς, οῦ, ὁ. *Th.* ξέω, *f.* έσω, *rado*. α. 133.

Ξύλα, *ligna, a* ξύλον, ου, τὸ, *lignum*. ε. 806.

Ξύμπαντα, *universa, in m. g.* ξύμπας. *Th.* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 238.

Ξυὶ, *Attice pro* σὺν, *cum, præposit. dativum solum regens*. Θ. 347.

Ξυνήονας, *participes, accus. pl. a* ξυνήων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, *a* ξυνὸς, *pro* κοινὸς, *communis, unde* ξυνήων, ονος, ὁ, *&* ἡ. Θ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus, part. a.* 2. *act. genit. a* ξυνίημι, *congredior, confligo, vel* ξύνειμι. *Th.* ἵημι, *&* εἶμι, *eo. illud in a.* 2. ἷον, ες, ε. Θ. 705.

O.

Ὁ, *Ille*, ε. 89. α. 135. *&* ὅ *ponitur pro* ὅτι. α. 22.

Ὀάρας, *confabulationes, acc. plur. nam pro* ὄαρες, *dicimus &* ὄαροι. *Th.* ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor*. Θ. 205.

Ὄβριμον, *fortiter. ponitur adverbialiter, ab* ὄβριμος, *validus, hoc a* βριάω, *fortis sum*. Θ. 839.

Ὀβριμοεργὸς, *fortium facinorum patrator. composita cum voce* ἔργον *sunt* ὀξύτονα. Θ. 996.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ, *ab* ὄβριμος, *robustus, & hoc a* βριάω, *robustum reddo, &* θυμὸς, *animus*. Θ. 140.

Ὀβριμοπάτρης, *forti patre nata, genis. sing. ab* ὀβριμοπάτρη. *Epith. Palladis, ab* ὄβριμος, *fortis, &* πατὴρ, έρος, *pater*. Θ. 587.

Ὀγδοάτη, *dat. ab* ὀγδόατος, *Poet. pro* ὄγδοος, *octavus. Th.* ὀκτὼ, *octo*. ε. 788.

Ὅγε, *g. m.* ε. 355. ὅγε, *g. n.* ε. 244. *&* ὅδ', *pro* ὅδε. ε. 361.

Ὀδόντα, *dentem, acc. ab* ὀδὼς, όντος, ὁ, *dens*. α. 146.

Ὁδὸς, οδοῦ, ἡ, *via*. ε. 577.

Ὀδυσῆι, *dat. &* Ὀδυσσῆος, *pro* Ὀδυσσέως, *genit. Jon. ab* Ὀδυσσεὺς, *Ulysses*.

Ὀδύσ-

Ὀδύσατο, 3. *sing. a.* 1. *med. iratus fuit, ab* ὀδύζομαι, *f.* ὀδύσομαι, *a.* 1. *med.* ὠδυσάμην. *Th.* ὀδύσσω, *irascor.* ϑ. 1012.

Ὄζος, ου, ὁ, *proprie significat ramusculum, stolonem. Metaphorice, homo bellicosus* Ὄζος Ἄρηος *dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus.* α. 181.

Ὀθρυός, *genit. ab* ὄθρυς, υος, ἡ, *nomen montis.* ϑ. 632.

Οἱ, *illi.* ε. 69. 77. 86.

Οἳ, *qui.* ε. 29.

Οἳ, *qui.* ε. 39. οἵδ'. ε. 118.

Οἱ, *h. e.* αὐτῷ, *illi, ab* οὗ, οἷ, ἕ. 263. α. 20.

Οἵγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia, ab* οἷος, ου, ὁ, *qualis.* α. 400.

Οἶγε, *aperi, præs. imperat. act. ab* οἴγω, *aperio, f.* οἴξω, *p.* ᾦχα, *&* ἔῳχα, *præt. med.* ἔῳγα. ε. 817.

Οἰδιπόδαο, *genit. Æol. pro* Οἰδιπόδου, *ab* Οἰδιπόδης, ου, ὁ, *nomen viri.* ε. 162.

Οἶδ', *pro* οἶδε, *novit. præt. med.* οἶσθα, *pro* οἴδασθα, *nosti.* θα, *Æolica paragoge: præt. med.* οἶδα, ας, ε. *ab* εἰδέω, *vel* εἴδημι, *scio, f.* εἰδήσω, *p.* εἴδηκα. ε. 454. α. 355.

Οἴδματι, *dat. sing. ab* οἶδμα, *per syncopen pro* οἴδημα, ατος, *n. g. tumor. Th.* οἰδέω, *vel* οἰδάω, *f.* ήσω, *tumeo, inflatus sum.* ϑ. 109.

Ὀϊζύος, *genit. ab* ὀϊζύς, ύος, ἡ, *ærumna, in acc.* ὀϊζύν, *hinc* ὀϊζυρός, *calamitosus,* ὀϊζυρῆ, ῆ *Ionice pro* ᾷ. ε. 637. ϑ. 214.

Οἰκείων, *Poetice pro* οἰκέων, *præs. part. habitans, commorans, f.* ήσω, *p.* ᾤκηκα, *ab* οἰκέω. *Thema* οἶκος, ου, ὁ, *domus.* ϑ. 330.

Οἰκῆα, τὰ, *res domesticæ. ab* οἰκήϊος, *Ion. pro* οἰκεῖος, *domesticus. Th.* οἶκος, ου, ὁ, *domus.* ε. 455.

Οἶκον, *acc. ab* οἶκος, ου, οἰκί', *pro* οἰκία, *a singul.* οἰκίον, ου, τὸ, *domuncula,* οἶκόνδε *&* οἴκαδε, *domum.* ε. 574. 521. ϑ. 758.

Οἶμος, ου, ἡ, *semita, idem quod* οἴμη, ης, ἡ, *via, semita.* ε. 288.

Οἰνέων, *genit. pl. Ion. pro* οἰνῶν, *ab* οἴνη, ης, ἡ. *Th.* οἶνος, ου, ὁ, *vinum.* ε. 570.

Οἴνοπι, *dat. sing. nigro.* οἴνοπα, *acc. ab* οἶνοψ, οἴνοπος, *qui vinei coloris est. q.* ὄψις τ' οἴνου, *niger instar vini. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th.* οἶνος, *vinum, &* ὤψ, *oculus. Th.* ὄπτομαι, *video.* ε. 620. 815.

Οἶνος, οἶνε, *vinum.* ε. 594.

Οἷος, *pro* ὅμοιος, *similis.* ε. 312. α. 386.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria, ex* οἶνος, *&* χέω, *fundo. trulla, ex qua vinum fundebatur.* ε. 742.

Οἷος, *pro* ὅμοιος, *similis,* οἷος *ergo qualis. item, similis. sed* οἶος, ου, ὁ, *solus. neutrum* οἶον, *solum.* ε. 311.

Οἶον, *tantummodo, adv. ab* οἶος, οἴη, οἶον, *solus, a, um.* ϑ. 386.

Ὄϊς, *contracte pro* ὄϊας, *oves, acc. pl. Th. est* οἶς, οἰὸς, *vel* ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.* ε. 773.

Οἷς, *&* οἷσιν, *dat. pl. Ion. ab* ὅς, *quis.* ε. 144.

Ὀϊστοὶ, *sagittæ. ab* ὀϊστός, οῦ, ὁ, *sagitta. ab* οἴω, *fero, f.* οἴσω. α. 130.

Οἵτε, *&* οἵτ', *nom. pl. ab* ὅστε. ϑ. 46.

Οἵτινες, *nom. pl. ab* ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, *quicunque.* α. 150.

Οἰωνοῖς, *dat. pl. ab* οἰωνὸς, οῦ, ὁ, *avis. hinc* οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, *augur.* α. 185. ε. 799.

Οἴω, *sive* ὀΐω, *puto. item fero.* α. 111.

Ὀΐων, *ovium, genit. pl. Vide supra* ὄϊς. ϑ. 446.

Ὀκταβλώμου, *octo morsuum. a* βλωμὸς, οῦ, ὁ, *pro panis portione, bucella, &* ὀκτὼ, *octo.* ε. 440.

Ὀκταπόδην, *octopedalem, acc. ab* ὀκταπόδης, *a* ποῦς, ποδὸς, *pes.* ε. 423.

Ὄλβος, ου, ὁ, *beatitudo, felicitas. q. d.* ὅλος βίος. *hinc* ὄλβιος, *bea-*

beatus. ε. 824. 324.

Ὄλεθρον, adject. ab ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, α. 1. act. infin. ὀλέσσαι, præt. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. ϑ. 325. ε. 178. 666.

Ὀλίγον, pauxillum, adverb. ab ὀλίγος, ου, ὁ, paucus. hinc

Ὀλίγιστος, superl. paucissimus. ε. 721. 478.

Ὀλμειός, ου, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio.

Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium. ε. 421.

Ὀλοή, perniciosa. ab ὀλοός, ή, όν, hinc & ὀλώϊος, idem. Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, perdo. ε. 743.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Thessaliæ mons altissimus, & pro ipso cœlo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, cœlestis, & ὀλυμπιάδες, Musæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. ϑ. 390. 25. 52.

Ὁμά, similia, ab ὁμός, similis. α. 50.

Ὅμαδος, ου, ὁ, tumultus, multitudo. Th. ὁμός, ου, ὁ, similis. α. 155.

Ὁμαρτήσας, secutus. α. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, sequor, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, simul. ε. 674.

Ὀμβρίλῶς, pluviosæ. Alii ὀμβρηρῶς. est adject. f. g. ab ὄμβρος, imber. hinc ὀμβριλμός, pluviosus. ε. 449.

Ὄμβριμος, robustus. Vide supra ὄμβριμον. ε. 144.

Ὄμβρος, ου, ὁ, imber. παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν simul fluere. ubi aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri soles. hinc ὀμβρήσαντες, pluente. α. 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ, pluo. ε. 490. 413.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται, p. ὀμώμοκα, α. 1. ὤμοσα. ε. 192.

Ὁμήλικας, coætaneos, acc. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, coætaneus. Th. ὁμός, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura. ε. 442.

Ὁμηρεῦσαι, pro ὁμηρεῦσαι, præs. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, in unum convenio. Th. ὅμηρος, ου, ὁ, obses. q. ex ὁμοῦ, simul, & εἴρω, loquor. ϑ. 39.

Ὁμιλαδόν, turmatim, adverb. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba. α. 170.

Ὀμιχεῖν, mejere, præs. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμοῦ χέω. ο. 725.

Ὄμμασι, oculis, dat. pl. ab ὄπτομαι, video, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, oculus. α. 262.

Ὁμόθεν, simul, ab ὁμοῦ. Th. ὁμός, ου, ὁ, similis. ο. 107.

Ὅμοιος, sive ὁμοῖος, ου, ὁ, similis, Poetice ὁμοίϊος. Th. ὁμός, ου, ὁ, similis. ε. 143.

Ὁμοκλῆς, genit. ab ὁμοκλή, ἡ, hortamentum, comminatio. q. ἀπὸ τῆ ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι, hortor, jubeo. α. 341.

Ὁμόν, eundem. ab ὁμός, unde est ὅμοιος. ϑ. 508.

Ὀμόσσῃ, juraverit. α. 1. sub. ὀμόσσας, α. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, α. 1. act. ὤμοσα. ϑ. 232.

Ὁμοῦ, simul, ab ὁμός, similis. ε. 241.

Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ ἐς τὸ φαγεῖν, crudi ad vescendum, ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba. α. 399.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, & ἡ, concors, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμός, similis, & φρὴν, ενός, ἡ, mens, animus. ϑ. 60.

Ὅμως, tamen. sed ὁμῶς, simul. Th. ὁμός, ου, ὁ, similis. ε. 3. 20.

Ὅν δε. ἀφίκετο ὃν δε δόμον δε, rediit domum suam. δε postpositum accusativo valet ad. α. 38.

Ὅντε, quemque. ε. 3.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum, ab ὄνημι prosum, f. ὀνήσω. ε. 41.

Ὄνειδος, εος, τὸ, probrum. hinc ὀνειδίζειν, exprobrare. ε. 309. 716.

Ὀνείρων, somniorum, gen. pl. ab ὄνειρος, ου, ὁ, somnium. Th. ὄναρ, somnium, nomen indeclinabile.

nabile. ϑ. 212.

Ὀνίνησιν, *juvat* . 3. *præsent. ind. sing. ab* ὀνίνημι, *seu* ὄνημι, *f.* 1. ὀνήσω, *a.* 1. ὤνησα. ϑ. 429.

Ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*, *Æolice* ὄνυμα. ὄνομ' *pro* ὄνομα. *hinc* ὀνομαστοὶ, *celebres*, *nominandi*. ϑ. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellavit*, *a.* 1. *act. ab* ὀνομαίνω, *nomino*, *f.* ανῶ, *a.* 1. ὠνόμηνα. *Th.* ὄνομα, *nomen*. ε. 80.

Ὀνοτάζειν, *præs. part. conviciant*, *ab* ὀνόω, *vitupero*, *f.* όσω. *Th.* ὄνομαι, *vitupero*. ε. 256.

Ὄντινα, *quemcumque*, *ab* ὅστις, ὅτινος, ᾧτινι. *ab* ὅς, *&* τις, *quis*. ϑ. 82.

Ὄνυχες, *ungues*. *ab* ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, *unguis*. *prov.* ἐξ ὄνυχος λέοντα, *ex ungue leonem*. ὀνύχεσσι, *dat. pl. Ion.* α. 266. ε. 202.

Ὀξεῖα, *acutum*. *In plur. pro* ὀξέα, *capitur*, *& metri gratia pro* ὀξέας, *ab* ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*, ὀξείῃσι, *dat. pl. Ion. ut* αἰχμῇς ὀξείῃσι, *mucronibus acutis* . α. 289. 348.

Ὄπ' *pro* ὄπα, *vocem*, *sonum*, *acc. ab* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, *q. ab* ἔπω, *dico*.

Ὀπάζειν, *dat. præs. ind.* ὀπάσαι, *a.* 1. *act. inf. ab* ὀπάζω, *persequor*, *sequi jubeo*, *præbeo*. ὀπάσσας, *pro* ὀπάσας, *part. a.* 1. *act.* ε. 166. ϑ. 433.

Ὅπερ, *quod*. ϑ. 864.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. *pers. præs. ind. ab* ὀπηδέω, *comitor*. *Th.* ὀπάζω, *f.* άσω, *persequor*, *comitem do*. ε. 141.

Ὀπὶ, *voce*, *dat. ab* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. *Vide* ὄπα. ε. 29. 804.

Ὀπίζετο, *curabat*, *imperf. ab* ὀπίζομαι, *curo*, *ab* ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*, *cura*. α. 21.

Ὄπιθεν, *metri causa*, *pro* ὄπισθεν. *Th.* ὀπίσω, *retrorsum*. ϑ. 3.

Ὀπιπτεύοντ', *pro* ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, *præs. part. acc. casus*, *ab* ὀπιπτεύω, *ab inusitato* ὀπτεύω. *Th. est* ὄπτομαι, *video*. ε. 29.

Ὄπιν, *acc. sing. ab* ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*, *vindicta*, *cura*. ε. 249.

Ὄπισθεν, *adverb. pone*, *a tergo* . *ab* ὀπίσσω, *Poet. pro* ὀπίσω, *retrorsum*, *retro*. ε. 467. 739.

Ὅπλα, *instrumenta*, *ab* ὅπλον, ου, τὸ, *arma*. ϑ. 813.

Ὁπλέα, *acc. ab* ὁπλεὺς, έος, ὁ, *nomen viri*. α. 180.

Ὁπλὴν, *ungulam*. *ungula pecus est armata*, *ab* ὁπλὴ, ῆς, ἡ. *Th.* ὅπλον, ου, τὸ, *& in pl.* τὰ ὅπλα, *arma*. ε. 587.

Ὁπλότατος, *minimus natu*, *superlat. grad. in comp.* ὁπλότερος, ου, ὁ, *junior*. *ab* ὅπλον, ου, τὸ, *arma*. ϑ. 137.

Ὁπότε, *quando*, *cum*, *ex* ὅτε, ὀπ' ἀρκτικὸν π, *ut liquet ex* ὁπόσος, ὁποῖος, *&c. sicut &* λήκτικα *sunt complura*, *quorum alia ratio reddi nequit*, *ut* πεντήκοντα, *&c.* ὁππότε, *idem quod* ὁπότε. π *duplicatur metri causa*, ὁπότ' ἂν *ex* ὁππότε *&* ἂν, *ubi* . α. 397. ϑ. 782. ε. 541.

Ὅππῃ, *Poet. pro* ὅπῃ, *ubi* . ϑ. 387.

Ὁπποτέρην, *utram*, *acc. f. g. Poet. ab* ὁπότερος, *uter*. *Th.* πότερος, ου, ὁ, *uter*. ϑ. 549.

Ὀπωρινὸς, ῦ, ὁ, *autumnalis*, *ex* ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*, *q. d.* ὥρα ὀπῶ, *tempus succi*. ε. 672.

Ὁρᾶται, *spectat*, 3. *pers. præs. ind. verb. med.* κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται, *caput pavimentum spectat*. *est senis descriptio*. *ab* ὁράω, *video*. *imperf.* ἑώρων, *perf.* ἑώρακα. ε. 532.

Ὀρειχάλκοιο, *genit. Ion. ab* ὀρείχαλκος, *orichalcum*, *æs montanum*, *ab* ὄρος, εος, τὸ, *mons*, *&* χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*. α. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*, *a.* 1. *infinit.* ὀρεξαμένη, *part. f. g. a.* 1. *med. ab* ὀρέγομαι, *porrectis manibus prehendo*. *Th.* ὀρέγω, *f.* ξω, *porrigo*, *extendo*. ϑ. 433.

Ὄρεος, *montis*, *gen. sing. a* τὸ ὄρος, *mons*. α. 374.

Ὀρεσινόμα, *in montibus pascentis*, *genit. ex* ὄρος, εος, τὸ, *mons*. *&* νέμω, *pasco*, *in præt. m.* νένομα.

νεμα. α. 407.

Ο'ρηται, orta fuerit, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, η, ηται, præsens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum orior. Θ. 782.

Ο'ρθὸς, rectus, erectus. hinc

Ο'ρθαὶ τρίχες, erecti pili. α. 391.

Ο'ρθιος, g. com. arduus, ex ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus. ε. 288.

Ο'ρθογόη, ης, ἡ, mane lugens. ab ὄρθρος, ῦ, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, f. ήσω, gemo. ε. 566.

Ο'ρθρυ, genit. ab ὄρθρον, τὸ, diluculum. ὄρθρυ ἀνεγειρόμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος ἔῃ. Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit. ε. 275.

Ο'ρθῳ, dat. sing. nomen proprium viri, ὄρθος, ῦ, ὁ. Θ. 293.

Ο'ρκος, ῦ, ὁ, juramentum. ε. 217.

Ο'ρμῶνται, impetum faciunt, 3. pl. a. 1. subj. ab ὁρμάω, ῶ, impetu feror, f. ήσω, ὁρμηθῆναι, a. 1. pass. infin. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus. α. 403. ε. 524.

Ο'ρμους, monilia, acc. pl. ab ὅρμος, ῦ, ὁ, monile, colli ornamentum. ε. 74.

Ο'ρνις, ιθος, ἡ, avis. ε. 210.

Ο'ρος, εος, τὸ, mons. At ὅρος, ῦ, ὁ, terminus. Θ. 2.

Ο'ρουσαν, irruerant, pro ὤρυσαν, 3. pl. a. 1. act. indic. ab ὀρύω. ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρύω, & ὄρνυμι. item ὀρούω, a præt. med. ὤρορα, per metath. ὄρουσα. ὀρῦσα, pro ὀρύσασα, præcipitans, part. a. 1. act. f. g. ab ὀρύω. α. 437.

Ο'ρπηκα, stimulum, acc. ab ὄρπηξ, ηκος, ὁ, virga aculeata e ramo. ε. 466.

Ο'ρφανὰ, orphanos, ab ὀρφανὸς, ῦ, ὁ, orphanus, pupillus, q. ab ὀρφνὸς, obscurus, q. d. ὁ ὢν σκότει ὢν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adiectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

Ο'ρχέομαι, ῦμαι, salto, 3. pers. pl. num. ὀρχεῦνται, tripudiant, saltant, Dorice, pro ὀρχῦνται, f. ήσομαι, a. 1. med. ὠρχησάμην. Hinc ὀρχηθμὸς, ῦ, ὁ, chorea. α. 282. Θ. 4.

Ο'ρχος, ῦ, ὁ, pulvinus, ordines vitium. α. 296.

Ο'ρώρει, excitabatur, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὤρορα, quod active & passive usurpatur. α. 274.

Ο'ρῶν, vident, præs. part. ab ὁράω, ῶ, f. άσω, p. ὤρακα. Att. ἑώρακα. α. 426.

Ο'ς, qui. ε. 8.

Ο'ς, suus, πατέρ᾽ ἑὸς ὃν, ad patrem suum. Θ. 71.

Ο'σα, quanta, & ὅσσα, ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ῦ, ὁ, quantus. Θ. 475.

Ο'σσα, ης, ἡ, vox. Θ. 10.

Ο'σσαι, pro ὅσαι, quotquot, pl. n. f. g. ὅσσ᾽, pro ὅσσα, quæcunque, ab ὅσος, & Poetice ὅσσος, ῦ, ὁ, quantus. Θ. 183.

Ο'σσετο, prævidebat, imperf. verbi ὄσσομαι, video, Æolice pro ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. Θ. 551.

Ο'σσος, ῦ, ὁ, & εος, τὸ, oculus. ὄσσοις, oculis. ὄσσε, dualis numeri, pro ὄσσεε, per apocopen τῦ ε ψιλῦ. α. 426.

Ο'σσοι, quantum, Poetice pro ὅσοι. Θ. 49.

Ο'στισι, quicunque, Poetice, pro ὅς ἄν. ὅσοι, quotquot. ὅσσοι, pro ὅσοι. Θ. 154. ε. 301.

Ο'στέα, ossa, pl. num. ab ὀστέον, ῦ, έε, ῦ, os ossis. Θ. 540.

Ο'τ᾽, pro ὅτε, ut & ὅθ᾽. ε. 111.

Ο'τε, quando, quum. Notetur discrimen. ὅτε, quando, extra interrogationem. πότε, quando? in interrogatione. ε. 89.

Ο'τοβος, ῦ, ὁ, sonus. Θ. 709.

Ο'τραλέως, celeriter, ocyssime, adverb. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito, instigo. α. 410.

Ο'ττι, quia, quoniam, ὅττι τάχιστα, quam celerrime, Poetice pro ὅτι, quod. ε. 48.

Οὐ, non. ὐ δίκη, pro ἀδικία, more

re *Hebræorum*. ε. 242.

Οὔπι, *non*, *Poetice*, *pro* οὐ. θ. 182.

Οὔατα, *acc. pl. aures*, *ab* οὖας, ατος, τὸ, *Poetice*, *pro* οὖς, ὠτὸς, *dat. pl.* οὔασι. θ. 702.

Οὐδὲ, *neque*, οὐδ᾽, *pro* οὐδὲ, *per apostrophum*. ε. 40.

Οὐδαμῆ, *nusquam*, *adverb. ab* οὐδαμὸς, *ex* οὐ, *&* ἀμὸς, οῦ, ὁ, *unus*. α. 218.

Οὖδας, τὸ, *pavimentum*, *idem quod* οὖδος, εος, τὸ, *hoc in nominat. inusitat. illud in nom. & acc. tantum usitatum*. ε. 532.

Οὐδὲν, *nullum*, *ab* οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *nullus*, *a*, *um*. ε. 309.

Οὐδέποτ᾽, *nunquam*, *ex* πότε, *quando*. *Th.* ὅτε, *idem*. α. 174.

Οὐδέτερος, *neuter*, *ex* οὐδὲ, *&* ἕτερος, *alter*. α. 178.

Οὐδέτι, *neque ullum*, *ex* οὐ, *&* τὶ, *quid*. ε. 145.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*, *ab* οὖδος, εος, τὸ, *solum*. θ. 749.

Οὐκ, *sequente tenui*, *non*: οὐχ, *sequente vocali aspirata*. ε. 11. 318.

Οὐκέτι, *non amplius*, *ex* οὐκ, *&* ἔτι, *adhuc*. ε. 34.

Οὔλιος, *idem quod* ὀλοὸς, οῦ, ὁ. *sic* οὔλιος ἄρης, *perniciosus Mars*. *Th.* ὄλλυμι, *f.* ὀλέσω, *perdo*. α. 192.

Οὐλομένην, *Poetice pro* ὀλομένην, *miseram*, *acc. ab* ὀλόμενος, *factum ex aor. 2.* ὀλόμενος, *interposito* υ, *metri causa*. *Th.* ὄλλυμι, *f.* ὀλέσω, *aor. 2. med.* ὠλόμην. ε. 715.

Οὔλυμπος, *Olympus*, *quasi* ὁλόλαμπος, *totus lucens*. οὐλύμποιο, *gen. Jon.* οὔλυμπόν δε, *ad Olympum*. *hinc* οὐλύμπιος, *Olympius*, *vel cœlestis*, *o mutatur in* ου *Poetice*. θ. 855.

Οὕνεκα, *pro* οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, οὕνεκ᾽, *per apostrophum* ✝. α. ε. 137. 515.

Οὖν, *igitur*, τοιγαροῦν. α. 299.

Οὔποτε, *nunquam*, *ex* οὐ, *&* πότε, *& hoc ab* ὅτε, *quando*. ε. 811.

Οὔπω, *nondum*, *ex* οὐ, *&* πω (*enclitic.*) *quodammodo*. *hoc ab* ὅς. ε. 271.

Οὐρανίδῃ, *dat. sing. ab* οὐρανίδης, ου, ὁ, *cœlestis*. *Th.* οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*. θ. 486.

Οὐρανὸς, ὁ, *cœlum*. *Hinc* οὐρανίη, *Jonice*, *pro* οὐρανία, *Urania*, *una ex Musis*. οὐρανόθεν, *e cœlo*, *cœlitus*. οὐρανιώνων, *cœlicolarum*, *genit. pl. ab* οὐρανίων, ωνος, ὁ. θ. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, *mejere*, *præs. infinit. pro imperativo*, *more Hebræorum*. *Vide in* οὐρήσῃς. ε. 757.

Οὔρεος, *pro* ὄρεος, *montis*. οὔρεα, *pro* ὄρεα, *Poetice*, *montes*, *dat. pl.* οὔρεσι, *ab* ὄρος, εος, τὸ, *mons*. ε. 230.

Οὐρῇ, *Jonice*, *pro* οὐρᾷ, *dat. sing. ab* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*. α. 431.

Οὐρῆας, *mulos*, *acc. pl. ab* οὐρεὺς, *Jonice*, *pro* ὀρεὺς, έος, *& Jon.* ῆος, ὁ, *mulus*, *ab* ὄρος, εος, τὸ, *mons*, *quod hujus jumenti magnus sit usus circa montana opera*. ε. 789.

Οὐρήσῃς, *meias*, *2. sing. a. 1. act. subj. ab* οὐρέω, *mejo*, *f.* ήσω. *Th.* οὖρον, ου, *urina*. ε. 727.

Οὔρειον, *seu potius* οὔρειον, *nomen viri*. ε. 186.

Οὓς, *quos*, *ab* ὃ, ἣ, ὅ. *At* οὕς, *suos*, *ab* ὅς, ἥ, ὅν. θ. 45.

Οὐτάμεναι, *Ionic. pro* οὐτᾶναι, *præs. inf. ab* οὔτημι, *seu* οὐτάω, *vulnero*. *hinc part.* οὐτάμενος, *vulneratus*. *nisi velis in præt. pass. per syncopen dici*, *pro* οὐτασμένος, *ab* οὐτάζω, *f.* άσω. *idem quod* οὐτάω, ῶ, *f.* ήσω. α. 335. 363.

Οὔτασ᾽, *pro* οὔτασε, *vulneravit*. *ab* οὐτάω. α. 461.

Οὔτε, *neque*, *&* οὔτ᾽, *pro* οὔτε, *ut &* οὔθ᾽. α. 217. ε. 128. 782.

Οὗ τ᾽, *cujusque*, *genit. ab* ὅς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις, ὁ, *&* ἡ, *nullus*, *non aliquis*, *h. e. nullus*. ε. 15. οὔπι, *nusquam*. ε. 105.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *ex* ὁ αὐτὸς, *hic*. ε. 291.

Οὕτως, *sequente vocali*; *sic* οὕτω, *sequente consona*. ε. 422.

Ὀφέλλει, *auget*, *3. præs. ind. verbi* ὀφέλλω, *adaugeo*, *in præs.*

im-

imperat. ὄφελλε, *fove*. ε. 14. 211.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν, *dat. pl. Jon. Th.* ὄπτομαι, *video*. ε. 265. θ. 451.

Ὄφιος, *serpentis*, *genit. ab* ὄφις, ιος, ὁ, *acc.* ὄφιν. α. 161.

Ὄφρα, *adverb. Poetice*, *pro* ἵνα, *ut*. ε. 258. ὄφρ᾽ εἴπω, *ut dicam*. ε. 339.

Ὀφρύσι, *dat. pl. ab* ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*. θ. 827.

Ὀχθήσας, *a. 1. part. act. contristatus*, *ab* ὀχθέω, ῶ, *graviter fero*.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, *qui sero arat*, *ex* ἀρόω, *aro*, & ὀψὲ, *sero*, *adverb*.

Π.

Παγαταίο, *genit. pro* πηγαταίο, *Dorice*, *a* πήγατος, ου, ὁ, *Pegasus*, *alatus Persei equus*. *Th.* πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκακος, *omnino malus*, *ut* πάγκακον ἦμαρ, *infaustissimus dies*, *ex* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & κακὸς, οῦ, ὁ, *malus*. ε. 811.

Πάγος, ου, ὁ, *collis*, *ubi multi lapides sunt quasi compacti*, & *in unam coaluerunt cautem*. *Th.* πηγνύω, *vel* πήγνυμι, *compingo*, *f.* ξω. α. 439.

Παγχρύσεα, *prorsus aurea*, *quasi dicas*, πάντως χρύσεα, *a* χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. θ. 335.

Παθὼν, *passus*, *in f. g.* παθοῦσα, *a. 2. part. act. a* πάσχω, *patior*, *f.* πείσομαι, *a. 2.* ἔπαθον, *præt. med.* πέπονθα. ε. 216. θ. 276.

Παῖς, *puer*, & *Jonica diæresi*, πάϊς, παιδὸς, *in acc.* παῖδ᾽, *pro* παῖδα, *in dat. pl.* & *Jon.* παισὶ, παίδεσσι. ε. 397. 129. 50. 376.

Παίζοντες, *ludentes*, *præs. part. a* παίζω, *f.* παίξω, & σω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοέσσης, *dat. pl. Jonicus*, *asperis*, *a* παιπαλόεις, εσσα, εν, *asper*, *præruptus*. *Th.* παίπαλα, τὰ, *loca prærupta*. θ. 860.

Παλαίει, *luctatur*, *a* πάλη, ης, ἡ, *lucta*, *hinc* παλαίω, *luctor*. ε. 411.

Παλάμαις, *manibus*, *dat. pl. a* παλάμη, *palma*, παλάμῃσι, *dat. pl. Jon. pro* παλάμαις. α. 320.

Πάλιν, *adverb. iterum*, *rursus*. ε. 671.

Παλινάγρετος, *revocabilis*, *ex* πάλιν, & ἀγείρομαι, *colligor*. *Th.* ἀγείρω. *f.* ρῶ, *congrego*. α. 93.

Παλίωξις, *pro* παλιδίωξις, *q. d. post insecutio*. *Th.* διώκω, *persequor*, *insector*, *f.* ξω, *p.* ωχα.

Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas*, *Sapientiæ Dea*, *quæ* & *Minerva dicitur*. ε. 76.

Πάλλαντι, *dat. a* πάλλας, *nomen viri*. πάλλαντα, *acc.* θ. 376.

Πάλλεν, *jactabat*, *imperf. pro* ἔπαλλεν, *a* πάλλω, *vibro*, *agito*, *f.* αλῶ. α. 321.

Πάμπαν, *adverb. prorsus*, *q. d.* πάντως πάντως. ε. 273.

Παμφαίνων, *præs. part. a* παμφαίνω, *totus appareo*. μ *est ante* φ, *quæ literæ sunt cognatæ*, & *ut ita dicam*, *consanguineæ*, *ex* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίνω, *appareo*, *f.* ανῶ, *p.* πέφαγκα, *a. 1.* ἔφηνα, *a. 2.* ἔφανον. ε. 565.

Παναίολος, *omnino varius*. *ex* πᾶς, & αἰόλος, ου, ὁ, *varius*. α. 139.

Πανάπήμων, *prorsus innoxia*, *ex* ἀπήμων, ονος, ὁ, & ἡ, *illæsus*. *Th.* πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*. ε. 809.

Πανάριστος, *longe præstantissimus*, *ex* πᾶν, & ἄριστος, *præstantissimus*. *Th.* ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. ε. 291.

Πανδιονὶς, *Fabula de filia Pandionis*. ε. 566.

Πανδώρα, *nomen mul. videtur epitheton telluris*, *quæ omnis generis fruges profert*. *ex* πᾶν, & δῶρον. ε. 81.

Πανέλλήνεσσι, *dat. pl. Jon. omnibus ad unum Græcis*, *a* πανέλληνες, *ex* πᾶν, & ἕλλην, ηνος, ὁ, *Hellen*, *Græcus*. ε. 526.

Πανέφθα, *genit. a* πάνεφθος, *omni ex parte coctus. Th.* ἕψω, *coquo, elixo, f.* ἑψήσω. α. 208.

Πανημέριος, *toto die. ex* πᾶν, *&* ἦμαρ, *seu* ἡμέρα, *dies.* α. 396.

Πανύχιος, *tota nocte. elegantia Poetica, ubi nomen ponitur pro adv. Th.* νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.* ε. 46.

Πανόπη, *nomen mul. q. d. pro omnibus loquens.* ϑ. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque, adverb. a* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis.* ε. 623.

Παντοίων, *acc. f. g.* παντοίων, *gen. pl. a* παντοῖος, α, ὁ, *omnigenus, varius. Thema* πᾶς, *omnis.* ϑ. 830. ε. 619.

Παντὸς, παντὶ, πάντεσσι, *&c. Vide in* πᾶσα.

Παπταίνων, *præs. part. a* παπταίνω, *circumspicio.* ε. 442.

Παρὰ, *cum genit. a, ab.* ε. 51. παρ', *pro* παρά. ε. 27. *Cum dat. apud.* ε. 129. *Cum accus. trans, præter, &c.* ε. 169. πάρα, *pro* πάρεισι, *urgent.* ε. 452.

Παραγίνεται, *3. pers. præs. adest. Th.* γίνομαι, *seu* γίγνομαι, *sum, f. 2. pass.* γενήσομαι, *p.* γεγένημαι, *a. 2. m.* ἐγενόμην. ϑ. 432.

Παρακαίρια, *importuna, a* παρακαίριος, *seu* παράκαιρος, *intempestivus. Th.* καιρὸς, ὁ, ὁ, *occasio, tempus.* ε. 327.

Παραμείβεται, *prætereat. 3. præs. sub. a* παραμείβω, *prætereo. Th.* ἀμείβω, *f.* ψω, *commuto.* ε. 407.

Παραιβασία, *delictum, transgressio, idem quod* παράβασις, *ex* παρά, *&* βαίνω, *eo, incedo.* 220.

Παραιφάμενοι, *appellantes, metri gratia inserto* ι, *vel per epenthesin Poet. est aor. 1. part. med. a* παράφημι, *hortor. Th.* φημὶ, *seu* φάω, *dico.* ϑ. 90.

Παρακοίτῃ, *dativ. a* παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus.* παράκοιτις, ἡ, *marita, uxor,* σμὶ ὑίδεις παράκοιτι, *ex* παρά, *juxta, &* κοίτη, ης, ἡ, *cubile, lectus.* ϑ. 328. 928.

Παρφαινέμεν, *Jonice pro* παραφαίνειν, *revelare, præs. inf. pro imperat. Th.* φαίνω, *f.* νῶ. ε. 732.

Παρασχεῖν, *est a. 2. act. infin. a* παρέχω, *efficio, præsto,* παρεῖχον, *3. pl. imperf. act. Th.* ἔχω, *habeo, f.* ἕξω, *&* σχήσω, *p.* ἔσχηκα, *a. 2.* ἔσχον. ε. 710. α. 84.

Παρειῶν, *gen. pl. a* παρειά, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla.* α. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant. 3. pl. ind. præs. ex* παρά, *ex, &* βαίνω, *eo, f.* βήσομαι, *p.* βέβηκα, *a. 2.* ἔβην. ε. 224.

Παρελαύνω, *avehor, prætervehor. Th.* ἐλαύνω, *agito, f.* ἐλάσω, *p.* κα. α. 353.

Παρελέξατο, *concubuit, cum dat. a. 1. m. ind. a* λέγομαι, *cubo; f.* λέξομαι. ϑ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire. a. 2. inf. Th.* ἔρχομαι, *venio, f.* ἐλεύσομαι, *a. 2.* ἤλυθον, *&* ἦλθον, *p. m.* ἤλυθα. ε. 214.

Παρὲξ, *extra. dicitur &* παρὲκ. *Th.* ἐκ *vel* ἐξ, *ex, e.* α. 352.

Παρεόντος, *præsentis, Jonice pro* παρόντος, *genit. præs. part. a* παρά, *&* εἰμὶ, *sum.* ε. 364.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare. Jonice pro* παρεστάναι, *præs. act. infin. a* παρέστημι *pro* παρίστημι. *Non solum* ἵστημι, *sed etiam* ἔστημι *usitatum est, f.* στήσω, *a. 2.* ἔστην. ϑ. 439.

Πάρεστι, *a* πάρειμι, *adsum. Th.* εἰμὶ, *sum.* ϑ. 420.

Παρέσχεθεν, *apposuit. 3. pers. præs. imperf. a* παρασχέθω, *idem quod* παρέχω, *præbeo. Th.* ἔχω, *habeo.* ϑ. 639.

Παρέτραπε, *deflexerunt, a. 2. act. a* παρατρέπω, *diverto, deflecto, f.* ψω, *p.* φα, *a. 2.* ἔτραπον, *p. m.* τέτροπα. ϑ. 103.

Παρθένος, ου, ἡ, *virgo. hinc* παρθένιος, *&* παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, virginalis.* ε. 254. ϑ. 344. ε. 63.

Παρκλίνουσι, *deflectunt, pro* παρακλίνουσι, *3. pers. pl. ind. præs. a* κλίνω, *f.* νῶ, *reclino, p.* κέκλικα. ε. 260.

Παρνήσσοιο, *genit. Jon. a* Παρνησσὸς, ου, ὁ, *nomen montis in Delphis.* ϑ. 499.

Πα-

Πάροιθεν, *seu* πάροιθε, *idem quod* πάρος, *ante*. ϑ. 531.

Πάρος, *ante*. *Adverbium vel temporis, vel loci*. α. 119.

Πᾶσα, *f. g. a* πᾶς, *omnis*, παντὸς, *in acc.* πάντα, πᾶσαν, πᾶν, *gen. pl.* πασέων, *Jonice pro* πασῶν, *dat. pl.* πᾶσι, *&* πᾶσιν, *& Jon.* πάντεσσι. πάσῃσιν, *pro* πάσαις, πάντ', *pro* πάντα, πάντῃ, *adverb. passim*. ε. 124. 76. 509. ϑ. 828. 372.

Πασιθέη, *nomen mul.* ϑ. 247.

Πασιθέη, *nomen mul. quæ ad omnes currit*. ϑ. 352.

Πάσχει, *patitur*. *a* πάσχω, *f.* πείσομαι, *præt. med.* πέπονθα, *aor.* 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατὴρ, *pater*, *genit.* πατέρος, πατρὸς, *dat.* πατρὶ, *acc.* πατέρα, *tantum, non* πάτρα. *vocat.* ὦ πάτερ. *hinc* πατρὶς, ίδος, ἡ, *patria*. α. 1. ε. 5. 9257. ϑ. 73.

Πατροκασιγνήτες, *patruos*. *ex* πατὴρ, *pater*, *&* κασίγνητος, *frater*. *Th.* κάσις, *frater*, *&* γείνομαι, *nascor*. ϑ. 502.

Πατρῷος, ου, ὁ, *&* ἡ, *paternus*. *Th.* πατὴρ, *pater*. ε. 374.

Παῦε, *desiste*, *præs. imperat. act.* παύθη, 3. *sing. a.* 1. *pass. f.* παύσω, *p.* πέπαυμαι, *a.* 2. ἔπαυον. α. 449. ϑ. 533.

Παῦρον, *exiguum*. παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, *ad exiguum tempus*. *a* παυρὸς, οῦ, ὁ, *Poet. paucus*. *Hinc* παῦρα, *neut. pl. adverb. raro*. *hinc &* παυρίδιον, *pauxillum*. *Th.* παύω, *f.* παύσω, *cesso*. ε. 132. 324. ϑ. 780.

Παχείας, *densas*, *acc. pl. a* παχὺς, εῖα, ὺ, *densus*, *crassus*, *in genit.* παχέος, *in accus.* παχὺν. α. 507. 495.

Πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*, *talare*. ϑ. 12.

Πέδιον, ου, τὸ, *campus*. πεδίοιο, *genit. Jon.* πεδόθεν, *adverb. ex fundo*. *Th.* πέδον, ου, τὸ, *solum*. α. 378. 342. ϑ. 680.

Πεῖθ' *pro* ἔπειθε, *persuasit*, *imperf. a* πείθω, *persuadeo*. πειθὼ, *Suada*, *Dea eloquentiæ præses*. *Th.* πείθω, *f.* πείσομαι, *a.* 2. *m.* ἐπιθόμην, *præt. med.* πέποιθα. α. 450. ε. 73.

Πείκειν, *tondere*, *præs. inf. a* πείκω, *vel* πέκω, *pecto*, *f.* ξω, *a.* 1. *pass.* ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, *pro* πέρατα, *termini*. *dat. pl.* πέρασιν. *a* πέρας, ατος, τὸ, *finis*. ε. 167.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, *a.* 1. *inf. pass. a* πειράω, ῶ, *conor*, *nitor*, *f.* άσω, *vel* ήσω, *p.* πεπείρακα. *Th.* πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. α. 359.

Πειρίθοον, *nomen viri*. *Item ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*. πέλας τ' ἀπὸ κατ' ἀντίφρασιν, *vel quia* πέλας ἄγει. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, *a.* 1. *part. a* πελάζω, *f.* σω, *appropinquo*. *Th.* πέλας, *adverb. prope*. ε. 370.

Πελεμίζετ' *pro* πελεμίζετο, *imperf. pass. contremuit*, *quassatus fuit*. πελεμίζεται, *concutitur*, 3. *præs. ind. pass. a* πελεμίζω, *f.* ξω, *moveo*, *quasso*. ϑ. 842. 458.

Πέλει, 3. *pers. ind. a* πέλω, *sum*. πέλεν *pro* ἔπελεν, 3. *imperf. act.* πέλομαι, *idem quod* πέλω. α. 164. ε. 806.

Πελίης, ου, ὁ, *nomen viri*. ϑ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*. πέλωρος, ου, ὁ, *ingens*. πελώριος, *idem quod* πέλωρος, *a* πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. ϑ. 159. 295.

Πέμπε, *pro* ἔπεμπε, *misit*, *imperf.* πέμψεν, *pro* ἔπεμψεν, *a.* 1. *ind. act. a* πέμπω, *f.* ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, *dat. cas.* πέμπτας, *acc. pl.* πέμπτοισι, *dat. pl. a* πέμπτος, ου, ὁ, *quintus*. *Th.* πέντε, *quinque*. ε. 801. 800.

Πένεσθαι, *præs. inf. a* πένομαι, *ago*, *efficio*. *unde est ἡ* πενία, *paupertas*, *Jonice* πενίη. ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus*, *mœror*. κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. ϑ. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. ο. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, *ex* πεντήκοντα, *quinquaginta*, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. Θ. 312.

Πεντόζοιο, *genit. Jon. a* πέντοζος, ου, ἡ, *manus. ex* πέντε *quinque*, & ὄζος *ramus. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi arbor inversa*. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus. perf. part. pass. a* παλάσσω, *inquino, fœdo. f.* ξω, *p.* πεπάλαχα. *a.* 1. ἐπάλαξα. *Th.* πάλλω, αλῶ, *vibro. alii a* πηλὸς, ῦ, ὁ, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμένη, *confixa, perf. part. pass. a* πείρω, *transadigo, f.* περῶ, *perf. pass.* πέπαρμαι, *p. m.* πέπορα. ε. 203.

Πεπείρημαι, *expertus sum, perf. pass. Dorice pro* πεπείραμαι, *a* πειράω, ῶ, *tento, f.* άσω & ήσω. *Th.* πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. ε. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia. perf. part. Th.* πνέω, *flo, spiro: unde* πνῦμι *seu* πνύω, *f.* σω, *præt. pass.* πέπνυμαι, *sapiens sum*. ε. 729.

Πέποιθ', *pro* πέποιθε, *præt. m. confidit. a* πείθω, *persuadeo, f.* πείσω, *p.* πέπεικα, *a.* 2. ἔπιθον. ε. 373.

Πέπον, *mollis, vocativi casus, a* πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *maturus, mitis. Th.* πέπτω, *coquo, f.* ψω, *præt. pass.* πέπεμμαι. α. 350.

Πεποτήτο, *volabat, 3. sing. plusq. pass. a* ποτάομαι, ῶμαι, *volo. Th.* πέτομαι, *unde est* ποτὴ *volatus, & hinc* ποτάομαι. α. 148.

Πέπρωτο, *fatis constitutum esset, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro* πεπεράτωτο. *a* περατόω, *determino, f.* ώσω, *perf. pass.* πεπεράτωμαι, & *per syncopen* πέπρωμαι. *Th.* πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. Θ. 464. 475.

Πεπυκασμένος, *pl. perf. part. pass. hinc* πεπυκασμένος νόον, *prudens, callidus, a* πυκάζω, *denso. Th.* πύκα, *dense*. Θ. 484. ε. 791.

Πέταλ', *pro* πέταλα, *folia. a* πέταλον, *folium. a* πετάννυμι, *expando, vel* πετάω, *f.* άσω, ε. 678.

Περᾶν, *præs. inf. Th.* περάω, ῶ, *f.* ήσω & άσω, *transeo*. ε. 736.

Περ *in fine quamvis.* Θεοί περ, *quamvis sint Dii*. Θ. 739.

Πέρην, *ultra, Jonice pro* πέραν, *idem quod* πέρα, *ultra*. Θ. 215.

Περι—έδυνε, *induit, imperf. a* περιδύνω, *induo. Th.* δύνω & δύω, *f.* δύσω, *a.* 2. ἔδυν. α. 124.

Περὶ—έθηκε. *Vide in* ἔθεσαν. α. 123.

Περιγλῶχες, *cuspidulosa folia, per syncopen pro* περιγλώχινες. *Th.* γλωχὶν, *vel* γλωχὶς, ῖνος, ἡ, *cuspis, acies*. α. 398.

Περὶ, *cum Genitivo præ, circa,* περὶ χροΐ. περὶ πάντων, *super omnes. Cum Dativo, circa,* περὶ γήθεσι, *propter. Cum Accusativo, circa,* περὶ σῶμα. Θ. 3. α. 129. 279. 247. ε. 817.

Πέρι, *valde*. ε. 54.

Περι—έσι, *excellit*. Θ. 656.

Περὶ τ' ἀμφίτε, *circumquaque*. Θ. 848.

Περ, *particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, quamquam, quamvis. Sæpe etiam vacat*. ε. 20. 153. 206.

Περίαχε, *insonuit, a.* 2. *act. a* περιαχέω, *Dorice* περιηχέω, ῶ, *circumsono, f.* ήσω. *Th.* ἦχος, ου, ὁ, *sonus*. Θ. 678.

Περιέσσασθαι, *circum induito, a. 1. med. infin. a* περιέννυμαι. *Th.* ἕω, *induo, pro quo* ἕννυμι, *f.* ἕσω, *p.* εἷμαι, *a.* 1. *m.* ἑσσάμην. ε. 537.

Περικαλλέα, *acc. sing. f. g. a* περικαλλὴς, *perpulcher.* περὶ *enim auget significationem. Th.* καλὸς, λὴ, λὸν, *pulcher*. Θ. 10.

Περίκειται, *circumdatur, 3. perf. præs. a* κεῖμαι, *jaceo, f.* κείσομαι. Θ. 733.

Περικλυτὸν, *celebrem, acc. a* περικλυτὸς. *Th.* κλύω, *audio*. ε. 60.

Περιμαίνεται, *circumquaque furit. 3. perf. præs. ind.* περὶ *intendit significationem, a* μαίνομαι, *furo,*

το, f. μαρνάμαι. α. 99.

Περιμαρνάμεθ', propugnavimus, pro περιμαρνάμεθα, 1. pl. præſ. ind. verbi μάρναμαι, pugno. Θ. 647.

Περιμήδεα, nomen viri. α. 187.

Περιμήκεες, prælongæ, pl. num. a περιμήκης, εος, ὁ, ἡ. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo. περὶ in compoſitione auget ſignificationem. α. 133.

Περιναιετάουσι, circumhabitant. 3. pl. præſ. ſubj. a περιναιετάω, circumhabito. Th. ναίω, habito. Θ. 370.

Περιπλομένη, circumvoluto, pro περιπελομένη. Thema πέλω, moveo, ſum. ε. 384.

Περίῤῥυτος, ου, ὁ, circumfluus. Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. Θ. 193.

Περισσὰ, eximia, pl. num. a περισσὸς, ῦ, ὁ, excellens. a περὶ, præpoſitio, variam habens conſtructionem & ſignificationem. Θ. 399.

Περιστονάχιζε, circumquaque ingemiſcebat, 3. perſona imperf. a περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, circum circa gemo. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, anguſtus. α. 344.

Περιταμνέμεν, incidito, Jonice, præſens act. infin. pro περιταμνειν, a περιτάμνω pro περιτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, ſeco, f. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, præt. med. τέτομα. ε. 568.

Περίφρονος, prudentis, genit. a περίφρων, ονος. Th. φρὴν, ment. α. 297.

Περμησσὸς, ῦ, & Jon. σῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo & Muſis ſacer.

Περσεὺς, έος, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη & περσεφόνεια, ας, ἡ, Proſerpina, filia Jovis & Cereris. Th. φένω, occido. Θ. 768. 913.

Περσηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mul. Θ. 356. 957.

Πέρσης, nomen viri. Frater Heſiodi etiam ita appellatus fuit, ὦ πέρση, vocativi caſus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. ſing. a. 2. act. a πίπτω, cado, f. πεσῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον. inde in part. πεσὼν, ῦσα, ὸν. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, a πέταλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, a πετάννυμι, ſeu πετάω, expando, f. άσω, præt. paſſ. πέπταμαι. ε. 678.

Πετεηνοῖς, volucribus, dat. pl. pro πετηνοῖς, per epentheſin Poeticam, a πετηνὸν, ῦ, τὸ, volatile, avis, & Poetice πετεηνὸν, a πέτομαι, volare, in imperf. ἐπετόμην, & in 3. plurali, ἐπέτοντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Jon. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 289.

Πέτρη, Jon. pro πέτρα, petra, rupes, cautes. Differunt πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα, ſit grande ſaxum, rupes; πέτρος vero, lapis manu tractabilis. πέτρῃσι, dat. pl. Jon. Θ. 728. πέτρας. Θ. 7. Hinc πετραίη, ſaxatilis. ε. 587. & πετρῆεν, ſaxoſum, a maſcul. πετρήεις, εντος, ὁ. α. 531.

Πεύθετο, imperf. a πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, interrogo, ſciſcitor, f. πεύσομαι, præt. paſſ. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, abietes, a πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πευκείδας, acc. a πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτην, commemorarunt. 3. dual. a. 2. act. pro ἐφραδέτην. π, initialis litera præponitur a Poetis, prout in præterito fieri ſolet. Th. φράζω, dico, memoro, f. φράσω, a. 2. act. ἔφραδον, ες, ε. & Poetice πέφραδον, ες, ε. πεφραδέμεν, Jonice pro φραδεῖν, a. 2. act. infinit. p. m. πέφραδα. Θ. 475. ε. 764.

Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mul. a πέφραδα. Th. φράζω, dico. Θ. 273.

Πεφύκασι, nati, ſeu producti ſunt. 3. plur. perf. act. Poetice pro πεφύκασι, a φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυον, & ἔφυν. Θ. 728.

Πεφυλαγμένος, obſervans, perf. part.

part. πεφύλαξο, *esto cautus*, 2. *singul. præt. pass. imperativi modi*, a φυλάσσω, *f.* ξω, *custodio*, *p.* χα. ε. 704. 795.

Πηγάδας, *accus. pl.* a πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*. *Th.* πηγνύω, *seu* πήγνυμι, *f.* ξω, *compingo*. ε. 503.

Πήγασος, ου, ὁ, *Pegasus*, *alatus Persei equus*, *ita dictus*, *quod circum Oceani fontes natus esset*. *Th.* πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. Θ. 281.

Πηγαὶ, *pl. a.* πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. παρὰ τὸ πήγνυσθαι, *quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine pagi acceperunt nomen*. *Etymol. quasi* πηδὴ, a πηδάω, *salio*, *quod scaturiat e terræ visceribus*. πηγὰς, *acc. pl.* Θ. 809.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *temo*, *gubernaculum*. *Th.* πηὸς, ου, ὁ, *ligni species*. ε. 45.

Πηκτὸν, *compactum*, a πηκτὸς, ου, ὁ, *compactus*. *Th.* πηγνύω, *vel* πήσσω, *f.* ξω, *compingo*. ε. 431.

Πηλεῖ, *dat. sing.* a πηλεὺς, έος, ὁ, *Peleus*, *nomen viri*. Θ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*, *noxa*. ε. 56.

Πημιὸς, *nomen viri*. Θ. 343.

Πήξας, *infigens*, *part. a.* 1. *act.* a πήττω, πήσσω, *pro quo etiam dicitur* πηγνύω, & πήγνυμι, *pango*, *compingo*, *f.* πήξω, *a.* 1. ἔπηξα. ε. 428.

Πήξασθαι, *fabricato*, *a.* 1. *med. infin. a Th.* πήσσω, *vel* πήττω, *vel* πήγνυμι, *compingo*, *f.* ξω, *a.* 1. *m.* ἐπηξάμην. ε. 453.

Πηοὶ, *Jonice pro* παοὶ, *cognati*, *affines*, a παὸς, οῦ, ὁ. *Th.* πάω, ῶ, *vel potius* πάομαι, *possideo*, *præt. pass.* πέπαμαι. ε. 343.

Πιέειν, *bibere*, *pro* πιεῖν, (*a.* 2. *act. infin.*) *dialysi Jonica*, a πίνω, *bibo*, *f.* πώσω, *p.* πέπωκα, *a.* 2. ἔπιον, *a.* 2. *imperat.* πίθι. α. 252.

Πιέζοις, *premas*, *præs. opt. Thema* πιέζω, *f.* έσω, *premo*. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, *nomen regionis in finibus Macedoniæ*, *quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes*. *Hinc est* πιερίηθεν, *adverb. e loco*, *ad formam* Θήβηθεν, κλισίηθεν, *ex tentorio*, ἰλιάδ. λ. 603. a κλισίη, *Jonice pro* κλισία. πιερίδες, *Pierides*, *pl. num.* a πιερὶς, ίδος, ἡ. ε. 1. α. 206. Θ. 53.

Πιθήσας, *fretus*, *a.* 1. *part. act.* a πιθέω. *Th.* πείθω, *persuadeo*, *f.* πείσω, *p.* πέπεικα, *a.* 2. ἔπιθον. ε. 357.

Πίθηται, *paruerit*, 3. *sing. a.* 2. *med. subj. Th.* πείθω, *f.* πείσω, *a.* 2. ἔπιθον, *p. m.* πέποιθα. ε. 293.

Πίθου, *vasis*, *genit.* a πίθος, ου, ὁ, *dolium*. πίθοιο, *Poetice pro* πίθου. ε. 98.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. *præs. ind.* a πιλνάω, *idem quod* πελάω, *appropinquo*, πίλνατο, *imperf. pro* ἐπίλνατο, a πίλναμαι, *ab act.* πίλνημι, *quod est a* πιλνάω, *appropinquo*. *Th.* πέλας, *prope*. ε. 508. Θ. 703.

Πῖλον, πίλοις, a πῖλος, ου, ὁ, *pileus*. ε. 540.

Πιμπλᾶσαι, *replentes*, *præs. part. f. gen. pl. num. pro* πιμπλᾶσαι, *Æolice*, a πίμπλημι, ης, ησι, *idem quod* πλήθω, *impleo*. *hinc in pass.* πίμπλαμαι, σαι, ται, *expletur*. *Th.* πλέος, ου, ὁ, *plenus*. Θ. 880. ε. 299. α. 429.

Πινέμεν, *Jonice pro Dorico* πινέμεναι, *abjecto* αι, & *retento accentu in loco suo*, *pro* πίνειν, *bibere*, *præs. inf.* a πίνω, *f.* πώσω, *p.* πέπωκα, *a.* 2. ἔπιον. ε. 590.

Πίονος, *genit. Th.* πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*. Θ. 538. *Hinc i[illegible] comp.* πιότερος, *superl.* πιότατος. ε. 583.

Πίπτουσαι, *incidentes*, *pl. num. f. g. præs. part.* a πίπτω, *cado*, *f.* πεσοῦμαι, *p.* πέπτωκα, *a.* 2. ἔπεσον. *sub.* πίπτουσιν, *in præs.* ε. 618. Θ. 873.

Πίστεις, *nom. pl.* a πίστις, εως, ἡ, *fides*. *Thema* πείθω, *f.* σω, per-

persua leo. ε. 370.

Πέποιθος, fretus. Th. πείθω, f. σω. p. m. persuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ϑ. 506.

Πιφάσκεαι, Jonice pro πιφάσκῃ, loqueris, 2. pers. præs. sub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico, a φημὶ, dico, & hoc a φάω, dico. ϑ. 655.

Πλάσσε, finxit, a. 1. ind. pro πλάσε, Poetice, & rursus πλάσε, pro ἔπλασε. Poetæ duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, fingo, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην. hinc πλαστὸς, ὴ, ὸν, fictus, a, um. ϑ. 512. ε. 70.

Πλατε', lata pro πλατέα, pl. num. g. n. a πλατὺς, εῖα, ὺ, latus. ϑ. 445.

Πλείη, Jonice pro πλεία, hoc pro πλέα, plena: a mascul. πλέος, plenus, Poetice πλεῖος, Attice, πλέως. ε. 101.

Πλείστη, plurima, & πλεῖστον, plurimum, superl. a πολὺς, multus. Vide in πλέον. ε. 718.

Πλείων, major, & pro πλείων, Poetæ πλέων: unde est πλέονες, & dat. pl. Poeticus πλεόνεσσι, & pro πλείονα, plura, Poetice πλέονα, nec non per syncopen & crasin, πλέω. ε. 688. 377. 378.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Th. πολὺς, multus. ε. 615.

Πλεκτοῖσιν, plicatis, dat. pl. Jon. a πλεκτὸς, ῦ, ὁ, plexus. Th. πλέκω, necto, f. ξω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλοχα. α. 63.

Πλέον, plus, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, a πλείων, & πλέων, ονος, ὁ, & ἡ, amplior, in superl. πλεῖστος, plurimus. Thema πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. ε. 40.

Πλευρὰς, acc. pl. a πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, costa. α. 430.

Πλέῳ, pleno, in dat. a πλέος, plenus. ε. 793. & πλέω, plura. Vide in πλείων.

Πληγέντος, percussi, genit. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, πλαγέντα, ejusdem temporis & modi f. g. a πλήσσω, vel πλήττω, percutio, f. ξω, a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. ϑ. 861. Hinc πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga Dorice, πλαγὰ, πληγῆσιν, dat. pl. Jon. ϑ. 857.

Πλήθωσι, impleantur, præs. sub. a πλήθω, impleo, f. ήσω, sed quum de mari aut fluviis dicitur, inundo. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus. ε. 306. 459.

Πληϊάδες, Poetice pro πλειάδες, vergiliæ, sidus in dorso tauri, a πλειὰς, άδος, & hoc a πλείονες, quod ibi sint stellæ complures. Thema πολὺς, multus. ε. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. a πλήμνη, rotæ modiolus. Sunt fistulæ, quæ axi inseruntur. Eustath. παρὰ τὸ πλήθεσθαι ἤτοι πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus. α. 309.

Πλὴν, cum Genit. præter, adverb. α. 74.

Πληξαύρη, nomen mul. quæ multiloquio aerem verberat. ϑ. 353.

Πλῆξεν, percussit, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. ϑ. 855.

Πλήξιπποι, nom. pl. a πλήξιππος, agitator equorum, ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus. α. 24.

Πλῆτο, implebatur, 3. sing. plusq. perf. pass. Poetice, pro ἐπέπληστο, a πλήθω. Sic & πλῆντο, in plurali. Verum malim derivare ab imperf. Verbi πλῆμι, a πλήθω. Th. πλέος, plenus. α. 146. ϑ. 688.

Πλόος, & contracte πλοῦς, navigatio, a πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 663.

Πλούσιος, dives, a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ. ε. 22.

Πλουτεῦντα, Dorice, pro πλουτοῦντα, præs. part. acc. a πλουτέω, ditesco.

sco. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ*. ο. 311.

Πλουτὼ, όος, ἡ, *nomen mul. q. d. opulenta*. θ. 355.

Πλοῦτος, ου, ὁ, *q. ex* πολὺ, & ἔτος, *divitiæ, ex multis annis collectæ*. *at* ἀπηετος, ἄφενος, εος, τὸ, *divitiæ* (ἀφ' ἑνός ἔτευς) *ex uno anno superstites*. ο. 375.

Πλωΐζεσκε, *navigabat*, 3. *pers. sing. imperf. act. Poetice*, *a* πλωΐζω. Th. πλέω, *f.* πλεύσω, *navigo*. ε. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, *præs. part. Poet. pro* πνέοντες. πνέουσαν, *acc. f. g. præs. part.* πνεύσαντες, *part. a.* 1. *act.* Th. πνέω, *f.* πνεύσω, *flo*. α. 24. ε. 504.

Πνοιὰς, *flatus*, *acc. pl. a* πνοιὴ, *quod est a* πνέω, *flo*, *spiro*, *f.* πνεύσω, *in præt. med.* πέπνοα, *unde est* πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, *Poetice* πνοιὴ. πνοιῇσι, *dat. pl. Jonice, pro* πνοιαῖς. θ. 253. 268.

Πόδα, *accus. sing. a* ποῦς, *pes*, *in dat. duali*, ποδοῖν, & *Poetice* ποδοῖιν. α. 158. ε. 495. ποδῶν, *gen. pl.* θ. 70.

Ποδώκεα, *acc. sing. q.* ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, *a* ποδώκης, εος, ὁ, & ἡ, *pedibus celer*, *a* ποῦς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*. θ. 320.

Πόθος, ου, *desiderium*. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. *præs. a* ποιέω, ῶ, *facio*, ποίησε, & ποίησ', *a.* 1. *pro* ἐποίησε. ε. 100.

Ποίη, *Jonice*, *pro* πόα, ας, ἡ, *herba*. *hinc* ποιήεσσα, *herbosa*. θ. 194. α. 381.

Ποικιλόβουλος, *versutus*, *qui animo suo agitat varia consilia*, *a* ποικίλος, ου, ὁ, *varius*, & βουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium*. θ. 521.

Ποικιλόδειρον, *canoram*, *variantem vocem*, *a* δειρὴ, ῆς, ἡ, *seu* δερὴ, *collum*, & *per metonym. causæ vox*, & ποικίλος, ὁ, *varius*. ε. 201.

Ποικίλος, ου, ὁ, *varius*. θ. 300.

Ποιμαίνονθ', *pascentem*, *acc. sing. præs. part. verbi* ποιμαίνω, *f.* ανῶ, *pasco*, *aor.* 1. ἐποίμηνα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*. θ. 23.

Ποιμένι, *dat. sing. a* ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*. *Hinc* ποίμνη, ης, ἡ, *grex ovium*. θ. 100. 446. ε. 785. *hinc* & ποιμνήϊος, ὁ, *ad ovium gregem pertinens*.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. ε. 753.

Πολεμήϊος, *Jonica diælysi*, *pro* πολέμιος, *bellicus*. Th. πόλεμος, ου, ὁ, *bellum*. α. 238.

Πολέας, *multos*, *acc. pl. Poetice*, *pro* πολλοὺς, (*differt a* πόλεας, *urbes*, *solo accentu*.) Th. πολὺς, *in genit. usitate* πολλοῦ *a* πολλὸς, *sed Poetice etiam* πολέος. ε. 578.

Πολεῖν, *verte*, *præs. inf. a* πολέω, ῶ, *verto*, ἦρα πολεῖν, *vere vertere*. *Hic in dimensione legendum* ἦρα πολεῖν. ο. 460.

Πόλεμος, ου, & *Jon.* πολέμοιο, *acc.* πόλεμον, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, *urbs*, *in Genit.* πόλιος, πόλεως, & *Poetice* πόληος, *in acc.* πόλιν, & πόληα, *Poetice*, *dat. pl.* πολίεσσι, *Jon.* & *Poetice*. ο. 238. α. 285. 105. ο. 119.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος ου, ὁ, *pars capitis dicta tempus*. *Homo proprie canescit*. *Vide* κρόταφος. ε. 179.

Πολλάκι, *Poet. pro* πολλάκις, *sæpe*. Th. πολύς. ε. 238.

Πολλὴ, πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, *multus*, *a*, *um*. *dat. pl.* πολλοῖσι. πολὺ, *adverbialiter accipitur pro multo*, πολὺ μᾶλλον, *multo magis*. πολλὸν, *pro* πολὺ *ponitur* & *accipitur adverbialiter*. ο. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multo meliora*. πολλὰ, *adverb. valde*, *multum*. *Comp.* πλείων, ονος, *superl.* πλεῖστος, η, ον, *plurimus*, *a*, *um*. α. 92. 274. θ. 9. ε. 9. 19. 126.

Πολυγηθέος, *genit. a* πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. *Thema* πολὺ, *multum*, & γηθέω, *f.* ήσω, *lætor*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, *ex* πολὺς, *multus*, & γόμφος, ου, ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*.

boratus. ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, ου, ὁ, Dædalus, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέος, genit. a πολυδερκὴς, multos intuens, ex πολὺς, multus, & δέρκω, video. Θ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. Θ. 354. πολυδώρου, nomen viri. Θ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Th. ἐράω, ῶ, f. άσω, amo. Θ. 404.

Πολυΐδριν, multiscium, idem quod πολυΐστορα, a πολὺς, multus, & ἴδρις, εως, ὁ, & ἡ, sciens. Th. ἴσημι, scio. Θ. 616.

Πολυκλήϊδα, acc. sing. a πολυκλήϊς, multis transtris instructa, vel multa compage juncta, a κλήϊς, sedes nautica: vel a κλήϊς, pro κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω, claudo. ε. 815.

Πολυκλύστῳ, in dat. a πολύκλυστος, ου, ὁ, undis agitatus. a κλύζω, abluo, f. σω. Θ. 189.

Πολύμηλοι, pecorosi, ex μῆλον, ου, τὸ, ovis. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Musæ, a πολὺς, multus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celebro, cano. Θ. 78.

Πολύξεινος, multorum hospes, a ξένος, ου, & Poet. ξεῖνος, hospes. ε. 713.

Πολύπτυχος, ου, multiplex, implicatum sphæris, a πτύσσω, f. ξω, complico. Θ. 113.

Πολὺς. Vide in πολλή.

Πολυσπερέες, dispersæ, a πολυσπερὴς, έος, ὁ, & ἡ, multum sparsus. Th. σπείρω, dissemino, f. ρῶ. Θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, multisoni, gen. Jon. a φλοῖσβος, ου, fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρβης, genit. casus, multos pascentis. Th. φέρβω, f. ψω, pasco. Θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, astuto, a πολυφραδὴς, valde consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἔφραδον. Θ. 494.

Πολύχρυσος, affluens auro. Thema χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμος, multa habens nomina, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Θ. 715.

Πονησάμενος, laborans, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro. Th. πένομαι, facio, p. m. πέπονα. ε. 430.

Πόνος, ου, labor. πόνοιο, genit. Jon. Th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, ου, ὁ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρεια, nomen mul. pontivaga. Sic ποντοπόροιο, a πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πείρω, transeo. Θ. 256. ε. 626.

Πόρον, acc. a πόρος, ου, ὁ, iter. Th. πείρω, f. ερῶ, transeo. Θ. 292.

Πόρε, dedit, a. 2. act. a πόρω, Poetice, pro πορίζω. πόρει, pro ἐπορεν, a. 2. act. πόροι, præbuerit, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. Θ. 904. 412. ε. 377.

Ποσειδάων, & contracte ποσειδῶν, genit. ῶνος, ὁ, Neptunus. ε. 665.

Πόσις, εως, ἡ, g. f. potus. idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πώσω, bibo. α. 395.

Πόσ', pro ποσὶ, pedibus, & πόσσ', pro ποσσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poet. a πῦς, ποδὸς, ὁ, pes, vocat. ὦ πῦς. ε. 539.

Ποταμοῖο, genit. Jon. a ποταμὸς, ῦ, ὁ, fluvius. Θ. 242.

Ποτὲ, ποτ', & ποθ', quando. ε. 86. 228. Θ. 22.

Ποτέοντο, volabant, imperf. Jon. a ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. Θ. 691.

Ποτὶ, Dorice, pro πρὸς, ad. ε. 550.

Πότνια, veneranda, a πότνιος, ου, ὁ, venerandus. ε. 73.

Πῦ, ubi, adverb. ab ῦ. Th. ὅς, qui. ε. 88.

Πουλυβότειρα, multorum alumna, epitheton terræ, ex πουλὺς, Poetice pro πολὺς, multus, & βόσκω, f. ήσω, pasco. a Th. inusitat. βόω, ῶ, f. ήσω, pasco. ε. 156. Θ. 531.

Πουλὺν, acc. sing. m. g. pro πολὺν.

Vi-

Vide in πολύς. ϑ. 258.

Πραθέειν, *vastare, Jonice, pro* πραθεῖν, *a. 2. inf. Verbi* πέρθω, *vasto, f.* πέρσω, *f. 2.* παρθῶ, & *per metathesin* πραθῶ. *hinc a. 2.* ἔπραθον. α. 240.

Πραπίδεσσι, *dat. pl. a* πραπίδες, αἱ, *præcordia*. ϑ. 608.

Πρέπει, *3. præs. a* πρέπω, *decorus sum*. μεταπρέπω, *decorus sum inter*. ϑ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores. Jon. a* πρεσβεὺς, έος, ὁ, *idem quod* πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu, superl. grad. a* πρέσβυς, *senex*. ϑ. 363.

Πρηνής, έος, ὁ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πρήξεις, *facies, f. 1. ind. Jonice, pro* πράξεις, *a* πράττω, *facio, f.* ξω, *p.* χα. ε. 400.

Πρηστήρων, *valde spirantium, gen. pl. a* πρηστὴρ, ῆρος, ὁ. *Th.* πρήθω, *incendo*. ϑ. 846.

Πρηΰνει, *mitigat, 3. sing. præs. Jonice, pro* πραΰνει. *Th.* πραῦς, *vel* πρᾶος, ου, ὁ, *lenis*. ϑ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio, genit. a* πρηὼν, ῶνος, ὁ, *eminentia montis*. α. 437.

Πρὶν, *prius, adverb*. ε. 90.

Πρίνινον, *ilignum, a* πρῖνος, ου, ὁ, *ilex, arbor*. ε. 427.

Πρίνου, *genit.* πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*. ε. 434.

Πρὸ, *juxta, una*. πρὸ τ' ἐόντα, *præterita*. ϑ. 32. α. 303.

Προβάδην, *adverb. in progrediendo, a* προβαίνω, *progredior. Th.* βαίνω, *eo, f.* βήσομαι, *p.* βέβηκα, *a. 2.* ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτο, *proponat, a. 2. med. opt. a* προβάλλω, *profero, propono. Th.* βάλλω, *f.* βαλῶ, *jacio, p.* βέβληκα, *a. 2.* ἔβαλον, *p. m.* βέβολα. ε. 777.

Προβάτοις, *dat. pl. a* πρόβατον, ου, τὸ, *ovis, pecus*. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistas, perf. ind. act. Th.* προβαίνω, *anteeo, supero. Vide in* προβάδην. α. 355.

Προγένοντ', *procedebant, pro* προγένοντο, & *hoc pro* προεγένοντο, *3. pl. a. 2. med. indic. Th.* γίνομαι, *sum, nascor, f.* γενήσομαι, *p.* γεγένημαι, *a. 2. m.* ἐγενόμην, *p. m.* γέγονα, *a. 1. m.* ἐγενησάμην. α. 345.

Προθύελλα, *impetuosa, a* θύελλα, ης, ἡ, *procella. videtur hæc vox dividenda, &* τὸ πρὸ *per tmesin referendum ad* τὸ φέρει. ϑ. 742.

Προϊδέσθαι, *a. 2. med. infinit. a* προείδω, *prævideo. Th.* εἴδω, *video, f.* εἴσομαι, *a. 2.* εἶδον & ἴδον. α. 386.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio, pro* προδίωξις, *per syncopen, a* προδιώκω. *Th.* διώκω, *f.* ξω, *p.* χα, *persequor, abigo*. α. 154.

Προλιπὼν, *relinquens, a. 2. part. act. & in f. g.* προλιποῦσα. προλιπόντ' *pro* προλιπόντε, *nominat. dual. a. 2. part. Th.* λείπω, *linquo, f.* λείψω, *p.* φα, *a. 2.* ἔλιπον, *p. m.* λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλοχος, *nomen viri, q. d. primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεὺς, *Prometheus, nomen viri. Th.* μῆδος, εος, τὸ, *cura, sed in composito* προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *providus. mutatur* δ *in* ϑ, *quæ sunt literæ cognatæ*. ε. 48.

Προνόη, *nomen mul*. ϑ. 261.

Πρόπαν, *universum. Th.* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*. ϑ. 525.

Προπάροιθε, *pro* πρὸ, *ante, cum Genit. vide* πάρος, *ante*. πρόπαρ, *per apocopen, pro* προπάροιθε, *e regione*. ϑ. 518. α. 285.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata, Dorice pro* προπεφρασμένα, *perf. part. a* φράζω, *dico, f.* σω, *in a. 2.* ἔφραδον, *p. m.* πέφραδα, *perf. pass.* πέφρασμαι. ε. 653.

Προρέει, *præs. ind. profluit*. προρεόντων, *influentium, præs. part. gen. pl. Th.* ῥέω, *fluo, f.* ῥεύσω, *p.* ἐῤῥύηκα. ϑ. 792.

Πρὸς, *cum Dativo ad, cum Accus. ad*, πρὸς οὐρανὸν, *ad cœlum usque, præter, adversus*. ε. 208. 317.

Προσαρήρεται, *adaptaverit, est 3. sing.*

sing. præs. pass. indic. a προσαρήρομαι. *A præterito enim medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab* ἄρω, *apto, congruo, f.* ρῶ, *præt. m.* ἦρα, *& Attice* ἄρηρα, *unde præsens hoc* ἀράρομαι. ε. 429.

Προσεβήσατο, *accessit, a. 1. med. a* προσβαίνω, *accedo. Th.* βαίνω, *eo.* α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur, imperf. vel a. 1. vel 2. a* προσέπω. *Vide Th.* ἔπω, *dico. a. 1.* εἶπα, *a. 2.* εἶπον. α. 349.

Προσεῖναι, *adesse, juvare, præs. inf. ex* πρὸς, *&* εἰμὶ, *sum.* ε. 351.

Προσέκυρσε, *appulit, a. 1. act. a* προσκύρω, *appropinquo. Th.* κύρω, *f. Æol.* κύρσω, *incido.* θ. 198.

Προσελέξατο, *versat, a. 1. m. Th.* λέγω, *dico, f.* ξω, *p.* χα. ε. 497.

Προσέφη, *a. 2. act. ind. a* πρόσφημι, *alloquor. Th.* φημὶ, *dico, vel* φάω. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur, imperf. act. a* προσαυδάω, *f.* ήσω. *Th.* αὐδὴ, *vox.* α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius, ante, &* πρόσθ᾽, *pro* πρόσθε. *Th.* πρὸ, *ante.* ε. 98. α. 277.

Προσιόντι, *dat. sing. part. a. 2. act. a* πρόσειμι, *accedo, in aor. 2.* πρόσιεν, *ες, adivi, ex* πρὸς, *ad, &* εἶμι, *eo, a. 2.* ἴον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus, ex* ὤψ, *oculus. Th.* ὄπτομαι, *video.* ε. 592.

Προτέροισι, *dat. pl. Homer.* ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω. *Cum viris me majoribus contendere noluero. Hic locum habet illud, cede majori. & Rom. 13. 7. honorem, cui honor.* πρότερος, *prior. Th.* πρὸ, *ante.* θ. 424.

Προύθηκε, *proposuit, pro* προέθηκε, *a. 1. ind. a* προτίθημι, *f.* θήσω, *propono, p.* τέθεικα, *a. 1.* ἔθηκα, *a. 2.* ἔθην. θ. 537.

Πρόκειτο, *propositus erat, pro* προέκειτο, *imperf. verbi* κεῖμαι, *f.* κείσομαι. α. 312.

Προφέρει, *promovet. 3. sing. præs. Th.* φέρω, *fero, f.* οἴσω. ε. 577.

Προφερὴς, έος, ὁ, & ἡ, *præstans, in comp.* προφερέστερος, *superlat.* προφερέστατος, *a* προφέρω, *præsto. Th.* φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens.* προφρονέως, *adverb.* θ. 433. ε. 665.

Προφυγεῖν, *a. 2. act. infinit. a* προφεύγω, *effugio. Th.* φεύγω, *fugio, f.* φεύξομαι, *a. 2.* ἔφυγον, *p. m.* πέφευγα. ε. 645.

Προχέειν, *infundere, præs. inf. Th.* χέω, *f.* εύσω, *fundo.* ε. 594.

Προχοῇ, *alveo, gutturnio, ex* πρὸ, *&* χέω, *f.* εύσω, *fundo.* ε. 755.

Προχόῳ, *gutturnio, dat. a* πρόχοος, ου, ὁ, *aqualis, vas aquarium. Th.* χέω, *fundo.* θ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedestribus, dat. pl. a* πρυλὴς, έος, ὁ. *Legitur tantum in pl.* πρυλέες, οἱ, *pedites, conferti, Iliad.* λ. 49. α. 193. ε. 744.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, *nomen mul. q. d. ultima.* θ. 350.

Πρωῒ, *mane, cui opponitur* ὀψὲ, *vesperi.* ε. 459.

Πρώτη, *prima, a* πρῶτος, ου, ὁ. *Th.* πρὸ, *ante.* θ. 397.

Πρωτηρότῃ, *illi qui tempestive aravit, dat. sing. a* πρωτηρότης, *ex* πρῶτος, *&* ἀρόω, *aro, f.* όσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenitorum, genit. pl. a* πρωτόγονος, *ex* πρῶτος, *primus, &* γείνομαι, *nascor, inde* γονὴ, *genus.* ε. 541.

Πρωτομέδεια, *nomen mul. quæ prior curat.* θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *adverb. primum,* πρωτί, *ut & superl.* πρώτιστα, *&* πρώτιστ᾽. *Th.* πρὸ, *ante.* ε. 289. 456. 809.

Πρωτὼ, όος, ἡ, *nomen mul.* ἡ πρωτεύουσα, gern groſs. θ. 243.

Πτελέης, *ulmo, genit. Ion. a* πτελέα, ας, ἡ, *ulmus.* ε. 433.

Πτερὰ, *acc. pl. a* πτερὸν, *ala. hinc* πτερόεις, εντος, ὁ, *alatus, acc. pl.* πτερόεντα. *&* πτερύγων, *genit. pl. a* πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala.*

la. πτερύγεσσι, *dat. pl. Jon. Th.* πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala.* ε. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, *Poetice pro* πολεμίζειν, *præs. inf. a* πολεμίζω, *f.* ίσω, *bello. Th.* πόλεμος, ου, ὁ, *bellum.* α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum. pro* πόλις *dicunt Poetæ* πτόλις, εως, ἡ, *unde est* πτολίεθρον, ου, τὸ, *idem.* α. 81.

Πτολιπόρθῳ, *dat. sing. a* πτολίπορθος, *urbium eversor, ex* πτόλις, *pro* πόλις, *urbs, Poetice &* πέρθω, *vasto, in præt. med.* πέπορθα. ϑ. 936.

Πτόρθοιο, *genit. Jon. a* πτόρθος, ου, ὁ, *ramus. Th.* ὀρθὸς, οῦ, ὁ, *rectus.* ο. 419.

Πτύχας, *plicæ. pl. num. a* πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica. Th.* πτύσσω, *f.* ξω, *plico.* α. 143.

Πτώσσῃς, *2. pers. sub. præs. a* πτώσσω, *mendico. hinc* πτωχὸς, οῦ, ὁ, *mendicus. Th.* πτοέω, ῶ, *f.* ήσω, *perterrefacio.* ε. 393. & 26.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, *quæ nates vestibus ornat. ex* πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes, &* στέλλω, *orno. f.* ελῶ. ε. 371.

Πύθεται, *3. præs. ind.* ὀστέα πύθεται, *ossa computrescunt. a* πύθω, *f.* ύσω, *putrefacio, unde est Latinorum puteo, ts, ere.* πύθομαι, *putresio.* α. 153.

Πύθῃ, *3. pers. præs. subj. act. a* πύθω, *f.* ύσω, *putrefacio.* ε. 624.

Πυθμένι, *dat. sing. a* πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars. Th.* πύθω, *putrefacio.* ϑ. 952.

Πυθοῖ, *dativ. sing. a* πυθὼ, όος, ἡ, *nomen urbis.* ϑ. 499.

Πυθοῖδε, *Pythum versus. Hic* δε *postponitur Dativo, alioquin postponi solet accusativo, ut* οἶκόνδε. ἰλιάδ. β. 158. *Unicum hoc exemplum, ubi* δὲ *dativo postponitur, non evertit regulam.* δὲ *post accusativum casum postpositum significat, ad, versus; & est dictio enclitica. Sic legimus* αἴγυπτόνδε. ὀδυσσ. ρ. 426. α. 480.

Πυκάσαι, *a. 1. inf. a* πυκάζω, *f.* άσω, *munio, fulcio. proprie condenso. Nam* πύκα *Th. est adverb. & vertitur dense. item accurate.* ε. 622.

Πυκινὸς, *idem cum* πυκνός, οῦ, *creber. a* πυκνά, *dense.* ο. 530. 551.

Πύλαι, *nom. pl. a* πύλη, ης, ἡ, *porta. &* πυλέων, *gen. pl. Jon. pro* πυλῶν. α. 272. 246.

Πύλας, *acc. pl. a* πύλη, *porta.* ϑ. 732.

Πύλυ, *genit. a* πύλος, ου, ἡ, *nomen regionis.* α. 360.

Πύματος, *Poetice ultimus. a* πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum. Th.* πύθω, *putrefacio.* ϑ. 497.

Πὺξ, *adv. pugno.* mit der faust. α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.* ο. 57.

Πώεα, *acc. pl. a* πῶυ, εος, τὸ, *grex. Th.* πάω, *vel* πάομαι, *possideo.* ε. 514.

Πῶμ', *pro* πῶμα, ατος, τὸ, *operculum.* ε. 98. 94.

Πώποτε, *unquam. Th.* ὅτε, *quando.* ο. 648.

Ρ.

Ρ'Αδινοῖσι, *mollibus, a* ῥαδινὸς, οῦ, ὁ, *gracilis, mollis, q. d.* ῥᾳ δινεύμενος, *qui facile movetur. Th.* δίνη, ης, ἡ, *vortex.* ϑ. 195.

Ρ'α, *per metathesin, pro* ἄρ, *ex* ἄρα, *dictio encl.* α. 4.

Ρ', *pro* ῥα, *dictio enclitica, hic expletiva. Græce* μόριον συμπληρωματικὸν, *vocula expletiva, quæ nihil significat, sed carmen explet.* α. 125.

Ρ'αθάμιγγες, *pl. num. guttæ, a* ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta, Poetice. q. a.* ῥαίνειν θαμὰ, *perfundere semper.* ϑ. 183.

Ρ'έα, *constituit unam syllabam, vulgo mendose* ῥεῖα. *Vide in* ῥεῖα. ε. 5.

Ρ'έεθρα, *fluenta, a* ῥέεθρον, ου, τὸ, *fluentum. Th.* ῥέω, *f.* ῥεύσω, *fluo.* ϑ. 695.

Ρ'είην, *acc. Rheam, a* ῥέη, *Rhea, est nomen mul.* ϑ. 625.

Ρ'εῖα,

Ῥεῖα, *Poetice pro* ῥέα, *facile, idem quod* ῥηϊδίως. *Th.* ῥᾴδιος, ου, ὁ, *facilis, comp.* ῥᾴων, *superl.* ῥᾷστος. ε. 6. 7.
Ῥεῖα, *nomen mul. Rhea.* Θ. 453.
Ῥέζουσι, *faciunt*, 3. *perf. præs. pl. num. a* ῥέζω, *facio, f.* ῥέξω, *p.* χα, *præt. m.* ἔοργα, *& per metathesin* ἔοργα, *feci.* ῥέξαι, *a.* 1. *inf. act.* ε. 683. Θ. 209.
Ῥέω, *fluo,* ῥέεν, *pro* ἔῤῥεεν, 3. *sing. imperf. ut* ῥέον, *pro* ἔῤῥεον, 3. *pl. imperf. act. f.* ῥεύσω, *p.* ἔῤῥευκα. Θ. 84. α. 314. 267.
Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *factor, a* ῥέζω, *f.* ξω, *facio.* ε. 189.
Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. *pl. ind. præs. a* ῥήγνυμαι, *frangor. Th.* ῥήσσω, *f.* ξω, *frango, unde* ῥηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.
Ῥηϊδίη, *facilis, a* ῥᾴδιος, *Jonice* ῥηΐδιος, *facilis, hinc* ῥηϊδίως, *facile.* ε. 43. 290.
Ῥηξήνορα, *acc. sing. a* ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus, Martius, a* ῥήσσω, *f.* ξω, *frango, &* ἀνὴρ, *vir.* Θ. 1107.
Ῥῆσος, *nomen fluvii.* Θ. 340.
Ῥητοὶ, *clari,* ἄῤῥητοι, *ignobiles, a* ῥέω, *f.* ήσω, *dico.* ε. 4.
Ῥιγηλὸς, οῦ, *rigidus, horrendus. hinc* ῥίγιον, *durius, comparativi significatione, a* ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus.* α. 131. ε. 701.
Ῥίζῃσι, *pro* ῥίζαις, *Jonice, a* ῥίζα, ης, ἡ, *radix.* ε. 19.
Ῥίμφα, *facile, celeriter, a* ῥίπτω, *f.* ψω, *projicio.*
Ῥινὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *pellis, per quam* ἱδρῶτες ῥέουσι. ῥινοῖο, *gen. Jon. pro* ῥινοῦ. α. 513.
Ῥινοτόρῳ, *dat. sing. clypeos dissecanti, a* ῥινότορος, *proprie pellem terebrans, pertundens, transverberans: est Martis epitheton, ex* ῥινὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *pellis, &* τορὸς, *penetrans, ex* τερέω, *f.* έσω, *terebro. item vulnero.* Θ. 934.
Ῥιπῇ, *impetu,* ὑπὸ ῥιπῆς, *pro* ῥιπῆς, *dativus pro genitivo.* ἀντίπτωσις, *a* ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur, a* ῥίπτω, *f.* ψω, *projicio.* Θ. 681.
Ῥιπτάσκον, *abjiciebant*, 3. *pl. imperf. act. Jon. pro* ἐῤῥίπταζον, *a* ῥιπτάζω, *jacto. Th.* ῥίπτω, *jacio, f.* ψω. α. 256.
Ῥῖψε, 3. *pl. a.* 1. *pro* ἔῤῥιψε, *a* ῥίπτω, *abjicio, projicio, f.* ψω, *p.* ἔῤῥιφα. Θ. 868.
Ῥοδίη, *nomen mul. q. d. rosea, quæ colore rosam fuit imitata.* Θ. 351.
Ῥόδιος, *nomen fluvii, a* ῥόδον, ου, τὸ, *rosa.*
Ῥοδοδάκτυλος, *habens roseos digitos, ex* ῥόδον, *&* δάκτυλος, *digitus.* ε. 608.
Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roseos cubitos, ex* ῥόδον, ου, τὸ, *rosa, &* πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.* Θ. 247.
Ῥόθος, ου, ὁ, *impetus, undarum strepitus, fragor.* ε. 218.
Ῥοίζασχ', *stridebat*, 3. *perf. imperf. pro* ῥοίζασκε, *propter sequentem spiritum asperum, a* ῥοιζέω, *strido, in imperf. act.* ἐῤῥοίζεεν, *& Poetice* ἐῤῥοίζεσκον. *Sed Hesiodus magis gaudet litera* α. *confer.* Θ. *v.* 157. *ubi est,* ἀποκρύπτασκε, *pro* ἀποκρύπτεσκε. *Th.* ῥοῖζος, ου, ὁ, *stridor.* Θ. 835.
Ῥόον, *acc. sing. a* ῥόος, ου, ὁ, *fluxus. a præt. med.* ἔῤῥοα, *Verbi* ῥέω, *fluo, f.* ῥεύσω. ε. 564.
Ῥύεται, *tuetur*, 3. *præs. ind. Verbi* ῥύω, *vel* ῥύομαι, *servo. hinc fut.* 1. *med.* ῥύσομαι, *& in pl.* ῥυσόμεθα, *vindicabimus.* Θ. 662. α. 105.
Ῥυτὰ, τὰ, *fræna, a* ῥύω, *traho.* α. 308.

Σ.

ΣΑγγάριον, σαγγάριος, *nomen viri.* Θ. 344.
Σαίνει, *adulatur*, 3. *præs. sing. ind. a* σαίνω, *idem quod* σείω, *moveo, pro quo dicitur etiam* σαίνω: *quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus.* Θ. 771.
Σάκος, εος, τὸ, *scutum.* σάκεος *Dorice pro* σάκους, *ex* σάκεος, *genit.*

nit. Dores mutant α, in δ. Th. σάττω, f. ξω, p. χα, onero. α. 139. 460.

Σαπείσης, putrefactæ, part. α. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, α. 2. ἔσαπον, putrefacio. α. 152.

Σὰς, tuas, acc. pl. a σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu. α. 107.

Σαὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, nomen mul. salva. ϑ. 243.

Σβεννυμθμέων, non amplius lactantium. Æolice pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præs. a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, α. 1. pass. ἐσβέσθην. ε. 588.

Σέ, & σέθεν, pro σέοθεν, per syncopen τ̃ ο μικρȣ̃, ex σέω, pro σȣ̃, tui. Th. σὺ, tu. ϑ. 341.

Σειόμθμος, præs. part. Th. σείω, moveo, f. σείσω, p. σέσεικα. α. 298.

Σείριος, Sirius, nomen stellæ, quæ etiam Canicula dicitur, a σαίρω, verro. item hic. ε. 415.

Σέλα, jubare: dativus contractus, pro σέλαϊ, a σέλας, αος, τὸ, fulgor. α. 60. ϑ. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, Luna, a σέλας, αος, τὸ, fulgor. ϑ. 18.

Σεμέλην, a nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. ϑ. 940.

Σέο, pro σȣ̃, ex σύ. ε. 476.

Σεσαρυῖα, ridens, dentes stridens, præt. med. in m. g. σεσαρώς, proprie scopis purgatus, a σαίρω. item sum ore hianti, seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro ridente accipitur, f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα, & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμθμος, peritus, cum genitivo, a σοφίζω, reddo sapientem, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ȣ̃, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκὸν, acc. stabulum, a σηκὸς, ȣ̃, ὁ, stabulum ovium, caprarum, affine Hebræo סוג sepire, vel τῷ סכך, tegere. ε. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, signum, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, signum do, jubeo, unde σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux. ε. 448. α. 56.

Σῇσι, acc. sing. a σὴ, tua, σῇσι, & σῇσιν, pro σαῖς, Jonice tuis, a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. ε. 272. α. 104.

Σθενὼ, όος, ἡ, nomen mul. robusta, a σθένος, robur. ϑ. 276.

Σθένος, robur. ε. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, tacite, dativus, adverbialiter sumitur, a σιγὴ, silentium. Th. σιγάω, sileo. ε. 104.

Σίδηρος, ȣ, ὁ, ferrum. hinc σιδήρεος, ferreus, & contracte σιδηρȣ̃ς. ε. 150. ϑ. 764.

Σίμβλȣς, acc. pl. a σίμβλος, ȣ, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, alveare, capsa, ubi mellificant apes. ϑ. 598.

Σιμȣ̃ντα, pro σιμόεντα, nomen viri. ϑ. 342.

Σίνεται, 3. præs. ind. a σίνομαι, lædo, noceo. ε. 316.

Σῖτος, ȣ, ὁ, frumentum, σῖτον, ȣ, τὸ, panis ex frumento. ε. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. sing. unde Latinorum scæva, a σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. ϑ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii nomen. ϑ. 345.

Σκάφος, fossio, a σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, tego. ε. 530.

Σκῆπτρον, ȣ, τὸ, a σκήπτω, nitor, innitor. Est ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti potest. ϑ. 30.

Σκιδναμθμη, dispersa, præs. part. Th. est σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, dissipo, dispergo. in passivo σκίδναμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμθμος. ϑ. 42.

Σκιὰ, umbra, σκιῇ, Jonice pro σκιᾷ, hinc σκιερὸς, ȣ̃, ὁ, umbrosus. ε. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. a σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exsicco. ϑ. 839.

Σκολιὸν, acc. sing. a σκολιὸς, tortuosus,

tuosus, obliquus, metaph. parvus, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, *Jonice, hinc* σκολιῶς, *tortuose, adverb.* ε. 217. 256.

Σκόλυμος, ου, ὁ, *carduus*. ε. 580.

Σκοτόεν, *in mascul.* σκοτόεις, εντος, *caliginosus. Th.* σκότος, ου, *seu* εος, τὸ, *tenebræ*. ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, *dat. pl. Jon. a* σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus. Th.* ὑλάω, ῶ, *f.* ήσω, *latro, as*. Θ. 834.

Σκυλεύσαντες, *a. 1. part. pl. num. a* σκυλεύσας, αντος, *Verbi* σκυλεύω, *idem cum* συλεύω, *vel* συλάω, ῶ, *spolio. Th.* σύλη, ης, ἡ, *spolium*. α. 468.

Σμήνεσσι, *dat. pl. Jon. a* σμῆνος, εος, τὸ, *apum examen*. Θ. 594.

Σμικρὸν, *pro* μικρὸν, *parum, metri causa*. ε. 358.

Σμερδαλέον, *terribiliter, proprie visu, a* σμερδαλέος, *idem quod* σμερδνὸς, *aspectu terribilis. Th.* μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ, *pro* σεαυτῷ, *a* σὺ, *tu*. ε. 34. 56.

Σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. ε. 631. α. 98.

Σπαργανίσαντα, *fasciis involutum, part. a. 1. act. a* σπαργανίζω, *f.* ίσω, *fasciis involvo, idem quod* σπαργανόω. *Th.* σπάργανον, *fascia*. Θ. 485.

Σπείρειν, *serito, præs. inf. pro imperat. Jonice, a* σπείρω, *f.* ερῶ, *sero, semino, f. 2.* σπαρῶ, *p.* ἔσπαρκα, *a. 1.* ἔσπειρα, *a. 1. inf.* σπεῖραι, *a. 2.* ἔσπαρον, *præt. m.* ἔσπορα. ε. 389.

Σπειὼ, όος, ἡ, *Speo, nomen mul. q. d. in specu latitans*. Θ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *spelunca, specus, antrum*. Θ. 301.

Σπερμαίνειν γενεὴν, *serere prosapiam, h. e. procreare liberos. Redolet Hebraismum. posteri enim Hebræis dicuntur semen, a* σπερμαίνω, *idem quod* σπείρω, *f.* ερῶ, *semino*. ε. 734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *sementem incipere*, σπέρματα, *a* σπέρμα, ατος, τὸ, *semen. Th.* σπείρω, *sero*. α. 444. 469.

Σπερχνὸν, *celerem, acc. a* σπερχνὸς, ὁ, *festinus: hoc a* σπέρχω, *idem quod* σπέρχω, *urgeo, a* σπέρχω, *festinare cogor*. α. 454.

Σπεύδει, *festinat, a* σπεύδω. σπεύδοντ', *acc. part. pro* σπεύδοντα, *f.* σπεύσω, *p.* κα, *præt. m.* ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆϊ, *alii legunt*, σπῆϊ, *idque melius. Dativus sing. a* σπέος, εος, τὸ, *antrum, pro quo Poetæ per epenthesin* τοῦ ἰῶτα *dicunt etiam* σπεῖος, *& in dativo pro* σπέϊ, *per syncopen* τοῦ ἰῶτα, *pro* σπέεϊ, *dicunt* σπῆϊ, *per novam* τοῦ ἰῶτα ἐπένθεσιν. Θ. 297.

Σπονδῇσι, *libaminibus, dat. pl. Jonice pro* σπονδαῖς, *a* σπένδω, *libo, promitto, f.* σπείσω, *præt. m.* ἔσπονδα. ε. 336.

Σταθμῷ, *dat. sing.* σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in stabulo obscuro.* σταθμοῖσι, *dat. pl. stabulis, a* σταθμὸς, οῦ, ὁ, *stabulum. Th.* ἵστημι, *sto*. Θ. 294.

Σταφυλῇσι, *uvis, dat. pl. a* σταφυλὴ, ῆς, ἡ. *Th.* σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva*. α. 300.

Στάχυες, *spicæ, nom. pl.* σταχύων, *genit. pl. a* στάχυς, υος, ἡ, *spica*. α. 290. ε. 471.

Στεινομένη, *arctata, Jonice, pro* στενομένη, *præs. part. f. g. a* στένω, *gemo, & hoc a* στενὸς, ῆ, ὸ, *Jonice* στεινὸς, *angustus, arctus*. Θ. 160.

Στεῖχον, *pro* ἔστειχον, *3. pl. imperf. act. incedebant. Th.* στείχω, *eo, vado, f.* ξω, *p.* χα, *a. 2.* ἔστιχον. Θ. 10. 690.

Στενάχιζε, *ingemiscebat, 3. pers. imperf. Jon. a* στεναχίζω, *idem quod* στένω, *gemo. Th.* στενὸς, ῆ, ὸ, *angustus*. Θ. 858.

Στενόεντα, *acc. pl. a* στενόεις, εντος, ὁ, *gemebundus. Th.* στενὸς, ῆ, ὸ, *arctus*. ε. 145.

Στέρεται, *privatur, pro* στερεῖται. *Th.* στερέω, *privo, f.* ήσω, *&* ἥσω, *pro* στέρομαι, *unde, dicitur Poetice* στέρομαι. ε. 209.

Στεροπῆν, *per aphæresin, pro ἀστεροπῆν, fulgur, ab ἀστράπτω, fulguro,* & *στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis.* ϑ. 140. 845.

Στέφον, *pro ἔστεφον, coronarunt, imperf. a στέφω, corono, f.* ψω, *p.* φα, *præt. pass.* ἔστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσσι, *Poetice, pro στήθεσι, dat. pl. Ion. a* στῆθος, εος, τὸ, *pectus.* ε. 77.

Στήμονι, *stamine, dat. sing. a* στήμων, ονος, ὁ, *stamen. Th.* ἵστημι, *sto.* 536.

Στήριξε, *pro* ἐστήριξε, *firmiter fixit, a. 1. ind. a* στηρίζω, *f.* ξω, *a. 1.* ἐστήριξα. ϑ. 498.

Στήσαιτο, *ordiatur, faciat stare, a. 1. med. opt.* στῆσαι, *statuere, fut. 1. act. infinit. ab* ἵστημι, *sto.* ε. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & *στιβαροῖσι, validis, dat. pl. a* στιβαρὸς, *densus. item, robustus. Th.* στείβω, *calco. Quæ calcantur, condensantur: quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora,* & *proinde firmiora. hinc* & *στιβὰς, culcitra.* α. 76.

Στίγματα, *puncta, nom. pl. a* στίγμα, τὸ, *punctum, a* στίζω, *pungo, f.* στίξω, *p.* ἔστιχα, *p. pass.* ἔστιγμαι. α. 166.

Στίχες, αἱ, *ordines, a* στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo. Th.* στείχω, *ordine incedo, more militum, f.* ξω, *a. 2.* ἔστιχον. α. 170.

Στολίσας, *ornate præparans, a. 1. part. a* στολίζω, *amicio, apparo. Th.* στέλλω, *f.* λῶ, *apparo, orno.* ε. 626.

Στόμα, στόματος, τὸ, *os.* ϑ. 40. α. 146.

Στοναχίζετο, *imperf. pass. Verbi* στοναχίζομαι, *f.* ίσομαι. *idem quod* στένω, *f.* νῶ, *gemo, ingemisco. Th.* στενὸς, ῦ, ὁ, *angustus.* ϑ. 159.

Στονόεντας, *suspiriosa, acc. pl. a* στονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus. Th.* στενὸς, ῦ, ὁ, *arctus.* ϑ. 684.

Στρατὸς, ῦ, ὁ, *exercitus.* ε. 244.

Στρυμόνα, *acc. a* στρυμὼν, όνος, ὁ, *nomen fluvii.* ϑ. 339.

Στρωτοῖς, *dat. pl. a* στρωτὸς, *stratus, hoc a* στρώννυμι, *sterno, f.* στρώσω. *Thema* στορέω, ῶ, *f.* έσω, *sterno.* ϑ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur, 3. præs. ind. pass. a* στρωφάομαι. *Th.* στρέφω, *f.* ψω, *verto, p.* φα, *a. 2.* ἔστραφον. ε. 526.

Στυγερὴ, *Ionice, pro* στυγερὰ, *horribilis, a* στυγέω, ῶ, *f.* στύξω, *odio prosequor.* ϑ. 226.

Στυγερώπης, *invisus, ex* στυγερὸς, *horribilis,* & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.* ε. 194.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx, nomen fluvii. Th.* στυγέω, ῶ, *f.* στύξω, *ab inusit.* στύγω, *odio prosequor, cohorresco.* ϑ. 361. 805. ε. 308.

Σὺ, *tu.* ε. 27.

Σύες, *sues, a* σῦς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus, pro quo usitatius* ὗς, ὑὸς, ἡ. α. 177.

Σύλασκε, *vi spoliabat, imperf. Ionic. vel Poetic. pro* ἐσύλα, *a* συλάω, ῶ, *spolio. Th.* σύλη, ης, ἡ, *præda.* α. 480.

Σύμμικτος, *omnigenus, a* συμμίγνυμι, *commisceo. Th.* μίγνυμι, *misceo, f.* μίξω, *p.* μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, *pro* συνέπλασσε, *conformavit, a. 1. ind. Ion. a* πλάσσω, & *Attic.* πλάττω, *f.* άσω, *p.* πέπλακα, *a. 1. pass.* ἐπλάσθην. ϑ. 571.

Σύμφορος, ῦ, *comes, a* σὺν, & φέρω, *fero, f.* οἴσω. ε. 300.

Συμφράσσαισθαι, *suggererent, a. 1. med. infinit. a* συμφράζομαι, *simul delibero. Th.* φράζω, *f.* σω, *dico, p.* κα, *a. 2.* ἔφραδον, *p. m.* πέφραδα. ϑ. 471.

Σὺν, *cum.* σὺν κείνοισι, *cum illis.* ϑ. 628.

Συναΐχθην, *3. dual. plusq. perfecti, pro* συνηΐχθην, *irruebant, a* συναΐσσω, *una impetu feror. f.* συναΐξομαι, *præt. pass.* συνῄγμαι, *plusq. perf.* συνῄγμην, ξο, κτο. *Th.* ἀΐσσω, *f.* ξω, *cum impetu feror.* α. 189.

Συναντῶσιν, *occurrerint, 3. pl. præs. sub. a* συναντάω, & *hoc ab* ἀντάω, ῶ, *f.* ήσω, *occurro. Th.* ἀντὶ,

præ-

præposit. pro. ϑ. 877.

Συνεῖχε, *continebat*, *imperf.* a συνέχω, *contineo*. *Th.* ἔχω, *habeo*, *f.* ἕξω, & σχήσω, *p.* ἔσχηκα, *imperf.* εἶχον, *a.* 2. ἔσχον. α. 315.

Συνεχέως, *continue*, *adv.* a συνεχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *continuus*. *Th.* ἔχω, *habeo*. ϑ. 636.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. *præs. ind.* ab ὀνείκω, *Poetice*, pro ὀνέγκω. *Thema* φέρω, *f.* οἴσω, *a.* 1. ἤνεγκα. α. 440.

Συνήθεας, *acc. pl.* a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, *consuetus*. *Th.* ἦθος, εος, τὸ, *mos*. ϑ. 230.

Συνιέμεν, *Jonice*, pro συνιέναι, *præs. inf.* a συνίημι, *committo*, *intelligo*.

Σύνισαν, *concurrerunt*, *una iverunt*, 3. *pl. imperf. act.* ex σὺν, & εἶμι, *eo*, *in imperf.* ἦν, ᾔς, ᾔ, ἦτον, ἤτην, ἤειν, ἴτε, ἴσαν, *a.* 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. *plur. fut.* 1. *med. Verbi* συμφέρω, *f.* οἴσομαι. *Th.* φέρω, *fero*. α. 358.

Συνοχαδὸν, *adverb. confertim*, a συνέχω, *contineo*. *Th.* ἔχω, *habeo*. ϑ. 690.

Συρίγγων, *genit. pl.* a σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. *Th.* συρίσσω, *sibilo*. α. 278.

Συῤῥάπτειν, *consuere*, a ῥάπτω, *f.* ψω, *p.* ἔῤῥαφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, *adumbrato*, *a.* 1. *inf. act.* a συσκιάζω. *Th.* σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*. ε. 611.

Συρφετὸν, *paleas*, *sordes corrasas*, *tanquam* a σύρω, *f.* ρῶ, *traho*.

Συῶν, *aprorum*, *gen. pl.* a σῦς, *Dorice*, pro quo ὗς, *sus*. α. 168.

Σφέων, *ipsorum*, *vel ipsarum*, σφ', *illos duos*, pro σφὲ, *accusativus dual.* σφὶ, pro σφίσι. σφὶν, pro σφίσιν. σφέας, σφᾶς, *ipsos*. ϑ. 144. 624. α. 62.

Σφέτερον, *suum*, a σφέτερος, ου, ὁ, *suus*. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, *dat. pl.* *Th.* ἕ, *se*, *pronomen*. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφιγγὰ, *acc.* a σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ. *Th.* σφίγγω, *constringo*. *Vide in Calepino, Sphinx.* ϑ. 326.

Σφῦρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, ου, ὁ, *miser*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. ε 185.

Σχίσσας, *conscindens*, pro σχίσας, *part. a.* 1. *act.* a σχίζω, *findo*. *f.* ίσω, *p.* ἔσχικα, *p. pass.* ἔσχισμαι, *a.* 1. *pass.* ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *servarit*, *præs. opt.* a σώζω, *f.* σω, *p.* σέσωκα, *p. pass.* σέσωσμαι, *a.* 1. *pass.* ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματι. α. 426.

Σωρὸν, *acc.* a σωρὸς, ου, ὁ, *acervus*. *hinc* σωρεύω, *coacervo*. ε. 776.

T.

TA', τάγε, τάδε, τάδ'. α. 266. τα, τ'. ε. 396. ταὶ, *Poetice*, pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, *genit. plur. laboriosorum*, a ταλαεργὸς, *qui patienter opus facit*, a τάλας, ανος, ὁ, *miser*. *Th.* ταλάω, *suffero*, *vel* τλῆμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλακάρδιος, *magnanimus*, *qui animo res arduas perferre*, & *superare potest*, ex ταλάω, *suffero*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 424.

Ταλάρους, *cistas*, *acc. pl.* a τάλαρος, ου, ὁ, *squalus*, *in quo lana & fusi*. *Th.* ταλάω, *suffero*, *f.* άσω. α. 293.

Ταλασίφρονος, *ærumnosi*, *genit. sing.* a ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ϑ. 1012.

Ταμέειν, *a.* 2. *inf. act.* ταμεῖν, pro τεμεῖν, ταμνέμεναι, *Dorice*, pro τάμνειν, *præs. act. infinit.* pro τέμνειν. τάμοιο, *a.* 2. *opt. med. verb.* τέμνω, *seco*, *f.* μῶ, *p.* τέτμηκα, *a.* 2. ἔταμον, *p.* τέτομα. *Sic* & τάμοιο, *per* τμῆσιν, pro ἀποτάμοιο. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλος, *longa vestis*, a τανύω, *idem quod* τείνω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύρριζος, *expandens radices. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aere vero ramos, a* τανύω, *pro* τείνω, *tendo, &* ῥίζα, ης, ἡ, *radix.* α. 377.

Τανυσίπτερος, *expandens alas, ex* τανύω, *pro* τείνω, *extendo, &* πτέρον, τὸ, *ala.* ε. 210.

Τανυσφύρα, *procera, a* τανύσφυρος, *ex* τανύω, *pro* τείνω, *extendo, &* σφυρὰ, *malleolus pedis, qui festinat, & extensis passibus incedit.* Θ. 364.

Τανύτριχα, *hirsutam, acc. sing. a* τανύθριξ, *qui laxo capillo est, ex* τανύω, *seu* τείνω, *extendo, &* θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.* ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', *ut primum. Th.* πρὸ. ε. 465.

Ταρτάρε, *Tartari, gen. a* τάρταρος, ε, ὁ, *in plural.* τάρταρα, *quam anomaliam Scapula præterit.* Θ. 807.

Ταρφέες, *crebra, nom. pl. a* ταρφὺς, *seu* ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, *densus, creber. Th.* τάρφος, εος, τὸ, *densitas.* Θ. 693.

Ταῦτα *&* ταῦτ', *acc. pl. ab* ὗτος, αὕτη, τὸ, *hic, hæc, hoc.* ε. 27. Θ. 75.

Ταύρειος, ε, ὁ, *idem quod* ταύρειος, *taurinus. Th.* ταῦρος, ε, ὁ, *taurus.* α. 104. Θ. 832.

Τάφιοι, *populi quidam dicuntur* τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ε, ὁ, *sepulchrum, a* θάπτω, *f.* ψω, *sepelio, in a. 2.* ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox, adverb. a* ταχὺς, *celer, in acc.* ταχύν, *&* τάχ', *pro* τάχα, ταχέως. *superl.* τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ocyssime.* ε. 85. 320. Θ. 490.

Τάων, *Æolice pro* τῶν, *in g. f. ab articulo* ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ'. *Vide* Τε. ε. 4. 7.

Τε *respondet Latino* que, *& hinc est, &.* ε. 3. 4. τε ἰδ', *atque.* Θ. 624.

Τεὶν, *acc. Dorice, pro* σὶν, *a* σὸς, σὴ, σὸν. *Th. est* σὺ, *Dorice* τύ. ε. 299.

Τέθηλε, *floruit. præt. med. a* θάλλω. τέθηλε *pro* τέθαλε *metri causa. hinc in part. med.* τεθαλυῖα. Θ. 902. ε. 225.

Τεθνειῶτος, *mortuum, part. præt. act. pro* τεθνηκότος, *a* τέθνημι, *pro* θνήσκω, *morior, f. 2. m.* θανοῦμαι, *a. 2.* ἔθανον, *præt.* τέθνηκα, *&* τέθνηκα, *ad formam* τ τέθνηκα. *pro* τεθνηκὼς, *mortuus, Plato in Epist.* τεθνεὼς, *Poetice etiam* τεθνειὼς, *p. m.* τέθνηκα. α. 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus.* ε. 244.

Τέκε, *&* τέκ', *a. 2. act. pro* ἔτεκε, *a* τίκτω, *pario,* τεκέσθαι, *a. 2. med. infin. Vid.* ἔτικτεν. Θ. 53.

Τέκεσσι, *dat. pl. Jon. pro* τέκεσι, *a* τέκος, εος, τὸ, *fœtus. Th.* τίκτω, *pario.* Θ. 478.

Τέκετο, *peperit, 3. sing. a. 2. med. indic. pro* ἐτέκετο, *metri causa abjicitur augmentum. Th.* τίκτω, *f.* τέξομαι, *a. 1.* ἔτεκον. Θ. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat. 3. pers. præs. a* τεκμαίρομαι, *ad finem perduco, struo. Th.* τέκμαρ, τὸ, *finis.* ε. 227.

Τέκνα, *liberi, a* τέκνον, ε, τὸ, *filius. Th.* τίκτω, *pario.* ε. 233.

Τέκον, *pepererunt, 3. pl. a. 2. act. indic. pro* ἔτεκον, *a* τίκτω, *pario.* α. 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles. a* τίκτω. α. 216.

Τεκοῦσα, *pariens, part. a. 2. act. ut &* τεκὼν, *a* τίκτω, *pario. a. 2.* ἔτεκον, *p. m.* τέτοκα. Θ. 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber, pro* τεύχτων, *a* τεύχω, *fabricor, f.* ξω, *p. pass.* τέτυγμαι. ε. 25.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *lorum ensis. Th.* ταλάω, ῶ, *f.* άσω, *suffero.* α. 222.

Τελέεσθαι, *præs. inf. pass.* τελέεσθαι ἔμελλεν, *perficienda erant. a* τελέω, ῶ, *f.* έσω, *p.* κα, *ad finem perduco, præt. pass.* τετέλεσμαι. ε. 271. Θ. 552.

Τελέθωσι, *præs. sub. a* τελέθω, (*Poe-*

(Poetice) sum. Th. τέλλω. s. 179.

Τελεσθώ, όος, ῦς, ἡ, nomen mul. ϑ. 358.

Τελέσσαιμι, peragam, a. 1. opt. act. a τελέω, f. έσω, perficio, τέλεσσε, pro ἐτέλεσεν, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τετελεσμένος, perf. part. ϑ. 170. κ. 36. ε. 559.

Τελεῦσι, pro τελοῦσι, Dorice, a τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis. 89.

Τελεσφόρος, ad finem perducens, vel perductus, ex τέλος, εος, τὸ, finis, & φέρω, fero. ϑ. 740.

Τελευτὴν, acc. a τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, finis, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, finis. s. 331.

Τελήεντος, gen. a τελήεις, perfectus. Th. τέλος, εος, finis. ϑ. 242.

Τέλος, εος, τὸ, finis, exitus. s. 165. 216.

Τεμένει, luco, a τέμενος, εος, τὸ, lucus. Th. τέμνω, μῶ, seco. κ. 58.

Τένδει, arrodit, 3. præs. ind. a τένδω, rodo, arrodo. s. 622.

Τένοντε, accus. dual. a τένων, οντος, ὁ, tendo. Thema est τείνω, tendo, f. νῶ, p. τέτακα, κ. 419.

Τέξεσθαι, paritura, fut. 1. med. infinit. a τίκτω, f. 1. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἐτέχθην, præt. m. τέτοκα. ϑ. 469.

Τεὸν, tuum, a τεός, ή, όν, tuus, a, um, Dorice, pro σός, σή, σόν. Th. σύ, tu. s. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, prodigium. ϑ. 744.

Τέρενα, accus. sing. a τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis. Th. τείρω, vexo, affligo. ϑ. 5.

Τερμιόεντα, talarem, acc. sing. a τερμιόεις, εντος, ad pedes usque demissus. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta. ε. 335.

Τέρποντο, 3. præs. ind. τέρποντ', pro τέρποντο, delectabantur, imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, f. ψω, delecto. s. 115.

Τέρπει, delectat. a τέρπω, f. ψω. ϑ. 37. κ. 47.

Τερπικέραυνον, fulminibus gaudentem. a τέρπω, delecto, & κεραυνός, ῦ, ὁ. s. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans. a τέρπω, delecto, & χορός, ῦ, ὁ, chorus, tripudium. ϑ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Thema τέρπω, delecto, f. ψω. ϑ. 917.

Τεσσαράκοντα, quadraginta. Thema est τέσσαρες, quatuor. s. 383.

Τεσσαρακονταετής, quadragenarius, ex τεσσαράκοντα, quadraginta, & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ἔτος, εος, τὸ, annus. s. 439.

Τέταται, extensus est, præt. pass. & τέτατο pro ἐτέτατο, plusq. perf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. ϑ. 638.

Τετάρτη, quarta, dat. a τέταρτος, η, ὁ, quartus. Th. τέσσαρες. s. 798.

Τετιμένη, honorata est, per epenthesin Poeticam τετιμημένη, perf. part. pass. a τίω, punio, honoro, f. ίσω, p. κα. ϑ. 415.

Τετίμηται, honorata est, a τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. ϑ. 449.

Τέτλαθ', sustineas, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab aor. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι, vel τλάω, per syncopen pro ταλάω, f. τλήσω. s. 716.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. a τέτμω, sortior, invenio. Vide τέμνω, seco. unde τμέω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. ϑ. 610.

Τετοκυῖα, enixa, præt. med. part. a τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. s. 589.

Τέτορ' pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, quatuor. sic accipitur a Poetis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. s. 696.

Τετραμμένος, versus, perf. part. pass. a τρέπω, verto, f. ψω, p. m. τέτροφα. s. 725.

Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternarius, τε-

τράδι, τετράδ', acc. pro τετράδα. Th. τέσσαρες, quatuor. ε. 792. 796.

Τετράτρυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio, & hoc a τέσσαρες, quatuor, & θρύπτω, frango, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέτρατος, per metathesin τέταρτος, ε, ὁ, quartus. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγος, ἡ, cicada. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, sum. Th. τεύχω, f. ξω, fabricor. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, a τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Dorice pro σοῦ, & hoc pro σοῦ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τεῦξε, a. 1. ind. pro ἔτευξε, ut & τεῦξαν pro ἔτευξαν, a. 1. act. 3. pl. τεύξεαι, Jonice pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 399. 79. θ. 141.

Τεύχεα, τὰ, arma, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. θ. 186.

Τεύχων, machinans, a Verbo τεύχω, εις, ει, fabricor, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, ars, τέχνῃσι, Jonice pro τέχναις. θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. a τεὸς, suus. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ'. ε. 206. 633.

Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mul. in acc. τεθὺν. θ. 136.

Τήκεται, liquescit, a τήκω. θ. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τηλοῦ procul, idem cum τῆλε, τηλόθεν. θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Jon. pro τηλεκλειτοῦ, inclyti. & τηλεκλειτὸς, ῦ, ὁ, est nomen viri. q. d. longe lateque celeberrimus. ex τῆλε, procul, & κλειτὸς, inclytus. Th. κλείω, celebro. α. 327.

Τηλέσκοπον, eminus apparentem, ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, f. ψομαι, video. θ. 566.

Τῆμος, tunc, τημοῦτος, pro τῆμος. Th. ἦμος, quum. ε. 574.

Τῆνι, τῆνι δε, τῆνι γε, τῆσι pro ταύταις, Jonice ab ἡ. ε. 12. 39. θ. 917.

Τητᾷ, careas, 2. pers. præs. a τητάομαι, ῶμαι. Th. τητάω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, quare. ε. 205. α. 380. τὶ indefinitum, aliquid. ε. 88.

Τίεσκεν, honorabat, imperf. Poetice pro ἔτιε, a τίω, honoro, f. τίσω. α. 9. hinc & τίεται.

Τίη, Poetice pro τὶ, quid. θ. 35.

Τιθεῖσι, τιθεῦσι, faciunt. τιθείη, præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. τιθέμεν, Jonice pro τιθέναι, præs. inf. a τίθημι, pono, a. 2. ἔθηκε. ε. 742. θ. 597.

Τιθωνῷ, dat. casus nomen viri. θ. 984.

Τίκτε, Poetice pro ἔτικτε, imperf. præs. Verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τιμᾷ, honorat. τίμα, imperf. pro ἐτίμα, honorabat. Th. τίω, honoro. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτίμησε. θ. 532.

Τιμὴ, ῆς, honor. τιμὴν, a τίω, honoro. θ. 203.

Τίνυσθαι, puniri, præs. inf. idem quod τίεσθαι. τινύμεναι, vindicantes, præs. part. Th. τίω, punio. ε. 802.

Τίον, honorarunt, 3. pl. a. 2. act. pro ἔτιον. prima in a. 2. brevis est, cæteroquin longa, a τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi. τίρυνθ', per apostrophum insolentem, pro τίρυνθον. α. 81. θ. 292.

Τίς, quis? interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. mas. quispiam. εἴ τις, si quis. in fœm. g. τὶς, ulla, & in neutro τὶ, quod. ε. 21. 188.

Τισαίμεθα, ulti fuerimus, 1. pl. a. 1. med. opt. τίω, ulciscor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. θ. 165.

Τίσιν, ultionem, acc. a τίσις, ultio. Th. τίω, punio. θ. 210.

Τιταίνοντας, *nocentes, acc. pl. præs. part. a* τιταίνω, *idem quod* τίω, *punio, lædo.* τίω, *habet primam longam. Alii vertunt festinantes, a* τείνω, *sed sic prima foret brevis.* Θ. 209.

Τιτάνῳ, *calce, gypso, dat. sing. a* τίτανος, ου, ἡ, *calx.* α. 141.

Τιτῆνες, *Titanes, posteri Saturni.* Τιτῆσι, *dat. pl.* & τιτήνεσσι, *Poetice a* τιταίνω, *ulciscor, pœnas luo. Th.* τίω, *punio.* Θ. 630.

Τμηθεῖσα, *cæsa, a. 1. part. pass. a* τέμνω, *seco, scindo, f. 1.* τεμῶ, *p.* τέτμηκα, *a. 2.* ἔτμαμον, *a. 1. pass.* ἐτμήθην, *præt. med.* τέτομα. ε. 418.

Τὸ, τόγ᾽, & τόδε, *articulus præposit.* ε. 483. 362. 50.

Τόθ᾽, *pro* τότε, *tunc,* & τόθεν, *idem.* α. 32. 76.

Τοὶ, *particula est enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia.* ε. 106.

Τοίγε, *illi.* ε. 724.

Τοῖο, *Poetice pro* τοῦ, *ab* ὁ, *art. præpos. pro* αὐτοῦ. Θ. 493. 210.

Τοῖος, *talis. Th.* οἷος, *qualis.* α. 41.

Τοῖς, *ipsis, dat. pl.* τοῖσι, *paragoge Jonica,* τοῖσιν, *ab* ὁ, ἡ, τὸ, *artic. præposit.* ε. 57. 170.

Τοκῆι, *dat. Jonice, pro* τοκεῖ, *a* τοκεὺς, *parens, acc.* τοκῆα, *dat. pl.* τοκεῦσι, *a* τίκτω, *f.* τέξομαι, *pario.* Θ. 155. ε. 186.

Τὸν, *quem, acc. ab* ὁ, *art. præp.* ε. 32.

Τόσος, & *Poetice* τόσσος, *tantus. Th.* ὅσος, & *Poetice* ὅσσος, ου, ὁ, *quantus.* ε. 658. α. 441.

Τότε, τότ᾽, *pro* τότε, *tunc. Th.* ὅτε, *quando.* ε. 563. 614.

Τὸ, τ᾽, *hocque, artic. præposit. ab* ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπρῶτον, *primum. Sic* τὸ πρωὶ, *mane,* τὸ καθημέραν, *quotidie, eleganter præponitur* τὸ. ε. 485.

Τοπάρος, *idem quod* πάρος, *Poetice pro* πρὸ, *ante,* τοπαρόσσερ. ε. 182. Θ. 394.

Τοῦ, & τοῦδε, *quo, art. præp. ab* ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 282.

Τοῦτο, & τοῦτ᾽, τοῦθ᾽, *pro* τοῦτο, *ab* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* ε. 120. 360.

Τοὔνεκα, *quocirca, pro* τοῦ ἕνεκα, *cujus gratia.* ε. 49. Θ. 88.

Τὰς, *hos, ab* ὁ, *art. præp.* ε. 136.

Τρεέτην, *timebant, 3. dual. imperf. act. pro* ἐτρεέτην, *ad formam* ἐτυπτέτην, *a* τρέω, *tremo, f.* τρέσω. α. 171.

Τρέον, *imperf. pro* ἔτρεον, *tremebant, a* τρέω, *tremo.* α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres.* Θ. 148. 321.

Τρέψας, *convertens,* & *in acc.* τρέψαντα, *a. 1. part. act.* τρέπω, *verto, p. m.* τέτροπα. ε. 314. 414.

Τραφέμεν, *Jonice pro* τραφεῖν, *a. 2. act. infin. a* τρέφω, *alo, f.* θρέψω, *p.* τέτρεφα, *a. 2.* ἔτραφον, *p. m.* τέτροφα. Θ. 480.

Τραχεῖα, *aspera, f. g. a* τραχὺς, έος, ὁ, α. 119.

Τρέσσε, *Poetice pro* ἔτρεσε, *expavit, a* τρέω, *expavesco.* Θ. 850.

Τρέχει, *abit, 3. præs. ind. a* τρέχω, *curro, f.* θρέξομαι, *perf.* δεδράμηκα, *a. 2.* ἔδραμον, *p. m.* δέδρομα. ε. 217.

Τρητοῖο, *cavernosæ, Poetice pro* τρητοῦ, *in fœm. g. a* τρητὸς, οῦ, ὁ, *perforatus. Th.* τράω, *pro quo usitatum* τετράω, *perforo, f.* τρήσω. *dicitur &* τετραίνω, *pro* τιτραίνω, *unde aor. 1.* ἐτέτρηνα. Θ. 331.

Τρηχῖνος, *genit. a* τρηχὶν, ῖνος, ἡ, *nomen mul.* α. 355.

Τρηχὺς, *Jonice pro* τραχὺς, *asper.* ε. 289.

Τρίβουσι, *atterunt, 3. pl. præs. ind. a* τρίβω, *f.* ψω, *tero, attero, p.* φα, *præt. pass.* τέτριμμαι, *p. m.* τέτριβα. ε. 249.

Τρικάρηνον, τρία κάρηνα, *tria capita, ex* τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres, &* κάρηνον, τὸ, *caput.* Θ. 288.

Τριηκόντων, *triginta, pro* τριάκοντα: *sunt enim* ἄκλιτα. *Th.* τρεῖς, *tres.* ε. 694.

Τριηκάδα, *acc. a* τριηκὰς, άδος, ἡ.

tricesima pars, τριηκοσίας, *trecentas*, *a* τριακόσιοι, *trecenti*. *Th.* τρεῖς, *tres*. ε. 764. ϑ. 715.

Τριτογένεια, *nomen mul.* α. 197.

Τρίπηχυν, *tricubitalem*, *acc. a* τρίπηχυς, *ex* τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', *pro* τρίποδα, *tripodem*, *a* τρίπους, οδος, ὁ, *tripes*, τριπέδων, *acc. tripedale*, *a nominat.* τριπόδης, ου, ὁ, τρίπος, ου, ὁ, *Æolice*, *pro* τρίπους, οδος, ὁ, *ex* τρεῖς, *tres*, & ποῦς, ποδὸς, *pes*. α. 312. ε. 421. 655.

Τριπόλῳ, *dat. sing. ter arato*, *hinc* τρίπολος γῆ, *terra*, *quæ ter aratro versa fuit*, *a* τρεῖς, *tres*, & πολέω, *verto*, *aro*. ϑ. 971.

Τρὶς, *ter*, *a* τρεῖς, *tres*. ε. 171. 250.

Τριστινάδα, *acc. a* τριστινὰς, αδος, ἡ, *tertius nonus*, *dies mensis*, *h. e. vigesimus septimus*, *ex* τρὶς & ἐννέα, *novem*, ἐννὰς, αδος, ἡ, & εἰνὰς, αδος, ἡ, *nonus dies*. ε. 812.

Τρισκαιδεκάτην, *h. e. tricesimum*. *ex* τρεῖς, & δέκα, *decem*. ε. 778.

Τρισπίθαμον, *a* σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, ein ſpanne, *quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet*. ε. 424.

Τριστοιχὶ, *triplici serie*, *adverb. ex* τρὶς, *seu* τρεῖς, *tres*, & στοιχῶ, *f.* ξω, *ordine eo*. ϑ. 727.

Τρίτον, *tertium*, *pro* τρίτος. *dicitur etiam* τρίτατον. *Th.* τρεῖς, *tres*. ε. 142.

Τριτογένειαν, *nomen mul.* ϑ. 924.

Τρίχες, *pili*, *a nominat.* θρὶξ, τριχὸς, ἡ. α. 391. *in dat. pl.* θριξὶ. ε. 537.

Τροίην, *Trojam*, *a* τρὼς, τρωὸς, ὁ, *Trojanus*. ε. 164.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, *acc. pl. ubi* ας *corripitur per licentiam Poeticam*, *quam vocant* συστολήν. ε. 477. 562.

Τροχαλὸς, *incurvus*, *metaphora desumpta a rota*. *Th.* τρέχω, *curro*. ε. 516.

Τρυγητήρων, *gen. pl. a* τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, *h. e. qui vina demit*, *a* τρυγάω, *fruges carpo*. *item per syn. gen. vindemio*. *Th.* τρύγη, ης, ἡ, *triticum*. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, *q.* τρίφαλον, *a triplici cono*. *Th.* φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ*. α. 199.

Τρύχουσι, *absumunt*, *a* τρύχω, *idem quod* τρύω, *attero*. ε. 303.

Τωὶν, *tu*, *pro Dorico* τὺ, & *hoc pro* σὺ, *tu*. ε. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, *a. 2. pass. a* τύπτω. α. 361.

Τυρσηνοῖσιν, *dat. pl. Tyrrhenis*, *nomen populi*. ϑ. 1015.

Τυτθὸς, οῦ, ὁ, *parvus*, & τυτθὸν, *paululum*. *Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis*. *Th.* τιτθὸς, οῦ, ὁ, *mamma*. ε. 467.

Τυφάονα, *acc. a* τυφάων, ονος, ὁ, *nomen proprium viri*, τυφάονιον, *nomen proprium loci*. ϑ. 306. α. 32.

Τυφωέος, *genit.* τυφωέος, *nomen est gigantis*. ϑ. 869.

Τύχη, *nomen proprium mul.* ϑ. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*, *part. a. 2. act. a* τυγχάνω, *sum. evenio*, *incido*, *f.* τεύξομαι, *aor. 2.* ἔτυχον, *p.* τέτευχα. ϑ. 973.

Τώγ', *hi*, *dual. num. ab* ὁ, *hic*. ε. 437. *sed* τῷ, *dat. sing.* ε. 279.

Τῶν, & τῶν γε, *genit. pl. ab* ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 333. 244.

Τὼς, *sic*, *pro* οὕτως, *per aphæresin*. *Th.* οὗτος, ου, ὁ, *hic*. α. 219.

Υ.

Ὑάδες, *stellæ septem in cornibus tauri*, *quæ quum oriuntur aut occidunt*, *pluvias excitant*, *ab* ὕω, *pluo*. ε. 613.

Ὕβρις, ὕβριος, ὕβριν, ὕβριες, *injuriæ*. *Hinc est* ὑβρίζω, *contumelia afficio*. *unde est* ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, *insolens*, *protervus*. *in acc.* ὑβριστήν. ε. 212. ϑ. 307.

Ὑγρὸς, οῦ, ὁ, *humidus*. *hinc* ὑγραίνω, *humecto*. ε. 623.

Ὑδη,

Ὕδει, *aquæ*, *dat. caſ. ab* ὕδος, εος, τὸ, *Poetice*, *pro* ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Ὕδρην, *Jonice*, *pro* ὕδραν, *Hydram*, *ab* ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua*. Θ. 313.

Ὕδωρ, *aqua*, *genit.* ὕδατος. ε. 194.

Ὕει, *pluit*, 3. *præſ. ind. ab* ὕω, *pluo*, *f.* ὕσω. *hinc* ὑετὸς, ȣ, ὁ, *pluvia*. ε. 550. 543.

Υἷϊ, *a nominativo* υἷις, *filius*, *in genit.* υἷιος, *& contracte* υἷος, *in dat.* υἷϊ, *& contracte* υἷι. α. 150. υἷα, υἷες, *ad formam* βασιλέες, *ab* υἱεὺς, *filius*. *vox hæc varie declinatur, in* 3. *ſimpl. itemque in* 2. *&* 3. *contractorum*. Θ. 368.

Ὕλη, ης, ἡ, *ſylva*. *hinc* ὑλήεις, εντος, *ſylvoſus*, ὑλήεσσης. Θ. 1010.

Ὑληκοῖται, *qui in ſylvis dormiunt*, *nom. pl. ab* ὑληκοίτης, *ex* ὕλη, ης, ἡ, *ſylva*, *&* κοίτη, *lectus*, *confer ſupra* ἡμερέκοιτος, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Ὑλοτόμος, ȣ, *cæſor lignorum*. *hinc &* ὑλοτομέω, *ligna in ſylvis cædo*, *ab* ὕλη, *ſylva*, *&* τέμνω, *ſeco*, *f.* μῶ, *p. m.* τέτομα, ε. 420. 805.

Ὑλοφάγοιο, *genit. Jon. ab* ὑλοφάγος, *qui ſylvas depaſcitur*, *ab* ὕλη, *ſylva*, *&* φάγω, *edo*, α. 2. ἔφαγον. ε. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, *a* σὺ, *tu*. *hinc* ὑμέτερος, *veſter*. Θ. 963.

Ὑμέναιος, *hymenæus*, *ab* ὑμὴν, ένος, ὁ, *pellicula*, *qua fœtus involvitur*. α. 274.

Ὕμμι, *vobis*, *Æolice*, *pro* ὑμῖν. ὑμὸν, *pro* ὑμέτερον. Θ. 662. α. 328.

Ὑμνέω, *celebro*, *laudo*, *f.* ήσω. ὑμνείουσαι, *Poetice*, *pro* ὑμνέουσαι, *pl. part. præſ. f. g.* ὑμνήσῃ, α. 1. *act. ſubj.* ὑμνεῦσι, *Dorice*, *pro* ὑμνοῦσι, ὑμνεῦσαι, *part. præſ. f. g. pl. num. pro* ὑμνοῦσαι, *Dorice*, *ab* ὕμνος, *hymnus*, *carmen*. *Th.* ὕδω, *celebro*, *cano*. ε. 2. Θ. 11. 33.

Ὕμνος, ȣ, ὁ, *carmen*, *ab* ὕδω, *celebro*. ὕμνῳ, *carmine*. ε. 655.

Υἱὸς, ȣ, ὁ, *filius*. ε. 269.

Ὑπαὶ, *præpoſit. pro* ὑπὸ, *Poetice*. *ubi redundat* α. 71. 278.

Ὑπαλεύασθαι, *ſubterfugere*, *ſcil. debet*, (α. 1. *med. infin. Th.* ἀλέω, *molo*, *vito*, *Poetice* ἀλεύω.) ε. 555.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, α. 1. *act. infin. ab* ὑπαλύσκω, *f.* ὑπαλύξω. *Th.* ἀλέω, *vito*. α. 304.

Ὑπέδεκτο, *ſuſcepit*, *pro* ὑπεδέδεκτο, 3. *ſing. pluſq. perf. paſſ. habet ſignificationem mediam*, *ab* ὑποδέχομαι, *f.* ξομαι, *præt.* ὑποδέδεγμαι, *ſuſcepi*. *Th.* δέχομαι, *f.* ξομαι, *capio*. Θ. 513.

Ὑπεθήκατο, *inſtruxit*. 3. *ſing.* α. 1. *med. indic. ab* ὑποτίθημι, *ſuppono*. *Thema* τίθημι, *pono*. Θ. 175.

Ὑπεναντίος, *adverſarius*, *ab* ἐναντίος, *oppoſitus*. *Th.* ἀντὶ, *præpoſitio*, *pro*. α. 347.

Ὑπένερθε, *ab* ἔνερθε, *infra*. *Th.* ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*, α. 1. *ind. Th.* ἀλύω, *unde* ἀλύσκω, *f.* ξω, α. 1. ἤλυξα, ας, ε. Θ. 615.

Ὑπὲρ, *præpoſit. pro ſupra*. ε. 45.

Ὑπερβάλλων, *ſuperans*, *præſ. part. Th.* βάλλω, *jacio*, *f.* αλῶ, *p.* βέβληκα, α. 2. ἔβαλον. ε. 487.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, *tranſgreſſio*, *Poetice*, *pro* ὑπέρβασις, *ab* ὑπερβαίνω, *tranſgredior*. *Th.* βαίνω, *eo*, *f.* βήσομαι, α. 2. ἔβην. ε. 825.

Ὑπέρβιος, *violentus*, *omnem vim excedens*, *ex* ὑπὲρ, *ſupra*, *&* βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*, *unde eſt Latinorum ſuperbus*. Θ. 139.

Ὑπερφανὴς, *&* ὑπερήφανος, ȣ, ὁ, *&* ἡ, *ſuperbus*, *conſpicuus ſuper alios*; *ut* ὑπερήφανα τέκνα, *ſuperba proles*, *ex* ὑπὲρ, *&* φαίνω, *f.* ανῶ, *p.* πέφαγκα, *oſtendo*, *in lucem edo*. Θ. 149.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, *ſuperbus*. *Th.* ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*. Θ. 995.

Ὕπερθεν, *ſeu* ὕπερθε, *ſupra*. *Th.* ὑπὲρ, *ſuper*. ε. 543.

Ὑπέρθυμος, ὁ, *magnanimus*. *Th.* θυμὸς, ȣ, ὁ, *animus*. Θ. 937.

Ὑπερθύριον, *ſuperliminare*. *Thema*

ma θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.

Ὑπεριονίδαο, *gen. Æolice, pro* ὑπεριονίδα, *ab* ὑπεριονίδης, ου, ὁ, *nomen gentil*. θ. 1010.

Ὑπερίονος, *genit. ab* ὑπερίων, *nomen viri*. θ. 134. 374.

Ὑπερκύδαντα, *acc. ab* ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloria supereminens*. *Th.* κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

Ὑπερμενέος, *præpotentis, ab* ὑπερμενής. *Th.* μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 413.

Ὕπερος, ου, ὁ, *pistillum. veteres mortaria usi fuerunt pro molis*. ε. 421.

Ὑπερόπλου, *genit. ab* ὑπέροπλος, *insolent, cujus robur arma superat. Th.* ὅπλον, ου, τὸ, *& in pl.* τὰ, *arma*. θ. 516.

Ὑπέστη, *pollicitus erat, a. 2. act. ab* ὑφίστημι, *suppono. Th.* ἵστημι, *statuo, f.* στήσω, *a. 2.* ἔστην. θ. 402.

Ὑπέρτατα, *supremat, superl. ab* ὑπὲρ, *super, comp.* ὑπέρτερος, *superior, ab* ὑπέρτατος. *dicitur etiam* ὕπατος, *per syncopen, Consul*. ε. 8.

Ὑπευνηθεῖσ', *congressa, a. 1. part. pass. pro* ὑπευνηθεῖσα, *ab* ὑπευνάω. *Th.* εὐνή, ῆς, ἡ, *lectus*. θ. 374.

Ὑπῆσαν, *preminebant. imperf. ab* ὕπειμι, *subsum*. α. 266.

Ὕπνος, ου, ὁ, *somnus*, ὕπνῳ. ε. 116.

Ὑπὸ, & ὑφ', *a, vel sub. præposit*. α. 63. 367.

Ὑποδδείσας, *subveritus, part. a. 1. act.* δ, *ingeminatur metri causa, ab* ὑποδείδω. *Th.* δείδω, *timeo, f.* δείσομαι, *p.* δέδοικα. α. 98.

Ὑπεκπροφύγῃ, *a. 2. act. subj., alii* ὑπεκπροφύγοι, *a. 2. act. opt. effugeris, a* φεύγω, *fugio, f.* φεύξομαι, *a. 2.* ἔφυγον. α. 42.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata, participium, a. 1. pass. ab* ὑποδμάομαι, *f.* ήσομαι, *p.* δέδμημαι, *pro* ὑποδαμάομαι. *Th.* δαμάω, ῶ, *domo*. α. 53.

Ὑποκυσαμένη, σ *duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab* ὑποκύομαι, *fio gravida. Th.* κύω, *f.* σω, *in utero fero*. θ. 308.

Ὑπόδρα, *torve, adv. ponitur* ἐπιρρηματικῶς, ὑπόδρα, *pro* ὑπόρα, *per epenthesin* τοῦ δ. *Th.* ὁράω, *f.* άσω, *p.* ὥρακα, *& Att.* ἑώρακα. α. 445.

Ὑπολαμπὲς, *neutri, ab* ὑπολαμπὴς, *sublucidus. Th.* λάμπω, *f.* ψω, *luceo*. α. 142.

Ὑπαλεύεο, *fuge, pro* ὑπαλεύου, *præs. imperat. ex* ὑπὸ *&* ἀλεύομαι. *Th. est* ἀλέω, *molo. item vito*. ε. 758.

Ὑπέπορτις, *quæ liberos habet, a* πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*. ε. 601.

Ὑποταρτάριοι, *sub tartarum detrusi. Th.* τάρταρος, ου, ὁ, *tartarus*. θ. 851.

Ὑποσσευομένων, *irruentibus, præs. part. Verbi* σεύω, *agito, idem quod* σείω. α. 373.

Ὑποσχόμενος, *part. a. 2. med. ab* ὑπίσχομαι, *promitto, f.* ὑποσχήσομαι, *p.* ὑπέσχημαι, *a. 2. m.* ὑπεσχόμην, *ab* ὑπέχω. *Th.* ἔχω, *habeo*. θ. 170.

Ὑσμίνη, ἡ, *pugna. Th.* μένω, *maneo*. α. 178.

Ὕστερος, ου, ὁ, *posterior, sequens*. ε. 349.

Ὕφαινε, *texebat. imperf. act. ab* ὑφαίνω, *idem quod* ὑφάω, *texo*. α. 28.

Ὑφήσσων, *aliquanto minor & junior, q. d. subminor, ab* ὑπὸ, *&* ἥττων, *vel* ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Ὑψηλὸς, ή, ὸν, *altus, a, um, ab* ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*. α. 440.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans, ex adverbio* ὕψι, *alte. Th.* ὕψος, εος, τὸ, *altitudo, &* βρέμω, *fremo, resono*. ε. 8.

Ὑψίζυγος, *altijugus, ex* ὕψι, *alte. Th.* ὕψος, εος, τὸ, *altitudo, &* ζυγὸς, *jugum. Th.* ζευγνύω, *jungo*. ε. 18.

Ὑψίκομος, *alte comatus, epitheton quercus, ex* ὕψι, *alte, &* κόμη, ης, ἡ, *coma*. α. 376.

Ὑψιμέδοντος, *genit. ab* ὑψιμέδων, in

in alto regnans. ex ὕψι, *alte*, *hoc ab* ὕψος, ους, *altitudo*, & μέδω, *impero*. ϑ. 529.

Ὑψόθεν, & ὑψοῦ, *alte*, *adverbia*. *Th.* ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*. ε. 847. 549.

Φ.

Φαέθοντα, *Phaethonta*, *nomen viri*. φαέθων, οντος, ὁ, *lucidus*. *præs. part. q. d. lumen currens*. *a* φαέθω, *idem quod* φάω, *luceo*. ϑ. 760.

Φαείνει, *lucet*, 3. *præs. ind. act.* *a* φαείνω, *luceo*. *Th.* φάω, *luceo*. ε. 526. ϑ. 372.

Φαεινὸς, οῦ, ὁ, *splendidus*. *a* φαείνω, *idem quod* φάω, *splendeo*. α. 225.

Φαεσιμβρότου, *genit. a* φαεσίμβροτος, *lucem hominibus præbens*. *a* φάω, *luceo*, & βροτὸς, *mortalis*. ϑ. 958.

Φαίδιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *illustris*. *Th.* φαιδρὸς, οῦ, ὁ, *hilaris*. ϑ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, *ablue*, *præs. inf. pass.* *a* φαιδρύνω, *nitidum reddo*. *Th.* φαιδρὸς, οῦ, ὁ, *alacer*. ε. 751.

Φαινομένην, *apparentem*, *præs. part. pass.* *a* φαίνω, *ostendo*, *facio apparere*. φαίνετε, *ostendite*, φαῖνε *pro* ἔφαινε, *exserebas*, *imperf. Jon. Vide* φανῇ. ϑ. 443. 689.

Φάλαγγας, *acc. pl.* φάλαγξ, γγος, ἡ, *acies quadrata*. ϑ. 935.

Φάληρον, *nomen viri*. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*, 3. *sing. a.* 2. *pass. ut &* φανῇ, 3. *sing. a.* 2. *pass. subj.* φανεῖσα, *part. a.* 2. *pass. Verbi* φαίνω, *in lucem profero*, *f.* φανῶ, *a.* 1. ἔφηνα, *p.* πέφαγκα, *p. pass.* πέφασμαι, *a.* 2. *pass.* ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*. *a* φάω, *luceo*. ε. 154.

Φαρέεσσι, *dat. pl. Poeticus*, *a* φᾶρος, εος, τὸ, *vestis exterior*, *palla*. α. 196.

Φαρέτρην, *acc. Jon.* παρὰ τὸ φέρεσθαι, *quia sagittæ in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, ου, τὸ, *remedium*. *accipitur etiam pro veneno*. ε. 483.

Φασὶ, & φασὶν, *ajunt*, 3. *pl. ind. præs. a* φημὶ, *dico*. ε. 801.

Φᾶσις, *nomen fluvii*.

Φάσκε, *dictitabat*, *imperf. pro* ἔφη, *Poetice*, *ab inusit.* φάσκω. *Sic* στάσκε (ἰλιάδ. 6. *v.* 60.) *pro* ἔστη. ϑ. 209.

Φατὸς, *celebris*, φατειὸς, *enarrabilis*. & *in genit. pl.* φατειῶν. *Th.* φημὶ *vel* φάω, *dico*. ε. 3. α. 144. 161.

Φάτο, *a.* 2. *med. pro* ἔφατο, *ad formam* ἐστάμην, ασο, ἔστατο. *Th.* φημὶ, *vel* φάω, *dico*. α. 115.

Φείδεο, *parcas*, *præs. imperat. m. Jon. pro* φείδου, *Verbi* φείδομαι, *parco*, *f.* φείσομαι, *p.* πέφεισμαι. ε. 602.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*. 4. *contract. hinc* φειδωλὴ, *parca*. ε. 367. 718.

Φερβέμεναι, *Jonice pro* φέρβειν, *pascere*, *præs. inf. a* φέρβω, *f.* ψω, *pasco*. ε. 375.

Φερέοικος, *epitheton cochleæ*, *domiporta*. *a* φέρω, *fero*, & οἶκος, *domus*. ε. 569.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, *almus*. *a* φέρω, *fero*, & βίος, ου, ὁ, *vita*. ϑ. 693.

Φερεσσακέας, *ferentes scuta*, *scutiferos*, *a* φερεσσακὴς, *hoc a* φέρω, *fero*, & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. *Th.* σάττω, *onero*. α. 13.

Φέροιεν, *gererent*, 3. *præs. ind. opt.* φέρουσα, *præs. part.* φέρετ᾽, *pro* ἐφέρετο, 3. *perf. imperf.* φερέμεν, *Jonice pro* φέρειν. *a* φέρω, *fero*, *f.* οἴσω, *a.* 1. ἤνεγκα, *p. m.* ἤνοχα. α. 150. ε. 213.

Φέρουσα, ης, ἡ, *nomen Nymphæ*. ϑ. 248.

Φέρτατος, *superl. præstantissimus*. *a* φέρω, φέρτερος. ϑ. 49.

Φέρων, φέρουσα, *ferens*, *præs. part. Vide in* φέροιεν. ε. 202.

Φεύγουσαι, *fugientes*, *præs. part. f. g. pl. num. a* φεύγω, *fugio*. φεύξεσθαι, *f.* 1. *inf. a.* 2. ἔφυγον, *p. m.* πέφευγα. ε. 618. α. 112.

Φῆ, *dixit, pro* ἔφη, *a.* 2. *vel imperf. a* φημί, *dico.* Θ. 550.

Φηλήτῃσι, (*aliàs* φιλήτῃσι) *furibus, dat. pl. Jon. a* φιλήτης, ου, ὁ, *fur. hoc a* φίλος, ου, ὁ, *amicus. sed* φηλήτης, ου, ὁ, *impostor, a* φῆλος, ου, ὁ, *impostor. hinc* φηλέω, *decipio.* ε. 373.

Φήμη, ης, ἡ, *fama. a* φημί, *vel* φάω, *dico.* ε. 759.

Φημί, *dico, præs. ind.* ἔφην, *a.* 2. *hinc* φημίζω, *divulgo, dico.* ε. 654. 762.

Φθάμενος, *antevertens. part. a.* 2. *med. a* φθάω, *prævenio, f.* φθάσω, *a.* 1. ἔφθασα, *a.* 2. *act.* ἔφθην. *a.* 1. *med.* ἐφθάμην, *ad formam* τ̃ ἐςάμην. ε. 552.

Φθέγγοντο, *pro* ἐφθέγγοντο, *sonabant, imperf. a* φθέγγομαι, *loquor,* φθέγξατο, *a.* 1. *med. Jonic. præt. pass.* ἔφθεγμαι, *præt. m.* ἔφθογγα. Θ. 831.

Φθείρουσι, *perdunt,* 3. *pers. pl. ind. præs. a* φθείρω, *f.* ερῶ, *p.* ἔφθαρκα, *a.* 1. ἔφθειρα, *a.* 2. ἔφθαρον, *p. m.* ἔφθορα. *Th. primum* φθέω. Θ. 876.

Φθίνω, *pereo, deficio, præs. ind. hinc in genit. part.* φθίνοντος, φθινόντων. Θ. 59. ε. 796.

Φθισήνορα, *acc. sing. a* φθισήνωρ, *perdens viros, epitheton bello congruentissimum, a* φθίω, *corrumpo, &* ἀνήρ, *vir.* Θ. 431.

Φθονέει, *invidet,* 3. *pers. præs. ind. a* φθονέω, *invideo, f.* ήσω, *p.* ἐφθόνηκα. *Th.* φθόνος, ου, ὁ, *invidia.* ε. 26.

Φίκιον, *acc. a* φίκιος *nomen montis, ex* ἶφι, *fortiter, &* κίω, *incedo, quia ardui montes summis viribus sunt superandi.* α. 33.

Φιλήτῃσι, *furibus, dat. pl. pro* φιλήταις, *a* φιλήτης, ου, ὁ, *fur. Th.* φίλος, *amicus.* ε. 373.

Φίλος, ου, ὁ, *amicus.* φίλα *&* φίλ' *in pl.* ε. 304. 182.

Φιλεῖ, *amat,* 3. *præs. ind. a* φιλέω, *f.* ήσω, *p.* πεφίληκα, *præt. m.* πέφιλα. ε. 15. 298. 340.

Φιλεῦνται, *Dorice pro* φιλοῦνται, 3. *pl. præs. a* φιλέω, *amo. Th.* φίλος. Θ. 97.

Φιλομμηΐδης, *nomen gentile.* Θ. 1002.

Φιλομμειδής, έος, ὁ, *&* ἡ, *amans risus.* die gern lachet. *Poet. geminant* μ. *ex* φίλος, *amicus, &* μειδάω, *video.* Θ. 989.

Φιλομμηδέα, *acc. sing. a* φιλομμηδής, έος, *quæ amat genitalia, a* φίλος, *&* μῆδος, εος, *cura, &* μήδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα *pudenda. In carminis dimensione hic legendum* φιλομμηδῆ. Θ. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia. Th.* φίλος, ὁ, *amicus.* Θ. 651.

Φίλου, *chari. genit. a* φίλος, ου, ὁ, *amicus.* Θ. 180.

Φίλῳ, *amico, dat. sing. ut &* φίλῃ, *in f. g.* φίλοισιν, *&* φίλῃσι, *dat. pl. Jon.* Θ. 283. 162. ε. 368.

Φίλτερος, *charior, comparat. pro* φιλότερος, *in superl.* φίλτατος, *a* φίλος, ου, ὁ, *amicus.* α. 78. ε. 307.

Φλεγέθοντος, *ardentis, genit. part. præsent. a* φλεγέθω, *ex* φλέγω, *uro, &* θέω, *curro.* Θ. 846.

Φλεγύαο, *aquilæ, genit. Æolicus a* φλεγύας, ου, ὁ, *aquila.* ἀπὸ τ̃ φλέγειν ἢ λαμπρὸς εἶναι. α. 134.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma, a* φλέγω, *f.* ξω, *uro.* Θ. 697. 859.

Φόβος, *timor, a* φέβομαι, *in præt. med.* πέφοβα. α. 144. 155.

Φοβέεσκον, 3. *pl. imperf. Poetice pro* ἐφόβουν, *a* φοβέω, ῶ, *timorem iniicio, terreo.* φοβέομαι, οῦμαι, *timeo. Th.* φέβομαι, *timeo.* α. 162.

Φοῖβος, φοίβη, *purus, lucidus, estque Apollinis epitheton: &* Φοίβη, *nomen Deæ.* Θ. 404.

Φοινικόεις, εντος, *puniceus. a* φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma arbor, color ruber.* α. 194.

Φοιτῶσι, *a* φοιτάω, *ventito, frequento, f.* ήσω, *p.* ηκα. ε. 103.

Φόνον, *cædem, a* φόνος, ου, ὁ, *cædes, a* φένω, *occido, unde præter. med.* πέφονα. Θ. 228. α. 17.

Φόρκυνος, *genit. a nominat.* Φόρκυν,

κην, κηνος, ὁ, & φόρκυνος, nomen monstri marini. in acc. φόρκυν, in dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι. ϑ. 237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ιγγος, cithara, testudo. α. 280.

Φορμὸς, ῦ, ὁ, sporta. ι. 480.

Φορτίζεσθαι, imponito, præs. inf. pass. Verbi φορτίζω, onero, f. σω. p. πεφόρτικα. Th. φόρτος, ου, ὁ, onus. ι. 688.

Φόρτος, ου, ὁ, onus. hinc φορτίον, ου, τὸ, onus. φορτία, φορτί, pro φορτία, onera. ι. 642.

Φόως δε, in lucem, a Φόως, idem quod φῶς, φωτὸς, τὸ, lux. Thema φάω, luceo. ϑ. 669.

Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, ἡ, consilium. Th. φράζω, f. σω, dico. ι. 243.

Φράζεσθαι, cogitare, præs. inf. Φρασσάσθην, 3. dual. a. 1. act. Ion. φράσσασθ', pro φράσασθαι. Φράσσαιτο, pro Φράσαιτο. 3. sing. a. 1. med. opt. φρασσάμενος, part. a. 1. medii, pro φρασάμενος, metri causa, a φράζομαι, considero. Th. φράζω, dico, f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον. ι. 365. ϑ. 892. α. 218.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, præcordiis, mente, dat. pl. a φρὴν, mens. ι. 47. 389.

Φρίσσει, horret. 3. præs. ind. a φρίσσω, contremisco, f. ξω, p. χα. φρίσσουσ', pro φρίσσουσι. φρίσσον, pro ἔφρισσον, imperf. α. 171. ι. 510.

Φρονέω, sapio, cogito, f. ήσω, p. πεφρόνηκα. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. ι. 200. ϑ. 461.

Φύγοις, effugeris, a. 2. opt. act. a φεύγω, fugio, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα. ι. 682.

Φυὴν, naturam, indolem, a φυὴ, ῆς, ἡ. Th. φύω, nascor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. a φύλαξ, ακος, ὁ, & ἡ, custos. Th. φυλάσσω, custodio. ι. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. a φύλλον, ου, τὸ, folium, dat. pl. φύλλοισι. ι. 419.

Φυλάσσει, custodit, 3. præs. φυλάσσεο, pro φυλάσσου, præs. imperat. pass. a φυλάσσω, custodio, f. ξω, p. χα. ϑ. 769. ι. 489.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, genus, φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. ι. 90. 197.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, in acc. φύλοπιν & φυλόπιδα, proprie clamor bellicus, a φῦλον, seu φυλὴ, ῆς, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, q. d. ὄψ τῶν φύλων, clamor nationum. Sic βοὴ, ponitur pro bello, Ἰλιάδ. β. 408. per metonymiam adjuncti, vel quasi ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod bellis puniat Deus homines, ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio. α. 23. 114. 200.

Φύρειν, miscere, præs. inf. a φύρω, f. υρῶ, & Æol. φύρσω, p. κα. ι. 61.

Φυτὸν, ῦ, τὸ, planta, in dat. pl. φυτοῖσι. hinc φυτεύω, planto, φυτεύσῃ, plantaret, 3. pers. a. 1. sub. φυτεύσατο, a. 1. m. ind. Ion. Th. φύω, nascor. ι. 569. 780. 810. α. 29. ϑ. 986.

Φωκῆες, nomen gentis. α. 25.

Φῶκον, nomen viri. phoca, est bellua marina. φώκαινα, φώκη, vitulus marinus, pessime olet. ὀδυσσ. δ. 443. ϑ. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. a φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. α. 382.

Φωτὸς, viri, genit. sing. φῶτα, virum, accus. sing. a φὼς, vir, φωτῶν, virorum, per syn. spec. hominum, φῶτες, viri. Sed φῶς, ωτὸς, τὸ, lumen, differentiæ causa facit Genitivum pluralem, φώτων. Th. φάω, luceo. ι. 191. α. 149. 420.

Χ.

Χ', propter sequentem Vocalem aspiratam pro κ. pro &, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales. ι. 390. 432.

Χάεος, genit. sing. a χάος, εος, τὸ, rudis indigestaque materia, qua-

qualem fingebant. Vide in χάος. Θ. 123.

Χαίρεις, *gaudes, 2. perf. præf. Verbi* χαίρω, *gaudeo, f.* χαρῶ, *p.* κέχαρκα, *a. 2.* ἔχαρον, *f. 2. paff.* χαρήσομαι, *p. m.* κέχαρα. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes, præf. part. a* χαλαίνω, *idem quod* χαλάω, *f.* άσω, *laxo.* α. 308.

Χαλέπτω, *damno afficio, everto. hinc* χαλεπὸς, *gravis,* χαλεπὴ, χαλεποῖο, *genit. Jon.* χαλεποῖσι, *dat. pl. Jon.* χαλεπώτατος, *difficillimus, superl. &* χαλεπῶς, *adverb.* ε. 5. 290. 91. 330. 555. 672.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, *ærea voce, ex* χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs, &* φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox.* Θ. 311.

Χαλκοκορυστὴν, *ærea galea munitum, acc. fing. a* χαλκοκορυστὴς, *ex* χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs, &* κόρυς, υθος, ἡ, *galea.* Θ. 984.

Χαλκῷ, *ære, dat. fing.* χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs.* α. 415. ε. 150. *binc* χάλκεος, ῦς, *æreus, &* χάλκειος, *metri gratia.* χαλκίδα, *acc. a* χαλκὶς, *nomen urbis.* ε. 143. 149. 653.

Χαμαὶ, *humi, adverb. hinc* χαμαιγενέων, *humi prognatorum, a* χαμαιγενὴς, *ex* χαμαὶ, *&* γείνομαι. Θ. 879.

Χάος, *hiatus, tenebræ, a* χαίνω, *hisco: hinc* χαόω, *in chaos verto.* Θ. 116.

Χαρασσόμενος, *præf. part.* χαρασσόμεναι, *Dorice & Æolice, pro* χαράσσειν, *a* χαράσσω, *f.* ξω, *sculpo, incido, acuo.* ε. 571.

Χαρίεντας, *acc. pl. a* χαρίεις, χαρίεσσα, εν, *elegans, a* χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.* Θ. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia, in acc.* χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, *Deæ, in genit. pl.* χαρίτων. Θ. 907. ε. 73.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium. Th.* χαίρω, *gaudeo.* α. 400.

Χαροποῖο, *gen. Jon. a* χαροποὶ, *truces, fulvi alioquin.* χαροπὸς, οῦ, ὁ, *lætus, vultu serenus, cæsius, ceruleus, ab* ὢψ, *oculus. Th.* ὄπτομαι, *video, &* χαίρω, *gaudeo.* Θ. 321.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus. Th.* χαίνω, *hisco.* Θ. 740.

Χατίζων, *egens, præf. part. a* χατέω, *egeo.* ε. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ, *curvos dentes habens. dicitur &* χαυλιόδους, *ab* ὀδὸς, όντος, ὁ, *dens.* α. 387.

Χέει, *fundit, 3. præf. ind. Verbi* χέω, *seu* χεύω, *fundo, f.* χέσω, χεύσω, *&* χεύσω, *a. 1.* ἔχευσα, ἔχευα, *&* ἔχεα, *a. 1. paff.* ἐχύθην. ε. 419.

Χείλεσι, *dat. pl. a* χεῖλος, εος, τὸ, *labium, labrum.* ε. 97.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carina.* χειμάῤῥος, *hyeme fluens, a* χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems. &* ῥέω, *fluo.* ε. 624.

Χεῖμα, χείματος, *hyems. hinc* χειμὼν, ῶνος, *idem. hinc* χειμέριος, *&* χειμερίη, *hyemalis.* ε. 638. 673. 492.

Χείουσι, *3. pl. præf. ind. Poetice pro* χέουσι, *a* χέω, *fundo, f.* χεύσω, *a. 1.* ἔχευα, *&* ἔχεα, *pro* ἔχευσα, *f. 2.* χεῶ, *a. 1. paff.* ἐχύθην, *quasi a* χύω. Θ. 83.

Χειροδίκαι, *nom. pl. a* χειροδίκης, *cui jus est in manibus, ex* χεὶρ, *manus, &* δίκη, ἡ, *jus.* ε. 187.

Χειρὸς, *genit. a* χεὶρ, *manus,* χειρὶ, χεῖρα, χεῖρες, *dat. plur.* χερσὶ, χερσὶν, *&* χείρεσσι, *Jon. & Poet. ut &* χείρεσσιν, ε. 478. 795. α. 188. Θ. 747.

Χείρων, *Chiron, nomen viri.* Θ. 1001.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, *hirundo.* ε. 566.

Χερείων, *deterior, &* χειρότερον, *deterius, novus comparativus, a* κακὸς, *malus, in comp.* κακίων, χείρων, *& Poet.* χερείων, *in superl.* κάκιστος, *&* χείριστος. ε. 819. α. 51.

Χηλῆσι, *dat. pl. Jon. a* χηλὴ, ῆς, ἡ, *ungula, forfex.* α. 62.

Χηρωσταὶ, *remoti cognati. Th.* χῆρος, ου, *viduus.* Θ. 607.

Χήτει, *dativus fing. a* χῆτος, εος, τὸ, *penuria. Th.* χατέω, ῶ, *egeo.*

geo. ϑ. 605.

Χθονίης, *genit. a* χθόνιος, *terrestris, a* χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*. α. 373.

Χίλιαι, *in f. g. &* χίλιοι, *mille, in n. g.* χίλια. ϑ. 364.

Χίμαιρα, *in gen.* χιμαίρης, *Jonice, capra hyeme nata, a* χεῖμα, τος, τὸ, *hyems, per syncopen*, τ̃ ε ψιλῦ, *metri causa*. ϑ. 322. 323.

Χιτῶνα, *acc. sing. a* χιτὼν, ῶνος, ὁ, *tunica, Jonice* κιθὼν. α. 287. ε. 534.

Χλαῖναν, *acc. a* χλαῖνα, ἡ, *læna. vestis species*. ε. 535.

Χλοερῷ, *dat. a* χλοερὸς, *viridis, unde per crasin* χλωρὸς, χλωρῷ. ε. 741. α. 393.

Χλοῦναι, *agrestes, a* χλούνης, *per crasin pro* χλοεύνης, *ut sit qui in virenti gramine cubat, epitheton apri, ex* χλόα, *herba virens, &* εὐνὴ, ἡ, *cubile*. α. 177.

Χοάνοιο, *genit. Jon. a* χόανος, *catinus, a* χέω, *fundo*. ϑ. 863.

Χόλοιο, *gen. Jon. pro* χόλου, *a* χόλος, ου, ὁ, *bilis. item ira. Th.* χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. ϑ. 221.

Χολούμενος, *iratus, præs. part. a* χολόομαι, ῦμαι, *irascor. Thema* χολὴ, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάμενος, *iratus, part. a. 1. med. pro quo Poetæ quoque dicunt,* χωσάμενος, *a* χολόω, *irascor. Th.* χολὴ, *bilis*. ε. 53.

χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus, chorea, tripudium*. α. 201.

Χόρτος, ου, ὁ, *fœnum. hinc* χορτάζειν, *proprie herbis, seu fœno pascere, per synecd. saturare*. ε. 604.

Χρέα, *debita, in dimensione Poetica legendum,* χρῆ, *vel* τὸ, *abesse debet, quod mihi sit verisimilius,* χρέα *vero derivatur a* χρέον, ου, τὸ, *debitum,* χρέος, εος, *idem*. ε. 645.

Χρειῶν, *genit. pl. a* χρεία, ας, ἡ, *egestas, utilitas, &c*. ε. 402.

Χρέμισαν, *hinnivere, a. 1. Jon. a* χρεμίζω, *per syncopen pro* χρεμετίζω, *f.* ίσω, *hinnio*. α. 348.

Χρηίζειν, *præs. inf. a* χρηίζω, *idem quod* χρῄζω, *egeo. Th.* χρεία, *indigentia*. ε. 365.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res,* χρῆμ', *pro* χρῆμα, *&* χρήματ', *pro* χρήματα. ε. 342. 603.

Χρισαμένη, *part. a. 1. med. uncta. Errant ergo qui aiunt, a. 1. med. non habere passivam significationem, a* χρίω, *f.* ίσω, *ungo, perf. p.* κέχρισμαι. ε. 521.

Χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χροὸς, *genit. a* χρὼς, *cutis. Th.* χρόα, ας, ἡ, *color. Dicitur* χρόος, ου, ὁ, *&* χρὼς, χροὸς, ὁ, χροΐ, χρόα. ε. 534. 74. 196.

Χρυσάμπυκες, *aures mitra revinctæ, ex* χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum, & ab* ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *proprie funiculus auratus, quo jubæ equorum in fronte sparsæ colligontur, ab* ἀμπέχω, *circumdo. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus*. ϑ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gladio, nomen viri, in acc.* χρυσάορα. ε. 769. *ex* χρυσὸς, *aurum; &* ἄορ, ρος, τὸ, *ensis*. ϑ. 282.

Χρύσειαι, *pl. a* χρύσεια, χρυσῆς, *pro* χρυσέης. ϑ. 975. χρυσῆν. ε. 65.

Χρύσειος, *idem quod* χρύσεος, α. 313.

Χρύσεος, *& contracte* χρυσοῦς, *aureus, a* χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum*. α. 297. ϑ. 216.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus, ex* χρυσὸς, *&* κόμη, ἡ, *coma*. ϑ. 947.

Χρυσοπέδιλον, *aureis calceamentis gaudentem, ex* χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum, &* πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*. ϑ. 454.

Χρυσοστέφανος, *aurea redimitus corona, a* χρυσὸς, ῦ, *aurum, &* στέφανος, *corona. Th.* στέφω, *corono*. ϑ. 17.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus, idem quod* χρῶς, χροὸς. *Th.* χρόα, ἡ, *color*. ε. 596.

Χυτροπόδων, *gen. pl. a* χυτρόπους, *olla pedes habens, ex* χύτρος, ου, ὁ, *olla, &* πῦς. ε. 746.

Χωόμενος, *succensens, part. præs. med.*

med. pro χολούμενος. χωσάμενος, *part. a. 1. med. Verbi* χώομαι, *idem quod* χολοῦμαι, *irascor*. *Th.* χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. θ. 533. α. 12.

Χώρῳ, *genit. a* χῶρος, ου, ὁ, *locus*, *sedes*. *item spatium*. *item ager*, *prædium*, *fundus*. θ. 731. α. 410.

Χώσατο, *pro* ἐχολώσατο, *iratus fuit*, *a. 1. m. Jon. a* χώομαι, *irascor*. *Th.* χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, *nomen mul. a* ψάμμος, ου, ὁ, *arena*, *sabulum*. α. 260.

Ψάδεα, *mendacia*, *acc. pl. a* ψάδος. ψαδέας, *ubi in dimensione legendum* ψαδεῖς, *acc. pl. a* ψαδὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, *falsus*, *mendax*, *Th.* ψάδω, *fallo*, *f.* ψάσω, *p.* ἔψακα, *p. pass.* ἔψασμαι, *a. 1. m.* ἐψασάμην. ε. 78. θ. 229. 783. ε. 707.

Ψιάδας, *guttas*, *acc. pl. a* ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, *dat. sing. a* ψολόεις. *Th.* ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*. α. 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχὰς, *vitas*. *per metonym. causæ*. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, *a* ψύχω, *f.* ξω, *refrigero*. ψυχρὴ, *pro* ψυχρὰ, *Jonice*. ε. 545.

Ω.

Ὦ, *O*, *vocativus*. ε. 27. ᾧ, *cui*. ε. 57.

Ὧδε, *sic*. ε. 35.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, *nomen puerperæ*. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani*. θ. 364. 956.

Ὠκεανὸς, *Oceanus*, *ex* ὠκέως, *cito*, & νάω, *fluo*. ε. 169. ὠκεανοῖο, *pro* ὠκεανοῦ. ε. 564. θ. 133.

Ὠκέες, *pl. veloces*. ὠκέος, *genit. sing. ab* ὠκὺς, *celer*, *in f. g.* ὠκεῖα, *in n. g.* ὠκὺ. α. 61. θ. 998.

Ὠκεῖαι, *acc. ab* ὠκὺς, έος, ὁ, *celer*. ὠκέα, ὠκείης, *pro* ὠκείαις, *Jon. dat. pl.* θ. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*, *ex* ὠκὺς, έος, ὁ, *celer*. & πέτομαι, *volo*. *est &* ὠκυπέτη, *nomen mul.* ε. 210. θ. 267.

Ὠκυπόδων, *alipedum*, *ab* ὠκύπους, οδος, ὁ, *idem quod* ποδώκης. ὠκυπόδεσσι, *dat. pl. Jon.* α. 470. 302.

Ὠκυρόη, *nomen mul.* θ. 360.

Ὤλεσε, *a. 1. ind. ab* ὄλλυμι, *perdo*, *in fut.* ὀλέσω, *a. 1.* ὤλεσα, *3. pl.* ὤλεσαν. ε. 370.

Ὡμάρτησε, *a. 1. ind. act. ab* ὁμαρτέω, *sequor*, *f.* ήσω. *Th.* ὁμαρτὴ, *simul*. *idem quod* ὁμοῦ. θ. 201.

Ὤμισυ, θ' ὤμισυ, *pro* τὸ ἥμισυ, *quod dimidium*. *Th.* ἥμισυς, εος, ὁ, *dimidius*. ε. 557.

Ὠμηστὴν, *crudis vescentem*, *acc. ab* ὠμηστὴς, ῆ, ὁ, *crudivorus*, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, *ab* ἔδω, *edo*, & ὠμὸς, ῆ, ὁ, *crudus*. θ. 300.

Ὠμῷ, *crudæ*, *dat. ab* ὠμὸς, ῆ, ὁ, *crudus*. *item crudelis*. ε. 703.

Ὦμος, ου, ὁ, *humerus*. ὤμων, *gen. pl.* ὤμοις, & ὤμοισι. *dat. pl.* α. 468. 159.

Ὠνῇ, *3. sing. præs. subj. med. ab* ὠνέομαι, *emo*, *f.* ήσομαι. ε. 539.

Ὦπα, *acc. ab* ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. *Th.* ὄπτομαι, *video*. ε. 62.

Ὤπασε, *dedit*, & ὤπασσε, *a. 1. act. indic. ab* ὀπάζω, *f.* σω, *præbeo*. *item insequor*. θ. 442.

Ὡραῖος, *tempestivus*, *speciosus*, *ab* ὥρα, ας, ἡ, *pulchritudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὡραίουσι, *matura reddunt*, *pro* ὡραΐζουσι, *Æolice*, *ab* ὡραΐζω. *Th.* ὥρα, *tempus*. θ. 903.

Ὠρέξατο, *petiit*, *a. 1. med. a Th.* ὀρέγω, *porrigo*, *f.* ξω, *p.* χα, *a. 1. pass.* ὠρέχθην. θ. 178.

Ὥρη, *Jon. pro* ὥρα, *hora*, & *per syn. membri tempus*, ὥρης, ὥρῃ, ὥρην, ὥρας. θ. 501. ε. 30.

Ὠρέγνυντο, *certabant*, *porrigebantur*, *3. pl. imperf. pass. ab* ὀρέγνυμαι, ῦμαι, *idem quod* ὀρέγω

vel

F I N I S.